Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 22. januar 2026
(OR. en)

5600/26

Interinstitutionel sag:
2026/0013 (COD)

TELECOM 28
CYBER 28
COMPET 76
MI 57
FIN 101
CODEC 89
IA 14

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	21. januar 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2026) 16 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om digitale net, om ændring af forordning (EU) 2015/2120, direktiv 2002/58/EF og beslutning nr. 676/2002/EF, og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 og afgørelse nr. 243/2012/EU (forordningen om digitale net)

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 16 final.

Bilag: COM(2026) 16 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.1.2026
COM(2026) 16 final

2026/0013 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om digitale net, om ændring af forordning (EU) 2015/2120, direktiv 2002/58/EF og beslutning nr. 676/2002/EF, og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 og afgørelse nr. 243/2012/EU (forordningen om digitale net)

{SEC(2026) 14 final} - {SWD(2026) 13 final} - {SWD(2026) 14 final}

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Som det fastslås i politikprogrammet for det digitale årti[1], er konnektivitet afgørende for den digitale omstilling med målsætningen om universelt gigabitbredbånd og 5G i befolkede områder senest i 2030. Robuste, hurtige og sikre net baner vejen for udvikling af digitale færdigheder, forretningsinnovation (kunstig intelligens (AI), cloud), samt væsentlige e-forvaltnings- og sundhedstjenester. De gør det også muligt at mindske den digitale kløft og sikre inkluderende deltagelse og konkurrenceevne i hele EU. Konnektivitet handler ikke kun om adgang. Det handler om dataudveksling i realtid, hvilket er afgørende for, at EU kan nå sine bredere digitale mål og for at støtte et reelt forbundet og velstående samfund.

En moderne og forenklet retlig ramme, der tilskynder til omstilling fra eksisterende net til fibernet, 5G- og 6G-net af høj kvalitet og cloudbaserede infrastrukturer samt et øget omfang af levering af tjenester og grænseoverskridende drift er afgørende. Dette er også blevet påpeget i resultaterne af den sonderende høring om fremtiden for den elektroniske kommunikationssektor og dens infrastruktur (2023)[2] og senere i Kommissionens hvidbog "Hvordan håndterer vi Europas behov for digital infrastruktur?" (2024)[3] samt i svaret på opfordringen til indsendelse af dokumentation vedrørende forordningen om digitale net (2025)[4].

I efterfølgende strategiske analyser, herunder rapporterne fra Letta[5], Draghi[6] og Niinistö[7] samt Kommissionens meddelelse "Et konkurrenceevnekompas for EU"[8], påpeges det også, at en avanceret digital netinfrastruktur er afgørende for EU's økonomis fremtidige konkurrenceevne, sikkerhed og sociale velfærd. Tilgængeligheden af pålidelig og sikker konnektivitet af høj kvalitet for brugerne såvel som for centrale økonomiske sektorer er en nødvendighed.

Samtidig blev det i Letta- og Draghirapporten understreget, at det indre marked for elektronisk kommunikation stadig er fragmenteret, og at europæiske operatører fortsat står over for hindringer for at operere på tværs af grænser og opskalere, hvilket begrænser deres evne til at investere, innovere og konkurrere med deres globale modparter. Den nuværende retlige ramme, der er et direktiv, har resulteret i national fragmentering og har derfor ikke formået at skabe et ægte indre marked. Operatørerne skal opfylde forskellige betingelser for

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481 af 14. december 2022 om etablering af politikprogrammet for det digitale årti 2030 (EUT L 323 af 19.12.2022, s. 4).

2 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/consultations/future-electronic-communications-sector-and-its-infrastructure.

3 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/white-paper-how-master-europes-digital-infrastructure-needs.

4 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14709-Digital-Networks-Act_da.

5 https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

6 https://commission.europa.eu/topics/competitiveness/draghi-report_da.

7 https://commission.europa.eu/topics/defence/safer-together-path-towards-fully-prepared-union_da.

8 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Et konkurrenceevnekompas for EU (29.1.2025, COM(2025) 30 final).

generelle tilladelser i medlemsstaterne og et kludetæppe af nationale krav, hvilket mindsker incitamentet til grænseoverskridende aktiviteter, øger overholdelsesomkostningerne og forsinker indførelsen af nye teknologier.

På baggrund af den stigende betydning af præstations- og sikkerhedskrav til sådanne tjenester gennemgår digitale net en teknologisk omstilling, hvor cloud- og edgecomputing bliver en integreret del af konnektivitetsinfrastrukturen. Vedtagelsen af forordningen om digitale net, ledsaget af revisionen og evalueringen af den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation (EECC)[9] og tilknyttede retsakter, er en mulighed for at forenkle og yderligere harmonisere de retlige rammer. Dette vil styrke konkurrenceevnen og modstandsdygtigheden og skabe et mere integreret indre marked.

Satellitkonnektivitet er ved at blive en af de centrale drivkræfter for EU's strategiske autonomi. Det er afgørende for adgang til bredbåndsinternet til overkommelige priser i fjerntliggende områder og for levering af tjenester relateret til sikkerhed, krisestyring, forsvar og andre kritiske anvendelser. I det hastigt udviklende satellitteknologiske landskab er EU nødt til at styrke sin strategiske autonomi inden for satellitkommunikation, herunder net og tjenester, for at sikre og forbedre modstandsdygtigheden og samtidig bidrage til det indre marked, hvilket kan opnås med harmoniserede EU-betingelser for satellittilladelser.

Parallelt hermed skal der i forbindelse med satellitkonnektivitet opbygges større modstandsdygtighed over for skadelig interferens, der påvirker globale navigationssatellitsystemer (GNSS) såsom Galileo. EU bør kunne reagere på en konkret, handlingsrettet og operationel måde på de sikkerhedstrusler, som droner udgør.

For at støtte opfyldelsen af EU's politiske mål om forbrugervelfærd, industriel konkurrenceevne, sikkerhed og modstandsdygtighed og bæredygtighed har retsakten om digitale net til formål at tilskynde alle markedsaktører til at være innovative og investere i avanceret konnektivitet og fremme et økosystem af konnektivitets- og databehandlingsinfrastrukturer, der muliggør AI-kontinentet og fremmer det indre marked.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Retsakten om digitale net erstatter visse eksisterende EU-retsakter, der regulerer konnektivitetsøkosystemet: EECC, forordningen om Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC)[10], afgørelsen om radiofrekvenspolitikprogrammet[11], dele af forordningen om det åbne internet[12] og direktiv

9 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

10 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11. december 2018 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 1).

11 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU af 14. marts 2012 om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram (EUT L 81 af 21.3.2012, s. 7).

12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1).

2002/58/EF (e-databeskyttelsesdirektivet)[13]. Formålet med at samle disse instrumenter i retsakten om digitale net i form af en forordning er at forenkle og bedre koordinere reglerne, så udbyderne kan operere og innovere i det indre marked. Udbyderne har brug for forenklede og konsekvente tilladelsesregler (EECC), adgang til faste net og frekvensressourcer (EECC, radiofrekvenspolitikprogrammet) og et forenklet og harmoniseret regelsæt for net og tjenester (EECC, forordningen om det åbne internet). Endelig skal forvaltningsordninger støtte og muliggøre betingelserne for det indre marked (EECC, BEREC-forordningen, radiofrekvenspolitikprogrammet). Forslaget supplerer også forordningen om gigabitinfrastruktur[14], som fastlægger en ramme til støtte for en hurtigere og mere omkostningseffektiv udrulning af net med meget høj kapacitet (VHC-net). Retsakten om digitale net er også i overensstemmelse med roamingforordningen[15], som regulerer roamingtaksterne i EU. Forslaget supplerer også og er i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler, som anvendes fra sag til sag (ofte efterfølgende).

På forbrugerbeskyttelsesområdet supplerer retsakten om digitale net fortsat EU's horisontale ramme for forbrugerbeskyttelse. Samtidig med at der opretholdes et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, forenkler og harmoniserer forslaget til retsakten om digitale net yderligere de sektorspecifikke regler for slutbrugerbeskyttelse inden for elektronisk kommunikation. Forslaget er fuldt ud i overensstemmelse med politikprogrammet for det digitale årti, som skitserer en vision for Europas digitale omstilling frem til 2030, ved at udforme de lovgivningsmæssige rammer på en sådan måde, at der opnås sikre og bæredygtige digitale infrastrukturer.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er udformet med henblik på at sikre fuld komplementaritet med eksisterende og kommende EU-forslag inden for cloud, AI, data, cybersikkerhed og beredskab samt rumområdet. Sikring af sammenhæng på tværs af disse indbyrdes forbundne politikområder er afgørende for EU's evne til at opbygge de nødvendige teknologiske kapaciteter i hele den digitale værdikæde. Samtidig, og ved at styrke grundlaget for et mere integreret digitalt indre marked samt et innovativt og investeringsvenligt økosystem for digital infrastruktur, er forordningen om digitale net et af de vigtigste flagskibsinitiativer under den horisontale strategi for at genstarte Europas økonomi, EU's konkurrenceevnekompas.

Selv om retsakten om digitale net ikke har til formål at regulere cloudtjenester, betyder den stigende konvergens mellem elektroniske kommunikationsnet og cloud-/edgecomputing, at det er nødvendigt at foretage en tilpasning til retsakten om udvikling af cloudtjenester og kunstig intelligens[16], som har til formål at styrke EU's cloud- og edgekapacitet gennem bedre

---

13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1309 af 29. april 2024 om foranstaltninger til reduktion af omkostningerne ved etablering af gigabitnet til elektronisk kommunikation, om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af direktiv 2014/61/EU (forordningen om gigabitinfrastruktur) (EUT L, 2024/1309, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1309/oj http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1309/OJ).

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/612 af 6. april 2022 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 115 af 13.4.2022, s. 1).

16 Ifølge Kommissionens arbejdsprogram for 2026 vil Kommissionen vedtage et forslag til en retsakt om udvikling af cloudtjenester og kunstig intelligens i første kvartal af 2026 (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/strategy-documents/commission-work-programme/commission-work-programme-2026_en).

investeringsvilkår og mere strømlinede tilladelsesprocedurer. Relaterede EU-foranstaltninger under handlingsplanen for AI-kontinentet[17] om adgang til AI-data og -infrastruktur samt støtte til sektorspecifikke AI-applikationer afspejler den bredere omstilling til cloudbaserede og AI-baserede netinfrastrukturer. Initiativet er også i overensstemmelse med strategien for dataunionen[18], som forbedrer adgangen til data af høj kvalitet og videreudvikler datarelateret infrastruktur. Ved at forbedre sikker og pålidelig konnektivitet vil retsakten om digitale net understøtte opfyldelsen af disse bredere mål.

På trods af det arbejde, der er udført gennem EU-værktøjskassen til 5G-sikkerhed[19], består der fortsat risici for modstandsdygtigheden i den elektroniske kommunikationssektor. Afhængigheder påvirker stadig 4G/5G- og faste net, undersøiske kabler, cloudtjenester og kritiske sektorer. Revisionen af forordningen om cybersikkerhed[20] giver mulighed for at imødegå risici i IKT-forsyningskæden mere systematisk. Disse foranstaltninger er tæt forbundet med og styrker gensidigt dette forslags fokus på at forbedre netsikkerhed og -modstandsdygtighed. Selv om forpligtelserne vedrørende cybersikkerhed og modstandsdygtighed er fastsat i NIS 2-direktivet[21] og direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed[22], er der stadig behov for øget EU-koordinering. Fraværet af et sektorspecifikt operationelt organ og en centraliseret EU-oversigt over beredskab, tidlig varsling, krisestyringsmekanismer og kortlægning af modstandsdygtighed inden for elektronisk kommunikation understreger yderligere dette behov.

Forslaget er i overensstemmelse med målene i den europæiske økonomiske sikkerhedsstrategi og EU-strategien for en beredskabsunion ved at styrke modstandsdygtigheden, redundansen og kapaciteten i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester for at sikre pålidelig transmission af kommunikation under naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller tilfælde af force majeure. Det vil navnlig støtte markant forbedrede net- og tjenestekapaciteter, herunder foranstaltninger til at sikre kontinuitet og uafbrudt tilgængelighed af alarmkommunikation og den effektive funktion af offentlige varslingstjenester.

Retsakten om digitale net supplerer de foranstaltninger, der foreslås i henhold til EU's rumforordning[23]. I EU's strategiske vision for rumøkonomien anerkendes det, at rumrelaterede investeringer er tæt forbundet med fjernelsen af lovgivningsmæssige hindringer. Retsakten om digitale net betragtes derfor som en afgørende byggesten i EU's indre marked for rummet. Ved at fjerne lovgivningsmæssige hindringer vil denne forordning forbedre den

---

17 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Handlingsplan for AI-kontinentet (9.4.2025, COM(2025) 165 final).

18 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, Strategien for dataunionen, frigørelse af data til kunstig intelligens (19.11.2025, COM(2025) 835 final).

19 https://digital-strategy.ec.europa.eu/da/library/eu-toolbox-5g-security.

20 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15).

21 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80).

22 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164).

23 https://defence-industry-space.ec.europa.eu/eu-space-act_en.

paneuropæiske adgang til satellitfrekvenser og styrke det indre marked for satellitkommunikationstjenester, hvilket vil muliggøre større skalerbarhed og innovation. Investeringer i satellitinfrastruktur og den bredere værdikæde er omfattet af andre EU-instrumenter, herunder finansiel støtte til infrastruktur med flere kredsløb for modstandsdygtighed, sammenkobling og sikkerhed via satellit, såsom IRIS²-konstellationen (EU's sikre konnektivitetssatellitsystem) og EU-programmer såsom EU's initiativ for iværksætteri inden for rumfart, CASSINI, og InvestEU, som stiller finansieringsmekanismer til rådighed for rumoperationer.

Det supplerer EU's støtte til IRIS^2-satellitkonstellationen, som har til formål at styrke EU's suverænitet inden for satellitkonnektivitet og fremme integrationen af jordbaserede og ikkejordbaserede net.

Kommissionen vil i 2026 fremsætte et forslag om at etablere EU-systemet for kritisk kommunikation (EUCCS), som skal være operationelt senest i 2030, og som vil levere bredbåndsbaserede sikre kommunikationstjenester til offentlige myndigheder i hele EU og Schengenområdet. Forslaget om retsakten om digitale net supplerer disse bestræbelser ved at bidrage til EU's samlede kapacitet til at reagere på sikkerhedstrusler og kriser.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), da det har til formål at styrke det indre marked for elektronisk kommunikation og sikre dets funktion samt det indre markeds funktion inden for andre EU-politikområder, hvor der bruges frekvenser.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Retsakten om digitale net vil have en betydelig merværdi i forhold til de foranstaltninger, der træffes på medlemsstatsniveau. En styrkelse af den europæiske konkurrenceevne kræver adgang til hurtig, sikker og modstandsdygtig digital infrastruktur i hele EU. I en situation, hvor landskabet for digital konnektivitet ændrer sig hurtigt med integration mellem telekommunikations-, satellit-, cloudcomputing- og edgecomputingteknologi, der drives af virtualisering og kunstig intelligens, vil EU kun være i stand til at nå disse mål gennem en mere harmoniseret retlig ramme i hele EU, hvormed fragmentering forbundet med inkonsekvent national administrativ praksis eller gennemførelsesbetingelser, der begrænser det indre markeds muligheder, undgås.

Frekvenser er, ligesom andre ressourcer såsom numre og til en vis grad landarealer, en knap ressource, hvis forvaltning og tildeling skal tage hensyn til nationale særtræk og behov, men også EU's interesser. Der er derfor behov for en mere konvergerende og ensartet EU-regulering af markedsadgangen for at fjerne hindringer, der skyldes ulige vilkår for tildeling af individuelle rettigheder til at bruge frekvenser, numre eller landarealer. Hvis EU skal være førende i verden med hensyn til nye og bedre tjenester såsom 5G, er det nødvendigt, at producenterne af udstyr og udbyderne af kommunikationstjenester er tilstrækkeligt store. Dette indebærer ikke kun en teknisk harmonisering, men mest af alt et indre marked, der generelt udvikler sig ensartet, således at tjenester og udstyr er omfattet af stabile og harmoniserede regler.

Med hensyn til satellitkonnektivitet betyder den iboende globale karakter af satellittjenester, som overskrider nationale grænser, at det er et politikområde, hvor en EU-indsats er mere effektiv end nationale foranstaltninger alene. Rettidig tilgængelighed og udbredelse af satellitkonnektivitet, som udelukkende afhænger af adgang til satellitfrekvenser i hele EU, er afgørende for europæisk industriel autonomi og spiller en central rolle i at gøre EU mere konkurrencedygtigt. Der er derfor stærke argumenter for, at EU vedtager en ambitiøs, koordineret og EU-dækkende tilgang til satellittilladelser, understøttet af passende reguleringsinstrumenter og supplerende foranstaltninger, der skal lette og fremskynde opfyldelsen af dette mål.

Målet om at sikre en rettidig og velordnet overgang fra gamle kobbernet til fiberbaserede net kan ikke i tilstrækkelig grad opnås af medlemsstaterne alene, da forskellige nationale tilgange ville risikere at fragmentere det indre marked, skabe retsusikkerhed for operatører, der er aktive i flere medlemsstater, og føre til ulige vilkår for investeringer og beskyttelse af slutbrugere. En indsats på EU-plan er derfor berettiget for at fastlægge fælles rammer, garantier og minimumsprincipper for overgangen. Samtidig overlades udformningen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af overgangen i overensstemmelse med nærhedsprincippet til medlemsstaterne og de nationale tilsynsmyndigheder, som har de bedste forudsætninger for at tage hensyn til lokale markedsforhold, nettopologier, forbrugerbehov og geografiske særtræk. Forordningen kombinerer således en harmoniseret EU-tilgang med nationalt forvaltede processer og sikrer effektivitet, samtidig med at medlemsstaternes ansvar respekteres fuldt ud.

Der er også brug for en indsats på EU-plan for at mindske fragmenteringen af reglerne for beskyttelse af forbrugerne og slutbrugerne, som øger administrationsomkostningerne for grænseoverskridende udbydere af tjenester og hindrer udviklingen af innovative tjenester, hvilket medfører en uensartet og ikke optimal forbrugerbeskyttelse i EU.

Generelt kræver omfanget af problemerne i det digitale økosystem et lovgivningsinitiativ på EU-plan, fordi de i stigende grad har en EU-dimension og kan løses mere effektivt dér, hvilket fører til større fordele samlet set, hurtigere og mere harmoniseret gennemførelse og lavere omkostninger, end hvis medlemsstaterne handlede alene.

- **Proportionalitetsprincippet**

Proportionalitet sikres, da de foreslåede foranstaltninger fokuserer på at tackle flaskehalse i det indre marked for at skabe betingelserne for nye, mere virtualiserede og softwarebaserede elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i Unionen, navnlig ved at forenkle og harmonisere den generelle tilladelsesordning. Derved understøtter det opfyldelsen af det indre markeds mål om frihed til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester. Det undgår også at forstyrre driften for udbydere, der vælger at bevare et nationalt (eller regionalt) fodaftryk.

Med udgangspunkt i de velfungerende dele af den eksisterende lovgivningsramme bibeholder forslaget ordningen med en stærk markedsposition og trekriterietesten, men anlægger et nyt fokus på markedssvigt, giver de nationale tilsynsmyndigheder lettere adgang til at anvende symmetriske foranstaltninger, hvor det er relevant, og lægger vægt på at bruge mindre indgribende reguleringsværktøjer, hvor det er muligt. Harmoniseringen af adgangsprodukter, kombineret med målrettet og forholdsmæssig regulering, herunder adgang til bygningsinterne ledningsnet og potentielt mere, bør understøtte en øget ibrugtagning af gigabitbredbånd og højere bredbåndshastigheder. Den foreslåede forordning vil give mulighed for både en gnidningsløs overgang fra kobber- til fibernet og forholdsmæssig regulering i et fuldt fibermiljø.

Sammenlignet med den nuværende ramme fremskynder forslaget overgangen til fibernet. Proportionalitet sikres ved passende sikkerhedsforanstaltninger for slutbrugerne og ved, at processen gennemgås og forvaltes nationalt. De kompetente myndigheder er ansvarlige for at sikre, at der er tilstrækkelige bredbåndstjenester til rådighed, ved anvendelse af passende sikkerhedsforanstaltninger (sikring af sammenlignelig kvalitet og sammenlignelige priser for fiberbaserede detailtjenester, dækning med alternative teknologier osv.). Denne proces vil være underlagt Kommissionens kontrol.

De foreslåede foranstaltninger vil også indebære forholdsmæssige forvaltningsændringer og skabe et forvaltningssystem for både markedsregulering og frekvensforvaltning, der er egnet til de nye EU-opgaver vedrørende det indre marked og muliggør beslutningstagning på det mest effektive niveau. Frekvenspolitikgruppen bliver til Frekvenspolitikorganet (RSPB), svarende til BEREC. Da BEREC og RSPB ikke har status som juridisk person, vil de ikke udøve bindende beslutningsbeføjelser. Sådanne beføjelser forbliver hos Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder eller nationale myndigheder med ansvar for frekvensforvaltning. BEREC og RSPB vil fortsat yde rådgivning, afgive udtalelser, udarbejde retningslinjer og yde andre former for støtte til politikudformning.

For at fremme større konvergens i frekvensforvaltningen vil betydelige frekvenstildelinger være underlagt en obligatorisk EU-mekanisme for det indre marked for frekvenser, der giver Kommissionen, BEREC og RSPB mulighed for at fremsætte bemærkninger til udkast til foranstaltninger. Kommissionen kan gribe ind, hvor det er nødvendigt, i situationer med potentielle konsekvenser for det indre marked. I betragtning af satellittjenesternes grænseoverskridende karakter vil Kommissionen, med støtte fra rådgivningsorganerne, forvalte EU's satellittilladelse, herunder ved at udvælge satellitlicenstagere, hvis frekvensressourcerne er begrænsede.

Reglerne om beskyttelse af slutbrugerne forenkles og styrker den fulde harmonisering med målrettede undtagelser (f.eks. med hensyn til den maksimale kontraktvarighed), men harmoniseringen er begrænset til de områder, som forslaget dækker. For så vidt angår forsyningspligten indføres en mere harmoniseret tilgang til definitionen af tilstrækkelig internetadgangstjeneste. Anvendelsesområdet for forsyningspligten opretholder tilgængeligheden og sikrer, at forbrugerne (og dermed mikrovirksomheder, små virksomheder og nonprofitorganisationer) har tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester til rådighed på et fast sted. Begrebet prisoverkommelighed for tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester, med mulige foranstaltninger for forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov, opretholdes også, med en mere harmoniseret tilgang til fastsættelse af prisoverkommelighed. Bestemmelserne om forsyningspligten supplerer nedlukningen af kobbernettet og overgangen til fiber og vil derfor blive taget op til revision.

Løsningerne vil sætte de relevante interessenter i stand til at udnytte synergierne på et stort indre marked og forbedre effektiviteten hvad angår deres drift og investeringer på den hurtigste og mest effektive måde. Forslaget sikrer samtidig videreførelse af de nuværende regler for operatører, som vælger at udbyde tjenester i én medlemsstat, samtidig med at de nyder godt af bedre og klarere regler for slutbrugeres rettigheder og mere forudsigelige vilkår for adgang til frekvensressourcer og elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

- **Valg af instrument**

Kommissionen foreslår en forordning, idet denne sikrer afskaffelse af hindringer for det indre marked ved at harmonisere de eksisterende rammebestemmelser for elektronisk kommunikation. Dette omfatter specifikke, umiddelbart gældende rettigheder og forpligtelser

for udbydere, kompetente myndigheder og slutbrugere. Det omfatter også koordineringsmekanismer for visse ressourcer på europæisk plan for at lette udbuddet af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på tværs af grænserne samt en tilpasset generel tilladelsesordning for udbydere, der opererer i én, flere eller alle medlemsstater. En forordning er også et værdifuldt redskab til modstandsdygtighed. I et grænseoverskridende konnektivitetsmiljø kan sårbarheder i én medlemsstat underminere sikkerheden i hele EU, og trusler mod elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, uanset om der er tale om cyberangreb, fysiske forstyrrelser eller systemiske fejl, er i sagens natur grænseoverskridende. Geopolitisk ustabilitet kræver en hurtig, koordineret og EU-dækkende reaktion, som ikke kan sikres, hvis medlemsstaterne gennemfører foranstaltninger i forskelligt tempo eller med varierende ambitionsniveau.

Endelig, som det fremgår af arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, bilag 11 til konsekvensanalysen (Evaluation – Review of the functioning of the European Electronic Communications Code (EECC), the Body of European Regulators for Electronic Communications (BEREC) Regulation, the Open Internet Regulation, and certain aspects of the ePrivacy Directive), viser erfaringerne med EECC, at medlemsstaterne ikke har været i stand til at håndtere de sektormæssige udfordringer i tide, fordi det tog lang tid at gennemføre EECC i national ret. Dette var navnlig tilfældet for frekvenstilladelser, da mange af 5G-auktionerne fandt sted mange år efter gennemførelsesdatoen for EECC på grundlag af forældet lovgivning. Gennemførelsen har også ofte været ledsaget af yderligere lag af regler, der har ført til overregulering, hvilket gør det vanskeligt for virksomheder at skabe vækst på tværs af grænserne og opskalere. Fragmenterede nationale regler under det nuværende direktiv har ikke formået at skabe et ægte indre marked. Forskellige betingelser for udstedelse af tilladelser, slutbrugerregler og yderligere nationale krav skaber et kludetæppe, der medfører overholdelsesomkostninger og blokerer opskaleringen af innovative grænseoverskridende tjenester på trods af deres betydelige markedspotentiale. Efterhånden som konnektiviteten konvergerer med cloud, edgecomputing og kunstig intelligens, kan nye forretningsmodeller blomstre, men den nuværende kompleksitet afholder operatørerne fra at centralisere driften, udnytte stordriftsfordele og udrulle paneuropæiske tjenester.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Analyser har vist, at EECC gennem sine mål om at fremme konnektivitet samt adgang til og ibrugtagning af net med meget høj kapacitet har bidraget til at opnå og opretholde effektiv konkurrence og beskytte slutbrugerne. Ikke desto mindre har EECC, som er et direktiv, resulteret i national fragmentering og har derfor ikke sikret fuldførelsen af det indre marked. Analysen har også identificeret behovet for en vis afbalancering af målene (investeringer, efterspørgsel) samt behovet for at overveje at tilføje nye mål om større konkurrenceevne, sikkerhed, modstandsdygtighed og bæredygtighed.

Flere søjler i EECC tjener stadig deres formål.

Ordningen vedrørende stærk markedsposition er fortsat det vigtigste instrument for forudgående regulering, der sikrer, at markederne fungerer godt. De nationale tilsynsmyndigheder har imidlertid i stigende grad afgrænset regionale eller lokale markeder, og den samlede anvendelse af forhåndsregulering er faldet.

Radiofrekvenser er af allerstørste strategiske og geopolitiske betydning. De er afgørende for at muliggøre kommunikation, fremme økonomisk vækst og social velstand samt støtte kritiske tjenester på tværs af forskellige sektorer.

Forsyningspligten i EECC fungerer som et sikkerhedsnet, der skal sikre, at alle forbrugere i EU har adgang til tilstrækkelige internet- og talekommunikationstjenester til overkommelige priser.

Bestemmelserne om slutbrugerrettigheder er langt hen ad vejen stadig egnede til formålet, men nogle aspekter af dem kunne forenkles.

Adgangsregulering er baseret på konkurrenceretlige principper og gennemsigtige høringsmekanismer med Kommissionen som traktaternes vogter, hvilket sikrer, at de foreslåede forordninger ikke skaber hindringer for det indre marked og er forenelige med EU-retten. Et sådant system fremmer forudsigelighed i reguleringen ved at sikre en konsekvent reguleringsmæssig tilgang.

Den nuværende ramme er i princippet godt tilpasset til at håndtere tilfælde af en stærk markedsposition, herunder lokale monopoler. Dette er relevant i et fuldt fibermiljø i en verden efter kobber. Antallet af sager vedrørende oligopolistiske markeder, der er anmeldt i henhold til artikel 32 i EECC, har været meget begrænset. Eventuelle problemer på oligopolistiske markeder er blevet behandlet under frekvenstilladelsesordningen eller i henhold til konkurrencelovgivningen.

Der er også mulighed for at forenkle nogle centrale EECC-bestemmelser, som ikke er blevet anvendt af tilsynsmyndighederne (artikel 76 om saminvesteringer, artikel 77 om indførelse af funktionel adskillelse), eller som er blevet anvendt af nogle tilsynsmyndigheder, men bør forenkles yderligere for at give mulighed for en bredere anvendelse (artikel 61, stk. 3, om symmetrisk regulering, artikel 79 om reguleringsmæssige forpligtelser, artikel 80 om virksomheder, der udelukkende opererer på engrosniveau).

Vedrørende **nedlukning af kobbernet** har artikel 81 i EECC haft begrænset praktisk relevans, primært på grund af manglende planer fra de etablerede operatører, og den har ikke væsentligt bidraget til at fremskynde overgangen fra kobber- til fibernet. I stedet har dens primære formål været at give de nationale tilsynsmyndigheder en ramme for gennemsigtig og konkurrencedygtig håndtering af nedlukningsprocessen, så det sikres, at migrationer ikke skader konkurrencen eller slutbrugernes rettigheder, og at der findes alternative adgangsprodukter af sammenlignelig kvalitet.

Med hensyn til **trådløs konnektivitet** har EU's frekvenspolitiske ramme lagt grunden til en koordineret udrulning af 5G gennem tidlig harmonisering og bindende frister for tildeling af frekvenser og har sikret konkurrencedygtige priser for slutbrugerne, om end med forskellige niveauer og nogle undtagelser, men EU halter bagefter med hensyn til udrulning af 5G af høj kvalitet sammenlignet med de førende verdensøkonomier. Dette har negative konsekvenser ikke blot for forbrugerne, men også for EU's industrielle konkurrenceevne og innovation. Det er der mange årsager til. Betingelserne for tildeling af frekvenser er fortsat alt for fragmenterede og har ikke sikret konsekvente investeringsresultater. Dårligt tilrettelagte auktioner, licensers utilstrækkelige varighed, manglende fleksibilitet og incitamenter til at dele frekvenser og anvende dem mere effektivt har øget omkostningerne ved frekvenser, hvilket kombineret med begrænsede mobilindtægter og manglende efterspørgsel har haft en negativ indvirkning på udrulningen.

De proceduremæssige værktøjer i EECC, der skal bidrage til at etablere det indre marked for frekvenser, og navnlig den frivillige peerevaluering af frekvenstildelingsprocedurer eller den frivillige fælles tilladelsesprocedure, der giver flere medlemsstater mulighed for at samarbejde

om at tildele brugsrettigheder til frekvenser gennem fælles vilkår og procedurer, er sjældent blevet anvendt eller har været ineffektive til at fremme reguleringsmæssig forudsigelighed og investeringer. For så vidt angår grænseoverskridende skadelig interferens mellem medlemsstaterne, har Frekvenspolitikgruppens mellemkomst ifølge deltagerne tilført betydelig merværdi, men har ikke været fuldt ud effektiv med hensyn til at håndtere spørgsmål vedrørende grænseoverskridende koordinering med tredjelande eller i ikkeharmoniserede frekvensbånd.

Overordnet set har manglen på reguleringsmæssig forudsigelighed og ineffektiv brug af frekvenser påvirket 5G-investeringsprojekters finansielle attraktivitet.

For **satellittjenester** af klar grænseoverskridende karakter er det endnu mere tydeligt, at det ikke er lykkedes at etablere et indre marked. Der er ingen fælles minimumsbetingelser for tilladelser, ingen krav til satellitfrekvenser eller fælles udvælgelsesprocedurer (bortset fra 2 GHz-båndet for mobile satellittjenester (MSS)), og der er store forskelle i ekspeditionstiderne for udstedelse af licenser, forskellige tilgange til national koordinering med eksisterende tjenester, forskellige gebyrer og forskellige betingelser knyttet til licenserne. Denne fragmentering er ikke befordrende for at udnytte det indre markeds styrke til at sikre lige vilkår i rummet, er ikke gunstig for opskalering af leveringen af satellittjenester i hele EU og skaber grobund for reguleringsmæssig forumshopping. Disse barrierer betyder, at EU er mindre forberedt på udfordringen med Direct-to-Device-kommunikation i en situation, hvor EU risikerer at være strategisk afhængig af udenlandske aktører for tjenester, der er afgørende for Unionens sikkerhed og forsvar.

Konklusionerne af evalueringen vedrørende **bestemmelserne for den generelle tilladelse** viste, at der er behov for yderligere harmonisering, ajourføring og forenkling af den generelle tilladelsesordning samt for at bane vejen for at lette udrulningen af mere virtualiserede, centralt forvaltede net, software- og cloudbaserede elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i EU.

Bestemmelserne om slutbrugerrettigheder er langt hen ad vejen stadig egnede til formålet, og der skal fortsat være fokus på håndhævelsen og gennemførelsen. Samtidig kan visse opdateringer og forenklinger være til gavn for både forbrugere og tjenesteudbydere, f.eks. strømlining af oplysningskrav vedrørende aftaler (artikel 102 i EECC) og harmonisering på EU-plan af visse aspekter, såsom parametre for tjenesters kvalitet (artikel 104 i EECC). Visse bestemmelser i e-databeskyttelsesdirektivet vedrørende den tekniske facilitet til nummervisning og de tilknyttede rettigheder til privatliv opdateres i lyset af udviklingen af elektroniske kommunikationsnet og overgangen til IP-baserede net og omfatter således også identifikation af opkaldsoprindelse. Der er også opdateringer vedrørende automatisk viderestilling af opkald, automatiserede opkaldsanordninger og uspecificerede regninger. Andre forældede bestemmelser om offentlige telefonbøger udgår.

For så vidt angår forvaltning, har vurderingen af BEREC og BEREC-kontoret og deres bidrag til en harmoniseret gennemførelse af EECC generelt været positiv, især hvad angår kvaliteten af BEREC's retningslinjer og rapporter, og de har hjulpet de nationale tilsynsmyndigheder med at få indført fælles tilgange. Alligevel er det stadig ikke med BEREC's retningslinjer og udveksling af bedste praksis lykkedes at virkeliggøre det indre marked. Efterhånden som markeder, teknologi og det bredere digitale økosystem udvikler sig hurtigt, bør BEREC's mandat også udvikle sig til at omfatte nye opgaver på områder som modstandsdygtighed, frekvenser og satellitter. BEREC-kontorets kapacitet bør også øges, så det kan støtte BEREC, herunder indholdsmæssigt, for at sikre bedre overensstemmelse med EU's politikker.

Vurderingen af Frekvenspolitikgruppens bidrag til frekvenspolitikken er også positiv. Dens resultater vedrørende frekvenser til fremtidig trådløs konnektivitet, herunder 6G, frekvensdeling, fremtidig anvendelse af UHF-båndet, verdensradiokonferencer og deres resultater, satellitkonnektivitet og klimaændringer har givet værdifuldt input til Kommissionens videre overvejelser. Da Frekvenspolitikgruppen imidlertid som udgangspunkt træffer afgørelser ved konsensus, i det mindste på visse følsomme områder, er den nødt til at finde en balance mellem forskellige nationale interesser og EU's interesser, undertiden til skade for EU. Frekvenspolitikgruppen har i sine udtalelser undertiden en tendens til at være for teknisk og ikke så politisk/strategisk, som dens rolle som rådgivende gruppe på højt plan for Kommissionen ellers kræver. Flere begrænsninger har også i væsentlig grad reduceret dens indflydelse, såsom peerevalueringens frivillige karakter eller de retlige begrænsninger for anvendelsen af dens mellemkomstmekanisme til at imødegå indblanding fra tredjelande. Synergierne mellem Frekvenspolitikgruppens og BEREC's arbejde inden for tekniske, økonomiske og overordnede politikområder er ikke blevet udnyttet.

- **Høringer af interessenter**

Kommissionen iværksatte en bred sonderende høring om fremtiden for sektoren for elektronisk kommunikation og dens infrastruktur i 2023. I februar 2024 iværksatte Kommissionen en høring om sin hvidbog "Hvordan håndterer vi Europas behov for digital infrastruktur?". Hvidbogen blev offentliggjort på Kommissionens websted "Deltag i debatten" med henblik på feedback over en periode på 18 uger, og 357 svar blev modtaget. I juni 2025 blev der også iværksat en opfordring til indsendelse af dokumentation om målene og de politiske løsningsmodeller for et forslag til retsakten om digitale net. Der er modtaget betydelig feedback i forbindelse med opfordringen til indsendelse af dokumentation.

Ud over denne er der i forbindelse med de tre undersøgelser, som Kommissionen har bestilt, gennemført to høringsrunder rettet mod 134 udvalgte interessenter. De berørte parter i sektoren repræsenterede forskellige udbydere af elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester samt andre tjenesteudbydere. De fleste var fastnetoperatører, men der var også et betydeligt antal indholds- og applikationsudbydere samt radio- og tv-selskaber.

I hvidbogen blev der foretaget en analyse af de udfordringer, som Europa i øjeblikket står over for i forbindelse med udrulningen af fremtidige konnektivitetsnet. Den præsenterede mulige scenarier for fremtidige offentlige politiske tiltag, herunder en mulig fremtidig retsakt om digitale net, opdelt i tre spor. Interessenterne var enige om betydningen af moderne, sikre og modstandsdygtige digitale infrastrukturer for EU's konkurrenceevne.

De etablerede operatører var positive over for idéen om lige lovgivningsmæssige vilkår, men rejste spørgsmål ved den lovgivningsmæssige løsning. Cloududbydere var bekymrede over at blive omfattet af telekommunikationsspecifik regulering. De fleste interessenter støttede generelt at reducere rapporteringsforpligtelserne og fjerne unødvendige reguleringsmæssige byrder. Feedbacken på hvidbogen var afgørende for Kommissionens konklusion om, at der er behov for en ny lovgivningsmæssig ramme for at fuldføre det digitale indre marked i Europa.

I opfordringen til indsendelse af dokumentation støttede de fleste interessenter generelt en reduktion af rapporteringsforpligtelser og fjernelse af unødvendige reguleringsmæssige byrder.

Medlemsstaterne og de nationale tilsynsmyndigheder mente ikke, at der var grundlag for en fuldgyldig oprindelseslandsordning for elektroniske kommunikationstjenester, fordi der stadig ville være betydelige nationale regelsæt. Med hensyn til beskyttelse af slutbrugere understregede medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og

forbrugerorganisationerne, at en robust forbrugerbeskyttelse skal opretholdes. De fleste teleoperatører og tjenesteudbydere opfordrede til forenkling og fjernelse af sektorspecifikke regler.

Traditionelle teleoperatører opfordrede til en rekalibrering af de lovgivningsmæssige rammer, der i øjeblikket stiller dem ufordelagtigt sammenlignet med indholds- og applikationsudbydere. Internetfællesskabet og forbrugergrupper var imod ændringer af reglerne for det åbne internet, som efter deres opfattelse risikerer at føre til et internet med to hastigheder.

I adgangspolitikken kan den traditionelle forskel mellem etablerede aktører og adgangssøgende bemærkes, idet førstnævnte opfordrer til deregulering, mens sidstnævnte ønsker at bevare den nuværende adgangsordning uændret. Nogle mindre udbydere af elektroniske kommunikationsnet (AltNets) foreslog at fastsætte en konkret måldato for hele EU for at fremme udbredelsen af fiber og opnå miljømæssige fordele. Der blev udtrykt bekymring over potentiel digital udelukkelse og markedsforvridning, hvis nedlukningen sker for tidligt.

Med hensyn til frekvenser finder medlemsstaterne og BEREC den nuværende forvaltningsmodel for frekvenser hensigtsmæssig og er generelt tilbageholdende med at ændre den. De er også imod en centralisering af frekvenstilladelser. Selv om de støtter en harmoniseret brug af frekvenser med hensyn til de økonomiske fordele, understreger de vigtigheden af at bevare fleksibiliteten for at afspejle forskellene mellem de nationale markeder. En fælles europæisk tilgang til adgang til satellitmarkedet anses for afgørende for at frigøre det fulde potentiale af satellitkonnektivitet i hele EU.

Den elektroniske kommunikationssektor støtter en mere investeringsvenlig frekvenspolitik, der øger sikkerheden og fleksibiliteten. Den foretrækker længere eller tidsubegrænsede licensperioder, stiltiende fornyelser, lavere frekvensomkostninger og fleksible brugsregler. Sektoren støtter også en reduktion af markedsfragmenteringen, en styrkelse af peer review og indførelse af fælles tilladelsesprocedurer samt en klar EU-køreplan for frekvensadgang. Den understreger, at markedsformningsforanstaltninger, der underminerer investeringer og netdifferentiering, bør undgås. Den elektroniske kommunikationssektor støtter også EU-drevet samarbejde om nye teknologier, såsom satellitbaserede Direct-to-Device-tjenester (D2D-tjenester).

Alternative telekommunikationsinteressenter støtter større koordinering og harmonisering af frekvenstildeling på tværs af medlemsstaterne. En fleksibel EU-køreplan for frekvenstilgængelighed, anses også for at være gavnlig. De støtter klare og tidligt definerede betingelser for licensfornyelse samt politikker, der fremmer frekvenshandel og regler om, at frekvenserne mistes, hvis de ikke bruges eller deles, ("use-it-or-share-it-or-lose-it") for at sikre en mere effektiv frekvensanvendelse. De udtrykker imidlertid alvorlig tvivl om indførelse af lovbestemte frister for tildeling af frekvenser.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget tager primært hensyn til følgende input:

De modtagne bidrag til **den sonderende høring** om fremtiden for sektoren for elektronisk kommunikation og dens infrastruktur, der blev lanceret i februar 2023

Interessenternes feedback til **hvidbogen – "Hvordan håndterer vi Europas behov for digital infrastruktur?"** fra februar 2024

Feedback fra interessenterne modtaget i forbindelse med **indkaldelsen af dokumentation om retsakten om digitale net**, som blev offentliggjort i 2025.

Der blev gennemført tre undersøgelser, som danner grundlag for dette forslag:

Undersøgelse 2024-025, "Completing the Digital Single Market (DSM): Regulatory enablers for cross-border networks" – FWC-nr. FW-00141705

Undersøgelse 2024-026, "Review of Access Regulation under the European Electronic Communications Code and analysis of future Access policy in full fibre environment" – FwC-nr. FW-00141705

Undersøgelse 2024-028, "Financial conditions, demand and investment needs and their regulatory and policy implications including on the universal service" – FwC-nr. FW-00141705.

Sideløbende hermed organiserede Kommissionen mellem marts og september 2025 strategiske **workshops med BEREC og Frekvenspolitikgruppen** for at indhente synspunkter fra højtstående repræsentanter fra de kompetente myndigheder i alle medlemsstater. Desuden blev der organiseret en **workshop med BEUC og de tilsvarende nationale forbrugerorganisationer** i juli 2025 for at drøfte bekymringer og udfordringer for forbrugere og slutbrugere af elektronisk kommunikation. Desuden blev der afholdt et stort antal møder med industrielle interessenter fra hele den digitale værdikæde samt deres erhvervsorganisationer.

- **Konsekvensanalyse**

Ifølge konsekvensanalysen kan følgende løsningsmodeller bedst løse problemerne:

Nedlukning af kobbernettet og adgangsregulering

Den foretrukne løsningsmodel for at fremskynde udrulningen og ibrugtagningen af fiber til hjemmet-net (FTTH) vil være baseret på nationale planer, der skal meddeles Kommissionen. I planerne skal der redegøres for i) i hvilke områder kobbernettet vil blive lukket ned, og hvornår det sker, og ii) foranstaltningerne til støtte for overgangen til fibernet. Indtil den 31. december 2035 udløses nedlukningen af kobbernet, når følgende to betingelser er opfyldt: i) mindst 95 % fiberdækning, og ii) tilgængelighed af prismæssigt overkommelige detailkonnektivitetstjenester. Efter denne dato vil betingelserne ikke længere være gældende, og medlemsstaterne vil med visse undtagelser skulle kræve nedlukning i alle de resterende kobbernetområder. For så vidt angår adgangsregulering, bygger denne løsningsmodel på den eksisterende lovgivningsmæssige ramme, herunder både symmetriske og asymmetriske (baseret på stærk markedsposition) foranstaltninger. Fokus vil være på regionale og lokale markeder.

Med hensyn til de økonomiske og miljømæssige virkninger vil dette have positive virkninger i form af i) en akkumuleret stigning i BNP på mellem 157 og 327 mia. EUR over referencescenariet, ii) en samlet CO_2-emissionsreduktion under referencescenariet (0,7 mio. ton), og iii) gennemsnitlige downloadhastigheder (314 Mbps i 2030 og 743 Mbps i 2035). Hvad angår de sociale virkninger, kan virkningerne af løsningsmodellerne ikke kvantificeres. Løsningsmodellen vil dog med stor sandsynlighed resultere i de største positive sociale virkninger, da den klarer sig godt med hensyn til FTTH-dækning og ibrugtagning af FTTH-net. Med hensyn til indvirkningen på de grundlæggende rettigheder vurderes løsningsmodellen at have en middel indvirkning.

Frekvenser

Den foretrukne løsningsmodel indebærer hovedsagelig ubegrænsede licenser som udgangspunkt, med mulighed for revisionsklausuler og tilbagekaldelse af brugsrettigheder,

næsten automatisk fornyelse og anvendelse af investeringsfremmende auktionsudformning. Den giver mulighed for at harmonisere vilkårene for frekvenstilladelser og omfatter en obligatorisk procedure for det indre marked for frekvenser på EU-plan. Det sikrer øget gennemsigtighed og forudsigelighed i tilgængeligheden af frekvenser gennem strategier og køreplaner. Denne løsningsmodel er den mest effektive, da de samlede fordele væsentligt opvejer omkostningerne. Den vil sikre rettidig udrulning af 5G-net af høj kvalitet og fremtidige 6G-net. Den vil have en positiv indvirkning på BNP, have afsmittende virkninger på vertikale sektorer og være i overensstemmelse med og supplere processen med nedlukning af kobbernettet.

Generel tilladelse og tilladelse til satellittjenester

Den foretrukne løsningsmodel omfatter en "pasordning" for andre net og tjenester end satellit samt en EU-tilladelse til satellitfrekvenser, herunder udvælgelse af licenstagere i tilfælde af knaphed og håndhævelse af betingelserne for tilladelserne. Denne løsningsmodel vil reducere administrations- og overholdelsesomkostningerne samt rapporteringsomkostningerne. Kombineret med harmoniserede tilladelsesbetingelser og andre gældende regler (herunder slutbrugerregler) samt bløde foranstaltninger til at fremme økosystemsamarbejde, vil den foretrukne løsningsmodel gøre det lettere for udbydere at virtualisere netdriften og levere mere ensartede grænseoverskridende tjenester. Den foretrukne løsningsmodel vil derfor give mulighed for samarbejde på lige vilkår med aktører i det udvidede konnektivitetsøkosystem. En EU-satellittilladelse vil give operatørerne garanteret adgang til frekvenser i alle medlemsstater på samme tilladelsesbetingelser og give dem mulighed for at opskalere og levere tjenester over hele EU, samtidig med at suverænitetsaspekterne tages i betragtning.

Forvaltning

Den foretrukne løsningsmodel bygger på BEREC's og BEREC-kontorets eksisterende struktur og opgraderer Frekvenspolitikgruppen fra en ekspertgruppe i Kommissionen til et organ med et sekretariat, der stilles til rådighed af BEREC-kontoret. Kontoret, hvis navn ændres til "Kontoret for Digitale Net" (ODN), vil få en ny koordineringsopgave, som vil øge effektiviteten af frekvensforvaltningen. Ved at yde administrative tjenester og støttetjenester til både BEREC og Frekvenspolitikorganet (RSPB) vil ODN styrke den eksisterende forbindelse mellem de to organer og dermed muliggøre bedre koordinering og mere sammenhængende resultater.

Administrationsomkostninger

Administrationsomkostningerne for virksomhederne vedrører forpligtelserne og fordelene ved nedlukning af kobbernet og adgang samt forenklingsområderne. De yderligere administrative forpligtelser i forbindelse med den betingede nedlukning af kobbernet fører til en stigning i de direkte tilbagevendende administrationsomkostninger på 7 % (i årsværk) og EUR 73 mio. i engangsomkostninger sammenlignet med den nuværende situation. Både harmonisering af betingelserne for tilladelse og EU-satellittilladelsen vil medføre visse engangsomkostninger i forbindelse med tilpasning til de fælles betingelser. Ikke desto mindre vil de samlede tilbagevendende omkostninger til tilladelser og gennemførelse falde.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Med hensyn til adgangsregulering vil den foretrukne løsningsmodel fjerne en række bestemmelser vedrørende regulering af stærk markedsposition, såsom bestemmelserne om saminvestering (artikel 76 i EECC) og funktionel adskillelse (artikel 77 og 78 i EECC).

Samtidig vil den forenkle den måde, hvorpå adgangsreguleringen gennemføres, hvis de nationale tilsynsmyndigheder på eget initiativ (og ikke efter anmodning, som det er tilfældet i øjeblikket) får mulighed for at pålægge adgang til bygningsinterne ledningsnet og efter det første koncentrationspunkt. Dette vil forenkle de eksisterende regler og fjerne de opfattede mangler, unødvendige kompleksiteter og den potentielle manglende sammenhæng, der er forbundet med disse bestemmelser, og som førte til deres begrænsede anvendelse. Desuden vil virkningerne på fiberdækning, ibrugtagning og konkurrence af deres fjernelse sandsynligvis være begrænsede. Dette gælder især for artikel 76 i EECC, som er blevet erstattet af en bredere analyse foretaget af de nationale tilsynsmyndigheder af konsekvenserne af kommercielle ordninger, herunder saminvestering, i forbindelse med markedsanalyseproceduren. Interessenterne har også anerkendt REFIT-potentialet i disse bestemmelser.

Desuden vil den foreslåede løsningsmodel forenkle, styrke og øge tilsynet, hvilket vil føre til, at afhjælpende foranstaltninger anvendes mere konsekvent, hvilket også vil være til gavn for EU's indre marked. Harmonisering af specifikationer for centrale engrosprodukter samt fokus på garantier for tjenestekvaliteten for virksomheder bør forenkle brugen af adgangsprodukter og også bidrage til øget konkurrence inden for tjenester til virksomheder med flere lokationer og multinationale virksomheder.

Med hensyn til frekvenser giver konsolideringen af de relevante bestemmelser i afgørelsen om radiofrekvenspolitikprogrammet og EECC store fordele for REFIT, da den vil sikre sammenhæng ved at fjerne overlappende og forældede bestemmelser, der hæmmer EU's konkurrenceevne i udbredelsen af innovative tjenester.

EU-tilladelsen til levering af satellitnet og -tjenester samt anvendelse af satellitfrekvenser rummer et potentiale for betydelige effektivitetsgevinster, da den vil reducere omkostningerne ved satellittilladelser for satellitoperatører og nationale myndigheder. En satellitoperatør, der ønsker at levere tjenester i hele EU, vil ikke skulle gennemgå 27 tilladelsesprocesser, overholde 27 sæt betingelser, som omfatter forskellige og dyre rapporteringsforpligtelser samt ineffektive håndhævelsesforanstaltninger, og erhverve frekvensrettigheder i alle medlemsstater.

Kommissionen vil derimod med bistand fra ODN modtage anmodningerne og udstede tilladelser til at levere satellittjenester samt tilladelser til at bruge frekvenser, herunder individuelle brugsrettigheder til frekvenser, enten i nogle medlemsstater, hvor udbyderen ønsker at levere tjenester, eller for EU som helhed. Betingelserne for tilladelse, herunder vedrørende indberetning, vil være fælles i hele EU og blive udarbejdet med bistand fra ODN og RSPB. Kommissionen vil også sikre udvælgelse på EU-plan i tilfælde af frekvensknaphed. Desuden vil der være en bindende overholdelses- og håndhævelsesramme på EU-plan for at sikre, at satellitkonstellationers adgang til EU-markedet overholder de fælles betingelser i overensstemmelse med folkeretten.

Håndhævelse på EU-plan (herunder inddragelse af tilladelsen for hele EU's indre marked) vil være en effektiv måde at håndtere interferensproblemer på, samtidig med at det tilskynder til overholdelse af tilladelseskravene.

Tilladelser til jordbaserede net og tjenester er et andet centralt område, hvor der kan opnås større effektivitet. En væsentlig årsag til problemer med ordningen for generelle tilladelser i EU's elektroniske kommunikationssektor skyldes den lovgivningsmæssige fleksibilitet i EECC. Denne fleksibilitet har ført til fragmentering og inkonsekvent anvendelse af

betingelserne for den generelle tilladelse. EECC fastsatte harmoniserede betingelser, men det var en udtømmende liste, og derfor blev det nationale skøn bevaret med hensyn til at knytte betingelserne til de generelle tilladelser. Medlemsstaterne anvendte derfor ikke en fælles tilgang til ordningen for generelle tilladelser med hensyn til typer af udbydere af net og tjenester og indførte divergerende sekundærlovgivning og/eller administrative (reguleringsmæssige) afgørelser for yderligere at præcisere betingelserne. Denne situation med en udtømmende liste på 39 betingelser i 26 medlemsstater (undtagen Danmark, som ikke har nogen generel tilladelsesordning) kan resultere i, at der fastsættes op til 1 014 betingelser på nationalt plan, og f.eks. kan en grænseoverskridende operatør (som er til stede eller har et reguleringsmæssigt fodaftryk i 27 medlemsstater) være forpligtet til at overholde dem.

Forslaget mindsker denne fragmentering og begrænser rapporterings- og overholdelsesforpligtelserne ved kun at underkaste udbyderne strømlinede, yderligere harmoniserede betingelser og forpligtelser, der er fastsat i forordningen, herunder i overensstemmelse med andre EU-love og politiske initiativer, såsom den europæiske økonomiske sikkerhedsstrategi, med henblik på at styrke den betroede og sikre levering af net og tjenester. For virksomheder, der ønsker at udbyde net og tjenester på det indre marked, opretholder forslaget i form af en pasordning desuden et strømlinet anmeldelsesbaseret system, men gør det muligt for udbydere at drive virksomhed i én, flere eller alle medlemsstater på grundlag af en bekræftelse fra én national tilsynsmyndighed. Med henblik herpå fastsætter den betingelserne for den generelle tilladelse, proceduren for fælles pas samt mekanismer for koordinering, gensidig bistand og konsekvent håndhævelse blandt de nationale tilsynsmyndigheder med støtte fra BEREC og ODN.

For så vidt angår indvirkningen på SMV'er forventes forenklede procedurer, herunder en fælles anmeldelsesmodel og en fælles anmeldelsesmekanisme, at reducere administrations- og overholdelsesomkostningerne for udbydere, navnlig SMV'er. Disse besparelser vil gøre det muligt for SMV'er at omdirigere ressourcer til innovation og vækst snarere end til reguleringsprocesser. Større retssikkerhed og forudsigelighed i reguleringen styrker yderligere SMV'ernes konkurrenceevne og letter markedsadgangen. SMV'erne drager også indirekte fordel af mere fleksible fælles adgangsordninger, herunder forenklet adgang til frekvenser og frekvensdeling, som mindsker adgangsbarriererne og støtter udviklingen og opskaleringen af innovative tjenester. Dette gælder især for sektorer som fremstillingsvirksomhed, sundhed, landbrug og transport. Der forventes ingen uforholdsmæssige negative virkninger for SMV'er. Tværtimod forventes foranstaltningerne at skabe nettofordele, herunder omkostningsbesparelser og forbedrede muligheder for innovation.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslagets indvirkning på grundlæggende rettigheder såsom ytrings- og informationsfrihed, ikkeforskelsbehandling, forbrugerbeskyttelse, herunder beskyttelse af forbrugere med handicap, beskyttelse af personoplysninger og retten til privatliv, er blevet analyseret. Forordningen vil navnlig fastsætte et højere harmoniseringsniveau for slutbrugerrettigheder, samtidig med at der opretholdes et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

I forslaget tages der fuldt ud hensyn til de grundlæggende rettigheder og principper i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. De foreslåede foranstaltninger har navnlig til formål at opnå en højere grad af konnektivitet med et ajourført sæt regler for forbrugerbeskyttelse. Dette vil til gengæld sikre ikkediskriminerende adgang til alt indhold og alle tjenester, herunder offentlige tjenester, og være med til at fremme ytringsfriheden og friheden til at drive virksomhed og sætte medlemsstaterne i stand til at overholde chartret.

Indførelsen af en obligatorisk, men betinget, nedlukning af kobbernet udgør en begrænsning af friheden til at oprette og drive egen virksomhed i henhold til artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. En sådan begrænsning kan dog være berettiget, hvis den forfølger et mål af almen interesse og er i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet. Markedsudviklingen viser allerede, at operatørerne gradvist lukker kobbernet ned på grundlag af kommercielle overvejelser, hvilket tyder på, at en struktureret nedlukning ikke i sig selv er i strid med deres interesser. I betragtning af de forventede sociale, økonomiske og miljømæssige fordele synes foranstaltningen at være i overensstemmelse med kravet om nødvendighed. Desuden sikrer de foreslåede bæredygtighedsbetingelser, muligheden for at opretholde kobbernet i en længere periode, hvis betingelserne ikke er opfyldt, og den mulige undtagelse fra nedlukning af kobbernet, når udrulningen af fibernet eller en anden passende konnektivitetsløsning ikke er mulig, at proportionalitetsprincippet overholdes.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslagets virkninger for budgettet er beskrevet nærmere i oversigten over finansielle og digitale virkninger, der ledsager forslaget. Samlet set kræves der 47 årsværk til arbejdet med initiativet, bestående af 32 stillinger i stillingsfortegnelsen og 15 eksterne medarbejdere (KA og SNE), for at sikre en fuldstændig og effektiv gennemførelse af det. Behovet vil blive dækket af personale fra generaldirektoratet, som allerede er tilknyttet forvaltningen af foranstaltningen og/eller er blevet omfordelt inden for generaldirektoratet eller andre af Kommissionens tjenestegrene. Ud over disse eksisterende ressourcer kræver initiativet et ekstraordinært personalebehov på 5 årsværk, som der anmodes om ud over det nuværende personaleniveau for at sikre en fuldstændig og effektiv gennemførelse af initiativet. BEREC-kontorets nuværende budgetpost vil fortsat finansiere den uændrede del af ODN, mens yderligere udgifter som følge af de nye opgaver, der er afsat til ODN, og som er beskrevet i forslaget, vil blive finansieret via tilladelsesgebyrer for satellitfrekvenser og, hvis de foreligger, EU-nummertilladelsesgebyrer samt frivillige bidrag og bidrag i naturalier fra medlemsstaterne.

Forslaget omfatter også opgaver, der kræver yderligere personale til BEREC-kontoret (som skal ændres til Kontoret for Digitale Net – ODN), hvilket medfører en samlet stigning i personalet på 25 årsværk, som alle finansieres via gebyrer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen bør overvåge anvendelsen af denne forordning og evaluere dens effektivitet over tid. Fem år efter ikrafttrædelsen og hvert femte år derefter bør Kommissionen undersøge, hvordan denne forordning fungerer, og aflægge beretning herom til Europa-Parlamentet og Rådet. Disse undersøgelser evaluerer navnlig indvirkningen på markedet af artikel 69 og 83, og hvorvidt forhånds- og andre interventionsbeføjelser i medfør af denne forordning er tilstrækkelige til at give de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at sikre, at konkurrencen på markederne for elektronisk kommunikation fortsat blomstrer til gavn for slutbrugerne.

De nationale tilsynsmyndigheder bør også underrette Kommissionen om, hvilke virksomheder der i henhold til denne forordning er udpeget som havende en stærk markedsposition, og hvilke forpligtelser de pålægges i medfør af forordningen. Enhver ændring, der har betydning

for de forpligtelser, der pålægges virksomheder, eller hvilke virksomheder der er omfattet, bør straks meddeles Kommissionen.

Senest tre år efter denne forordnings anvendelsesdato bør Kommissionen gennemgå, hvordan økosystemsamarbejdet fungerer, under størst mulig hensyntagen til BEREC's rapport om virkningerne af anvendelsen af retningslinjerne for et effektivt økosystemsamarbejde samt om funktionen af faciliteten for den frivillige forligsprocedure.

Desuden bør Kommissionen senest den 30. juni 2034 tage udbuddet af forsyningspligtydelser til en overkommelig pris og tilgængeligheden af forsyningspligtydelser op til nyvurdering i lyset af den sociale, økonomiske og teknologiske udvikling, herunder overgangen til fibernet. Nyvurderingen foretages på grundlag af de fremherskende teknologier, der anvendes af de fleste forbrugere. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultatet af denne nyvurdering.

Senest to år efter denne forordnings anvendelse bør ODN udarbejde en rapport om det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Denne rapport bør give et overblik over markedsudviklingen og undersøge, hvordan de foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, påvirker det indre markeds funktion samt fusionernes indvirkning på markedet. Udkastet til rapporten bør forelægges BEREC og RSPB til godkendelse, inden det offentliggøres. Herefter bør der årligt offentliggøres ajourførte rapporter for at følge fremskridt og nye tendenser.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Del I: Anvendelsesområde, mål og definitioner

I del I i denne forordning fastlægges de horisontale rammer for organiseringen af den elektroniske kommunikationssektor i EU. Anvendelsesområde, genstand og nøglebegreber defineres, og de fælles definitioner, der gælder for den retlige ramme, fastlægges for at sikre retssikkerhed og ensartet anvendelse på tværs af medlemsstaterne. Den indeholder også de generelle mål og reguleringsprincipper, der skal vejlede medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, BEREC, RSPB og ODN samt Kommissionen i deres arbejde.

Del II: Modstandsdygtighed

Del II indfører en specifik ramme for modstandsdygtighed og beredskab for net og tjenester, idet det anerkendes, at elektroniske kommunikationsnet og -tjenester samt andre digitale infrastrukturer er afgørende for, at samfundet og økonomien kan fungere. Med henblik herpå fastsættes der forpligtelser og samarbejdsmekanismer for at sikre tilgængeligheden og kapaciteten af net og tjenester i situationer med større kriser. Dette omfatter kontinuitet i alarmkommunikation og offentlige advarsler. Den indeholder også bestemmelser om vedtagelse af en rapport fra BEREC med titlen "EU-beredskabsplan for digital infrastruktur". Rapporten vil indeholde en vurdering, fælles operationelle henstillinger og krisestyringspraksis. Den vil også præcisere EU-organernes og de nationale kompetente myndigheders respektive roller i forbindelse med overvågning, koordinering og reaktion, hvilket styrker en sammenhængende og effektiv EU-dækkende tilgang til modstandsdygtighed og beredskab i sektoren for elektronisk kommunikation.

Del III: Tilladelser og pasordning på det indre marked

Del III fastlægger rammerne for pasordningen for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester under en generel tilladelsesordning. Den bekræfter friheden til at udbyde sådanne net og tjenester i hele EU, så længe de fælles yderligere betingelser og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, er opfyldt. Den opretholder også et strømlinet anmeldelsesbaseret system, der gør det muligt for udbydere at operere i en, flere eller alle medlemsstater på grundlag af en enkelt bekræftelse fra én national tilsynsmyndighed. Forslaget er i overensstemmelse med andre initiativer om skærpede sikkerhedskrav til IKT-forsyningskæden. Med henblik herpå fastsætter den betingelserne for den generelle tilladelse, proceduren for fælles pas samt mekanismer for koordinering, gensidig bistand og konsekvent håndhævelse blandt de nationale myndigheder med støtte fra BEREC og ODN. BEREC vil i sine retningslinjer i samarbejde med andre kompetente myndigheder og Kommissionen fastlægge de proceduremæssige aspekter af samspillet mellem udbyderne, de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt tilnærmelsen af de gældende betingelser og regler i medlemsstaterne.

Del IV: Ressourcer, radiofrekvenser og nummerering

Del IV fastlægger en omfattende og fremsynet ramme for forvaltning, tildeling og anvendelse af vigtige elektroniske kommunikationsressourcer. Dette omfatter radiofrekvenser og nummerressourcer, og deres rolle som strategiske offentlige goder, der er afgørende for konnektivitet, innovation, sikkerhed og det indre markeds funktion, anerkendes. Med hensyn til radiofrekvenser fastsættes fælles principper og mål for koordineret strategisk planlægning og forvaltning på EU-plan i overensstemmelse med internationale forpligtelser, og mekanismerne for grænseoverskridende koordinering og løsning af skadelig interferens styrkes. Den indfører teknologi- og tjenesteneutralitet, fremmer delt og effektiv udnyttelse af frekvenser og indeholder en EU-frekvensstrategi og -køreplaner for at sikre forudsigelighed, rettidig tilgængelighed og tilpasning til EU's bredere politiske mål.

Denne forordning harmoniserer også tilladelsesordninger, betingelser for tildeling, varighed, fornyelse, overdragelse og deling af frekvensrettigheder og styrker investeringsvenlige og konkurrencefremmende tildelingsprocedurer. Desuden indføres der EU-dækkende værktøjer såsom proceduren for det indre marked for frekvenser, fælles tilladelsesbetingelser, one-stop-shop-procedurer og EU-tilladelser, herunder en specifik ramme for satellitnet og -tjenester i EU. Den fastlægger navnlig tilladelser på EU-plan til satellitfrekvenser samt overvågning og håndhævelse heraf. Desuden fastlægges der en procedure for udstedelse af sådanne tilladelser, og der fastsættes mere omfattende koordineringsmekanismer for ITU-ansøgninger, samtidig med at der sikres sameksistens mellem satellit- og jordbaserede frekvenstildelinger i EU.

Sideløbende hermed udgør del IV rammen for paneuropæiske nummerressourcer, som fastsætter reglerne for nummerressourcer, sikrer deres effektive forvaltning, tilgængelighed og ekstraterritoriale anvendelse i hele EU, understøtter EU-dækkende tjenester og sikrer forbrugerbeskyttelse og fair adgang. Samlet set har disse bestemmelser til formål at sikre en effektiv, koordineret og fremtidssikret anvendelse af knappe ressourcer, samtidig med at de øger retssikkerheden, mindsker fragmenteringen og baner vejen for udvikling af innovative, grænseoverskridende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i hele EU.

Del V: Overgang til fibernet, markedets funktion og konkurrence

Del V fastsætter regler, der sikrer velfungerende markeder for elektronisk kommunikation og effektiv konkurrence i hele EU.

For det første indføres der en specifik ramme for en velordnet overgang fra eksisterende kobbernet til FTTH-net. Rammen vil finde anvendelse, hvis kobbernettet fortsat er i drift efter en fastsat dato. Overgangen til fibernet vil blive baseret på nationale planer, der skal meddeles Kommissionen. Disse nationale planer vil redegøre for i) i hvilke områder kobbernettet vil blive lukket ned, og hvornår, samt ii) foranstaltningerne til støtte for overgangen til fibernet.

I den indledende fase vil medlemsstaterne være forpligtet til at kræve nedlukning af kobbernettet i områder, hvor følgende to kumulerede betingelser er opfyldt: i) mindst 95 % fiberdækning og ii) tilgængelighed af prismæssigt overkommelige detailkonnektivitetstjenester. I den efterfølgende fase vil betingelserne ikke længere spille nogen rolle, og medlemsstaterne vil være forpligtet til at kræve nedlukning i alle de resterende kobbernetområder, undtagen i de områder, hvor fiberudrulning ikke er økonomisk rentabelt, og hvor der ikke findes en passende konnektivitetsløsning, der kan erstatte kobberbaserede tjenester. Der findes sikkerhedsforanstaltninger for hele processen for at opretholde kontinuitet og beskytte forbrugerne.

Del V omfatter også rammen for adgang til jord og rettigheder til færdselsarealer, samtrafik og adgang samt anvendelsen af symmetriske reguleringsmæssige afhjælpende foranstaltninger og foranstaltninger baseret på stærk markedsposition. Den præciserer virksomhedernes rettigheder og forpligtelser i forbindelse med forhandlinger om adgang og samtrafik og giver de nationale tilsynsmyndigheder beføjelse til at pålægge forholdsmæssige foranstaltninger for at sikre end-to-end-konnektivitet og interoperabilitet, hvor det er berettiget.

Denne del opretholder hovedlinjerne i det nuværende system med symmetrisk adgangsregulering og adgangsregulering baseret på stærk markedsposition. Hvad angår stærk markedsposition, prioriteres i reglerne en "investeringsvenlig" adgangsregulering af passive net (kanaler og master, hvor operatører udruller egne fibernet), og harmoniseringen af adgangsprodukter fremmes. For så vidt angår symmetrisk adgang har reglerne til formål at stimulere ibrugtagningen af fiber ved at opretholde adgangen til bygningsinternt ledningsnet, når der anmodes herom. Desuden kan de nationale tilsynsmyndigheder anvende symmetriske foranstaltninger til at tackle lokale flaskehalse ved at pålægge adgang til lokale fibernet. Desuden bør de symmetriske regler muliggøre tilslutning af slutbrugere, hvis ejendom ikke er tilsluttet, gennem en forpligtelse for fiberoperatører, der etablerer et net i nærheden, til at tilslutte disse brugere.

Del V styrker procedurerne på det indre marked for udkast til nationale foranstaltninger, der påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, og sikrer ensartet anvendelse i hele EU gennem koordinerede anmeldelses-, vurderings- og interventionsmekanismer.

Del VI: Tjenesteydelser

Del VI fastsætter tjenesterelaterede forpligtelser, der har til formål at sikre, at slutbrugere i EU kan få glæde af væsentlig konnektivitet og et fælles beskyttelsesniveau. Den moderniserer forsyningspligten ved, i overensstemmelse med princip 20 i den europæiske søjle for sociale rettigheder, at forny retten for alle forbrugere, navnlig dem med lav indkomst, til at få adgang til tilstrækkelige internetadgangstjenester og talekommunikationstjenester til en overkommelig pris på et fast sted. Den fastsætter fælles procedurer for, hvordan medlemsstaterne definerer "tilstrækkelig" konnektivitet i lyset af den minimumsbåndbredde,

som de fleste forbrugere har adgang til. Disse fælles procedurer understøttes af BEREC's vejledning og sikrer den båndbredde, der er nødvendig for social og økonomisk deltagelse i samfundet. Den giver også en struktureret tilgang til prisoverkommelighed, herunder overvågning af detailprisudviklingen, foranstaltninger for forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov samt specifik støtte for at sikre lige adgangsmuligheder for slutbrugere med handicap, samtidig med at Kommissionen får mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter om tilstrækkelige internetadgangstjenester i lyset af de nationale forhold samt kriterier og metoder, der skal overvejes ved vurdering af prisoverkommelighed. Der foreslås en ny og mere fleksibel tilgang til finansiering uden sektorspecifik udpegelse eller den tilhørende finansieringsmekanisme.

Del VI styrker yderligere slutbrugernes rettigheder i det digitale miljø. Den bevarer adgangen til det åbne internet ved at kodificere slutbrugernes ret til at tilgå og udbrede indhold samt til at anvende applikationer og terminaludstyr efter eget valg. Dette suppleres af strenge netneutralitetsforpligtelser, der kun er underlagt snævert definerede og forholdsmæssige undtagelser samt robust tilsyn fra de nationale tilsynsmyndigheder, suppleret af BEREC's rapportering og retningslinjer. Den konsoliderer og ajourfører reglerne om beskyttelse af slutbrugere, som præsenteres i tre kapitler.

Kapitlet "Forbrugerrettigheder" omfatter forbrugere og udvides til at omfatte mikrovirksomheder og nonprofitorganisationer (nogle bestemmelser gælder også for små og mellemstore virksomheder) og indeholder sektorspecifikke regler om gennemsigtighed og aftaleoplysninger (herunder en skabelon til aftaleresumé), aftalers varighed og opsigelse samt pakketilbud.

Kapitlet "Slutbrugerrettigheder" omfatter udbyderskift og nummerportabilitet og sikrer ikkeforskelsbehandling.

Kapitlet "Faciliteter og funktionaliteter for slutbrugere" omfatter foranstaltninger mod svigagtige aktiviteter og sikrer kritiske tjenester såsom hotlines for forsvundne børn, alarmkommunikation og offentlige varslingssystemer samt brugen af den europæiske digitale ID-tegnebog. Kapitlet afspejler den teknologiske udvikling og de nye udfordringer for slutbrugerbeskyttelsen i denne henseende og indeholder også ajourførte regler om nummervisning, identifikation af opkaldsoprindelse, automatisk viderestilling af opkald og automatiserede opkaldsanordninger. Det indeholder bestemmelser om lige adgangs- og valgmuligheder for slutbrugere med handicap.

Del VI indeholder også målrettede bestemmelser om interoperabilitet og "must carry"-forpligtelser og giver Kommissionen beføjelse til at ændre tekniske bilag ved delegerede retsakter for at ajourføre dem, så de afspejler den teknologiske og samfundsmæssige udvikling.

Del VII: Forvaltning

Del VII fastlægger forvaltningsrammen for at sikre et sammenhængende, uafhængigt og effektivt fungerende indre marked for elektronisk kommunikation. Den definerer de roller, beføjelser og garantier, der gælder for de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, pålægger dem klart identificerede opgaver, bevarer deres retlige og funktionelle uafhængighed af markedsaktørerne og giver dem tilstrækkelige ressourcer og budgetautonomi. Den fastsætter også fælles principper for udnævnelse, afskedigelse, ansvarlighed og gennemsigtighed samt forpligtelser til samarbejde og koordinering på

nationalt og grænseoverskridende plan, hvilket igen styrker den reguleringsmæssige sammenhæng og den gensidige tillid i hele EU.

Del VII konsoliderer forvaltningen på EU-plan yderligere ved at integrere og styrke rollerne for BEREC, RSPB og ODN. Den præciserer BEREC's mål, opgaver og interne organisation og styrker dets kapacitet til at fremme en ensartet gennemførelse af regelsættet gennem udtalelser, retningslinjer, rapporter og bedste praksis, understøttet af struktureret dataindsamling og markedsovervågning. I betragtning af den geopolitiske kontekst styrker den desuden BEREC's kompetencer i relation til modstandsdygtighed og beredskab, f.eks. gennem vedtagelsen af EU-beredskabsplanen for digital infrastruktur. Sideløbende hermed etableres en mere robust ramme for strategisk radiofrekvensforvaltning gennem RSPB, idet dets rådgivende og koordinerende rolle i EU's frekvenspolitik, grænseoverskridende koordinering og internationale engagement defineres, samtidig med at der sikres et tæt samarbejde med BEREC i de tilfælde, hvor regulerings- og frekvensspørgsmål overlapper.

Del VII indeholder en omfattende organisatorisk, finansiel og ansvarlighedsmæssig ramme for ODN som et EU-organ, der støtter både BEREC og RSPB. Den fastlægger ODN's opgaver, ledelsesstruktur, programmering, budget- og personaleregler og sikrer gennemsigtighed, forsvarlig økonomisk forvaltning og effektivt tilsyn, herunder mekanismer til bekæmpelse af svig, revision og evaluering.

Del VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser

Del VIII fastsætter de almindelige, proceduremæssige og afsluttende bestemmelser, der sikrer en effektiv, gennemsigtig og fælles anvendelse af denne forordning i hele EU. Den fastlægger en omfattende ramme for harmoniseret tilvejebringelse, udveksling og offentliggørelse af oplysninger, der giver de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, BEREC og RSPB beføjelse til at anmode om forholdsmæssige, begrundede og rettidige oplysninger fra virksomheder, herunder om bæredygtighed, samtidig med at fortrolighed, databeskyttelse og forretningshemmeligheder beskyttes. Den indeholder endvidere bestemmelser om regelmæssige geografiske undersøgelser af netudrulninger og prognoser, der kan understøtte evidensbaserede lovgivningsmæssige foranstaltninger, og som eventuelt kan bidrage til informerede beslutninger om offentlig finansiering og koordineret planlægning, herunder i forbindelse med overgangen fra de gamle net til fibernet.

Del VIII styrker også åbenhed, deltagelse og reguleringsmæssig sammenhæng gennem strukturerede hørings- og gennemsigtighedsmekanismer. Den indeholder et krav om offentlig høring om udkast til foranstaltninger med betydelig indvirkning på markedet, tilgængelige høringsprocedurer og systematisk inddragelse af slutbrugere, herunder forbrugere og slutbrugere med handicap, samt andre interessenter. På EU-plan indføres der harmoniserings- og standardiseringsprocedurer, der gør det muligt for Kommissionen med støtte fra BEREC eller RSPB at afhjælpe forskelle, der risikerer at fragmentere det indre marked, samtidig med at interoperable, fremtidssikrede tekniske standarder fremmes på en teknologineutral måde.

Del VIII indeholder klare regler om tvistbilæggelse, overholdelse, håndhævelse og retssikkerhed. Den indfører udenretslige og reguleringsmæssige tvistbilæggelsesmekanismer på nationalt og grænseoverskridende plan, suppleret med vejledning og en frivillig forligsprocedure for at tilskynde til samarbejdsbaseret, innovativ og bæredygtig økosystempraksis. Den fastsætter forholdsmæssige håndhævelsesbeføjelser, sanktioner og garantier, herunder klageadgang, og definerer anvendelsen af delegerede og gennemførelsesbeføjelser, udvalgsprocedurer, overvågning, revision og overgangsordninger.

2026/0013 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om digitale net, om ændring af forordning (EU) 2015/2120, direktiv 2002/58/EF og beslutning nr. 676/2002/EF, og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 og afgørelse nr. 243/2012/EU (forordningen om digitale net)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[24],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[25],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Teknologien udvikler sig hurtigt, mængden af datatrafik stiger betydeligt og behovet for gigabitkonnektivitet øges. En moderne og bæredygtig digital infrastruktur, der muliggør konnektivitet og databehandling, er afgørende katalysatorer for digitaliseringen, og dermed for både industriens konkurrenceevne og samfundet, som kan få fuldt udbytte af digitale tjenester. Der er derfor behov for sikker og modstandsdygtig konnektivitet af høj kvalitet til alle over alt i Unionen, også i landdistrikter og fjerntliggende områder, på øer og i bjergområder, i tyndt befolkede områder og i regionerne i den yderste periferi.

(2) Det indre marked for elektronisk kommunikation er fortsat opdelt i 27 nationale markeder, og europæiske operatører står fortsat over for forhindringer, når de skal operere på tværs af grænserne og opskalere, hvilket begrænser deres evne til at investere, innovere og konkurrere på lige vilkår i det udvidede konnektivitetsøkosystem. Andre aktører, der går ind i det bredere konnektivitetsøkosystem, som f.eks. indholds- og applikationsudbydere ("content and application providers" – CAP'er), drager i vid udstrækning fordel af ordningen i den medlemsstat, hvor de er etableret, og de opererer derfor i Unionen på ét indre marked. Disse ulige konkurrencevilkår mellem de forskellige aktører i økosystemet blev anerkendt i Kommissionens hvidbog: "Hvordan håndterer vi Europas behov for digital infrastruktur?"[26] samt i Lettarapporten[27]. I den forbindelse understregede Det

[24] EUT C af , s. .

[25] EUT C af , s. .

[26] Kommissionens hvidbog af 21. februar 2024, "Hvordan håndterer vi Europas behov for digital infrastruktur?", (COM (2024) 81 final).

Europæiske Råd i sine konklusioner fra oktober 2025, at der er behov for en særlig indsats for at "uddybe det indre marked for elektronisk kommunikation".

(3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481[28] blev de digitale mål for 2030 i "politikprogrammet for det digitale årti" fastsat. Programmet afspejler de forventede konnektivitetsmål, hvor alle slutbrugere på et fast sted er forbundet til et gigabitnet frem til nettermineringspunktet, og alle befolkede områder er dækket af næste generation af trådløse højhastighedsnet med en ydeevne, der mindst svarer til 5G. For at nå disse mål bør politikkerne forenkle, fremskynde og sænke omkostningerne ved udrulning af faste og trådløse gigabitnet i hele Unionen, herunder ved at mindske den administrative byrde for både operatører og nationale forvaltninger.

(4) Ved direktiv (EU) 2018/1972 blev den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation ("EECC") oprettet. EECC bidrog gennem sine mål om at fremme konnektivitet og adgang til og ibrugtagning af avancerede net til at opnå eller opretholde effektiv konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Medlemsstaterne skulle senest den 21. december 2020 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at gennemføre EECC i deres nationale lovgivning. Den fulde gennemførelse i alle 27 medlemsstater blev først afsluttet i 2024. Den slags lange forsinkelser fra vedtagelsen af et direktiv til gennemførelsen af det i medlemsstaternes retssystemer er ikke længere hensigtsmæssige, når forandrer sig så hurtigt som den gør i den nuværende geopolitiske og økonomiske kontekst, som kræver, at regler hurtigt kan få indvirkning på markedet. Desuden går visse nationale bestemmelser, der vedrører bestemmelser i EECC, længere end hvad der er strengt nødvendigt for at sikre, at gennemførelsen er fuldstændig og i overensstemmelse med reglerne. EECC, som er et direktiv, har derfor ført til national fragmentering og følgelig ikke skabt et reelt indre marked. Det er derfor nødvendigt at omdanne EECC til en forordning og lægge bestemmelserne i EECC sammen med de bestemmelser, der vedrører målene, men er fastsat i andre direktiver, forordninger eller afgørelser, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971[29]. Derfor bør direktiv 2018/1972, forordning (EU) 2018/1971, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 243/2012/EU[30], dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120[31] og Europa-Parlamentets og

---

27 https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

28 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481 af 14. december 2022 om etablering af politikprogrammet for det digitale årti 2030 (EUT L 323 af 19.12.2022, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2481/oj).

29 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11. december 2018 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1971/oj).

30 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU af 14. marts 2012 om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram (EUT L 081 af 21.3.2012, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/243/oj) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

31 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation og om ændring af direktiv 2002/22/EF og forordning (EU) nr. 531/2012 (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2120/oj).

Rådets direktiv 2002/58/EF[32] samles i én enkelt forordning, forordningen om digitale net.

(5) I Kommissionens hvidbog fra 2024, "Hvordan håndterer vi Europas behov for digital infrastruktur?"[33], bemærkede den, at konnektivitetssektoren er i gang med betydelige teknologiske ændringer, hvor digital infrastruktur i stadig større grad bliver cloud- og AI-baseret, og konnektivitetsøkosystemet er ved at blive udvidet, så der kan leveres nye innovative tjenester. Derfor er der behov for tage hensyn til udviklingen fra elektroniske kommunikationsnet til "digitale net".

(6) Denne forordning omfatter ikke det indhold, der leveres via elektroniske kommunikationsnet ved hjælp af elektroniske kommunikationstjenester, f.eks. radio- og tv-udsendelsers indhold, finansielle ydelser og visse informationssamfundsydelser, og berører ikke foranstaltninger, der i henhold til EU-retten eller national ret træffes på EU-plan eller på nationalt plan for så vidt angår sådanne tjenester med henblik på at fremme kulturel og sproglig mangfoldighed og varetage forsvaret af mediepluralisme. Indholdet af tv-programmer er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU[34].. Reguleringen af audiovisuel politik og audiovisuelt indhold sigter mod at opfylde mål af almen interesse, som f.eks. ytringsfrihed, mediepluralisme, upartiskhed, kulturel og sproglig mangfoldighed, social inklusion, forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af mindreårige. Adskillelsen mellem regulering af elektronisk kommunikation og regulering af indhold hindrer ikke, at der tages hensyn til den forbindelse, der er mellem de to områder, navnlig med henblik på at garantere mediepluralisme, kulturel mangfoldighed og forbrugerbeskyttelse. De kompetente myndigheder bør inden for rammerne af deres beføjelser bidrage til at sikre gennemførelsen af politikker med sigte på at fremme disse mål.

(7) Denne forordning omfatter udstyr til bilradio og forbrugerudstyr til radiomodtagere og forbrugerudstyr til digitalt tv, men berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU[35] på radioudstyr. For at sikre gennemgående interoperabilitet er der behov for at regulere visse aspekter af radioudstyr som defineret i direktiv 2014/53/EU og af forbrugerudstyr til digitalt tv for at lette adgangen for slutbrugere med handicap. Det er vigtigt, at nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder tilskynder netoperatører og udstyrsfabrikanter til at samarbejde om at lette adgangen til elektroniske kommunikationstjenester for slutbrugere med handicap. For at sikre en koordineret tilgang i forbindelse med tilladelsesordningen for radioterminaludstyr bør ikkeeksklusiv anvendelse af radiofrekvenser med henblik på egenanvendelse af dette radioterminaludstyr også reguleres.

---

32 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

33 COM(2024) 81 final.

34 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

35 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj).

(8) Kravene til de elektroniske kommunikationsnets ydeevne er konstant stigende. Tidligere var der primært fokus på at øge den båndbredde, der var tilgængelig generelt og for hver enkelt bruger, men andre parametre såsom downlink- og uplink-transmissionshastighed, latenstid, tilgængelighed og pålidelighed bliver stadig vigtigere. Den aktuelle reaktion på denne efterspørgsel har været at bringe optiske fiberforbindelser tættere på slutbrugeren, og fremtidige "gigabitnet" forudsætter præstationsparametre, der svarer til dem, som et net baseret på optiske fiberelementer som minimum kan levere frem til nettermineringspunktet. I forbindelse med trådløse forbindelser svarer dette til en netpræstation, der svarer til den, der kan opnås på grundlag af en optisk fiberinstallation frem til den basisstation, der betragtes som nettermineringspunktet. Disse gigabitnet, både fastnet og mobilnet, kan levere transmissionshastigheder i størrelsesordenen mindst én gigabit pr. sekund uplink og downlink samt andre avancerede præstationsparametre såsom lav latenstid og høj stabilitet. Udtrykket "gigabitnet" erstatter udtrykket "net med meget høj kapacitet" med ajourførte præstationsegenskaber, hvilket svarer til den teknologiske og markedsmæssige udvikling. Som følge heraf skal enhver henvisning til "net med meget høj kapacitet" som defineret i artikel 2, stk. 2, i direktiv (EU) 2018/1972 i medfør af denne forordning forstås som "gigabitnet" som defineret i nærværende forordning.

(9) Visse elektroniske kommunikationstjenester i henhold til denne forordning kunne også falde inden for definitionen af "tjeneste i informationssamfundet" i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535[36]. Disse elektroniske kommunikationstjenester er også omfattet af det nævnte direktivs bestemmelser, der gælder for tjenester i informationssamfundet, for så vidt som denne forordning eller andre EU-retsakter ikke indeholder mere specifikke bestemmelser for de elektroniske kommunikationstjenester. Elektroniske kommunikationstjenester som f.eks. taletelefonitjenester, beskedtjenester og elektroniske posttjenester er dog omfattet af nærværende forordning. En og samme virksomhed, f.eks. en internetudbyder, kan tilbyde både en elektronisk kommunikationstjeneste, som f.eks. adgang til internettet, og tjenester, som ikke er omfattet af nærværende forordning, f.eks. levering af webbaseret, ikkekommunikationsrelateret indhold.

(10) Samme virksomhed, f.eks. en kabeloperatør, kan både tilbyde en elektronisk kommunikationstjeneste, såsom overføring af tv-signaler, og tjenester, der ikke omhandles i denne forordning, såsom kommercialisering af et tilbud om indholdsbaseret radio- eller tv-spredningsvirksomhed, og derfor kan en sådan virksomhed pålægges yderligere forpligtelser i forbindelse med dens aktivitet som udbyder eller distributør af radio- eller tv-spredningsvirksomhed i medfør af bestemmelser, der ikke indeholdes i denne forordning, med forbehold af de i bilaget til denne forordning indeholdte vilkår.

(11) For at falde ind under definitionen af elektronisk kommunikationstjeneste skal en tjeneste normalt ydes mod betaling. Selv om det fuldt ud anerkendes, at beskyttelse af personoplysninger er en grundlæggende rettighed, og at personoplysninger derfor ikke kan betragtes som en handelsvare, bør adgang til, anvendelse eller anden behandling af personoplysninger i forbindelse med levering af elektroniske kommunikationstjenester behandles på samme måde som betaling, hvis udbyderen af en tjeneste anmoder

[36] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/1535/oj).

slutbrugeren om og slutbrugeren bevidst direkte eller indirekte afgiver personoplysninger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[37] til udbyderen. Dette gælder situationer, hvor slutbrugeren giver adgang til oplysninger uden aktivt at afgive disse, f.eks. personoplysninger, herunder IP-adresse, eller andre automatisk genererede oplysninger som f.eks. oplysninger, der indsamles og overføres ved hjælp af en cookie eller lignende teknologier. Behandlingen af personoplysninger bør under alle omstændigheder være i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesregler. I overensstemmelse med retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) vedrørende artikel 57 i TEUF[38] er der også tale om betaling som omhandlet i traktaten, selv om tjenesteudbyderen ikke modtager betaling af modtageren af tjenesteydelsen, men i stedet af tredjemand. Begrebet betaling bør derfor også omfatte situationer, hvor slutbrugeren udsættes for reklamer.

(12) Interpersonelle kommunikationstjenester er tjenester, der muliggør kommunikation mellem personer og interaktiv udveksling af oplysninger, og omfatter tjenester som traditionelle taleopkald mellem to personer, men også alle former for e-mail, beskedtjenester og gruppechat. Interpersonelle kommunikationstjenester omfatter kun kommunikation mellem et afgrænset, dvs. ikke potentielt ubegrænset, antal fysiske personer, der bestemmes af afsenderen af kommunikationen. Kommunikation, der involverer juridiske personer, bør falde inden for definitionen i de tilfælde, hvor fysiske personer handler på vegne af disse juridiske personer eller er involveret på mindst én side af kommunikationen. Interaktiv kommunikation indebærer, at tjenesten giver modtageren af oplysningerne mulighed for at svare. Tjenester, der ikke opfylder disse krav, såsom lineær spredning, "video on demand", websteder, sociale netværk, blogs eller udveksling af oplysninger mellem maskiner, bør ikke betragtes som interpersonelle kommunikationstjenester. En tjeneste bør under særlige omstændigheder ikke betragtes som en interpersonel kommunikationstjeneste, når den interpersonelle og interaktive kommunikationsmulighed udgør en mindre og rent accessorisk funktion, der er knyttet til en anden tjeneste, og som af objektive tekniske grunde ikke kan anvendes uden den primære tjeneste, og hvis integration i den primære tjeneste ikke er et middel til at omgå anvendelsen af reglerne for elektroniske kommunikationstjenester. Da begreberne "mindre" og "rent accessorisk" udgør en undtagelse fra definitionen, bør de fortolkes snævert og fra et objektivt slutbrugerperspektiv. En interpersonel kommunikationsfunktion kan betragtes som mindre, hvis dens objektive nytte for en slutbruger er meget begrænset, og hvis den i virkeligheden knap nok anvendes af slutbrugerne. Et eksempel på en funktion, der kunne anses for at falde uden for anvendelsesområdet for definitionen på interpersonelle kommunikationstjenester, kunne i princippet være en kommunikationskanal i forbindelse med onlinespil, alt afhængigt af egenskaberne ved tjenestens kommunikationsmulighed.

(13) Interpersonelle kommunikationstjenester, der anvender numre i en national eller international nummerplan, etablerer forbindelse til offentligt tildelte nummerressourcer. Disse nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester omfatter både tjenester, der er tildelt slutbrugernumre med henblik på at sikre end-to-

---

37 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

38 Domstolens dom af 26. april 1988, Bond van Adverteerders m.fl. mod den nederlandske stat, sag C-352/85, ECLI: EU:C:1988:196.

end-konnektivitet, og tjenester, der giver slutbrugere mulighed for at få forbindelse til personer, der har fået tildelt sådanne numre. Den blotte anvendelse af et nummer som et identifikationsmiddel bør ikke sidestilles med anvendelse af et nummer til tilslutning til offentligt tildelte numre og bør derfor ikke i sig selv betragtes som tilstrækkelig til, at en tjeneste betragtes som en nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste. Nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester bør kun være underlagt forpligtelser, hvis almenvellet kræver, at der anvendes bestemte reguleringsmæssige forpligtelser for alle typer interpersonelle kommunikationstjenester, uanset om de anvender numre til at udbyde deres tjeneste eller ej. Det er rimeligt at behandle nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester anderledes, da de deltager i, og dermed også nyder godt af, et offentligt garanteret interoperabelt økosystem.

(14) Et nettermineringspunkt (NTP) udgør i reguleringsøjemed en grænse mellem regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og tjenester på den ene side og reguleringen af teleterminaludstyr på den anden. Det er de nationale tilsynsmyndigheders ansvar at fastlægge nettermineringspunkternes placering.

(15) Samtrafikbegrebet bør primært forstås som teknisk samtrafik mellem net, uanset om disse net er offentlige elektroniske kommunikationsnet eller private net, herunder net, der ejes eller drives af indholds- og applikationsudbydere, herunder indholdsleveringsinfrastruktur. Den teknologiske og kommercielle udvikling har ført til en øget udbredelse af cacher, indholdsleveringsknudepunkter og andre teknikker, der forbedrer trafikudvekslingen og optimerer end-to-end-ydeevnen, hvilket resulterer i et tættere teknisk samarbejde og hyppigere sammenkobling mellem offentlige og private net.

(16) Målene for de nye rammebestemmelser bør også ajourføres for at tackle udfordringerne i sektoren og sikre, at den kan tilpasse sig den fremtidige udvikling. Med den teknologiske omstilling af de elektroniske kommunikationsnet til digitale net, der integrerer cloudløsninger og løsninger baseret på kunstig intelligens ("AI"), udvides konnektivitetsøkosystemet. Denne forordning bør derfor støtte sektorens konkurrenceevne og dens evne til at håndtere denne omstilling. Den bør fremme innovation og effektivt samarbejde mellem den brede vifte af aktører i det udvidede konnektivitetsøkosystem.

(17) For at øge sektorens konkurrenceevne og modstandsdygtighed bør denne forordning lette udviklingen af et indre marked for elektronisk kommunikation ved at indføre forenklede og yderligere harmoniserede foranstaltninger, lette opskalering i Unionen, støtte og tilskynde til innovation og investeringer i moderne, modstandsdygtige og bæredygtige net og tjenester. Dette bør omfatte fremme af grænseoverskridende udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, herunder paneuropæiske satellitkommunikationstjenester, samt udvikling af transeuropæiske digitale net.

(18) Det er af afgørende betydning at styrke modstandsdygtigheden af Unionens digitale infrastruktur og digitale tjenester med henblik på at øge beredskabet over for naturkatastrofer, menneskeskabte trusler og kriser samt interferens i net- og radiosignaler. Med henblik herpå bør denne forordning styrke Unionens strategiske autonomi, sikre en modstandsdygtig digital infrastruktur og modstandsdygtige digitale tjenester og sikre beredskab i forbindelse med nødsituationer såsom fysiske angreb, cyberangreb og hybridangreb og naturkatastrofer, give adgang til afbødende foranstaltninger, forbedre modstandsdygtigheden, navnlig redundans i kritiske netsegmenter baseret på en sammenhængende integration af jordbaserede og

ikkejordbaserede net, og tilvejebringe den netkapacitet, der er nødvendig for, at samfundet kan reagere i tilfælde af kriser.

(19) Da der fortsat er flaskehalse og adgangsbarrierer på infrastrukturniveau, herunder som følge af overgangen til fibernet, er det nødvendigt at sikre bæredygtig konkurrence ved at indføre forenklede rammebestemmelser for adgang, der modvirker markedssvigt, således at slutbrugerne fortsat kan drage fordel af et større udvalg af avancerede og økonomisk overkommelige tjenester af høj kvalitet.

(20) Der er behov for at mindske mængden af forhåndsregulerende sektorspecifikke bestemmelser fremover, efterhånden som konkurrencen på markederne udvikler sig, og i sidste instans at sikre, at den elektroniske kommunikation reguleres udelukkende gennem konkurrenceretten. Dette har været målet, siden de første rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester blev vedtaget i 2009. Den aktuelle ramme har imidlertid resulteret i en national fragmentering og har ikke medført en fuldstændig gennemførelse af det indre marked, og der er derfor behov for større konsekvens i de forhåndsregulerende forpligtelser. Da markederne for elektronisk kommunikation har udvist en stærk konkurrencedynamik de seneste år, er det meget vigtigt, at forhåndsregulerende forpligtelser kun benyttes, hvor der er tale om et markedssvigt på de relevante markeder, uden at dette berører konkurrencereglerne.

(21) Der er også behov for at skabe passende incitamenter for investering i gigabitnet (disse omfatter avancerede 5G-net, 6G-net, fibernet, kommunikationskabler og transportnet), der støtter innovationen i forbindelse med indholdsrige internettjenester og styrker Unionens samlede konkurrenceevne. Det er derfor afgørende at understøtte effektive investeringer i udviklingen af disse net og løsninger samt at støtte udbredt tilgængelighed og ibrugtagning af gigabitnet og elektroniske kommunikationstjenester, herunder ved rettidig overgang til et fuldt fibermiljø i hele Unionen.

(22) For medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt interessenter betyder konnektivitetsmålet på den ene side, at de skal sigte mod net med størst mulig kapacitet og tjenester, der er økonomisk bæredygtige inden for et bestemt område, og på den anden side, at de skal tilstræbe territorial samhørighed gennem konvergens for så vidt angår den kapacitet, der er til rådighed i forskellige områder.

(23) For nøje at tilpasse rammen for elektronisk kommunikation til Unionens mål med hensyn til overgangen til en kulstoffattig økonomi er der behov for at fremme bæredygtige net og tjenester ved at understøtte attraktive investeringsbetingelser for energieffektive og kulstoffattige net og løsninger. Dette mål bør bringes i overensstemmelse med fremme af konnektivitet, der muliggør energieffektivitet og kulstofneutralitet i andre industrisektorer og investeringer i energieffektiv konnektivitetsinfrastruktur i tråd med den ajourførte ramme for EU's klassificeringssystem og den tilhørende EU-adfærdskodeks for telekommunikationsnets bæredygtighed. Der er også behov for at fremme samarbejdet mellem de aktører, der er involveret i levering af end-to-end-tjenester, for så vidt angår effektiv styring af datatrafik.

(24) For at nå disse mål bør de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder om nødvendigt koordinere deres tiltag med myndighederne i andre medlemsstater og med Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation ("BEREC"), Frekvenspolitikorganet ("RSPB") og Kontoret for Digitale Netværk ("ODN").

(25) Som opfølgning på Nevers-opfordringen af 9. marts 2022 gennemførte medlemsstaterne en risikovurdering af Europas kommunikationsinfrastruktur og -net. For at afbøde de identificerede risici blev der i denne vurdering fremsat en række strategiske og tekniske henstillinger til medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed ("ENISA"), som skal gennemføres med støtte fra BEREC. Blandt de øvrigt strategiske henstillinger foreslås det i risikovurderingen i) at vurdere internationale sammenkoblingers modstandsdygtighed, ii) at vurdere den centrale internetinfrastrukturs kritiske karakter, modstandsdygtighed og redundans, såsom undersøiske kommunikationskabler, og iii) at styrke Unionens kapacitet og koordinerede indsats for at styrke kommunikationsinfrastrukturens modstandsdygtighed. For at opnå et effektivt beredskab og øge modstandsdygtigheden bør samarbejdet mellem de kompetente nationale myndigheder og organer på EU-plan styrkes, herunder ved hjælp af fælles retningslinjer og rettidig informationsudveksling.

(26) Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester udgør et kritisk fundament for Unionens samfund og økonomi. Selv om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555[39] handler om cybersikkerhed og modstandsdygtighed hos væsentlige og vigtige samt kritiske enheder, er der behov for at styrke den samlede modstandsdygtighed, beredskabet og kontinuiteten i elektronisk kommunikation på EU-plan, herunder i situationer, der involverer grænseoverskridende eller omfattende naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure, som kan påvirke befolkningen negativt. ODN bør spille en central koordinerende rolle i at understøtte modstandsdygtigheden i den elektroniske kommunikationssektor ved at trække på sin ekspertise, sit markedstilsyn og sit EU-dækkende perspektiv. ODN bør i denne rolle udveksle og koordinere med de nationale tilsynsmyndigheder, Kommissionen og andre relevante EU-organer og -agenturer, herunder ENISA, samt, hvor det er relevant, med internationale organisationer såsom NATO om spørgsmål vedrørende vurdering, overvågning, analyse og beredskab på EU-plan af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og deres evne til at bidrage til den overordnede modstandsdygtighed i samfundet og økonomien i Unionen, samtidig med at den rolle, som spilles af ENISA, samarbejdsgruppen for net- og informationssystemer ("NIS-samarbejdsgruppen") og Det Europæiske Netværk af Forbindelsesorganisationer for Cyberkriser ("EU-CyCLONe") fuldt ud respekteres i overensstemmelse med Unionens rammer for cybersikkerhed og civilbeskyttelse.

(27) I den forbindelse bør ODN have til opgave at sikre en sammenhængende, grænseoverskridende tilgang til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. ODN's rolle bør supplere og ikke berøre direktiv (EU) 2022/2555 og have fokus på beredskab i hele systemet, udskiftelige infrastrukturer, kontinuitet i transeuropæiske net og tjenester og koordineret kriserespons.

(28) I Unionen er de specifikke elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters kapacitet og tilgængeligheden af dem afgørende, når der opstår naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure, som påvirker befolkningen negativt, da de sætter befolkningen i stand til at modtage rettidige oplysninger, opretholde sociale og økonomiske interaktioner og tilgå offentlige tjenester og kriserelaterede tjenester, og de sætter de nationale myndigheder i stand til at kommunikere med befolkningen og

[39] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

tilrettelægge rednings- og nødhjælpsaktioner. Med forbehold af direktiv (EU) 2022/2555 bør alle udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet, offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og andre udbydere under den generelle tilladelsesordning derfor vedtage foranstaltninger med henblik på at bidrage til at sikre tilgængeligheden af interpersonelle kommunikationstjenester og internetadgangstjenester, når den slags hændelser opstår. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet, der udelukkende eller overvejende anvendes til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller informationssamfundstjenester, der er tilgængelige for offentligheden, såsom undersøiske kommunikationskabler, kan sikre redundans i disse kritiske situationer. De bør, i det omfang det er teknisk muligt, og i det omfang offentlighedens interesse varetages, samarbejde og bidrage til tilgængeligheden af interpersonelle kommunikationstjenester og internetadgangstjenester, hvis de offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester forstyrres af ovennævnte omfattende begivenheder i et sådant omfang, at det er kritisk.

(29) Slutbrugerne bør kunne anmode om hjælp eller bistand fra de kompetente myndigheder ved hjælp af alarmkommunikation og modtage oplysninger fra de kompetente myndigheder på en måde, som de kan opfatte og forstå via offentlige advarsler i tilfælde af omfattende begivenheder, der potentielt kan påvirke befolkningen negativt, såsom katastrofale netnedbrud eller ved force majeure. På samme måde bør kritiske kommunikationstjenester, der gør det muligt for beredskabstjenester og offentlige myndigheder med ansvar for sikkerheden at udføre deres opgaver, være fuldt tilgængelige. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester bør derfor træffe særlige foranstaltninger for at sikre uafbrudt elektronisk kommunikation, herunder internettrafik, i det omfang det er nødvendigt for effektivt at videregive alarmkommunikation og offentlige advarsler fra og til alle berørte slutbrugere eller befolkningen. Kritisk kommunikation, der normalt leveres inden for et særligt netværk af nationale myndigheder, kan indføres som en specialiseret tjeneste, der understøttes af nye teknologier, såsom netopdeling, som bør drage fordel af tilstrækkelig netkapacitet til at sikre tjenestekvaliteten i krisesituationer. Hvis det er nødvendigt for at sikre kvaliteten af disse tjenester, bør den dermed forbundne trafik prioriteres, og der bør sikres redundans med henblik på fortsat adgang til kritisk kommunikationstjenester. Nationale alarmcentralsystemer og offentlige varslingssystemer bør udformes, så de har redundans og er modstandsdygtige i tilfælde af omfattende begivenheder, der potentielt kan påvirke befolkningen negativt.

(30) Inden der gennemføres væsentlige ændringer i de net, der anvendes til at give adgang til beredskabstjenester, bør udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester og alarmcentraler træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder afprøvning og validering af løsningerne, for at sikre fortsat tilgængelighed af og adgang til alarmkommunikation og lokaliseringsoplysninger om den kaldende part for slutbrugerne og for at sikre fortsat mulighed for at sende offentlige advarsler til slutbrugerne. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester bør forelægge medlemsstatens kompetente myndigheder en køreplan, der omfatter migrationsprocessen og indeholder tilstrækkelige oplysninger til at vurdere risikoen for at adgangen til alarmkommunikationstjenester og de potentielt berørte slutbrugere. Der bør udarbejdes en sådan køreplan for rettidigt at informere de brugere af elektroniske kommunikationstjenester, der er afhængige af den aktuelle teknologi, og give dem mulighed for at forberede sig på eller tilpasse sig de nye teknologier og undgå, at de elektroniske kommunikationstjenester afbrydes for det udstyr, de anvender.

(31) Som led i de langsigtede foranstaltninger med henblik på at styrke modstandsdygtigheden bør udviklingen af modstandsdygtig integreret konnektivitet bl.a. tage hensyn til beredskabet i forbindelse med indførelsen af den nyeste teknologi, som f.eks. de nye kvantekommunikationsteknologier, med henblik på at sikre næste generation af sikre kommunikationstjenester i kritiske netsegmenter især. I den forbindelse er der behov for at overgå til postkvantekryptografi. Desuden kan kvantekommunikation, der understøttes af fiberbaserede kommunikationsnet, spille en vigtig rolle. Den europæiske kvantekommunikationsinfrastruktur ("EuroQCI"), som er konstrueret med henblik på at udgøre en integreret del af Unionens nye rumbaserede sikre kommunikationssystem (infrastruktur for modstandsdygtighed, sammenkobling og sikkerhed via satellit — "IRIS^2"), kan være en af drivkræfterne bag den næste generation af sikker kommunikation til gavn for myndigheder og virksomheder i hele Unionen. Sikkerheden i forbindelse med følsomme data og kritisk infrastruktur bør derfor styrkes ved at sikre rettidig overgang til postkvantekryptografi, ved´ gradvist at integrere kvantebaserede systemer i den eksisterende kommunikationsinfrastruktur og ved at udvikle et modstandsdygtigt kvantekommunikationsøkosystem og en modstandsdygtig kvantekommunikationsindustri i Unionen.

(32) BEREC's rolle inden for beredskab og krisestyring styrkes på EU-plan bør styrkes for at sikre et effektivt beredskab i de elektroniske kommunikationsnet og den digital infrastruktur samt at elektroniske kommunikationstjenester fortsat står til rådighed, herunder i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, kriser eller force majeure, og for at kunne forlade sig på modstandsdygtige nationale og grænseoverskridende sammenkoblinger. I den forbindelse bør BEREC komplementere indsatsen på EU-plan for at sikre et højt niveau af beredskab og modstandsdygtighed ved at vedtage en rapport med titlen "EU-beredskabsplan for digital infrastruktur" ("planen"), der udarbejdes af ODN. Planen bør bestå af en omfattende vurdering, operationelle henstillinger samt en krisestyringspraksis. Disse bør sikre en konsekvent tilgang til modstandsdygtighed i hele Unionen, herunder til finansieringsmekanismer, der sikrer redundans og styrker kriseberedskabet på EU-plan.

(33) BEREC-skabelonen til indsamling af data om elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters modstandsdygtighed, som bør støtte udarbejdelsen af planen, bør indeholde oplysninger om kapacitet, arkitektur, kapacitet og anvendelse af netsegmenter, som anses for at være afgørende for tjenesternes overordnede modstandsdygtighed og kontinuitet på EU-plan. Dette bør navnlig omfatte specifikke netsegmenter såsom internationale sammenkoblinger, aggregeringsnet, hoved- og transportnet, undersøiske kommunikationskabler, herunder deres kabellandingsstationer, satellitnet, der er integreret med jordbaserede net, og som kan levere backuptjenester, hvis et af disse net ikke er tilgængelige, indholdsleveringsnet eller net, der forbinder store datacenterfaciliteter. Hvor oplysninger, der er klassificeret i overensstemmelse med EU-retten eller national ret skal udveksles, rapporteres eller på anden måde deles i henhold til denne forordning, bør reglerne for håndtering af klassificerede oplysninger finde anvendelse. Hvor det er relevant, bør ikkeklassificerede resuméer, der muliggør operationel koordinering, kunne deles parallelt.

(34) ODN bør endvidere på EU-plan bidrage til overvågning, analyse og sammenfatning af oplysninger om de elektroniske kommunikationsnets arkitektur, kapacitet, tekniske muligheder og modstandsdygtighed og støtte de koordineringsbestræbelser, der har til formål at sikre elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters tilgængelighed og øgede kapacitet i tilfælde af naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure, samtidig med at de nationale rammer for koordinering af

kriseberedskabet respekteres fuldt ud. Dette kan f.eks. omfatte identifikation af områder, hvor der er behov for redundans, som danner grundlag for strategiske politik- og investeringsbeslutninger til at sikre redundans, navnlig for transeuropæiske digitale net og relaterede fremtidige finansieringsprogrammer, der f.eks. foreslås som en del af det digitale område i Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne under den flerårige finansielle ramme. BEREC's omfattende vurdering, der udarbejdes af ODN, bør også give et overblik over reservenetkapaciteten samt et overblik over eksisterende og nye mekanismer til trafikprioritering, herunder netopdeling og andre netstyrings- og netoptimeringsløsninger, der beskytter og sikrer kommunikationstjenester. Sådanne mekanismer spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre kontinuiteten i væsentlige kommunikationsnet og -tjenester i situationer med øget efterspørgsel, overbelastning af nettet eller andre kommunikationsforstyrrelser, som kan opstå under kriser.

(35) Navnlig specialiserede tjenester, der muliggøres af avancerede netkapaciteter, såsom netopdeling, spiller en stadig vigtigere rolle med hensyn til at støtte i anvendelsessituationer med øgede krav til sikkerhed, pålidelighed og lav latenstid. Dette omfatter anvendelser såsom operation af ubemandede luftfartøjssystemer, herunder droner, som kræver garanterede præstationsniveauer, modstandsdygtighed og isolation fra anden trafik for at sikre, at de fungerer sikkert. Tilgængeligheden af den slags specialtjenester kan sætte offentlige myndigheder og private operatører i stand til at udrulle sikkerhedsrelaterede og sikkerhedskritiske applikationer mere effektivt og samtidig fremme innovation og effektiv anvendelse af netressourcerne i overensstemmelse med Unionens mål for sikkerhed, en teknologisk førerposition og udvikling af avancerede digitale tjenester. Elektroniske kommunikationsnet bør udnyttes til at forbedre detektionen af droner og andre flyvende aktiver, uanset om de er tilsluttet nettet eller ej. Navnlig bør mobildetektion gradvist udvikles og anvendes i stor skala som et overlay og supplerende detektionssystem med civile og militære anvendelsesmuligheder, herunder detektion, sporing af luftbårne trusler samt detektion af interferens.

(36) Unionens modstandsdygtighed afhænger i stigende grad af fremtidssikret konnektivitet og reduceret strategisk afhængighed. Dette kræver en fremsynet tilgang, der styrker jordbaserede og ikkejordbaserede (satellitnet) nets evne til at sammenkoble og fungere problemfrit, herunder i krisesituationer. Modstandsdygtigheden kan styrkes gennem integrerede, lagdelt netværksarkitektur, der kombinerer jordbaserede net med ikkejordbaserede net, som understøttes af virtualisering, redundans og automatiseret netforvaltning. En sådan integration kan sikre vigtig kommunikation, hvor jordbaseret infrastruktur er beskadiget eller overbelastet, og styrke tjenestens overordnede kontinuitet. I den forbindelse bør ODN deltage i markedsovervågning og teknologisk udvikling, identificere flaskehalse for interoperabilitet og udrulning, (herunder mellem jordbaserede og ikkejordbaserede netsystemer og for spirende teknologier) og fremsætte henstillinger til støtte for en sammenhængende tilgang på EU-plan til modstandsdygtig konnektivitet.

(37) ODN bør, hvor det er relevant og i samarbejde med relevante organer og kompetente myndigheder, være i stand til at analysere den trusselssituation, som Unionens elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i stigende grad udsættes for. Dette omfatter bl.a. tilfælde af skadelig radiospektruminterferens. Den slags hændelser er der blevet flere af i de seneste år, hvor der har været øgede geopolitiske spændinger, og de kan påvirke tilgængeligheden og tjenestekvaliteten, ofte med grænseoverskridende konsekvenser. I den forbindelse bør ODN analysere disse tendenser og støtte de

kompetente myndigheder ved at udstede operationelle henstillinger. Denne rolle bør supplere de nationale ansvarsområder og bidrage til en koordineret indsats på EU-plan.

(38) For at supplere en konsekvent og koordineret reguleringsmæssige reaktion på EU-plan med henblik på at forbedre kriseberedskabet bør BEREC vedtage en krisestyringspraksis, der indeholder fælles procedurer og koordineringsordninger for nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, herunder inden for krisestyring og civilbeskyttelse i tilfælde af naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure. Denne praksis bør bringes i overensstemmelse med de eksisterende krisestyringsrammer på EU-plan og nationalt plan og støtte en sammenhængende indsats, herunder gennem udveksling af oplysninger med relevante systemer til koordinering af kriserespons og civilbeskyttelse på EU-plan og gennem cyberberedskabsmekanismer, når der er tale om cybersikkerhedshændelser. Planen bør også omfatte aspekter vedrørende situationsbevidsthed med hensyn til væsentlige forstyrrelser, der påvirker alarmkommunikation, kritiske kommunikationstjenester og udsendelse af offentlige advarsler i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af relevant EU-ret.

(39) I henhold til direktiv (EU) 2018/1972 må medlemsstaterne kun lade udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters rettigheder være omfattet af en ret fleksibel generel tilladelsesordning. Målet er at stimulere udviklingen af nye net og tjenester og samtidig give tjenesteudbydere og forbrugere mulighed for at udnytte stordriftsfordelene ved det indre marked. Denne forordning støtter dette mål og opretholder friheden til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i henhold til generelle tilladelser i Unionen.

(40) Det aktuelle generelle tilladelsessystem er baseret på en harmoniseret, men meget lang liste over betingelser, der har bevaret medlemsstaternes fleksibilitet til at beslutte, hvilke betingelser for den generelle tilladelse, der skal knyttes til den generelle tilladelse på deres område, hvordan de skal præciseres yderligere på nationalt plan, og muligheden for at kræve, at udbydere indgiver en meddelelse til den nationale tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed med angivelse af, at de har til hensigt at begynde at udbyde tjenesterne. Hensigten er, at meddelelsen skal have deklaratorisk karakter, og der kræves ingen udtrykkelig afgørelse eller administrativ handling fra den nationale tilsynsmyndigheds side.

(41) Evalueringen af direktiv (EU) 2018/1972 har imidlertid vist, at manglen på en samlet og koordineret generel tilladelse, der i vid udstrækning er udviklet og gennemført på nationalt plan, og fraværet af en ensartet og sammenhængende tilgang til de gældende betingelser samt de meddelelsesprocedurer, der på trods af BEREC's harmoniserede, ikkeobligatoriske skabelon, har ført til lovgivningsmæssig fragmentering og øgede forhindringer for operatørernes opskalering og drift på tværs af grænserne.

(42) For at overvinde de udfordringer, der følger af direktiv (EU) 2018/1972, og give udbyderne mulighed for fuldt ud at drage fordel af det indre marked for elektronisk kommunikation er der behov for at indføre en moderne generel tilladelsesordning, der gælder for alle typer elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til levering af offentligt tilgængelige digitale tjenester, og med visse undtagelser til offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester.

(43) For så vidt angår udbydere af elektroniske kommunikationsnet bør det generelle tilladelsessystem ikke finde anvendelse på visse typer net, der ikke har til hovedformål at understøtte udbuddet af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller digitale tjenester. Eksempler herpå er net, der

hovedsagelig anvendes til privat, intern eller lukket, på forhånd fastsat brugergruppekommunikation, herunder net, der kun anvendes til interne forbindelser mellem kommunikationsinfrastrukturfaciliteter, der ikke hovedsagelig er beregnet til offentligt tilgængelige digitale tjenester. I forbindelse med levering af elektroniske kommunikationstjenester bør nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester fortsat være udelukket fra anvendelsesområdet for en generel tilladelse. I modsætning til de øvrige kategorier af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester gør nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester ikke brug af offentlige nummerressourcer og deltager ikke i et offentligt garanteret interoperabelt økosystem. Derfor bør denne type tjenester ikke være underlagt den generelle tilladelsesordning. Udbydere af en nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste kan dog være underlagt visse forpligtelser i henhold til denne forordning.

(44) Den generelle tilladelsesordning bør være betinget af, at en kortere og ajourført liste over fuldt harmoniserede betingelser, der gælder i alle medlemsstater, overholdes, samt af at visse andre betingelser, der følger af anden EU-ret eller national lovgivning, men som endnu ikke er fuldt ud harmoniseret, som f.eks. reglerne om retshåndhævende og retlige myndigheders adgang til data, herunder om lovlig opfangelse og lagring af data og krav til IKT-forsyningskædens sikkerhed i overensstemmelse med cybersikkerhedsreglerne, herunder med forordningen om cybersikkerhed, som skal erstatte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881[40].

(45) Ydermere bør udbydere, der er omfattet af en generel tilladelse, indgive en meddelelse til den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor de har til hensigt at begynde at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller hvor den slags net eller tjenester allerede udbydes. De bør også have mulighed for kun at indgive én meddelelse til én medlemsstat, hvis de har til hensigt at udbyde net eller tjenester i en eller flere medlemsstater i henhold til ordningen for fælles pas. Satellitsystemer bør ikke være omfattet af det fælles pas, men af en særlig procedure på EU-plan.

(46) Meddelelsen bør indgives ved anvendelse af en obligatorisk skabelon, som BEREC stiller til rådighed. Den bør bestå af en erklæring fra en fysisk eller juridisk person til den nationale tilsynsmyndighed om, at denne person har til hensigt at begynde at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt indgivelse af begrænsede oplysninger, der er nærmere specificeret i den tilhørende BEREC-skabelon, som omfatter identitets-, kontakt- og forretningsoplysninger, oplysninger om de net eller tjenester, som det er hensigten at udbyde, og deres geografiske tilgængelighedsområde samt den forventede dato for påbegyndelse af aktiviteten.

(47) De nationale tilsynsmyndigheder bør ikke pålægge yderligere eller særskilte meddelelseskrav. I den forbindelse bør de nationale tilsynsmyndigheder ikke kræve yderligere dokumenter som del af den generelle tilladelse, som ikke er omfattet af BEREC's meddelelsesskabelon. Meddelelseskrav og ajourføringer af disse krav bør begrænses til et minimum.

---

[40] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

(48) For at tilskynde til udbud af grænseoverskridende net og tjenester bør udbyderne have mulighed for at indgive meddelelsen på et hvilket som helst officielt EU-sprog eller som minimum på engelsk.

(49) For at bidrage til Unionens digitaliseringsmål bør alle nationale tilsynsmyndigheder acceptere meddelelser online, f.eks. via en kontaktformular på den relevante myndigheds websted og, hvor det er påkrævet, gennem harmoniserede digitale løsninger, som f.eks. virksomhedstegnebøger, og bør ikke kræve, at udbydere anvender digitale certifikater, der er begrænset til det nationale område, og som ikke er gensidigt anerkendt i andre medlemsstater, og som ikke er i overensstemmelse med minimumskravene i Kommissionens afgørelse 2011/130/EU[41] for grænseoverskridende behandling af dokumenter, der er underskrevet elektronisk af de kompetente myndigheder. Af samme grund bør udbydere ikke være forpligtet til at have nationale repræsentanter til at interagere med nationale myndigheder. Ved elektronisk udveksling af oplysninger eller dokumenter bør offentlige myndigheder opfylde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/903[42].

(50) De kompetente myndigheder bør ikke på nogen måde forhindre udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, herunder på grund af en ufuldstændig meddelelse. Meddelelsen om, at de påbegynder deres aktiviteter, bør ikke medføre administrative omkostninger for udbyderne af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

(51) For at understøtte en effektiv grænseoverskridende koordinering bør ODN føre en central database over alle meddelelser. De kompetente myndigheder bør kun fremsende fuldstændige anmeldelser til ODN.

(52) Efter indgivelse af en meddelelse bør de nationale tilsynsmyndigheder over for udbyderen ad elektronisk vej bekræfte, hvornår udbuddet af net eller tjenester påbegyndes og beskrive de betingelser, rettigheder og forpligtelser, der gælder i den eller de medlemsstater, hvor udbyderen har til hensigt at udbyde nettene eller tjenesterne. Når en udbyder har meddelt, at vedkommende kun har til hensigt at udbyde net eller tjenester på én medlemsstats område, bør denne overholde de harmoniserede betingelser for generel tilladelse, og for så vidt angår eventuelle særlige forhold, de betingelser, der gælder inden for den pågældende medlemsstats jurisdiktion.

(53) Bekræftelsen på, at udbydere kan påbegynde deres aktiviteter, bør omfatte oplysninger om virksomhedernes rettigheder og forpligtelser i henhold til den generelle tilladelse. Udbyderne kan have behov for en sådan bekræftelse, f.eks. til at ansøge om brugsrettigheder til radiofrekvenser eller nummerressourcer, få adgang eller samtrafik samt tilladelser til at installere faciliteter, herunder anlægsrettigheder, med henblik på at lette forhandlingerne med andre regionale eller lokale forvaltningsniveauer eller med tjenesteudbydere i andre medlemsstater. Hvis en udbyder anmoder herom, bør det også være muligt at stille bekræftelsen til rådighed i form af en erklæring. Sådanne erklæringer bør ikke i sig selv kunne begrunde krav om rettigheder, og hverken rettigheder i medfør af den generelle tilladelse, brugsrettigheder eller udøvelsen af

---

41 Kommissionens afgørelse 2011/130/EU af 25. februar 2011 om fastsættelse af mindstekrav ved behandling af elektronisk underskrevne dokumenter på tværs af grænserne foretaget af de kompetente myndigheder som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 80 af 19.3.2014, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/130(1)/oj).

42 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/903 af 13. marts 2024 om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen (forordningen om et interoperabelt Europa) (EUT L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

sådanne rettigheder må afhænge af en erklæring. En erklæring bør over for andre nationale eller regionale myndigheder tjene som bekræftelse på eller bevis for, at udbyderen har fået tilladelse i henhold til denne forordning.

(54) Når de nationale tilsynsmyndigheder tildeler brugsrettigheder til radiofrekvenser, nummerressourcer eller tilladelser til at installere faciliteter, bør de underrette de virksomheder, som de tildeler disse brugsrettigheder, om de relevante betingelser for anvendelse af radiofrekvenser i forbindelse med individuelle brugsrettigheder eller i forbindelse med bekræftelsen af en driftstilladelse givet i henhold til en generel tilladelse.

(55) Hvis virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester i henhold til EU-retten, pålægges særlige forpligtelser som følge af deres udpegning som havende en stærk markedsposition, bør disse særlige forpligtelser finde anvendelse adskilt fra de generelle rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse.

(56) Elektroniske kommunikationsnet, der ikke udbydes til offentligheden, bør være underlagt færre og mindre strenge forpligtelser, eller slet ingen, end hvad der er rimeligt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der udbydes til offentligheden. De er dog fortsat bl.a. bundet af forpligtelser vedrørende offentlighedens interesse såsom netmodstandsdygtighed, beredskab, cybersikkerhed, lovlig opfangelse og lagring af data i overensstemmelse med denne forordning eller anden gældende EU-lovgivning eller national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten. Selv om disse forpligtelser ikke er underlagt krav om generel tilladelse i henhold til denne forordning, kan de pålægges udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

(57) Proceduren for fælles pas bør facilitere udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på tværs af medlemsstaterne. Proceduren bør afsluttes med en bekræftelse til udbyderen på, at denne kan begynde at udbyde net eller tjenester. Det bør være muligt at udstede supplerende erklæringer, men kun efter anmodning fra en udbyder og i overensstemmelse med BEREC's retningslinjer for generel tilladelse. F.eks. kan udbyderen efter behov i henhold til det fælles pas gennem ODN anmode om en erklæring, hvori det beskrives, under hvilke omstændigheder udbyderen af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i medfør af den generelle tilladelse har ret til at ansøge om tilladelse til at installere faciliteter, forhandle samtrafik og få adgang til samtrafik, for dermed at fremme udøvelsen af disse rettigheder f.eks. over for andre offentlige myndigheder eller andre virksomheder. Disse erklæringer kan indeholde en beskrivelse af kriterier og procedurer vedrørende de individuelle virksomheders specifikke forpligtelser, og de bør leveres gennem ODN af den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor der skal udbydes net eller tjenester, og efter anmodning fra udbyderen. BEREC's retningslinjer bør indeholde nærmere oplysninger om muligheden for at anmode om en sådan erklæring.

(58) Det er vigtigt at sikre, at ordningen for det fælles pas er effektiv. Derfor bør de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne have pligt til at samarbejde indbyrdes med henblik på at støtte BEREC og ODN til at udvikle og ajourføre retningslinjer og informationsressourcer om harmoniseret anvendelse af betingelserne for generelle tilladelser i medlemsstaterne. Med henblik herpå bør medlemsstaterne udpege nationale centrale kontaktpunkter.

(59) Det fulde udbytte af ordningen for det fælles pas kan kun opnås, hvis de særlige nationale forhold i forbindelse med betingelserne for generelle tilladelser reduceres til

et minimum. Dette gælder også for regler, der ikke er en del af forordningen om digitale net, som f.eks. cybersikkerhed eller retshåndhævelse. I BEREC's retningslinjer bør der derfor identificeres områder, hvor der er behov for yderligere tilpasning mellem nationale regler eller deres gennemførelse. Disse elementer bør danne grundlag for Kommissionens, de kompetente EU-organers eller andre ekspertgruppers opfølgning på håndteringen af disse regler. For at støtte disse aktiviteter bør de udpegede nationale centrale kontaktpunkter arbejde tæt sammen med ODN og med hinanden om de betingelser for generelle tilladelser i forbindelse med national lovgivning og nationale procedurer i overensstemmelse med EU-retten, der finder anvendelse på udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, navnlig for så vidt angår cybersikkerhed eller retshåndhævelse.

(60) De udpegede nationale centrale kontaktpunkter bør navnlig underrette ODN om eventuelle særlige forhold vedrørende den nationale gennemførelse af de harmoniserede betingelser for generel tilladelse i deres respektive medlemsstater samt eventuelle nationale procedurer, der er indført for at lade betingelserne for generel tilladelse træde i kraft. Hvis der i en medlemsstat er forskellige myndigheder, som har ansvar for håndhævelsen af betingelserne for generel tilladelse, bør disse nationale myndigheder arbejde tæt sammen med de udpegede centrale kontaktpunkter.

(61) De udpegede nationale centrale kontaktpunkter bør også yde gensidig bistand med hensyn til håndhævelse af betingelserne for generel tilladelse i overensstemmelse med BEREC's retningslinjer.

(62) Den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor anmeldelsen er indgivet, bør have beføjelse til at pålægge sanktioner for overtrædelse af betingelserne for generelle tilladelser, forudsat at den nationale tilsynsmyndighed i det land, hvor net eller tjenester udbydes, ikke allerede har pålagt sanktioner for overtrædelse af de samme betingelser. Der bør pålægges sanktioner i overensstemmelse med national ret, og de kan i tilfælde af alvorlige overtrædelser og om nødvendigt efter høring af tilsynsmyndighederne i de berørte medlemsstater omfatte inddragelse af retten til at udbyde net og tjenester i alle de medlemsstater, hvor det fælles pas er gyldigt. Det udgør f.eks. en alvorlig overtrædelse, hvis en eller flere betingelser for generel tilladelse konstant ikke overholdes på trods af afhjælpende foranstaltninger, som den nationale tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed har truffet. Kun i særlige tilfælde, hvis en national tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor de net eller tjenester udbydes, har konkluderet, at overtrædelsen af betingelserne for tilladelsen kan have en negativ indvirkning på dens område af hensyn til den nationale sikkerhed eller samfundsinteresser, bør den have ret til at pålægge sanktioner inden for sin jurisdiktion. En sådan ekstraordinær håndhævelsesforanstaltning bør træffes i samråd med de relevante kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor anmeldelsen er indgivet.

(63) De relevante regler i den medlemsstat, hvor anmeldelsen er indgivet, bør undtagelsesvis finde anvendelse i tilfælde af maskine-til-maskine-tjenester ved ekstraterritorial anvendelse af nummerressourcer.

(64) Kravene til det fælles pas bør ikke berøre medlemsstaternes beføjelser til i en konkret sag at blokere adgangen til numre eller tjenester, hvor dette er begrundet af bedrageri eller misbrug.

(65) Det bør være muligt at opkræve administrationsgebyrer fra virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationstjenester for at finansiere den nationale tilsynsmyndigheds eller andre kompetente myndigheders aktiviteter vedrørende

administration af det generelle tilladelsessystem og tildeling af brugsrettigheder. Disse gebyrer bør kun dække de reelle administrationsomkostninger ved disse aktiviteter og bør ikke pålægges små udbydere. Med henblik herpå bør det sikres, at de nationale tilsynsmyndigheders og andre kompetente myndigheders indtægter og udgifter er gennemsigtige via årlige opgørelser over de samlede gebyrbeløb, der er opkrævet, og de administrationsomkostninger, der er påløbet, for at virksomhederne kan kontrollere, om der er overensstemmelse mellem dem.

(66) Ordningerne vedrørende administrationsgebyrer bør ikke fordreje konkurrencen eller skabe hindringer for markedsadgangen. Et generelt tilladelsessystem gør det umuligt at afkræve de enkelte virksomheder administrationsomkostninger og dermed gebyrer, undtagen for tildeling af brugsrettigheder til nummerressourcer, radiofrekvenser og tilladelser til installation af faciliteter. Et eksempel på et rimeligt, enkelt og gennemsigtigt alternativ til disse kriterier for opkrævning af gebyrer kunne være en omsætningsafhængig fordelingsnøgle. Hvis administrationsgebyrerne er meget lave, kan enhedsgebyrer eller gebyrer, der kombinerer en enhedssats med et omsætningsafhængigt element, også være hensigtsmæssige. Hvor systemet for den generelle tilladelse omfatter virksomheder med meget små markedsandele, f.eks. lokalsamfundsbaserede netudbydere, eller tjenesteudbydere, hvis forretningsmodel medfører meget begrænsede indtægter, selv hvor der er tale om en væsentlig markedsdækning målt i volumen, bør medlemsstaterne fastsætte en passende minimumstærskel for pålæggelse af administrationsgebyrer.

(67) Ændringer bør betragtes som mindre ændringer, hvilket forudsætter, at rettigheder, som mindre ændringer er den slags begrænsninger, hvor der bør kræves tilbagetrækning eller ændring, inden høring om tilladelsen kan vedtages. De gældende rammebestemmelser for radiofrekvenser, hovedsagelig den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation, frekvenspolitikbeslutningen (beslutning nr. 676/2002/EF) og radiofrekvenspolitikprogrammet (beslutning nr. 243/2012/EU), blev udviklet i en anden geopolitisk kontekst. Inden for disse rammebestemmelser er der ikke taget tilstrækkeligt hensyn til radiofrekvensernes strategiske dimension. Radiofrekvenser understøtter vitale tjenester såsom kritiske kommunikationstjenester, alarmkommunikation, flyvekontrol, søfartsnavigation, offentlige sikkerheds- og sikringsnet. Som alle basisvarer kan radiofrekvenser og adgang hertil blive en sårbarhed. Desuden kan de anvendes som våben i forbindelse med væbnede og økonomiske konflikter, f.eks. til at jamme og spoofe signaler og forstyrre vigtige militære og civile aktiviteter fra transport til bankvæsen.

(68) Radiofrekvenser er af allerstørste strategiske og geopolitiske betydning for Unionen og dens medlemsstater. De er afgørende for at muliggøre kommunikation, fremme økonomisk vækst og social velstand samt støtte sikkerhed og udbud af afgørende tjenester på tværs af forskellige sektorer. Radiofrekvenser er blevet afgørende for Unionens strategiske autonomi og sikkerhed, og en koordineret forvaltning heraf er absolut nødvendig for at garantere Unionens sikkerhed, modstandsdygtighed og digitale suverænitet. Samtidig afhænger en række EU-politikker af tilstrækkelig adgang til og passende forvaltning af frekvenser, som f.eks. rum-, konnektivitets- eller transportpolitik. Desuden er en effektiv og koordineret forvaltning af radiofrekvenser afgørende for udbredelsen af trådløse net af høj kvalitet, som er en forudsætning for Unionens økonomiske udvikling og konkurrenceevne og for gennemførelsen af et indre marked for elektroniske kommunikationstjenester. Takket være den teknologiske udvikling, navnlig satellitters mulighed for at kommunikere med uændrede mobile enheder hos brugerne, og konvergensen mellem jordbaserede og ikkejordbaserede net

og mellem telekommunikationsnet, edge- og cloudcomputing, har forvaltningen af radiofrekvenser som en fælles europæisk ressource potentiale til at maksimere sin værdi for medlemsstaterne og Unionen. Det er derfor nødvendigt effektivt at forvalte og anvende radiofrekvenser på en strategisk måde som en fælles ressource.

(69) Som følge af udviklingen af nye trådløse teknologier og applikationer er efterspørgslen efter radiofrekvenser stigende, ikke kun inden for elektronisk kommunikation, f.eks. for at give borgere og virksomheder gigabitkonnektivitet over alt, mens de er på farten, men også i andre sektorer, der er afhængige af radiofrekvenser, som f.eks. transport-, fremstillings-, rum- og energisektoren. For at imødekomme den stigende efterspørgsel er en passende tværsektoriel tilgang til forvaltning af radiofrekvenserne afgørende for at sikre en effektiv udnyttelse af radiospektret.

(70) Radiofrekvenser bør forvaltes på en måde, der sikrer, at skadelig interferens undgås. Det grundlæggende begreb skadelig interferens bør derfor defineres tydeligt, så regulerende indgreb begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forhindre en sådan interferens. Der bør anvendes avancerede metoder til at beskytte mod skadelig interferens og andre metoder til forvaltning af radiofrekvenser for så vidt muligt at undgå anvendelsen af princippet om ikkeinterferens og ikkebeskyttelse, dvs. forpligtelsen i ITU's radioreglement for stationer, der opererer sekundært, til ikke at forårsage skadelig interferens for primære tjenester, og princippet om, at de ikke kan kræve beskyttelse mod interferens forårsaget af godkendte primære tjenester.

(71) Landegrænser bliver i stigende grad irrelevante for fastlæggelsen af, hvordan frekvensressourcerne udnyttes optimalt. Ubegrundede forskelle mellem de nationale politikker medfører øgede omkostninger og tabte markedsmuligheder for frekvensbrugerne og forsinker innovationen til skade for et velfungerende indre marked samt forbrugerne og økonomien som helhed. Strategisk planlægning, samordning og i givet fald harmonisering på EU-plan kan medvirke til at sikre, at radiofrekvensbrugerne får fuldt udbytte af fordelene ved det indre marked, og at Unionens interesser forsvares effektivt på globalt plan.

(72) Frekvenspolitiske tiltag i Unionen bør hverken berøre foranstaltninger, der under overholdelse af EU-retten træffes på EU-plan eller på nationalt plan med sigte på mål af almen interesse, navnlig i forbindelse med offentlige myndigheders net og forsvarsnet, regulering af indhold og med AV- og mediepolitikken, eller medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres radiofrekvenser med henblik på den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller forsvaret.

(73) Reglerne om radiofrekvensforvaltning bør være i overensstemmelse med arbejdet i internationale og regionale organisationer, der beskæftiger sig med radiofrekvensforvaltning, såsom Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) og Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), for at sikre en effektiv forvaltning og harmonisering af radiofrekvensanvendelsen i hele Unionen og mellem medlemsstaterne og andre medlemmer af ITU.

(74) Det er bydende nødvendigt at sikre, at borgerne ikke eksponeres for elektromagnetiske felter på et niveau, der er skadeligt for folkesundheden. De kompetente nationale myndigheder bør tilstræbe konsekvens i hele Unionen for at adressere dette spørgsmål, idet der navnlig tages hensyn til forsigtighedsprincippet i Rådets henstilling

nr. 1999/519/EF[43] for at arbejde hen imod at sikre mere ensartede udrulningsbetingelser. De kompetente nationale myndigheder bør anvende den procedure, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/1535, når det er relevant, bl.a. med henblik på at skabe gennemsigtighed for interessenter og give de øvrige medlemsstater og Kommissionen mulighed for at reagere.

(75) Radiofrekvenser er en knap ressource med en stor offentlig værdi og markedsværdi. De er en altafgørende ressource for alle slags trådløse kommunikationsnet og -tjenester, herunder radiobaserede elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. De bør derfor allokeres effektivt og tildeles af de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med harmoniserede mål og principper samt efter objektive, transparente og ikkediskriminerende kriterier, alt sammen under hensyntagen til demokratiske, sociale, sproglige og kulturelle interesser i forbindelse med anvendelsen af radiofrekvenser. Ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF[44] fastsættes rammerne for en harmonisering af radiofrekvensanvendelsen.

(76) Manglende koordinering mellem medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i forbindelse med tilrettelæggelse af brugen af radiofrekvenser på deres område kan, hvis den ikke afhjælpes ved bilaterale forhandlinger mellem medlemsstaterne, skabe store interferensproblemer med alvorlige konsekvenser for udviklingen af det digitale indre marked. Medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at undgå grænseoverskridende og skadelig interferens mellem sig. Frekvenspolitikgruppen, som blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/622/EF[45], har understøttet den nødvendige grænseoverskridende koordinering og været forum for løsning af grænseoverskridende problemer mellem medlemsstaterne. Frekvenspolitikgruppens bistand har imidlertid været utilstrækkelig i forbindelse med grænseoverskridende koordineringsproblemer med tredjelande generelt eller mellem medlemsstater, der involverede ikkeharmoniserede radiofrekvenser (f.eks. FM-frekvenser), da der ganske enkelt ikke har været et tilstrækkeligt retsgrundlag og redskaber til, at Frekvenspolitikgruppen har kunnet handle. Processen med grænseoverskridende koordinering bør fortsætte, men den bør udvides til at omfatte ikkeharmoniserede radiofrekvenser, f.eks. FM-frekvenser, der anvendes til radiospredning, da disse radiofrekvenser også kan have stor økonomisk, kulturel og social værdi for EU's borgere. Desuden bør enhver indehaver af en brugsret til radiofrekvenser have mulighed for at indlede processen med henblik på bistand til at få løst interferensproblemet, når denne påvirkes direkte af skadelig interferens fra lovlig brug af vedkommendes radiofrekvenser.

(77) Vanskelige sager om skadelig interferens mellem medlemsstater, der ikke kan løses ved direkte forhandlinger, selv om der ydes støtte fra RSPB, kan kræve, at Kommissionen vedtager bindende løsninger, der bygger på RSPB's foreslåede løsning,

---

43 1999/519/EF: Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz) (EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj).59, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj).

44 Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj).

45 Kommissionens afgørelse af 11. juni 2019 om nedsættelse af Frekvenspolitikgruppen og ophævelse af afgørelse 2002/622/EF (EUT C 196 af 12.6.2019, s. 16, Kommissionens afgørelse 2002/622/EF af 26. juli 2002 om nedsættelse af en frekvenspolitikgruppe (EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/622/oj).

for at løse problemet endeligt eller håndhæve en koordineret løsning i henhold til EU-retten. En sådan mekanisme bør finde anvendelse inden for specifikke frister, der sikrer, at der ikke er nogen ubegrundet forsinkelse, og den bør give anledning til passende løsninger, herunder tilbagetrækning af enhver rettighed, der er årsag til den skadelige interferens, og ret til erstatning.

(78) Grænseoverskridende interferens fra tredjelande er blevet et stadig større problem ved Unionens ydre grænser og en trussel ikke blot mod selve nettene, men også mod Unionens sikkerhed. F.eks. har interferens med det globale satellitnavigationssystem ("GNSS") tæt på områder med væbnet konflikt, som f.eks. ved Unionens østlige grænser, alvorlige konsekvenser for transportsektoren, kritisk infrastruktur, elektroniske kommunikationstjenester og finanssektoren, fordi moderne infrastruktur er stærkt afhængig af dette system til at fastslå præcise positionsbestemmelses-, navigations- og tidsbestemmelsesdata ("PNT-data"). I disse tilfælde er det ikke tilstrækkeligt at forlade sig på ITU's indsats. Der er i EU-lovgivningen behov for at indføre en solidaritetsmekanisme for mere effektivt at støtte de berørte medlemsstater. Inden for rammerne af denne solidaritetsmekanisme bør alle medlemsstater anmodes om at handle i fællesskab og i overensstemmelse med de særlige foranstaltninger, der er fastlagt af Unionen sammen med RSPB, og gribe ind sammen med Kommissionen for at støtte de berørte medlemsstater. Hvis der er tale om vedvarende og alvorlige tilfælde af skadelig interferens, der er i strid med folkeretten, kan Rådet beslutte at vedtage restriktive foranstaltninger i henhold til artikel 29 i TEUF i overensstemmelse med målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

(79) Den teknologiske udvikling, navnlig næste generation af radioteknologier (f.eks. 6G) samt kunstig intelligens (AI), forbedrer radiofrekvensdelingens levedygtighed og pålidelighed på tværs af en lang række frekvensbånd og giver dermed flere brugere adgang til en knap ressource, samtidig med at skadelig interferens forebygges, og der sikres tilstrækkelig beskyttelse af etablerede tjenester. En effektiv, virkningsfuld og innovationsdrevet anvendelse af radiofrekvenser er afgørende for at nå Unionens konnektivitetsmål og for at støtte Unionens konkurrenceevne. For at nå disse mål er der behov for en reguleringsmæssig tilgang, hvor delt brug af radiofrekvenser systematisk betragtes som normen for tilladelsesprocesser i forbindelse med radiofrekvenser baseret på princippet om, at "den skal bruges, og ellers deles", mens eksklusive rettigheder til brug af radiofrekvenser kun anvendes, hvor det er nødvendigt og berettiget. Samtidig bør en sådan politik sikre, at deling af radiofrekvenser fremmer konkurrencen snarere end begrænser den.

(80) De kompetente nationale myndigheder bør tage hensyn til, at radiofrekvenser, der ikke anvendes i et område eller i en periode, kan deles, medmindre indehaveren af brugsretten påviser, at det ikke er teknisk muligt at dele, eller at deling ville forstyrre, forringe eller på anden måde begrænse den oprindelige indehavers brug af radiofrekvenserne, eller at vedkommende har planer om at anvende radiofrekvenserne på en måde, der ikke muliggør deling. For at afgøre om radiofrekvenserne anvendes, bør de kompetente nationale myndigheder tage hensyn til flere elementer, herunder indehaver af brugsrettens udrulningsplaner inden for en overskuelig fremtid og de retlige forpligtelser i henhold til EU-retten. Betingelserne for deling i henhold til princippet om, at "den skal bruges, og ellers deles", herunder vederlaget, måden, hvorpå varigheden af delingsforpligtelsen fastsættes, og de tekniske betingelser bør fastsættes på forhånd, når brugsretten tildeles.

(81) De kompetente nationale myndigheder bør fremme delt brug af radiofrekvenser i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen ved at fastsætte de mest

hensigtsmæssige tilladelsesordninger for hvert scenarie og ved at fastsætte passende og gennemsigtige regler samt betingelserne herfor. Delt brug af radiofrekvenser kan bygge på generelle tilladelser eller tilladelsesfri brug, som under bestemte betingelser for delt brug giver flere brugere mulighed for at få adgang til og bruge samme radiofrekvenser i forskellige geografiske områder eller på forskellige tidspunkter. Den kan også baseres på individuelle brugsrettigheder efter ordninger såsom tilladelsesbetinget delt adgang, hvor alle brugere (eksisterende brugere og nye brugere) aftaler vilkårene og betingelserne for den delte adgang under tilsyn af de kompetente nationale myndigheder, således at et minimum af radiotransmissionskvalitet sikres, og konkurrencereglerne overholdes. Når de kompetente myndigheder tillader delt brug af radiofrekvenser i henhold til forskellige tilladelsesordninger, bør de ikke fastsætte meget forskellige varigheder for delt brug for at sikre, at frekvenserne kan anvendes til andre formål eller omfordeles med henblik på konkurrencebaseret tildeling.

(82) Selv om delt brug af frekvenser fremmer en effektiv udnyttelse heraf, er det måske ikke hensigtsmæssigt i alle tilfælde. De kompetente nationale myndigheder bør kunne begrænse eller undlade at foreslå delt brug af radiofrekvenser af hensyn til konkurrencen og ikkediskriminerende markedsadgang, teknisk eller økonomisk gennemførlighed, behovet for eksklusiv brug af radiofrekvenser for at beskytte den offentlige sikkerhed, den nationale sikkerhed, forsvaret eller beskyttelsen af væsentlige tjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557[46]. Dette omfatter, hvor det er relevant, udrulning af sikre og kritiske kommunikationssystemer, som er vigtige for Europa, og som kan kræve forudsigelig adgang til radiofrekvenserne, øget modstandsdygtighed og sikret ydeevne, som ikke kan garanteres ved delt brug. Eventuelle beslutninger om at begrænse eller udelukke delt brug bør være behørigt begrundet, forholdsmæssig og baseret på objektive kriterier.

(83) Der er på nuværende tidspunkt sikret fleksibilitet i radiofrekvensforvaltningen og adgangen til radiofrekvenser gennem teknologi- og tjenesteneutrale tilladelser, der tillader radiofrekvensbrugerne at vælge de bedste teknologier og tjenester til udnyttelse af radiofrekvensbånd, der i de relevante nationale frekvensplaner, som er opstillet i overensstemmelse med EU-retten ("princippet om teknologineutralitet og princippet om tjenesteneutralitet"), står til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester. Enhver administrativ beslutning om, hvilke teknologier og tjenester der skal anvendes i et givet frekvensbånd, bør baseres på forholdsmæssige og ikkediskriminerende kriterier, og de bør være klart begrundet i mål af almen interesse, når det drejer sig om tjenester, og regelmæssigt tages op til revision. Da en sådan beslutning vil medføre en fravigelse fra reglen om teknologi- og tjenesteneutralitet og begrænse friheden til at vælge, hvilken tjeneste der udbydes, eller hvilken teknologi der anvendes, bør ethvert forslag om en sådan beslutning være gennemsigtigt og gøres til genstand for en offentlig høring.

(84) Begrænsninger i princippet om teknologineutralitet bør være relevante og begrundet i nødvendigheden af at undgå skadelig interferens, f.eks. ved at stille krav om udstrålingsmasker og effektniveau, at beskytte folkesundheden ved at begrænse befolkningens udsættelse for elektromagnetiske felter, at sikre velfungerende tjenester gennem et passende niveau for tjenesternes tekniske kvalitet, uden nødvendigvis at

[46] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

udelukke muligheden for at anvende mere end en tjeneste i samme radiofrekvensbånd, at sikre en passende fælles brug af frekvenser, navnlig hvor brugen kun er betinget af generelle tilladelser, at sikre effektiv brug af frekvenser eller at opfylde mål af almen interesse i overensstemmelse med EU-retten.

(85) De kompetente nationale myndigheder bør have mulighed for at kræve, at der udbydes en specifik tjeneste i et bestemt radiofrekvensbånd for at opfylde klart definerede mål såsom behovet for at beskytte menneskers liv, offentlig sikkerhed, behovet for at fremme social, regional og territorial samhørighed eller undgåelse af ineffektiv udnyttelse af radiofrekvenser. Disse mål bør omfatte fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-retten. Medmindre det er nødvendigt for at beskytte menneskers liv og den offentlige sikkerhed, bør undtagelser ikke give bestemte tjenester eksklusive brugsrettigheder, men i stedet give de pågældende tjenester forrang, så andre tjenester eller teknologier så vidt muligt også kan anvende samme radiofrekvensbånd. Det henhører under medlemsstaternes kompetence at fastlægge omfanget og arten af enhver undtagelse vedrørende fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.

(86) Hvor kompetente nationale myndigheder undtagelsesvist beslutter at begrænse friheden til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, bør de angive grundene til en sådan begrænsning.

(87) Forskellige EU-politikområder er afhængige af radiofrekvenser såsom elektronisk kommunikationstjenester, forskning, teknologisk udvikling og rummet, transport, energi, fælles sikkerhed og forsvar samt audiovisuelle og kulturelle politikker. Det bør være muligt at fastsætte politiske retningslinjer og målsætninger for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser, hvis det er nødvendigt for at etablere et indre marked på disse EU-politikområder. De kompetente nationale myndigheder og Kommissionen bør navnlig træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der er et tilstrækkeligt antal radiofrekvenser til rådighed til at levere konnektivitet af høj kvalitet over alt til alle Unionens borgere og virksomheder, herunder når de er på rejse, eller når de befinder sig i landdistrikter, fjerntliggende områder eller offshoreområder. De bør sikre, at der er radiofrekvenser til rådighed, og beskytte radiofrekvenser til gennemførelse af EU's programmer vedrørende rummet, navnlig til jord- og rumobservation, satellitnavigation og positionsbestemmelse og til sikker og modstandsdygtig satellitkommunikation til statslige brugere samt til transport- og transportforvaltningssystemer og aktiviteter i forbindelse med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. I betragtning af disse politikkers betydning for EU's økonomi og samfund bør de også sigte mod at sikre tilstrækkelige radiofrekvenser til audiovisuelle tjenester og indholdsproduktionstjenester samt til forskning og videnskabelige aktiviteter.

(88) Selv om disse politiske retningslinjer og mål, som er fastsat i det flerårige radiofrekvenspolitikprogram, der blev oprettet ved afgørelse 243/2012/EU[47], stadig er gyldige, er foranstaltninger i programmet i vid udstrækning blevet gennemført eller blevet forældet. For at undgå overlapning og sikre sammenhæng bør målene fra det

[47] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU af 14. marts 2012 om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram (EUT L 81 af 21.3.2012, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/243(2)/oj).

flerårige radiofrekvenspolitikprogram være afspejlet i denne forordning, og afgørelse 243/2012/EU bør ophæves.

(89) Med henblik på at gennemføre specifikke aktuelle og fremtidige EU-politikker, der er afhængige af radiofrekvenser, er det afgørende, at politikkernes behov for radiofrekvenser identificeres rettidigt. I betragtning af, at de nøjagtige behov og tidsplaner for adgang til radiofrekvenser bør være kendt for at øge den lovgivningsmæssige forudsigelighed, når sådanne politikker udvikles eller vedtages, bør Kommissionen derfor for hvert enkelt tilfælde, der vedtages efter høring af RSPB, specificere de harmoniserede detaljer for de pågældende frekvensbånd og de koordinerede regler for deres tilgængelighed og anvendelse i et strategisk dokument. Der bør vedtages en EU-radiofrekvensstrategi efter hver ITU's verdensradiokonferencer ("WRC") for bl.a. at skabe gennemsigtighed med hensyn til, hvordan de forskellige WRC-beslutninger skal indarbejdes i EU-retten. Formålet med radiofrekvensstrategien er at øge gennemsigtigheden af radiofrekvensrelaterede aktiviteter på EU-plan og øge forudsigeligheden for forskellige kompetente myndigheder og markedsaktører.

(90) Unionens radiofrekvensstrategi kan omfatte operationelle radiofrekvenskøreplaner, der fastsætter specifikke milepæle og frister for tilgængeligheden af og udstedelse af tilladelser til radiofrekvenser, som skal fastsættes ved hjælp af Kommissionens gennemførelsesretsakter, når de specifikke omstændigheder og behov for radiofrekvenser er kendt. Når Kommissionen vedtager Unionens radiofrekvensstrategi og radiofrekvenskøreplaner, bør den tage hensyn til Unionens politiske mål såsom behovet for at beskytte Unionens strategiske autonomi, herunder fælles sikkerheds- og forsvarsbehov, konnektivitetsmålene for det digitale årti, navnlig for 5G og avancerede trådløse net, den fuldstændige gennemførelse af det indre marked og behovet for at opfylde specifikke teknologiske eller kvalitetsmæssige krav til grænseoverskridende tjenester. Unionens frekvensstrategi bør navnlig identificere frekvenser (dele af frekvenser/frekvensbånd), som medlemsstaterne bør stille til rådighed i henhold til harmoniserede procedurer og betingelser med henblik på at understøtte Unionens fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Kommissionen bør også tage hensyn til, at radiofrekvenser er et offentligt gode med en vigtig social, kulturel og økonomisk værdi, som bør anvendes effektivt. Unionens radiofrekvensstrategi og radiofrekvenskøreplaner bør overholde relevante internationale aftaler, der gælder for radiofrekvenser, herunder om undgåelse af skadelig interferens, og bør fremme principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet og delt brug af radiofrekvenser i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen. For at Unionens radiofrekvensstrategi og radiofrekvenskøreplaner kan gøre en forskel, bør der etableres en proces i RSPB, som gør det muligt for de kompetente nationale myndigheder sammen med Kommissionen at overvåge fremskridtene med gennemførelsen i medlemsstaterne og udveksle erfaringer, god praksis og oplysninger. Desuden bør det undersøges, om der er synergier med overvågningsmekanismen for det digitale årti og det europæiske semester.

(91) I betragtning af, hvilken betydning den rettidige indførelse af næste generation (6G) af trådløse bredbåndskommunikationstjenester har for EU's konkurrenceevne, herunder de ikkejordbaserede elementer, har for EU's konkurrenceevne, bør dette være i fokus i Unionens første radiofrekvensstrategi og radiofrekvenskøreplan. Ikke desto mindre bør strategien også omfatte andre EU-politikkers behov for radiofrekvenser, efterhånden som de opstår, og den bør være holistisk og ikke blot tage højde for brug

med licenser, men også for brug uden licenser, f.eks. til radiobaserede lokalnet ("RLAN").

(92) For at få det fulde udbytte af harmoniseringen i henhold til afgørelse 676/2002/EF bør brugen af harmoniserede radiofrekvensbånd tillades rettidigt og samtidig i hele Unionen. Anvendelse af et radiofrekvensbånd kræver, at der tildeles radiofrekvenser i henhold til en generel tilladelsesordning eller individuelle brugsrettigheder, for at det er tilladt at anvende radiofrekvenserne, så snart tildelingsprocessen er afsluttet. For at tildele radiofrekvensbånd kan det være nødvendigt at frigive et frekvensbånd, der benyttes af andre brugere, og kompensere disse brugere for de direkte omkostninger ved migrering eller omfordeling af frekvenserne i overensstemmelse med national lovgivning. Indførelsen af en fælles frist kan imidlertid i visse medlemsstater påvirkes af uforløste grænseoverskridende koordineringsproblemer, teknisk kompleks migration af eksisterende brugere af et frekvensbånd, mål af almen interesse, beskyttelse af den nationale sikkerhed og det nationale forsvar eller force majeure. Under alle omstændigheder bør de kompetente myndigheder, hvad angår geografisk dækning, tidsaspekter og radiofrekvensområde, træffe nødvendige foranstaltninger for at begrænse eventuelle forsinkelser mest muligt. De kompetente nationale myndigheder bør afhængigt af de relevante omstændigheder anmode Unionen om juridisk, politisk og teknisk støtte til at løse problemer med radiofrekvenskoordinering med nabolande, herunder kandidatlande og tiltrædelseslande.

(93) Med den hurtige udvikling af nye trådløse teknologier og tjenester, herunder anvendelse af moderne kapaciteter som kunstig intelligens, bør Unionens forvaltning af radiofrekvenser være mere fleksibel og proaktiv. I den forbindelse er det vigtigt at give innovatorer og andre potentielle brugere mulighed for at indlede harmoniseringsprocessen på EU-plan, hvis det påvises, at der er behov for bl.a. at indføre nye teknologier eller afskaffe gamle teknologier, der gør brugen af radiofrekvenser ineffektiv eller skader forbrugerne. Der bør derfor indføres en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende procedure for den formelle indgivelse og gennemgang af anmodninger om harmonisering af frekvenser fra Kommissionens side. Processen bør omfatte en offentlig høring, der hjælper Kommissionen med at beslutte, om der skal indledes en ny proces, og i givet fald, hvad den skal omfatte. Kommissionen bør følgelig kunne beslutte, om den vil påbegynde ajourføringen eller udviklingen af en radiofrekvenspolitik med støtte fra RSPB, eller om den vil igangsætte udviklingen af harmoniserede tekniske og driftsmæssige vilkår for brugen af et bestemt radiofrekvensbånd sammen med Frekvensudvalget i henhold til afgørelse 676/2002/EF. Anmodningernes form, indhold og detaljeringsgrad, nærmere oplysninger om behandlingen af anmodningerne og, hvor det er relevant, eventuelle frister bør fastsættes i retningslinjer til formålet.

(94) Generelle tilladelser til brug af radiofrekvenser kan fremme den mest effektive radiofrekvensanvendelse og i nogle tilfælde fremme innovation og er konkurrencefremmende, mens individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser i andre tilfælde kan være den mest hensigtsmæssige tilladelsesordning under visse specifikke omstændigheder. Individuelle brugsrettigheder bør f.eks. overvejes, når radiofrekvensernes gunstige spredningsmønstre eller transmissionens påtænkte effektniveau indebærer, at generelle tilladelser ikke kan afhjælpe interferensproblemerne i lyset af den påkrævede tjenestekvalitet. Tekniske foranstaltninger som f.eks. løsninger til at forbedre kvaliteten af modtagere kan gøre det muligt at anvende generelle tilladelser eller muliggøre radiofrekvensdeling og eventuelt undgå systematisk brug af princippet om ikkeinterferens og ikkebeskyttelse.

Generelle tilladelser kan kombineres med individuelle brugsrettigheder. Dette kunne især være nyttigt for frekvensbånd, der ikke har gode spredningsmønstre, såsom millimeterbølgebåndene. Et frekvensbånd kunne f.eks. tildeles med individuelle brugsrettigheder i byområder, mens det i landdistrikter kunne stilles til rådighed i henhold til en generel tilladelse. For at fremme en konsekvent tilgang i Unionen kan Kommissionen vedtage en henstilling om udpegning af den mest hensigtsmæssige tilladelsesordning for brugen af radiofrekvenser i et bestemt harmoniseret radiofrekvensbånd eller dele heraf.

(95) Generelt er det op til de kompetente myndigheder at træffe afgørelse om den mest hensigtsmæssige tilladelsesordning, der skal anvendes i et bestemt radiofrekvensbånd eller dele heraf. Hvis der er risiko for divergerende løsninger, der kan føre til fragmentering af det indre marked, navnlig hvor der er fastsat harmoniserede betingelser for et radiofrekvensbånd i henhold til afgørelse 676/2002/EF, og dermed forsinke udrulningen af trådløse systemer, bør Kommissionen have beføjelse til under hensyntagen til udtalelsen fra RSPB at træffe afgørelse om fælles løsninger under anerkendelse af de gældende tekniske harmoniseringsforanstaltninger. Målet med disse afgørelse er at skabe en fælles værktøjskasse for de kompetente myndigheder, som de bør tage i betragtning, når de fastlægger passende ensartede tilladelsesordninger, der skal anvendes på et bånd eller en del af et bånd, alt efter faktorer som f.eks. befolkningstæthed, båndenes spredningsmønstre, forskellen mellem anvendelse i byområder og landdistrikter, et eventuelt behov for at beskytte eksisterende tjenester og de deraf følgende konsekvenser for stordriftsfordele i produktionen.

(96) For at lette udviklingen af avancerede tjenester i større målestok, muliggøre en mere effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne og mindske omkostningerne ved udrulning af trådløse net bør potentielle brugere af radiofrekvenser til offentlige eller ikkeoffentlige net have mulighed for i det omfang, det er muligt, at anmode om at få de samme tilladelsesbetingelser i de medlemsstater, hvor de har radiofrekvenser til deres net. Kommissionen og de kompetente myndigheder bør samarbejde med hinanden og med RSPB om at udvikle fælles tilladelsesbetingelser. Kommissionen bør også have beføjelse til at gøre anvendelsen af sådanne betingelser bindende. Harmoniseringen af tilladelsesbetingelserne har til formål at lette grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og stordriftsfordele.

(97) For at fremme udbuddet af paneuropæiske net og tjenester af høj kvalitet eller opnå stordriftsfordele bør Kommissionen tillægges beføjelser til at udstede tilladelser til en del af radiofrekvenserne på EU-plan. Hver ny generation af mobilnet er dyrere at udrulle end den foregående. Det er derfor ikke økonomisk muligt for alle mobilnetoperatører, der i øjeblikket er aktive på Unionens marked, at opgradere deres net til 6G. Hvis Kommissionen anmoder om det, bør RSPB derfor i sin udtalelse om fælles tilladelsesbetingelser vurdere muligheden for tildeling af radiofrekvenser på EU-plan og foreslå en passende tilladelsesprocedure og tildelingsbetingelser, som f.eks. baserer sig på en engrosmodel. Der kunne også opstå samme behov for at øge mængden af radiofrekvenser, der anvendes til satellitbaserede mobiltjenester, ved at ændre på fordelingen af jordbaserede radiofrekvenser. For at sikre udbuddet af paneuropæiske tjenester bør den slags omfordelte radiofrekvenser også tildeles og godkendes på EU-plan. Fastsættelse af de samme tilladelsesbetingelser på EU-plan og, hvis der anmodes herom, EU-tilladelser og harmoniserede tildelingsbetingelser på EU-plan kan lette udrulningen og udviklingen af net og tjenester af høj kvalitet såsom

satellitkommunikationstjenester, der leveres ved hjælp af radiofrekvenser, der er allokeret til jordbaserede tjenester, eller 6G-net.

(98) For at mindske bureaukratiet og fremskynde adgangen til radiofrekvenser, for hvilke tilladelsesbetingelserne er blevet harmoniseret i mere end én medlemsstat, bør det være muligt at indføre en procedure, der gør det lettere for mere end én national tilsynsmyndighed at tildele individuelle brugsrettigheder på en koordineret måde og på et enkelt sted i form af en "one-stop-shop"-procedure. Kommissionen bør kunne fremsætte anbefalinger til, hvordan de kompetente myndigheder bør behandle sådanne anmodninger efter en "one-stop-shop"-procedure.

(99) Når det på EU-plan er vedtaget at harmonisere tildelingen af radiofrekvenser til bestemte virksomheder, bør medlemsstaterne nøje gennemføre disse vedtagelser ved tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser fra den nationale frekvensplan.

(100) Rettigheder til brug af radiofrekvenser af en vis varighed vil gøre investeringerne mere forudsigelige og bidrage til en hurtigere netudrulning og bedre tjenester samt til stabilitet, der understøtter radiofrekvenshandel og -udlejning. Den minimumsvarighed af brugsrettigheder til trådløst bredbånd, som er fastsat i direktiv (EU) 2018/1972, har vist sig ikke at være tilstrækkelig til at tiltrække nok investeringer, muliggøre forretningskontinuitet og afskrivning af mobilprojekter sammenlignet med andre kommunikationsteknologier samt tilskynde til en mere ambitiøs udrulning af net og avancerede og grænseoverskridende tjenester.

(101) Der kan derfor bedre opnås investeringsforudsigelighed ved at give rettigheder på ubestemt tid, som de kompetente nationale myndigheder skal have mulighed for at underkaste regelmæssige revisioner og en troværdig tilbagekaldelsesmulighed, som forvaltes af de kompetente myndigheder, f.eks. de nationale konkurrencemyndigheder. Dog fremmer ubegrænset varighed udviklingen af et velfungerende sekundært marked for handel med og udlejning af radiofrekvenser. Risikoen for, at brugsrettighedernes tidsubegrænsede varighed kan forhindre adgang til markedet og mindske konkurrencen på, tilgængeligheden eller kvaliteten af tjenester samt investeringsincitamenter, bør imidlertid imødegås ved hjælp af stærke og troværdige reguleringsmæssige foranstaltninger, der beskytter konkurrencen og forhindrer hamstring af radiofrekvenser, f.eks. kunne disse være forpligtelser til at give engrosadgang eller muliggøre delt brug af radiofrekvenser under overholdelse af konkurrencereglerne. Ved at vælge passende tilladelsesbetingelser – som f.eks. betingelserne om, at "den skal bruges, og ellers deles" eller "den skal bruges, ellers mistes den" og udrulningsforpligtelser – og ved at håndhæve dem kan de nationale kompetente myndigheder sikre, at radiofrekvenser ikke forbliver ubenyttede eller blokeres og stilles til rådighed for mere effektive eller innovative konkurrenter. I betragtning af den tekniske innovations betydning bør de kompetente nationale myndigheder kunne fastsætte brugsrettigheder til radiofrekvenser til eksperimenter, herunder til videnskabelige forskningsprojekter og eksperimenter, der gennemføres i projekternes livscyklus, og som finansieres inden for rammerne af EU-programmer, med forbehold af specifikke begrænsninger og betingelser, herunder varighed, der udelukkende er begrundet i sådanne rettigheders karakter af eksperiment.

(102) Da langsigtet investeringsplanlægning afhænger af garantier for, at brugsrettighederne fornys på samme måde som ved brugsrettighedernes varighed, bør fornyelsen i princippet ske automatisk, medmindre der er tungtvejende grunde hertil. De kompetente nationale myndigheder bør have beføjelse til at undlade at forny brugsrettigheder eller til at forny dem for en kortere periode eller på andre betingelser.

Dette bør være tilfældet, hvis visse betingelser for afslag eller ændring er opfyldt på grundlag af kriterier, der bør fortolkes restriktivt for at give tilstrækkelige garantier og forudsigelighed. Afslag på forlængelse kan være baseret på offentlige politikmål som følge af EU-retten samt på denne forordnings generelle mål, herunder forsvars- og sikkerhedsbehov. Enhver afgørelse om ikke at forny bør være underlagt en åben, ikkediskriminerende og gennemsigtig procedure og meddeles i henhold til proceduren for det indre marked for frekvenser. Af hensyn til retssikkerheden, respekten og rettighedshavernes berettigede forventninger bør muligheden for at afslå at forny brugsrettighederne overvejes inden for et passende tidsrum på mindst 5 år forud for udløbet af de pågældende rettigheder.

(103) Fornyelser bør ledsages af en revision af de årlige afgifter og engangsafgifterne for brug af radiofrekvenser for at sikre, at disse afgifter fortsat fremmer optimal anvendelse under hensyntagen til bl.a. markedsudviklingen og den teknologiske udvikling. Denne revision bør baseres på brugsrettighedernes værdi som følge af den seneste konkurrenceprægede eller sammenlignende tildelingsprocedure, der er tilpasset for at afspejle omkostningerne ved de yderligere vilkår og betingelser, der er knyttet hertil, såsom krav til dækning eller tjenestekvalitet. Indtægterne pr. forbindelse samt den samlede byrde, som brugsrettighedshavere har fra alle deres radiofrekvensbeholdninger, bør også tages i betragtning for at undgå, at meget høje priser, som er betalt ved tidligere auktioner, fortsat overbebyrder brugsrettighedshaverne og forhindrer dem i at investere i net. Eventuelle tilpasninger af eksisterende afgifter bør af hensyn til den juridiske forudsigelighed være baseret på de samme principper, som gælder ved tildeling af nye brugsrettigheder.

(104) Overdragelse af brugsrettigheder til radiofrekvenser kan være et effektivt middel til at opnå en mere effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne. Af fleksibilitets- og effektivitetshensyn og for at muliggøre en markedsbaseret værdiansættelse af radiofrekvenser bør de kompetente nationale medlemsstater som udgangspunkt tillade radiofrekvensbrugerne at overdrage eller udleje deres brugsrettigheder til tredjemand efter en enkel procedure og i overensstemmelse med de vilkår, der er fastsat i sådanne rettigheder, og konkurrencereglerne under den ansvarlige nationale tilsynsmyndigheds tilsyn. De betingelser, hvorpå en individuel rettighed kan overdrages eller udlejes af rettighedsindehaveren, bør være præciseret på det tidspunkt, hvor rettigheden tildeles. Medlemsstaterne bør for at fremme en sådan overdragelse eller udlejning, forudsat at de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF, overholdes, også behandle anmodninger om at få radiofrekvensrettigheder opdelt eller adskilt og om at få vilkår for brugen taget op til fornyet overvejelse. Samtidig bør det være muligt for den kompetente nationale myndighed at afvise overdragelse eller udlejning af radiofrekvenser af hensyn til sikkerhed, suverænitet eller andre offentlige/politiske mål, herunder fremme eller opretholdelse af effektiv konkurrence, eller i mangel af tilstrækkelige garantier for, at radiofrekvenserne vil blive anvendt i overensstemmelse med tilladelsesbetingelserne eller til det påtænkte formål.

(105) Nye metoder til radiofrekvensdeling kræver nøjagtige realtidsdata om frekvensudnyttelse for at sikre en effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne og undgå interferens. En dynamisk database med fokus på specifikke frekvensbånd bør bidrage til at identificere underudnyttede radiofrekvenser og støtte mere effektiv brug og deling af radiofrekvenser under hensyntagen til konkurrencereglerne. En sådan dynamisk oversigt kan også bidrage til at udvikle og gennemføre enhver operationel radiofrekvenskøreplan.

(106) De kompetente nationale myndigheder bør ikke opkræve andre gebyrer eller afgifter i forbindelse med udbud af net og elektroniske kommunikationstjenester end dem, som er fastsat i denne forordning, jf. EU-Domstolens retspraksis. Hvis udbuddet af elektroniske kommunikationstjenester er afhængigt af offentlige ressourcer, hvis anvendelse kræver særlig tilladelse, bør de nationale kompetente myndigheder kunne opkræve gebyrer for at sikre optimal udnyttelse af disse ressourcer. Afgifterne bør afspejle værdien af brugsrettighederne under hensyntagen til bl.a. den økonomiske og tekniske situation på det pågældende marked, og de bør fastsættes på en måde, der sikrer en effektiv tildeling og brug af radiofrekvenser. Det bør f.eks. være muligt at anvende sådanne afgifter til at finansiere aktiviteter, der gennemføres af de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente nationale myndigheder, og som ikke kan dækkes af administrationsgebyrer. Når udvælgelse foregår ved en konkurrencepræget eller sammenlignende udvælgelsesprocedure, og afgifter for brugsrettigheder til radiofrekvenser helt eller delvis består i engangsbeløb, bør betalingsordninger sikre, at sådanne afgifter ikke i praksis fører til udvælgelse på grundlag af kriterier, der ingen forbindelse har med målet om at sikre optimal udnyttelse af radiofrekvenser.

(107) Metoden til beregning af radiofrekvensafgifternes størrelse i Unionen varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Denne forskel kan gøre det vanskeligt at udbyde net baseret på radiofrekvenser i flere medlemsstater. Kommissionen bør derfor regelmæssigt offentliggøre benchmarkundersøgelser og, hvor det er relevant, udarbejde øvrige retningslinjer for metoden til beregning af årlige afgifter for radiofrekvenser, som skal pålægges af de kompetente nationale myndigheder for jordbaserede frekvenser. En sådan metode bør være baseret på principperne om effektiv og virkningsfuld udnyttelse af radiofrekvenser, gennemsigtighed, ikkediskrimination og proportionalitet i forhold til det tilsigtede formål, og den bør gøre det muligt for de kompetente nationale myndigheder at beregne den nøjagtige afgift, der skal pålægges, som kan bestå af en fast årlig del (pr. KHz pr. båndkategori) og en procentdel af den årlige omsætning, der genereres ved brug af frekvenser. Når Kommissionen fastlægger metoden, vil BEREC's og de nationale tilsynsmyndigheders erfaringer med at opbygge passende omkostningsmodeller være uvurderlige, og der bør tages hertil. De kompetente nationale myndigheder bør sikre, at gebyrernes størrelse som minimum dækker omkostningerne ved forvaltning af radiofrekvenserne.

(108) Byrder, som pålægges virksomheder for brugsrettigheder til radiofrekvenser, kan påvirke afgørelser om, hvorvidt der skal anmodes om eller gøres brug af radiofrekvensressourcer. De kompetente nationale myndigheder bør derfor fastsætte mindstepriser på en måde, der fører til en effektiv tildeling af disse brugsrettigheder, uanset hvilken udvælgelsesprocedure der anvendes. Kommissionen kan udstede en henstilling om en fælles metode til fastsættelse af mindstepriser under hensyntagen til kriterier som offeromkostningerne ved radiofrekvenser, frekvensbåndets karakteristika og de omkostninger, der er forbundet med opfyldelsen af de tilladelsesbetingelser, der pålægges for at fremme politiske mål. I den forbindelse bør der også tages hensyn til konkurrenceforholdene på det pågældende marked, herunder en eventuel alternativ anvendelse af ressourcerne. De kompetente nationale myndigheder bør i princippet ikke fastsætte mindstepriser, når de pålægger dæknings- eller tjenestekvalitetsforpligtelser, medmindre der er en risiko for samordning af tilbud og/eller useriøse deltagere, som kan forlænge proceduren unødigt, osv. Kommissionen bør have beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvis henstillingen ikke sikrer konsekvente resultater i Unionen, og dette bringer udrulningen af trådløse net af høj kvalitet over alt i Unionen i fare.

(109) I betragtning af de høje omkostninger til radiofrekvenser, der er opstået som følge af, at man har forladt sig på auktioner baseret på en sammenlignende betaling af gebyrer, bør det prioriteres højere at pålægge forpligtelser end gebyrer. Det bør derfor være muligt at erstatte gebyrer med forpligtelser afgivet af ansøgere til at gennemføre foranstaltninger, der direkte vil gavne udrulningen af net og kvaliteten af trådløse kommunikationstjenester. I praksis kan dette tage form af forudbetalinger, der skal tilbagebetales, eller bankgarantier, der ophæves, når disse forpligtelser er opfyldt.

(110) Kravene om overholdelse af principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet i tildelingen af brugsrettigheder samt muligheden for at overdrage rettigheder mellem virksomheder understøtter friheden og midlerne til at levere elektroniske kommunikationstjenester til offentligheden og gør det derved også lettere at opfylde mål af almen interesse. Denne forordning foregriber ikke, hvorvidt radiofrekvenser tildeles direkte til udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller til enheder, der bruger disse net eller tjenester. Sådanne enheder kan være udbydere af radio- eller tv-spredningsvirksomhed. Ansvaret for overholdelsen af de vilkår fastsat i brugsrettighederne til radiofrekvenser, og de relevante vilkår, der er knyttet til den generelle tilladelse, bør dog ligge hos den virksomhed, der har fået tildelt brugsrettigheder til radiofrekvenserne. Visse forpligtelser, som radio- og tv-selskaber pålægges for udbud af audiovisuelle medietjenester, kan gøre det nødvendigt at anvende særlige kriterier og procedurer for tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser for at opfylde et bestemt mål af almen interesse, som de kompetente nationale myndigheder har fastsat i overensstemmelse med EU-retten. Proceduren for at tildele sådanne rettigheder bør dog under alle omstændigheder være objektiv, transparent, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset.

(111) I henhold til EU-Domstolens retspraksis skal alle nationale begrænsninger af de rettigheder, der sikres i artikel 56 i TEUF, være objektivt begrundet og forholdsmæssigt afpasset og må ikke overskride dem, der er nødvendige for at nå deres mål. Radiofrekvenser, der er tildelt uden en åben procedure, bør endvidere ikke anvendes til andre formål end det mål af almen interesse, til hvilket de blev tildelt. I så tilfælde bør de interesserede parter gives mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist.

(112) Som led i ansøgningsproceduren for tildeling af rettigheder bør den kompetente nationale myndighed efterprøve, om ansøgeren kan opfylde de betingelser, der skal knyttes til sådanne rettigheder. Disse betingelser bør afspejles i udvælgelseskriterierne, som fastsættes på en objektiv, gennemsigtig, forholdsmæssigt afpasset og ikkediskriminerende måde forud for indledningen af en konkurrencepræget udvælgelsesprocedure. Med henblik på at anvende sådanne kriterier bør det være muligt at kræve af ansøgeren, at denne fremlægger de oplysninger, der er nødvendige for at kunne godtgøre den pågældendes evne til at opfylde disse betingelser. Hvis disse oplysninger ikke afgives, bør den kompetente nationale myndighed kunne afvise ansøgningen om brugsret til radiofrekvenser.

(113) De kompetente nationale myndigheder bør forud for tildelingen af rettigheder kun kontrollere elementer, som en ansøger, der udviser almindelig omhu, med rimelighed kan forventes af opfylde, idet der tages behørigt hensyn til vigtigheden af den samfundsmæssige værdi og markedsværdien af radiofrekvenser som en knap offentlig ressource. Dette bør ikke forhindre de kompetente nationale myndigheder i at gennemføre efterfølgende kontrol af, hvorvidt udvælgelseskriterierne er opfyldt, f.eks. ved milepæle, hvis kriterierne ikke med rimelighed kunne opfyldes indledningsvist. For at opretholde en faktisk og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser bør de

kompetente nationale myndigheder ikke tildele rettigheder, hvis deres kontrol tyder på, at ansøgeren ikke kan opfylde betingelserne, jf. dog muligheden for at fremme en tidsbegrænset brug til forsøgsformål.

(114) Når efterspørgslen efter et radiofrekvensbånd overstiger de tilgængelige radiofrekvenser, og de kompetente nationale myndigheder som følge deraf konkluderer, at antallet af brugsrettigheder til radiofrekvenser skal begrænses, bør de procedurer, der gælder for tildeling af disse rettigheder, være hensigtsmæssige og gennemskuelige for at undgå forskelsbehandling og for at optimere brugen af disse knappe ressourcer. Sådanne begrænsninger bør være berettigede, forholdsmæssigt afpassede og baseret på en omhyggelig vurdering af markedsvilkårene, idet der tages behørigt hensyn til de overordnede fordele for brugerne og til nationale mål og målene for det indre marked. Målene for enhver begrænsningsprocedure bør være tydeligt fastlagt på forhånd og om muligt kvantificeres under behørig hensyntagen til behovet for at opfylde nationale mål og mål for det indre marked. Når de kompetente nationale myndigheder overvejer, hvilken udvælgelsesprocedure, der er den mest hensigtsmæssige, bør de i overensstemmelse med de koordineringsforanstaltninger, der træffes på EU-plan, rettidigt og på en gennemsigtig måde høre alle interesserede parter om begrundelsen for, målene med og betingelserne for proceduren, bl.a. med angivelse af resultatet af enhver relateret vurdering af den konkurrencemæssige, tekniske og økonomiske situation på markedet. De kompetente myndigheder nationale bør bl.a. kunne anvende konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer til tildeling af radiofrekvenser under hensyntagen til bl.a. den konkurrencemæssige, tekniske og økonomiske situation på markedet. Ved forvaltningen af sådanne ordninger bør de kompetente nationale myndigheder tage hensyn til målene i denne forordning. Hvis en medlemsstat konstaterer, at der kan stilles yderligere rettigheder til rådighed i et frekvensbånd, bør den indlede proceduren herfor.

(115) Selv om der ydes støtte til gennemsigtig, ikkediskriminerende tildeling og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser, kan auktioner – som en type udvælgelsesprocedure, der er baseret på konkurrencebaserede pristilbud – medføre en betydelig økonomisk byrde for operatørerne, hvis de ikke er udformet korrekt, eller hvis tildelingsbetingelserne ikke afspejler situationen på markedet. Derfor bør det prioriteres at afholde investeringsorienterede auktioner med fokus på opfyldelsen af visse kvalitets- og dækningsforpligtelser snarere end på betaling af gebyrer.

(116) Det frivillige peer review-forum, der blev etableret ved direktiv (EU) 2018/1972 som et instrument til peerlæring, har ikke formået at gøre mere ensartet brug og definition af elementer i udvælgelsesprocedurerne eller de betingelser, der er knyttet til brugsrettighederne til radiofrekvenser, da kun ca. en tredjedel af de nationale foranstaltninger blev gennemgået ved en peerevaluering. Da disse elementer og betingelser har en betydelig indvirkning på markedsvilkårene og konkurrencesituationen, herunder betingelserne for adgang og udvidelse, bør der indføres en ny mekanisme til forudgående koordinering — en procedure for det indre marked for radiofrekvenser. Denne procedure bør finde anvendelse på alle foranstaltninger, der foreslås af de kompetente nationale myndigheder med henblik på at gennemføre en udvælgelsesprocedure eller ændre eller forny brugsrettigheder i forbindelse med harmoniserede radiofrekvenser til trådløse elektroniske bredbåndskommunikationsnet og -tjenester. En sådan mekanisme til forudgående koordinering er mere effektiv end efterfølgende indgreb, da den på forhånd kan afsløre foranstaltninger, der er dårligt begrundede eller uforholdsmæssige. Den meddelende

myndighed bør navnlig forklare, hvordan en foreslået foranstaltning til udformning af markedet er nødvendig for at opretholde eller opnå effektiv konkurrence, og redegøre for dens sandsynlige virkninger for markedsdeltagernes eksisterende og fremtidige investeringer på grundlag af en markedsanalyse. Hvis den meddelende myndighed har til hensigt at pålægge en brugsret en bestemt varighed, bør den fremlægge argumenterne for, hvordan den er nået frem til, at den foreslåede varighed er tilstrækkelig i lyset af de investeringer, der er nødvendige for at nå målene for tildelingsproceduren og denne forordning. Kommissionen bør kunne meddele eventuelle forbehold, den måtte have med hensyn til udkast til foranstaltninger til udformning af markedet, dvs. foranstaltninger, der påvirker strukturen eller konkurrenceniveauet på markedet, som f.eks. radiofrekvenslofter, radiofrekvensreservationer eller engrosadgangsforpligtelser, og den bør i så fald angive årsagerne til forbeholdet. Kommissionen kan være af den opfattelse, at foranstaltningen vil skabe hindringer på det indre marked, eller være i alvorlig tvivl om, hvorvidt den er forenelig med EU-retten, navnlig med målene for denne forordning. Kommissionen kan også meddele eventuelle forbehold, der kan opstå i tilfælde af en begrænset varighed, hvis den finder, at en sådan varighed er utilstrækkelig. I sin evaluering vil Kommissionen skulle tage stilling til enhver eventuel indvirkning, som brugsrettighedernes varighed vil have på konkurrencen. For at sikre, at processen er effektiv, bør den give Kommissionen mulighed for at nedlægge veto mod brugsrettighedernes varighed og mod foranstaltninger til udformning af markedet, hvis det skønnes nødvendigt. Denne nye procedure for det indre marked for radiofrekvenser bør erstatte peer review-forummet.

(117) Hvis de understøttes af solid økonomisk dokumentation og er veludformede, kan foranstaltninger til udformning af markedet og begrænsede licensperioder spille en vigtig rolle med hensyn til at sikre effektiv konkurrence på markederne for elektronisk kommunikation. Det bør være op til de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente nationale myndigheder at træffe foranstaltninger specifikt med henblik på at fremme konkurrencen, når brugsrettigheder til radiofrekvenser tildeles eller fornys, da de har den fornødne økonomiske og tekniske viden og det fornødne kendskab til markedet. Betingelserne for tildeling af radiofrekvenser kan påvirke konkurrenceforholdene på markederne for elektronisk kommunikation og adgangsbetingelserne. Begrænset adgang til radiofrekvenser, navnlig hvor disse er knappe, kan skabe adgangsbarrierer eller hæmme investeringer, udrulning af net, levering af nye tjenester eller applikationer, innovation og konkurrence. Nye brugsrettigheder, herunder dem, der er erhvervet gennem overdragelse eller leje, og indførelsen af nye fleksible kriterier for radiofrekvensbrug kan også påvirke konkurrencen. Hvis visse betingelser, der anvendes til at fremme konkurrencen, anvendes uretmæssigt, kan de have andre virkninger. Hvis de anvendes urimeligt kan radiofrekvenslofter og -reservationer skabe en kunstig knaphed, engrosadgangsforpligtelser kan begrænse forretningsmodeller unødigt i mangel af markedsstyrke og begrænsninger af overdragelser kan hindre udviklingen af sekundære markeder. Det er derfor nødvendigt at foretage en konsekvent og objektiv konkurrencetest af pålæggelsen af sådanne betingelser, og den bør foretages på en koordineret måde. Brugen af sådanne foranstaltninger bør derfor baseres på de nationale tilsynsmyndigheders grundige og objektive vurdering af markedet og konkurrenceforholdene på baggrund af en markedsanalyse. De kompetente nationale myndigheder bør imidlertid altid sikre en faktisk og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser og at konkurrenceforvridning gennem konkurrencehæmmende hamstring undgås.

(118) Foranstaltninger, der griber ind i markedsstrukturen, som f.eks. radiofrekvenslofter eller -reservationer, må kun indføres, hvis mindre indgribende foranstaltninger, såsom engrosadgangsforpligtelser, ikke er tilstrækkelige til at sikre effektiv konkurrence på detailniveau. Inden der pålægges engrosadgangsforpligtelser, bør de kompetente nationale myndigheder vurdere, om der vil være reel konkurrence på detailmarkederne, hvis der ikke gribes ind på engrosniveau. Vurderingen bør være holistisk og tage hensyn til en række parametre, som f.eks., men ikke begrænset til, listepriser for massemarkedsforbruger- og -erhvervsprodukter, rabatter, herunder målrettede rabatter, samt investeringer og tjenestekvalitet. Ved fastlæggelsen af de brugsrettigheder, der er omfattet af disse forpligtelser, bør den kompetente nationale myndighed tage hensyn til, hvilken kapacitet der er til rådighed til at støtte engrostilbud.

(119) En voldsom stigning i efterspørgslen efter radiofrekvenser og i slutbrugernes efterspørgsel efter trådløs bredbåndskapacitet kan betyde, at der må findes løsninger, som muliggør alternative, komplementære og frekvensmæssigt effektive adgangsløsninger, herunder trådløse adgangssystemer med lav effekt og lille rækkevidde, såsom RLAN og net med små mobiladgangspunkter med lav effekt. Sådanne komplementære trådløse adgangssystemer, navnlig offentligt tilgængelige RLAN-adgangspunkter, forbedrer adgangen til internettet for slutbrugere og mobiltrafikfordelingen for mobiloperatørerne. RLAN benytter harmoniserede radiofrekvenser, uden at der stilles krav om en individuel tilladelse eller brugsrettighed til radiofrekvenser. De fleste RLAN-adgangspunkter benyttes til dato af private brugere som lokale trådløse forlængelser af deres faste bredbåndsforbindelse. Slutbrugere bør inden for rammerne af deres eget internetabonnement ikke forhindres i at dele adgangen til deres RLAN med andre, således at antallet af tilgængelige adgangspunkter øges, navnlig i tætbefolkede områder, den trådløse datakapacitet maksimeres ved hjælp af genanvendelse af radiofrekvenser, og der skabes en omkostningseffektiv trådløs bredbåndsinfrastruktur, der er tilgængelig for andre brugere. Unødige begrænsninger for udrulning og sammenkobling af RLAN-adgangspunkter bør derfor fjernes.

(120) De offentlige myndigheder eller offentlige tjenesteudbydere, som bruger RLAN i deres bygninger til gavn for personale, gæster eller kunder, f.eks. for at fremme adgangen til e-forvaltningstjenester eller til oplysninger om offentlig transport eller trafikstyring, bør også give adgang til sådanne adgangspunkter til almen brug for borgerne som en ekstra tjeneste ud over de tjenester, som de leverer til offentligheden i disse lokaler, i det omfang konkurrencereglerne og reglerne om offentlige udbud tillader det. Udbydere af en sådan lokal adgang til elektroniske kommunikationsnet på eller omkring en privat ejendom eller et afgrænset offentligt område på et ikkekommercielt grundlag eller som ekstraydelse til en anden aktivitet, der ikke afhænger af en sådan adgang, såsom RLAN-hotspots, der stilles til rådighed for kunder, der betaler for andre ydelser, eller til offentligheden generelt i området, kan blive omfattet af kravene i generelle tilladelser til brug af radiofrekvenser, men bør ikke skulle opfylde betingelser eller krav, der er knyttet til de generelle tilladelser, og som gælder udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forpligtelser vedrørende slutbrugere eller samtrafik. En sådan udbyder bør dog være omfattet af reglerne om ansvar fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) 2022/2065[48]. Nye teknologier kommer til, såsom kommunikation med synligt lys (visible light communications), og de vil supplere den aktuelle radiofrekvenskapacitet i RLAN og trådløse adgangspunkter med adgangspunkter, der er baseret på optisk synligt lys, og vil føre til hybride lokale datanet, der muliggør optisk trådløs kommunikation.

(121) Da trådløse adgangspunkter med lav effekt og lille rækkevidde som f.eks. femtoceller, picoceller, metroceller eller mikroceller kan være meget små og benytter udstyr, der ikke er iøjefaldende i lighed med, hvad der anvendes i private RLAN-routere, som ikke kræver tilladelser ud over, dem der er nødvendigt for brugen af radiofrekvenser, og da sådanne adgangspunkter har en positiv indflydelse på udnyttelsen af radiofrekvenser og udviklingen af trådløs kommunikation, bør enhver indskrænkning af deres udrulning begrænses mest muligt. Som følge heraf bør de kompetente nationale myndigheder for at fremme udrulningen af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde og med forbehold af gældende krav vedrørende radiofrekvensforvaltning i princippet ikke underlægge udrulning af sådanne anordninger på bygninger, som ikke er officielt beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, individuelle tilladelser, undtagen af hensyn til den offentlige sikkerhed. Med henblik herpå bør deres egenskaber, såsom maksimal størrelse, vægt og emissionsegenskaber, specificeres på EU-plan på en forholdsmæssig afpasset måde for så vidt angår lokal udrulning og for at sikre et højt beskyttelsesniveau for folkesundheden. Med henblik på drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde bør artikel 7 i direktiv 2014/53/EU anvendes. Dette gælder med forbehold for den private ejendomsret, der er fastsat i EU-retten eller national ret. Proceduren for behandling af ansøgninger om tilladelser bør strømlines og bør ikke berøre eventuelle kommercielle aftaler, og eventuelle administrationsgebyrer bør begrænses til de administrative omkostninger ved behandling af ansøgningen. Vurderingen af en ansøgning om en tilladelse bør tage så kort tid som muligt og i princippet højst fire måneder.

(122) Offentlige bygninger og anden offentlig infrastruktur besøges og anvendes dagligt af et stort antal slutbrugere, der har behov for konnektivitet til at bruge offentlige digitale tjenester, digital transport og andre tjenester. Anden offentlig infrastruktur såsom gadelamper, lyssignaler er meget værdifulde steder til udrulning af små celler f.eks. som følge af deres tæthed. Uden at dette berører de kompetente nationale myndigheders mulighed for at underlægge udrulning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde forudgående individuelle tilladelser, bør operatørerne have adgang til disse offentlige steder, så de i tilstrækkelig grad kan imødekomme efterspørgslen. De kompetente nationale myndigheder bør derfor sikre, at sådanne offentlige bygninger og anden offentlig infrastruktur stilles til rådighed på rimelige betingelser i forbindelse med udrulningen af små celler med henblik på at supplere Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1309[49], jf. dog principperne i nærværende forordning. I forordning (EU) 2024/1309 følges en funktionel tilgang, og der pålægges kun

---

48 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

49 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1309 af 29. april 2024 om foranstaltninger til reduktion af omkostningerne ved etablering af gigabitnet til elektronisk kommunikation, om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af direktiv 2014/61/EU (forordningen om gigabitinfrastruktur) (EUT L, 2024/1309, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1309/oj).

adgangsforpligtelser for fysisk infrastruktur, når denne indgår i et net, og kun hvis den ejes eller benyttes af en netoperatør, hvorved mange bygninger, der ejes eller benyttes af offentlige myndigheder, falder uden for forordningens anvendelsesområde. Det er imidlertid ikke nødvendigt med en særlig forpligtelse for fysisk infrastruktur såsom kabelkanaler eller master, der anvendes til intelligente transportsystemer, som ejes af netoperatører (udbydere af transporttjenester eller udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet), og et nets værtsdele, som derved er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2024/1309.

(123) Artikel 4 i beslutning 676/2002/EF vedrørende Frekvensudvalgets opgaver bør ændres. For at garantere Unionens og dens medlemsstaters sikkerhed og teknologiske suverænitet bør der indføres en mekanisme, der gør det muligt for Kommissionen og medlemsstaterne at drøfte spørgsmål og træffe afgørelse om en fælles holdning uden inddragelse af tredjelande eller interessenter. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at kræve, at medlemsstaterne forud for drøftelserne i CEPT fastlægger en fælles holdning i Frekvensudvalget vedrørende udviklingen af visse tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der kan påvirke Unionens eller dens medlemsstaters sikkerhed eller teknologiske suverænitet.

(124) Satellitkommunikation spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre Unionens sikkerhed, modstandsdygtighed og strategiske autonomi. De seneste teknologiske fremskridt, udviklingen i markedsdynamikken, geopolitiske udfordringer og konkurrenceproblemer i forbindelse med satellitnet kræver en øget indsats på EU-plan. Satellitoperatører søger i stigende grad paneuropæisk markedsadgang, og reguleringsmyndighederne er under stigende pres for at oprette passende lovgivningsmæssige rammer, der er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål. Der er behov for at forenkle og samordne reglerne for udbud af satellitkommunikationsnet og -tjenester og anvendelse af satellitfrekvenser, lette etableringen af grænseoverskridende tjenester og net og forhindre huller i lovgivningen for så vidt angår betingelserne for adgang til Unionens satellitmarkeder.

(125) I sin udtalelse af 16. juni 2021 om radiofrekvenspolitikprogrammet understregede Frekvenspolitikgruppen, at frekvenspolitikken bør understøtte udviklingen af innovative satellitsystemer, der sikrer EU-kontrolleret konnektivitet og levering af pålidelige, modstandsdygtige og omkostningseffektive statslige satellittjenester. Der er derfor behov for en styrket EU-ramme med henblik på at positionere Unionen som en fremtrædende aktør inden for den globale rumindustri, skabe et solidt grundlag for udvikling og drift af paneuropæisk satellitinfrastruktur og sikre en effektiv håndhævelse af sikkerheds- og konkurrencebeskyttelsesforanstaltninger. Desuden bør denne ramme være afgørende for gennemførelsen af EU-strategien for en beredskabsunion, som blev vedtaget den 26. marts 2025, og hvori det bl.a. understreges, at der er behov for at udvikle minimumskriterier for beredskab for væsentlige tjenester såsom elektroniske kommunikationstjenester med henblik på at sikre modstandsdygtigheden af vitale samfundsmæssige funktioner og for at fremme indbygget dobbelt anvendelse i udviklingen af sikker kommunikation og konnektivitet i hele Unionen.

(126) I henhold til artikel 216, stk. 1, i TEUF har Unionen ekstern kompetence og kan indgå aftaler med internationale organisationer, når der i traktaterne er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale enten er nødvendig for at nå målene for Unionens politikker. Forvaltningen af radiofrekvenser og anvendelsen af radiofrekvenser, herunder til satellitkommunikation, er områder, der i vid udstrækning er reguleret af EU-lovgivning, som er vedtaget på grundlag af artikel 114 i TEUF,

navnlig direktiv (EU) 2019/1872 og afgørelse nr. 676/2002/EF. Satellitters brug af radiofrekvenser er i sagens natur af international karakter, da den reguleres af globale koordineringsmekanismer i ITU og muliggør grænseoverskridende levering af tjenester på tværs af flere lande. Samtidig udgør satellitradiofrekvenser et kritisk aktiv for de globale kommunikationsmarkeder, og de påvirker konkurrenceevnen, investeringerne i og muligheden for at levere innovative tjenester i hele Unionen. I betragtning af denne dobbelte internationale og markedsmæssige dimension er der behov for en sammenhængende og fremsynet EU-tilgang for at sikre en effektiv anvendelse af satellitradiofrekvenser, effektiv koordinering og et velfungerende indre marked.

(127) En af de grundlæggende processer til at sikre en interferensfri drift er koordinering af satellitnet forud for deres opsendelse. I overensstemmelse med ITU's radioreglement bør den forvaltning, der ansøger om et nyt satellitsystem, koordinere med alle allerede opsendte eller registrerede systemer, som det nye satellitsystem kan påvirke, og tilpasse parametrene, således at det ikke forårsager skadelig interferens for disse systemer. For at øge gennemsigtigheden i Unionen med hensyn til ansøgninger og registreringer hos ITU bør de kompetente nationale myndigheder underrette Kommissionen og andre nationale kompetente myndigheder i RSPB om sådanne aktiviteter. Desuden bør der oprettes en mekanisme til at sikre, at en forvaltning kan søge støtte fra andre kompetente nationale myndigheder og fra Unionen til at gennemføre koordineringen i ITU, navnlig hvis der er risiko for, at Unionens interesser og politikker påvirkes.

(128) Harmonisering og forvaltning af radiofrekvenser til satellitbrug på internationalt plan gennem ITU har ikke den virkning, at de nationale tilladelsesprocedurer for levering af satellitkommunikationstjenester og for brug af relaterede frekvenser harmoniseres. De gældende regler og betingelser for satellitnet og satellitkommunikationstjenester er fortsat fragmenterede på tværs af medlemsstaterne, hvilket hindrer satellitoperatører i Unionen i at opnå den nødvendige størrelse til at kunne levere grænseoverskridende eller paneuropæiske konnektivitetstjenester. Disse tjenester er i stigende grad afgørende for at sikre forbindelser i underforsynede og fjerntliggende områder, styrke modstandsdygtigheden og støtte udbredelsen af nye teknologier. For at overvinde disse udfordringer bør udbud af satellitnet og -tjenester være omfattet af en generel tilladelse på EU-plan på betingelser, der fastsættes af Kommissionen sammen med medlemsstaterne. I betragtning af, at der er mange forskellige satellitnet og -tjenester, bør sådanne tilladelsesbetingelser udvikles ved hjælp af gennemførelsesretsakter og i tæt samarbejde med RSPB i betragtning af de nationale frekvensmyndigheders store erfaring med satellittilladelser. En anmeldelse til Kommissionen i henhold til en sådan generel tilladelse vil give en virksomhed de samme rettigheder i hele Unionen, uden at det er nødvendigt foretage særskilte anmeldelser i de enkelte medlemsstater.

(129) Der bør fastlægges harmoniserede og centraliserede EU-retningslinjer for udstedelse af tilladelser til brug af satellitfrekvenser, og gennemførelsen bør støttes af de kompetente nationale myndigheder i medlemsstaterne. Disse retningslinjer, efter hvilke der tildeles brugsrettigheder på EU-plan på fælles betingelser, vil øge retssikkerheden, mindske fragmenteringen og styrke Unionens strategiske autonomi, sikkerhed og suverænitet inden for satellitkommunikation og samtidig supplere målene i Unionens rumforordning og visionen for Unionens rumøkonomi. Satellittilladelser på EU-plan gennem en procedure, der involverer Kommissionen og RSPB, og som støttes af ODN i alle faser fra allokering over tilladelsesudstedelse til håndhævelse, vil mindske den administrative byrde, øge gennemsigtigheden i

markedsadgangen og sikre konsekvent forvaltning af radiofrekvensknaphed og -interferens. De vil beskytte det indre markeds integritet, fremme sikre og konkurrencedygtige tjenester og bringe radiofrekvenspolitikkerne på linje med Unionens strategiske mål og dermed støtte sikker, skalerbar og strategisk uafhængig satellitkommunikation.

(130) Frekvenser, der anvendes til satellitnet og -tjenester, bør være omfattet af en EU-tilladelse udstedt af Kommissionen med bistand fra RSPB. Der bør vedtages en europæisk tabel over tildeling af satellitfrekvenser for at skabe gennemsigtighed for satellitoperatørerne om, hvilke frekvenser der kan tilgås af specifikke satellittjenester. Selv om Kommissionen for visse satellitfrekvensbånd kan beslutte, at adgangen til dem kun skal være mulig i henhold til en generel tilladelse, f.eks. for tingenes internet (IoT), bør individuelle brugsrettigheder foretrækkes for andre i betragtning af behovet for at undgå skadelig interferens, sikre tjenestekvalitet, netmodstandsdygtighed og kommunikationssikkerhed.

(131) For at muliggøre udbud af paneuropæiske satellitnet og -tjenester bør tilladelsesbetingelserne for brug af satellitfrekvenser endvidere være de samme i hele Unionen. Sådanne tilladelsesbetingelser bør navnlig sikre overholdelse af reglerne i ITU's gældende radioreglement om satellitkoordinering og undgåelse af skadelig interferens samt koordinering med andre nuværende og fremtidige satellitsystemer, som er af særlig betydning for eksisterende og planlagte satellitsystemer, der er omfattet af Unionens programmer. Tilladelsesbetingelserne for udbud af satellitnet eller -tjenester bør også tilstræbe sammenhæng med forordningen om cybersikkerhed, som skal erstatte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881.

(132) Da de fleste satellitfrekvenser kan deles effektivt mellem forskellige udbydere, vil de fleste EU-tilladelser blive tildelt efter "først til mølle"-princippet. Hidtil har kun indehavere af retten til at anvende 2 GHz-båndet til paneuropæisk levering af den satellitbaserede mobiltjeneste ("MSS") skullet igennem Unionens udvælgelsesproceduren i afgørelse 626/2008/EF. Da andre satellitfrekvenser kan blive knappe i fremtiden, bør der i forordningen fastlægges en passende procedure for udvælgelse af indehavere af brugsrettigheder til frekvensbånd i disse situationer. En sådan procedure bør være inspireret af proceduren i beslutning nr. 626/2008/EF, som fastsætter en sammenlignende udvælgelsesprocedure. Sammenlignende udvælgelsesprocedurer bør have fokus på udrulning af innovativ satellitkommunikation samt fremme af integrationen af europæiske teknologier i det nye rumøkosystem. Dette er afgørende for at styrke Unionens industrielle og videnskabelige kapacitet samt Europas strategiske autonomi og forsyningskæder i rumsektoren. I visse tilfælde kan konkurrencebaserede procedurer, f.eks. auktioner, være mere hensigtsmæssige til at sikre, at frekvenserne tildeles de virksomheder, der kan udnytte dem bedst. I disse tilfælde bør det sikres, at der tages behørigt hensyn til andre politiske mål, som f.eks. behovet for at sikre en bred dækning af Unionens område.

(133) Frekvenspolitikgruppen pegede i sin udtalelse af 17. juni 2025 om den politiske tilgang på EU-plan til direkte satellitforbindelser og relaterede spørgsmål vedrørende det indre marked på, at der er behov for en beskyttelsesmekanisme til at sætte medlemsstaterne i stand til at reagere kollektivt til gavn for EU's interesser i tilfælde af manglende overholdelse af fælles krav til satellitkommunikationstjenester. Selv om der er en veletableret proces i ITU for bilateral løsning af grænseoverskridende interferenssager mellem forvaltninger, er en sådan proces lang, og den ledsages ikke af tilstrækkelige garantier for en effektiv og rettidig løsning på interferensproblemerne.

Ved denne forordning bør der derfor oprettes værktøjer til at sikre overholdelse af de tilladelsesbetingelser, der er fastsat i forordningen, navnlig forpligtelserne til at koordinere og forebygge skadelig interferens på Unionens område. Selv om godkendelsen af satellitnet og -tjenester og anvendelsen af relaterede frekvenser bør ske på EU-plan, bør overvågningen af, om tilladelsens betingelser overholdes, drage fordel af samarbejdet mellem Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder, som har jurisdiktion, kapacitet og ekspertise til at kontrollere overholdelsen og opdage problemer med skadelig interferens.

(134) Med henblik på at sikre en koordineret overvågning og håndhævelse af EU-tilladelser bør Kommissionen under hensyntagen til udtalelsen fra RSPB vedtage detaljerede ordninger, der fastsætter de nærmere bestemmelser for håndhævelse. Kommissionen kan også pålægge bøder eller tvangsbøder for overtrædelse af tilladelsesbetingelserne eller andre bestemmelser fastsat i afsnittet om brug af satellitradiofrekvenser. Sådanne bøder bør tage hensyn til overtrædelsens grovhed og varighed og, hvis overtrædelsen består i overtrædelse af nationale regler, til eventuelle sanktioner, som de nationale myndigheder allerede har pålagt. De kompetente nationale myndigheder bør kunne advare Kommissionen om enhver overtrædelse af tilladelsesbetingelser eller bestemmelser fastsat i afsnittet om brug af satellitradiofrekvenser. For at sikre overholdelse bør medlemsstaterne give afgørelsen om pålæggelse af korrigerende foranstaltninger eller sanktioner fuld virkning på deres område, og dermed i sidste ende forhindre en virksomhed i at levere satellitnet eller -tjenester i Unionen. I disse tilfælde bør det dog være muligt for en medlemsstat, hvis konnektivitet ville blive alvorligt forstyrret af en suspension eller indstilling af en satellitoperatørs aktiviteter, at anmode Kommissionen om at udsætte anvendelsen af en sådan koordineret foranstaltning på sit nationale område i en periode på op til seks måneder, der kan forlænges.

(135) Den teknologiske udvikling fører til en gradvis integration af jordbaserede og ikkejordbaserede net i en forenet kommunikationsarkitektur, der kombinerer jordbaseret infrastruktur med ikkejordbaserede komponenter, navnlig konstellationer af satellitter i lavt kredsløb ("LEO"), hvilket sikrer modstandsdygtig og højtydende konnektivitet over det hele i global skala. Den globale konkurrence om standardisering og om adgang til satellitfrekvenser til næste generation af mobilteknologier viser frekvensernes strategiske betydning som en kritisk ressource. Der er behov for specifikke retlige bestemmelser på dette område for effektivt at imødegå denne udvikling ved at styrke reglerne for forvaltning af satellitfrekvenser med henblik på at sætte Unionen i stand til at sikre sin strategiske autonomi i forbindelse med udrulningen af sikre og modstandsdygtige jordbaserede og ikkejordbaserede 5G- og 6G-net. Samtidig er der på grund af knapheden på mobilsatellitfrekvenser et stigende behov for at dele frekvenser mellem jordbaserede og ikkejordbaserede brugere. Denne deling bør ske på en måde, der ikke bringer udbuddet af jordbaserede tjenester i fare. For at sikre ubegrænset kontinuitet i de aktuelle anvendelser og applikationer bør denne forordning garantere, at delt brug af radiofrekvenser mellem jordbaserede og satellitbaserede systemer kun kan finde sted, når den primære indehaver af den jordbaserede brugsret har indvilliget heri og på dennes ansvar. I en situation med integrerede satellit- og mobilkommunikationstjenester, der muliggøres af 6G-teknologier, bliver de traditionelle grænser mellem jordbaserede net og satellitnet udviskede. Der er derfor behov for koordinerede og fremsynede rammebestemmelser til at forhindre markedsfragmentering og frekvensinterferens, navnlig i frekvensbånd, der skal anvendes i fællesskab af både jordbaserede mobiloperatører og satellitoperatører.

(136) Med henblik på at gennemføre specifikke aktuelle og fremtidige EU-politikker, der er afhængige af nummerressourcer, er det afgørende, at behov for både aktuelle og innovative tjenester identificeres rettidigt. Udviklingen af Unionens indre marked medfører øget udbredelse af grænseoverskridende tjenester, der ofte er afhængige af nummerressourcer. For at sådanne tjenester kan få succes og medføre de forventede samfundsmæssige fordele og økonomisk vækst, bør der sikres reguleringsmæssig sammenhæng og forudsigelighed med hensyn til planlægning, tildeling og forvaltning af nummerressourcerne i Unionen. Kommissionen bør udarbejde en fremsynet nummerstrategi, der bygger på input fra alle interesserede parter og under behørig hensyntagen til BEREC's udtalelser, og som vil udgøre grundlaget for Unionens nummerplan.

(137) Tilgængelighed af paneuropæiske nummerressourcer ville gøre det muligt for udbydere af grænseoverskridende eller paneuropæiske tjenester at anvende nummerressourcer på en ensartet og enkel måde. Kommissionen bør med støtte fra medlemsstaterne kunne træffe foranstaltninger, herunder gennem vedtagelse af gennemførelsesretsakter, for at vedtage Unionens nummerplan, gøre det muligt at ansøge ITU om nummerserier og fastsætte de betingelser, der kan knyttes til brugsretten til nummerressourcer fra Unionens nummerplan, herunder gebyrer for brugsrettigheder til disse ressourcer og muligheden for at overføre gebyrerne til ODN. Selv om det er de nationale tilsynsmyndigheder, der bør tildele de paneuropæiske nummerressourcer, da de er bedst i stand til at sikre håndhævelsen af de betingelser, som er knyttet til de individuelle brugsrettigheder, bør ODN i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og under tilsyn af BEREC føre en ajourført database over de paneuropæiske nummerressourcer, så der findes et centraliseret overblik over tilgængeligheden af dem.

(138) Udviklingen af paneuropæiske tjenester, navnlig maskine-til-maskine-tjenester, vil blive understøttet yderligere af tilgængeligheden af harmoniserede numre i hele Unionen, mens de nationale tilsynsmyndigheders forvaltning af disse nummerressourcer i samarbejde med ODN skal sikre et fælles sæt betingelser, som tjenesteudbyderne skal overholde. Med henblik herpå bør medlemsstaterne bistå Kommissionen med at indhente nummerressourcer fra ITU, herunder ved at ansøge om specifikke nummerserier på dennes vegne. Hvis der er behov for harmonisering af nummerressourcerne i Unionen med henblik på at understøtte udviklingen af paneuropæiske tjenester eller grænseoverskridende tjenester, navnlig af nye maskine-til-maskine-baserede tjenester såsom netforbundne biler, og hvis en centraliseret forvaltning af disse ressourcer ved de nationale tilsynsmyndigheder i samarbejde med ODN ventes at kunne muliggøre enklere og mere gennemsigtige tildelingsprocedurer for tjenesteudbydere, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter.

(139) For effektivt at fremme den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser og personer inden for Unionen bør det være muligt at anvende visse nationale nummerressourcer, navnlig visse ikkegeografiske numre, på en ekstraterritorial måde, dvs. uden for den tildelende medlemsstats område. I lyset af den betydelige risiko for bedrageri med hensyn til interpersonel kommunikation bør en sådan ekstraterritorial anvendelse kun tillades til levering af andre elektroniske kommunikationstjenester end interpersonelle kommunikationstjenester. Håndhævelse af relevant national lovgivning, navnlig forbrugerbeskyttelsesreglerne og andre regler vedrørende brug af nummerressourcer, bør sikres af medlemsstaterne, uanset hvor brugsrettighederne er blevet tildelt, og hvor i Unionen nummerressourcerne bruges. kompetent national

(140) De nationale tilsynsmyndigheder i de medlemsstater, hvor nummerressourcer fra en anden medlemsstat bruges, har ikke kontrol over disse nummerressourcer. Det er derfor vigtigt, at den nationale tilsynsmyndighed i en medlemsstat, der giver ret til ekstraterritorial anvendelse, også sikrer effektiv beskyttelse af slutbrugerne i de medlemsstater, hvor de pågældende numre anvendes. Med henblik på at opnå effektiv beskyttelse bør de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder, som tildeler rettigheder til ekstraterritorial anvendelse, knytte betingelser dertil i overensstemmelse med dette direktiv vedrørende udbyderes overholdelse af forbrugerbeskyttelsesregler og andre regler vedrørende brug af nummerressourcer i de medlemsstater, hvor disse ressourcer vil blive brugt.

(141) De nationale tilsynsmyndigheder i de medlemsstater, hvor nummerressourcerne bruges, bør kunne anmode om støtte fra de nationale tilsynsmyndigheder, som har tildelt brugsrettighederne til nummerressourcerne, til at bistå med at håndhæve deres nationale regler. Håndhævelsesforanstaltninger, som træffes af de nationale tilsynsmyndigheder, der har tildelt brugsrettighederne, bør omfatte sanktioner med afskrækkende virkning, og navnlig i tilfælde af en grov overtrædelse tilbagekaldelse af den rettighed til ekstraterritorial anvendelse af nummerressourcerne, der er tildelt den berørte virksomhed. Kravene til ekstraterritorial anvendelse bør ikke berøre de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser til at blokere adgangen til numre eller tjenester, hvor dette er begrundet af bedrageri eller misbrug. Ekstraterritorial anvendelse af nummerressourcer bør ikke berøre EU-reglerne for levering af roamingtjenester, herunder reglerne vedrørende forhindring af unormal brug eller misbrug af roamingtjenester, der er genstand for detailprisregulering, og som nyder godt af regulerede engrosroamingtakster. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indgå specifikke aftaler med tredjelande om ekstraterritorial anvendelse af nummerressourcer.

(142) For at virksomhederne kan konkurrere i den elektroniske kommunikationssektor, er det afgørende, at der stilles nummerressourcer til rådighed på grundlag af transparente, objektive og ikkediskriminerende kriterier. De nationale tilsynsmyndigheder bør gives mulighed for at tildele brugsrettigheder til nummerressourcer til andre virksomheder end udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i lyset af den øgede relevans af numre for forskellige tjenester i forbindelse med tingenes internet. Alle elementer i de nationale nummerplaner bør forvaltes af de nationale tilsynsmyndigheder, herunder de punktkoder, der anvendes i forbindelse med netadresser.

(143) For at give interesserede parter mulighed for at orientere sig bør afgørelserne om tildeling af brugsrettigheder til nummerressourcer offentliggøres. Det bør være muligt at opfylde offentliggørelseskravet ved at gøre disse beslutninger offentligt tilgængelige via et websted.

(144) Den opkaldende part bør kunne tilgå alle numre i andre medlemsstaters nationale nummerplaner og benytte tjenester, der bruger ikkegeografiske numre, herunder bl.a. frikalds- og overtakseringsnumre og paneuropæiske nummerressourcer inden for Unionen, bortset fra når den modtagende part af kommercielle årsager har valgt at begrænse adgangen fra visse geografiske områder. Den opkaldende part bør også kunne få forbindelse med internationale frikaldsnumre.

(145) Der bør ikke lægges hindringer i vejen for opkald på tværs af grænserne til numre og benyttelse af de tilknyttede tjenester, undtagen i objektivt velbegrundede tilfælde, som f.eks. når det er nødvendigt for at bekæmpe bedrageri eller misbrug (f.eks. i

forbindelse med visse særtjenester med overtaksering), hvor nummeret er defineret som rent nationalt (f.eks. et indenlandsk kortnummer), eller hvor det ikke er økonomisk muligt. De nationale tilsynsmyndigheder bør have beføjelse til, herunder på forebyggende vis, at blokere adgangen til numre eller tjenester på grundlag af en individuel analyse af de risici, der er forbundet med et bestemt brugsmønster, hvis dette er begrundet i svig eller misbrug. Taksten, der pålignes parter, som foretager opkald fra steder uden for den pågældende medlemsstat, skal ikke nødvendigvis være den samme som for parter, der foretager opkald fra medlemsstaten. Der bør gives tydelige og fuldstændige forhåndsoplysninger til brugerne om enhver afgift for frikaldsnumre, f.eks. afgifter for internationale opkald til numre, som kan kaldes via de normale internationale retningsnumre. Hvis indtægter fra samtrafik eller andre tjenester tilbageholdes af udbydere af elektroniske kommunikationstjenester på grund af bedrageri eller misbrug, bør medlemsstaterne sikre, at de tilbageholdte tjenesteindtægter tilbagebetales til de slutbrugere, der er berørt af det pågældende bedrageri eller det pågældende misbrug, hvor det er muligt.

(146) Højhastighedsforbindelser af høj kvalitet er afgørende for samhørigheden i Unionens samfund og konkurrenceevne i EU's økonomi. "Fiber til hjemmet"-net ("FTTH-net") er det mest fremtidssikrede middel til at levere sikker, pålidelig og energieffektiv fastnetkonnektivitet, der kan leve op til Unionens digitale omstillings- og klimamål, samtidig med at de reducerer operatørernes vedligeholdelses- og driftsomkostninger.

(147) For at fremskynde overgangen til fibernet, og navnlig udrulningen af FTTH-net samt forøgelsen af udbredelsen af tjenester, der leveres via disse net, er det nødvendigt at planlægge og gennemføre en velordnet og rettidig nedlukningen af gamle kobbernet. Med henblik herpå bør der etableres strukturerede retningslinjer med henblik på en gradvis og forholdsmæssig overgang fra kobber- til fibernet. Anvendelsen af kobbernet til almennyttige målsætninger bør reguleres, uden at dette berører ejerskabet af netaktiver, som fortsat bør være underlagt national ret.

(148) Nedlukningen af kobbernettet bør overholde principperne om forudsigelighed, gennemsigtighed og proportionalitet. Der er derfor behov for at fastsætte objektive betingelser, proceduremæssige skridt og sikkerhedsforanstaltninger for nedlukningen af kobbernettet, samtidig med at der fastsættes forholdsmæssige undtagelser. Sammen med en tilstrækkelig lang overgangsperiode beskytter disse foranstaltninger slutbrugernes interesser, øger retssikkerheden for virksomhederne og undgår konkurrenceforvridning. Overgangsperioden er tilstrækkelig til at give kobbernetoperatørerne mulighed for at tilrettelægge, forberede og gennemføre nedlukning af kobbernettet. Periode bør også give kobbernetoperatørerne mulighed for at opgradere deres eksisterende net til FTTH-net eller udrulle FTTH-net, hvis de finder det økonomisk og kommercielt velbegrundet. Desuden giver fristen på ét år fra den bindende retsakt, der muliggør nedlukningen af kobbernettet, kobbernetoperatørerne tilstrækkelig tid til at planlægge starten på nedlukningen og gennemføre alle de nødvendige skridt forud for nedlukningens påbegyndelse.

(149) For at understøtte en sammenhængende og effektiv forberedelse af nedlukningen af kobbernettet er der behov for en koordineret indsats på EU-plan og nationalt plan i de medlemsstater, hvor kobberbaserede tjenester stadig er i drift efter den 30. juni 2029. Disse medlemsstater spiller en central rolle med hensyn til at opnå en hurtig og velordnet overgang til fibernet til gavn for slutbrugerne. Hver af disse medlemsstater bør udarbejde en national overgangsplan med en strategi for overgangen til fibernet. Planen bør indeholde en beskrivelse af, hvilken netdækning der er for de relevante teknologier, en identificering af udbredelsesinitiativer og en præcisering af

foranstaltninger til støtte for en rettidig og velordnet overgang fra kobbernet til fibernet.

(150) Planer for overgangen til fibernet bør støtte opfyldelsen af konnektivitetsmålene for det digitale årti, navnlig målene for gigabitkonnektivitet. For at sikre, at investeringsbehovene i forbindelse med omstillingen til fibernet kan identificeres med tilstrækkelig detaljeringsgrad på et tidligt tidspunkt, bør medlemsstaterne tage de henstillinger i betragtning, der er rettet til dem i deres rapporter om det digitale årti, med henblik på at udarbejde planerne for nationalt og regionalt partnerskab ("NRP-plan") i henhold til den næste flerårige finansielle ramme og tilpasse deres nationale strategiske køreplaner for det digitale årti i overensstemmelse hermed. Medlemsstaterne bør også tage hensyn til, at deres behov udvikler sig, navnlig i lyset af fremgangen med overgangen til fibernet og nedlukning af kobbernettet, i forbindelse med revisionen af deres nationale reformprogrammer som led i midtvejsevalueringen[50].

(151) For at planlægge og forvalte nedlukningen af kobbernettet på en struktureret og gennemsigtig måde bør de nationale tilsynsmyndigheder udpege specifikke geografiske områder, hvor kobbernettet skal nedlukkes("CSO-områder") ved hjælp af harmoniserede kriterier baseret på retningslinjer vedtaget af Kommissionen. De nationale tilsynsmyndigheder bør løbende overvåge disse områder i forbindelse med netudrulningen og markedsudviklingen.

(152) Bæredygtighedsbetingelsen vedrørende fiberdækningen kan opfyldes, uanset om disse net etableres af den etablerede operatør eller andre operatører. Med henblik på at vurdere, om økonomisk overkommelige detailkonnektivitetstjenester af sammenlignelig kvalitet er tilgængelige for slutbrugere, der er afhængige af kobberbaserede tjenester, bør de nationale tilsynsmyndigheder anvende objektive og gennemsigtige kriterier, der tager hensyn til nationale forhold, lokale udrulningsbetingelser og relevante markedsdata.

(153) Medlemsstaterne bør sigte mod at påbegynde nedlukningen af kobbernettet i en betydelig del af CSO-områderne i god tid inden den 31. december 2035. Med henblik herpå bør de træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale plan for overgangen til fibernet for at maksimere antallet af CSO-områder, hvor bæredygtighedsbetingelserne er opfyldt på et tidligt tidspunkt.

(154) Hvis bæredygtighedsbetingelserne er opfyldt, bør medlemsstaterne give mandat til nedlukning af kobbernettet inden for på forhånd fastsatte frister efter de nationale tilsynsmyndigheders offentliggørelse af de relevante vurderinger. Denne progressive tilgang letter en velordnet migration, mindsker usikkerheden og giver operatører og slutbrugere tilstrækkelig tid til at tilpasse sig.

(155) Hvis bæredygtighedsbetingelserne ikke er opfyldt i et CSO-område, er medlemsstaterne ikke forpligtet til at kræve nedlukning af kobbernettet i disse områder før den 31. december 2035, og kobbernettet kan fortsat være i drift. Dog bør der som hovedregel senest den 31. december 2035 kræves nedlukning af kobbernettet i alle CSO-områder. Dette langsigtede mål udgør et klart investeringssignal og giver

[50] I overensstemmelse med artikel 25 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Fond for økonomisk, social og territorial samhørighed, landbrug og landdistrikter, fiskeri og maritime anliggender, velstand og sikkerhed for perioden 2028-2034 og om ændring af forordning (EU) 2023/955 og forordning (EU, Euratom) 2024/2509 (COM/2025/565 final).

samtidig tilstrækkelig fleksibilitet til at tage højde for forskelle i fremskridtene med udrulningen på tværs af medlemsstater og regioner.

(156) I særlige tilfælde, hvor udrulningen af fiber ikke er økonomisk rentabel, og hvor der ikke findes en passende konnektivitetsløsning, der kan erstatte kobberbaserede tjenester, bør medlemsstaterne kunne beslutte ikke at kræve nedlukning af kobbernettet. Den slags undtagelser er nødvendige for at undgå uforholdsmæssig store konsekvenser for slutbrugere og sikre kontinuitet i væsentlige tjenester. I den forbindelse udgør passende konnektivitetsløsninger løsninger, der kan sikre kontinuitet i de elektroniske kommunikationstjenester af en kvalitet, der kan sammenlignes med den, der leveres af kobbernettet i samme område. Muligheden for at anvende den slags passende konnektivitetsløsninger bør fastlægges af de nationale tilsynsmyndigheder på grundlag af objektive kriterier, herunder kvalitet og prismæssig overkommelighed, under hensyntagen til markedsvilkårene.

(157) For at sikre en gnidningsfri overgang og beskytte slutbrugerne bør medlemsstaterne sørge for passende garantier forud for nedlukningen af kobbernettet. Disse garantier bør omfatte tydelig og rettidig information samt foranstaltninger til at sikre kritiske tjenesters kontinuitet eller migrering til funktionelt ækvivalente alternativer.

(158) De nationale tilsynsmyndigheder bør føre tilsyn med gennemførelsen af nedlukningen af kobbernettet og sikre, at operatørerne overholder godkendte nedlukningsplaner, frister og kommunikationsforpligtelser. Der bør pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, i tilfælde af manglende overholdelse.

(159) Det er nødvendigt at skabe passende incitamenter for investering i gigabitnet, der støtter innovationen i forbindelse med indholdsrige internettjenester og styrker Unionens overordnede konkurrenceevne. Det er derfor afgørende at fremme effektive investeringer i udviklingen af disse net, idet man fastholder konkurrencen, da der fortsat er flaskehalse og adgangsbarrierer på infrastrukturniveau, og øger forbrugernes valgmuligheder gennem forudsigelighed og sammenhæng i reguleringen.

(160) Konkurrencen fremmes bedst ved at sikre et økonomisk effektivt niveau for investering i nye og eksisterende infrastrukturer, suppleret med regulering, hvor det måtte være nødvendigt, for at sikre forbrugere og virksomheder et udvalg af tjenester. Et effektivt infrastrukturbaseret konkurrenceniveau findes, når infrastrukturoverlapningen er af et omfang, der betyder, at investorer kan forvente at opnå et rimeligt udbytte.

(161) Der bør sikres, at der på rette tid og sted findes ikkediskriminerende og transparente procedurer for tildeling af tilladelse til at installere faciliteter, således at vilkårene for en loyal og effektiv konkurrence garanteres. Tilladelser til udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som giver dem adgang til offentlig eller privat ejendom, er en væsentlig faktor i etableringen af elektroniske kommunikationsnet og nye netelementer. Unødvendig kompleksitet og forsinkelse i procedurerne for tildeling af rettigheder til at installere faciliteter kan derfor udgøre en betydelig hindring for udviklingen af konkurrence. Derfor bør tildelingen af rettigheder til at installere faciliteter til godkendte virksomheder forenkles. De kompetente myndigheder bør koordinere erhvervelsen af rettigheder til at installere faciliteter og stille relevante oplysninger til rådighed på deres websteder.

(162) Det er nødvendigt at styrke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til indehavere af rettigheder til at installere faciliteter for at sikre, at et nyt net etableres eller udbygges

på en retfærdig, effektiv og miljømæssigt forsvarlig måde og uafhængigt af enhver forpligtelse for en virksomhed, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, til at give adgang til sit elektroniske kommunikationsnet. En bedre delt udnyttelse af faciliteter kan nedsætte de miljømæssige omkostninger ved etablering af elektronisk kommunikationsinfrastruktur og tjene folkesundheden, den offentlige sikkerhed samt målene for by- og landsplanlægningen. De kompetente myndigheder bør derfor have beføjelse til at kræve, at virksomheder, som har draget fordel af rettighederne til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, deles om sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder fysisk samhusning, efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter bør have mulighed for at give deres synspunkter til kende på de specifikke områder, hvor hensynet til den almene interesse nødvendiggør en sådan deling. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der allerede er stor pladsmangel i undergrunden, eller hvor en naturlig barriere skal krydses. De kompetente myndigheder bør navnlig kunne pålægge delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter såsom kabelkanaler, ledningskanaler, master, mandehuller, gadeskabe, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, bygninger eller adgangsveje til bygninger og en bedre koordinering af anlægsarbejder af miljømæssig bæredygtighed for elektroniske kommunikationsnet eller andre politiske hensyn. Det bør derimod være op til de nationale tilsynsmyndigheder at fastlægge regler for fordelingen af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom for at sikre, at de berørte virksomheder belønnes passende for deres risici. I en symmetrisk sammenhæng bør der f.eks. tages hensyn til eventuelle vejledninger udstedt af Kommissionen eller BEREC i henhold til artikel 3, artikel 5, stk. 6, og artikel 11, stk. 6, i forordning (EU) 2024/1309, alt efter hvad der er relevant. I lyset af de forpligtelser, der pålægges ved forordning (EU) 2024/1309, bør de kompetente myndigheder, navnlig lokale myndigheder, i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder også udarbejde passende koordineringsprocedurer for offentlige arbejder og andre relevante offentlige faciliteter eller anden relevant offentlig ejendom, herunder procedurer, som sikrer, at de berørte parter får oplysning om relevante offentlige faciliteter eller relevant offentlig ejendom og igangværende eller planlagte offentlige arbejder, at de underrettes rettidigt om sådanne arbejder, og at delt brug fremmes så vidt muligt.

(163) Hvor mobiloperatører af miljøhensyn får pålagt delt brug af tårne eller master, kan hensynet til folkesundheden medføre, at den enkelte operatørs maksimale tilladte sendeeffekt nedsættes, og det kan medføre, at operatørerne installerer flere sendeanlæg for at sikre et landsdækkende net. De kompetente myndigheder bør tilstræbe at forene miljøhensyn og hensynet til folkesundheden, idet de tager behørigt hensyn til forsigtighedsprincippet.

(164) Forpligtelserne i forbindelse med adgang og samtrafik bør kun gælde for offentlige elektroniske kommunikationsnet. Udbydere af andre elektroniske kommunikationsnet end offentlige net bør ikke være underlagt disse forpligtelser. De kan dog drage nytte af adgang til offentlige net på betingelser, der er fastsat af medlemsstaterne. Som et middel til levering af end-to-end-trafik overdrager udbydere af andre elektroniske kommunikationsnet end offentlige net imidlertid i stigende grad trafik til udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet i form af peering eller transit. I visse tilfælde kan denne trafik give anledning til uforholdsmæssigt store eller uholdbare behov for investeringer hos de modtagende udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet. Denne type situationer bør håndteres i overensstemmelse med de retningslinjer for fremme af økosystemsamarbejde, som BEREC har vedtaget, og gennem den planlagte facilitet for den frivillige forligsprocedure, hvor det er relevant.

(165) På et marked med fri og åben konkurrence bør der ikke være begrænsninger, der hindrer virksomheder i at forhandle sig frem til indbyrdes adgangs- og samtrafikaftaler, navnlig hvad angår grænseoverskridende aftaler, i overensstemmelse med TEUF's konkurrenceregler. I forbindelse med skabelsen af et mere effektivt, reelt paneuropæisk marked med effektiv konkurrence, flere valgmuligheder og konkurrencedygtige tjenester for slutbrugere bør virksomheder, som modtager anmodninger om adgang eller samtrafik fra andre virksomheder, som er omfattet af en generel tilladelse for at kunne udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til offentligheden, i princippet indgå sådanne aftaler på et kommercielt grundlag og forhandle i god tro.

(166) På markeder, hvor der også fremover vil være stor forskel på virksomhedernes forhandlingsposition, og hvor visse virksomheder er afhængige af infrastruktur, der udbydes af andre selskaber, for at kunne fremføre deres tjenester, vil det være hensigtsmæssigt, at der opstilles en rammelovgivning, som sikrer, at markedet fungerer effektivt. De nationale tilsynsmyndigheder bør gives mulighed for at sikre den fornødne adgang, samtrafik og interoperabilitet mellem tjenester til gavn for slutbrugerne, når det ikke lykkes at nå til enighed om en aftale på kommercielt grundlag. De bør navnlig sikre end-to-end-konnektivitet ved at pålægge virksomheder, der er omfattet af den generelle tilladelse, og som kontrollerer adgangen til slutbrugere, forholdsmæssige forpligtelser. Kontrol over adgangsmuligheder kan indebære ejerskab af eller kontrol over den fysiske forbindelse til slutbrugeren (hvad enten det er på fast- eller mobilnettet) eller mulighed for at ændre eller inddrage det eller de nationale numre, der er nødvendige for at oprette forbindelse til en slutbrugers nettermineringspunkt. Det vil f.eks. være aktuelt, hvis netoperatører uden rimelig grund begrænser slutbrugernes muligheder for at tilslutte sig internetportaler og tjenester.

(167) I lyset af princippet om ikkediskrimination bør de nationale tilsynsmyndigheder sikre, at alle virksomheder uanset deres størrelse eller forretningsmodel, og hvad enten de er vertikalt integrerede eller adskilte, kan opnå samtrafik på rimelige vilkår med henblik på at udbyde end-to-end-konnektivitet og adgang til internettet.

(168) Nationale love eller administrative forskrifter, der knytter betingelser og vilkår for adgang eller samtrafik sammen med aktiviteterne hos den part, der anmoder om samtrafik, herunder specifikt omfanget af den pågældendes investeringer i netinfrastruktur, i stedet for at knytte dem til de leverede samtrafik- eller adgangstjenester, kan resultere i konkurrencefordrejning, hvilket er i strid med konkurrencelovgivningen.

(169) Netoperatører, der kontrollerer adgangen til deres egne kunder, gør dette ved hjælp af entydige numre eller adresser i en offentliggjort nummer- eller adresseoversigt. Andre netoperatører skal kunne aflevere trafik til disse kunder og har således brug for at kunne kobles sammen enten direkte eller indirekte. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om rettigheder og pligter til at forhandle om indgåelse af samtrafikaftaler.

(170) Interoperabilitet er en fordel for slutbrugerne og er et vigtigt mål for EU's rammelovgivning. Fremme af interoperabilitet er et af målene for de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder som fastsat i nævnte rammelovgivning. Denne rammelovgivning bør endvidere fastslå, at Kommissionen skal offentliggøre en liste over standarder eller specifikationer for udbud af tjenester, tekniske grænseflader eller netfunktioner som grundlag for at fremme harmoniseringen

inden for elektronisk kommunikation. Medlemsstaterne bør fremme anvendelsen af de offentliggjorte standarder eller specifikationer i det omfang, disse er strengt nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem tjenester og øge brugernes valgmuligheder.

(171) I øjeblikket afhænger både end-to-end-konnektivitet og adgang til beredskabstjenester af, at slutbrugere benytter nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester. Et stigende antal slutbrugere, som alene gør brug af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester kan medføre utilstrækkelig interoperabilitet mellem kommunikationstjenester. Dette kunne skabe betydelige hindringer for markedsadgangen og for den videre innovation og dermed i betydeligt omfang true effektiv end-to-end-konnektivitet mellem slutbrugere.

(172) Hvis sådanne interoperabilitetsproblemer opstår, bør Kommissionen kunne anmode om en rapport fra BEREC, som giver en faktuel vurdering af markedssituationen på EU-niveau og medlemsstatsniveau. Under hensyntagen til BEREC's rapport og anden til rådighed værende dokumentation og under hensyntagen til virkninger på det indre marked bør Kommissionen afgøre, om der er behov for, at de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder griber ind med regulering. Hvis Kommissionen finder, at regulatorisk indgriben er nødvendig eller at de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder bør overveje dette, bør den have beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori det specificeres, hvilken form og hvilket omfang eventuel regulatorisk indgriben bør have, inklusive fra de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder, herunder navnlig myndighedernes og udbyderes forpligtelser til at offentliggøre og tillade brug, ændring og videreformidling af relevante oplysninger og foranstaltninger med henblik på at pålægge alle eller bestemte udbydere obligatorisk brug af standarder eller specifikationer.

(173) De nationale tilsynsmyndigheder bør i lyset af de specifikke nationale omstændigheder vurdere, om en intervention er nødvendig og berettiget for at sikre end-to-end-konnektivitet, og i givet fald pålægge de udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, som har et betydeligt dækningsniveau og betydelig brugerudbredelse, forholdsmæssigt afpassede forpligtelser i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesretsakter. Udbydere med et begrænset antal slutbrugere eller begrænset geografisk dækning, som kun marginalt ville kunne bidrage til at nå dette mål, bør normalt ikke være omfattet af sådanne interoperabilitetsforpligtelser.

(174) I tilfælde hvor virksomheder ikke har adgang til realistiske alternativer til et ikkereplikerbart ledningsnet, kabler og tilhørende faciliteter i bygninger eller frem til det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt, og med henblik på at skabe konkurrencemæssige resultater i slutbrugernes interesse, bør de nationale tilsynsmyndigheder have beføjelse til at pålægge alle virksomheder adgangsforpligtelser, uanset en udpegning som havende en stærk markedsposition. De nationale tilsynsmyndigheder bør i den forbindelse tage hensyn til alle tekniske og økonomiske hindringer for fremtidig replikering af net. Eftersom disse forpligtelser i visse tilfælde kan være indgribende, underminere incitamenter til investeringer og have den konsekvens, at aktører med en stærk markedsposition bliver styrket, bør de imidlertid kun pålægges, hvor det er begrundet og står i rimeligt forhold til at opnå bæredygtig konkurrence på de relevante markeder. Alene det forhold, at der allerede findes mere end en infrastruktur, bør ikke nødvendigvis fortolkes som tegn på, at dets aktiver kan replikeres. Virksomhederne bør, om nødvendigt i kombination med

sådanne adgangsforpligtelser, også kunne påberåbe sig forpligtelsen til at give adgang til fysisk infrastruktur på grundlag af forordning (EU) 2024/1309. Forpligtelser, der pålægges af den nationale tilsynsmyndighed, og eventuelle afgørelser truffet af andre kompetente myndigheder i henhold til forordning (EU) 2024/1309 for at sikre adgang til fysisk infrastruktur i bygninger eller fysisk infrastruktur frem til det første adgangspunkt bør være i overensstemmelse.

(175) De nationale tilsynsmyndigheder bør i det omfang, det måtte være nødvendigt, kunne pålægge virksomheder forpligtelser til at give adgang til visse faciliteter, nemlig programmeringsgrænseflader for applikationer ("API'er") og elektroniske programoversigter ("EPG'er"), for ikke blot at sikre slutbrugeres adgang til digitale radio- og tv-transmissionstjenester, men også til relaterede supplerende tjenester, herunder programrelaterede tjenester, der specifikt er udformet med henblik på at forbedre tilgængeligheden for slutbrugere med handicap, og programrelaterede forbundne tv-tjenester.

(176) Når de nationale tilsynsmyndigheder vurderer det koncentrationspunkt eller fordelingspunkt, frem til hvilket eller hvilken de agter at pålægge adgangsforpligtelser, er det vigtigt, at de vælger et punkt i overensstemmelse med BEREC's retningslinjer. Hvis der, hvor dette er muligt, vælges et punkt tættere på slutbrugerne, vil det være mere fordelagtigt for den infrastrukturbaserede konkurrence og udrulningen af gigabitnet. Det kan også være berettiget at pålægge adgangsforpligtelser til ledningsnet og kabler efter det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt, i tilfælde hvor det påvises, at der er store og varige fysiske eller økonomiske hindringer ved replikering, der medfører konkurrenceproblemer eller markedssvigt på detailniveau til skade for slutbrugerne. Vurderingen af netelementers replikabilitet kræver en markedsanalyse, men den nationale tilsynsmyndighed bør ikke være forpligtet til at pålægge sådanne forpligtelser. På den anden side kræver en sådan markedsanalyse en tilstrækkelig økonomisk vurdering af markedsforholdene for at fastslå, om de kriterier, som er nødvendige for at pålægge forpligtelser, der går videre end det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt, er opfyldt. Der er større sandsynlighed for, at sådanne adgangsforpligtelser er nødvendige i geografiske områder, hvor forretningsmulighederne for at udrulle alternativ infrastruktur ikke er rentabelt eller forbundet med større risici, f.eks. på grund af lav befolkningstæthed. Omvendt er en høj koncentration af husstande normalt et tegn på, at det ikke er nødvendigt at pålægge sådanne forpligtelser.

(177) De nationale tilsynsmyndigheder bør overveje, om sådanne symmetriske forpligtelser vil kunne styrke positionen for virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne pålægge adgang til aktive eller virtuelle netelementer, der bruges til at udbyde tjenester på sådan infrastruktur efter det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt, hvis adgangen til passive elementer ville være økonomisk ineffektiv eller fysisk umulig, og hvis den nationale tilsynsmyndighed mener, at formålet med adgangsforpligtelsen ville blive omgået, hvis der ikke blev grebet ind. For at fremme en ensartet reguleringspraksis i hele Unionen bør Kommissionen have beføjelse til at kræve, at den nationale tilsynsmyndighed trækker sit udkast til foranstaltninger, der udvider adgangsforpligtelserne efter det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt, tilbage.

(178) For at efterleve proportionalitetsprincippet kan det være hensigtsmæssigt for de nationale tilsynsmyndigheder at undtage visse kategorier af virksomheder fra forpligtelser, der går videre end det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt,

der bør fastlægges af de nationale tilsynsmyndigheder, med den begrundelse, at en adgangsforpligtelse, som ikke bygger på en virksomheds udpegning som havende en stærk markedsposition, ville risikere at skade deres forretningsmuligheder ved nyligt udrullede netelementer, navnlig for små lokale projekter. Virksomheder, der udelukkende opererer på engrosniveau, bør ikke være genstand for sådanne adgangsforpligtelser, hvis de tilbyder en effektiv alternativ adgang på et kommercielt grundlag til et gigabitnet på fair, ikkediskriminerende og rimelige vilkår og betingelser, herunder hvad angår pris. Det bør være muligt at udvide denne undtagelse til også at gælde andre udbydere på samme vilkår. Undtagelsen bør ikke gælde for udbydere, der modtager offentlige midler.

(179) Deling af passiv infrastruktur, der benyttes ved trådløse elektroniske kommunikationstjenester i overensstemmelse med konkurrenceretlige principper, kan være særlig nyttig for at maksimere gigabitkonnektivitet i hele Unionen, navnlig i områder, der er mindre tætbefolkede, hvor replikering ikke er mulig, og hvor slutbrugerne risikerer ikke at have en sådan konnektivitet. De nationale tilsynsmyndigheder bør undtagelsesvis kunne pålægge en sådan deling eller lokal roamingadgang i overensstemmelse med EU-retten, hvis denne mulighed er klart fastlagt i de oprindelige vilkår for brugsrettigheden, og de påviser, at en sådan deling med fordel kan bidrage til at overvinde uoverstigelige økonomiske eller fysiske hindringer, og adgangen til net eller tjenester derfor er alvorligt mangelfuld eller fraværende, idet der tages hensyn til mange aspekter, herunder især behovet for dækning langs større transportveje, udvalg og en bedre kvalitet af tjenester til slutbrugerne samt behovet for at bevare incitamentet til at udrulle infrastruktur. I tilfælde, hvor der ikke er adgang for slutbrugere, og deling af passiv infrastruktur alene ikke er tilstrækkelig til at håndtere situationen, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne pålægge forpligtelser til deling af aktiv infrastruktur. Dermed bør de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder bevare fleksibiliteten til at vælge den mest hensigtsmæssige deling- eller adgangsforpligtelse, der bør være forholdsmæssig og begrundet med udgangspunkt i det konstaterede problems art.

(180) Selv om det under visse omstændigheder kan være hensigtsmæssigt, at en national tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed indfører forpligtelser for virksomheder, uanset om de er udpeget som havende en stærk markedsposition, for at nå mål som end-to-end-konnektivitet eller interoperabilitet mellem tjenester, er det nødvendigt at sikre, at sådanne forpligtelser pålægges i overensstemmelse med regelsættet og navnlig de relevante anmeldelsesprocedurer. Sådanne forpligtelser bør kun pålægges, når de er berettiget for at sikre målene, og når de er objektivt velbegrundede, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikkediskriminerende i overensstemmelse med de relevante anmeldelsesprocedurer.

(181) I forbindelse med overgangen til fibernet er det afgørende at sikre, at slutbrugerne er tilsluttet de tilgængelige fibernet, der kommer forbi deres lokaler inden for en rimelig tidsramme.

(182) For at sikre slutbrugernes tilslutning bør de nationale tilsynsmyndigheder forpligte alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet til med yderligere udbygning af rimeligt omfang at etablere en tilslutningsforbindelse mellem den anmodende slutbrugers hjem og det nærmeste distributionspunkt eller tilslutningspunkt, der skal levere tjenesten til deres lokaler.

(183) I princippet bør de priser, der opkræves for denne forbindelse, ikke overstige de sædvanlige oprettelsesgebyrer i den pågældende medlemsstat. De nationale tilsynsmyndigheder kan dog tillade et yderligere gebyr under hensyntagen til de geografiske forhold og andre relevante betingelser, forudsat at de omkostninger, som slutbrugerne betaler, er fair og rimelige, og de kan gribe ind for at fastsætte maksimumspriser, hvor det er nødvendigt. De nationale tilsynsmyndigheder bør have mulighed for at gøre brug af eksisterende aftaler og kommercielle vilkår og betingelser, der er aftalt mellem udbydere af detailtjenester og slutbrugere, som benchmark til at afgøre, om priser og vilkår og betingelser er fair og rimelige.

(184) Overgangen til fibernet, behovet for at sikre, at slutbrugerne har fiberforbindelser i deres hjem, og de rapporterede vanskeligheder, som operatørerne støder på i forbindelse med udrulningen af fibernet i flerfamiliehuse for at imødekomme slutbrugernes efterspørgsel, berettiger en undtagelse fra artikel 11, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1309. Under omstændigheder, hvor tilslutning af den anmodende slutbruger kræver etablering af bygningsinterne ledningsnet og tilhørende faciliteter i et flerfamiliehus, bør ejerne eller administratorerne af bygningen ikke have mulighed for at afvise en sådan etablering. For at undgå overdreven indtrængen i private ejendomme og unødvendig overlapning af infrastruktur i deres bygning bør de dog have ret til at nægte at etablere endnu et bygningsinternt ledningsnet og tilhørende faciliteter. De nationale tilsynsmyndigheder bør derefter sikre, at der gives adgang til nettet på et symmetrisk grundlag.

(185) For at overvinde uoverstigelige økonomiske eller fysiske hindringer for at udbyde tjenester eller net, der afhænger af udnyttelse af radiofrekvenser, til slutbrugerne, og hvor der er huller i mobildækningen, kan dette kræve adgang til og deling af passiv infrastruktur — eller hvor dette ikke er tilstrækkeligt — deling af aktiv infrastruktur eller lokale roamingaftaler. Uden at dette berører de delingsforpligtelser, der er knyttet til brugsrettigheder på grundlag af udstedelse af tilladelser og tildeling af brugsrettigheder, og navnlig foranstaltninger med henblik på at fremme konkurrencen, kan de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder, når de agter at træffe foranstaltninger til at pålægge deling af passiv infrastruktur — eller når passiv adgang og deling ikke er tilstrækkelig — deling af aktiv infrastruktur eller lokale roamingaftaler, dog også opfordres til at overveje den mulige risiko for markedsdeltagerne i underforsynede områder.

(186) Konkurrenceregler kan muligvis ikke i sig selv altid sikre den kulturelle mangfoldighed og mediepluralisme inden for digitalt tv. Den teknologiske og markedsmæssige udvikling nødvendiggør, at forpligtelser til at give betinget adgang på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår tages op til fornyet overvejelse med jævne mellemrum af en medlemsstat for så vidt angår dens nationale marked for navnlig at afgøre, om det er berettiget at udvide dem, så de også omfatter EPG'er og API'er, i det omfang, det er nødvendigt for at sikre slutbrugernes adgang til bestemte digitale radio- og tv-transmissionstjenester. Medlemsstaterne bør derfor nærmere kunne angive de digitale radio- og tv-transmissionstjenester, som slutbrugerne skal sikres adgang til ved hjælp af de love og administrative bestemmelser, de skønner nødvendige.

(187) Medlemsstaterne bør også kunne give deres nationale tilsynsmyndighed tilladelse til at revurdere forpligtelserne i forbindelse med adgangsstyring af digitale radio- og tv-transmissionstjenester for gennem en markedsanalyse at vurdere, om betingelserne for virksomheder, som ikke har en stærk markedsposition på det relevante marked, skal trækkes tilbage eller ændres. En sådan tilbagetrækning eller ændring bør ikke få

negative følger for slutbrugernes adgang til sådanne tjenester eller for udsigterne til en effektiv konkurrence.

(188) Det er under visse omstændigheder nødvendigt at opstille en række forhåndsforpligtelser for at sikre udvikling af et konkurrencepræget marked med vilkår, som fremmer udrulning og ibrugtagning af gigabitnet og -tjenester og de størst mulige fordele for slutbrugerne. Ved vurderingen af behovet for forhåndsforpligtelser bør de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til, om der er engrosadgang for enhver interesseret virksomhed på grundlag af enten allerede eksisterende regler (navnlig på grundlag af forordning (EU) 2024/1309) eller kommercielle vilkår, der muliggør bæredygtige konkurrence til fordel for slutbrugere på detailmarkedet. Hvis disse adgangsmuligheder ikke er tilstrækkeligt betydelige, bør den nationale tilsynsmyndighed uden ophold vurdere, om det er nødvendigt at pålægge virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, forpligtelser. Det er vigtigt, at sådanne forhåndsforpligtelser kun pålægges på et engrosmarked, hvor der er en eller flere virksomheder med en stærk markedsposition, med henblik på at sikre holdbar konkurrence, og hvor medlemsstatens eller Unionens konkurrenceret ikke er tilstrækkelige til at løse problemet. Begrebet stærk markedsposition bør være det samme som begrebet dominerende stilling som fastlagt i EU-Domstolens retspraksis.

(189) Kommissionen har under iagttagelse af principperne i konkurrenceretten opstillet retningslinjer på EU-plan for, hvordan de nationale tilsynsmyndigheder skal vurdere, om der er reel konkurrence på et givet marked, og om der er tale om en stærk markedsposition. De nationale tilsynsmyndigheder bør analysere, om der er reel konkurrence for så vidt angår et bestemt produkt eller tjenestemarked i et nærmere bestemt geografisk område, som kan være enten hele den pågældende medlemsstat, en del heraf eller tilgrænsende dele af områder i flere medlemsstater set under ét. En analyse af, om der foreligger effektiv konkurrence, bør omfatte en analyse af, om markedet er et potentielt konkurrencemarked, og om den eventuelle mangel på konkurrence altså er varig. Kommissionen bør regelmæssigt tage retningslinjerne op til revision, navnlig i forbindelse med en revision af den eksisterende ret og under hensyntagen til EU-Domstolens retspraksis, økonomisk litteratur og faktisk markedserfaring for at sikre, at de til stadighed er hensigtsmæssige på et marked i hastig udvikling. De nationale tilsynsmyndigheder bør samarbejde med hinanden, hvor det pågældende marked viser sig at være transnationalt.

(190) I sin regelmæssige vurdering af markedstendenserne i Unionen bør Kommissionen tage hensyn til feedback fra interessenter. Resultaterne af høringen af interessenter bør gøres offentligt tilgængelige i en rapport. I sin vurdering af, om det er nødvendigt at vedtage en henstilling fra Kommissionen om relevante produkt- og tjenestemarkeder ("markedshenstillingen"), vil Kommissionen vurdere, om et relevant produkt- og tjenestemarked opfylder trekriterietesten. Kommissionen kan vedtage markedshenstillingen efter offentlig høring, herunder af de nationale tilsynsmyndigheder, og under hensyntagen til BEREC's udtalelse.

(191) De nationale tilsynsmyndigheder bør afgrænse relevante geografiske markeder på deres område, idet der tages størst muligt hensyn til markedshenstillingen, hvis en sådan henstilling vedtages i henhold til denne forordning, og til nationale og lokale forhold. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor som minimum analysere de markeder, som er omfattet af markedshenstillingen, herunder de markeder, som er opført, men ikke længere er reguleret i den specifikke nationale eller lokale kontekst. De nationale tilsynsmyndigheder bør ligeledes analysere markeder, der ikke er

omfattet af markedshenstillingen, men som er reguleret på det område, der er under deres jurisdiktion, på grundlag af tidligere markedsanalyser, eller andre markeder, hvis de har tilstrækkelig grundlag for at finde, at de tre kriterier er opfyldt. De nationale tilsynsmyndigheder bør også tage stilling til, om der er behov for at foretage en markedsundersøgelse på grundlag af resultaterne af de oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med den geografiske undersøgelse.

(192) Under visse omstændigheder er de geografiske markeder defineret som nationale eller subnationale, f.eks. fordi udrulningen af nettet er af national eller lokal karakter, hvilket sætter grænserne for virksomhedernes potentielle markedsposition, hvad angår engrosforsyning, men der er fortsat en markant transnational efterspørgsel hos en eller flere kategorier af slutbrugere. Det kan navnlig være tilfældet ved efterspørgsel fra slutbrugere inden for erhvervslivet, som driver faciliteter på flere steder i forskellige medlemsstater. Hvis denne transnationale efterspørgsel ikke kan efterkommes af leverandørerne i tilstrækkelig grad, f.eks. hvis disse er fragmenteret langs nationale grænser eller lokalt, opstår der en potentiel hindring for det indre marked. BEREC bør derfor fastsætte retningslinjer for de nationale tilsynsmyndigheder om fælles reguleringstilgange for at sikre, at den transnationale efterspørgsel kan efterkommes på tilfredsstillende vis, hvilket danner grundlag for interoperabiliteten af engrosadgangsprodukter i hele Unionen og muliggør effektivitet og stordriftsfordele til trods for en fragmenteret udbudsside. BEREC's retningslinjer bør danne grundlag for de nationale tilsynsmyndigheders valg på vej mod målsætningen om det indre marked, når de pålægger virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, lovgivningsmæssige forpligtelser på nationalt niveau, og samtidig fungere som rettesnor for harmoniseringen af tekniske specifikationer for engrosadgangsprodukter, der kan dække en sådan konstateret transnational efterspørgsel i det indre markeds interesse.

(193) Ved afgørelse af, om en virksomhed har en stærk markedsposition på et bestemt marked, bør de nationale tilsynsmyndigheder handle i overensstemmelse med EU-retten og tage hensyn til Kommissionens retningslinjer for markedsanalyse og vurderingen af en stærk markedsposition.

(194) For de nationale tilsynsmyndigheder bør udgangspunktet for udpegningen af engrosmarkeder, hvor forhåndsregulering kan være berettiget, være en analyse af tilsvarende detailmarkeder. Analysen af den effektive konkurrence på detail- og engrosniveau bør foretages ud fra et fremadrettet perspektiv over en given tidshorisont og bør bygge på konkurrenceretten, herunder EU-Domstolens retspraksis, hvis det er relevant. Hvis det konkluderes, at der vil være effektiv konkurrence på et detailmarked uden forhåndsregulering på engrosniveau på det eller de tilsvarende relevante markeder, bør det føre til, at den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at det ikke længere er nødvendigt at regulere på det relevante engrosniveau.

(195) De nationale tilsynsmyndigheder bør sikre, at markederne analyseres på en ensartet måde og på samme tid, hvor det er muligt. Anmeldelsen bør endvidere være omfattende, og inkludere markedsafgrænsning, udpegning som havende en stærk markedsposition og relaterede afhjælpende foranstaltninger, for at sikre, at de pålagte afhjælpende foranstaltninger er forholdsmæssige og afspejler den faktiske markedssituation og for at sikre størst mulig gennemsigtighed for markedsdeltagerne.

(196) Regulering på engrosniveau bør løse problemerne på detailniveau. De nationale tilsynsmyndigheder bør foretage sin vurdering for hvert enkelt engrosmarked, der er i betragtning til regulering, idet de starter med foranstaltninger til adgang til civil

infrastruktur, da sådanne foranstaltninger sædvanligvis er befordrende for mere holdbar konkurrence, herunder infrastrukturkonkurrence, og efterfølgende analyserer alle engrosmarkeder, hvor forhåndsregulering kan være berettiget, opstillet efter deres egnethed til at håndtere de konstaterede konkurrenceproblemer på detailniveau. Nå de nationale tilsynsmyndigheder beslutter sig for, hvilken specifik afhjælpende foranstaltning, der skal pålægges, bør de overveje konsekvenserne af at træffe specifikke foranstaltninger, som, hvis de kun er gennemførlige i visse nettopologier, kan udgøre en hindring for udrulningen af gigabitnet i slutbrugernes interesse.

(197) Med forbehold af princippet om teknologineutralitet bør de nationale tilsynsmyndigheder gennem de indførte foranstaltninger og, hvor det er muligt, inden infrastrukturen udrulles, skabe incitamenter til at udvikle fleksible og åbne netarkitekturer, der med tiden kan reducere byrden ved og kompleksiteten af de foranstaltninger, der pålægges på et senere tidspunkt. Den nationale tilsynsmyndighed bør i hver fase af vurderingen, og før den beslutter, om en supplerende, mere byrdefuld foranstaltning skal træffes for en virksomhed, stræbe mod at fastslå, hvorvidt det pågældende detailmarked reelt vil være effektivt konkurrencedygtigt, også under hensyntagen til relevante kommercielle aftaler eller andre omstændigheder på engrosmarkedet, herunder andre former for regulering, der allerede er i kraft, og enhver regulering, som den nationale tilsynsmyndighed allerede betragter som passende for en virksomhed, der er udpeget som havende en stærk markedsposition. En sådan vurdering, der har til formål at sikre, at der kun indføres de afhjælpende foranstaltninger, der bedst egner sig til effektivt at håndtere eventuelle problemer, der er konstateret i markedsanalysen, hindrer ikke en national tilsynsmyndighed i at konkludere, at en kombination af disse foranstaltninger, også selv om de er af varierende intensitet, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er den mindst indgribende måde at håndtere problemet på. Selv om sådanne forskelle ikke resulterer i afgræsningen af bestemte geografiske markeder, bør de kunne berettige differentiering i de afhjælpende foranstaltninger, der træffes på baggrund af konkurrencebegrænsningens varierende intensitet.

(198) Når en national tilsynsmyndighed ophæver regulering på engrosniveau, bør den fastsætte en rimelig varslingsfrist for at sikre en holdbar overgang til et afreguleret marked. Ved fastsættelse af en sådan varslingsfrist skal den nationale tilsynsmyndighed tage højde for de eksisterende aftaler mellem adgangsudbydere og adgangssøgende, der er indgået på grundlag af pålagte lovgivningsmæssige forpligtelser. Sådanne aftaler kan i en bestemt periode navnlig give adgangssøgende en aftalemæssig beskyttelse. Den nationale tilsynsmyndighed skal ligeledes tage højde for markedsdeltagernes reelle mulighed for at tage imod eventuelle tilbud om kommerciel engrosadgang eller saminvestering, som kan findes på markedet, og nødvendigheden af at undgå en længere periode med mulig reguleringsarbitrage. De overgangsordninger, som er fastsat af den nationale tilsynsmyndighed, bør tage hensyn til omfanget og planlægningen af tilsynet med de aftaler, der allerede eksisterer, når varslingsperioden starter.

(199) For at give markedsdeltagerne vished om retsgrundlaget er det nødvendigt at sætte en frist for markedsundersøgelserne. Det er vigtigt, at der gennemføres en markedsanalyse med jævne mellemrum og inden for en rimelig tidsramme. Der er risiko for, at en national tilsynsmyndigheds manglende analyse af et marked inden for den fastsatte frist, påvirker det indre marked negativt.

(200) På grund af den høje grad af teknologisk innovation og de stærkt dynamiske markeder i sektoren for elektronisk kommunikation er det nødvendigt hurtigt at tilpasse

lovgivning på en koordineret og harmoniseret måde på EU-plan, da erfaringen har vist, at afvigelser mellem de nationale tilsynsmyndigheder i gennemførelsen af regelsættet kan skabe hindringer for det indre marked.

(201) For at skabe større stabilitet og forudsigelighed i de regulerende foranstaltninger bør den maksimale tilladte periode mellem markedsanalyserne fortsat være fem år under forudsætning af, at markedsændringer i den mellemliggende periode ikke kræver en ny analyse og uden at det berører muligheden for at pålægge midlertidige foranstaltninger. De nationale tilsynsmyndigheder bør opfylde deres forpligtelse til at analysere markeder og anmelde det tilsvarende udkast til foranstaltning mindst hvert femte år for at sikre, at den gældende regulering afspejler konkurrencevilkårene på markedet. Derfor bør kun en anmeldelse, der omfatter en ny vurdering af markedsafgrænsningen og af en eventuel stærk markedsposition, anses for at indlede en ny femårig markedscyklus.

(202) Indførelsen af en særlig forpligtelse for en virksomhed, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, kræver ikke en supplerende markedsanalyse, men i stedet en begrundelse for, at den pågældende forpligtelse er hensigtsmæssig og passende i forhold til det konstaterede problem på det pågældende marked og på det tilknyttede detailmarked.

(203) Ved vurderingen af forholdsmæssigheden af de forpligtelser og vilkår, der pålægges, bør de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til de forskellige konkurrenceforhold i de forskellige områder i medlemsstaterne under henvisning til især resultaterne af den gennemførte geografiske undersøgelse.

(204) Vurderinger af forpligtelser, der er pålagt virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition i den periode, som markedsanalysen omfatter, bør gøre det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at tage højde for, hvordan ny markedsudvikling indvirker på de konkurrencemæssige forhold. Gennemsigtighed, ikkediskrimination, regnskabsmæssig adskillelse, priskontrol og omkostningsregnskaber kan overvejes som supplement til indførelsen af EU-harmoniserede adgangsprodukter. Hvis virksomhederne pålægges forpligtelser til at imødekomme rimelige anmodninger om adgang til og anvendelse af netelementer og tilhørende faciliteter, bør disse anmodninger kun afslås på grundlag af objektive kriterier som f.eks. teknisk gennemførlighed eller behov for at bevare nettets integritet. Hvis adgang afslås, bør den afviste part kunne klage, jf. procedurerne til bilæggelse af tvister i denne forordning. En virksomhed, der er pålagt adgangsforpligtelser kan ikke forpligtes til at stille sådanne former for adgang til rådighed, som denne ikke har mulighed for at stille til rådighed. Adgangsforpligtelser, som øger konkurrencen på kort sigt, bør ikke resultere i, at konkurrenterne mister deres incitament til at investere i alternative faciliteter, der kan styrke en mere bæredygtig konkurrence eller en bedre ydeevne og fordele for slutbrugerne på længere sigt. De nationale tilsynsmyndigheder kan f.eks., når de vælger det mindst indgribende reguleringstiltag og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, beslutte at revidere de forpligtelser, som er pålagt virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, og ændre tidligere afgørelser, herunder ved at trække forpligtelser tilbage og pålægge eller ikke pålægge nye adgangsforpligtelser, hvis dette er til fordel for brugerne og den bæredygtige konkurrence inden for tjenester. Da de tekniske detaljer ved adgangsforpligtelser kan spille en central rolle for evnen til effektivt at kopiere adgangsudbyderes tjenester og konkurrere på detailniveau, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne pålægge udbyderen eller de parter, der er berettigede til adgang, tekniske og driftsmæssige betingelser i overensstemmelse med EU-retten.

Navnlig indførelsen af tekniske standarder bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535. De nationale tilsynsmyndigheder bør, når de pålægger forpligtelser i forbindelse med adgang til nye og forbedrede infrastrukturer, sikre, at disse adgangsbetingelser afspejler de omstændigheder, der ligger til grund for investeringsbeslutningen, og bl.a. tager hensyn til udrulningsomkostningerne, hvor hurtigt nye produkter og tjenester forventes at slå igennem, og det forventede detailprisniveau. For at give investorerne planlægningssikkerhed bør de nationale tilsynsmyndigheder endvidere være i stand til om nødvendigt at fastsætte vilkår og betingelser, forudsat at de ikke har diskriminerende virkninger. Eventuelle adgangsbetingelser bør tage højde for nødvendigheden af at opretholde effektiv konkurrence til fordel for forbrugerne og virksomhederne.

(205) Obligatorisk adgang til netinfrastruktur kan begrundes ud fra behovet for at styrke konkurrencen, men de nationale tilsynsmyndigheder er nødt til at afveje infrastrukturejernes ret til at udnytte deres infrastrukturer til egne formål mod andre tjenesteudbyderes ret til at få adgang til faciliteter, der er væsentlige for, at de kan udbyde tjenester. Obligatorisk adgang til netinfrastruktur kan begrundes ud fra behovet for at styrke konkurrencen, men de nationale tilsynsmyndigheder er nødt til at afveje infrastrukturejernes ret til at udnytte deres infrastrukturer til egne formål mod andre tjenesteudbyderes ret til at få adgang til faciliteter, der er væsentlige for, at de kan udbyde konkurrerende tjenester. Det kan være nødvendigt at kontrollere priserne, såfremt en analyse af et bestemt marked viser, at konkurrencen er utilstrækkelig. Navnlig virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, bør undgå en prisklemme, således at forskellen mellem deres detailpriser og de samtrafik- eller adgangspriser, der skal betales af konkurrenter, der udbyder lignende detailtjenester, ikke er tilstrækkelig til at skabe bæredygtig konkurrence. Når en national tilsynsmyndighed beregner de omkostninger, der er forbundet med oprettelse af en tjeneste i henhold til denne forordning, bør der tillades en rimelig forrentning af den kapital, som er investeret af operatører med en stærk markedsposition, herunder passende omkostninger til arbejdskraft og byggeri, idet der i fornødent omfang foretages en tilpasning af kapitalens værdi, så den afspejler den løbende ansættelse af aktiver og af driftens effektivitet. Den metode, der anvendes ved omkostningsdækningen, bør afhænge af situationen og tage hensyn til nødvendigheden af at fremme effektiviteten, skabe holdbar konkurrence og udbygge gigabitnettene samt tage hensyn til muligheden for gigabitkonnektivitet. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne beslutte at fastholde eller ikke at pålægge regulerede engrospriser for adgang til næstegenerationsnet, hvis der er tilstrækkelige konkurrencemæssige garantier. Mere specifikt for at dæmme op for urimeligt høje priser på markeder med virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, bør prisfastsættelsesfleksibiliteten ledsages af yderligere foranstaltninger til beskyttelse af konkurrencen og slutbrugernes interesser såsom strenge forpligtelser vedrørende ikkediskrimination, foranstaltninger til sikring af teknisk og økonomisk replikabilitet for downstreamprodukter og en påviselig begrænsning af detailprisen som resultat af infrastrukturkonkurrencen eller et prisanker, der stammer fra andre regulerede adgangsprodukter, eller begge. Disse konkurrencemæssige garantier er ikke til hinder for de nationale tilsynsmyndigheders indkredsning af andre omstændigheder, under hvilke det vil være passende ikke at indføre regulerede adgangspriser for visse engrosinput, f.eks. når høj priselasticitet i slutbrugerefterspørgslen gør det urentabelt for virksomheden, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, at opkræve priser, som ligger væsentligt over

konkurrenceniveauet, eller hvor en lavere befolkningstæthed begrænser incitamenterne til udvikling af gigabitnet, og den nationale tilsynsmyndighed fastslår, at effektiv og ikkediskriminerende adgang er sikret gennem pålagte forpligtelser.

(206) Anlægsaktiver, som kan være vært for et elektronisk kommunikationsnet, er altafgørende for en vellykket udrulning af nye net pga. de høje omkostninger ved at kopiere dem og de betydelige besparelser, som kan opnås ved at genanvende dem. Der er som supplement til reglerne for den fysiske infrastruktur, som er fastsat i forordning (EU) 2024/1309, følgelig behov for en særlig foranstaltning i de tilfælde, hvor anlægsaktiverne er ejet af en virksomhed, der er udpeget som havende en stærk markedsposition. Hvis der findes anlægsaktiver, og de er genanvendelige, er den positive virkning af opnåelse af faktisk adgang hertil på udrulningen af konkurrerende infrastruktur meget høj, og det er derfor nødvendigt at sikre, at adgangen til sådanne aktiver kan anvendes som en selvstændig foranstaltning, der kan forbedre konkurrence- og udrulningsdynamikken på ethvert downstreammarked, og som skal tages i betragtning forud for vurderingen af behovet for at pålægge andre eventuelle foranstaltninger og ikke blot anses som en accessorisk foranstaltning for andre engrosprodukter eller -tjenester eller som en foranstaltning, der er begrænset til virksomheder, som selv benytter sig af sådanne andre engrosprodukter eller -tjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør værdisætte oprindelige genanvendelige anlægsaktiver på grundlag af den forskriftsmæssigt bogførte værdi, efter fradrag af den akkumulerede afskrivning på beregningstidspunktet og indekseret ud fra et passende prisindeks, f.eks. detailpristallet, og udelukke de aktiver, der er fuldt ud afskrevet over en periode på ikke under 40 år, men som stadig anvendes. Baseret på de oplysninger, der er indsamlet vedrørende udrulningen af gigabitinfrastruktur, viser det sig, at adgang til fysisk infrastruktur er en afgørende forudsætning for de udrullede net og dermed for markedet i efterfølgende omsætningsled, og derfor kan det også overvejes at udpege et særskilt marked for fysisk infrastruktur med henblik på at skabe lovgivningsmæssig forudsigelighed på lang sigt.

(207) For at fremme gennemførelsen af et indre marked for digitale net og tjenester er det vigtigt at harmonisere adgangsprodukter yderligere, hvor det er muligt. Derfor bør der i denne forordning fastsættes bestemmelser, i henhold til hvilke et engrosadgangsprodukt kan betragtes som et harmoniseret europæisk engrosadgangsprodukt, der kan pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder i alle medlemsstater. Harmoniserede adgangsprodukter kan omfatte ubundtet FTTH-adgang, virtuel ubundtet lokal adgang som de produkter, der typisk pålægges på engrosmarkeder, der betjener mange kunder. Desuden kan disse harmoniserede produkter omfatte faste ethernet-kredsløb og tjenestekvalitetsparametre på markeder, der betjener erhvervskunder, når der er behov herfor.

(208) De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor vurdere, om det vil være hensigtsmæssigt og forholdsmæssigt at erstatte forpligtelser, der tidligere er pålagt virksomheder med en stærk markedsposition, til at give engrosadgang til gigabitnet med en forpligtelse til at levere et harmoniseret europæisk adgangsprodukt.

(209) I betragtning af, at markedet og teknologien udvikler sig konstant, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge de tekniske krav til europæiske adgangsprodukter efter behov.

(210) Hvis en national tilsynsmyndighed har konkluderet, at det vil være hensigtsmæssigt og forholdsmæssigt at pålægge et harmoniseret europæisk adgangsprodukt, bør den pålægge den pågældende virksomhed med en stærk markedsposition dette produkt.

Pålæggelsen af et harmoniseret europæisk adgangsprodukt bør have forrang for pålæggelsen af andre afhjælpende foranstaltninger. De nationale tilsynsmyndigheder bør kun pålægge forpligtelser vedrørende adgang til og brug af specifikke netelementer og tilhørende faciliteter, hvis et harmoniseret europæisk adgangsprodukt ikke vil være tilstrækkeligt til at afhjælpe konkurrenceproblemerne på et bestemt marked.

(211) Prisen for adgang til nyopført anlægsinfrastruktur for de virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition med henblik på alternative operatørers etablering af gigabitnet, kan have en indvirkning på incitamenterne for udbydere med en stærk markedsposition til at anlægge ny infrastruktur med tilstrækkelig kapacitet til at huse alternative net. Prisen for adgang til den nyetablerede anlægsinfrastruktur bør afspejle de nuværende markedsvilkår og bør baseres på en udbyder med en stærk markedspositions fulde faktiske omkostninger, så længe der sikres streng ikkediskrimination med hensyn til vilkårene og betingelserne for adgang til en sådan infrastruktur. Denne tilgang vil give de rette incitamenter til at investere i ny anlægsinfrastruktur. Alt efter markedsforholdene kan opførelsen af en betydelig ny anlægsinfrastruktur desuden udgøre en investeringsmæssig risikoprofil for en udbyder med en stærk markedsposition, der er højere end den risikoprofil, der er forbundet med genanvendelsen af den oprindelige anlægsinfrastruktur. Denne risikoprofil vil indebære risici med hensyn til afholdte omkostninger og forventede indtægter, som bør vurderes af de nationale tilsynsmyndigheder. Hvis forpligtelsen til at sikre lige adgang (equivalence of input or output) gennemføres effektivt, og der er en dokumenteret begrænsning af detailmarkedspriserne, som suppleres økonomisk replikabilitet for donwstreamprodukter, bør de nationale tilsynsmyndigheder dog i princippet afholde sig fra at pålægge regulerede priser. Disse forpligtelser bør f.eks. bestå af tekniske og økonomiske replikabilitetstest kombineret med overvågningsmekanismer. Prisbegrænsningen på detailmarkedet kan opstå som følge af infrastrukturmæssig konkurrence, klare tilsagn fra alternative udbydere om at etablere gigabitnet i underforsynede områder som følge af geografiske undersøgelser og regulerede ankerprodukter, der har omkostningsbaserede priser. Når en national tilsynsmyndighed pålægger forpligtelser til at indføre et omkostningsregnskabssystem med henblik på at støtte priskontrol, bør den selv kunne foretage en årlig revision for at sikre, at dette omkostningsregnskabssystem følges, hvis den råder over nødvendigt kvalificeret personale, eller kræve, at en sådan revision udføres af et andet kvalificeret organ, som er uafhængigt af den pågældende virksomhed. Unionens afregningssystem for engrosterminering af taleopkald er baseret på, at det opkaldende net betaler. En analyse af substitution på efterspørgsels- og udbudssiden viser, at der hverken nu eller i en overskuelig fremtid findes erstatninger på engrosniveau, som kan begrænse fastsættelsen af takster for terminering i et givet net. Termineringsmarkedernes tovejskarakter betyder, at yderligere potentielle konkurrencemæssige problemer kan omfatte krydssubsidiering mellem operatører. Disse potentielle konkurrenceproblemer er fælles for markederne for terminering af taleopkald i både fast- og mobilnet. På grund af termineringsoperatørernes mulighed for og incitament til at hæve priserne væsentligt over omkostningerne synes omkostningsbaseret prisfastsættelse derfor at være det mest hensigtsmæssige middel til at løse dette problem på mellemlang sigt. Fremtidige markedsudviklinger kan ændre dynamikken på disse markeder i en sådan udstrækning, at regulering ikke længere vil være nødvendig.

(212) Med henblik på at mindske den lovgivningsmæssige byrde ved at håndtere de konkurrencemæssige problemer, der er forbundet med engrosterminering af taleopkald, på en ensartet måde i hele Unionen bør Kommissionen ved hjælp af en

delegeret retsakt fortsat fastsætte en fælles maksimal termineringstakst for taleopkald i mobilnettjenester og en fælles maksimal termineringstakst for taleopkald i fastnettjenester, der gælder i hele Unionen. Der bør fastsættes detaljerede kriterier og parametre, på grundlag af hvilke værdierne for termineringstakster for taleopkald. Termineringstaksterne i hele Unionen er faldet støt og forventes fortsat at gøre det.

(213) For at tage hensyn til den markedsmæssige, sociale og teknologiske udvikling, herunder udviklingen inden for tekniske standarder, styre risiciene for sikkerheden i net og tjenester og sikre en effektiv adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikationer bør Kommissionen gives beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelse af en fælles EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i fastnet- og mobilmarkeder, forholdsregler mod svig, foranstaltninger vedrørende vedtagelse af foranstaltninger i forbindelse med alarmkommunikation i Unionen og tilpasning af bilagene til denne forordning med henblik på at tage hensyn til den teknologiske og sociale udvikling eller ændringer i efterspørgslen på markedet. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[51]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

(214) Allerede i dag kan virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, som led i markedsanalysen give tilsagn på nogle markeder med det formål at håndtere konkurrenceproblemer, som den nationale tilsynsmyndighed har konstateret, og som myndigheden derefter tager hensyn til, når den træffer afgørelse om de passende regulatoriske forpligtelser. Sådanne afhjælpende foranstaltninger kan også bestå i at overføre lokale adgangsnetaktiver eller en væsentlig del heraf til en særskilt retlig enhed med et andet ejerskab eller i at oprette en særskilt forretningsenhed. Der bør tages hensyn til enhver ny markedsudvikling, når der træffes afgørelse om, hvilke afhjælpende foranstaltninger der er mest egnede til at have effekt på lang sigt. Uden at det berører bestemmelserne om reguleringen af virksomheder, der udelukkende opererer på engrosniveau, begrænser arten af de givne tilsagn som sådan dog ikke de skønsbeføjelser, som den nationale tilsynsmyndighed tillægges for at pålægge virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, afhjælpende foranstaltninger. For at øge gennemsigtigheden og skabe juridisk forudsigelighed i hele Unionen bør denne forordning fastsætte en procedure for, hvordan virksomheder afgiver tilsagn, og hvordan de nationale tilsynsmyndigheder vurderer dem, under hensyntagen til markedsdeltagernes synspunkter ved hjælp af en markedstest, samt hvordan de, i det omfang det er relevant, gøres bindende for den virksomhed, der giver tilsagnet, og kan håndhæves af den nationale tilsynsmyndighed. Medmindre den nationale tilsynsmyndighed har gjort tilsagn bindende og besluttet ikke at pålægge forpligtelser, er denne procedure ikke til hinder for anvendelse af markedsanalyseproceduren og forpligtelsen til at pålægge passende og forholdsmæssige foranstaltninger for at afhjælpe det konstaterede markedssvigt.

[51] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(215) De nationale tilsynsmyndigheder bør efter at have foretaget en markedstest ved hjælp af en offentlig høring af interessenter kunne gøre tilsagn helt eller delvist bindende for en bestemt periode, som ikke bør overstige den periode, for hvilken de er givet. Hvis tilsagnene er gjort bindende, bør den nationale tilsynsmyndighed overveje konsekvenserne af denne afgørelse i sin markedsanalyse og tage hensyn hertil, når den vælger den eller de mest hensigtsmæssige regulerende foranstaltninger. De nationale tilsynsmyndigheder bør vurdere de afgivne tilsagn ud fra et fremadrettet bæredygtighedsperspektiv, navnlig når de fastsætter den periode, hvor tilsagnene skal være bindende, og bør tage hensyn til behovet for at sikre stabile og forudsigelige markedsvilkår. Bindende tilsagn vedrørende frivillig adskillelse hos vertikalt integrerede virksomheder, som er udpeget som havende en stærk markedsposition på et eller flere relevante markeder, kan give forudsigelighed og gennemsigtighed ved at fastsætte gennemførelsesprocessen for den planlagte adskillelse af en virksomhed, der er udpeget som havende en stærk markedsposition. Med henblik på at bidrage til de nationale tilsynsmyndigheders tilsyn med parternes overholdelse af reglerne kan tilsagnene omfatte udnævnelse af en tilsynsadministrator, hvis identitet og mandat bør godkendes af den nationale tilsynsmyndighed, og en forpligtelse for virksomheden til at aflægge periodiske rapporter om gennemførelsen.

(216) Netejere, hvis forretningsmodel er begrænset til udbud af engrostjenester til andre, kan være til nytte for skabelsen af et blomstrende engrosmarked med en positiv virkning på detailkonkurrencen i efterfølgende led. Derudover kan deres forretningsmodel, selv om den er mindre attraktiv for kortsigtede investorer, være attraktiv for potentielle økonomiske investorer i mindre omskiftelige infrastrukturaktiver og med mere langsigtede perspektiver for udrulningen af gigabitnet. Ikke desto mindre fører tilstedeværelsen af en virksomhed, der udelukkende opererer på engrosniveau, ikke nødvendigvis til reelt konkurrenceprægede detailmarkeder, og virksomheder, der udelukkende opererer på engrosniveau, kan udpeges som havende en stærk markedsposition på bestemte produktmarkeder og geografiske markeder. Visse konkurrencerisici, der hidrører fra adfærden hos virksomheder, hvis forretningsmodel udelukkende er engrosorienteret, kan være mindre, end hvad er tilfældet for vertikalt integrerede virksomheder, forudsat at engrosmodellen er reel, og der ikke findes incitamenter til at forskelsbehandle downstreamudbydere. Den reguleringsmæssige reaktion bør følgelig være tilsvarende mindre indgribende, men bør bevare navnlig muligheden for at indføre forpligtelser vedrørende fair og rimelig prisfastsættelse. Omvendt bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne gribe ind, hvis der er opstået konkurrenceproblemer til ulempe for slutbrugerne. Det vil være særlig vigtigt i områder, hvor en virksomhed, der udelukkende opererer på engrosniveau, efter afslutningen af processen for nedlukning af kobbernettet kan forblive den eneste udbyder af et gigabitnet. En virksomhed, der er aktiv på et engrosmarked, og som udelukkende udbyder detailtjenester til erhvervsbrugere, der er større end små og mellemstore virksomheder, bør alene betragtes som en engrosvirksomhed.

(217) Den EU-mekanisme, der gør det muligt for Kommissionen at kræve, at nationale tilsynsmyndigheder trækker planlagte foranstaltninger vedrørende markedsafgrænsning og udpegning af virksomheder som havende en stærk markedsposition tilbage, har bidraget væsentligt til en ensartet tilgang til at identificere forhold, hvor der kan anvendes forhåndsregulering, og hvor virksomheder skal være omfattet af en sådan regulering. Erfaringerne med procedurerne i artikel 32 og 33 i direktiv (EU) 2018/1972 har vist, at manglende ensartethed i de nationale tilsynsmyndigheders anvendelse af afhjælpende foranstaltninger under lignende markedsforhold underminerer det indre marked for elektronisk kommunikation.

Derfor er det fortsat nødvendigt at tillægge Kommissionen og BEREC beføjelser til inden for deres respektive ansvarsområder at sikre en større grad af konsekvens i anvendelsen af afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med udkast til foranstaltninger, som foreslås af de nationale tilsynsmyndigheder. For så vidt angår udkast til foranstaltninger vedrørende udvidelsen af forpligtelser efter det første koncentrations- eller fordelingspunkt, hvor det er nødvendigt for at imødegå store og varige økonomiske eller fysiske hindringer for duplikering, for virksomheder uafhængigt af udpegningen som havende en stærk markedsposition eller for reguleringen af nye gigabitnetelementer, er det fortsat nødvendigt, at Kommissionen kan kræve, at en national tilsynsmyndighed trækker et udkast til foranstaltning tilbage. For at få gavn af de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise inden for markedsanalyse bør Kommissionen rådføre sig med BEREC, før den træffer afgørelser eller vedtager henstillinger.

(218) Ved vurderingen af udkast til foranstaltninger bør Kommissionen fortsat være bundet af en klar frist, så der sikres en grundig, men hurtig vurdering. Det er imidlertid ikke længere berettiget at sætte forskellige frister for vurderingen af markedsanalyser på den ene side og afhjælpende foranstaltninger på den anden side. En enkelt frist for begge vurderinger vil styrke sammenhængen og bidrage til at skabe forenklede og mere effektive rammebestemmelser.

(219) Gennemsigtigheden i anvendelsen af EU-mekanismen til konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation bør øges af hensyn til borgerne og interessenter og for at give parterne mulighed for at fremsætte deres synspunkter, herunder ved at kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder offentliggør eventuelle udkast til foranstaltninger, samtidig med at de meddeles Kommissionen, BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater. Alle sådanne udkast til foranstaltninger bør være begrundede og indeholde en detaljeret markedsanalyse.

(220) Den nationale høring af de berørte parter bør gennemføres forud for høringen på EU-plan med henblik på konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation og inden for rammerne af proceduren for ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger, så de berørte parters synspunkter kan afspejles i høringen på EU-plan. Derved undgås også endnu en høring på EU-plan, hvis den nationale høring fører til ændring af den planlagte foranstaltning.

(221) De nationale tilsynsmyndigheder bør pålægges at samarbejde indbyrdes, med BEREC og med Kommissionen på en transparent måde for at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning i alle medlemsstater.

(222) De nationale tilsynsmyndigheders skønsbeføjelser må forliges med udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en konsekvent anvendelse af rammebestemmelserne, for at de kan medvirke effektivt til at udvikle og komplettere det indre marked. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor støtte Kommissionens og BEREC's relevante aktiviteter vedrørende det indre marked.

(223) Foranstaltninger, der kan få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, er foranstaltninger, som kan øve en direkte eller indirekte, faktisk eller potentiel indflydelse på handelsmønsteret mellem medlemsstaterne på en måde, der kan skabe en hindring for det indre marked. Det kan være foranstaltninger, som har væsentlig indvirkning på virksomheder eller brugere i andre medlemsstater, herunder foranstaltninger, der påvirker brugerprisen i andre medlemsstater, foranstaltninger, der påvirker de muligheder, en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat har for at udbyde en elektronisk kommunikationstjeneste, og navnlig foranstaltninger, som

påvirker muligheden for at levere transnationale tjenester, samt foranstaltninger, der påvirker markedsstrukturen eller -adgangen og dermed får følger for virksomheder i andre medlemsstater. Håndteringen af sådanne foranstaltninger er yderst vigtig, da denne forordning tilstræber gradvist at opnå et indre marked for elektronisk kommunikation og digitale net.

(224) Når Kommissionen har truffet en afgørelse om, at en national tilsynsmyndighed skal trække en planlagt foranstaltning tilbage, bør tilsynsmyndigheden trække sit udkast til foranstaltning tilbage eller forelægge en revideret foranstaltning for Kommissionen. Der bør fastsættes en frist for den nationale tilsynsmyndighed for at meddele Kommissionen den reviderede foranstaltning, så markedsdeltagerne er informeret om, hvor længe markedsundersøgelsen varer, og så retssikkerheden øges.

(225) Selv om det er afgørende, at de nationale tilsynsmyndigheder får tilstrækkelig tid til at foretage grundige markedsanalyser/-undersøgelser, bør de også sættes i stand til straks at håndtere situationer, der kræver hasteforanstaltninger.

(226) Der bør derfor fastsættes en undtagelse fra den overordnede tidsplan for markedsanalyser for at give de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at vedtage midlertidige foranstaltninger. Sådanne midlertidige foranstaltninger bør finde anvendelse i en begrænset periode og bør ikke anvendes mere end én gang til at løse det samme problem.

(227) I betragtning af de korte tidsfrister, der gælder ifølge mekanismen til høring på EU-plan, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage henstillinger eller retningslinjer for at forenkle procedurerne for udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder, f.eks. når der er tale om stabile markeder eller mindre ændringer af tidligere meddelte foranstaltninger. Kommissionen bør også tillægges beføjelser for at muliggøre en undtagelse fra kravet om meddelelse for at strømline procedurerne i visse tilfælde. Endelig bør Kommissionen om nødvendigt og efter at have taget hensyn til BEREC's udtalelse kunne vedtage henstillinger angående udpegningen af de relevante produkt- og tjenestemarkeder, anmeldelserne i henhold til proceduren for konsolidering af det indre marked og den harmoniserede anvendelse af rammebestemmelserne.

(228) Den øgede konkurrence og det øgede udvalg af kommunikationstjenester har gradvist ført til en indskrænkning af forsyningspligtens omfang. Elementer som f.eks. nummerfortegnelser eller udbud af offentlige betalingstelefoner er blevet udfaset fra forsyningspligten. Begrebet forsyningspligt bør derfor fortsat være i udvikling, så det afspejler de teknologiske fremskridt, markedsudviklingen og ændringer i brugernes behov.

(229) Forsyningspligt bør fortsat være et sikkerhedsnet, der skal sikre, at alle har adgang til mindst en række minimumsydelser til en overkommelig pris for forbrugerne i situationer, hvor der er risiko for social udstødelse som følge af manglen på en sådan adgang, som hindrer borgerne i fuld social og økonomisk deltagelse i samfundet.

(230) Det er et fundamentalt krav til forsyningspligt at sikre, at alle forbrugere til en overkommelig pris har adgang til en tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester på et fast sted. Hvor der er begrænsninger i adgangen kan medlemsstaterne også overveje at sikre prismæssig overkommelighed af en anden tilstrækkelig internetadgang og andre talekommunikationstjenester end på et fast sted, hvis de anser dette for nødvendigt for at sikre forbrugernes fulde sociale og økonomiske deltagelse i samfundet. Der bør lægges særlig vægt på at sikre, at

forbrugere med handicap har lige adgang på et fast sted. Der bør ikke være nogen begrænsninger for de tekniske midler, hvormed den tilstrækkelige internetadgang og talekommunikationstjenesterne på et fast sted leveres, så der kan anvendes trådbaseret eller trådløs teknologi på en teknologineutral måde, og heller ikke nogen begrænsning for, hvilken virksomhed der må varetage en del af eller hele forsyningspligten.

(231) Den internetadgangshastighed, som en given bruger oplever, afhænger af en række faktorer, som f.eks. internetudbyderens tilslutningsmuligheder, samt hvilken applikation forbindelsen anvendes til. Det er op til medlemsstaterne under hensyntagen til BEREC's retningslinjer at definere, hvad tilstrækkelig internetadgang er i lyset af den minimumsbåndbredde, som gælder for størstedelen af forbrugerne på en medlemsstats område, med henblik på at muliggøre et tilstrækkeligt niveau af social inklusion og deltagelse i den digitale økonomi og det digitale samfund på deres område. Den tilstrækkelige internetadgangstjeneste bør have tilstrækkelig båndbredde til at støtte adgangen til og anvendelsen af som minimum basale tjenester, der afspejler de tjenester, som størstedelen af forbrugerne anvender. Med henblik herpå og for at bidrage til en ensartet anvendelse i medlemsstaterne bør der i BEREC's retningslinjer tages hensyn til udviklingen i brugen af internettet for at indkredse de onlinetjenester, som et flertal af forbrugerne i hele Unionen anvender, og som er nødvendige for social og økonomisk deltagelse i samfundet. BEREC bør tage hensyn til de data, som de nationale tilsynsmyndigheder årligt indsamler om udviklingen i og niveauet af detailpriserne for tilstrækkelige internetadgangstjenester og talekommunikationstjenester i en kvalitet, der er specificeret på de respektive nationale områder. Inden BEREC udsteder retningslinjerne, bør det høre interessenter, herunder civilsamfundsorganisationer, der repræsenterer sårbare forbrugere. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at bestemme den tilstrækkelige internetadgangstjeneste og den båndbredde, der er nødvendige for social og økonomisk deltagelse i samfundet. De slutbrugerrettigheder, der gælder for elektroniske kommunikationstjenester, bør også gælde for enhver tilstrækkelig internetadgang og alle talekommunikationstjenester.

(232) De nationale tilsynsmyndigheder bør i samarbejde med andre kompetente myndigheder overvåge udviklingen i og de nærmere omstændigheder for detailpriserne for den tilstrækkelige internetadgang og de talekommunikationstjenester, som forbrugerne anvender, for at vurdere behovet for foranstaltninger til sikring af prismæssig overkommelighed. Overvågningen bør ikke foretages oftere end en gang om året, så den ikke pålægger hverken de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder eller udbydere af disse tjenester en for stor administrativ byrde. Overvågningen kan omfatte nærmere oplysninger om tilbud om takstvalgmuligheder eller -pakker til forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov, herunder forbrugere med handicap, og bør danne grundlag for foranstaltninger til sikring af prismæssig overkommelighed.

(233) Behovet for foranstaltninger til sikring af prismæssig overkommelighed varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og en harmoniseret tilgang til de kriterier og den metoder, der skal tages i betragtning, når prisoverkommeligheden af tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester vurderes, bør sikre konsekvens i tilgangene, samtidig med at der tages hensyn til de forskellige situationer i medlemsstaterne. Med henblik på harmonisering af de kriterier og den metode, der skal tages i betragtning ved vurdering af prisoverkommeligheden, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter. Kriterierne bør bl.a. omfatte den billigste pris på markedet og dens procentdel af forbrugerindkomsten, når

der tages hensyn til forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov. Desuden bør de økonomiske og sociale aspekter, der skal tages i betragtning, også omfatte købekraft og nationale støtteordninger, navnlig for sårbare forbrugere.

(234) Ved en overkommelig pris forstås en pris, der bestemmes af medlemsstaterne på nationalt plan under hensyntagen til de fælles kriterier og den fælles metode, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesretsakt. Hvis medlemsstaterne fastsætter, at detailpriserne for tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester ikke er overkommelige for forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov, herunder ældre, forbrugere med handicap og forbrugere, der bor i landdistrikter eller geografisk isolerede områder, bør de træffe passende foranstaltninger. Med henblik herpå kan medlemsstaterne yde disse forbrugere direkte støtte til kommunikationsformål, der kan være en del af de sociale ydelser, kuponer eller direkte betalinger til forbrugerne. Alternativt eller derudover kan medlemsstaterne pålægge alle udbydere af sådanne tjenester at tilbyde basale takstvalgmuligheder eller -pakker, herunder nedsatte månedlige abonnementsgebyrer.

(235) Sådanne særlige takstvalgmuligheder eller -pakker for at imødekomme behovene hos forbrugere med lav indkomst eller med særlige sociale behov bør sikre tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester uden yderligere pakketjenester, så indvirkningen på markedets funktion mindskes.

(236) Hvis en medlemsstat kræver, at udbydere tilbyder forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov takstvalgmuligheder eller -pakker, der er forskellige fra dem, der tilbydes under normale kommercielle forhold, bør disse takstvalgmuligheder eller -pakker tilbydes af alle udbydere af internetadgang og talekommunikationstjenester. Krav om, at alle udbydere af internetadgang og talekommunikationstjenester skal tilbyde takstvalgmuligheder eller -pakker, bør ikke medføre uforholdsmæssigt store administrative eller økonomiske byrder for disse udbydere eller medlemsstaterne.

(237) I lyset af forsyningspligtens indskrænkede omfang er der et begrænset behov for at anvende sektorspecifikke udpegelser. Offentlig finansiel støtte kan vise sig nødvendig for at dække nogle af eller alle de specifikke nettoomkostninger, der er forbundet med at opfylde forsyningspligten, herunder en rimelig fortjeneste, samtidig med at overkompensation undgås. I betragtning af de eksisterende statsstøtteregler for offentlig finansiering, navnlig for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ("SGEI-pakken")[52], bør de sektorspecifikke regler om udpegning af virksomheder og beregning af eventuel kompensation for levering af forsyningspligtydelser i forbindelse med elektronisk kommunikation i disse tilfælde ophæves. Hvis der ydes offentlig kompensation for opfyldelse af forsyningspligt, skal den være i

---

[52] Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT C 8 af 11.1.2012, s. 4); Kommissionens afgørelse (EU) 2025/2630 af 16. december 2025 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L, 2025/2630, 19.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2630/oj); meddelelse fra Kommissionen: Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) (EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15); Kommissionens forordning (EU) 2023/2832 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj).

overensstemmelse med de gældende statsstøtteregler, navnlig artikel 106, stk. 2, og artikel 107 og 108 i TEUF og SGEI-pakken. Forenklingen vedrørende fjernelsen af den sektorspecifikke udpegning med hensyn til forsyningspligt og den tilhørende metode til beregning af nettoomkostninger kan øge medlemsstaternes fleksibilitet, når de vælger en metode til finansiering af forsyningspligten, og muligvis mindske den administrative byrde for udbyderne, samtidig med at der sikres forenelighed med det indre marked.

(238) Overkommelige priser bør ikke være en hindring for forbrugernes adgang til et minimum af konnektivitetstjenester. En ret til at indgå en aftale med en udbyder bør betyde, at forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov, der har ret til sociale takstvalgmuligheder eller -pakker, kan indgå en aftale om levering af tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester til en overkommelig pris og som minimum på et fast sted. For at minimere de finansielle risici såsom manglende betaling af regninger bør udbyderne frit kunne beslutte, om de vil udbyde tjenesten efter forudbetaling på grundlag af individuelle forudbetalte enheder til en overkommelig pris.

(239) Prisoverkommeligheden for de enkelte forbrugere bør bygge på deres ret til at indgå en aftale med en udbyder. Andre rettigheder, f.eks. specificeret fakturering, adgang til et nummer i en tilstrækkelig periode og muligheden for at overvåge og føre kontrol med udgifter, er slutbrugerrettigheder i denne forordning for alle forbrugere og bør også gælde for forbrugere, der nyder godt af foranstaltninger til sikring af forsyningspligtydelser til en overkommelig pris.

(240) Forbrugerne bør ikke være tvunget til at have adgang til tjenester, som de ikke ønsker, og det bør følgelig være muligt for berettigede forbrugere efter anmodning at begrænse de prisoverkommelige forsyningspligtydelser til talekommunikationstjenester.

(241) Medlemsstaterne bør gennemføre foranstaltninger, som fremmer skabelsen af et marked for prisoverkommelige produkter og tjenester, som indbefatter faciliteter for forbrugere med handicap, herunder udstyr med kompenserende teknologi. Dette kan f.eks. ske ved henvisning til europæiske standarder eller ved at støtte gennemførelsen af krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882[53]. Medlemsstaterne bør gennemføre passende foranstaltninger og træffe specifikke foranstaltninger, f.eks. hvis markedet under normale økonomiske forhold ikke leverer produkter og tjenester, der indbefatter faciliteter for forbrugere med handicap, til en overkommelig pris. Sådanne foranstaltninger kan omfatte direkte økonomisk støtte til forbrugerne. Omkostningerne for forbrugere med handicap ved relætjenester bør modsvare gennemsnitsprisen på talekommunikationstjenester.

(242) Relætjenester henviser til tjenester, som muliggør tovejskommunikation mellem fjernslutbrugere af forskellige former for kommunikation (f.eks. tekst, tegn og tale) ved at konvertere disse kommunikationsformer, normalt ved hjælp af en menneskelig operatør. Tekst i realtid er defineret i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/882. Hvis en medlemsstat beslutter at yde kompensation til virksomheder, der tilbyder basale takstvalgmuligheder eller -pakker, f.eks. hvis tilbuddet medfører en urimelig økonomisk byrde, bør den sikre, at en sådan foranstaltning er forenelig med det indre marked, herunder konkurrencereglerne.

---

[53] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

(243) Med hensyn til datakommunikation ved transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at give en tilstrækkelig internetadgang, er fastnetforbindelser tilgængelige for stort set alle og benyttes af størstedelen af unionsborgerne, og tjenester baseret på trådløs teknologi har endnu større rækkevidde. Der er dog forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til tilgængeligheden og prisoverkommeligheden af tilstrækkelige internetadgangstjenester på et fast sted både i by- og landområder.

(244) Markedet har en ledende rolle at spille med hensyn til at sikre tilgængeligheden af internetadgang med en stadigt stigende kapacitet. I områder, hvor markedet ikke kan levere, forekommer andre offentlige politiske redskaber til fremme af tilstrækkelige internetadgangsforbindelser i princippet mere omkostningseffektive og mindre markedsforvridende end pålæggelse af forsyningspligt, f.eks. kan der benyttes finansielle instrumenter såsom dem, der er tilgængelige under InvestEU-programmet og Connecting Europe-bredbåndsfonden, som støttes af Connecting Europe-faciliteten, foruden anvendelse af offentlige EU-midler, som medlemsstaterne forvalter, og nationale midler samt tilknytning af dækningsforpligtelser til brugsrettighederne til radiofrekvenser for at støtte udrulningen af bredbåndsnet i mindre tætbefolkede områder. Et af formålene med offentlige politiske foranstaltninger kan også være at sætte slutbrugerne i stand til at købe tilstrækkelige internetadgangstjenester, som de ellers ikke ville købe, eksempelvis, hvis det er relevant, gennem direkte støtte eller konnektivitetsvouchere til finansiering af månedlige gebyrer, omkostninger forbundet med standardopsætning, nødvendigt terminaludstyr eller begrænset bygningsinternt ledningsnet, f.eks. når det er nødvendigt for og accessorisk til leveringen af tjenesten. Hvis en medlemsstat vil yde finansiel støtte til dette formål, bør den sikre, at en sådan foranstaltning er forenelig med det indre marked, herunder konkurrencereglerne.

(245) Hvis det efter en behørig vurdering under hensyntagen til resultaterne af den kompetente myndigheds geografiske undersøgelse af netudrulningen, viser sig, at det hverken er sandsynligt, at markedet eller offentlige interventionsmekanismer kan tilbyde forbrugerne, mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder eller nonprofitorganisationer i bestemte områder en forbindelse, der kan yde en tilstrækkelig internetadgangstjeneste som bestemt af medlemsstaterne og talekommunikationstjenester på et fast sted, bør medlemsstaten undtagelsesvis kunne overdrage dette til forskellige udbydere eller grupper af udbydere af disse tjenester i de forskellige relevante dele af det nationale område. Ud over den geografiske undersøgelse bør medlemsstaterne om nødvendigt kunne anvende yderligere dokumentation for at påvise, i hvilket omfang tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester er tilgængelige på et fast sted. Denne yderligere dokumentation kan omfatte oplysninger, der er til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder gennem markedsanalyseproceduren, og oplysninger, der er indsamlet fra brugere. Medlemsstaterne bør kunne begrænse forsyningspligten til støtte for tilgængeligheden af tilstrækkelige internetadgangstjenester, til at omfatte slutbrugerens hovedopholdssted eller bopæl.

(246) Hvis en medlemsstat for at sikre tilgængeligheden af en tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester, når en sådan tjeneste ikke kan garanteres under normale kommercielle forhold eller med andre offentlige politiske værktøjer, beslutter at overdrage det til en eller flere virksomheder at garantere en sådan tilgængelighed på hele det nationale område eller dele heraf og vil yde finansiel støtte til dette formål, bør den sikre, at en sådan foranstaltning er forenelig med det indre marked, herunder konkurrencereglerne.

(247) Krav om sikring af landsdækkende territorial dækning, som pålægges i en overdragelsesprocedure, vil sandsynligvis udelukke eller afholde visse virksomheder fra at ansøge om at blive forsyningspligtudbydere. Ligeledes kan det også føre til udelukkelse af visse udbydere, hvis udbydere overdrages forsyningspligt for en uforholdsmæssigt lang eller ubegrænset periode. Hvis en medlemsstat beslutter at overdrage det til alle udbydere at tilbyde takstvalgmuligheder eller -pakker af prisoverkommelighedshensyn, kan den nøjes med at overdrage tilgængelighedselementet i forsyningspligten til en eller nogle af dem.

(248) Efter den gradvise indskrænkning af forsyningspligtens omfang er udfasningen af udbuddet af offentlige betalingstelefoner og nummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester under forsyningspligtordningen fortsat. Det gør bestemmelserne i direktiv (EU) 2018/1972 om status for de eksisterende forsyningspligtydelser uden for anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2018/1972 forældede.

(249) Hvorvidt prisen på tilstrækkelig internetadgang og talekommunikationstjenester er overkommelig, hænger sammen med, hvor detaljerede oplysninger brugerne får om udgifterne til deres forbrug, samt med de relative omkostninger ved anvendelse i forhold til andre tjenester, og det afhænger også af, om de kan føre kontrol med udgifterne. Sådanne faciliteter hos udbydere af forsyningspligtydelser til en overkommelig pris omfatter bl.a. muligheden for, at forbrugeren selektivt kan blokere for visse opkald, f.eks. dyre opkald til særtjenester med overtaksering, føre kontrol med udgifterne gennem forudbetaling og modregne oprettelsesgebyrer.

(250) Medmindre forbrugere med ret til overkommelige takster konsekvent betaler for sent eller undlader at betale, bør de, så længe tvisten ikke er afgjort, beskyttes mod øjeblikkelig afkobling fra nettet som følge af manglende betaling, og de bør, navnlig i tilfælde af uenighed om store regninger for opkald til særtjenester med overtaksering, fortsat have adgang til væsentlige talekommunikationstjenester og et minimumstjenesteniveau af internetadgang.

(251) For at skabe stabilitet og støtte en gradvis overgang fra sektorspecifikke regler for tilrettelæggelse og finansiering af forsyningspligt til de retlige rammer, der gælder for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, bør de eksisterende udpegninger af virksomheder til at udbyde forsyningspligtydelser i medlemsstaterne på grundlag af direktiv (EU) 2018/1972 ikke berøres, forudsat at de var i kraft seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. De bør bevare deres status indtil udpegningernes udløb, forudsat at tjenesterne eller tilsvarende tjenester ikke er tilgængelige på normale kommercielle vilkår.

(252) Den fremtidige sociale, økonomiske og teknologiske udvikling, herunder overgangen til fibernet, kan ændre behovet for adgang til eller den prismæssige overkommelighed af forsyningspligtsydelser. BEREC bør derfor overvåge tilgængeligheden og prisoverkommeligheden med hensyn til tilstrækkelig internetadgang og talekommunikation i medlemsstaterne og offentliggøre en udtalelse, som inkluderer en vurdering af udviklingens indvirkning på anvendelsen i praksis af bestemmelserne i denne forordning. I BEREC's udtalelse kan eventuelle beskyttelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne vedtager for forbrugere med en lav indkomst eller særlige sociale behov i forbindelse med nedlukningen af kobbernettet, tages i betragtning. Kommissionen bør under hensyntagen til BEREC's udtalelse fremlægge en rapport, navnlig med henblik på at foreslå, at anvendelsesområdet for reglerne om adgang til

og prismæssig overkommelighed af forsyningspligtsydelser bør ændres eller omdefineres.

(253) Forordning (EU) 2015/2120 fastsatte fælles regler for at sikre lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken ved levering af internetadgangstjenester og slutbrugeres hertil hørende rettigheder og havde til formål at beskytte slutbrugerne og samtidig garantere, at internetøkosystemet fortsat kunne fungere som en drivkraft for innovation.

(254) Den foreliggende omformning af de europæiske rammebestemmelser for elektroniske net og tjenester i nærværende forordning er en mulighed for at flette bestemmelserne om foranstaltninger vedrørende det åbne internet i forordning (EU) 2015/2120 ind i nærværende forordning uden at berøre de fundamentale principper om lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken ved levering af internetadgangstjenester og slutbrugernes ret til at have adgang til og udbrede oplysninger og indhold, bruge og levere applikationer og tjenester samt anvende terminaludstyr efter eget valg.

(255) I Kommissionens anden rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af forordning (EU) 2015/2120 bekræftedes det, at principperne for adgang til det åbne internet fortsat er egnede til formålet og passende afbalanceret mellem beskyttelse af slutbrugerne og muliggørelse af teknologiske fremskridt. I lyset af den betydelige udvikling inden for netteknologi siden 2015 er der imidlertid behov for at fastlægge, under hvilke betingelser der bør udbydes specialiserede erhvervstjenester. Specialiserede erhvervstjenester er ved at blive en integrerende del af netudbuddet til sammenkobling af datacentre og tilbyder edgecomputing og AI-tjenester. Levering af lav latenstid og garanteret tjenestekvalitet er væsentlige elementer i specialiserede erhvervstjenester. Kritiske forvaltningstjenester bør også betragtes som prioriterede tjenester, så det sikres, at elektroniske kommunikationsnet imødekommer den øgede sikkerhedsefterspørgsel og forsvarsbehov som f.eks. detektionsrespons og mobilitet. Selv om BEREC er bemyndiget til at udstede retningslinjer til støtte for de nationale tilsynsmyndigheders konsekvente gennemførelse, kan der være behov for yderligere vejledning på EU-plan for at sikre en harmoniseret tilgang til nye tjenester og teknologier, herunder netopdeling, eksperimentelle tjenester og differentierede industrielle brugstilfælde. Bemyndigelse af Kommissionen til at vedtage gennemførelsesretsakter om gennemførelsen af specialiserede tjenester bør således bidrage til retssikkerheden og den reguleringsmæssige sammenhæng i hele Unionen ved at fastsætte klare kriterier for overholdelse, herunder bl.a. tjenestekvalitetsparametre eller minimumsniveauer for generelle internetadgangstjenester. Gennemførelsesretsakterne bør supplere BEREC's retningslinjer, støtte en ensartet anvendelse af regelrammen og tilskynde til investeringer og innovation i avancerede konnektivitetstjenester, navnlig i business-to-business-segmentet, og dermed styrke konkurrenceevnen i Unionens digitale økonomi samt sikre prioritering af kritiske forvaltningstjenester.

(256) For at fremme sammenligneligheden i hele Unionen og mindske efterlevelsesomkostningerne bør BEREC vedtage retningslinjer for relevante tjenestekvalitetsparametre for internetadgangstjenester, som de nationale tilsynsmyndigheder i koordination med andre kompetente myndigheder bør tage størst muligt hensyn til i håndhævelsen af de tjenestekvalitetsforpligtelser, der er relevante for slutbrugerrettighederne. BEREC bør i sine retningslinjer for internetadgangstjenester specificere de tjenestekvalitetsparametre, der skal måles med henblik på oplysningskrav i forbindelse med aftaler og oplysninger, der skal offentliggøres af hensyn til gennemsigtigheden, under hensyntagen til standarder og

tekniske specifikationer udstedt af europæiske og internationale standardiseringsorganer. Parametrene bør som minimum omfatte parametre for overvågningsmekanismen for internetadgangstjenester, relevante parametre for slutbrugere med handicap, download- og uploadhastigheder i overensstemmelse med de krævede hastighedsoplysninger i forbindelse med aftaler med internetadgangstjenester samt for oplysninger, der skal offentliggøres, latenstid, jitter og pakketab. De relevante parametre for slutbrugere med handicap bør også omfatte parametre for interpersonelle kommunikationstjenester.

(257) Den uensartede gennemførelse af reglerne om slutbrugerbeskyttelse har skabt væsentlige hindringer i det indre marked, som påvirker både udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og slutbrugerne. Disse hindringer bør reduceres ved anvendelse af ens regler, så der sikres et højt fælles beskyttelsesniveau i hele Unionen. En tilpasset fuld harmonisering af de slutbrugerrettigheder, der er omfattet af denne forordning, bør i væsentlig grad øge retssikkerheden for både slutbrugere og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og bør medføre en markant reduktion af hindringerne for markedsadgang og den unødvendige byrde ved regeloverholdelse, der skyldes de fragmenterede regler. Fuld harmonisering er med til at overvinde hindringer for det indre markeds funktion, der skyldes sådanne nationale bestemmelser vedrørende slutbrugerrettigheder, som samtidig beskytter nationale udbydere mod konkurrence fra andre medlemsstater. Fuld harmonisering af deres rettigheder øger slutbrugernes tillid til det indre marked, idet de nyder godt af en beskyttelse på samme høje niveau, når de benytter elektroniske kommunikationstjenester, både i deres medlemsstat og i forbindelse med ophold, arbejde eller rejser i andre medlemsstater.

(258) Aftaler er et vigtigt værktøj for slutbrugerne, når det drejer sig om at sikre gennemskuelige oplysninger og garantere retssikkerhed. De fleste tjenesteudbydere på et konkurrencebaseret marked indgår aftaler med deres kunder, fordi det rent kommercielt er det mest hensigtsmæssige. Forpligtelserne vedrørende oplysningskrav i forbindelse med aftaler omfatter internetadgangstjenester og interpersonelle kommunikationstjenester. Tjenester, der udelukkende eller overvejende består i overføring af signaler, som f.eks. transmissionstjenester, der bruges til maskine-til-maskine-tjenester, er ikke omfattet af de supplerende oplysningskrav i forbindelse med aftaler. Oplysningskravene, som også kan være krævet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU[54], bør ikke føre til duplikering af oplysningerne i dokumenter før og efter indgåelse af en aftale. Relevante oplysninger, der er givet i forbindelse med dette direktiv, herunder eventuelle mere præskriptive og detaljerede oplysningskrav, bør anses for at opfylde de hertil svarende krav i medfør af direktiv 2011/83/EU. Desuden er forbrugertransaktioner, der vedrører elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, underlagt kravene i den gældende EU-lovgivning til beskyttelse af forbrugerne, navnlig Rådets direktiv 93/13/EØF[55] og direktiv 2011/83/EU. Forordning (EU) 2016/679 om databeskyttelse finder anvendelse på behandling af personoplysninger.

---

54 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

55 Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1993/13/oj).

(259) Nogle af de bestemmelser om slutbrugerbeskyttelse, der kun gælder for forbrugere, nemlig bestemmelserne om aftaleoplysninger, maksimal varighed af aftaler og pakker, bør ikke alene være til gavn for forbrugere, men også for mikrovirksomheder og nonprofitorganisationer som defineret i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret. Forhandlingspositionen for disse kategorier af virksomheder og organisationer er sammenlignelig med forbrugernes, og de bør derfor nyde godt af samme beskyttelsesniveau, medmindre de udtrykkeligt giver afkald på disse rettigheder. Forpligtelserne vedrørende aftaleoplysninger i denne forordning, herunder de forpligtelser i direktiv 2011/83/EU, som der henvises til i denne forordning, bør finde anvendelse, uanset om der foretages betaling, og uanset størrelsen af den betaling, som kunden skal betale. Forpligtelserne vedrørende aftaleoplysninger, herunder de forpligtelser, der findes i direktiv 2011/83/EU, bør finde automatisk anvendelse på mikrovirksomheder og nonprofitorganisationer, medmindre de foretrækker at forhandle individuelle aftalevilkår med udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. I modsætning til mikrovirksomheder og nonprofitorganisationer har større virksomheder som regel en bedre forhandlingsposition og er derfor ikke afhængige af de samme aftalemæssige oplysningskrav som forbrugerne. Bestemmelserne om udbyderskift og nummerportabilitet, som også er vigtige for større virksomheder, bør fortsat finde anvendelse på alle slutbrugere. Nonprofitorganisationer er retlige enheder, som ikke indtjener overskud til deres ejere eller medlemmer. Nonprofitorganisationer er typisk velgørende organisationer eller andre slags offentlige interesseorganisationer. I lyset af sådanne organisationers sammenlignelige situation er det derfor rimeligt at behandle dem på samme måde som mikrovirksomheder inden for rammerne af denne forordning for så vidt angår slutbrugerrettigheder. Desuden har forbrugere med ret til overkommelige takster baseret på forsyningspligt ret til samme beskyttelsesniveau som alle andre forbrugere.

(260) De særlige forhold, der kendetegner sektoren for elektronisk kommunikation, kræver ud over horisontale aftalebestemmelser et begrænset antal yderligere bestemmelser om slutbrugerbeskyttelse. Slutbrugerne bør oplyses bl.a. om de tjenestekvalitetsniveauer, der tilbydes, betingelser for tilbud og opsigelse af aftaler, abonnements- og prisvilkår, der finder anvendelse, og takster for tjenester, som er genstand for særlige prisvilkår. Disse oplysninger er relevante for udbydere af internetadgangstjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester. Udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester bør ikke være omfattet af forpligtelser vedrørende oplysningskrav for så vidt angår aftaler, hvis den pågældende udbyder og tilknyttede selskaber eller personer ikke modtager nogen betaling, der er direkte eller indirekte knyttet til udbuddet af elektroniske kommunikationstjenester, som f.eks. hvis et universitet giver besøgende fri adgang til sit wi-fi-net på universitetsområdet uden at modtage nogen betaling, hverken gennem brugerbetaling eller reklameindtægter. Dette bør ikke berøre oplysningskravene i henhold til EU's databeskyttelseslovgivning.

(261) Det er afgørende, at de krævede relevante oplysninger gives forud for aftalens indgåelse, i et klart og forståeligt sprog og på et varigt medium eller, hvis dette ikke er muligt, og uden at det berører definitionen af et varigt medium i direktiv 2011/83/EU, i et dokument, der stilles til rådighed af udbyderen og gives meddelelse om til brugeren, og som er let at downloade, åbne og konsultere på anordninger, som forbrugerne almindeligvis anvender. Udbyderne bør også stille et resumé af de væsentlige aftalevilkår til rådighed. De oplysninger, der gives forud for indgåelsen af en aftale, bør ligesom resuméet udgøre en integrerende del af den endelige aftale.

Aftaleresuméet bør være kortfattet og letlæseligt og ideelt set ikke længere, end hvad der svarer til én A4-side, eller, hvis en række forskellige tjenester er samlet i en enkelt aftale, hvad der svarer til op til tre A4-sider. For at reagere på den teknologiske, sociale og markedsmæssige udvikling og mindske efterlevelsesomkostningerne kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om sådanne aftaleresuméer, som udbyderne skal anvende i overensstemmelse med hovedelementerne i de oplysningskrav, der er fastsat i denne forordning.

(262) Med forbehold af den materielle forpligtelse vedrørende sikkerhed, der påhviler udbyderen, bør aftaler fastlægge, hvilke forholdsregler udbyderen kan træffe i tilfælde af sikkerhedshændelser, trusler eller sårbarheder. Desuden bør aftalen også angive eventuelle kompensations- og refusionsordninger, der er til rådighed, hvis en udbyder reagerer utilstrækkeligt på en sikkerhedshændelse, herunder hvis en sikringshændelse, som er anmeldt til udbyderen, finder sted på grund af kendte software- eller hardwaresårbarheder, som fabrikanten eller udvikleren har udsendt rettelser til, og tjenesteudbyderen ikke har foretaget disse rettelser eller truffet andre passende modforanstaltninger.

(263) Bestemmelserne om beskyttelse af adgang til det åbne internet bør suppleres af effektive slutbrugerbestemmelser, der navnlig vedrører spørgsmål i forbindelse med internetadgangstjenester og giver forbrugerne mulighed for at træffe informerede valg. Udbydere af internetadgangstjenester bør på en klar måde informere forbrugerne om, hvordan den fulgte trafikstyringspraksis kan have indvirkning på kvaliteten af internetadgangstjenester, forbrugernes privatliv og beskyttelsen af personoplysninger, samt om den mulige indvirkning af andre tjenester end internetadgangstjenester, som indgår i deres abonnement, på kvaliteten og tilgængeligheden af deres respektive internetadgangstjenester. For at styrke forbrugernes stilling i sådanne situationer bør udbydere af internetadgangstjenester derfor i aftalen informere forbrugerne om den hastighed, som de realistisk set er i stand til at levere. Den normalt tilgængelige hastighed anses for at være den hastighed, som en slutbruger kan forvente at få det meste af tiden, når vedkommende har adgang til tjenesten. Udbydere af internetadgangstjenester bør også informere forbrugerne om, hvilke afhjælpende foranstaltninger der er til rådighed i overensstemmelse med national ret i tilfælde af afvigelse fra det aftalte tjenesteniveau. Enhver vedvarende eller regelmæssigt forekommende væsentlig uoverensstemmelse, der er fastslået af en overvågningsmekanisme, som er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed, mellem det faktiske tjenesteniveau og det niveau, der er angivet i aftalen, bør anses for at være en afvigelse fra det aftalte tjenesteniveau med henblik på bestemmelse af, hvilke afhjælpende foranstaltninger der er til forbrugerens rådighed i henhold til national ret. Metoden bør fastsættes i BEREC's retningslinjer.

(264) Slutbrugere er ofte ikke opmærksomme på omkostningerne ved deres forbrugsadfærd eller har svært ved at vurdere deres tids- eller dataforbrug, når de bruger elektroniske kommunikationstjenester. For at øge gennemsigtigheden og muliggøre bedre kontrol med deres kommunikationsbudget er det vigtigt at give slutbrugerne faciliteter til i tide at overvåge deres forbrug. For at beskytte mod ubehagelige overraskelser på regningen bør udbyderne desuden give gratis advarsler i tilfælde af atypiske eller overdrevne forbrugsmønstre, herunder i forbindelse med særtjenester med overtaksering og andre tjenester, der er underlagt særlige prisvilkår. Specificerede regninger for internetforbrug bør kun angive tidspunktet for, varigheden af og størrelsen af forbruget i en bestemt internetsession, men ikke angive, hvilke websteder eller internetslutpunkter der er oprettet forbindelse til under internetsessionen. Inden for

rammerne af direktiv (EU) 2018/1972 kunne medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder i koordination med, i det omfang det er relevant, de nationale tilsynsmyndigheder kan kræve, at udbydere af internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester stiller alle eller en del af de yderligere faciliteter, der er omfattet af direktiv (EU) 2018/1972, til rådighed. Medlemsstaterne kunne også gå videre end disse faciliteter for at sikre et højere niveau af forbrugerbeskyttelse. Sådanne yderligere faciliteter bør stilles til rådighed for forbrugere af forsyningspligtsydelser, der nyder godt af foranstaltninger til sikring af prismæssig overkommelighed. Desuden er specificeret fakturering, når det er relevant, og visse udgiftskontrolforanstaltninger obligatoriske faciliteter, der skal stilles gratis til rådighed for alle forbrugere. Medlemsstaterne bør ikke indføre andre divergerende krav om yderligere faciliteter i deres nationale lovgivning. Medlemsstaterne bør dog kunne opretholde bestemmelser om de faciliteter, der blev fastsat i direktiv (EU) 2018/1972, herunder faciliteter, der pålægger udbydere at fremlægge yderligere oplysninger om forbrugsniveauet og midlertidigt forhindre yderligere brug af den pågældende tjeneste ud over en beløbs- eller mængdegrænse.

(265) Gennemskuelige, aktuelle og sammenlignelige oplysninger om tilbud og tjenester er vigtige for forbrugerne på markeder med konkurrence mellem flere tjenesteudbydere. Forbrugerne bør let kunne sammenligne priserne for de forskellige tjenester, der tilbydes på markedet, på grundlag af oplysninger, der offentliggøres i en let tilgængelig form. For at gøre sammenligningen af priser og tjenester let bør udbydere af internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester offentliggøre mere gennemskuelige oplysninger, herunder om takster, tjenestekvalitet, betingelser for leveret terminaludstyr og andre relevante oplysninger. Virksomheder benytter typisk forhandlede aftalevilkår og er ikke afhængige af de samme krav om offentliggørelse af tilbud som forbrugerne.

(266) Udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, der har en forpligtelse til at give adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikation er i ekstraordinære tilfælde, navnlig på grund af manglende teknisk gennemførlighed, måske ikke i stand til at give adgang til beredskabstjenester eller lokalisering af den kaldende part eller begge dele. I sådanne tilfælde bør de på passende vis oplyse deres kunder herom i aftalen. Udbyderne bør give deres kunder klare og gennemskuelige oplysninger i den oprindelige aftale og ajourføre dem ved enhver ændring af leveringen af adgang til beredskabstjenester, f.eks. i forbindelse med fakturaer. Disse oplysninger bør omfatte enhver begrænsning i territorial dækning baseret på planlagte tekniske driftsparametre for kommunikationstjenesten og den tilgængelige infrastruktur. Ydes tjenesten ikke over en forbindelse, som er opsat til at give en bestemt tjenestekvalitet, bør oplysningerne også omfatte pålidelighedsniveauet for adgang og for lokaliseringsoplysninger om den kaldende part i forhold til en tjeneste ydet over en sådan forbindelse under hensyntagen til den aktuelle teknologi og de gældende kvalitetsstandarder samt tjenestekvalitetsparametrene i denne forordning.

(267) Som følge af slutbrugernes øgede muligheder for at søge og sammenligne en bred vifte af tilbud ved hjælp af avancerede digitale søgeværktøjer, private såvel som offentlige, er de relevante kompetente myndigheders obligatoriske levering af sammenligningsværktøjer blevet mindre relevant. Sammenligningsværktøjer såsom websteder udgør et effektivt middel for slutbrugerne til at vurdere fordelene ved forskellige udbydere af internetadgangstjenester og interpersonelle kommunikationstjenester, når de ydes mod tilbagevendende eller forbrugsbaserede direkte pengebetalinger, og til at indhente upartiske oplysninger, navnlig ved at

sammenligne priser, takster og kvalitetsparametre på ét sted. De kompetente myndigheder kan certificere sådanne værktøjer efter anmodning fra udbyderen af værktøjet for at sikre, at de er operationelt uafhængige af tjenesteudbydere, og at ingen tjenesteudbyder får en gunstig behandling i søgeresultaterne.

(268) Forbrugerne bør kunne træffe velinformerede valg og skifte udbyder, når det er i deres interesse, så de kan få fuldt udbytte af konkurrencen på markedet. Det er afgørende at sikre, at de kan gøre dette uden hindringer af juridisk, teknisk eller praktisk art, herunder aftalevilkår, procedurer og afgifter. Dette forhindrer ikke udbydere i at fastsætte rimelige minimumsperioder på op til 24 måneder for forbrugeraftalers løbetid. Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at opretholde bestemmelser om en kortere maksimal varighed og for at tillade forbrugerne at skifte abonnements- og prisvilkår eller opsige en aftale i aftaleperioden uden at blive udsat for yderligere omkostninger i lyset af nationale forhold såsom konkurrenceniveauet og stabiliteten af netinvesteringer. Forbrugerne kan uafhængigt af aftalen om en elektronisk kommunikationstjeneste tænkes at foretrække og nyde godt af en længere tilbagebetalingsperiode for fysiske forbindelser. Sådanne forbrugerforpligtelser kan spille en vigtig rolle med hensyn til at lette udrulningen af gigabitnet hen til eller meget tæt på slutbrugerens ejendom, herunder gennem efterspørgselsaggregeringsordninger, der giver netinvestorer mulighed for at reducere de risici, der er forbundet med den indledende ibrugtagning. Forbrugernes ret til at skifte mellem udbydere af elektroniske kommunikationstjenester bør dog ikke begrænses af sådanne tilbagebetalingsperioder i aftaler om fysiske forbindelser, og sådanne aftaler bør ikke omfatte terminaludstyr eller internetadgangsudstyr såsom mobiltelefoner, routere og modemmer. Der bør sikres ligebehandling af enheder, herunder operatører, der finansierer udrulning af en fysisk gigabitforbindelse til en slutbrugers ejendom, også hvis en sådan finansiering sker ved hjælp af aftaler om afbetaling. Forpligtelserne vedrørende aftalers varighed bør finde anvendelse på mikrovirksomheder og nonprofitorganisationer, medmindre de foretrækker at forhandle individuelle aftalevilkår med udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. I modsætning til mikrovirksomheder har større virksomheder som regel en bedre forhandlingsposition og er derfor ikke afhængige af de samme krav om aftalers varighed som forbrugerne. Forpligtelserne vedrørende opsigelse af aftaler bør finde anvendelse på mikrovirksomheder, små virksomheder, mellemstore virksomheder og nonprofitorganisationer, medmindre de foretrækker at forhandle individuelle aftalevilkår med udbyderen af elektroniske kommunikationstjenester.

(269) Automatisk forlængelse af aftaler om elektroniske kommunikationstjenester er muligt. I sådanne tilfælde bør forbrugerne være i stand til at opsige deres aftale uden omkostninger efter den oprindelige aftaleperiodes udløb.

(270) Enhver ændring af aftalevilkår, der foreslås af udbydere af andre offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester end nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, og som ikke er til fordel for forbrugeren, f.eks. hvad angår gebyrer, takster, begrænsning af datamængden, datahastigheden, dækningen eller behandlingen af personoplysninger med lovlig grund i henhold til EU's databeskyttelseslovgivning, bortset fra samtykke, bør give forbrugeren ret til at opsige aftalen uden at blive pålagt nogen omkostninger, selv hvis disse ændringer er kombineret med ændringer, der indebærer fordele. Udbyderes ændring af aftalevilkår bør derfor give forbrugeren ret at opsige den pågældende aftale, medmindre hver ændring i sig selv er til fordel for forbrugeren, eller ændringerne er af rent

administrativ karakter f.eks. en ændring i udbyderens adresse, og ikke har negativ virkning for forbrugeren, eller ændringerne udelukkende er pålagt ved lov- eller regelændringer, såsom nye aftaleoplysningskrav, der er pålagt ved EU-retten eller national ret. Hvorvidt en ændring udelukkende er til forbrugerens fordel, bør vurderes på grundlag af objektive kriterier. Der bør kun ses bort fra forbrugerens ret til at opsige aftalen, hvis udbyderen er i stand til at godtgøre, at alle aftaleændringer udelukkende er til fordel for forbrugeren eller er af rent administrativ karakter uden negativ virkning for forbrugeren.

(271) Når en klausul om lovlig prisindeksering, der er anført i overensstemmelse med oplysningskrav til aftaler, hvorved der kræves en beskrivelse af den metode, som prisen lovligt kan variere efter, er en integrerende del af aftalen, vil dens gennemførelse ikke udgøre en ændring af aftalevilkårene, men en anvendelse af en eksisterende aftalebestemmelse, hvis klausulen er i overensstemmelse med EU-retten og national ret.

(272) Forbrugerne bør underrettes om eventuelle ændringer i aftalevilkårene ved hjælp af et varigt medium. Bestemmelserne om opsigelse af aftaler bør ikke berøre andre bestemmelser i EU-retten eller national ret om grunde til, at tjenesteudbydere eller forbrugere kan opsige aftaler eller ændre aftalevilkår og -betingelser.

(273) Med hensyn til terminaludstyr bør kundeaftalen indeholde oplysninger om eventuelle betingelser, som udbyderen måtte have pålagt brugen af udstyret, f.eks. ved at SIM-låse mobile anordninger, hvis sådanne betingelser ikke er forbudt i henhold til den nationale ret, og om eventuelle gebyrer, som måtte forfalde til betaling ved aftalens opsigelse, uanset om denne finder sted før den fastsatte udløbsdato eller på denne dato, herunder om eventuelle omkostninger forbundet med at beholde udstyret. Hvis forbrugeren beslutter at beholde det terminaludstyr, der blev solgt sammen med aftalen, da den blev indgået, bør en eventuel kompensation ikke overstige dets værdi pro rata temporis som beregnet på grundlag af værdien ved aftalens indgåelse eller på grundlag af den resterende del af servicegebyret indtil aftalens udløb, afhængigt af hvilket beløb der er mindst. Eventuelle begrænsninger for brug af terminaludstyr på andre net bør gratis ophæves af udbyderen senest ved betaling af en sådan kompensation.

(274) Pakker, der som minimum indeholder enten én internetadgangstjeneste eller én offentligt tilgængelig nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste og andre tjenester, som f.eks. offentligt tilgængelige nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, lineær spredning og maskine-til-maskine-tjenester eller terminaludstyr, er blevet mere og mere udbredt og udgør en vigtig faktor i konkurrencen. Med henblik på denne forordning bør en pakke anses for at foreligge i tilfælde, hvor elementerne i pakken ydes eller sælges af samme udbyder i henhold til samme aftale eller i henhold til aftaler, som er tæt forbundet med eller knyttet til hinanden. Selv om pakker ofte indebærer fordele for forbrugerne, kan de gøre det sværere eller bekosteligt at skifte udbyder og øge risikoen for "fastlåsning" til en aftale. I tilfælde, hvor forskellige tjenester og terminaludstyr i en pakke er underlagt forskellige regler vedrørende opsigelse af aftalen og udbyderskift eller aftalemæssige forpligtelser vedrørende erhvervelse af terminaludstyr, er forbrugerne reelt hæmmede hvad angår deres ret i henhold til denne forordning til at skifte til konkurrencedygtige tilbud på hele pakken eller dele af den. Visse væsentlige bestemmelser i denne forordning vedrørende aftaleresuméoplysninger, gennemsigtighed, aftalernes varighed og opsigelse og udbyderskift bør derfor finde anvendelse på alle dele af en pakke, herunder terminaludstyr, andre tjenester, som f.eks. digitalt indhold eller digitale

tjenester, og elektroniske kommunikationstjenester, der ikke er direkte omfattet af anvendelsesområdet for disse bestemmelser. Alle slutbrugerforpligtelser, der finder anvendelse på en given elektronisk kommunikationstjeneste, som ydes eller sælges som en særskilt tjeneste, bør også finde anvendelse, når denne indgår i en pakke med mindst én internetadgangstjeneste eller én offentligt tilgængelig nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste. Andre aftalemæssige forhold, f.eks. afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af manglende overensstemmelse med aftalen, bør være omfattet af de regler, der finder anvendelse på de respektive dele af pakken, f.eks. af reglerne for aftaler om salg af varer eller levering af digitalt indhold. En ret til at opsige et element i en pakke, som består af mindst én internetadgangstjeneste eller én offentligt tilgængelig nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste, inden udløbet af den aftalte varighed i henhold til den pågældende aftale på grund af manglende overensstemmelse eller manglende levering bør imidlertid give en forbruger ret til at opsige alle elementer i pakken. Forbrugerne bør ligeledes for at bibeholde deres evne til let at kunne skifte udbyder ikke blive låst fast i et forhold til en udbyder via en aftalemæssig de facto-forlængelse af den oprindelige aftaleperiode.

(275) Det er afgørende for at gøre konkurrencen i et konkurrencepræget miljø effektiv, at der er mulighed for at skifte udbyder. Det forventes at øge slutbrugernes tryghed i forbindelse med skift af udbyder og gøre dem mere villige til at deltage aktivt i konkurrenceprocessen, hvis der er gennemsigtige, præcise og rettidige oplysninger om udbyderskift til rådighed. Tjenesteudbyderne bør sikre tjenestens kontinuitet, så slutbrugerne har mulighed for at skifte udbyder uden at blive hæmmet af risikoen for, at tjenesten er utilgængelig, og for at give mulighed for at skifte på den dato, som slutbrugerne ønsker, hvis det er teknisk muligt. I ekstraordinære tilfælde er det måske ikke muligt at skifte af objektive tekniske årsager, f.eks. i situationer, hvor terminaludstyrets sikre funktion eller integritet ellers ville være blive bragt i fare. Det kan muligvis være tilfældet for simkort eller e-sim, der er indbygget i terminaludstyr, og som anvendes til både transmission af maskine-til-maskine-tjenester og til internetadgang. Et eksempel kan være en bil, hvor det samme e-sim bruges til opdatering af bilens software og til internetadgang til infotainmentsystemet.

(276) Nummerportabilitet spiller en nøglerolle med hensyn til at øge forbrugernes valgmuligheder og skabe effektiv konkurrence på liberaliserede markeder for elektronisk kommunikation. Slutbrugere, der anmoder herom, bør have mulighed for at beholde deres numre uanset tjenesteudbyder og for et begrænset tidsrum mellem skift af tjenesteudbyder. Nummerportabilitet mellem det offentlige fastnet og mobilnettet er ikke omfattet af bestemmelserne om udbyderskift og nummerportabilitet.

(277) Nummerportabilitet styrkes i betydelig grad, når såvel slutbrugerne, der tager deres numre med sig, og slutbrugere, der ringer til disse, har adgang til transparente takstoplysninger. De nationale tilsynsmyndigheder bør som led i implementeringen af nummerportabilitet fremme relevant taksttransparens, når det er muligt.

(278) De nationale tilsynsmyndigheder kan, når de sikrer, at prissætningen af samtrafik i forbindelse med udbud af nummerportabilitet er omkostningsbaseret, også tage hensyn til tilgængelige priser på sammenlignelige markeder.

(279) Nummerportabilitet bør gennemføres med mindst mulig forsinkelse, så nummeret aktiveres og bliver funktionelt inden for en frist på én arbejdsdag, og slutbrugeren dermed ikke må undvære den pågældende tjeneste i mere end én arbejdsdag fra den aftalte dato. Retten til nummerportabilitet bør gives den slutbruger, der har den

pågældende aftale (forudbetalt eller betalt efterfølgende) med en udbyder. For at understøtte etstedsbetjening og for at fremme gnidningsløst udbyderskift for slutbrugerne bør skifteprocessen styres af den modtagende udbyder af elektronisk kommunikation til offentligheden. For at bidrage til en konsekvent anvendelse af reglerne om udbyderskift og nummerportabilitet i medlemsstaterne bør BEREC udstede retningslinjer for den samlede proces for skift og portering af numre under hensyntagen til den teknologiske udvikling. Dette bør, når det er muligt, omfatte et krav om, at porteringen skal gennemføres trådløst, medmindre en slutbruger anmoder om andet, samt nærmere oplysninger om kompensationsproceduren i tilfælde af forsinkelser i eller misbrug af porterings- og skifteprocessen og manglende tjeneste- og installationsaftaler, eller hvis udbyderen ikke overholder forpligtelserne vedrørende skift og nummerportabilitet.

(280) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner i tilfælde af en udbyders manglende overholdelse af forpligtelserne om skift og portering i denne forordning, herunder forsinket portering eller misbrug af portering foretaget af eller på vegne af en udbyder. Erfaringerne i visse medlemsstater har vist, at der er risiko for, at slutbrugere påtvinges et udbyderskift, uden at de har givet deres samtykke hertil. Skønt dette er et anliggende, der først og fremmest bør henhøre under de retshåndhævende myndigheder, bør det være muligt for medlemsstaterne at indføre passende sanktioner vedrørende udbyderskift, der er nødvendigt for at minimere sådanne risici, og at sikre, at slutbrugerne beskyttes under hele udbyderskiftet uden at gøre processen mindre attraktiv for dem. Retten til nummerportabilitet bør ikke begrænses af aftalevilkår.

(281) For at sikre, at skift og portering finder sted inden for de tidsfrister, der er fastsat i denne forordning, bør medlemsstaterne kunne fastsætte, at slutbrugere modtager kompensation fra udbydere på en let og rettidig måde, hvis en aftale mellem en udbyder og en slutbruger ikke overholdes. En sådan kompensation bør stå i rimeligt forhold til forsinkelsen med at overholde den pågældende aftale. Foranstaltningerne kan omfatte kompensation for forsinkelser på mere end én arbejdsdag med tjenesteaktivering, nummerportering eller utilgængelig tjeneste, og hvor udbydere ikke opfylder berammede tjeneste- eller installationsaftaler. Yderligere kompensation kan også være i form af automatisk nedsættelse af betalingen i tilfælde, hvor den afgivende udbyder skal fortætte med at yde sine tjenester, indtil den modtagende udbyders tjenester er aktiveret.

(282) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør en række af bestemmelserne om slutbrugernes rettigheder i denne forordning ikke gælde for mikrovirksomheder, der kun udbyder nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester. Ifølge EU-Domstolens retspraksis[56] skal definitionen af små og mellemstore virksomheder, som omfatter mikrovirksomheder, fortolkes strengt. For kun at medtage virksomheder, der reelt er uafhængige mikrovirksomheder, er det nødvendigt at undersøge strukturen af mikrovirksomheder, som danner en økonomisk koncern, hvis styrke overstiger en mikrovirksomheds styrke, og at sikre, at definitionen af mikrovirksomhed ikke omgås på et rent formelt grundlag.

(283) Gennemførelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation kræver, at der fjernes hindringer for slutbrugernes grænseoverskridende adgang til elektroniske kommunikationstjenester i hele Unionen. Udbydere af elektronisk kommunikation til

[56] Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 27. februar 2014, HaTeFo mod Finanzamt Haldensleben, C-110/013, ECLI: EU:C:2014:114).

offentligheden bør ikke nægte eller begrænse adgang eller diskriminere mod slutbrugere. Det bør imidlertid være muligt at differentiere på grundlag af og inden for rammerne af EU-retten, f.eks. foranstaltningerne i forordning (EU) 2022/612 til forhindring af misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester.

(284) Slutbrugerne er i stigende grad sårbare over for svigagtige aktiviteter, der udføres via interpersonelle kommunikationstjenester. Flere medlemsstater har indført nationale foranstaltninger til bekæmpelse af nye former for svig såsom CLI-spoofing, phishing, smishing og vishing. Disse foranstaltninger er imidlertid fortsat ukoordinerede og afspejler primært nationale perspektiver, og det gør det muligt for svindlere at flytte deres aktiviteter til jurisdiktioner, hvor de ikke håndteres effektivt. ODN bør gøre det muligt at indsamle relevante oplysninger og bedste praksis for at sætte BEREC i stand til at udstede tekniske og juridiske retningslinjer for foranstaltninger, der effektivt kan beskytte slutbrugerne mod svigagtige aktiviteter i Unionen. BEREC's retningslinjer bør sætte medlemsstaterne i stand til at vedtage koordinerede foranstaltninger, der skal gennemføres af interpersonelle kommunikationstjenester, under fuld overholdelse af EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at supplere effektiviteten af de foranstaltninger, som interpersonelle kommunikationstjenester indfører for at beskytte slutbrugerne mod svigagtige aktiviteter.

(285) Der gør sig særlige forhold gældende, når børn skal efterlyses, hvorfor medlemsstaterne bør opretholde deres indsats for at sikre, at der faktisk på deres område stilles en velfungerende tjeneste til rådighed til efterlysning af børn under nummer "116000". Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre et tilstrækkeligt tjenestekvalitetsniveau i forbindelse med nummeret "116000".

(286) Sideløbende med hotlinenummeret for forsvundne børn "116000" sikrer mange medlemsstater også, at børn har adgang til en børnevenlig tjeneste, der driver en hotline, som hjælper børn med behov for omsorg og beskyttelse, via nummeret "116111". Disse medlemsstater og Kommissionen bør sikre, at kendskabet til hjælpelinjen "116111" udbredes blandt borgerne, særligt børn, og nationale børnebeskyttelsessystemer.

(287) Medlemsstaterne bør, af hensyn til at tage fat om spørgsmål af relevans for almenheden for så vidt angår brug af internetadgangstjenester og offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester samt for at tilskynde beskyttelsen af andres rettigheder og frihedsrettigheder, med bistand fra udbydere af sådanne tjenester kunne udarbejde og formidle almennyttige oplysninger om brugen af sådanne tjenester eller foranledige sådanne oplysninger videreformidlet. Det bør være muligt at inkludere oplysninger til almenheden om de hyppigst forekommende overtrædelser og deres retlige konsekvenser, f.eks. om overtrædelse af reglerne om ophavsret, anden ulovlig anvendelse og formidling af skadeligt indhold og vejledning om og metoder til beskyttelse mod de risici, der kan true den personlige sikkerhed, f.eks. i forbindelse med videregivelse af personoplysninger under visse omstændigheder, samt privatlivets fred og personlige data, samt oplysninger om tilgængeligheden af let anvendelig og konfigurabel software eller softwareoptioner, som gør det muligt at beskytte børn eller sårbare personer. Desuden bør slutbrugerne gøres opmærksomme på de risici, der påvirker den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger, når de benytter internetadgangstjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, herunder beskyttelse mod svigagtige aktiviteter, der begås via sådanne tjenester, og de bør informeres om, hvordan de kan beskytte sig mod disse risici. Disse oplysninger kan koordineres ved

hjælp af en samarbejdsprocedure. Sådanne almennyttige oplysninger bør ajourføres, når det er påkrævet, og bør forelægges på let forståelige formater som fastlagt af de enkelte medlemsstater og på de nationale offentlige myndigheders websider. Medlemsstaterne bør kunne pålægge udbydere af internetadgangstjenester og offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester at videreformidle disse standardiserede oplysninger til alle deres kunder på en efter myndighedernes opfattelse hensigtsmæssig måde. Videreformidlingen af sådanne almennyttige oplysninger bør imidlertid ikke være forbundet med for stor en byrde for udbyderne. Hvis den gør dette, bør medlemsstaterne kræve, at en sådan videreformidling sker under anvendelse af de midler, som udbyderne sædvanligvis benytter i deres kommunikation med slutbrugerne.

(288) Hvis der ikke findes relevante EU-retlige bestemmelser, betragtes indhold, applikationer og tjenester som lovlige eller skadevoldende i overensstemmelse med nationale materielle og processuelle regler. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal handle i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) 2022/2065, uanset om indholdet, applikationerne eller tjenesterne er lovlige eller skadelige. Denne forordning og direktiv 2002/58/EF finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i forordning (EU) 2022/2065, som bl.a. indeholder en regel om ren videreformidling ("mere conduit") for mellemliggende tjenesteudbydere, som defineret deri.

(289) Slutbrugere bør fra enhver anordning, som muliggør brugen af nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester, kunne få adgang til beredskabstjenester gennem gratis alarmkommunikationer og uden at skulle benytte betalingsmidler, også når de rejser inden for Unionen. Ved alarmkommunikationer forstås kommunikationsmidler, der omfatter talekommunikationstjenester, beskedtjenester, video eller andre former for kommunikation, f.eks. tekst i realtid samt totale konversationstjenester og relætjenester. Medlemsstater bør under hensyntagen til alarmcentralers kapacitet og tekniske udstyr kunne bestemme, hvilke nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester der er egnede til beredskabstjenester, herunder muligheden for at begrænse disse valgmuligheder til talekommunikationstjenester og tilsvarende for slutbrugere med handicap, eller at tilføje yderligere valgmuligheder som aftalt med nationale alarmcentraler. Alarmkommunikationer kan udløses på vegne af en person af et køretøjsmonteret system såsom et eCall som defineret i forordning (EU) 2015/758. De europæiske digitale identitetstegnebøger inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014[57] gør det muligt for slutbrugere at få adgang til et digitalt knudepunkt for væsentlige tjenester. Medlemsstaterne skal derfor sikre, at slutbrugerne også vil kunne foretage alarmkommunikation ved hjælp af deres digitale tegnebog.

(290) Alarmkommunikation og lokaliseringsoplysninger om den kaldende part skal dirigeres til den mest passende alarmcentral uden ophold for at muliggøre en hensigtsmæssig besvarelse og håndtering af alarmkommunikationen. Det bør sikres, at alarmkommunikation dirigeres effektivt, også i forbindelse med den teknologiske overgang fra kredsløbskoblet til pakkekoblet teknologi. Den mest passende

[57] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

alarmcentral fastlægges normalt af medlemsstaten på grundlag af en territorial kompetence til at håndtere alarmkommunikation eller kompetencen til at håndtere en bestemt type kommunikation, f.eks. en alarmcentral, der er udstyret til at håndtere tidstro tekst- eller tegnsprogskommunikation. Interpersonelle kommunikationstjenester, der leveres via pakkekoblede teknologier, der leverer tale, tekst – herunder tekst i realtid – og video kan dirigeres i det offentlige netværksdomæne eller i alarmcentralens domæne. Afhængigt af den nationale organisation af alarmcentraler kan det, mens alarmkommunikationen når frem til alarmcentralsystemet gennem de offentlige netværk, være nødvendigt med yderligere dirigering inden for alarmcentralens IP-net for at nå frem til den mest passende alarmcentral. For at sikre adgang til effektiv alarmkommunikation til gavn for alle slutbrugere bør medlemsstaterne sikre rettidigheden af dirigeringen til den mest passende alarmcentral for alle typer alarmkommunikation og af de lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, der er påkrævet på deres område. Medlemsstaterne bør kunne pålægge krav om adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikation fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, så længe det nationale alarmcentralsystem giver mulighed for at modtage denne kommunikation ved hjælp af dirigering til den mest passende alarmcentral og for at modtage lokaliseringsoplysninger om den kaldende part. Dette kan omfatte medlemsstaters udpegning af en enkelt IP-gateway til at modtage alarmkommunikationer. Sådanne udbydere bør ikke desto mindre orientere slutbrugerne, når adgang til det fælleseuropæiske alarmnummer "112" eller lokaliseringsoplysninger om den kaldende part ikke er understøttet.

(291) Medlemsstaterne bør overveje alarmcentralernes evne til at håndtere alarmkommunikationer på mere end ét sprog.

(292) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/882 træffe særlige foranstaltninger for at sikre, at beredskabstjenesterne, herunder det fælleseuropæiske alarmnummer "112", er lige så tilgængelige for slutbrugere med handicap, herunder døve, hørehæmmede, talehæmmede og døvblinde slutbrugere, som for andre. Ækvivalensprincippet indebærer, at slutbrugere med handicap bør kunne tilgå alarmtjenester via alarmkommunikation på en måde, der funktionelt svarer til den, som andre slutbrugere har adgang til beredskabstjenester på, navnlig ved at ringe til 112-nummeret via talebaserede tjenester.

(293) Lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, som finder anvendelse på alle alarmkommunikationer, øger beskyttelsesniveauet og sikkerheden for slutbrugerne og hjælper alarmtjenesterne med at udføre deres opgaver, forudsat at det nationale system af alarmcentraler garanterer, at alarmkommunikation og tilhørende data fremføres til beredskabstjenesterne. Alle andre krav i EU-lovgivningen om behandling af personoplysninger bør opfyldes for så vidt angår modtagelse og anvendelse af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, som omfatter både netbaserede lokaliseringsoplysninger, når det net, der sikrer konnektiviteten, giver disse oplysninger til tjenesteudbyderen eller alarmcentralen, og forbedrede lokaliseringsoplysninger om den kaldende part fra mobiltelefoner, når radioudstyret gør dem tilgængelige for transmission. Virksomheder, der udbyder netbaseret lokalisering, bør stille lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed for beredskabstjenester, så snart opkaldet når frem til den pågældende tjeneste, uanset hvilken teknologi der anvendes. Imidlertid har lokaliseringsteknologier baseret på mobiltelefoner vist sig at være betydelig mere præcise og omkostningseffektive på grund af tilgængeligheden af data fra den europæiske geostationære navigations-

overlay-tjeneste og satellitnavigationssystemet Galileo samt andre globale satellitnavigationssystemer og wi-fi-data. Lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, der kalder op fra en mobiltelefon, bør derfor supplere netbaserede lokaliseringsoplysninger, selv hvis lokalisering på grundlag af data fra mobiltelefonen først bliver tilgængelig, efter at alarmkommunikationen er etableret. Medlemsstaterne bør sikre, at lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, der stammer fra mobiltelefoner, når disse findes, gøres tilgængelige for den mest passende alarmcentral. Dette er måske ikke altid muligt, f.eks. når lokalisering ikke er tilgængelig på en mobiltelefon eller gennem den interpersonelle kommunikationstjeneste, der anvendes, eller når det ikke er teknisk muligt at indhente disse oplysninger. Medlemsstaterne bør desuden sikre, at alarmcentralen er i stand til at uddrage og håndtere de tilgængelige lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, hvis det er muligt. Etableringen og overførslen af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part bør være omkostningsfri for både slutbrugeren og den myndighed, der håndterer alarmkommunikationen, uanset midlet til etablering, f.eks. via mobiltelefonen eller nettet, eller midlet til overførsel, f.eks. via talekanal, SMS eller IP-baseret.

(294) Det er vigtigt at øge kendskabet til det fælleseuropæiske alarmnummer "112" for at forbedre beskyttelsen af og sikkerheden for borgere, der rejser i Unionen. Borgerne bør ved rejse i en hvilken som helst medlemsstat derfor gøres fuldt klar over, navnlig gennem oplysninger på opslag i internationale busterminaler, banegårde, havne og lufthavne samt i telefonbøger, slutbruger- og faktureringsmateriale, at det fælleseuropæiske alarmnummer "112" kan benyttes som fælles alarmnummer i hele Unionen. Dette er primært medlemsstaternes ansvar, men Kommissionen bør fortsat både støtte og supplere medlemsstaternes initiativer for at øge kendskabet til det fælleseuropæiske alarmnummer "112" og regelmæssigt evaluere offentlighedens kendskab til det og udviklingen i brugen af det.

(295) For at reagere på den teknologiske udvikling med hensyn til adgang til beredskabstjenester ved hjælp af digitale tegnebøger, nøjagtige lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, lige adgang for slutbrugere med handicap og dirigering af opkald til den mest passende alarmcentral bør Kommissionen tillægges beføjelser til ved hjælp af en delegeret retsakt at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre effektiv alarmkommunikation i Unionen. Sådanne foranstaltninger bør ikke skade den måde, hvorpå medlemsstaternes beredskabstjenester er strukturerede.

(296) En borger i en medlemsstat, som har behov for at kontakte beredskabstjenester i en anden medlemsstat, kan ikke gøre dette, fordi alarmcentralen i hjemlandet måske ikke har nogen kontaktoplysninger om alarmcentralsystemet i andre medlemsstater. Der bør derfor vedligeholdes en EU-dækkende, sikker database over numre til at nå alarmcentralsystemerne i hver medlemsstat. Med henblik herpå bør ODN vedligeholde en sikker database over E.164-numre til at kontakte medlemsstaternes alarmcentralsystemer for at sikre, at alarmcentralerne i én medlemsstat kan kontaktes af alarmcentralen i en anden.

(297) Udbydere af mobile nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester spiller en vigtig rolle i de nationale beredskabsstrategier, og disse udbydere bør derfor udsende offentlige advarsler til alle berørte slutbrugere. De berørte slutbrugere bør anses for at være de slutbrugere, som befinder sig i geografiske områder, der potentielt er berørt af overhængende eller truende alvorlige nødsituationer og katastrofer i varselsperioden, som fastslået af de kompetente myndigheder.

(298) Hvis effektiv forbindelse ud til alle berørte slutbrugere, uanset deres bopælssted eller -medlemsstat, er sikret og opfylder det højeste datasikkerhedsniveau, bør medlemsstaterne kunne give mulighed for udsendelse af offentlige advarsler via europæiske digitale identitetstegnebøger udstedt i henhold til forordning (EU) nr. 910/2014, samtidig med at det sikres, at EU-borgere er effektivt beskyttet, når de rejser i andre medlemsstater.

(299) Ved opkaldsoprindelse forstås identifikationsoplysninger om kommunikationens ophavsmand eller endepunktet for en elektronisk kommunikationstjeneste såsom Voice over Internet Protocol ("VoIP") i pakkekoblede net, som kan overføres til den modtagende parts eller slutbrugerens terminal, når kommunikationen etableres. I kredsløbskoblede net kaldes visning af den kaldende parts nummer over for den kaldte part forud for etableringen af opkaldet for identifikation af opkaldende nummer.

(300) I opkaldsoprindelse kan der benyttes identifikatorer såsom andre signalprotokoller end E.164-numre eller nationale nummerplaner til at overføre identifikation af ophavsmanden eller endepunktet til den kaldte eller modtagende parts terminaludstyr, når opkaldet eller kommunikationen etableres. Udbydere af samtrafik, herunder udbydere af transittjenester, bør sikre overførsel af autentiske oplysninger om opkaldsoprindelse eller identifikation af opkaldende nummer i de nationale og internationale samtrafikaftaler i overensstemmelse med de nationale eller internationale bestemmelser eller regler i de involverede lande.

(301) Det er nødvendigt at beskytte den kaldende parts ret til at forhindre, at det nummer, hvorfra opkaldet foretages, eller opkaldsoprindelsen vises ("CLIR"), og den kaldte parts ret til at afvise opkald fra uidentificerede numre. Visse slutbrugere, særligt hjælpelinjer og lignende organisationer, har en interesse i at sikre deres opkald fuld anonymitet.

(302) En alarmcentral, der viser en generisk nummeridentifikation ved respons på alarmkommunikation, bør ikke betragtes som et uidentificeret nummer.

(303) For så vidt angår identifikation af kaldte numre er det nødvendigt at beskytte den kaldte parts ret til og legitime interesse i at forhindre, at det nummer, som den kaldende part aktuelt er tilsluttet, vises (COLR").

(304) Anvendelse af en specifik kode eller et specifikt præfiks bør ikke fritage juridiske eller fysiske personer, der foretager direkte markedsføringsopkald, fra forpligtelsen til at vise deres opkaldsnummer eller opkaldsoprindelse.

(305) Det er i særlige tilfælde berettiget at suspendere en blokering af identifikationen af opkaldende nummer eller opkaldsoprindelsen. Slutbrugernes ret til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger med hensyn til identifikation af opkaldsnummer/opkaldsoprindelse bør begrænses, når det er nødvendigt for at spore ondsindede og generende opkald efter klage over en sådan anvendelse til de kompetente myndigheder, eller når der etableres alarmkommunikation, og med hensyn til identifikation af opkaldsnummer eller opkaldsoprindelse og lokaliseringsdata, når det er nødvendigt for at sætte beredskabstjenester og alarmcentraler i stand til effektivt at besvare og håndtere alarmkommunikation.

(306) Der findes teknologi, der gør det muligt for udbydere af elektroniske kommunikationstjenester at begrænse slutbrugeres modtagelse af ondsindede, generende eller andre svigagtige opkald på forskellige måder, herunder blokering af tavse opkald, og at bistå de kompetente myndigheder med at spore sådanne opkald. Sådanne opkald kan omfatte opkald fra ugyldige numre, dvs. numre, der ikke findes i

nummerplanen, eller gyldige numre, der ikke er tildelt en udbyder af en nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste, eller som ikke er tildelt en slutbruger. Udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester bør beskytte slutbrugerne ved at tilbyde dem gratis mulighed for at anmode om blokering af sådanne opkald, i det omfang det er teknisk muligt, eller standsning af en tredjeparts automatiske viderestilling af opkald til slutbrugerens terminaludstyr. Med henblik herpå bør udbyderne benytte den nyeste teknologi såsom autentifikationsløsninger. Udbyderne bør gøre slutbrugerne opmærksomme på eksistensen af sådanne funktioner gennem de oplysninger, der ledsager aftalen, og på andre måder, f.eks. ved at offentliggøre dem på deres websted, i det omfang det er relevant. Muligheden for at blokere uønskede opkald bør anses for at være teknisk mulig, medmindre udbyderen påviser objektive tekniske hindringer, f.eks. i PSTN-net. Udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester bør kunne træffe autentifikationsforanstaltninger for at verificere brugerne i overensstemmelse med direktiv (EU) 2022/2555.

(307) En offentligt tilgængelig fortegnelse kan bestå af en hvilken som helst fortegnelse eller tjeneste, der indeholder oplysninger om slutbrugere, som f.eks. telefonnumre (herunder mobiltelefonnumre), e-mailadresser og kontaktoplysninger, og som giver mulighed for at søge i disse. Nummeroplysningstjenesters vigtigste funktion er at gøre det muligt at identificere personerne. Den stigende tilgængelighed og anvendelse af digitale alternativer såsom onlinesøgemaskiner, sociale medier og onlinefortegnelser, der tilbyder en opdateret måde at finde kontaktoplysninger på, berettiger ikke, at forpligtelsen for udbydere af nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester opretholdes. Derudover findes mange nummeroplysningstjenester nu som apps eller online, og brugerne kan søge efter oplysninger digitalt. For at sikre et højt niveau af beskyttelse af retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger bør slutbrugere, der er fysiske personer, desuden anmodes om samtykke, inden deres personoplysninger opføres i en fortegnelse. Retlige enheder er anderledes end fysiske personer, men deres legitime interesser i forbindelse med, at deres data opføres i en fortegnelse, bør også beskyttes. Anvendelsen af direktiv 2002/58/EF viste forskellig praksis i medlemsstaterne for så vidt angår valgmuligheden for slutbrugere, der er fysiske personer, med hensyn til opførelse af deres personoplysninger i en fortegnelse. I nogle tilfælde har medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsat, at slutbrugerne har ret til at gøre indsigelse mod, at deres personoplysninger medtages, eller tilbagetrækningen af fysiske personers samtykke deles ikke med tredjeparter, der behandler personoplysninger fra fortegnelserne, hvilket ikke alene kan sænke beskyttelsesniveauet i hele Unionen, men også udsætte slutbrugerne for ondsindede aktørers svigagtige praksis. Anmodning om samtykke, herunder til deling af kontaktoplysninger i elektronisk form eller papirform, uanset hvilken udbyder der er tale om, bør ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.

(308) I overensstemmelse med målene for chartret og de forpligtelser, der er fastsat i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, bør rammebestemmelserne sikre, at alle slutbrugere, herunder slutbrugere med handicap, ældre og brugere med særlige sociale behov, har nem og lige adgang til tjenester af høj kvalitet og til en overkommelig pris, uanset hvor de har bopæl i Unionen. Ifølge erklæring nr. 22, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten[58], skal EU's institutioner i forbindelse med

[58] EFT C 340 af 10.11.1997, s. 115, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/ams/fna_1/dcl_22/sign.

udarbejdelsen af foranstaltninger i henhold til artikel 114 i TEUF tage hensyn til behovene hos personer med handicap.

(309) De kompetente myndigheder bør for at sikre, at slutbrugere med handicap kan udnytte konkurrencen og de samme valgmuligheder mellem tjenesteudbydere som de fleste slutbrugere, om nødvendigt og på baggrund af de nationale forhold og efter at have hørt slutbrugere med handicap præcisere de forbrugerbeskyttelseskrav for slutbrugere med handicap, som skal opfyldes af udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. Sådanne krav kan bl.a. omfatte krav om, at udbyderne sikrer, at slutbrugere med handicap udnytter deres tjenester på tilsvarende vilkår og betingelser, herunder priser, takster og kvalitet, som deres øvrige slutbrugere, uanset de ekstraomkostninger, som disse udbydere måtte pådrage sig. Når de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger vedrørende lige adgang og valgmuligheder, bør de tilskynde til overholdelse af de relevante standarder og specifikationer, der er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning om standardisering. Forbrugerbeskyttelseskravene for slutbrugere med handicap kan også anvendes på engrosordninger mellem udbydere. For at undgå at skabe en uforholdsmæssig stor byrde for tjenesteyderne bør de kompetente myndigheder kontrollere, om målene om lige adgang og valgmuligheder kan opnås uden sådanne foranstaltninger.

(310) Slutbrugerne skal kunne stole på, at alt udstyr, der sælges i Unionen til modtagelse af radio i nye køretøjer i klasse M og af digitalt tv, er indbyrdes kompatibelt. Medlemsstaterne skal kunne sikre, at sådant udstyr overholder et minimum af harmoniserede standarder. Disse standarder kan tilpasses løbende i takt med den teknologiske og markedsmæssige udvikling.

(311) Hvis medlemsstaterne beslutter at vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/1535 om interoperabilitet for forbrugerradiomodtagere, bør indvirkningen på markedet for radiomodtagere af lav værdide begrænses, og modtagerne bør kunne modtage og gengive radiotjenester, der udsendes via digital jordbaseret radiotransmission eller via IP-net, for at sikre, at interoperabilitet opretholdes. Dette kan også forbedre den offentlige sikkerhed, idet brugerne får mulighed for at benytte en bredere vifte af teknologier til at få adgang til og modtage oplysninger om nødsituationer i medlemsstaterne.

(312) Bestemmelserne om interoperabilitet for forbrugerudstyr til radio og tv udelukker ikke, at bilradiomodtagere i nye køretøjer i klasse M er i stand til at modtage og gengive radiotjenester, der udsendes via analog jordbaseret radiotransmission, og disse bestemmelser udelukker heller ikke, at medlemsstaterne pålægger forpligtelser om at sikre, at digitalt radiomodtagere er i stand til at modtage og gengive analoge jordbaserede radioudsendelser.

(313) Uden at det berører EU-retten, forhindrer denne forordning ikke medlemsstaterne i at vedtage tekniske forskrifter vedrørende digitalt jordbaseret tv-udstyr for at forberede forbrugernes migrering til nye standarder for jordbaseret transmission og undgå levering af udstyr, der ikke vil være i overensstemmelse med de standarder, som skal indføres.

(314) Medlemsstaterne bør fortsat kunne pålægge virksomheder i deres retsområde rimelige "must carry"-forpligtelser for at tilgodese velbegrundede politiske hensyn, men en sådan pligt bør kun pålægges i den udstrækning, det er nødvendigt for at virkeliggøre mål af almen interesse, som medlemsstaterne nøje har fastlagt i overensstemmelse med EU-retten, og den bør være rimelig og transparent. Det bør være muligt at

anvende "must carry"-forpligtelser for nærmere bestemte radio- og tv-kanaler samt supplerende tjenester, der udbydes af en nærmere bestemt medietjenesteudbyder. Forpligtelser, som medlemsstaterne pålægger, bør være forholdsmæssige og gennemsigtige i lyset af klart definerede mål af almen interesse. Medlemsstaterne bør give en objektiv begrundelse for de "must carry"-forpligtelser, som de pålægger indfører i deres nationale ret, for at sikre, at forpligtelserne er gennemsigtige, forholdsmæssige og klart definerede. Forpligtelserne bør udformes på en måde, der giver tilstrækkelige incitamenter til effektive investeringer i infrastruktur.

(315) Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der bruges til transmission af radio- og tv-udsendelser til offentligheden, omfatter kabel-tv-, IPTV-, satellit- og jordbaserede sendernet. De kan også omfatte andre net, hvis et betydeligt antal slutbrugere anvender sådanne net som deres primære adgang til modtagelse af radio- og tv-udsendelser. "Must carry"-forpligtelser i forbindelse med transmission af analoge tv-udsendelser bør kun overvejes, hvis manglen på sådanne forpligtelser ville forårsage betydelige forstyrrelser for et betydeligt antal slutbrugere, eller hvis der ikke findes andre transmissionsmåder for bestemte tv-kanaler. "Must carry"-forpligtelser kan omfatte transmission af tjenester, der er specielt beregnet på at sikre slutbrugere med handicap lige adgang. Som følge heraf kan supplerende tjenester omfatte tjenester med det formål at lette adgangsmulighederne for slutbrugere med handicap, f.eks. videotekst, undertekstning for slutbrugere, der er døve eller hørehæmmede, synstolkning, oplæste undertekster og tegnsprogstolkning, og kan om nødvendigt omfatte adgang til de tilhørende rådata. I lyset af væksten i udbuddet og modtagelsen af internetforbundne tv-tjenester og EPG'ers vedvarende betydning for slutbrugernes valgmuligheder kan transmissionen af programrelaterede data, som er nødvendige for at understøtte internetforbundne tv- og EPG-funktioner, være omfattet af must carry-forpligtelser. Det bør være muligt for sådanne programrelaterede data at omfatte oplysninger om programindhold, og hvordan der opnås adgang til det, men ikke selve programindholdet.

(316) "Must carry"-forpligtelserne bør tages op til nyvurdering af medlemsstaterne under hensyntagen til den teknologiske og markedsmæssige udvikling og sikre, at de fortsat står i et rimeligt forhold til de tilstræbte mål. Sådanne forpligtelser kan eventuelt indeholde en bestemmelse om en afpasset godtgørelse, som bør fastsættes i national ret. Hvor det er tilfældet, bør national ret også fastlægge den gældende metode til beregning af en passende godtgørelse. Denne metode bør undgå uoverensstemmelse med afhjælpende adgangsforanstaltninger, som de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge udbydere af transmissionstjenester, der anvendes til radio- og tv-spredning, og som er udpeget som havende en stærk markedsposition. Hvis en tidsbegrænset aftale fastsætter en anden metode, bør det imidlertid være muligt fortsat at anvende denne metode i aftalens løbetid. I mangel af en national bestemmelse om godtgørelse bør udbydere af radio- eller tv-kanaler og udbydere af elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til transmission af disse radio- eller tv-kanaler, kunne indgå en aftale om en afpasset godtgørelse.

(317) Rammebestemmelserne og forvaltningsstrukturerne herfor, herunder Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, BEREC og BEREC-kontoret, har givet gode resultater med hensyn til harmonisering af det indre marked. De nationale markeder er dog stadig fragmenterede, og der er ikke opnået et indre marked for elektroniske net og tjenester. Dette påvirker udbydere af elektronisk kommunikation, der driver virksomhed på tværs af grænserne eller er aktive i et betydeligt antal medlemsstater, også hvor der findes BEREC-retningslinjer.

Evalueringen påpegede navnlig tre problematiske spørgsmål: for det første den stærke nationale indflydelse på BEREC, som kan have indflydelse på virkningen af BEREC's resultater på det indre marked; for det andet den asymmetriske udvidelse af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser, hvilket skaber uoverensstemmelser i de nationale tilsynsmyndigheders bidrag til BEREC's arbejde; for det tredje ressourcemæssige begrænsninger og strukturelle svagheder, som påvirker BEREC's evne til at udføre de opgaver, det er blevet pålagt. Forvaltningsrammen skal derfor udvikles for at støtte gennemførelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation i hele Unionen ved at sikre konsekvente tilgange til anvendelsen af reglerne og mere koordinering mellem nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder på nationalt plan, mellem EU-organer og -kontorer på EU-plan og mellem det nationale plan og EU-plan.

(318) Visse opgaver bør kun varetages af de nationale tilsynsmyndigheder, dvs. organer, der er uafhængige af både sektoren og af indblanding udefra eller politisk pres. For at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder har fuld kompetence til at udføre de nødvendige opgaver, og at BEREC's arbejde afspejler medlemsstaternes holdning, bør disse opgaver udvides til f.eks. opgaver vedrørende behandlingen af anmeldelser og proceduren for fælles pas i henhold til den generelle tilladelsesordning, opgaver i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger til overgangen til fiber eller i forbindelse med støtte til beredskab og modstandsdygtighed. De nationale tilsynsmyndigheder bør i betragtning af deres ekspertise inden for markedsregulering og konkurrence navnlig have kompetence til at træffe afgørelse om markedsudformnings- og konkurrenceaspekter af frekvenstildelingsprocedurer. Medmindre andet er fastsat, bør medlemsstaterne kunne tildele andre tilsynsopgaver, der er fastsat i denne forordning, til enten de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder. Medlemsstaterne bør fremme stabiliteten af de nationale tilsynsmyndigheders kompetencer med hensyn til tildelingen af de opgaver, der fulgte af gennemførelsen af Unionens rammebestemmelser for elektronisk kommunikation, navnlig opgaverne vedrørende markedskonkurrence eller markedsadgang. Hvis opgaver er tildelt andre kompetente myndigheder, bør disse andre kompetente myndigheder tilstræbe at høre de nationale tilsynsmyndigheder, inden de træffer en afgørelse. I henhold til princippet om godt samarbejde bør de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder udveksle oplysninger med henblik på udøvelsen af deres opgaver.

(319) Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen navnene på de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder. For myndigheder, der er kompetente med hensyn til tildeling af tilladelse til at installere faciliteter, bør det være muligt at opfylde meddelelsespligten ved at henvise til den centrale dokumentationstjeneste, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2024/1309.

(320) I overensstemmelse med princippet om adskillelse af regulerings- og driftsopgaver bør medlemsstaterne, for at sikre de nationale tilsynsmyndigheders og andre kompetente myndigheders uvildige afgørelser, garantere disses uafhængighed. Dette krav om uafhængighed berører hverken medlemsstaternes institutionelle autonomi og forfatningsmæssige forpligtelser eller princippet om neutralitet i forhold til de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne, jf. artikel 345 i TEUF.

(321) For sikre en effektiv anvendelse af rammebestemmelserne og for at øge de nationale tilsynsmyndigheders autoritet og forudsigeligheden af deres afgørelser bør de nationale tilsynsmyndigheder være beskyttet mod indblanding udefra og politisk pres, der kan forhindre en uafhængig vurdering af de sager, det skal behandle. En sådan

påvirkning udefra gør en instans, der medvirker i den nationale lovgivningsproces, uegnet til at fungere som tilsynsmyndighed under regelsættet. Derfor bør medlemsstaterne fastsætte regler for, på hvilket grundlag ledelsen for en national tilsynsmyndighed kan afskediges, så enhver rimelig tvivl om tilsynsmyndighedens uafhængighed og upåvirkelighed over for eksterne faktorer fjernes. For at undgå vilkårlige afskedigelser bør medlemmer, der afskediges, have ret til at anmode om, at de kompetente retsinstanser efterprøver, om der foreligger en gyldig grund til afskedigelserne, jf. de grunde, der betragtes som gyldige i henhold til denne forordning. Sådanne afskedigelser bør kun begrundes i medlemmets personlige eller faglige kvalifikationer. Det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder har deres eget budget, der navnlig sætter dem i stand til at ansætte tilstrækkeligt kvalificeret personale. Af hensyn til åbenhed i forvaltningen bør dette budget hvert år offentliggøres. Inden for rammerne af deres budget bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne forvalte deres personalemæssige og økonomiske ressourcer i fuld uafhængighed. For at sikre upartiskhed bør medlemsstater, der stadig ejer eller kontrollerer virksomheder, som gennem administrationsgebyrer bidrager til den nationale tilsynsmyndigheds eller andre kompetente myndigheders budget, sikre, at der er effektiv strukturel adskillelse mellem aktiviteterne i forbindelse med ejerskab eller kontrol og udøvelsen af kontrol over budgettet.

(322) Det er nødvendigt yderligere at styrke de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed for at sikre, at deres ledelse og medlemmer er upåvirkelige over for pres udefra, ved at fastsætte mindstekrav til, hvilke kvalifikationer disse skal have for at kunne udnævnes, og en minimumsvarighed for deres mandat. For at afhjælpe risikoen for, at tilsynsmyndighederne varetager interesser i sektoren ("regulatory capture"), sikre kontinuitet og styrke uafhængigheden bør medlemsstaterne desuden overveje at begrænse muligheden for at forny mandatet for ledelsen eller bestyrelsesmedlemmerne og oprette en passende rotationsordning for bestyrelsen og den øverste ledelse. Dette kan være f.eks. gøres ved at udnævne de første medlemmer af det kollegiale organ for forskellige perioder, så de forskellige medlemmers såvel som deres efterfølgeres mandater ikke udløber på samme tidspunkt.

(323) De nationale tilsynsmyndigheder bør stå til ansvar for den måde, hvorpå de udfører deres opgaver, og bør være forpligtet til at aflægge rapport herom. Denne forpligtelse bør normalt tage form af et krav om årlig rapportering snarere end ad hoc-anmodninger om rapportering, der kan begrænse deres uafhængighed eller hindre dem i udførelsen af deres opgaver, hvis kravene bliver urimeligt omfattende.

(324) De nationale tilsynsmyndigheder bør have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre de opgaver, som de pålægges. Med henblik på at styrke BEREC, gøre det mere repræsentativt og sikre dets ekspertise, erfaring og kendskab til den konkrete situation på alle de nationale markeder bør hver medlemsstat sikre, at dens nationale tilsynsmyndighed har de nødvendige økonomiske og menneskelige ressourcer til at kunne deltage fuldt ud i BEREC's arbejde.

(325) BEREC blev først oprettet af Kommissionen i 2002[59] som en ekspertgruppe under Kommissionen, De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe vedrørende Elektroniske Kommunikationsnet og -tjenester ("ERG"), for at rådgive og bistå

[59] Kommissionens afgørelse 2002/627/EF af 29. juli 2002 om nedsættelse af de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 200 af 30.7.2002, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/627/oj).

Kommissionen med at konsolidere det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ved at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en ensartet anvendelse af Unionens rammebestemmelser for elektronisk kommunikation. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009[60] blev BEREC oprettet som et EU-organ bestående af nationale tilsynsmyndigheder, som erstattede ERG og blev støttet af et støttekontor; et fællesskabsorgan med status som juridisk person og oprettet med henblik på at udføre de i nævnte forordning omhandlede opgaver, navnlig ydelse af faglig og administrativ bistand til BEREC. Støttekontoret blev givet retlig, administrativ og finansiel selvstændighed for effektivt at kunne yde støtte til BEREC. Ved forordning (EU) 2018/1971 blev Agenturet for Støtte til BEREC ("BEREC-kontoret") oprettet som et EU-agentur til støtte for BEREC. Samlet set har evalueringen af BEREC og BEREC-kontoret vist, at begge var effektive med hensyn til at opfylde deres opgaver og mål, og at oprettelsen derfor var vellykket og kan bevares.

(326) BEREC bør med henblik på udførelsen af sine opgaver samle ekspertise fra nationale tilsynsmyndigheder og personale fra ODN. BEREC bør sigte mod at sikre, at alle nationale tilsynsmyndigheder deltager i udførelsen af dets reguleringsopgaver og dets funktion.

(327) BEREC fungerer som et forum for samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og mellem disse myndigheder og Kommissionen i udførelsen af samtlige deres respektive opgaver i medfør af Unionens rammebestemmelser. BEREC fungerer også som et organ for refleksion, debat og rådgivning for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen inden for elektronisk kommunikation.

(328) EU-institutionerne og de nationale tilsynsmyndigheder bør kunne drage fordel af BEREC's bistand og rådgivning, herunder om de relevante reguleringsmæssige konsekvenser af ethvert anliggende vedrørende den overordnede dynamik på de digitale markeder eller med hensyn til deres forbindelser, drøftelser og udvekslinger med og formidlingen af bedste reguleringspraksis til tredjemand. BEREC bør ud over sit bidrag til Kommissionens offentlige høring efter anmodning rådgive Kommissionen om udarbejdelsen af lovforslag. BEREC bør også kunne yde Europa-Parlamentet og Rådet rådgivning på deres anmodning eller på eget initiativ.

(329) I lyset af den stigende konvergens mellem sektorer, der yder elektroniske kommunikationstjenester, og den horisontale dimension af de reguleringsspørgsmål, som er relateret til deres udvikling, bør BEREC og ODN samarbejde med nationale tilsynsmyndigheder, andre EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper, uanset deres rolle, navnlig RSPB, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[61], Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der blev oprettet ved forordning (EU) 2016/679, Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester, der

---

60 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1211/oj).

61 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

blev nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU, Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 526/2013[62], Det Europæiske GNSS-Agentur, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 912/2010[63], netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde, der blev oprettet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004[64], Det Europæiske Konkurrencenetværk og de europæiske standardiseringsorganisationer samt med eksisterende udvalg (f.eks. Kommunikationsudvalget og Radiofrekvensudvalget). I det omfang det er relevant, bør BEREC og ODN også samarbejde med medlemsstaternes relevante kompetente myndigheder, der har ansvar for konkurrence, forbrugerbeskyttelse cybersikkerhed og databeskyttelse, og med tredjelandes kompetente myndigheder, navnlig tilsynsmyndigheder, der er kompetente inden for elektronisk kommunikation, eller grupper af disse myndigheder samt med internationale organisationer, hvis det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver. BEREC bør også kunne konsultere interesserede parter ved hjælp af offentlige høringer.

(330) BEREC har som teknisk organ med ekspertise inden for elektronisk kommunikation, der er sammensat af repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen, de bedste forudsætninger for at få overdraget opgaver såsom at bidrage til effektive procedurer på det indre marked for udkast til nationale foranstaltninger for så vidt angår markedsregulering at give de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder de nødvendige retningslinjer til at sikre fælles kriterier og en konsekvent reguleringstilgang. ODN bør være udrustet til at støtte BEREC i alle dets reguleringsopgaver. Dette berører ikke de opgaver, der er fastlagt for de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de elektroniske kommunikationsmarkeder og deres lokale forhold.

(331) For at bidrage til denne forordnings mål bør BEREC ud over sine nuværende opgaver fremme et effektivt samarbejde mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet og virksomheder, der er aktive i nært beslægtede sektorer, ved at udstede retningslinjer for fremme af økosystemsamarbejde om tekniske og kommercielle spørgsmål i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationstjenester eller informationssamfundstjenester og af innovative produkter og tjenester til gavn for navnlig slutbrugerne i overensstemmelse med konkurrencereglerne. BEREC bør også pålægges nye opgaver vedrørende modstandsdygtighed og beredskab, herunder vedtagelse af en EU-beredskabsplan for digital infrastruktur udarbejdet af ODN. BEREC bør også vedtage retningslinjer for tekniske og retlige foranstaltninger, der effektivt kan beskytte slutbrugerne mod svigagtige aktiviteter i Unionen.

---

62 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

63 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170, s. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/696/oj).

64 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

(332) Medlemmerne af BEREC's repræsentantskab bør udpeges af de nationale tilsynsmyndigheder, normalt blandt lederne af den nationale tilsynsmyndighed eller medlemmerne af dens kollegiale organ. Det roterende formandskab for BEREC's repræsentantskab skal sikre kontinuiteten i BEREC's arbejde. Endvidere tilskyndes der til rotation af næstformænd.

(333) BEREC bør kunne handle i Unionens interesse uafhængigt af indblanding udefra, herunder politisk pres og kommerciel indblanding. Det er derfor vigtigt at sikre, at medlemmerne af repræsentantskabet nyder de højeste garantier for personlig og funktionel uafhængighed. Lederen af en national tilsynsmyndighed eller et medlem af dens kollegiale organ eller en af disses stedfortrædere nyder et sådant niveau af personlig og funktionel uafhængighed. Mere konkret bør de handle uafhængigt og objektivt, bør hverken søge eller modtage instrukser i udøvelsen af deres funktioner, og de bør beskyttes mod vilkårlige afskedigelser. Funktionen for suppleanterne i repræsentantskabet kan også udøves af lederen af den nationale tilsynsmyndighed, et medlem af dens kollegiale organ, en af deres stedfortræder eller et andet medlem af personalet i den nationale tilsynsmyndighed, der handler på vegne af og i overensstemmelse med omfanget af mandatet for medlemmet af repræsentantskabet, der er blevet erstattet.

(334) BEREC bør yde ekspertise og skabe tillid på grund af sin uafhængighed, kvaliteten af sin rådgivning og information, gennemsigtigheden i de procedurer og metoder, den opererer efter, og den omhu, hvormed den udfører sine opgaver, med støtte fra ODN. BEREC's uafhængighed bør ikke forhindre dens repræsentantskab i at føre drøftelser på grundlag af udkast udarbejdet af arbejdsgrupper under dens vejledning.

(335) Frekvenspolitikgruppen blev første gang oprettet ved afgørelse 2002/622/EF for at bidrage til udviklingen af det indre marked og støtte udviklingen af en radiofrekvenspolitik på EU-plan. Beslutning 2002/622/EF blev senere erstattet af Kommissionens beslutning af 11. juni 2019. Frekvenspolitikgruppen bistår og rådgiver Kommissionen om radiofrekvenspolitiske spørgsmål. Dette omfatter adgang til, harmonisering og tildeling af radiofrekvenser, tilvejebringelse af oplysninger vedrørende tildeling af, adgang til og anvendelse af radiofrekvenser, metoder for tildeling af rettigheder til at anvende radiofrekvenser, genopdyrkning, flytning, værdiansættelse og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser og beskyttelsen af menneskers sundhed. Frekvenspolitikgruppen yder rådgivning om radiofrekvensspørgsmål til Europa-Parlamentet og Rådet efter anmodning. Frekvenspolitikgruppen er blevet et forum for koordinering af medlemsstaternes gennemførelse af deres forpligtelser vedrørende radiofrekvenser i henhold til direktiv (EU) 2018/1972 og spiller en central rolle på områder af afgørende betydning for det indre marked, f.eks. radiofrekvenskoordinering og -standardisering på tværs af grænserne.

(336) Generelt gav Frekvenspolitikgruppens resultater værdifuldt input til Kommissionens videre overvejelser, bidrog til udviklingen af det indre marked og til at støtte udviklingen af en radiofrekvenspolitik på EU-plan og blev hilst velkommen af interessenterne. I sine udtalelser udnyttede Frekvenspolitikgruppen imidlertid ikke fuldt ud sit mandat til at rådgive EU-institutionerne om bredere aspekter af radiofrekvenspolitikken generelt (f.eks. økonomiske, politiske, kulturelle, strategiske, sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige og sociale spørgsmål), til dels på grund af manglen på en passende støttestruktur. Det tætte samarbejde mellem BEREC og Frekvenspolitikgruppen, hvor radiofrekvensspørgsmål har reguleringsmæssige konsekvenser som omhandlet i direktiv (EU) 2018/1972, var i praksis begrænset til få

fælles udtalelser eller rapporter. Både BEREC og Frekvenspolitikgruppen baserede sig på deres medlemmers ressourcer til det materielle arbejde, hvilket betyder, at eventuelle begrænsninger, som de nationale myndigheder har, hvad enten de bunder i budget, personale eller arbejdsbyrde, afspejles i deres evne til effektivt at bidrage til BEREC's og Frekvenspolitikgruppens arbejde.

(337) Nye opgaver i henhold til denne forordning, f.eks. inden for satellitters brug af radiofrekvenser og i forbindelse med proceduren for det indre marked for frekvenser, kræver en styrkelse af Frekvenspolitikgruppen. Den bør udvikle sig fra Kommissionens rådgivende gruppe til at ligne BEREC og have passende administrativ og faglig støtte fra ODN. Denne forordning opretter derfor RSPB, som erstatter Frekvenspolitikgruppen. RSPB bør fortsat have en rådgivende rolle i udviklingen af en radiofrekvenspolitik i Unionen. Kommissionen eller Europa-Parlamentet eller Rådet kan til enhver tid anmode RSPB om at vedtage en udtalelse eller en rapport om et hvilket som helst radiofrekvenspolitisk spørgsmål. RSPB bør i sine udtalelser tager hensyn bl.a. tekniske, økonomiske, politiske, kulturelle, strategiske, sundhedsmæssige og sociale aspekter samt frekvensbrugernes forskellige og eventuelt modstridende behov med henblik på at sikre, at der sker en rimelig, ikke-diskriminerende og forholdsmæssig afvejning heraf. Desuden bør RSPB påtage sig nye opgaver i henhold til denne forordning.

(338) Da opgaverne i forbindelse med radiofrekvenspolitikken kræver ekspertise fra forskellige nationale kompetente myndigheder med ansvar for frekvensspørgsmål, herunder fra organer, der træffer politiske beslutninger, kan RSPB's opgaver ikke overdrages til BEREC, som består af nationale tilsynsmyndigheder, der ikke nødvendigvis har kompetencer inden for frekvenspolitiske spørgsmål.

(339) RSPB bør bestå af organets bestyrelse og arbejdsgrupper. Arbejdsgrupperne bør udføre det forberedende arbejde med henblik på RSPB's bestyrelses drøftelser på samme måde, som undergrupperne har gjort for Frekvenspolitikgruppen.

(340) RSPB's bestyrelse bør omfatte eksperter på højt niveau fra medlemsstaterne med ansvar for den strategiske radiofrekvenspolitik. Disse eksperter kan komme fra nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder. På møderne i RSPB bør de nationale delegationer fremlægge en konsolideret og koordineret national holdning, uanset om ansvaret for radiofrekvenser deles mellem forskellige nationale organer, ikke kun i forhold til det indre marked, men også i forhold til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, civilbeskyttelse og forsvarspolitikker, da sådanne politikker kan påvirke tilrettelæggelsen af radiofrekvenser som helhed.

(341) Den nuværende Frekvenspolitikgruppes ordning om, at en formand har en mandatperiode på to år, og at vedkommende ved dens afslutning erstattes af en næstformand, viste sig at være gavnlig med hensyn til at sikre kontinuitet i Frekvenspolitikgruppens arbejde. En lignende ordning bør derfor fortsætte for en formand og en næstformand for RSPB's bestyrelse.

(342) CEPT bør indbydes som observatør af RSPB's arbejde i betragtning af, at RSPB's aktiviteter har en betydelig virkning på radiofrekvenser på paneuropæisk plan, og at CEPT og dens tilknyttede organer har omfattende teknisk ekspertise inden for forvaltning af radiofrekvenser. Det er også passende at trække på CEPT's ekspertise på grundlag af de dertil tildelte mandater i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF med henblik på at udvikle tekniske gennemførelsesforanstaltninger på området for allokering af radiofrekvenser og adgang til oplysninger. I betragtning af, hvor vigtig europæisk standardisering er for udviklingen af udstyr, som anvender

frekvensressourcer, er det ligeledes vigtigt at tilknytte Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI) som observatør.

(343) Desuden bør BEREC's repræsentantskab,, RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse om nødvendigt og fra sag til sag kunne invitere enhver, hvis synspunkt kan være relevant, f.eks. i betragtning af deres rolle og ekspertise, til at deltage i deres møder som observatør. En sådan observatørstatus bør ikke være permanent, og indbydelser til at deltage i repræsentantskabets, RSPB's bestyrelses eller ODN's bestyrelses møder bør derfor sendes med henblik på et specifikt møde. I betragtning af den følsomme og fortrolige karakter af visse drøftelser, som BEREC's og RSPB's medlemmer kan være nødt til at have for at kunne udføre opgaver, f.eks. vedrørende modstandsdygtighed eller med en stærk EU-dimension, er det nødvendigt at give Kommissionen beføjelse til at anmode om, at deltagelsen i BEREC's og RSPB's møder begrænses. Samme mulighed for at anmode om at begrænse deltagelsen bør gives til formændene for BEREC og RSPB, som kan fremsætte sådanne anmodninger efter aftale med direktøren for ODN.

(344) BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse bør afholde mindst to ordinære møder om året. På baggrund af tidligere erfaringer og den styrkede rolle for BEREC og RSPB, kan BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse være nødt til at afholde yderligere møder. For yderligere at styrke samarbejdet mellem BEREC og RSPB kan der indkaldes til fælles møder mellem repræsentantskabet og RSPB's bestyrelse for at drøfte spørgsmål af relevans for både BEREC og RSPB.

(345) For yderligere at øge det indre markeds dimension i BEREC og RSPB's retningslinjer, udtalelser, rapporter og andre dokumenter bør simpelt flertal være reglen for afstemninger.

(346) Erfaringer har vist, at de fleste af BEREC's og RSPB's opgaver udføres bedre gennem arbejdsgrupper. BEREC's arbejdsgrupper bør altid sikre lige hensyntagen til alle nationale tilsynsmyndigheders synspunkter og bidrag, mens RSPB's arbejdsgrupper bør sikre lige hensyntagen til alle RSPB's medlemmers synspunkter og bidrag. De nationale tilsynsmyndigheder og, hvis det er relevant, kompetente myndigheder med ansvar for radiofrekvenser bør reagere omgående på en anmodning om udnævnelse for at sikre en hurtig nedsættelse af visse arbejdsgrupper, navnlig dem, der beskæftiger sig med procedurer med frister. Arbejdsgrupperne bør være åbne for deltagelse af eksperter fra Kommissionen. For yderligere at øge indvirkningen af BEREC's og RSPB's resultater på det indre marked bør fagligt personale fra ODN også systematisk støtte og bidrage til arbejdsgruppernes aktiviteter. BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse bør derfor nedsætte arbejdsgrupper gennem ODN og udpege formændene for disse, som, i det omfang det er muligt, repræsenterer forskellige nationale tilsynsmyndigheder og, hvis det er relevant, kompetente myndigheder med ansvar for radiofrekvenser samt ODN i lyset af ODN-personalets ekspertise og tilgængelighed.

(347) I forbindelse med proceduren for det indre marked bør BEREC-arbejdsgruppen, når den vurderer et udkast til national foranstaltning foreslået af en national tilsynsmyndighed og, hvis det er relevant, udarbejder et udkast til udtalelse ikke påvirkes af synspunkterne hos den nationale tilsynsmyndighed, der foreslog foranstaltningen, eller hos Kommissionen. På samme måde bør de arbejdsgrupper under RSPB og BEREC, der beskæftiger sig med de meddelte udkast til nationale foranstaltninger i forbindelse med proceduren for det indre marked for frekvenser,

ikke påvirkes af hverken synspunkter fra en kompetent myndighed, der foreslår en foranstaltning, eller fra Kommissionen. Derfor bør eksperterne fra Kommissionen og den relevante nationale tilsynsmyndighed eller kompetente myndighed med ansvar for frekvenser som en undtagelse ikke deltage i møderne i den relevante arbejdsgruppe under BEREC eller RSPB.

(348) Frekvenspolitikgruppen har spillet en vigtig rolle i Unionens forberedelse af WRC'er ved sammen med Kommissionen at udpege punkter på WRC'ernes dagsordener, der kan have indvirkning på EU-retten, Unionens politikker eller programmer, og anbefale, hvilken holdning Unionen bør indtage på WRC'erne. Da disse anbefalinger ikke bør påvirkes af forvaltninger uden for EU, er medlemmerne af den relevante Frekvenspolitikgruppes undergruppe kun eksperter fra medlemsstaterne og Kommissionen. En sådan ordning bør fortsætte, efter at Frekvenspolitikgruppens opgaver er overtaget af RSPB.

(349) Når det er relevant og afhængigt af tildelingen af opgaver til myndighederne i hver medlemsstat, bør andre kompetente myndigheder indbydes til at deltage, og deres synspunkter bør tages i betragtning i den relevante BEREC-arbejdsgruppe, når der er behov for deres ekspertise. Hvis eksperter fra andre kompetente myndigheder ikke er i stand til at deltage i sådanne møder, bør de nationale tilsynsmyndigheder dokumentere, at deres synspunkter er taget i betragtning. Under alle omstændigheder bør BEREC's uafhængighed opretholdes. Som hovedregel bør BEREC's og RSPB's arbejdsgrupper have specifikke mandater og bør opløses, så snart de har fuldført deres mandat. På denne måde vil BEREC's og RSPB's arbejde være mere fleksibelt, og eksperter vil blive inddraget, når der er behov for, og i den tid, det er nødvendigt. På den anden side bør det være muligt at nedsætte permanente arbejdsgrupper under BEREC eller RSPB, hvis deres aktiviteter er tilbagevendende.

(350) Frekvenspolitikgruppens nuværende praksis med at arbejde på grundlag af et toårigt arbejdsprogram viste sig at være positiv, da den fastsatte to års kontinuitet i aktiviteterne uden at skabe unødvendige administrative byrder. Det gjorde det muligt at inddrage de nationale eksperter mere rationelt ved at tilrettelægge Frekvenspolitikgruppens aktiviteter afhængigt af aktivitetens hastende karakter og følsomhed, hvilket gjorde det muligt at gennemføre alle aktiviteterne som minimum inden for den toårige periode. Denne gode praksis bør fortsætte med RSPB og bør også tilegnes af BEREC. Kommissionen bør til enhver tid kunne anmode BEREC eller RSPB om en udtalelse inden for en toårig cyklus, selv om en aktivitet baseret på anmodningen vil fortsætte i den næste toårige cyklus.

(351) For at mindske den administrative byrde bør BEREC og RSPB hver især vedtage en rapport om deres aktiviteter hvert andet år i overensstemmelse med deres respektive arbejdsprogrammer.

(352) For at sikre en sammenhængende og konsekvent anvendelse af Unionens rammebestemmelser for elektronisk kommunikation og radiofrekvenspolitik er det nødvendigt at styrke samarbejdet mellem BEREC og RSPB. I betragtning af den stigende indbyrdes afhængighed mellem regulering af elektronisk kommunikation og forvaltning af radiofrekvenser er struktureret, regelmæssigt og systematisk samarbejde, herunder gennem fælles møder og fælles arbejdsgrupper, afgørende for at undgå fragmentering af lovgivningen, øge politiksammenhængen og støtte et velfungerende indre marked.

(353) For at styrke samarbejdet mellem BEREC og RSPB bør formanden for BEREC's repræsentantskab og formanden for RSPB's bestyrelse mødes mindst to gange om året.

For at løse de problemer, der er udpeget som områder, hvor der er behov for et tæt samarbejde mellem BEREC og RSPB, bør formændene fremsætte forslag til deres respektive bestyrelser om fælles aktiviteter, herunder om oprettelse af fælles taskforcer. De spørgsmål, der udpeges til at være genstand for et tæt samarbejde, bør også beskrives i BEREC's og RSPB's arbejdsprogrammer. De områder, hvor mere samarbejde er tilrådeligt, kan omfatte reguleringsspørgsmål af fælles interesse, navnlig markedsregulering og konkurrence i forbindelse med radiofrekvenser samt satellitkommunikation, vertikaler, 5G- og 6G-net og fremtidig mobilkommunikation.

(354) Rollen for BEREC-kontoret, som i øjeblikket hovedsagelig yder administrativ støtte til BEREC, bør styrkes for at yde BEREC og RSPB støtte i administrative spørgsmål og ekspertise om fordelene ved de opgaver, de har fået tildelt. Med henblik herpå bør BEREC-kontorets struktur tilpasses, og dets budgetmidler bør øges. BEREC-kontorets nye officielle navn bør være "Kontoret for Digitale Net". Betegnelsen "ODN" bør anvendes som agenturets korte navn.

(355) I lyset af den stigende kompleksitet og strategiske betydning af elektroniske kommunikationsnet og digital netinfrastruktur og deres voksende indbyrdes afhængighed med radiofrekvenspolitikken er det nødvendigt at etablere en styrket støttestruktur på EU-plan. ODN bør spille en central rolle med hensyn til at tilvejebringe ekspertise, analytisk kapacitet og koordinering til støtte for BEREC og RSPB, samtidig med at deres respektive mandater og uafhængighed respekteres fuldt ud. Styrket og struktureret støtte på EU-plan er afgørende for at sikre en konsekvent anvendelse af EU-retten, forbedre den lovgivningsmæssige og politiske sammenhæng, undgå fragmentering af det indre marked og støtte en effektiv gennemførelse af Unionens digitale mål.

(356) ODN bør yde den nødvendige faglige og administrative bistand til BEREC og RSPB's arbejde, herunder finansiel, organisatorisk og logistisk bistand, og bør bidrage til BEREC og RSPB's arbejde.

(357) For at sikre, at BEREC modtager tilstrækkelig støtte til sine opgaver og for at styrke indvirkningen af dets output på det indre marked, bør denne forordning tildele ODN en klar og defineret rolle og klare og definerede opgaver, som f.eks. aktivt at deltage i og bidrage til alle BEREC-arbejdsgruppernes aktiviteter, udarbejde planen for styrkelse af modstandsdygtigheden og beredskabet i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og anden digital infrastruktur på EU-plan i tilfælde af naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure, som kan have en betydelig negativ indvirkning på befolkningen eller det indre markeds funktion, og støtte koordineringen mellem nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder for at lette udstedelsen af fælles tilladelser til at operere i Unionen. Da ODN for at kunne udføre de opgaver, det pålægges til støtte for BEREC, RSPB eller Kommissionen, skal indsamle data og analysere dem, er det hensigtsmæssigt at give ODN til opgave at udarbejde informative årlige rapporter om fremskridtene hen imod det indre marked for elektronisk kommunikation. Disse rapporter bør beskrive markedssituationen, markedsstrukturen og virkningen af de foranstaltninger, der gennemføres i henhold til denne forordning på det indre marked, herunder fusioners efterfølgende virkninger på markedet. Kommissionen kan tage dem i betragtning, når den udarbejder rapporter om det digitale årti.

(358) ODN bør også pålægges opgaver til støtte for RSPB, f.eks. at yde analytisk, administrativ og logistisk støtte til RSPB's bestyrelse og arbejdsgrupper i forbindelse med udførelsen af de opgaver, de pålægges ved denne forordning. ODN bør også bistå

Kommissionen og RSPB i processen med at udstede EU-tilladelser til udbud af satellitnet og -tjenester og brug af radiofrekvenser til satellit og bør på Kommissionens anmodning bistå den med at gennemføre en udvælgelsesprocedure på EU-plan. ODN bør også fungere som et sted, hvor Kommissionen opretter en one-stop-shop-procedure for at lette tildelingen af radiofrekvenser på fælles tilladelsesvilkår.

(359) Da ODN erstatter BEREC-kontoret, bør det være et EU-organ med status som juridisk person og have juridisk, administrativ og finansiel autonomi. ODN bør som et decentraliseret EU-agentur arbejde inden for sit mandat og den eksisterende institutionelle ramme. Det bør ikke anses for at repræsentere Unionens holdning udadtil eller for at forpligte Unionen retligt. Dets hjemsted bør fortsat være Riga, som besluttet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer[65]. Den første hjemstedsaftale mellem Republikken Letlands regering og støttekontoret trådte i kraft den 5. august 2011. Den blev efterfølgende erstattet af en ny hjemstedsaftale, der blev undertegnet den 21. december 2020 i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 47 i forordning (EU) 2018/1971.

(360) ODN bør bestå af en bestyrelse og en direktør.

(361) ODN's bestyrelse bør træffe afgørelse om administrative spørgsmål såsom budget, personale og revision, og BEREC's repræsentantskab bør fokusere på reguleringsmæssige spørgsmål vedrørende BEREC's opgaver. Bestyrelsen bør bestå af repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder, Kommissionen og RSPB. I princippet bør repræsentanterne for de nationale tilsynsmyndigheder i bestyrelsen være de samme som dem, der er udpeget til BEREC's repræsentantskab, men de nationale tilsynsmyndigheder bør kunne udpege andre repræsentanter, der opfylder de samme krav. Eftersom ODN også har til opgave at støtte RSPB, bør formanden for RSPB være medlem af bestyrelsen for at sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til RSPB's behov.

(362) Denne forordning fastsætter, at bestyrelsen delegerer relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser til direktøren, som bemyndiges til at videredelegere disse beføjelser. Dette har til formål at bidrage til en effektiv forvaltning af personalets centrale kontaktpunkt for indgivelse af ansøgninger og meddelelser om ODN.

(363) Direktøren bør fortsat være ODN's repræsentant for så vidt angår retlige og administrative spørgsmål. Bestyrelsen bør udnævne direktøren med forbehold af en RSPB's repræsentants positive udtalelse herom efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure for at sikre en streng evaluering af kandidaterne og et højt niveau af uafhængighed.

(364) ODN bør have tilstrækkeligt personale til at udføre sine opgaver. Alle opgaver, som ODN tildeles, herunder faglige og administrative tjenester, der bistår BEREC og RSPB med at udføre sine reguleringsopgaver, sammen med overholdelse af finansforordningen, personalevedtægten og andre gældende forskrifter, og den øgede vægt af driftsmæssige opgaver, som ODN skal løse i forhold til de administrative opgaver, bør vurderes og afspejles behørigt i ressourceplanen.

---

[65] Afgørelse vedtaget ved fælles overenskomst mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 31. maj 2010 om fastlæggelse af hjemstedet for støttekontoret for Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) (2010/349/EU) (EUT L 156 af 23.6.2010, s. 12).

(365) På grund af ODN's retlige karakter som EU-organ bør Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715[66] finde anvendelse på ODN.

(366) For at sikre ODN's selvstændighed og uafhængighed og for at yde støtte til BEREC's og RSPB's arbejde bør ODN have sit eget budget. Budgettet bør være tilstrækkeligt og bør afspejle de yderligere opgaver, der er tildelt, og BEREC's, RSPB's og ODN's styrkede rolle. ODN bør primært finansieres over Unionens almindelige budget. For at sikre, at ODN har et tilstrækkeligt budget til at udføre sine opgaver, bør det dog kunne opkræve gebyrer fra virksomheder for at opnå og vedligeholde EU-satellittilladelser og paneuropæiske nummerressourcer. Størrelsen af disse gebyrer og betalingsbetingelserne bør fastsættes af Kommissionen i gennemførelsesretsakter. Finansieringen af ODN bør ske på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 27 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen[67]. For yderligere at udvide den konsekvente gennemførelse af rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation bør BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse, arbejdsgrupperne, i det omfang det er relevant, og ODN's bestyrelsen være åbne over for deltagelse af myndigheder fra tredjelande, der er kompetente inden for elektronisk kommunikation eller frekvenspolitik, hvor disse tredjelande har indgået aftaler med Unionen herom, såsom EØS/EFTA-lande og kandidatlande.

(367) BEREC og RSPB bør have beføjelser til at etablere samarbejdsordninger med kompetente EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper, med kompetente myndigheder i tredjelande og med internationale organisationer, som ikke bør skabe retlige forpligtelser. Målet for sådanne samarbejdsordninger kunne f.eks. være at udvikle samarbejdsforhold og udveksle synspunkter om reguleringsspørgsmål. Kommissionen bør sikre, at de nødvendige samarbejdsordninger er i overensstemmelse med Unionens politik og prioriteter, og at BEREC og RSPB arbejder inden for deres mandat og den eksisterende institutionelle ramme og ikke anses for at repræsentere Unionens holdning udadtil eller for at forpligte Unionen internationalt. Deltagelse i BEREC's, RSPB's og ODN's arbejde uden stemmeret for myndigheder i tredjelande med det primære ansvar inden for elektronisk kommunikation eller frekvenser bør kun være mulig, når der er indført relevante samarbejdsordninger.

(368) For yderligere at udvide den konsekvente gennemførelse af rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation bør BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse, arbejdsgrupperne og ODN's bestyrelsen være åbne over for deltagelse af myndigheder fra tredjelande, der er kompetente inden for elektronisk kommunikation eller frekvenspolitik, hvor disse tredjelande har indgået aftaler med Unionen herom, såsom EØS/EFTA-lande og kandidatlande.

---

66 Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

67 Interinstitutionel aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj)

(369) For at sikre et højt niveau af fortrolighed og undgå interessekonflikter bør de regler om disse forhold, der gælder for medlemmerne af BEREC's organisatoriske organer, RSPB og ODN finde anvendelse på deres suppleanter.

(370) De nationale tilsynsmyndigheder bør samarbejde med BEREC og ODN og levere rettidige og nøjagtige informationer for at sikre, at BEREC og ODN er i stand til at opfylde deres opgaver. BEREC og ODN bør også ud fra princippet om loyalt samarbejde give Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder de nødvendige informationer. Der bør, hvor det er relevant, sikres en fortrolig behandling af informationerne. Når BEREC vurderer, om en anmodning er behørigt begrundet, bør det tage hensyn til, om de informationer, der anmodes om, vedrører udførelsen af opgaver, der udelukkende er tillagt de relevante myndigheder. Det samme gælder tilsvarende for RSPB og kompetente myndigheder med ansvar for radiofrekvenser.

(371) ODN bør oprette et fælles informations- og kommunikationssystem for at undgå overlappende anmodninger om informationer og lette kommunikationen mellem alle involverede myndigheder.

(372) Kommissionen bør foretage en regelmæssig evaluering af BEREC's, RSPB's og ODN's drift og effektiviteten af deres institutionelle struktur i et digitalt miljø under forandring. Hvis Kommissionen som resultat af denne evaluering finder, at den institutionelle struktur, der er oprettet ved denne forordning, er ineffektiv med hensyn til at nå dens mål, navnlig med hensyn til at sikre en konsekvent gennemførelse af rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, bør den foreslå nødvendige ændringer.

(373) BEREC-kontoret, der blev oprettet som et decentraliseret agentur med status som juridisk person ved forordning (EU) 2018/1971, afløses af ODN, som oprettes ved nærværende forordning, for så vidt angår ethvert ejendomsforhold, enhver aftale, herunder hjemstedsbestemmelse, enhver retlig forpligtelse, enhver ansættelseskontrakt, enhver økonomisk forpligtelse og ethvert økonomisk ansvar. For at sikre kontinuitet i BEREC's, Frekvenspolitikgruppens og ODN's arbejde bør de nuværende medlemmer af BEREC's repræsentantskab, Frekvenspolitikgruppen og direktøren samt medlemmerne af BEREC-kontorets bestyrelse fortsætte i deres hverv indtil udløbet af deres mandatperiode.

(374) De nationale tilsynsmyndigheder, andre kompetente myndigheder og BEREC må, for at kunne udføre deres opgaver effektivt, indsamle oplysninger fra markedets aktører, herunder en vurdering af, om de generelle vilkår og betingelser er i overensstemmelse med denne forordning uden at suspendere anvendelsen af disse vilkår og betingelser i forbindelse med vurderingen. Undtagelsesvis kan det også være nødvendigt at indhente oplysninger fra andre virksomheder, der er aktive i sektorer tæt knyttet til den elektroniske kommunikationssektor, herunder indholdsudbydere, som ligger inde med oplysninger, der kan være nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver i henhold til EU-retten. Det kan også være nødvendigt at indsamle sådanne oplysninger på Kommissionens vegne, således at den kan opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten. Anmodninger om oplysninger bør stå i et rimeligt forhold til formålet og ikke påføre virksomhederne urimelige byrder. De oplysninger, der indsamles af de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, bør, medmindre de i henhold til nationale regler om aktindsigt er fortrolige samt med forbehold af EU-regler og national regler om kommerciel fortrolighed, være offentligt tilgængelige.

(375) For at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder udfører deres tilsynsopgaver effektivt, bør de oplysninger, som de indsamler, omfatte regnskabsoplysninger om de detailmarkeder, der er knyttet til engrosmarkeder, hvor en virksomhed er udpeget som havende en stærk markedsposition, og som derfor reguleres af den nationale tilsynsmyndighed. Endvidere bør oplysningerne omfatte data, der sætter den nationale tilsynsmyndighed i stand til at vurdere overholdelsen af de vilkår, der er knyttet til brugsrettigheder og de mulige følger af planlagte opgraderinger eller ændringer i nettopologien for udviklingen i konkurrencen eller for engrosprodukter, der stilles til rådighed for andre parter. Oplysninger om overholdelse af de dækningsforpligtelser, der er knyttet til brugsrettigheder til radiofrekvenser, er afgørende for at sikre fuldstændighed i de geografiske undersøgelser af netudrulning. I den forbindelse bør den kompetente myndighed kunne kræve, at der afgives oplysninger opdelt efter lokalområder med en granularitet, der er tilstrækkelig til at foretage en geografisk undersøgelse af netudrulningen. Der bør udvikles fælles modeller og tilgange til tjenesteudbyderes indberetning af finansielle, statistiske data, net- og tjenestekategorier og andre markedsoplysninger. Ændringer af rapporteringskravene bør, når de er fastlagt, minimeres, hvor det er muligt.

(376) For at støtte Unionens bæredygtighedsmål er det afgørende, at Unionen tiltrækker investeringer til bæredygtige aktiviteter inden for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Sådanne forordninger, som f.eks., men ikke begrænse til, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852[68] og foranstaltninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464[69] giver finansielle og ikkefinansielle virksomheder mulighed for at dele en fælles definition af økonomiske aktiviteter, der kan betragtes som bæredygtige. Elektroniske kommunikationsnet er navnlig omfattet af Unionens adfærdskodeks for telekommunikationsnets bæredygtighed som planlagt i Kommissionens meddelelse af 18. oktober 2022 med titlen "Digitalisering af energisystemet — EU's handlingsplan". I overensstemmelse med engangsprincippet er det nødvendigt, at de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder vurderer, om de oplysninger om bæredygtighed, som virksomhederne allerede har fremlagt i henhold til EU-retten, er tilstrækkelige til, at de og BEREC kan udføre deres tilsynsopgaver i henhold til EU-retten. I den forbindelse bør BEREC som led i sine horisontale retningslinjer for information og rapportering kortlægge de bæredygtighedsrelaterede rapporteringsforpligtelser. BEREC bør samarbejde med andre kompetente myndigheder for at sikre effektiv dataindsamling og -behandling fra andre bæredygtighedsrelaterede rapporter, der kræves i henhold til EU-retten eller national ret i forbindelse med anvendelsen af EU-retten, med henblik på at minimere den administrative byrde og genanvende de eksisterende relevante data.

(377) Det er muligt at udveksle oplysninger, der af en kompetent myndighed betragtes som fortrolige i henhold til EU-regler og nationale regler om fortrolighed og forretningshemmeligheder, med Kommissionen, BEREC og andre myndigheder, hvis

---

68 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

69 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

det er nødvendigt. De udvekslede oplysninger bør begrænses til, hvad der er relevant og rimeligt under hensyn til formålet med udvekslingen.

(378) Dette direktiv bør hverken berøre medlemsstaternes forpligtelse til at fremlægge enhver oplysning, som er nødvendig for at forsvare Unionens interesser i forbindelse med internationale aftaler, eller indberetningskrav i ret, der ikke er specifik for sektoren for elektronisk kommunikation, f.eks. konkurrenceretten.

(379) For at lette byrden ved anmodninger om oplysninger fra net- og tjenesteudbydere og den berørte kompetente myndighed bør BEREC vedtage retningslinjer for omfanget af anmodninger om oplysninger og rapportering, skabeloner, formater, tidsplan og hyppighed. BEREC's retningslinjer bør harmonisere regelmæssig og systematisk rapportering i forbindelse med generelle tilladelser, individuelle brugsrettigheder til knappe ressourcer og specifikke forpligtelser og bør ikke kræves mere end én gang om året og bør også være omfattet af BEREC-skabeloner. Alle anmodninger om oplysninger og rapporteringsforpligtelser bør være forholdsmæssige, objektivt begrundede og begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt. Navnlig bør gentagne anmodninger fra den kompetente myndighed og fra BEREC om de samme oplysninger samt krav om systematisk og jævnlig dokumentation for overholdelsen af samtlige vilkår for den generelle tilladelse eller brugsrettigheden undgås. Virksomhederne bør gøres bekendt med, hvad de oplysninger, de anmodes om at fremlægge, skal bruges til. Fremlæggelse af oplysninger bør ikke være en betingelse for markedsadgang. Til statistiske formål og for at holde anmeldelsesdatabasen ajour med nøjagtige oplysninger kan der stilles krav om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal indgive anmeldelse, når deres aktiviteter ophører.

(380) Reguleringsindgreb skal bygge på detaljerede oplysninger om netudrulningen for at være effektive og målrette indsatsen mod de områder, hvor der er behov for det. Disse oplysninger er afgørende for at fremme investeringer, øge konnektiviteten i hele Unionen og formidle oplysninger til alle relevante myndigheder og borgerne. De bør omfatte undersøgelser om både udrulning af gigabitnet og væsentlige opgraderinger eller udvidelser af net, der muligvis ikke i alle henseender har samme præstationsegenskaber som gigabitnet, f.eks. udrulning af fibernet til gadeskabet, kombineret med aktive teknologier som vectoring. Indsamlingen af oplysninger bør også understøtte processen for nedlukning af kobbernettet med alle relevante oplysninger. De relevante prognoser bør vedrøre perioder på op til tre år. Detaljeringsgraden og den territoriale granularitet i de oplysninger, som de kompetente myndigheder bør indsamle, bør være afstemt efter det specifikke mål for reguleringen og være tilstrækkelig til at opfylde de reguleringsmæssige formål. Derfor vil størrelsen af den territoriale enhed også variere fra medlemsstat til medlemsstat afhængigt af de reguleringsmæssige behov under de særlige nationale omstændigheder og af, hvilke oplysninger der er til rådighed lokalt. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder bør følge BEREC's retningslinjer for bedste praksis i forbindelse med en sådan opgave, og disse retningslinjer vil kunne trække på erfaringerne fra de nationale tilsynsmyndigheders og/eller andre kompetente myndigheders gennemførelse af geografiske undersøgelser af netudrulningen. Uden at det berører overholdelsen af fortrolighed og forretningshemmeligheder, bør de kompetente myndigheder, hvis oplysningerne ikke allerede er tilgængelige på markedet, stille de data, der er indsamlet i disse undersøgelser, direkte til rådighed i et

åbent format i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024[70] og uden begrænsninger med hensyn til videreanvendelse, og de bør stille værktøjer til at fastslå tjenestekvaliteten til rådighed for slutbrugerne for at bidrage til øget bevidsthed om de tilgængelige konnektivitetstjenester. I forbindelse med indsamlingen af disse oplysninger bør alle berørte myndigheder respektere fortrolighedsprincippet og undgå at skabe konkurrencemæssige ulemper for virksomheder.

(381) Hvis geografiske undersøgelser, eventuelt kombineret med andre relevante data, viser konkurrenceproblemer, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne foretage en markedsanalyse, når det er berettiget.

(382) Pålidelige oplysninger om etableringen af bredbåndsnet er afgørende for en præcis målretning af statsstøtten, verificering af forsyningspligten og effektiv fremme af konkurrencen. Periodiske undersøgelser kan måske ikke tage højde for fiberudrulningens dynamiske karakter. Bedste praksis tyder derfor på, at kortlægningen af netudrulninger overgår fra en statisk undersøgelse til en løbende undersøgelse, ideelt set på grundlag af en API-baseret dataindsamlingsmodel, der skaber en "digital tvilling i realtid" af EU-konnektiviteten, som omfatter både jordbaseret og ikkejordbaseret konnektivitet (satellitkonnektivitet).

(383) For at overholde statsstøttereglerne skal det støttede net bl.a. sikre en passende trinvis ændring i forhold til eksisterende og planlagte net, der allerede eksisterer eller forventes etableret. Dette kan kræve kortlægning af konkrete hastighedstærskler.

(384) En nøjagtig beregning af tilgængeligheden (lokaler, som infrastrukturen går igennem), paratheden (lokaler, der er tilsluttet) og udbredelsen (lokaler, der er aktiveret) af den geografiske rækkevidde af konnektivitetsdækningen for gigabitnet, udnyttelsesgraden og markedsandelene kræver en præcis nævner. For at sikre, at disse beregninger er robuste, bør de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder have adgang til den autoritative optælling af husstande og fysiske lokaler pr. adressepunkt, som de nationale statistiske kontorer eller matrikelmyndigheder ligger inde med. Adgang til disse pålidelige data er afgørende for at beregne nøjagtig konnektivitetsdækning og dækningsgrad med henblik på overvågning af målene for det digitale årti og for at sikre solide og konsekvente markedsanalyser i hele Unionen.

(385) Adgang til gigabitnet er en forudsætning for social inklusion og økonomisk udvikling, men faktorer på efterspørgselssiden påvirker i væsentlig grad den frie markedsadgang og investeringernes levedygtighed. For effektivt at kunne foretage markedsanalyser, afgrænse relevante markeder og målrette offentlige indgreb bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne skelne mellem "infrastrukturhuller" (hvor der ikke findes net) og "adoptionshuller" (hvor der findes net, som ikke udnyttes). Det kan derfor være nyttigt at sammenligne geospatiale netværksdata og socioøkonomiske mikrodata for at vurdere de mulige begrænsninger, der påvirker dækningen, efterspørgslen og den digitale inklusion.

(386) Data om husstandenes sammensætning, aldersstruktur og disponible indkomst kan være relevante for vurderingen af efterspørgselselasticiteten og potentielle hindringer for indførelsen af bredbåndstjenester. Desuden kan de tilgængelige indkomst- og

[70] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 56, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj).

fattigdomsindikatorer anvendes til automatisk kontrol af berettigelsen til sociale vouchere. Behandlingen af disse parametre vil gøre det muligt for medlemsstaterne at målrette offentlige tilskud mod at støtte de mest sårbare borgere og samtidig begrænse enhver mulig konkurrenceforvridning.

(387) Erfaringen har vist, at der ofte er tekniske hindringer inden for den endelige forbindelse til brugeren, som adskiller sig fra den nære udbygning af nettet. Derfor er statistiske data vedrørende fysiske bygningskarakteristika, herunder byggeår, boligtype (boligenheder i forhold til enfamiliehuse) og lejerstatus, relevante. Adgang til disse data kan sætte tilsynsmyndighederne i stand til at identificere "vertikale flaskehalse", såsom interne kabelomkostninger, der kan fungere som hindringer for investeringer, og til at tilpasse omkostningsmodellerne for engrosadgangspriser i overensstemmelse hermed.

(388) For effektivt at udføre reguleringsopgaver, herunder afgrænsning af subnationale geografiske markeder og målretning af statsstøtte, kan de nationale tilsynsmyndigheder kræve behandling af geospatiale netværksdata i kombination med detaljerede socioøkonomiske og fysiske mikrodata for de enkelte adressepunkter. Hvis behandling af personoplysninger er nødvendig for at udføre disse opgaver, foretages en sådan behandling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra e), og artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679. For at sikre fuld overholdelse af principperne om statistisk fortrolighed i forordning (EF) nr. 223/2009[71] bør denne forordning fremme anvendelsen af et sikkert databehandlingsmiljø (SPE) eller tilsvarende sikre tekniske grænseflader. Dette miljø sikrer, at mens der foretages analyser af mikrodata med henblik på nøjagtighed, videregives der ingen fortrolige data til den regulerende myndighed, og enhver offentlig rapportering, der udledes af denne analyse, skal aggregeres til et niveau, der forhindrer genidentifikation af specifikke statistiske enheder, hvilket typisk sikrer en minimumstærskel på mindst tre enheder.

(389) For at sikre konsekvens i hele det indre marked bør BEREC kunne ajourføre sine retningslinjer for at præcisere de tekniske standarder for et sikkert databehandlingsmiljø og datadefinitionerne for de socioøkonomiske indikatorer og sikre, at byrden for de nationale statistiske kontorer minimeres gennem standardiserede API'er.

(390) Markedsdeltagerne kan ændre deres udrulningsplaner af uforudsigelige, objektive og berettigede årsager, men de kompetente myndigheder bør gribe ind, herunder hvis offentlige midler er berørt, og om nødvendigt pålægge sanktioner, hvis de forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed har modtaget vildledende, fejlagtige eller ufuldstændige oplysninger fra en virksomhed eller offentlig myndighed. For så vidt angår sanktioner bør grov uagtsomhed henvise til en situation, hvor en virksomhed eller en offentlig myndighed giver vildledende, fejlagtige eller ufuldstændige oplysninger som følge af dens adfærd eller intern organisation, der ligger væsentligt under fornøden omhu i forbindelse med de afgivne oplysninger. Grov uagtsomhed bør ikke kræve, at virksomheden eller den offentlige myndighed er vidende om, at de afgivne oplysninger er vildledende, fejlagtige eller ufuldstændige, men snarere at

[71] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/223/oj).

vedkommende burde have haft kendskab til det, hvis den havde handlet eller var organiseret med fornøden omhu. Det er vigtigt, at sanktionerne er tilstrækkeligt afskrækkende i lyset af den negative indvirkning på konkurrencen og på offentligt finansierede projekter. Bestemmelserne om sanktioner bør ikke berøre retten til at kræve erstatning for skader i henhold til national ret.

(391) Mindskelse af den digitale kløft i Unionen er afgørende, hvis alle Unionens borgere skal have adgang til internettjenester og digitale tjenester. Med henblik herpå bør de relevante myndigheder i tilfælde af specifikke og veldefinerede områder have mulighed for at opfordre virksomheder og offentlige myndigheder til at erklære, at de har til hensigt at udrulle gigabitnet i disse områder, ved at give dem tilstrækkelig tid til at fremlægge et velovervejet svar. Oplysningerne i prognoserne bør afspejle de økonomiske udsigter for sektoren for elektronisk kommunikation og virksomheders investeringsplaner på det tidspunkt, hvor oplysningerne er indsamlet, så det er muligt at kortlægge konnektiviteten i forskellige områder. Hvis en virksomhed eller offentlig myndighed erklærer, at den har til hensigt at foretage udrulning i et område, bør den nationale tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed kunne kræve, at andre virksomheder og offentlige myndigheder erklærer, hvorvidt de agter at udrulle gigabitnet. Denne procedure, som afhænger af, at markedsdeltagerne svarer sandfærdigt og i god tro, vil skabe gennemsigtighed for de virksomheder og offentlige myndigheder, der har tilkendegivet interesse i udrulning i det pågældende område, hvormed de ved udformningen af deres forretningsplaner kan vurdere den sandsynlige konkurrence, de vil møde fra andre net. For at sikre forudsigelige investeringsbetingelser bør de kompetente myndigheder kunne meddele virksomheder og offentlige myndigheder, der tilkendegiver interesse i udrulning af gigabitnet, om der er foretaget eller planlagt andre typer netopgraderinger i det pågældende område.

(392) Det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder hører alle interesserede parter om påtænkte afgørelser, giver dem tilstrækkelig tid under hensyn til sagens kompleksitet til at fremsætte kommentarer og tager hensyn til disse kommentarer, før de træffer endelig afgørelse. For at sikre, at afgørelser på nationalt plan ikke får negative følger for det indre markeds funktion eller for andre af TEUF's målsætninger, bør de nationale tilsynsmyndigheder desuden underrette Kommissionen og andre nationale tilsynsmyndigheder om visse specifikke udkast til afgørelser vedrørende navnlig markedets funktionsmåde og konkurrenceevne, så disse får mulighed for at kommentere dem. Det er rimeligt, at de kompetente myndigheder hører de interesserede parter i de tilfælde, der er fastsat i denne forordning, om alle udkast til foranstaltninger med konsekvenser for handelen mellem medlemsstaterne.

(393) Det er i et konkurrencebaseret miljø vigtigt, at der tages hensyn til de berørte parters, herunder brugernes og forbrugernes, synspunkter. Medlemsstaterne bør tilrettelægge en passende høringsmekanisme for at tage behørigt hensyn til borgernes interesser. En sådan mekanisme kunne involvere et organ, som uafhængigt af den nationale tilsynsmyndighed og af tjenesteudbyderne udfører forskning for så vidt angår forbrugerrelaterede spørgsmål, eksempelvis forbrugeradfærd og mekanismer for leverandørskift, og som fungerer i åbenhed og leverer bidrag til de eksisterende mekanismer for høring af de berørte parter. Desuden kan der indføres en mekanisme, med det formål at muliggøre et passende samarbejde om spørgsmål vedrørende fremme af lovligt indhold. Samarbejdsprocedurer, der indføres ved hjælp af en sådan mekanisme, bør imidlertid ikke kunne benyttes til systematisk overvågning af brug af internettet.

(394) Standardisering bør fortsat primært være en markedsstyret proces. Der kan dog stadig være situationer, hvor det er hensigtsmæssigt at kræve bestemte standarder overholdt på EU-plan for at forbedre interoperabiliteten og brugernes valgmuligheder samt tilskynde til interkonnektivitet på det indre marked. På nationalt plan er medlemsstaterne undergivet direktiv (EU) 2015/1535. Standardiseringsprocedurer i henhold til denne forordning bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU[72] og 2014/35/EU og direktiv 2014/53/EU[73].

(395) Harmonisering og koordinering af radiofrekvenser og regulering af udstyr understøttet af standardisering på grundlag af direktiv 2014/53/EU[74] er komplementære størrelser, der bør koordineres nøje, således at deres fælles mål opfyldes effektivt med støtte fra RSPB. En koordinering af indholdet og timingen af mandater til Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministratorer (CEPT) i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF og standardiseringsanmodninger til standardiseringsorganer såsom Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation, herunder med hensyn til radiomodtagerparametre, bør fremme indførelsen af fremtidige systemer, understøtte mulighederne for radiofrekvensdeling og sikre en effektiv radiofrekvensforvaltning.

(396) Standardiseringsanmodninger til standardiseringsorganer såsom Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation, herunder med hensyn til radiomodtagerparametre, bør fremme indførelsen af fremtidige systemer, understøtte mulighederne for radiofrekvensdeling og sikre en effektiv radiofrekvensforvaltning.

(397) Unionen og medlemsstaterne har i Verdenshandelsorganisationens regi afgivet en række tilsagn vedrørende standarder og regelsæt for telenet og -tjenester.

(398) Udenretslig tvistbilæggelse kan være et hurtigt og omkostningseffektivt middel for slutbrugerne til at håndhæve deres rettigheder, navnlig for forbrugere, mikrovirksomheder og små virksomheder, som defineret i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF[75]. Medlemsstaterne bør give mulighed for, at den nationale tilsynsmyndighed eller anden kompetent myndighed med ansvar for eller mindst et uafhængigt organ med dokumenteret ekspertise i at håndtere slutbrugerrettigheder kan fungere som en alternativ tvistbilæggelsesinstans. Med hensyn til sådanne tvistbilæggelser bør de myndigheder eller andre organer, der er anmeldt som alternative tvistbilæggelsesinstanser, fuldt ud opfylde kvalitetskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU[76], og de bør navnlig ikke være underlagt

---

72 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 79, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/30/oj).

73 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 357, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/35/oj).

74 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj).

75 Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

76 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

instrukser. Da mange medlemsstater har indført tvistbilæggelsesprocedurer også for slutbrugere, der ikke er forbrugere, og som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU , er det rimeligt at fastholde den sektorspecifikke tvistbilæggelsesprocedure for både forbrugere og, hvor medlemsstaterne udvider proceduren, andre slutbrugere, navnlig mikrovirksomheder og små virksomheder. For så vidt angår udenretslig tvistbilæggelse bør medlemsstaterne kunne opretholde eller indføre strengere bestemmelser end dem, der er fastsat i direktiv 2013/11/EU, for at sikre et højere forbrugerbeskyttelsesniveau.

(399) Hvis der opstår en tvist mellem virksomheder i én medlemsstat på et område, der er omfattet af denne forordning, f.eks. vedrørende forpligtelser i forbindelse med adgang og samtrafik eller metoder til overførsel af slutbrugerfortegnelser, bør den forurettede part, der har forhandlet i god tro, men ikke har kunnet nå til enighed med modparten, kunne anmode den nationale tilsynsmyndighed om at afgøre tvisten. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne pålægge parterne en løsning. Når en national tilsynsmyndighed deltager i bilæggelsen af en tvist mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til offentligheden eller tilhørende faciliteter i en medlemsstat, bør den søge at sikre, at de forpligtelser, der følger af denne forordning, overholdes.

(400) Ud over den klageadgang, der følger af EU-retten eller national ret, er der behov for en enkel procedure, der efter anmodning af en af tvistens parter sættes i gang for at bilægge grænseoverskridende tvister mellem virksomheder, der udbyder eller har tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester i forskellige medlemsstater.

(401) En vigtig opgave for BEREC er i givet fald at vedtage udtalelser i forbindelse med tvister mellem parter i forskellige medlemsstater. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor i sådanne sager tage fuldt hensyn til BEREC's udtalelse, når de pålægger en virksomhed forpligtelser eller på anden vis bilægger tvisten.

(402) Den teknologiske og markedsmæssige udvikling inden for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og cloud- og AI-baserede net og tjenester fører til øget interaktion, samarbejde og kommercielle aftaler mellem en bred vifte af virksomheder, herunder udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, indholds- og applikationsudbydere, software- og AI-udviklere samt producenter af netværksudstyr og -udstyr. I lyset af denne udvikling bør BEREC bistå virksomhederne gennem retningslinjer, der bl.a. omfatter bedste praksis for at lette samarbejdet mellem markedsaktørerne i det bredere konnektivitetsøkosystem i overensstemmelse med konkurrencereglerne. Retningslinjerne bør være fremadskuende og muliggøre fremtidig banebrydende innovation og udvikling af brugsscenarier, der bidrager til Unionens mål under konkurrenceevnekompasset. BEREC kan med støtte fra ODN arbejde tæt sammen med repræsentanter for industrien og andre relevante interessenter. Med henblik herpå kan BEREC nedsætte en særlig samarbejdsgruppe for interessenter for at fremme en struktureret dialog, udveksling af bedste praksis og teknisk ekspertise og for at støtte en konsekvent og effektiv gennemførelse af retningslinjerne.

(403) Samarbejdsaspekter i henhold til disse BEREC-retningslinjer bør omfatte serviceleveranceaftaler mellem netudbydere, aspekter vedrørende fair, rimelig og forholdsmæssig anvendelse af den anden parts ressourcer, navnlig i tilfælde såsom overdragelse af IP-trafik via samtrafik, peering og transit med henblik på at levere informationssamfundstjenester eller elektroniske kommunikationstjenester på en

effektiv, økonomisk bæredygtig og pålidelig måde, navnlig til gavn for slutbrugeren. Navnlig bør aftaler mellem disse aktører om overdragelse af trafik ikke føre til uforholdsmæssigt store eller økonomisk uholdbare investeringsbehov for netudbydere, og fordelene ved øget trafik bør deles på en måde, der fremmer fortsatte investeringer, innovation og netmodstandsdygtighed. Retningslinjerne bør derfor omfatte praksis, der giver mulighed for gavnligt teknisk samarbejde på tværs af det bredere økosystem for konnektivitet og digitale tjenester.

(404) BEREC's retningslinjer bør også omfatte udveksling af oplysninger om forventede trafikmønstre, herunder spidsbelastninger, og generelle trafikprognoser med henblik på at støtte en optimeret netplanlægning og håndtering af kapacitetsbegrænsninger. Desuden bør retningslinjerne behandle yderligere aspekter af energieffektiv, økonomisk bæredygtig og pålidelig trafiklevering fra et end-to-end-perspektiv, herunder fremme af en mere harmoniseret anvendelse af datakomprimeringsteknikker såsom codecs, med henblik på at reducere energiforbruget og forbedre effektiviteten af netanvendelsen. Samtidig og med det formål at tilskynde til udbud af innovative tjenester kan BEREC's retningslinjer også give vejledning om rammer for fælles innovation mellem elektroniske kommunikationsnet og andre virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer. Desuden kan retningslinjerne give god praksis for neutral udrulning af værts- og multicloudtjenester i elektroniske kommunikationsnet og mindske hindringerne for AI-udvikleres og indholdsudbyderes innovation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2854, fremme interoperabilitetsstandarder og andre relevante foranstaltninger for at tilskynde til udrulning af innovative produkter og tjenester, der kræver samarbejde mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller mellem sådanne udbydere og andre virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer. Sådanne innovative produkter og tjenester kan bl.a. omfatte fælles udrulning af edgecomputingtjenester for at bringe cloudressourcer, der er nødvendige for levering af tjenester med lav latenstid, tættere på mobilabonnenter, levering af virksomheds-/industrielle IoT-platforme, der kræver samarbejde mellem udbydere af cloudtjenester og elektroniske kommunikationsnet, eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet og indholds- og applikationsudbydere, der i fællesskab udruller caches inden for netværk for at optimere streaming. Spørgsmål, der behandles i disse retningslinjer, herunder spørgsmål vedrørende samtrafik mellem offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og net ejet af andre virksomheder end offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet, bør ikke være omfattet af en tvistbilæggelsesmekanisme, hvilket bør begrænses til håndhævelsen af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, og ikke bør omfatte ordninger af samarbejdsbaseret eller frivillig karakter.

(405) For at fremme et effektivt samarbejde mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet og andre virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller i nært beslægtede sektorer, er det hensigtsmæssigt at indføre en frivillig forligsprocedure for at lette dialogen om tekniske og kommercielle ordninger. En sådan procedure udgør et struktureret og neutralt forum, der støttes af de nationale tilsynsmyndigheder i samarbejde med BEREC for at tilskynde til mindelige løsninger og mindske sandsynligheden for langvarige tvister og øge den reguleringsmæssige sammenhæng. For at sikre en sammenhængende og harmoniseret anvendelse af denne frivillige forligsprocedure i hele Unionen bør der sikres et tæt samarbejde med BEREC under hele proceduren, herunder på forligsmødet og i rapporten herfra. BEREC bør navnlig give en udtalelse om individuelle sager, der forelægges af

parterne i forbindelse med forligsprocedurer under ledelse af de nationale tilsynsmyndigheder. Desuden bør retningslinjerne for økosystemsamarbejde vejlede de nationale tilsynsmyndigheder om vurderingen af de relevante kommercielle og tekniske spørgsmål samt om mulighederne for et effektivt samarbejde mellem parterne. Ved at tilskynde til samarbejde og gensidig forståelse kan denne procedure bidrage til en mere effektiv, økonomisk bæredygtig og pålidelig levering af IP-trafik, støtte interoperabilitet og tjenesternes kvalitet og lette udbredelsen af innovative tjenester baseret på samarbejde, samtidig med at aftalefriheden bevares.

(406) Medlemsstaterne kan være nødt til at ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer og afgifter, som hænger sammen med generelle tilladelser og brugsrettigheder, i tilfælde hvor det er objektivt velbegrundet. Sådanne påtænkte ændringer bør behørigt meddeles alle berørte parter i god tid, så de har fyldestgørende lejlighed til at udtale sig. Unødvendige procedurer bør undgås i forbindelse med mindre ændringer i eksisterende tilladelser til at installere faciliteter eller i brugsrettigheder til radiofrekvenser eller til nummerressourcer, når disse ændringer ikke berører tredjemands interesser. Ved mindre ændringer af rettigheder og forpligtelser forstås ændringer, som hovedsagelig er af administrativ art og ikke ændrer den generelle tilladelse og de individuelle brugsrettigheder i væsentlig grad og således ikke kan give konkurrencemæssige fordele i forhold til andre virksomheder.

(407) Under hensyntagen til betydningen af at sikre juridisk forudsigelighed og for at fremme forudsigelighed i reguleringen for at skabe et sikkert miljø for investeringer, navnlig for ny trådløs bredbåndskommunikation, bør enhver begrænsning eller tilbagekaldelse af eksisterende brugsrettigheder til radiofrekvenser eller nummerressourcer eller tilladelser til at installere faciliteter være genstand for forudsigelige og transparente procedurer. Derfor kan der eventuelt indføres strengere krav eller en anmeldelsesordning, navnlig i tilfælde hvor der er tildelt brugsrettigheder efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer og i tilfælde af harmoniserede radiofrekvensbånd, der skal bruges til trådløse elektroniske bredbåndskommunikationstjenester (»trådløse bredbåndstjenester«). Begrundelser, der henviser til faktisk og effektiv brug af radiofrekvenser og teknologisk udvikling, kunne bygge på de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til afgørelse nr. 676/2002/EF. Hvis de generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser endvidere skal begrænses, tilbagekaldes eller ændres uden samtykke fra rettighedshaveren, kan dette ske efter høring af de berørte parter, medmindre de foreslåede ændringer er mindre. Da begrænsninger eller tilbagekaldelser af generelle tilladelser eller rettigheder kan have betydelige konsekvenser for deres indehavere, bør de kompetente myndigheder være særligt opmærksomme og foretage en forhåndsvurdering af den potentielle skade, som sådanne foranstaltninger kan forårsage, inden de træffer disse foranstaltninger.

(408) De kompetente myndigheder bør overvåge og sikre, at vilkårene for den generelle radiofrekvenstilladelse og brugsrettighederne overholdes, og navnlig at sikre en faktisk og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne og overholdelse af forpligtelserne vedrørende dækning og tjenestekvalitet i kraft af administrative sanktioner, herunder økonomiske sanktioner og påbud og tilbagekaldelse af brugsrettigheder i tilfælde af manglende overholdelse af disse vilkår. Virksomhederne bør fremlægge de mest nøjagtige og fuldstændige oplysninger som muligt for de kompetente myndigheder, så disse er i stand til at løse deres tilsynsopgaver.

(409) Enhver part, der er genstand for en afgørelse truffet af en kompetent myndighed, herunder en afgørelse om ikke at behandle ansøgninger om tilladelse til at installere

faciliteter, bør have ret til at klage til en instans, der er uafhængig af de involverede parter og af indblanding udefra eller politisk pres. Denne klageprocedure bør ikke berøre kompetencefordelingen inden for de nationale retssystemer og juridiske og fysiske personers rettigheder i henhold til national ret. Under alle omstændigheder bør medlemsstaterne garantere effektiv domstolskontrol af sådanne afgørelser.

(410) For at skabe juridisk forudsigelighed for markedsdeltagerne bør klageinstanserne udføre deres funktioner effektivt. Klagesager bør navnlig ikke være unødigt langvarige. Foreløbige foranstaltninger, der suspenderer virkningerne af en kompetent myndigheds afgørelse, bør kun være tilladt, hvis det er presserende nødvendigt for at forhindre, at den part, der har anmodet om disse foranstaltninger, påføres alvorlig og uoprettelig skade, og kun når det er nødvendigt af hensyn til balancen mellem parternes interesser.

(411) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage afgørelser for at imødegå grænseoverskridende skadelig interferens mellem medlemsstaterne, for at fastlægge en harmoniseret eller koordineret tilgang med henblik på at imødegå inkonsekvent gennemførelse af generelle reguleringstilgange fra de nationale tilsynsmyndigheders side vedrørende regulering af markederne for elektronisk kommunikation samt nummerering, herunder nummerserier, nummerportabilitet og identifikatorer, nummer- og adressekonverteringssystemer og adgang til beredskabstjenester via det fælleseuropæiske alarmnummer "112", for at gøre gennemførelsen af standarder eller specifikationer obligatorisk eller fjerne standarder eller specifikationer fra den obligatoriske del af listen over standarder, for at vedtage de tekniske og organisatoriske foranstaltninger for på passende vis at styre risiciene for sikkerheden i net og tjenester samt de omstændigheder, det format og de procedurer, der gælder for anmeldelse af sikkerhedshændelser, for at specificere relevante detaljer vedrørende omsættelige individuelle rettigheder, der er offentligt tilgængelige i et standardiseret elektronisk format, når brugsrettighederne til radiofrekvenser oprettes, med henblik på at specificere de fysiske og tekniske karakteristika ved trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, for at tillade eller forhindre, at en national tilsynsmyndighed pålægger virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, visse forpligtelser i forbindelse med adgang eller samtrafik, for at harmonisere specifikke numre eller nummerserier for at imødekomme uopfyldt grænseoverskridende eller paneuropæisk efterspørgsel efter nummerressourcer og for at præcisere den skabelon for aftaleresuméer, der skal stilles til rådighed for forbrugerne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[77].

(412) Medlemsstaterne bør sikre ved at informere herom, at markedsaktørerne og potentielle nye aktører på markedet har kendskab til deres rettigheder og pligter og ved, hvor de kan få nærmere oplysninger herom. Når oplysningerne offentliggøres i den pågældende medlemsstats officielle tidende, kan de berørte parter i andre medlemsstater finde de oplysninger, de har brug for.

---

[77] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(413) For at afgøre, om EU-retten anvendes korrekt, skal Kommissionen vide, hvilke virksomheder der er udpeget som havende en stærk markedsposition, og hvilke forpligtelser de nationale tilsynsmyndigheder har pålagt markedsaktørerne. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne ud over at offentliggøre oplysningerne på nationalt niveau også sender dem til Kommissionen. Når medlemsstaterne skal sende oplysninger til Kommissionen, bør dette kunne ske i elektronisk form under forudsætning af, at der aftales passende procedurer for autentifikation.

(414) Kommissionen bør regelmæssigt undersøge, hvordan denne forordning fungerer, navnlig for at vurdere, om der er behov for ændringer i lyset af skiftende teknologiske betingelser og markedsvilkår. Kommissionen bør i forbindelse med sin undersøgelse af, hvordan denne forordning fungerer, vurdere, om der på baggrund af udviklingen på markedet og med sigte på både konkurrence og forbrugerbeskyttelse fortsat er behov for bestemmelserne om sektorspecifik forhåndsregulering, eller om de skal ændres eller ophæves.

(415) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den [dd. måned 2026].

(416) Der er behov for at fastsætte en overgangsperiode for Kommissionen til at oprette EU-ordningen for satellittilladelser, som bør erstatte de nationale ordninger. I denne periode bør Kommissionen fastsætte de betingelser, der gælder for udbud af satellitnet og satellitkommunikationstjenester og brugen af frekvenser, og fastlægge proceduren, herunder tidsfrister og praktiske aspekter, for virksomhedernes indgivelse af anmodninger om EU-tilladelse. Desuden bør der være tilstrækkelig tid til, at indehavere af brugsrettigheder eller brugere af frekvenser i henhold til national ret kan anmode om EU-tilladelse, og til, at Kommissionen kan behandle sådanne anmodninger –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

1. DEL I – ANVENDELSESOMRÅDE, MÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning fastsættes der regler for udbud af elektroniske kommunikationsnet, elektroniske kommunikationstjenester, tilhørende faciliteter og tilknyttede tjenester, strategisk planlægning og forvaltning af radiofrekvenser samt visse aspekter af terminaludstyr.

2. Denne forordning fastlægger også en forvaltningsramme for sektoren for elektronisk kommunikation bestående af de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation ("BEREC"), Frekvenspolitikorganet ("RSPB") og Kontoret for Digitale Netværk ("ODN"), som fastlægger BEREC's, RSPB's og ODN's opgaver samt de nationale tilsynsmyndigheders og, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheders opgaver og fastsætter et sæt procedurer for anvendelsen af den relevante retlige ramme i hele Unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "elektronisk kommunikationsnet": transmissionssystemer, uanset om de bygger på en permanent infrastruktur eller centraliseret administrationskapacitet, og, hvor det er relevant, koblings- og dirigeringsudstyr og andre ressourcer, herunder netelementer, der ikke er aktive, som gør det muligt at overføre signaler ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, optiske eller andre elektromagnetiske midler, herunder satellitnet, fastnet og mobilnet, elkabelsystemer, i det omfang de anvendes til transmission af signaler, net, som anvendes til radio- og tv-spredning, samt kabel-tv-net, uanset hvilken type information der overføres

2) "gigabitnet": enten et elektronisk kommunikationsnet, der udelukkende består af optiske fiberelementer frem til nettermineringspunktet, eller et elektronisk kommunikationsnet, som under normale spidsbelastningsvilkår kan give en tilsvarende netpræstation for så vidt angår disponibel båndbredde til downlink og uplink, robusthed, fejlrelaterede parametre samt latenstid og variation heri;

   denne definition erstatter definitionen af "net med meget høj kapacitet" i artikel 2, nr. 2), i direktiv (EU) 2018/1972

3) "elektronisk kommunikationstjeneste": en tjeneste, som normalt ydes mod betaling via elektroniske kommunikationsnet, og som med undtagelse af tjenester, der består i tilrådighedsstillelse af eller udøvelse af redaktionel kontrol over indhold transmitteret ved hjælp af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, omfatter følgende typer tjenester:

   a) internetadgangstjenester

   b) interpersonelle kommunikationstjenester

   c) tjenester, der udelukkende eller overvejende består i overføring af signaler, som f.eks. transmissionstjenester, der anvendes til levering af maskine-til-maskine-tjenester og til radio- og tv-spredning

4) "lokaler, som infrastrukturen går igennem": slutbrugernes lokaler, for hvilke en operatør har udrullet sit adgangsnet frem til betjeningspunktet (dvs. det første koncentrations- eller fordelingspunkt, der skal betjene lokalerne), så operatøren fra modtagelsen af anmodningen kan stille adgangstjenesten til rådighed inden for fire uger med yderligere udbygning af rimeligt omfang (dvs. ved blot at gennemføre en gængs lokalespecifik endelige tilslutning og aktivering uden at udvide adgangsnettet ud over betjeningspunktet)

5) "lokaler, der er tilsluttet": en slutbrugers lokaler, hvor adgangsnetinfrastrukturen er blevet fysisk udvidet fra betjeningsstedet og termineret inde i slutbrugerens lokaler

6) "væsentlig kobberbaseret tjeneste": en elektronisk kommunikationstjeneste, der leveres via oprindelig kobberadgangsinfrastruktur, i det omfang den understøtter missionskritiske eller væsentlige funktioner såsom alarmkommunikation, teleplejesystemer, alarmer og overvågningskontrolsystemer, der anvendes inden for vand-, energi- og transportindustrien

7) "internetadgangstjeneste": en offentligt tilgængelig tjeneste, som leverer adgang til internettet og dermed konnektivitet til praktisk taget alle endepunkter på internettet, uanset den anvendte netteknologi og det anvendte terminaludstyr

8) "interpersonel kommunikationstjeneste": en tjeneste, som normalt ydes mod betaling, og som muliggør direkte interpersonel og interaktiv informationsudveksling via elektroniske kommunikationsnet mellem et afgrænset antal personer, hvor de personer, der indleder eller deltager i kommunikationen, bestemmer, hvem modtageren eller modtagerne skal være, og ikke omfatter tjenester, der muliggør interpersonel og interaktiv kommunikation som blot en mindre støttefunktion, der er tæt knyttet til en anden tjeneste

9) "nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste": en interpersonel kommunikationstjeneste, der etablerer forbindelse til offentligt tildelte nummerressourcer, dvs. et eller flere numre i nationale eller internationale nummerplaner, eller som muliggør kommunikation med et eller flere numre i nationale eller internationale nummerplaner

10) "nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste": en interpersonel kommunikationstjeneste, der ikke etablerer forbindelse til offentligt tildelte nummerressourcer, dvs. et eller flere numre i nationale eller internationale nummerplaner, eller som ikke muliggør kommunikation med et eller flere numre i nationale eller internationale nummerplaner

11) "offentligt elektronisk kommunikationsnet": et elektronisk kommunikationsnet, som udelukkende eller overvejende bruges til udbud af elektroniske kommunikationstjenester, der er tilgængelige for offentligheden, og som danner grundlag for overførsel af information mellem nettermineringspunkter

12) "nettermineringspunkt": et fysisk punkt, hvor en slutbruger får adgang til et offentligt elektronisk kommunikationsnet, og som, for net, hvor der anvendes kobling eller routing, identificeres ved hjælp af en specifik netadresse, som kan være knyttet til slutbrugerens nummer eller navn

13) "tilhørende faciliteter": tilknyttede tjenester, fysisk infrastruktur og andre faciliteter eller elementer i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør eller støtter udbud af tjenester via dette net eller denne tjeneste eller har mulighed for at gøre dette, og som omfatter bygninger eller adgangsveje til bygninger, ledningsnet i bygninger, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, master, mandehuller og skabe

14) "tilknyttet tjeneste": en tjeneste i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør eller støtter udbud, selvforsyning eller automatisk levering af tjenester via dette net eller denne tjeneste eller har mulighed for at gøre dette, og som omfatter nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgangsstyringssystemer og elektroniske programoversigter (EPG'er) samt andre tjenester såsom identitet, geografisk placering og tilstedeværelse

15) "adgangsstyringssystem": teknisk foranstaltning, autentifikationssystem og/eller ordning, der gør adgang til en krypteret radio- eller tv-tjeneste i klar form betinget af abonnement eller en anden form for forudgående tilladelse

16) "bruger": en fysisk eller juridisk person, der anvender eller anmoder om en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste

17) "slutbruger": en bruger, der ikke udbyder offentlige elektroniske kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester

18) "forbruger": enhver fysisk person, der anvender eller anmoder om en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste til formål, der ikke er forbundet med vedkommendes erhverv, forretning, håndværk eller profession

19) "udbud af elektroniske kommunikationsnet": etablering, drift, styring eller tilrådighedsstillelse af sådanne net

20) "programmeringsgrænseflade for applikationer" eller "API": den softwaregrænseflade mellem applikationer, som radio- og tv-selskaber eller tjenesteudbydere stiller til rådighed, og faciliteterne i modtagerbokse til forbindelse til tv-apparater eller i integrerede digitale tv-apparater eller digitale radiosæt

21) "allokering af radiofrekvenser": udpegning af et givet radiofrekvensbånd til brug for en eller flere typer radiokommunikationstjenester, om nødvendigt på bestemte vilkår

22) "skadelig interferens": interferens, der udgør en fare for radionavigationstjenesters eller andre sikkerhedstjenesters funktion, eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radiokommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med gældende internationale regler eller Unionens eller medlemsstaternes gældende regler

23) "generel tilladelse": en retlige ramme, der sikrer rettigheder og fastsætter forpligtelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i det indre marked i overensstemmelse med denne forordning

24) "trådløst adgangspunkt med lille rækkevidde": lille trådløs netadgangsinstallation med lav effekt og lille rækkevidde, der enten benytter radiofrekvenser på grundlag af en tilladelse eller på et tilladelsesfrit grundlag eller begge dele, og som kan anvendes som del af et offentligt elektronisk kommunikationsnet, som kan være udstyret med en eller flere ikke iøjnefaldende antenner, og som giver brugerne trådløs adgang til elektroniske kommunikationsnet, uanset om den underliggende nettopologi er mobil- eller fastnetbaseret

25) "radiobaseret lokalnet" eller "RLAN": et trådløst adgangssystem med lav effekt og lille rækkevidde, der har en lav risiko for at skabe interferens med andre sådanne systemer etableret i nærheden af andre brugere, og som på et ikkeeksklusivt grundlag bruger harmoniserede radiofrekvenser

26) "harmoniserede radiofrekvenser": radiofrekvenser, for hvilke harmoniserede tekniske betingelser vedrørende adgang til og effektiv udnyttelse af dem er blevet fastsat ved gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 i beslutning nr. 676/2002/EF

27) "delt brug af radiofrekvenser": adgang med samme beskyttelse eller beskyttelse i hierarkisk rækkefølge for to eller flere teknologier eller brugere til de samme radiofrekvensbånd eller -kanaler for at sikre en effektiv udnyttelse heraf, som kan være baseret på en fastlagt deleordning mellem brugere, der er godkendt på grundlag af en generel tilladelse, individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller en kombination heraf; dette omfatter lovgivningsmæssige tilgange såsom tilladelsesbetinget delt adgang, der garanterer forudsigelige og pålidelige delingsbetingelser for alle brugere

28) "adgang": tilrådighedsstillelse af faciliteter eller tjenester for en anden virksomhed på nærmere fastsatte vilkår og på et enten eksklusivt eller ikkeeksklusivt grundlag med henblik på udbud af elektroniske kommunikationstjenester, informationssamfundstjenester eller radio- eller tv-indholdstjenester; det omfatter

bl.a. adgang til elektroniske kommunikationsnet og netelementer og tilhørende faciliteter, som kan indebære tilslutning af udstyr, såvel kabel- som radiobaseret tilslutning (dette omfatter navnlig adgang til abonnentledninger og de nødvendige faciliteter og tjenester med henblik på levering af tjenester via abonnentledninger), adgang til fysisk infrastruktur, herunder bygninger, kabelkanaler og master, adgang til relevante softwaresystemer, herunder driftsstøttesystemer, adgang til informationssystemer eller databaser til forhåndsbestilling, levering, bestilling, vedligeholdelses- og reparationsbestilling samt fakturering, adgang til nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgang til fastnet og mobilnet, navnlig med henblik på roaming, adgang til adgangsstyringssystemer til digitale tv-tjenester og adgang til virtuelle nettjenester

29) "samtrafik": en særlig form for adgang, der etableres mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet ved hjælp af fysisk og logisk sammenkobling af elektroniske kommunikationsnet, som bruges af den samme eller af en anden virksomhed med henblik på at give en virksomheds brugere mulighed for at kommunikere indbyrdes eller med en anden virksomheds brugere eller få adgang til andre virksomheders tjenester, hvor sådanne tjenester udbydes af de berørte parter eller af andre parter, som har adgang til nettet

30) "operatør": en virksomhed, der udbyder eller har tilladelse til at udbyde et offentligt elektronisk kommunikationsnet eller en tilhørende facilitet

31) "abonnentledning": den fysiske vej, som elektroniske kommunikationssignaler følger, og som forbinder nettermineringspunktet til en hovedfordeler eller et tilsvarende punkt i faste offentlige elektroniske kommunikationsnet

32) "opkald": en forbindelse, som etableres ved hjælp af en offentligt tilgængelig interpersonel kommunikationstjeneste og giver mulighed for tovejstalekommunikation

33) "talekommunikationstjeneste": en elektronisk kommunikationstjeneste, der er tilgængelig for offentligheden med henblik på at etablere og modtage indenlandske eller indenlandske og internationale opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international nummerplan

34) "geografisk nummer": et nummer fra den nationale nummerplan, hvor en del af talstrukturen indeholder en geografisk information, der anvendes til at dirigere opkald til nettermineringspunktets fysiske placering

35) "ikkegeografisk nummer": et nummer fra den nationale nummerplan, som ikke er et geografisk nummer, f.eks. mobil-, frikalds- og overtakseringsnumre

36) "total konversationstjeneste": multimediekonversationstjeneste i realtid, som leverer symmetrisk tovejsoverførsel i realtid af video, tekst i realtid og tale mellem brugere på to eller flere steder

37) "alarmcentral": en fysisk lokalitet, hvor alarmkommunikation modtages under ansvar af en offentlig myndighed eller en privat organisation, der er godkendt af medlemsstaten

38) "den mest passende alarmcentral": en alarmcentral, som de ansvarlige myndigheder har fastsat, at alarmkommunikation skal dirigeres til, og som har kompetence til at formidle kontekstuel information til beredskabstjenester fra det relevante indsatsområde

39) "alarmkommunikation": kommunikation, der etableres via en interpersonel kommunikationstjeneste mellem en slutbruger og alarmcentralen med det formål at anmode om og modtage hjælp fra beredskabstjenester

40) "effektiv alarmkommunikation": alarmkommunikation, der sikrer rettidig kommunikation mellem slutbrugeren og den mest passende alarmcentral, og som rettidigt stiller kontekstuel information til rådighed, herunder lokaliseringsoplysninger om den kaldende part

41) "kontekstuel information": information, som slutbrugeren formidler via alarmkommunikation, eller som transmitteres automatisk fra slutbrugerens terminaludstyr eller det relevante net, for at muliggøre rettidig identifikation af beredskabstjenesternes indsatsressourcer og hurtig ankomst af beredskabstjenesterne til indsatsstedet

42) "beredskabstjeneste": en tjeneste, der er godkendt som en sådan af medlemsstaten, og som i overensstemmelse med national ret yder omgående og hurtig bistand i situationer, hvor der i særlig grad er direkte risiko for liv eller lemmer, for individuel eller kollektiv sundhed eller sikkerhed, for privat eller offentlig ejendom eller for miljøet

43) "lokaliseringsoplysninger om den kaldende part": i et offentligt mobilnet de behandlede data, der stammer fra netinfrastruktur eller mobiltelefoner, og som angiver den geografiske position for en slutbrugers mobilterminaludstyr, og i et offentligt fastnet data om nettermineringspunktets fysiske adresse

44) "terminaludstyr": terminaludstyr som defineret i artikel 1, nr. 1), i Kommissionens direktiv 2008/63/EF[78]

45) "satellitkommunikationstjenester": tjenester, i hvis levering der helt eller delvis gøres brug af etablering af radiokommunikation fra satellitjordstationer eller disses supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter til rumstationer ("uplink") og/eller etablering af radiokommunikation fra en rumstation til satellitjordstationer eller disses supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter ("downlink")

46) "udbud af satellitnet": etablering og drift af satellitsystemer, satellitjordstationer og, hvor det er relevant, disses supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter

47) "satellitjordstation": udstyr på jorden, som kan anvendes til enten kun at transmittere eller til både at transmittere og modtage ("transmit-receive") eller til kun at modtage ("receive-only") radiokommunikationssignaler via satellit eller andre rumbaserede systemer. Dette omfatter, men er ikke begrænset til, jordstationer, terminaler og jordbaseret udstyr, der er nødvendigt for at kommunikere med satellitter eller andre rumstationer

48) "supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter": jordbaserede eller luftbårne stationer i satellitnet, der anvendes på faste eller skiftende lokationer til at forbedre tilgængeligheden af satellitkommunikationstjenester i geografiske områder inden for satellitsystemets/satellitsystemernes dækningsområde, hvor kommunikation med en eller flere rumstationer ikke kan garanteres med den krævede kvalitet

49) "personoplysninger": personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679

[78] Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr (EUT L 162 af 21.6.2008, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/63/oj).

50) "samtykke": samtykke som defineret i artikel 4, nr. 11), i forordning (EU) 2016/679.

Artikel 3

Overordnede mål og principper

1. I forbindelse med denne forordning forfølger medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt BEREC, RSPB, ODN og Kommissionen i overensstemmelse med deres respektive kompetencer hvert af følgende overordnede mål, der ikke er opstillet i prioriteret rækkefølge:

   a) at styrke konnektivitetssektorens og den bredere industris konkurrenceevne ved at lette investeringer i avancerede digitale infrastrukturer, herunder cloud- og AI-baserede løsninger, ved at fremme innovative tjenester, herunder kvalitetssikrede og pålidelige tjenester, og ved at lette samarbejdet mellem aktører i det bredere digitale økosystem

   b) at udvikle et indre marked for elektronisk kommunikation, der letter driften af net og udbuddet af tjenester på tværs af grænserne i Unionen, udviklingen af transeuropæiske digitale net og udbuddet af innovative elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, herunder paneuropæiske satellitkommunikationstjenester

   c) at styrke modstandsdygtigheden og beredskabet i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på EU-plan ved at fremme samarbejdet mellem offentlige myndigheder og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med henblik på at opbygge den nødvendige modstandsdygtighed og varetage Unionens og medlemsstaternes sikkerheds- og forsvarsinteresser

   d) at fremme investeringer i konnektivitet og omfattende tilgængelighed af, adgang til og udbredelse af gigabitnet, herunder faste, mobile og trådløse net, til gavn for alle borgere og virksomheder i Unionen med hensyn til pris, kvalitet og valgmuligheder

   e) at sikre et udbud af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester af høj kvalitet til en overkommelig pris til alle slutbrugere gennem effektiv konkurrence inden for elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, herunder effektiv infrastrukturbaseret konkurrence, og inden for elektroniske kommunikationstjenester og tilknyttede tjenester i hele Unionen

   f) at fremme EU-borgernes interesser og sikre beskyttelsen af slutbrugernes rettigheder, herunder lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken ved levering af internetadgangstjenester, således at alle slutbrugere fortsat nyder godt af et stort udvalg af avancerede tjenester af høj kvalitet til en overkommelig pris, samt at sikre et højt og ensartet beskyttelsesniveau, navnlig for sårbare forbrugere, herunder overkommelige priser, valgmuligheder og lige adgang

   g) at fremme bæredygtighed ved at lette investeringer i energieffektive og kulstoffattige digitale net og løsninger og tilskynde til effektivitet inden for end-to-end-trafik

   h) støtte målene for andre EU-politikker, der er afhængige af radiofrekvenser, herunder rumpolitikken og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

2. Når de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, BEREC, RSPB, ODN og Kommissionen udøver deres kompetencer eller udfører deres opgaver med henblik på at nå de overordnede mål, handler de upartisk, objektivt, gennemsigtigt og på en ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde. De skal navnlig anvende følgende principper:

   a) at fremme reguleringsmæssig forudsigelighed for at sikre konsekvente reguleringsmæssige tilgange gennem gensidigt samarbejde

   b) under ensartede omstændigheder at sikre, at foranstaltninger anvendes på en konsekvent måde, og at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester behandles lige

   c) at tage behørigt hensyn til den potentielle reguleringsmæssige og administrative byrde, som reguleringsmæssige afgørelser medfører, og bestræbe sig på at begrænse dem så meget som muligt

   d) at anvende EU-retten på en teknologineutral måde, for så vidt som dette er foreneligt med opfyldelsen af de overordnede mål i denne artikel

   e) tage behørigt hensyn til de mange forskellige betingelser vedrørende infrastruktur, konkurrence og slutbrugerforhold og navnlig forbrugerforhold i de forskellige geografiske områder i medlemsstaterne.

2. DEL II — MODSTANDSDYGTIGHED

Artikel 4

Elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters rolle med hensyn til at sikre modstandsdygtighed

Under hensyntagen til den afgørende rolle, som elektroniske kommunikationsnet og -tjenester spiller for den overordnede modstandsdygtighed i Unionens samfund og økonomi, bidrager udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som omhandlet i denne forordnings artikel 5, stk. 1, BEREC, ODN, de nationale tilsynsmyndigheder og kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv (EU) 2022/2555, nationale krisestyrings- og civilbeskyttelsesmyndigheder, herunder cyberkrisestyringsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv (EU) 2022/2555, inden for rammerne af deres respektive beføjelser til at foregribe, forebygge og reagere på naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure, der kan påvirke befolkningen negativt, gennem en sammenhængende gennemførelse af beredskabsrelaterede forpligtelser i henhold til denne forordning og i overensstemmelse med de relevante EU-mekanismer og nationale mekanismer til civilbeskyttelse, krisestyring og respons.

Artikel 5

Elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters tilgængelighed og kapacitet

1. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet, offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og andre udbydere som omhandlet i artikel 9, stk. 2, nationale tilsynsmyndigheder, kompetente nationale myndigheder udpeget i

henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv (EU) 2022/2555[79] og andre kompetente myndigheder, herunder, hvor det er relevant, nationale krisestyrings- og civilbeskyttelsesmyndigheder, herunder cyberkrisestyringsmyndigheder udpeget i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv (EU) 2022/2555, skal samarbejde om at sikre uafbrudt tilgængelighed af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester samt deres nødvendige kapacitet til at foregribe, forebygge, forberede sig på og reagere på naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure, der kan påvirke befolkningen negativt.

I den forbindelse skal de myndigheder og udbydere, der er omhandlet i første afsnit, tage størst muligt hensyn til BEREC's EU-beredskabsplan for digital infrastruktur, jf. artikel 6.

2. Uden at det berører direktiv (EU) 2022/2555, skal de udbydere, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og alarmcentralerne træffe alle nødvendige foranstaltninger under hensyntagen til BEREC's EU-beredskabsplan for digital infrastruktur, der er omhandlet i denne forordnings artikel 6, for at sikre uafbrudt adgang til kritisk kommunikation og alarmkommunikation samt uafbrudt transmission af offentlige advarsler i tilfælde af naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure, der kan påvirke befolkningen negativt.

3. Ved indførelsen af nye teknologier i deres elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet, offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og alarmcentraler træffe alle de nødvendige forberedende foranstaltninger, herunder afprøvning og validering af løsninger, for at sikre tilgængeligheden af alarmkommunikation og offentlige varslingstjenester i Unionen.

4. Hvis overgangen til andre netteknologier kan medføre, at tjenester, der i øjeblikkeligt anvendes på slutbrugerudstyr, ophører, skal udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester underrette de kompetente nationale myndigheder og slutbrugerne mindst to år i forvejen ved at fremlægge en køreplan, der afspejler overgangsprocessen.

Artikel 6

EU-beredskabsplan for digital infrastruktur

1. Senest den [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] vedtager BEREC en rapport ved navn "EU-beredskabsplan for digital infrastruktur" ("beredskabsplanen") med henblik på at styrke modstandsdygtigheden og beredskabet i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og andre digitale infrastrukturer på EU-plan i tilfælde af naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure, der kan påvirke befolkningen eller det indre markeds funktion negativt.

2. Beredskabsplanen skal omfatte følgende:

   a) en omfattende vurdering af de arkitekturer, kapaciteter og evner, der besiddes af de udbydere, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, samt deres anvendelse af

[79] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3445/oj).

elektroniske kommunikationsnet, som udarbejdes på grundlag de oplysninger, der indsamles i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 2, og sendes til ODN i overensstemmelse med denne forordnings artikel 7, stk. 3

b) et sæt operationelle henstillinger om foranstaltninger til netmodstandsdygtighed baseret på bl.a. den vurdering, der er omhandlet i litra a)

c) krisestyringspraksis.

Den vurdering, der er omhandlet i første afsnit, litra a), skal bl.a. give et overblik over nettopologien på EU-plan og kortlægge rutediversificeringen, potentielle flaskehalse eller fejlpunkter og områder, hvor der er behov for modstandsdygtighedsrelaterede foranstaltninger såsom strategiske investeringer til støtte for redundans, navnlig for transeuropæiske digitale net. Vurderingen behandles i overensstemmelse med gældende EU-regler og nationale regler om beskyttelse af klassificerede oplysninger. Oplysningerne deri skal præsenteres i aggregeret form for at forhindre nøjagtig geolokalisering af følsomme aktiver.

De operationelle henstillinger, der er omhandlet i første afsnit, litra b), skal omfatte henstillinger til sikring elektroniske kommunikationsnets tekniske kapacitet til at integrere sig med forskellige typer jordbaserede og ikkejordbaserede net såsom satellitnet, kapacitet til at sikre væsentlige kommunikationsnets og -tjenesters kontinuitet i situationer med øget efterspørgsel, overbelastning af nettet eller naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, herunder, men ikke begrænset til, trusler vedrørende systemafbrydelser såsom forsætlig skadelig interferens, eller andre foranstaltninger, der anses for at være afgørende for at sikre tjenesternes tilgængelighed og den nødvendige netkapacitet.

De krisestyringspraksis, der er omhandlet i første afsnit, litra c), skal rettes til de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder og tage sigte på harmoniserede procedurer, koordineringsordninger og operationelle protokoller, der skal anvendes i tilfælde af naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure. Krisestyringspraksisserne skal være i overensstemmelse med og supplere relevante civilbeskyttelses-, krisestyrings- og responsmekanismer på EU-plan og nationalt plan.

Artikel 7

Samarbejde og dataindsamling til støtte for udarbejdelsen af beredskabsplanen

1. For at støtte BEREC udarbejder ODN udkastet til beredskabsplanen i tæt samarbejde med Kommissionen og, når det vedrører elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters beredskab og modstandsdygtighed, med den samarbejdsgruppe, der er nedsat ved artikel 14 i direktiv (EU) 2022/2555, og i samråd med ENISA og de relevante europæiske myndigheder med ansvar for kriserespons og civilbeskyttelse, alt efter hvad der er relevant. Beredskabsplanen skal regelmæssigt gennemgås og ajourføres på grundlag af bl.a. oplysninger indsamlet i henhold til denne artikels stk. 2.

2. Til støtte for udarbejdelsen af beredskabsplanen indsamler de nationale tilsynsmyndigheder hvert andet år oplysninger om arkitektur, kapacitet, evner og anvendelse i forbindelse med offentlige elektroniske kommunikationsnet, offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og, hvor det er relevant, net, der udelukkende eller hovedsagelig anvendes til udbud af elektroniske kommunikationstjenester eller informationssamfundstjenester, der er tilgængelige for offentligheden, for så vidt sådanne oplysninger ikke allerede er stillet til rådighed for

dem eller andre kompetente nationale myndigheder i henhold til EU-retten eller national ret.

3. Anmodninger om oplysninger i henhold til stk. 2 skal være begrundede, forholdsmæssige og begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for udførelsen af opgaver vedrørende modstandsdygtighed og beredskab. Oplysningerne sendes til ODN hvert andet år.

4. Senest den [*6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] offentliggør BEREC i tæt samarbejde med Kommissionen og ENISA en fælles skabelon, der skal anvendes af de nationale tilsynsmyndigheder til indsamling af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Artikel 8

Samarbejde med Kommissionen, andre EU-organer eller ekspertgrupper

1. Hvis en naturlig eller menneskeskabt forstyrrelse, krise eller force majeure involverer eller falder sammen med en omfattende cybersikkerhedshændelse som omhandlet i artikel 6, nr. 7), i direktiv (EU) 2022/2555, giver BEREC Det Europæiske Netværk af Forbindelsesorganisationer for Cyberkriser (EU-CyCLONe) og Kommissionen relevante oplysninger for at sikre fælles situationsbevidsthed og sammenhæng i kriseberedskabet.

2. ODN deler efter anmodning nærmere oplysninger om den analyse, der er anvendt til at udarbejde beredskabsplanen, med Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6. Kommissionen tager hensyn til sådanne oplysninger i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af finansieringsinstrumenter, herunder strategiske investeringer i transeuropæiske digitale net, eller når den vedtager politikker eller foranstaltninger til at øge de elektroniske kommunikationsnets modstandsdygtighed og beredskab, alt efter hvad der er relevant.

3. Opgaverne og tiltagene i henhold til denne del berører ikke de opgaver, der påhviler ENISA, netværket af enheder, der håndterer IT-sikkerhedshændelser (CSIRT'er), EU-CyCLONe, den samarbejdsgruppe, der er nedsat ved direktiv (EU) 2022/2555, eller andre ekspertgrupper eller koordineringssystemer i henhold til EU-retten om civilbeskyttelse.

3. DEL III — TILLADELSER OG PASORDNING PÅ DET INDRE MARKED

Artikel 9

Generel tilladelse

1. Friheden til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester underlægges de i denne forordning omhandlede betingelser og forpligtelser. Medlemsstaterne må kun begrænse friheden til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester af de grunde, der er anført i artikel 52, stk. 1, i TEUF, af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed. En sådan begrænsning skal behørigt begrundes og meddeles Kommissionen.

2. Den generelle tilladelsesordning finder anvendelse på udbydere af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og udbydere af elektroniske kommunikationsnet, der udelukkende eller hovedsagelig anvendes til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller informationssamfundstjenester, som er tilgængelige for offentligheden.

3. Den generelle tilladelsesordning finder ikke anvendelse på nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

4. I henhold til den generelle tilladelsesordning er retten til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kun underlagt følgende betingelser:

   a) overholdelse, alt efter hvad der er relevant for udbyderen, af kravene til nettenes modstandsdygtighed og beredskab i tilfælde af naturlige eller menneskeskabte forstyrrelser, kriser eller force majeure i henhold til denne forordning og anvendelsesbetingelserne for kommunikation fra offentlige myndigheder til offentligheden med henblik på at advare offentligheden om overhængende trusler og afbøde konsekvenserne af større katastrofer

   b) overholdelse, alt efter hvad der er relevant for udbyderen, af anvendelsesbetingelserne for kritiske kommunikationstjenester under omfattende katastrofer eller nationale nødsituationer for at sikre kommunikationen mellem beredskabstjenester og myndigheder

   c) overholdelse, alt efter hvad der er relevant for udbyderen, af de i artikel 187 omhandlede standarder eller specifikationer

   d) overholdelse, alt efter hvad der er relevant for udbyderen, af cybersikkerhedsreglerne, herunder de sikkerhedskrav til IKT-forsyningskæden, der er pålagt i overensstemmelse med forordningen om cybersikkerhed, som skal erstatte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881[80]

   e) at retshåndhævende og retslige myndigheder gives adgang til data, herunder med henblik på lovlig opfangelse og lagring af data i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning eller national lovgivning, i de medlemsstater, hvor tjenesten, som er i overensstemmelse med EU-retten, leveres, alt efter hvad der er relevant for udbyderen

   f) opretholdelse af de offentlige elektroniske kommunikationsnets integritet, herunder betingelser for at forhindre elektromagnetisk interferens mellem elektroniske kommunikationsnet eller tjenester i overensstemmelse med direktiv 2014/30/EU[81], alt efter hvad der er relevant for udbyderen

   g) overholdelse, alt efter hvad der er relevant for udbyderen, af krav eller foranstaltninger vedrørende samtrafik i overensstemmelse med artikel 66

   h) for så vidt angår elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, overholdelse, alt efter hvad der er relevant for udbyderen, af relevante internationale aftaler om anvendelse af knappe ressourcer, som ikke er betinget af tildeling af individuelle brugsrettigheder

---

80 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

81 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 af 4. juli 2018 (EUT L 30 af 11.9.2018, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/30/2018-09-11) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet (EUT L 315 af 7.12.2022, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2380/oj).

i) interoperabilitet mellem tjenester i overensstemmelse med denne forordning, alt efter hvad der er relevant for udbyderen

j) administrationsgebyrer i overensstemmelse med artikel 12, hvor dette er relevant.

Der gælder yderligere betingelser for anvendelsen af radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 20 og 21, alt efter hvad der er relevant for udbyderen.

Yderligere betingelser for udnyttelsen af nummerressourcer, der er tildelt fra de nationale nummerplaner og, hvor det er relevant, fra Unionens nummerplan, finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 46 og 50, alt efter hvad der er relevant for udbyderen.

Artikel 10

Procedure for et samlet pas

1. I henhold til den generelle tilladelsesordning skal en udbyder, der har til hensigt at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en eller flere medlemsstater, indgive en anmeldelse til den nationale tilsynsmyndighed i en af disse medlemsstater i henhold til proceduren for et samlet pas.
2. Udbydere er ikke forpligtet til at indhente en afgørelse eller anden administrativ handling fra en tilsynsmyndighed i den anmeldelsesmedlemsstat, hvor udbyderen har til hensigt at drive virksomhed, før de udøver de rettigheder, der følger af den generelle tilladelse.
3. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse foretages ved hjælp af en anmeldelsesskabelon i overensstemmelse med BEREC's retningslinjer udstedt i henhold til artikel 125 senest 6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden. BEREC ajourfører om nødvendigt de relevante retningslinjer.
4. Den tilsynsmyndighed, der modtager anmeldelsen, videresender den modtagne anmeldelse til ODN uden unødig forsinkelse. Hvis anmeldelsen vedrører påbegyndelsen af udbud af net og tjenester i flere medlemsstater, fremsendes den af ODN med henblik på orientering og uden unødig forsinkelse til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater, hvor udbyderen har til hensigt at drive virksomhed.
5. Hvis anmeldelsen vedrører hensigten hos en udbyder, der allerede er aktiv i en eller flere medlemsstater, om at udvide sine aktiviteter til yderligere medlemsstater, videresender ODN anmeldelsen til de kompetente myndigheder i alle de berørte medlemsstater til orientering, herunder de medlemsstater, hvor udbyderen allerede udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.
6. I henhold til proceduren for et samlet pas bekræfter den myndighed, der modtager anmeldelsen, over for udbyderen tilladelsen til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester senest en uge efter indgivelsen af den i stk. 1 omhandlede anmeldelse. Bekræftelsen skal indeholde oplysninger om alle de betingelser for den generelle tilladelse, der gælder i den eller de medlemsstater, hvor det påtænkes at udbyde net eller tjenester, samt de dermed forbundne forpligtelser og rettigheder, der følger af tilladelsen. Hvis anmeldelsen vedrører hensigten hos en udbyder, der allerede er aktiv i en eller flere medlemsstater, om at udvide sine aktiviteter til yderligere medlemsstater, skal bekræftelsen indeholde oplysninger om de betingelser for den generelle tilladelse, der gælder i de yderligere medlemsstater.

7. Når anmeldelsen er bekræftet, kan udbyderen udøve de rettigheder, der følger af den generelle tilladelse, og påbegynde aktiviteten, hvor dette om nødvendigt er underlagt bestemmelserne om brugsrettigheder i henhold til denne forordning.

8. ODN fører en offentligt tilgængelig EU-database over de anmeldelser, der indgives til de nationale tilsynsmyndigheder. De myndigheder, der modtager anmeldelserne ajourfører oplysningerne om alle modtagne anmeldelser i databasen mindst hver anden måned.

9. For elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der er anmeldt inden den [*6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*], kræves der ingen ny anmeldelse. Udbydere kan indgive en anmeldelse til den nationale tilsynsmyndighed, der oprindeligt modtog anmeldelsen, for at få en ny generel tilladelse til eksisterende net eller tjenester i henhold til proceduren for et samlet pas. Ved etablering af nye elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er udbyderne med hensyn til disse nye net eller tjenester underlagt proceduren for et samlet pas.

Artikel 11

Retningslinjer og gensidig bistand

1. Senest den [*6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] offentliggør BEREC i tæt samarbejde med Kommissionen og andre kompetente myndigheder, herunder kontaktpunkter udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, retningslinjer for at sikre, at alle betingelserne i artikel 9, stk. 4, anvendes på en sammenhængende, ikkediskriminerende og forholdsmæssig måde og er tilgængelige for udbydere via ODN's webside.

2. Hver medlemsstat udpeger et nationalt centralt kontaktpunkt, der har til opgave at kommunikere med ODN og ajourføre oplysninger om den nationale lovgivning og de nationale procedurer, der gælder for udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, navnlig den lovgivning og de procedurer, der vedrører betingelserne for den generelle tilladelse, herunder betingelserne vedrørende cybersikkerhed, adgang til data og databeskyttelse og de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning.

3. Procedurerne vedrørende anmeldelse, bekræftelse af aktiviteters påbegyndelse og gensidig bistand til håndhævelse samt ordningerne for udveksling af oplysninger mellem de kompetente nationale myndigheder og ODN i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/903 kan præciseres yderligere af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

4. Uden at det berører medlemsstaternes håndhævelsesbeføjelser vedrørende gældende ret inden for deres jurisdiktion, har den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor anmeldelsen er indgivet, i henhold til ordningen om et samlet pas beføjelse til at pålægge sanktioner for overtrædelse af betingelserne for tilladelsen. I tilfælde af en alvorlig overtrædelse omfatter mulige foranstaltninger, om nødvendigt efter høring af tilsynsmyndighederne i de berørte medlemsstater, inddragelse af retten til at drive virksomhed i den eller de medlemsstater, der er omfattet af det samlede pas.

5. Hvis den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor de elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester udbydes, konkluderer, at overtrædelsen af betingelserne for tilladelsen kan have en alvorlig negativ indvirkning på dens område af hensyn til den nationale sikkerhed eller samfundsinteresser, har den ret til at pålægge sanktioner inden for sin jurisdiktion og, hvor det er relevant, efter høring af de relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor anmeldelsen er indgivet.

Artikel 12

Administrationsgebyrer

1. Når medlemsstaterne pålægger virksomheder, der udbyder et elektronisk kommunikationsnet eller -tjeneste i henhold til den generelle tilladelse, eller som har fået tildelt brugsrettigheder, administrationsgebyrer, skal disse gebyrer:

    a) i alt kun dække de administrationsomkostninger, der påløber som led i administration, kontrol og gennemførelse af systemet med den generelle tilladelse, brugsrettigheder og specifikke forpligtelser, jf. artikel 67, artikel 68, stk. 1, artikel 69 og artikel 77, som kan omfatte udgifter til internationalt samarbejde, harmonisering og standardisering, markedsanalyse, tilsyn og anden markedsovervågning, samt, hvor det er relevant, arbejde vedrørende udarbejdelse og gennemførelse af administrative afgørelser, såsom afgørelser om adgang og samtrafik

    b) pålægges de enkelte virksomheder på en objektiv, gennemsigtig og forholdsmæssig måde.

2. Virksomheder, hvis omsætning ligger under en vis tærskel, eller hvis aktiviteter ikke når op på en minimumsmarkedsandel eller har et meget begrænset territorialt anvendelsesområde, pålægges ikke administrationsgebyrer.

3. Når der pålægges administrationsgebyrer, offentliggør de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder en årlig oversigt over deres administrationsomkostninger og det samlede gebyrbeløb, der er opkrævet. Hvis der er forskel på det samlede gebyrbeløb og administrationsomkostningerne, foretages der passende justeringer.

4. DEL IV — RESSOURCER (RADIOFREKVENSER OG NUMMERERING)

4.1. AFSNIT I: RADIOFREKVENSER

4.1.1. KAPITEL I: Principper og mål

AFDELING 1: INTERNATIONALE REGLER FOR BRUG OG FORVALTNING AF RADIOFREKVENSER

Artikel 13

Strategisk planlægning og forvaltning af radiofrekvenser

1. Medlemsstaterne og Kommissionen forvalter radiofrekvenser i det indre marked på en koordineret måde under hensyntagen til deres værdi som en fælles europæisk ressource og under delt kompetence med henblik på at fremme økonomisk vækst, beskytte Unionens værdier og sikkerhed i bestræbelserne på at nå målene i artikel 3, navnlig det indre marked for elektronisk kommunikation, samt med henblik på at opnå sikkerhed og digital suverænitet.

2. Kommissionen (med bistand fra RSPB) og de kompetente nationale myndigheder samarbejder om den strategiske planlægning af radiofrekvenser og koordinering af politiske tiltag vedrørende radiofrekvenser.

3. De kompetente nationale myndigheder skal forvalte radiofrekvenser effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med denne forordning og Den Internationale Telekommunikationsunions ("ITU's") radioreglement samt andre aftaler, der er vedtaget

inden for rammerne af ITU, og som finder anvendelse på radiofrekvenser. De skal gøre deres yderste for at fjerne enhver potentiel eller faktisk kilde til grænseoverskridende eller national skadelig interferens og træffe radiofrekvensrelaterede foranstaltninger for at minimere sikkerhedsrisiciene i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

4. Hvor Kommissionen i kraft af denne forordning har beføjelse til at forvalte radiofrekvenser, underlægges den de samme principper og overholder de samme forpligtelser som de kompetente myndigheder, medmindre andet er fastsat i denne forordning eller anden EU-lovgivning.

Artikel 14

Skadelig interferens

1. Indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser har ret til at anvende deres frekvenser uden skadelig interferens med forbehold af de nationale frekvensplaner og internationale aftaler.

2. De kompetente nationale myndigheder samarbejder med hinanden og, hvor det er relevant, via RSPB om grænseoverskridende koordinering af anvendelsen af radiofrekvenser. De bestræber sig bedst muligt på at løse ethvert problem eller enhver tvist i forbindelse med grænseoverskridende koordinering eller grænseoverskridende skadelig interferens, som forhindrer anvendelsen af radiofrekvenser på Unionens område.

3. I tilfælde af uafklaret grænseoverskridende koordinering eller grænseoverskridende skadelig interferens mellem medlemsstaterne kan enhver kompetent national myndighed eller enhver indehaver af brugsrettigheder til radiofrekvenser anmode RSPB om at anvende sin mellemkomst til at løse problemet. RSPB kan afgive en udtalelse med forslag til en koordineret løsning. Hvis en kompetent myndighed anmoder herom, afgiver RSPB en sådan udtalelse.

4. Hvis det grænseoverskridende spørgsmål mellem medlemsstaterne ikke er løst senest 12 måneder efter den i stk. 3 omhandlede anmodning, træffer Kommissionen efter anmodning fra en kompetent national myndighed i en berørt medlemsstat eller fra en indehaver af brugsrettigheder til radiofrekvenser eller på eget initiativ en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt for at løse det grænseoverskridende spørgsmål under hensyntagen til eventuelle udtalelser fra RSPB i henhold til stk. 3.

5. Hvis et grænseoverskridende spørgsmål involverer et tredjeland, herunder et kandidat- eller tiltrædelsesland, samarbejder Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder i Frekvenspolitikgruppen efter anmodning fra en kompetent national myndighed i en berørt medlemsstat om at yde juridisk, politisk og teknisk støtte til at løse et sådant spørgsmål, således at de berørte medlemsstater kan opfylde deres forpligtelser og udøve deres brugsrettigheder til radiofrekvenser i henhold til EU-retten.

6. Hvis det grænseoverskridende spørgsmål, der involverer et tredjeland, ikke er løst senest 12 måneder efter den i stk. 5 omhandlede anmodning, kan Kommissionen efter anmodning fra en kompetent national myndighed i den berørte medlemsstat og efter høring af RSPB vedtage en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt for at fastlægge den bistand eller det bidrag, som medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen skal yde for at afhjælpe et sådant spørgsmål, uanset om de er berørt af den skadelige interferens eller ej.

7. Hvis det grænseoverskridende spørgsmål, der omfatter et tredjeland, ikke kan løses med den bistand eller det bidrag, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, kan Rådet overveje at vedtage restriktive foranstaltninger i henhold til artikel 29 i TEU i overensstemmelse med målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

8. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 4 og 6, vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 199, stk. 4, med bistand fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 199, stk. 2 ("Frekvensudvalget").

AFDELING 2: PRINCIPPER

Artikel 15

Princippet om delt brug af radiofrekvenser

1. Uden at det berører undtagelsen i andet afsnit, deles radiofrekvenser, der er omfattet af den generelle tilladelse og individuelle brugsrettigheder, af udbydere af samme tjeneste (tjenesteintern deling) eller forskellige tjenester (tværtjenstlig deling), forudsat at konkurrencelovgivningen overholdes.

   De kompetente nationale myndigheder kan begrænse den delte brug af radiofrekvenser, når det er nødvendigt af hensyn til:

   a) sikring af konkurrence og ikkediskriminerende markedsadgang

   b) tekniske eller økonomiske muligheder

   c) tilfælde, hvor eksklusive brugsrettigheder til radiofrekvenser er nødvendige af hensyn til den offentlige sikkerhed, den nationale sikkerhed, forsvar eller beskyttelsen af væsentlige tjenester

   d) forhindring af skadelig interferens

   e) grænseoverskridende koordinering.

2. De kompetente nationale myndigheder sikrer, at de tildelte radiofrekvenser anvendes effektivt. Med henblik herpå kan de kræve, at indehaveren af radiofrekvensrettighederne, herunder dem til forsvar og sikkerhed, deler enhver del af radiofrekvenserne, der ikke udnyttes inden for et givet geografisk område eller tidsrum, forudsat at delt brug af radiofrekvenserne ikke forstyrrer, forringer eller på anden måde begrænser den oprindelige indehavers brug af radiofrekvenserne, og at den delte brug er i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen.

Artikel 16

Principper om teknologi- og tjenesteneutralitet

1. Enhver type teknologi kan anvendes til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester inden for de radiofrekvenser, der er erklæret til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester i den nationale frekvensplan, i overensstemmelse med EU-retten.

   De kompetente nationale myndigheder må kun begrænse denne ret, når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til:

   a) at forhindre skadelig interferens

b) at beskytte folkesundheden mod elektromagnetiske felter, idet der tages hensyn til henstilling 1999/519/EF

c) at sikre tjenesters tekniske kvalitet

d) at sikre mest mulig delt brug af radiofrekvenser

e) at sikre effektiv udnyttelse af radiofrekvenser

f) at sikre opfyldelsen af mål i overensstemmelse med stk. 2.

3. Enhver type elektronisk kommunikationstjeneste kan udbydes inden for de radiofrekvenser, der er erklæret til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester i den nationale frekvensplan, i overensstemmelse med EU-retten.

De kompetente nationale myndigheder må kun begrænse denne ret med henblik på at opfylde krav i ITU's radioreglement baseret på forholdsmæssige og ikkediskriminerende kriterier. En kompetent national myndighed har kun ret til at anmode om, at en bestemt tjeneste kun udbydes i et bestemt frekvensbånd, hvis det er begrundet i:

a) beskyttelse af liv

b) fremme af social, regional eller territorial samhørighed

c) forebyggelse af ineffektiv udnyttelse af radiofrekvenser

d) fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme, f.eks. udbud af radio- og tv-tjenester

e) beskyttelse af den offentlige sikkerhed, den nationale sikkerhed, forsvar eller beskyttelsen af væsentlige tjenester.

De kompetente nationale myndigheder må kun forbyde udbud af enhver anden tjeneste i et bestemt frekvensbånd, hvis det er begrundet i behovet for at beskytte liv.

4.1.2. KAPITEL II: Tildeling

AFDELING 1: RADIOFREKVENSSTRATEGI OG KØREPLANER FOR TILDELING

Artikel 17

Unionens radiofrekvensstrategi og -køreplaner

1. Efter høring af interessenterne og RSPB udarbejder Kommissionen en fremadrettet EU-radiofrekvensstrategi og ajourfører den efter hver verdensradiokonference, hvor det er nødvendigt.

2. Unionens radiofrekvensstrategi skal være retningsgivende for langsigtet radiofrekvensplanlægning, innovation og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser i hele Unionen. Den skal kortlægge radiofrekvensbehov, sikre tilgængelighed og, hvor det er relevant, beskytte de radiofrekvenser, der er nødvendige for at opnå målene for Unionens forskellige politikområder, der indebærer brug af radiofrekvenser, herunder forsvar og sikkerhed, til kritisk kommunikation og andre formål, herunder detektion. Tilgængeligheden af radiofrekvenser til beskyttelse af den offentlige sikkerhed, den nationale sikkerhed, forsvar eller beskyttelsen af væsentlige tjenester på harmoniserede betingelser skal tages i betragtning i Unionens radiofrekvensstrategi og afspejles på passende vis i de nationale frekvensplaner.

3. På grundlag af Unionens radiofrekvensstrategi kan Kommissionen, hvor det er relevant, ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage EU-radiofrekvenskøreplaner.

Hver EU-radiofrekvenskøreplan skal kortlægge radiofrekvensbehovene i forbindelse med en bestemt radiofrekvensteknologi eller -tjeneste og fastsætte tidsfrister for teknisk harmonisering af brugen af radiofrekvenser i henhold til afgørelse 676/2002/EF og, hvor det er relevant, frister for tilladelse til brug af disse radiofrekvenser i henhold til nærværende forordning, som kan fravige den frist, der er fastsat i artikel 18, stk. 1. Dette berører ikke muligheden for at fravige fristen i artikel 18, stk. 1, i henhold til artikel 18, stk. 2 og 3.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første afsnit vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 199, stk. 4, med bistand fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 199, stk. 2. RSPB overvåger den tekniske, økonomiske og samfundsmæssige udvikling i forbindelse med brug af radiofrekvenser og anbefaler om nødvendigt ajourføringer af Unionens radiofrekvenskøreplaner.

4. Senest 9 måneder efter vedtagelsen af Unionens radiofrekvenskøreplaner forelægger de kompetente nationale myndigheder Kommissionen og RSPB deres nationale radiofrekvenskøreplaner med angivelse, hvor det er relevant, af de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre den pågældende EU-radiofrekvenskøreplan, og deres tidsfrister. De kompetente nationale myndigheder offentliggør de nationale radiofrekvenskøreplaner og ajourfører dem regelmæssigt.

5. De kompetente nationale myndigheder aflægger regelmæssigt rapport til Kommissionen og RSPB om gennemførelsen af deres nationale radiofrekvenskøreplaner. Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder inden for RSPB samarbejder om at kortlægge og afhjælpe eventuelle mangler på områder, hvor Kommissionen eller RSPB anser fremskridtene hen imod et eller flere mål i Unionens radiofrekvenskøreplan for at være utilstrækkelige.

Artikel 18

Koordineret tidsplan for tildelinger

1. I tilfælde hvor anvendelsen af radiofrekvenser er blevet harmoniseret i overensstemmelse med afgørelse 676/2002/EF for trådløse elektroniske bredbåndskommunikationsnet og -tjenester, giver de kompetente nationale myndigheder tilladelse hertil senest 24 måneder efter vedtagelsen af den pågældende foranstaltning eller hurtigst muligt efter ophævelsen af enhver afgørelse om undtagelsesvis at tillade alternativ brug i henhold til denne artikels stk. 5.

2. Den frist, der er fastsat i stk. 1, kan forlænges for et bestemt frekvensbånd i det omfang, det er nødvendigt, under en af følgende omstændigheder:

    a) en begrænsning af anvendelsen af det pågældende frekvensbånd af hensyn til det mål af almen interesse, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, andet afsnit, litra a) eller d)

    b) uløste grænseoverskridende koordineringsproblemer, der medfører skadelig interferens med tredjelande, forudsat at den berørte medlemsstat har anmodet om EU-bistand, hvis det er relevant, i henhold til artikel 14, stk. 5

    c) behovet for at beskytte den nationale sikkerhed og forsvaret

    d) force majeure.

Den pågældende kompetente nationale myndighed tager den i første afsnit omhandlede forlængelse op til fornyet overvejelse mindst hvert andet år og efter anmodning fra en potentiel radiofrekvensbruger eller Kommissionen.

3. Den frist, der er fastsat i stk. 1, kan forlænges for et bestemt frekvensbånd i det omfang, det er nødvendigt, og i op til 24 måneder i tilfælde af:

   a) uløste grænseoverskridende koordineringsproblemer, der medfører skadelig interferens mellem medlemsstater, forudsat at den berørte medlemsstat rettidigt træffer alle nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 14, stk. 3 og 4

   b) behov for at sikre, og kompleksiteten i at sikre, teknisk migrering af eksisterende brugere af det pågældende frekvensbånd.

4. I tilfælde af en forlængelse i henhold til stk. 2 eller 3 underretter den berørte kompetente nationale myndighed på rettidig vis de øvrige kompetente nationale myndigheder og Kommissionen med angivelse af årsagerne.

5. Uanset stk. 1 kan de kompetente nationale myndigheder tillade en alternativ brug af hele eller dele af det harmoniserede radiofrekvensbånd, hvis:

   a) en offentlig høring afholdt i overensstemmelse med artikel 184 og en fremadrettet vurdering af markedsefterspørgslen i overensstemmelse med artikel 32 viser, at der ikke er nogen markant efterspørgsel efter harmoniseret anvendelse af radiofrekvensbåndet inden for en overskuelig fremtid

   b) en sådan alternativ brug ikke lægger hindringer i vejen for tilgængeligheden eller brugen af et sådant frekvensbånd i andre medlemsstater.

   Den kompetente nationale myndighed underretter via ODN Kommissionen og de øvrige kompetente nationale myndigheder om sin afgørelse sammen med begrundelsen herfor og tager den regelmæssigt op til fornyet vurdering.

6. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastsætte fælles datoer for tilladelser til brugen af specifikke harmoniserede radiofrekvenser i overensstemmelse med stk. 1 og uanset stk. 1, 2 og 3.

   Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

AFDELING 2: BEGÆRING OM TILDELING/HARMONISERING

Artikel 19

Anmodning om harmonisering af radiofrekvenser

1. Alle interesserede parter kan indgive en begrundet anmodning til Kommissionen om at overveje en harmonisering af betingelserne for adgang til og/eller effektiv udnyttelse af et bestemt frekvensbånd i henhold til artikel 4 i afgørelse 676/2002/EF.

2. Efter en sådan anmodning tilrettelægger Kommissionen en offentlig høring og fremsender denne anmodning enten til RSPB med henblik på en rapport eller udtalelse eller til Frekvensudvalget eller til begge. Hvis Frekvensudvalget modtager en henvendelse, vedtager det en udtalelse i henhold til artikel 3, stk. 2, i afgørelse 676/2002/EF.

   Der skal inden for en rimelig frist gives et begrundet svar på en sådan anmodning.

3. Kommissionen offentliggør anmodningen og svaret.

4.1.3. KAPITEL III: Tildeling

AFDELING 1: PRINCIPPER

Artikel 20

Generel tilladelse til brug af radiofrekvenser

1. Radiofrekvenser udnyttes i henhold til en generel tilladelse, forudsat at betingelserne i denne artikels stk. 2 overholdes, medmindre der kræves en individuel brugsret i henhold til artikel 21.

2. Virksomheder, der har tilladelse til at bruge radiofrekvenser på grundlag af den generelle tilladelse, er kun underlagt følgende betingelser:

   a) ydelse af en tjeneste eller anvendelse af en type teknologi, hvis der indføres en begrænsning i henhold til artikel 16, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 16, stk. 2, andet afsnit, herunder, hvor det er passende, krav vedrørende tjenesters dækning og kvalitet

   b) faktisk og effektiv brug af radiofrekvenser i overensstemmelse med denne forordning

   c) anvendelse af tekniske og operationelle betingelser, der er nødvendige for at undgå skadelig interferens og for beskyttelse af folkesundheden mod elektromagnetiske felter, idet der tages hensyn til henstilling 1999/519/EF, når sådanne betingelser er forskellige fra dem, som gælder for anvendelsen af radiofrekvenser i henhold til den generelle tilladelse

   d) overholdelse af cybersikkerhedsreglerne, herunder kravene til IKT-forsyningskæden i henhold til forordningen om cybersikkerhed, som skal erstatte forordning (EU) 2019/881.

Artikel 21

Individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. De kompetente nationale myndigheder må kun gøre brug af radiofrekvenser betinget af individuelle rettigheder, hvis det er nødvendigt for at maksimere en effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne i lyset af efterspørgslen og under hensyntagen til følgende:

   a) de pågældende radiofrekvensers særlige egenskaber

   b) behovet for at undgå skadelig interferens

   c) udarbejdelsen af pålidelige betingelser for delt brug af radiofrekvenser, hvor det er relevant

   d) behovet for at sikre den tekniske kvalitet af en kommunikation eller en tjeneste

   e) almennyttige målsætninger som fastlagt af medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten

   f) behovet for at sikre effektiv udnyttelse af radiofrekvenser.

2. Virksomheder, der har en individuel brugsret til radiofrekvenser, kan ud over betingelserne i artikel 20, stk. 2, kun være underlagt betingelser, der er fastsat af den kompetente nationale myndighed forud for tildeling eller fornyelse af en sådan ret, vedrørende:

a) tidsramme og maksimal varighed i overensstemmelse med artikel 24 med forbehold af eventuelle ændringer i den nationale frekvensplan

b) overdragelse eller udlejning af rettigheder, jf. artikel 26

c) betaling af afgifter for brugsrettigheder, jf. artikel 29

d) opfyldelsen af eventuelle tilsagn afgivet i forbindelse med udstedelse eller fornyelse af en tilladelse inden udstedelsen af tilladelsen eller, hvor det er relevant, indkaldelsen af ansøgninger om brugsrettigheder

e) samling af eller adgangstilladelse til radiofrekvenser for andre brugere i bestemte regioner eller på nationalt plan eller deling af radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 27

f) anvendelse af radiofrekvensbånd i overensstemmelse med relevante internationale aftaler

g) betingelser, der specifikt vedrører brug af radiofrekvensbånd til forsøgsformål

h) delt brug af passiv eller aktiv infrastruktur, der er afhængig af radiofrekvenser

i) kommercielle roamingaftaler

j) fælles udrulning af infrastruktur til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som er afhængige af brugen af radiofrekvenser.

De kompetente myndigheder må ikke fastsætte betingelser i henhold til dette stykkes første afsnit, litra e), h), i) eller j), medmindre det er begrundet i henhold til proceduren i artikel 32.

3. De kompetente myndigheder hører og oplyser på en rettidig og gennemsigtig måde de interesserede parter om de betingelser, der vil blive fastsat for individuelle brugsrettigheder, inden de fastsættes. De fastsætter på forhånd kriterierne for vurdering af, om disse betingelser er opfyldt, og fremsender dem til de interesserede parter på en gennemsigtig måde.

4. Den kompetente myndighed kan kombinere individuelle rettigheder med den generelle tilladelse til brug af radiofrekvenser under hensyntagen til eventuelle sandsynlige virkninger for konkurrence, innovation og markedsadgang.

5. RSPB indsamler god praksis om valget mellem generel tilladelse og individuelle rettigheder.

AFDELING 2: HARMONISERING

Artikel 22

Fælles betingelser for tilladelse til brug af radiofrekvenser

1. Potentielle brugere i to eller flere medlemsstater af radiofrekvenser til offentlige og ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet kan anmode de kompetente nationale myndigheder i de berørte medlemsstater om i fællesskab og med bistand fra RSPB at fastsætte fælles tilladelsesbetingelser for at reducere etableringsomkostningerne eller miljøpåvirkningen. De kompetente nationale myndigheder underretter Kommissionen om sådanne anmodninger.

2. Hvis Kommissionen eller mindst to berørte kompetente nationale myndigheder indgiver en begrundet anmodning, uanset om anmodningen indgives af udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller ej, udarbejder RSPB efter høring af interessenterne

et forslag til fælles tilladelsesbetingelser, herunder med hensyn til den bedste måde at dele radiofrekvenser mellem offentlige og private net på, i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen, uden at dette dog berører denne forordnings artikel 39. Kommissionen kan ved en gennemførelsesretsakt under hensyntagen til forslaget fra RSPB og, hvor det er relevant, kravene i artikel 39, stk. 4, vedtage fælles tilladelsesbetingelser, der er bindende i alle medlemsstater, og fastsætte et fælles format, der skal anvendes.

3. Efter anmodning fra to eller flere kompetente nationale myndigheder eller Kommissionen behandler RSPB muligheden og de nærmere betingelser for at give tilladelse til en del af radiofrekvenserne på EU-plan og foreslår en passende tilladelsesprocedure og tildelingsbetingelser for at sikre, at der i hele Unionen findes trådløse elektroniske bredbåndskommunikationstjenester af høj kvalitet ("trådløse bredbåndstjenester"), herunder direct-to-device-satellitkommunikationstjenester. Efter høring af RSPB kan Kommissionen supplere denne forordning ved hjælp af en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 198, hvori der fastsættes processer og tildelingsbetingelser for tilladelse til brugen af radiofrekvenser i et bestemt harmoniseret radiofrekvensbånd eller dele heraf på EU-plan.

4. I forbindelse med tilladelsesprocessen kan Kommissionen søge bistand hos RSPB, ODN, Kommunikationsudvalget eller eksterne eksperter.

5. Hvis de fælles tilladelsesbetingelser er fastsat i henhold til denne artikels stk. 2, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte de nærmere bestemmelser for en "one-stop-shop"-procedure, der gør det muligt for en virksomhed at indgive anmodninger om brugsrettigheder til radiofrekvenser i mere end én medlemsstat til ODN, og præcisere de proceduremæssige ordninger, herunder administrative frister.

6. De kompetente nationale myndigheder tildeler rettighederne og tilladelserne inden for de frister, der er fastsat i artikel 30, stk. 8.

7. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 4, vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 199, stk. 4.

Artikel 23

Harmoniseret tildeling af radiofrekvenser

De kompetente nationale myndigheder må ikke pålægge yderligere betingelser, yderligere kriterier eller procedurer, hvis indehaverne af brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser er blevet udvalgt efter en fælles tildelingsproces på EU-plan, eller hvis der gælder harmoniserede tilladelsesbetingelser på EU-plan.

AFDELING 3: HARMONISEREDE REGLER FOR TILLADELSESBETINGELSER

Artikel 24

Rettighedernes varighed

1. Brugsrettigheder til radiofrekvenser tildeles i princippet for en ubegrænset periode. Individuelle brugsrettigheder, der tildeles for en ubegrænset periode til radiofrekvenser, der anvendes til trådløse bredbåndsnet og -tjenester, skal regelmæssigt tages op til revision af de kompetente nationale myndigheder, herunder forpligtelser vedrørende dækning og tjenestekvalitet. En sådan revision må ikke foretages tidligere end hvert 20.

år efter tildelingen af en sådan individuel brugsret til radiofrekvenser. Periodiske revisioner meddeles efter proceduren i artikel 31.

2. Individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, der tildeles for en ubegrænset periode, kan til enhver tid tilbagekaldes af en af de i artikel 25, stk. 2, anførte grunde og med fem års varsel i alle andre tilfælde. Hvis individuelle brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser til trådløse bredbåndstjenester, der er tildelt for en ubegrænset periode, tilbagekaldes inden for de første 40 år efter tildelingen, finder artikel 195 undtagelsesvis anvendelse.

3. Uanset denne artikels stk. 1 kan individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser tildeles for en begrænset periode, der anses for hensigtsmæssig i lyset af de mål, der forfølges i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4, hvis der er behov for at fremme konkurrencen eller undgå konkurrenceforvridning, jf. artikel 32.

   Hvis individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser tildeles for en begrænset periode, fastsætter den kompetente myndighed den maksimale varighed på forhånd, uden at dette berører eventuelle senere ændringer i den nationale frekvensplan, og angiver den i afgørelserne om tildeling af individuelle rettigheder.

4. Hvis de kompetente myndigheder gør individuelle brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvensforanstaltninger betinget af en begrænset varighed, for at de kan anvendes til trådløse bredbåndstjenester, har indehaverne af disse brugsrettigheder ret til at anvende radiofrekvenser i en periode på mindst 40 år.

   Hvis individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser tildeles for en begrænset periode, kan de fornyes i overensstemmelse med artikel 25.

5. Hvis det er behørigt begrundet, kan de kompetente nationale myndigheder fastsætte en varighed på under 40 år for harmoniserede eller ikkeharmoniserede frekvenser i følgende tilfælde:

   a) i begrænsede geografiske områder, hvor adgangen til højhastighedsnet er stærkt mangelfuld eller fraværende

   b) i forbindelse med specifikke kortsigtede projekter

   c) til forsøgsbrug ved at pålægge specifikke forpligtelser

   d) til brug af radiofrekvenser, som i henhold til artikel 16, stk. 1 og 2, kan sameksistere med trådløse bredbåndstjenester

   e) til alternativ brug af radiofrekvenser i henhold til artikel 18, stk. 5.

6. De kompetente nationale myndigheder kan tilpasse varigheden af brugsrettigheder, der er fastsat i denne artikel, for at sikre, at varigheden af rettigheder i et eller flere frekvensbånd udløber samtidigt, eller med henblik på at vurdere behovet for fornyelse i overensstemmelse med artikel 25, dog i sidstnævnte tilfælde kun for en periode på to år, der kan forlænges én gang.

Artikel 25

Fornyelse af individuelle brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser

1. Enhver brugsret til harmoniserede radiofrekvenser, der er tidsbegrænset, fornyes automatisk for en tilsvarende periode og med tilsvarende betingelser efter anmodning fra indehaveren.

2. Uanset stk. 1 kan den kompetente myndighed, efter at have givet alle interesserede parter mulighed for at give udtryk for deres synspunkter gennem en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 184, mindst fem år inden rettighedens udløb beslutte ikke at forny brugsretten automatisk og enten lade rettigheden udløbe og tilrettelægge en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende tilladelsesprocedure med henblik på at tildele nye rettigheder eller forny de eksisterende rettigheder med en anden varighed eller på andre betingelser af en eller flere af følgende grunde:

   a) opfyldelse af målene fastsat i artikel 3 og artikel 30, stk. 4, samt mål for den offentlige politik i henhold til EU-retten eller national ret under hensyntagen til betydningen af eksisterende investeringer

   b) gennemførelse af en ny teknisk gennemførelsesforanstaltning, der er vedtaget i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 676/2002/EF

   c) alvorlig manglende opfyldelse på indehaverens vegne af de betingelser, der er knyttet til den pågældende brugsret

   d) behovet for at fremme konkurrencen eller undgå konkurrenceforvridning i overensstemmelse med artikel 32

   e) behovet for at effektivisere brugen af radiofrekvenser i lyset af den teknologiske udvikling eller markedsudviklingen

   f) hvis radiofrekvenserne blev tildelt gratis.

   Hvis den kompetente nationale myndighed overvejer ikke at forny brugsretten til harmoniserede radiofrekvenser af de grunde, der er fastsat i første afsnit, litra d), gennemfører den kun en ny udvælgelsesprocedure, hvis der er dokumentation for en troværdig markedsefterspørgsel fra andre virksomheder end dem, der har brugsrettigheder til radiofrekvenser i det pågældende frekvensbånd, og hvis den har fastslået, at antallet af infrastrukturer, der kan opretholdes økonomisk på markedet, er højere end antallet af etablerede operatører.

3. Medmindre den i stk. 2 omhandlede afgørelse træffes senest fem år før udløbet af de pågældende rettigheder, fornyes de eksisterende rettigheder automatisk i henhold til stk. 1.

4. Afgørelsen om fornyelse skal ledsages af en revision af de årlige afgifter og engangsafgifterne i forbindelse med brugen af radiofrekvenser, som foretages på grundlag af artikel 29. Ved fastsættelsen af afgifternes størrelse tager de kompetente myndigheder bl.a. hensyn til historiske priser, internationale benchmarks, udviklingen i den gennemsnitlige indtægt pr. MHz pr. forbindelse under hensyntagen til alle radiofrekvenser, der anvendes til den pågældende tjeneste, og offeromkostningerne ved radiofrekvenser.

5. Denne artikel finder også anvendelse på brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser, der er tildelt før den *[datoen for denne forordnings ikrafttræden]*, og som udløber inden for en periode på mindst syv år efter denne dato.

Artikel 26

Overdragelse eller udlejning af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. Indehavere af brugsrettigheder til andre radiofrekvenser end radiofrekvenser, der er tildelt til radio-/tv-spredning med et tilknyttet almennyttigt eller kulturelt formål, og andre frekvenser end frekvenser, der er tildelt gratis, har ret til at overdrage eller udleje

deres brugsrettigheder i overensstemmelse med denne artikel og under overholdelse af konkurrencelovgivningen.

2. Indehaveren af brugsrettigheder til radiofrekvenser meddeler sin hensigt om at overdrage eller udleje brugsrettigheder til radiofrekvenser samt den faktiske dato for overdragelsen heraf til den kompetente nationale myndighed, som offentliggør disse oplysninger.

   Fra datoen for overdragelsen eller udlejningen er modtageren eller lejeren bundet af de oprindelige betingelser, der er knyttet til brugsrettighederne til radiofrekvenser, herunder f.eks. strenge betingelser, der skal forhindre hamstring af frekvenser, og betingelser, der skal sikre en faktisk og effektiv udnyttelse af frekvenserne, medmindre den kompetente nationale myndighed træffer afgørelse om andet i overensstemmelse med stk. 3. Ved udlejning er den oprindelige rettighedshaver bundet af de oprindelige betingelser sammen med udlejeren. I tilfælde af harmoniserede radiofrekvenser skal en sådan overdragelse være i overensstemmelse med den harmoniserede brug.

3. Overdragelse eller udlejning af disse brugsrettigheder kan ikke nægtes, medmindre der er en klar risiko for konkurrenceforvridning som følge af akkumulering af brugsrettigheder, navnlig i overensstemmelse med artikel 32, eller der er alvorlig tvivl om, hvorvidt den nye bruger er i stand til at opfylde de oprindelige betingelser for brugsretten.

   Under hensyntagen til konteksten og omstændighederne i forbindelse med overdragelsen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, navnlig om modtageren kontrolleres direkte eller indirekte, f.eks. gennem betydelig finansiering, herunder subsidier, fra regeringen i et tredjeland eller forfølger statsstyrede projekter eller programmer i udlandet, gives de kompetente nationale myndigheder beføjelse til at blokere overdragelsen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, hvor dette nødvendigt og forholdsmæssigt med henblik på ethvert af følgende hensyn:

   a) modstandsdygtighed

   b) sikkerhed, herunder kontinuitet i leveringen af elektroniske kommunikationstjenester

   c) forsvar

   d) opretholdelse af den offentlige orden, hvis forstyrrelse eller misbrug kan have en betydelig indvirkning i en medlemsstat eller i Unionen.

   Eventuelle administrationsgebyrer, som virksomheder pålægges i forbindelse med behandling af ansøgninger om overdragelse, deling eller udlejning af brugsrettigheder til radiofrekvenser, skal overholde artikel 12.

4. De kompetente nationale myndigheder vurderer, om betingelserne er opfyldt for, at de nuværende brugsrettigheder kan overdrages og udlejes i overensstemmelse med denne artikel, og ændrer om nødvendigt i overensstemmelse med artikel 194 de betingelser, der er knyttet til de eksisterende brugsrettigheder, rettidigt efter *[datoen for denne forordnings ikrafttræden]* og sikrer, at brugsrettighederne til radiofrekvenser eller de relevante radiofrekvenser i videst muligt omfang kan opdeles eller adskilles.

Artikel 27

Delt brug af radiofrekvenser

1. I overensstemmelse med artikel 15, og uden at det berører dækningskrav eller andre forpligtelser, der pålægges indehavere af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, eller forpligtelser, der indgås inden for rammerne af en

konkurrencepræget eller sammenlignende procedure, skal indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser tage skridt til at tilrettelægge, tillade og tilbyde deling af deres brugsrettigheder, hvor en sådan deling er teknisk mulig og under overholdelse af konkurrencelovgivningen.

2. Enhver tredjepart, der er interesseret i at anvende en del af radiofrekvenserne i et bestemt område eller tidsrum, kan tilkendegive sin interesse over for den kompetente nationale myndighed.

   Indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser har ret til at nægte delt brug af radiofrekvenser, hvis de påviser, at de bruger de pågældende radiofrekvenser, eller at de har udarbejdet planer om at bruge dem inden for en overskuelig fremtid på en måde, der gør delt brug ikke teknisk mulig. Indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser forpligter sig til at følge disse planer. Hvis en indehaver af brugsretten ikke handler i overensstemmelse med sin plan, finder artikel 196 anvendelse.

   Ved vurderingen af, hvorvidt radiofrekvenser kan deles, tager de kompetente nationale myndigheder i hele rettighedernes varighed hensyn til de udrulningsplaner, som de pågældende indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser har. De kompetente nationale myndigheder anvender proceduren i artikel 188 med de fornødne ændringer. De kan tillade delt brug af radiofrekvenser i en begrænset periode eller give mulighed for regelmæssig revision. De kompetente nationale myndigheder har beføjelse til at blokere for delt brug af radiofrekvenser af de grunde, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3.

3. Betingelserne for delt brug af radiofrekvenser fastsættes i brugsrettighederne til radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 21.

   Disse betingelser skal omfatte følgende:

   a) anvendelsesprioriteten, sameksistensreglerne og typen af beskyttelse mod skadelig interferens mellem den primære og den sekundære indehaver

   b) den type anvendelse, der er tilladt for den nye bruger i forhold til den oprindeligt tilladte anvendelse

   c) om delt brug af radiofrekvenser kan pålægges i tilfælde af overtrædelse af en forpligtelse, der er knyttet til brugsrettighederne, f.eks. en dækningsforpligtelse.

4. Enhver forpligtelse, der ledsager brugsrettighederne til radiofrekvenser, kan opfyldes af enten den oprindelige eller den nye bruger eller begge. Begge brugere er bundet af de forpligtelser, der er fastsat i brugsrettighederne, og som regulerer delingen af radiofrekvenser.

5. Senest den *[12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]* vedtager RSPB i tæt samarbejde med Kommissionen og BEREC retningslinjer for at bidrage til en konsekvent gennemførelse af nærværende artikel og artikel 15.

Artikel 28

Database

1. ODN opretter en dynamisk database til geolokalisering og overvågning af mulighederne for brug af radiofrekvenser med henblik på at fremme og tillade delt brug af specifikke frekvensbånd og dermed forbedre effektiviteten af brugen af radiofrekvenser for at støtte Unionens politikker.

Databasen skal indeholde ajourførte oplysninger, der indsamles og stilles til rådighed af medlemsstaterne og indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser, om geolokalisering af eksisterende anvendelser af radiofrekvenser for at give potentielle radiofrekvensbrugere adgang til sådanne radiofrekvenser.

Databasen skal være direkte tilgængelig for enhver potentiel bruger af radiofrekvenser.

2. Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af stk. 1 kan Kommissionen efter høring af RSPB ved hjælp af gennemførelsesretsakter definere de frekvensbånd, der er omfattet af databasen, og udvikle praktiske ordninger og ensartede formater for de kompetente nationale myndigheders indsamling og levering af data til Kommissionen.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

3. Oprettelsen og anvendelsen af databasen skal sikre beskyttelse af privatlivets fred samt reglerne om forretningshemmeligheder, navnlig i henhold til artikel 8 i afgørelse 676/2002/EF, og medlemsstaternes ret til at tilbageholde oplysninger, der er relevante for den nationale sikkerhed. Den skal i videst muligt omfang minimere den administrative byrde og medlemsstaternes eksisterende forpligtelser i henhold til anden EU-ret, navnlig forpligtelser til at fremlægge specifikke oplysninger.

4. ODN administrerer databasen.

Artikel 29

Betaling for brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. De kompetente nationale myndigheder kan opkræve betaling for brugsrettigheder til radiofrekvenser i form af en engangsafgift, en årlig afgift eller en kombination heraf, der fastsættes i overensstemmelse med denne artikel.

2. Årlige afgifter og engangsafgifter, der ikke er knyttet til en sammenlignende eller konkurrencepræget udvælgelsesprocedure, skal være objektivt begrundede, gennemsigtige, ikkediskriminerende og stå i et rimeligt forhold til deres tilsigtede formål, sikre optimal udnyttelse af radiofrekvenser og tage hensyn til denne forordnings generelle mål. Afgifterne fastsættes på et niveau, der som minimum dækker de samlede administrationsomkostninger, som de kompetente nationale myndigheder afholder i forbindelse med forvaltning, kontrol og håndhævelse af radiofrekvensreglerne i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra a).

   Senest den [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] vedtager Kommissionen under hensyntagen til udtalelser fra BEREC og RSPB en henstilling om en fælles metode til fastsættelse af årlige afgifter som omhandlet i første afsnit, hvor der i henstillingen kan tages hensyn til forskellige egenskaber ved radiofrekvenserne, såsom et radiofrekvensbånds kapacitet og knaphed, og den tjeneste, der påtænkes leveret.

3. Eventuelle engangsafgifter i sammenlignende udvælgelsesprocedurer eller mindstepriser i en konkurrencepræget udvælgelsesprocedure fastsættes på et niveau, der sikrer en effektiv tildeling og anvendelse af radiofrekvenser samt investeringer i og etablering af net og tjenester.

   En eventuel mindstepris fastsættes som en minimumsbetaling for at opnå de pågældende brugsrettigheder til radiofrekvenser.

   Inden den kompetente nationale myndighed fastsætter en mindstepris eller definerer dens niveau, tager den hensyn til de omkostninger, der er forbundet med de betingelser, der er knyttet til disse rettigheder.

Senest [*12 måneder efter, at denne forordning først finder anvendelse*] vedtager Kommissionen efter høring af BEREC og RSPB en henstilling om en fælles metode til fastsættelse af mindstepriser under hensyntagen til bl.a. offeromkostningerne ved radiofrekvenserne og frekvensbåndets egenskaber.

4. De kompetente nationale myndigheder tager hensyn til de henstillinger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3. Hvis en henstilling ikke følges, og der fortsat er afvigelser uden objektive begrundelser, kan Kommissionen vedtage en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt for at sikre en harmoniseret anvendelse.

   Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

5. Der må kun indføres betaling af afgifter i tilfælde, hvor der rent faktisk er radiofrekvenser til rådighed til brug, og der skal gives mulighed for, at disse afgifter kan betales i årlige rater.

6. Årlige afgifter eller engangsafgifter godtgøres efter anmodning mod, at indehaveren af brugsrettighederne til radiofrekvenser opfylder på forhånd fastsatte forpligtelser. Muligheden og satsen for en sådan godtgørelse skal være gennemsigtig, retfærdig og ikkediskriminerende og meddeles forud for enhver udvælgelsesprocedure eller tildeling eller fornyelses- eller revisionsproces.

AFDELING 4: TILDELINGS- OG UDVÆLGELSESPROCEDURER

Artikel 30

Udvælgelsesprocedure og tildeling af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. Individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser tildeles af de kompetente nationale myndigheder i henhold til artikel 21, efter anmodning og efter åbne, gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpassede procedurer, der er fastsat på forhånd, til enhver virksomhed, forudsat at den er i stand til at opfylde de betingelser, der er knyttet til sådanne rettigheder. Ansøgerne skal fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for at påvise deres evne til at overholde de betingelser, der er knyttet til brugsrettighederne til radiofrekvenser.

2. De kompetente nationale myndigheder vurderer ansøgninger om individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser på grundlag af objektive, gennemsigtige, forholdsmæssigt afpassede og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier, som fastlægges på forhånd og afspejler de betingelser, der er fastsat for de givne rettigheder. De må ikke diskriminere operatører af tilhørende faciliteter og engrosnetoperatører, når de ansøger om individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser med henblik på udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og de skal specificere, hvordan sådanne operatører kan opfylde forpligtelser med hensyn til dækning, kvalitet eller andre forpligtelser.

3. Uanset denne artikel stk. 1 og 2 kan specifikke kriterier og procedurer, herunder undtagelser fra kravet om åbne procedurer, finde anvendelse, hvor det er nødvendigt at tildele en udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde et mål af almen interesse i henhold til EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten.

4. Når det er berettiget, kan den kompetente nationale myndighed begrænse antallet af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser. I så fald skal den definere og begrunde den valgte udvælgelsesprocedure og de mål, der forfølges hermed, med angivelse af

resultatet af en eventuel vurdering af den konkurrencemæssige, tekniske og økonomiske situation på markedet.

5. De kompetente nationale myndigheder giver alle interesserede parter, herunder brugere og forbrugere, mulighed for at give udtryk for deres synspunkter om alle aspekter af den procedure, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, navnlig om eventuelle begrænsninger, udvælgelsesprocedurer og udvælgelseskriterier, inden for en rimelig frist på mindst 30 dage og tager hensyn til de interesserede parters synspunkter.

6. Hvis den kompetente nationale myndighed har til hensigt at begrænse antallet af individuelle brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser til trådløse bredbåndsnet og -tjenester, giver den meddelelse om et udkast til endelig foranstaltning i overensstemmelse med artikel 31 og foretager ikke udvælgelsen, før Unionens procedure for det indre marked for radiofrekvenser er afsluttet.

7. De kompetente nationale myndigheder offentliggør enhver afgørelse om udvælgelsesproceduren og de tilhørende regler, herunder udvælgelseskriterierne og de betingelser, der skal knyttes til brugsrettighederne til radiofrekvenser, med tydelig angivelse af årsagerne hertil og opfordrer til ansøgninger om brugsrettigheder.

8. De kompetente nationale myndigheder skal træffe, meddele og offentliggøre afgørelser vedrørende tildeling af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser hurtigst muligt, efter modtagelse af den fuldstændige ansøgning, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er erklæret til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester i de nationale frekvensplaner, hvor denne periode kan forlænges til otte måneder i tilfælde af en udvælgelsesprocedure med forbehold af en eventuel specifik tidsplan i henhold til artikel 17.

   Den nævnte frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.

9. Den kompetente nationale myndighed tager, hvor det er relevant, enhver begrænsning op til revision med regelmæssige mellemrum eller efter rimelig anmodning fra de berørte virksomheder. Hvis en kompetent myndighed konkluderer, at der kan tildeles yderligere brugsrettigheder til radiofrekvenser eller til en kombination af generel tilladelse og individuelle brugsrettigheder, offentliggør den denne konklusion og indleder proceduren for tildeling af sådanne rettigheder.

10. RSPB indsamler god praksis om tilladelsesprocesser og tilknyttede tildelingsbetingelser, f.eks. om investeringsfremmende auktionsudformning og dækningsforpligtelser. Kommissionen kan fremsætte henstillinger om de mest hensigtsmæssige investeringsvenlige tilladelsesprocesaspekter og udvælgelsesbetingelser i forbindelse med tilladelser til anvendelse af harmoniserede radiofrekvenser i et eller flere frekvensbånd med henblik på at nå målene i politikprogrammet for det digitale årti, herunder enhver ændring heraf.

11. De kompetente nationale myndigheder tager hensyn til de henstillinger, der er omhandlet i stk. 10, og skal begrunde enhver afvigelse herfra over for Kommissionen. Hvis en sådan afvigelse resulterer i inkonsekvent gennemførelse af investeringsvenlige tilladelsesprocesser eller udvælgelsesbetingelser, der varer ved i mindst to år efter vedtagelsen af en henstilling, og som risikerer at skabe hindringer for det indre marked på grund af inkonsekvent udrulning af trådløse net af høj kvalitet, kan Kommissionen vedtage en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt for at sikre harmonisering af deres anvendelse.

    Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

12. Denne artikel berører ikke de i artikel 26 omhandlede overdragelser af brugsrettigheder til radiofrekvenser.

Artikel 31

Unionens procedure for det indre marked for radiofrekvenser

1. Hvis den kompetente nationale myndighed har til hensigt at gennemføre en udvælgelsesprocedure i overensstemmelse med artikel 30, stk. 6, eller at ændre eller forny brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser til trådløse bredbåndsnet og -tjenester på forskellige betingelser, herunder med hensyn til varighed, offentliggør den sit udkast til endelig foranstaltning og meddeler det samtidig til Kommissionen, RSPB, BEREC og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater med angivelse af årsagerne til foranstaltningen og en redegørelse for, hvordan foranstaltningen:

   a) fremmer udviklingen af det indre marked, udbuddet af tjenester på tværs af grænser såvel som konkurrence og skaber størst mulige fordele for forbrugerne og overordnet betragtet opfylder de mål, der er fastsat i artikel 3 og 13 samt i beslutning nr. 676/2002/EF

   b) sikrer en faktisk og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser

   c) sikrer stabile og forudsigelige investeringsvilkår for eksisterende og potentielle brugere af radiofrekvenser, når der udrulles net til udbud af elektroniske kommunikationstjenester, som er afhængige af radiofrekvenser.

   Hvis det er relevant, redegør den kompetente myndighed også for årsagerne til at foreslå:

   a) enhver foranstaltning til udformning af markedet i henhold til artikel 32, stk. 2, ledsaget af resultatet af den gennemførte analyse

   b) en begrænset varighed af brugsretten til radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3.

2. De kompetente nationale myndigheder, RSPB, BEREC og Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til udkastet til foranstaltning inden for en frist på 30 arbejdsdage, som ikke kan forlænges.

3. Udkastet til endelig foranstaltning, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, vedtages ikke i yderligere 60 arbejdsdage, hvis Kommissionen har meddelt den relevante kompetente nationale myndighed, at den har forbehold med hensyn til begrundelsen for omfanget af varigheden eller proportionaliteten af udkastet til foranstaltninger til udformning af markedet eller deres forenelighed med EU-retten og navnlig de mål, der er omhandlet i artikel 3. Kommissionen underretter i så fald RSPB, BEREC og de kompetente nationale myndigheder om sine forbehold og offentliggør dem samtidigt.

4. Senest 30 arbejdsdage efter underretningen om Kommissionens forbehold afgiver RSPB og BEREC deres udtalelser om Kommissionens forbehold med angivelse af, om de mener, at udkastet til foranstaltning bør opretholdes, ændres eller trækkes tilbage, og fremsætter, hvor det er relevant, specifikke forslag med henblik herpå. Disse udtalelser begrundes og offentliggøres.

5. Hvis Frekvenspolitikgruppen eller BEREC i sin udtalelse helt eller delvist deler Kommissionens forbehold, arbejder de tæt sammen med den pågældende kompetente nationale myndighed og Kommissionen for at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning.

6. Senest 60 arbejdsdage efter underretningen om sine forbehold kan Kommissionen træffe en af følgende afgørelser:

   a) en afgørelse med krav om, at den meddelende kompetente myndighed trækker udkastet tilbage

   b) en afgørelse om at hæve sine forbehold, der er omhandlet i denne artikels stk. 3.

   Kommissionen tager hensyn til udtalelserne fra RSPB eller BEREC og fra andre kompetente nationale myndigheder, inden den træffer afgørelse i henhold til dette stykke.

   Den kommissionsafgørelse, der er omhandlet i første afsnit, litra a), ledsages af en detaljeret og objektiv analyse af årsagerne til, at udkastet til foranstaltning til udformning af markedet eller den begrænsede varighed ikke bør vedtages, eller en redegørelse for, hvordan de bør ændres.

7. Hvis Kommissionen har vedtaget en afgørelse, der pålægger den meddelende myndighed at trække udkastet til foranstaltning tilbage, må den pågældende myndighed ikke vedtage en sådan foranstaltning. Efter at have gennemført en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 184 underretter den kompetente nationale myndighed senest seks måneder efter datoen for Kommissionens afgørelse RSPB, BEREC, andre kompetente nationale myndigheder og Kommissionen om et nyt udkast til foranstaltning.

8. Undtagen i de tilfælde, der er omfattet af denne artikels stk. 3, og hvis Kommissionen træffer afgørelse om at anmode om tilbagetrækning, tager den pågældende kompetente myndighed hensyn til bemærkninger fra andre kompetente myndigheder, RSPB, BEREC og Kommissionen og kan vedtage den deraf følgende foranstaltning. Når den pågældende kompetente nationale myndighed træffer foranstaltningen, underretter den straks Kommissionen herom. Den kompetente myndighed meddeler Kommissionen, RSPB, BEREC og andre kompetente nationale myndigheder alle de endelige foranstaltninger, der vedtages og falder ind under denne artikels stk. 1.

9. ODN fører et register over Unionens procedurer for det indre marked for radiofrekvenser i henhold til denne artikel.

Artikel 32

Konkurrence

1. Brugsrettigheder til radiofrekvenser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal tildeles, ændres eller fornyes på en sådan måde, at det fremmer effektiv konkurrence og undgår konkurrenceforvridning på det indre marked i overensstemmelse med denne forordning.

2. Hvis de kompetente nationale myndigheder med ansvar for forvaltning af radiofrekvenser tildeler, ændrer eller fornyer brugsrettigheder til radiofrekvenser i forbindelse med harmoniserede radiofrekvenser til trådløse bredbåndsnet og -tjenester, overlader de afgørelsen om enhver foranstaltning, der kan påvirke konkurrencen, til den nationale tilsynsmyndighed, som f.eks.:

   a) at begrænse mængden af radiofrekvensbånd, for hvilke der tildeles brugsrettigheder til en enkelt virksomhed, eller under berettigede omstændigheder ved at fastsætte betingelser for sådanne brugsrettigheder, såsom at der skal være engrosadgang eller national eller regional roaming i

visse frekvensbånd eller visse grupper af frekvensbånd med ensartede egenskaber

b) om nødvendigt, og hvis det er berettiget med hensyn til en særlig situation på det nationale marked, at reservere en bestemt del af et radiofrekvensbånd eller gruppe af frekvensbånd til tildeling til nye aktører på markedet

c) at nægte at tildele nye brugsrettigheder til radiofrekvenser eller tillade ny brug af radiofrekvenser i bestemte frekvensbånd eller ved at knytte betingelser til tildelingen af sådanne brugsrettigheder til radiofrekvenser eller fastsætte betingelser for tilladelsen i forhold til ny brug af radiofrekvenser med henblik på at undgå, at en tildeling, overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder fører til konkurrenceforvridning

d) at medtage betingelser om forbud mod eller ved at pålægge betingelser for overdragelse af brugsrettigheder til radiofrekvenser, som ikke er omfattet af fusionskontrol på EU-plan eller nationalt plan, i tilfælde, hvor en sådan overdragelse sandsynligvis vil skade konkurrencen væsentligt

e) at ændre gældende brugsrettigheder til radiofrekvenser i overensstemmelse med denne forordning, hvis det er nødvendigt for efterfølgende at rette op på en konkurrenceforvridning, der er opstået som følge af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder.

De nationale tilsynsmyndigheder må kun foreslå sådanne foranstaltninger på grundlag af en markedsanalyse, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 73, stk. 2, og navnlig en fremadrettet vurdering af konkurrencevilkårene på markedet og en vurdering af de sandsynlige virkninger af sådanne foranstaltninger på opretholdelsen eller virkeliggørelsen af en effektiv konkurrence samt på eksisterende og fremtidige investeringer.

3. Ved valget af passende foranstaltninger i henhold til stk. 2 skal de nationale tilsynsmyndigheder overholde proportionalitetsprincippet og indføre den mindst indgribende foranstaltning, der kan sikre konkurrence på detailniveau:

a) inden de nationale tilsynsmyndigheder indfører foranstaltninger, der påvirker markedsstrukturen, vurderer de antallet af infrastrukturer, der kan opretholdes økonomisk på markedet, med henvisning til egenskaberne ved de tildelte frekvenser og de dermed forbundne investeringskrav, der er nødvendige for at opnå den ønskede tjenestekvalitet

b) inden de nationale tilsynsmyndigheder pålægger engrosadgangsforpligtelser, gennemgår de de relevante markeder på et fremadrettet grundlag og vurderer, om der vil være reel konkurrence på detailmarkederne, hvis der ikke gribes ind på engrosniveau.

Senest den *[12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]* udarbejder BEREC i tæt samarbejde med Kommissionen retningslinjer for den konsekvente anvendelse af dette stykke.

4. De foranstaltninger, der foreslås i henhold til stk. 2, udgør en del af et udkast til foranstaltning, der forelægges af en kompetent myndighed efter proceduren i artikel 31.

5. Når de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder anvender stk. 2, skal de overholde procedurerne i artikel 184, 194 og 195.

AFDELING 7: UDRULNING OG BRUG AF TRÅDLØST NETUDSTYR

Artikel 33

Adgang til radiobaserede lokalnet

1. De kompetente myndigheder tillader udbud af adgang via RLAN til et offentligt elektronisk kommunikationsnet samt brug af harmoniserede radiofrekvenser til dette udbud med forbehold af gældende betingelser for den generelle tilladelse vedrørende brug af radiofrekvenser som omhandlet i artikel 20, stk. 2.

   Hvis et sådant udbud ikke indgår i en økonomisk aktivitet eller blot er et supplement til en økonomisk aktivitet eller offentlig tjeneste, der ikke er afhængig af overførslen af signaler via disse net, er en virksomhed, offentlig myndighed eller slutbruger, som udbyder en sådan adgang, ikke omfattet af den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i henhold til artikel 9, af forpligtelserne vedrørende slutbrugeres rettigheder i henhold til afsnit III i del VI eller af forpligtelsen til at sammenkoble deres net i henhold til artikel 65, stk. 1.

2. Artikel 4 i forordning (EU) 2022/2065 finder anvendelse på det ansvar, der påhviler udbydere af en sådan adgang gennem RLAN.

3. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester har ret til at give andre udbydere af sådanne net og tjenester eller offentligheden adgang til deres net via RLAN, forudsat at betingelserne for den generelle tilladelse og opfyldt, og at slutbrugerens forudgående informerede samtykke er indhentet, i tilfælde hvor RLAN'et befinder sig på slutbrugerens ejendom.

4. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester må i overensstemmelse med artikel 93 ikke ensidigt begrænse eller hindre slutbrugere i:

   a) at tilgå RLAN, som udbydes af tredjepart, efter eget valg

   b) at tillade andre slutbrugere gensidig eller en mere generel adgang til disse udbyderes net gennem RLAN, herunder på grundlag af tredjeparts initiativer, som samler forskellige slutbrugeres RLAN og gør dem offentligt tilgængelige.

5. Slutbrugere kan tillade andre slutbrugere adgang, gensidig eller på anden måde, til deres RLAN, herunder på grundlag af tredjeparts initiativer, som samler forskellige slutbrugeres RLAN og gør dem offentligt tilgængelige.

6. Udbuddet af offentlighedens adgang til RLAN må begrænses uberettiget:

   a) gennem offentlige organer eller i offentlige områder tæt på lokaliteter, der benyttes af sådanne offentlige organer, hvor udbuddet er et supplement til de offentlige tjenester, der udbydes på de pågældende lokaliteter

   b) gennem ikkestatslige organisationers eller offentlige organers initiativer, der har til formål at samle forskellige slutbrugeres RLAN og stille dem til rådighed gensidigt eller mere generelt, herunder eventuelle RLAN, hvortil der gives offentlig adgang i overensstemmelse med litra a).

Artikel 34

Udrulning og drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde

1. Udrulningen af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde må ikke begrænses unødigt og skal være underlagt nationalt konsekvente regler. Sådanne regler offentliggøres inden deres anvendelse.

   Udrulningen af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, som er i overensstemmelse med de egenskaber, der er fastlagt i medfør af stk. 4, skal navnlig fritages fra krav om individuelle byplanlægningstilladelser eller andre forudgående individuelle tilladelser.

   Uanset andet afsnit kan der kræves tilladelse til udrulning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde på bygninger eller på steder af arkitektonisk, historisk eller naturmæssig værdi, som er beskyttede i henhold til national ret, eller om nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed. Artikel 7, 8 og 9 i forordning (EU) 2024/1309 finder anvendelse på tildelingen af disse tilladelser.

2. Kommissionen angiver ved hjælp af gennemførelsesretsakter de fysiske og tekniske egenskaber, såsom maksimumsstørrelse, vægt og, hvis det er relevant, udstrålingseffekt for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

   Disse gennemførelsesretsakter tages op til revision med henblik på tilpasning til den teknologiske udvikling og til behovene i forbindelse med netudrulning.

3. Denne artikel berører ikke de væsentlige krav i direktiv 2014/53/EU eller tilladelsesordningen for brug af de pågældende radiofrekvenser.

4. Operatører har med forbehold af forordning (EU) 2024/1309, hvor det er relevant, ret til at få adgang til fysisk infrastruktur, der kontrolleres af nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheder, og som er teknisk egnet til at være vært for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, eller som er nødvendig for at forbinde sådanne adgangspunkter med et transportnet, herunder gadeinventar som f.eks. lysmaster, gadeskilte, trafiklys, reklameskilte, bus- og sporvognsstoppesteder samt metrostationer. Alle rimelige anmodninger om adgang skal imødekommes på fair, rimelige, transparente og ikkediskriminerende vilkår og betingelser, som offentliggøres på et enkelt informationssted.

5. Uden at dette berører eventuelle kommercielle aftaler, må udrulning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde ikke gøres til genstand for afgifter eller gebyrer ud over administrationsgebyrer, jf. artikel 12.

Artikel 35

Tekniske bestemmelser om elektromagnetiske felter

De procedurer, der er fastlagt i direktiv (EU) 2015/1535, finder anvendelse på alle udkast til foranstaltning fra kompetente myndigheder, der pålægger udrulning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde andre krav med hensyn til elektromagnetiske felter end dem, der er omhandlet i henstilling 1999/519/EF eller senere henstillinger, der erstatter den.

4.2. AFSNIT II: ANVENDELSE AF RADIOFREKVENSER VIA SATELLIT

Artikel 36

Den internationale kontekst og det indre marked

Kommissionen forvalter kun brugen af radiofrekvenser til udbud af satellitnet eller satellitkommunikationstjenester i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser og tilsagn, herunder afgørelser vedtaget af Rådet i henhold til artikel 218 i TEUF, på en måde, der fuldt ud afspejler dens internationale dimension og strategiske betydning for Unionen og medlemsstaterne, og til støtte for målet om at udvikle et indre marked for satellitkommunikationstjenester.

Artikel 37

Anmeldelse og koordinering af satellitsystemer hos ITU

1. Efter anmodning fra en potentiel bruger af radiofrekvenser underretter kompetente radiofrekvensmyndigheder Kommissionen og andre kompetente nationale myndigheder inden for RSPB om enhver anmodning til ITU om anmeldelse, koordinering eller registrering af et satellitsystem, der skal dække mere end én medlemsstat eller satellitjordstation og, hvor det er relevant, dens supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter. Den pågældende kompetente nationale myndighed angiver, om den har brug for støtte fra andre kompetente nationale myndigheder og Unionen til at koordinere med ITU med henblik på at forsvare og fremme medlemsstaternes og Unionens interesser og politikker. Medlemsstaterne og Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til anmodningen. Den berørte medlemsstat sikrer, at der tages behørigt hensyn til sådanne bemærkninger, samtidig med at unødvendige forsinkelser i anmeldelsesprocessen undgås.
2. Når den berørte kompetente nationale myndighed modtager en anmodning om koordinering i henhold til ITU's regler af frekvenser eller en satellitbaneposition for et satellitsystem eller en satellitjordstation og, hvor det er relevant, dens supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter i henhold til ITU's regler, underretter den straks Kommissionen og de øvrige kompetente myndigheder herom via RSPB.
3. Hvis to eller flere kompetente nationale myndigheder modtager anmodninger vedrørende det samme frekvensbånd eller den samme satellitbaneposition, koordinerer RSPB med støtte fra ODN Unionens holdning med henblik på en rettidig og konsekvent EU-reaktion over for ITU.

Artikel 38

Generel tilladelse på EU-plan til udbud af satellitnet og satellitkommunikationstjenester

1. EU-tilladelsen i henhold til artikel 39 omfatter en generel tilladelse til udbud af satellitnet eller satellitkommunikationstjenester som fastsat i denne artikel.
2. Uanset artikel 9 må udbud af satellitnet, herunder satellitjordstationer og, hvor det er relevant, supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter, og af satellitkommunikationstjenester i Unionen eller i flere medlemsstater kun være underlagt de betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

   Udbydere skal indgive en anmeldelse til Kommissionen og behøver ikke at indhente nogen udtrykkelig afgørelse eller tilladelse eller begære nogen anden administrativ handling fra andre kompetente myndigheder. ODN bistår Kommissionen med behandlingen af anmeldelserne.
3. Kommissionen kan under hensyntagen til eventuelle udtalelser fra RSPB og ved hjælp af gennemførelsesretsakter præcisere de betingelser, der er knyttet til den generelle tilladelse til udbud af satellitnet eller satellitkommunikationstjenester inden for de

grænser, der er fastsat i artikel 9, stk. 4. Betingelserne omfatter, men er ikke begrænset til:

a) etablering i Unionen

b) betaling af administrationsgebyrer i overensstemmelse med artikel 12 med de fornødne ændringer

c) opretholdelse af satellitnettenes og satellitkommunikationstjenesternes integritet, sikkerhed og modstandsdygtighed

d) opretholdelse af permanent kontrol med transmissionerne fra alle radiostationer, herunder satellitjordstationer og, hvor det er relevant, deres supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter, ved anvendelse af de radiofrekvenser, der er godkendt i henhold til EU-tilladelsen, også selv om de ejes, installeres eller drives af tredjeparter eller ikke er beliggende i Unionen

e) forpligtelser vedrørende lagring af data eller lovlig opfangelse. De gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til første afsnit, skal fastsætte objektive kriterier for fastlæggelse af forpligtelserne vedrørende lagring af data og lovlig opfangelse, som skal udgøre betingelser for EU-satellittilladelsen.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

4. Den generelle EU-tilladelse giver virksomhederne de minimumsrettigheder, der følger af den i artikel 9 omhandlede generelle tilladelse i alle medlemsstater.

5. Artikel 12, 194 og 195 finder tilsvarende anvendelse på administrationsgebyrer, ændringer, begrænsninger og tilbagekaldelse af rettigheder og forpligtelser i henhold til den generelle tilladelse.

Artikel 39

EU-tilladelse til brug af satellitradiofrekvenser

1. Brugen af radiofrekvenser til levering af satellitkommunikationstjenester i Unionen eller i mere end én medlemsstat er betinget af en EU-tilladelse, der gives af Kommissionen.

2. Kommissionen udarbejder og ajourfører under hensyntagen til eventuelle udtalelser fra RSPB og ved hjælp af en gennemførelsesretsakt den europæiske tabel over tildeling af satellitfrekvenser, som kortlægger de frekvensbånd, der er til rådighed for satellitkommunikationstjenester i Unionen. Kommissionen harmoniserer de radiofrekvenser, der er til rådighed for satellitkommunikationstjenester, i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF og tillader brugen af harmoniserede radiofrekvenser til satellitkommunikationstjenester. Kommissionen kan beslutte, at adgang til visse satellitfrekvensbånd skal være mulig i henhold til den generelle tilladelse. I så fald fastsætter den betingelserne for tilladelse til brug af radiofrekvenser i disse frekvensbånd, herunder eventuelle gældende afgifter.

3. Hvis Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en kompetent myndighed eller en ansøger overvejer at begrænse antallet af EU-tilladelser i et givet radiofrekvensbånd på grund af knaphed på radiofrekvenser eller af hensyn til almen interesse, giver Kommissionen de interesserede parter mulighed for at give udtryk for deres synspunkter i en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 184. På grundlag af resultatet af høringen kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger for at begrænse antallet af tilladelser.

4. Ved gennemførelsesretsakter, der skal vedtages senest [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] under hensyntagen til de pågældende frekvensbånds karakteristika og eventuelle udtalelser fra RSPB, præciserer Kommissionen betingelserne for tilladelser til og anvendelse af de forskellige frekvensbånd og sikrer, at godkendte operatører er underlagt følgende krav:

   a) etablering i Unionen

   b) overholdelse af ITU's radioreglement ved at sikre:

      (i) anvendelse i god tro og med anerkendelse af ITU's status af de relevante koordinerings- og meddelelsesprocedurer for radioreglementet, herunder registreringen i ITU's internationale masterfrekvensregister ("Master International Frequency Register – MIFR")

      (ii) overholdelse af relevante internationale koordineringsaftaler

      (iii) forhindring af, at der skabes skadelig interferens for andre satellitnet eller -systemer eller for stationer, der drives i overensstemmelse med ITU's radioreglement

      (iv) drift på et ikkeinterferensskabende og ikkebeskyttet grundlag, hvor anmeldelsen endnu ikke er blevet indgivet og registreret i MIFR, eller hvor driften foregår i henhold til ITU's radioreglement nr. 4.4

   c) koordinering med ethvert satellitsystem, der er godkendt i Unionen

   d) anvendelse af radiofrekvenser til levering af satellitkommunikationstjenester i overensstemmelse med ITU's radioreglement, herunder undgåelse af skadelig interferens og, hvor det er relevant, overensstemmelse med eventuelle retsakter om teknisk harmonisering, der er vedtaget i henhold til beslutning nr. 626/2002/EF

   e) hvor en ITU-anmeldelse foretages af et tredjeland, påvisning af, at det pågældende lands jurisdiktion sikrer en effektiv afhjælpning af skadelig interferens og anvender værktøjer til øjeblikkelig ansvarliggørelse i tilfælde af ulovlig brug

   f) betaling af radiofrekvensafgifter, der fastsættes på grundlag af en metode fastlagt af Kommissionen ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med kriterierne i artikel 29, stk. 2, første afsnit

   g) eventuelle yderligere objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende betingelser, der er nødvendige for at beskytte de EU-politikker, der er afhængige af satellitnet eller satellitkommunikationstjenester, herunder betingelser for brug af frekvenser til forsøgsformål.

5. Senest den [*36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] erstatter Kommissionen de nationale tilladelser til brug af radiofrekvenser, der var gyldige den [*6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*], med EU-tilladelser.

6. De gennemførelsesretsakter, der henvises til i stk. 2 og 4, vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 199, stk. 4.

Artikel 40

Procedure for meddelelse af EU-tilladelse

1. For at bruge radiofrekvenser til levering af satellitkommunikationstjenester og satellitnet skal virksomheder indgive en ansøgning til Kommissionen om en EU-tilladelse hertil. Kommissionen offentliggør sådanne ansøgninger, så snart den har modtaget dem.

   Ved anvendelsen af denne artikel bistås Kommissionen af ODN og af en permanent RSPB-arbejdsgruppe om satellittilladelser. Denne gruppe sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med ekspertise inden for satellitkommunikation.

2. Ansøgningen skal indeholde en angivelse af radiofrekvensbehovene, de oplysninger, der er nødvendige for at identificere virksomheden, en kort beskrivelse af satellitkommunikationstjenesten og de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af de betingelser, der er fastsat i artikel 39.

3. Kommissionen behandler anmodningen med bistand fra RSPB-arbejdsgruppen om satellittilladelser og ODN. RSPB forelægger Kommissionen en udtalelse senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

4. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om meddelelse af EU-tilladelsen, hvis ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 39, eller om afslag på EU-tilladelsen i alle andre tilfælde.

   Om nødvendigt kan RSPB udsætte forelæggelsen af sin udtalelse og anmode Kommissionen om at træffe passende foranstaltninger med henblik på at harmonisere de tekniske vilkår for brugen af radiofrekvenserne i henhold til beslutning nr. 626/2002/EF eller andre betingelser for EU-tilladelserne.

5. Hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 39, stk. 3, beslutter at udvælge rettighedshavere i en udvælgelsesprocedure, gennemfører den en sådan procedure i overensstemmelse med bilag VI, medmindre der er fastsat en særlig procedure i EU-retten.

6. Kommissionen vedtager senest den [*12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] en gennemførelsesretsakt, der fastsætter de nærmere detaljer og tidsfrister for proceduren for meddelelse af en EU-tilladelse.

   De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 4 og 6, vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 199, stk. 4.

Artikel 41

Virkningerne af EU-tilladelsen

1. Uanset artikel 9 giver EU-tilladelsen indehaveren ret til at udbyde satellitnet eller satellitkommunikationstjenester og brugsrettigheder til radiofrekvenser i hele Unionen eller i de specifikke medlemsstater, der er defineret i tilladelsen. Der kræves ikke nogen national tilladelse for udbud af satellitnet, satellitkommunikationstjenester eller brugen af radiofrekvenser med henblik på udbud heraf i nogen af medlemsstaterne.

2. EU-tilladelsen giver de samme rettigheder og pålægger de samme forpligtelser i hver medlemsstat på samme måde som en tilladelse meddelt af den pågældende medlemsstat med hensyn til levering af satellitkommunikationstjenester eller satellitnet eller til brug af radiofrekvenser.

3. EU-tilladelsen fritager ikke indehaveren for koordineringsforpligtelser, der følger af ITU's radioreglement, herunder forpligtelser vedrørende deling af radiofrekvenser, for så vidt angår eksisterende eller fremtidige satellitnet eller satellitkommunikationstjenester.

4. Indehaveren af EU-tilladelsen skal:

a) hvor det er relevant, opfylde alle forpligtelser, vedkommende måtte have indgået i sin ansøgning eller under udvælgelsesproceduren, uanset om den samlede efterspørgsel efter radiofrekvenser overstiger det disponible antal

b) anvende deres brugsrettigheder på en måde, der er i overensstemmelse med de af Unionens politikker, der beror på radiofrekvenser, navnlig ved ikke at forårsage skadelig interferens for noget satellitsystem, der finansieres under Unionens programmer, og ved at give adgang til radiofrekvenser i henhold til deres rettigheder efter anmodning fra de kompetente myndigheder i krisetider

c) forelægge Kommissionen en årlig rapport med nærmere oplysninger om status for udviklingen af deres satellitnet og/eller satellitkommunikationstjenester.

Artikel 42

EU-tilladelsens varighed og fornyelse

1. EU-tilladelsens gyldighedsperiode fastsættes af Kommissionen. Artikel 24 finder tilsvarende anvendelse på de rettigheder, der tildeles i henhold til EU-tilladelsen.

   Uanset artikel 24, stk. 5, kan Kommissionen, hvor det er berettiget, afkorte EU-tilladelsens gyldighedsperiode i følgende tilfælde:

   a) i forbindelse med specifikke kortsigtede projekter

   b) til brug forbindelse med forsøg i kredsløb

   c) for at overholde de folkeretlige forpligtelser, der gælder for medlemsstaterne.

2. I tilfælde af en anmodning om fornyelse af brugsrettigheden forelægger RSPB Kommissionen en udtalelse senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning fra Kommissionen. EU-tilladelsen kan fornyes af Kommissionen under hensyntagen til en eventuel udtalelse fra RSPB. Artikel 25 finder tilsvarende anvendelse på fornyelsen af de rettigheder, der tildeles i henhold til EU-tilladelsen.

3. Artikel 194 og 195 om ændring, begrænsning og tilbagekaldelse af brugsrettigheder finder tilsvarende anvendelse på brugsrettigheder til radiofrekvenser.

Artikel 43

Tilsyn og afhjælpende foranstaltninger

1. Kommissionen, de kompetente nationale myndigheder, der samarbejder i det udvalg, der er omhandlet i artikel 199, stk. 1, og RSPB overvåger, at de satellitnet og satellitkommunikationstjenester, der drives i henhold til en EU-tilladelse, opfylder betingelserne i artikel 38 og 39 samt EU-retten og ITU's gældende radioreglement, og træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuel manglende overholdelse.

   Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nærmere ordninger for koordineret overvågning og håndhævelse af EU-tilladelser, herunder betingelser for koordineret suspension eller tilbagekaldelse af tilladelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 3.

2. Kommissionen undersøger enhver påstået specifik overtrædelse af en betingelse, der er knyttet til en EU-tilladelse, eller af en bestemmelse i dette afsnit. RSPB bistår med støtte fra ODN Kommissionen med disse undersøgelser.

Hvis en kompetent national myndighed er af den opfattelse, at en indehaver af en EU-tilladelse ikke overholder en dertil knyttet betingelse eller en bestemmelse i denne forordning, skal den indbringe sagen for Kommissionen og RSPB.

Hvis Kommissionen finder, at en indehaver af en EU-tilladelse ikke opfylder nogen af betingelserne i artikel 38 eller artikel 39, underretter den den pågældende operatør herom.

3. Hvis en betingelse for en tilladelse eller en bestemmelse i dette afsnit overtrædes, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter passende og forholdsmæssige korrigerende foranstaltninger, der består i:

   a) et (midlertidigt eller permanent) forbud mod at bruge visse frekvensbånd til satellitjordstationer og, hvor det er relevant, deres supplerende jordbaserede og luftbårne komponenter i Unionen, uden at dette berører civilretlige og strafferetlige sanktioner i henhold til national ret

   b) suspension eller tilbagekaldelse af EU-tilladelsen.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

   Ved overtrædelse af betingelserne for en EU-tilladelse eller bestemmelserne i dette afsnit kan Kommissionen pålægge indehaveren af tilladelsen bøder eller periodiske sanktioner, som fastsættes under hensyntagen til overtrædelsens grovhed og varighed og ikke må overstige 5 % af vedkommendes samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Domstolen har fuld prøvelsesret, jf. artikel 229 i TEUF, med hensyn til klager over beslutninger, hvorved Kommissionen fastsætter en bøde eller en tvangsbøde; den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde.

   Kommissionen underretter straks medlemsstaterne om sine håndhævelsestiltag i henhold til denne artikel.

4. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 finder proceduren i henhold til artikel 196 tilsvarende anvendelse, hvis der ikke er betalt radiofrekvensafgifter, og hvis betingelserne i artikel 38, stk. 3, ikke er opfyldt.

Artikel 44

Håndhævelse

1. Enhver foranstaltning, der træffes af Kommissionen i henhold til artikel 43, håndhæves fuldt ud af de kompetente nationale myndigheder og inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen. En kompetent national myndighed kan undtagelsesvis anmode Kommissionen om at udsætte anvendelsen af foranstaltningen på sit nationale område i en periode på op til seks måneder, der kan forlænges, hvis den pågældende foranstaltning sandsynligvis i alvorlig grad vil forstyrre konnektiviteten på dens område. Kommissionen begrænser varigheden af denne undtagelse mest muligt, hvor det er relevant ved at tilskynde slutbrugerne til at skifte til alternative satellitnet eller satellitkommunikationstjenester.

2. Enhver af Kommissionens foranstaltninger opretholdes, indtil resultatet af en eventuel retslig eller anden klage over Kommissionens afgørelse eller over en national håndhævelsesforanstaltning foreligger, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger, som er egnede til i tilstrækkelig grad at afbøde eller fjerne interferens i henhold til stk. 3.

3. Hvis der er behov for en hurtig indsats for at undgå skadelig interferens på dens område, kan en kompetent national myndighed på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen træffe passende foreløbige foranstaltninger, herunder suspension af anvendelsen af EU-tilladelsen på dens område. Når den kompetente nationale myndighed gør dette på eget initiativ, underretter den Kommissionen og RSPB om årsagerne hertil inden for fem arbejdsdage. Kommissionen underretter RSPB og de øvrige kompetente nationale myndigheder. Kommissionen indleder straks proceduren i artikel 43.

Artikel 45

Koordinering mellem satellitbaseret og jordbaseret brug af radiofrekvenser

1. Delt brug af radiofrekvenser mellem jordbaserede og satellitbaserede systemer må kun være mulig efter aftale med og under ansvar af den primære indehaver af den jordbaserede brugsret, såfremt en sådan primær indehaver eksisterer, og skal sigte mod at sikre effektiv udnyttelse af radiofrekvenser, forhindre skadelig interferens for jordbaserede net, der leverer trådløse elektroniske bredbåndskommunikationstjenester, og i tilstrækkelig grad beskytte disse og andre relevante etablerede trådløse bredbåndstjenester og -applikationer ved at sikre ubegrænset kontinuitet i den nuværende drift og den fremtidige udvikling og udbygning af alle relevante radiotjenester og -applikationer, der i øjeblikket anvender disse bånd og tilstødende bånd.
2. Når den pågældende kompetente myndighed anmodes om at koordinere anvendelsen af radiofrekvenser mellem jord- og rumapplikationer i henhold til ITU's regler i forbindelse med harmoniserede radiofrekvenser, fremsender den anmodningen til Kommissionen med henblik på øjeblikkelig fremsendelse til medlemmerne af Frekvensudvalget.
3. Udvalget vedtager en udtalelse med forslag til det svar, der skal gives på anmodningen om koordinering med ITU, under hensyntagen til eventuelle særlige forhold i forbindelse med brugen af de pågældende radiofrekvenser i hver medlemsstat. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt om betingelser for koordineret sameksistens i Unionen efter proceduren i artikel 199, stk. 4.
4. Hvis det er nødvendigt for at sikre koordineret beskyttelse af de rettigheder, som medlemsstaterne tildeler, til jordbaseret brug af harmoniserede radiofrekvenser eller koordineret tildeling af brugsrettigheder til sådanne radiofrekvenser til levering af satellitkommunikationstjenester på delt grundlag med trådløse bredbåndstjenester, kan Kommissionen vedtage henstillinger om harmoniseret anvendelse af denne forordning og koordineret deling af radiofrekvenserne mellem jordbaserede og satellitbaserede anvendelser.

4.3. AFSNIT III: NUMMERRESSOURCER

Artikel 46

Strategisk planlægning og forvaltning af nummerressourcer

1. Medlemsstaterne og Kommissionen forvalter nummerressourcer på det indre marked på en koordineret måde som en fælles EU-ressource under delt kompetence med henblik på at fremme økonomisk vækst ved at fremme innovation og et konsekvent udbud af nummerbaserede elektroniske kommunikationstjenester i Unionen og samtidig beskytte Unionens værdier og sikkerhed i bestræbelserne på at nå målene i artikel 3.
2. Kommissionen, bistået af ODN, og de nationale tilsynsmyndigheder samarbejder om den strategiske planlægning af nummerressourcer i Unionen og fastlæggelsen af den

potentielle anvendelse af nummerressourcer til grænseoverskridende eller paneuropæiske tjenester.

3. Kommissionen fastlægger under hensyntagen til BEREC's udtalelse og efter at have givet alle interesserede parter lejlighed til at give udtryk for deres synspunkter en fremadrettet EU-nummerstrategi for en konsekvent forvaltning af nummerressourcer i medlemsstaterne og på EU-plan.

4. På grundlag af Unionens nummerstrategi, jf. stk. 3, udarbejder Kommissionen med bistand fra ODN Unionens nummerplan med angivelse af de nummerressourcer, der skal anvendes i Unionen af de tilsvarende grænseoverskridende eller paneuropæiske tjenester.

   Unionens nummerplan, de nærmere bestemmelser vedrørende ansøgningen om ITU-nummerserier til Unionens nummerplan og de betingelser, der kan knyttes til brugsrettighederne til nummerressourcer fra Unionens nummerplan, herunder afgifterne for brugsrettigheder til sådanne ressourcer, kan vedtages af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 3.

Artikel 47

Paneuropæiske nummerressourcer

1. Kommissionen kan træffe foranstaltninger til at harmonisere specifikke numre eller nummerserier eller ansøge ITU om nummerserier for at sikre tilgængeligheden af nummerressourcer til grænseoverskridende eller paneuropæiske tjenester i overensstemmelse med Unionens nummerplan ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 46, stk. 4.

2. Medlemsstaterne støtter harmoniseringen af specifikke numre eller nummerserier i Unionen og indgivelsen af ansøgninger til ITU om paneuropæiske nummerressourcer, hvor det fremmer et indre marked for elektronisk kommunikation eller udviklingen af paneuropæiske tjenester.

3. De nationale tilsynsmyndigheder forvalter i samarbejde med ODN tildelingen af numre eller nummerserier fra de paneuropæiske nummerressourcer og håndhæver de betingelser, der gælder for de individuelle brugsrettigheder til de paneuropæiske nummerressourcer.

4. ODN opretter og ajourfører en database over de paneuropæiske nummerressourcer på grundlag af rettidige oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder om tildelingen af numre og modtagerne af numrene. Senest seks måneder efter vedtagelsen af Unionens nummerplan fastlægger ODN proceduren og systemet for meddelelse af oplysninger i henhold til dette stykke og i henhold til artikel 48, stk. 4, fjerde afsnit.

Artikel 48

Nationale nummerressourcer

1. De nationale tilsynsmyndigheder kontrollerer tildelingen af brugsrettigheder til alle nationale nummerressourcer og forvaltningen af de nationale nummerplaner, og at de stiller tilstrækkelige nummerressourcer til rådighed med henblik på udbud af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder fastlægger objektive, transparente og ikke-diskriminerende procedurer for tildeling af brugsrettigheder til nationale nummerressourcer.

2. De nationale tilsynsmyndigheder tildeler efter anmodning også brugsrettigheder til nummerressourcer fra de nationale nummerplaner med henblik på levering af specifikke tjenester til andre virksomheder end udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, forudsat at tilstrækkelige nummerressourcer gøres tilgængelige til at opfylde den nuværende og forudsigelige fremtidige efterspørgsel. Disse virksomheder skal vise deres evne til at forvalte nummerressourcerne og opfylde eventuelle relevante krav fastsat i henhold til artikel 49. De nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder kan suspendere yderligere tildeling af brugsrettigheder til nummerressourcer til sådanne virksomheder, hvis det påvises, at der er risiko for at udtømme nummerressourcerne.

   For at bidrage til en ensartet anvendelse af dette stykke sørger BEREC for retningslinjer for fælles kriterier for vurdering af evnen til at forvalte nummerressourcer og af risikoen for udtømning af nummerressourcer og ajourfører dem efter behov efter høring af interessenter og i tæt samarbejde med Kommissionen.

3. De nationale tilsynsmyndigheder anvender de nationale nummerplaner og -procedurer således, at alle udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og de virksomheder, der lever op til kriterierne i stk. 2, sikres ligebehandling. Virksomheder, som har fået tildelt brugsrettigheder til nummerressourcer, må ikke diskriminere andre udbydere af elektroniske kommunikationstjenester med hensyn til de nummerressourcer, der anvendes til at give adgang til deres tjenester.

4. De nationale tilsynsmyndigheder stiller en serie af ikkegeografiske numre til rådighed, som kan bruges til at levere andre elektroniske kommunikationstjenester end interpersonelle kommunikationstjenester på hele Unionens område, dog med forbehold af forordning (EU) 2022/612 og artikel 52, stk. 2, i nærværende forordning. Hvis brugsrettigheder til nummerressourcer er tildelt virksomheder, som ikke er udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, i henhold til stk. 2, finder nærværende stykke anvendelse på de specifikke tjenester, til levering af hvilke brugsrettigheder er tildelt.

   De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at de tilknyttede betingelser, der er anført i artikel 50, for brugsrettigheder til nummerressourcer, der anvendes til at levere tjenester uden for en medlemsstats landekode, og håndhævelsen af disse er lige så streng som de betingelser og den håndhævelse, der gælder for tjenester leveret inden for medlemsstatens landekode, i overensstemmelse med denne forordning. De nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder sikrer også i overensstemmelse med artikel 49, stk. 6, at udbydere, der bruger nummerressourcer fra egen landekode i andre medlemsstater, overholder forbrugerbeskyttelsesreglerne og andre nationale regler vedrørende brug af nummerressourcer i de medlemsstater, hvor nummerressourcerne bruges. Denne forpligtelse berører ikke de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheders håndhævelsesbeføjelser.

   ODN bistår på deres anmodning de nationale tilsynsmyndigheder med at koordinere deres aktiviteter med henblik på at sikre effektiv forvaltning af nummerressourcer med ret til ekstraterritorial anvendelse i Unionen.

   For at fremme de nationale tilsynsmyndigheders eller andre kompetente myndigheders overvågning af opfyldelse af kravene i dette stykke opretholder BEREC med bistand fra ODN en database over nummerressourcer med ret til ekstraterritorial anvendelse i Unionen. Med henblik herpå indberetter de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder regelmæssigt de relevante oplysninger til ODN.

5. De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør de nationale nummerplaner samt alle senere tilføjelser eller ændringer hertil, dog med forbehold af eventuelle begrænsninger, der pålægges udelukkende af hensyn til den nationale sikkerhed.

6. Første gang senest [*12 måneder efter ikrafttrædelsen*] og derefter hvert andet år udarbejder BEREC en rapport om den nationale praksis for tildeling af brugsrettigheder til nationale og paneuropæiske nummerressourcer med fokus på forskellig praksis i Unionen.

Artikel 49

Procedure for tildeling af brugsrettigheder til nummerressourcer

1. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til nummerressourcer, tildeler de nationale tilsynsmyndigheder efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed med henblik på udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som er omfattet af den generelle tilladelse, jf. artikel 9 og artikel 181, stk. 3, litra c), med forbehold af andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse nummerressourcer i overensstemmelse med denne forordning.

2. Brugsrettigheder til nummerressourcer tildeles gennem åbne, objektive, gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpassede procedurer.

   Når de nationale tilsynsmyndigheder tildeler brugsrettigheder til nummerressourcer, angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage disse rettigheder, og på hvilke betingelser.

   Hvis de nationale tilsynsmyndigheder tildeler brugsrettigheder til nummerressourcer med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål under behørig hensyntagen til nødvendigheden af at tillade en passende periode til amortisation af investeringen.

3. De nationale tilsynsmyndigheder træffer afgørelser om tildeling af brugsrettigheder til nummerressourcer hurtigst muligt efter modtagelsen af den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerressourcer, der er afsat til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan. Sådanne afgørelser offentliggøres.

4. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel 186 har besluttet, at brugsrettigheder til nummerressourcer af særlig økonomisk værdi skal tildeles efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan de nationale tilsynsmyndigheder forlænge perioden på tre uger som omhandlet i nærværende artikels stk. 3 med indtil tre uger.

5. De nationale tilsynsmyndigheder må ikke begrænse det antal individuelle brugsrettigheder, der skal tildeles, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af nummerressourcerne.

6. Hvis brugsrettighederne til nummerressourcer omfatter ekstraterritorial brug heraf i Unionen i henhold til artikel 48, stk. 4, knytter de nationale tilsynsmyndigheder specifikke betingelser til brugsrettighederne for at sikre, at alle de relevante nationale forbrugerbeskyttelsesregler og nationale lovgivninger vedrørende brug af nummerressourcer, der gælder i de medlemsstater, hvor nummerressourcerne bruges, overholdes.

   På anmodning fra en national tilsynsmyndighed i en medlemsstat, hvor nummerressourcerne bruges, som kan påvise en overtrædelse af de relevante

forbrugerbeskyttelsesregler eller nationale lovgivninger om brug af nummerressourcer i denne medlemsstat, håndhæver de nationale tilsynsmyndigheder i den medlemsstat, hvor brugsrettighederne til nummerressourcerne er blevet tildelt, de betingelser, som er tilknyttet i henhold til første afsnit i nærværende stykke, i overensstemmelse med artikel 199, herunder ved i alvorlige tilfælde at ophæve den rettighed til ekstraterritorial brug af nummerressourcer, der er tildelt den pågældende virksomhed.

ODN fremmer og koordinerer udveksling af oplysninger mellem de forskellige involverede medlemsstaters nationale tilsynsmyndigheder og sikrer en passende koordinering af arbejdet mellem dem.

7. Denne artikel finder også anvendelse, når de nationale tilsynsmyndigheder tildeler brugsrettigheder til nummerressourcer til andre virksomheder end udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, jf. artikel 48, stk. 2.

Artikel 50

Betingelser, som kan knyttes til brugsrettigheder til nummerressourcer

Når de nationale tilsynsmyndigheder knytter betingelser til brugsrettigheder til nummerressourcer, begrænses disse betingelser til følgende:

a) angivelse af, hvilken tjeneste nummeret skal bruges til, herunder eventuelle krav i tilknytning til udbuddet af denne tjeneste og, for at undgå, at der opstår tvivl, takstprincipper og maksimumspriser for bestemte nummerserier for at sikre beskyttelse af forbrugerne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra f)

b) faktisk og effektiv udnyttelse af nummerressourcer i overensstemmelse med denne forordning

c) nummerportabilitetskrav i overensstemmelse med denne forordning

d) maksimal gyldighedsperiode i overensstemmelse med artikel 49 med forbehold af eventuelle ændringer af den nationale nummerplan

e) overdragelse af rettigheder på initiativ af rettighedshaveren og betingelser for sådanne overdragelser i overensstemmelse med denne forordning, herunder enhver betingelse om at brugsrettigheden til et nummer er bindende for alle virksomheder, til hvem rettighederne overdrages

f) afgifter for brugsrettigheder, jf. artikel 51

g) eventuelle tilsagn, som den virksomhed, der opnår brugsrettigheder, har afgivet under en konkurrencepræget eller sammenlignede udvælgelsesprocedure

h) forpligtelser i henhold til relevante internationale aftaler om brug af numre

i) forpligtelser vedrørende ekstraterritorial anvendelse af numre inden for Unionen for at sikre overholdelse af forbrugerbeskyttelsesregler og andre nummerrelaterede regler i andre medlemsstater end landekodens medlemsstat

j) sikring af slutbrugeres adgang til numre fra den nationale nummerplan, de internationale frikaldsnumre (Universal International Freephone Numbers — UIFN), andre medlemsstaters nummerplaner og numre fra de paneuropæiske nummerressourcer.

Artikel 51

Afgifter for brugsrettigheder til nummerressourcer

De nationale tilsynsmyndigheder kan opkræve afgifter for brugsrettigheder til nummerressourcer, som afspejler behovet for at sikre, at disse ressourcer udnyttes optimalt. Sådanne afgifter skal være ikkediskriminerende, gennemsigtige, objektivt begrundede og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål under hensyntagen til de overordnede mål i artikel 3.

Artikel 52

Adgang til numre og tjenester

1. Hvor det er økonomisk muligt, skal udbydere af nummerbaserede elektroniske kommunikationstjenester, undtagen når en modtagende part af kommercielle grunde har valgt at begrænse adgangen for de oprindelige parter, der befinder sig i specifikke geografiske områder, træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de oprindelige parter kan få adgang til alle følgende:
    a) ikkegeografiske numre og tjenester, der bruger sådanne numre i Unionen
    b) alle numre, der udbydes i Unionen, uanset hvilken teknologi og hvilket udstyr operatøren anvender, herunder numrene i medlemsstaternes nationale nummerplaner og de internationale frikaldsnumre (UIFN)
    c) numrene fra de paneuropæiske nummerressourcer.
2. De nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, at træffe forebyggende foranstaltninger for at spærre adgang til numre eller tjenester, når bedrageri eller misbrug gør det berettiget, og kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester i sådanne tilfælde tilbageholder relevante indtægter fra samtrafik eller andre tjenester.

5. DEL V — OVERGANG TIL FIBERNET, MARKEDERNES FUNKTION OG KONKURRENCE

5.1. AFSNIT I: OVERGANG TIL FIBERNET

Artikel 53

Anvendelsesområde for dette afsnit

Dette afsnit finder anvendelse i medlemsstater, hvor kobbernet fortsat er i drift efter den 30. juni 2029.

Artikel 54

Krav om nedlukning af kobbernet

1. Inden den 31. december 2035 stiller medlemsstaterne krav om nedlukning af kobbernettet i kobbernetområder (CSO-områder), hvis betingelserne i artikel 57, stk. 1, er opfyldt.
2. Senest den 31. december 2035 kræver medlemsstaterne, at kobbernettene nedlukkes i alle CSO-områder.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne i CSO-områder, hvor udbredelsen af fiber ikke er økonomisk rentabel, og hvor der ikke findes en passende konnektivitetsløsning, der kan erstatte kobberbaserede tjenester, beslutte ikke at kræve nedlukningen af kobbernet.

4. Med henblik på stk. 1 og 2 stiller medlemsstaterne krav om nedlukning af kobbernet ved at vedtage en bindende retsakt. I hver sådan retsakt fastsættes en startdato for nedlukningen af kobbernet, som ikke må være senere end et år efter retsaktens vedtagelse, og det kræves, at nedlukningen af kobbernet afsluttes senest tre år efter denne startdato. I forbindelse med krav i henhold til stk. 1 vedtages retsakten senest seks måneder efter offentliggørelsen af en liste som omhandlet i artikel 58, stk. 3. I forbindelse med krav i henhold til stk. 2 vedtages retsakten senest den 31. december 2035.

Artikel 55

Områder, hvor kobbernettet skal nedlukkes (CSO-områder)

1. Nedlukningen af kobbernet skal organiseres i CSO-områder, der dækker alle de geografiske områder, hvor kobbernet er i drift.

2. De nationale tilsynsmyndigheder afgrænser CSO-områder under hensyntagen til kriterierne i Kommissionens vejledning.

3. Senest den 31. maj 2028 offentliggør de nationale tilsynsmyndigheder listen over CSO-områder.

4. De nationale tilsynsmyndigheder tager listen over CSO-områder op til fornyet gennemgang og, hvor det er relevant, ajourfører den med henblik på en rettidig og velordnet nedlukning af kobbernet. Eventuelle ajourførte lister offentliggøres uden unødig forsinkelse.

Artikel 56

National plan for overgang til fibernet

1. Senest den 31. oktober 2029 skal hver medlemsstat have udarbejdet en plan for overgang til fibernet og underretter Kommissionen herom.

2. I planen for overgang til fibernet fastlægges medlemsstatens strategi for den landsdækkende overgang til fibernet, navnlig for overgangen fra kobbernet til FTTH-net. Den skal indeholde følgende:

   a) oplysninger om dækningen af kobber- og fibernet

   b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der er indført eller planlagt for at fremme udbredelsen af fibernet og overgangen til FTTH-net

   c) en liste over CSO-områder med angivelse for hvert område af, om bæredygtighedsbetingelserne i artikel 57, stk. 1, er opfyldt, sammen med de tilhørende milepæle for overgangen samt, hvor det er relevant, de understøttende foranstaltninger.

3. Senest den 30. juni 2034 skal medlemsstaterne have ajourført deres plan for overgang til fibernet og meddele den ajourførte plan til Kommissionen.

4. Den ajourførte plan for overgang til fibernet skal indeholde en rapport om fremskridtene med gennemførelsen af den oprindelige plan. Den skal indeholde følgende:

a) oplysninger om status for nedlukningen af kobbernet i hvert CSO-område

b) en liste over CSO-områder, hvor udbredelsen af fibernet er økonomisk rentabel, men først vil blive afsluttet efter den 31. december 2035, sammen med oplysninger om tilgængeligheden af passende konnektivitetsløsninger, der kan erstatte kobberbaserede tjenester

c) en liste over CSO-områder, hvor udbredelsen af fibernet ikke er økonomisk rentabel.

5. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til den indledende og den ajourførte plan for overgang til fibernet senest en måned efter modtagelsen heraf. Medlemsstaterne tager hensyn til disse bemærkninger.

Artikel 57

Bæredygtighedsbetingelser

1. Med henblik på dette afsnit består bæredygtighedsbetingelserne af følgende krav:

a) fibernet går gennem mindst 95 % af lokalerne i CSO-området, jf. artikel 2, stk. 3

b) prismæssigt overkommelige detailkonnektivitetstjenester af sammenlignelig kvalitet er tilgængelige for slutbrugere, der er afhængige af kobberbaserede tjenester.

2. De nationale tilsynsmyndigheder fastlægger i overensstemmelse med de nationale forhold objektive og gennemsigtige parametre og kriterier for prisoverkommelighed.

Artikel 58

Vurdering af bæredygtighedsbetingelser

1. De nationale tilsynsmyndigheder vurderer for hvert CSO-område, om bæredygtighedsbetingelserne i artikel 57, stk. 1, er opfyldt.

2. I forbindelse med den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, tager de nationale tilsynsmyndigheder hensyn til de data, der indsamles i henhold til artikel 183.

3. Senest den 30. juni 2029 offentliggør de nationale tilsynsmyndigheder en liste over de CSO-områder, hvor bæredygtighedsbetingelserne er opfyldt. Derefter offentliggør de nationale tilsynsmyndigheder mindst hver 12. måned i en periode på fem år en liste over de CSO-områder, der efterfølgende opfylder disse betingelser.

Artikel 59

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere, der er berørt af nedlukningen af kobbernet, underrettes klart, rettidigt og på en tilgængelig måde om følgende:

a) den forventede tidsplan for nedlukningen af kobbernet

b) eventuelle nødvendige ændringer af deres konnektivitetstjeneste eller terminaludstyr

c) de alternative konnektivitetstjenester, der er til rådighed for dem.

2. Medlemsstaterne sikrer kontinuiteten af elektroniske kommunikationstjenester, der understøtter væsentlige kobberbaserede tjenester. Operatørerne skal træffe de nødvendige tekniske og kommercielle foranstaltninger for at sikre den fortsatte drift af sådanne tjenester eller deres overgang til funktionelt tilsvarende alternativer.

3. Under hensyntagen til de nationale forhold vedtager medlemsstaterne beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 88 og 90 for fortsat at sikre passende internetadgangs- og talekommunikationstjenester til en overkommelig pris til de forbrugere, der er omhandlet i artikel 88, stk. 2, og de slutbrugere, der er omhandlet i artikel 90, stk. 1, efter nedlukningen af kobbernet.

4. De nationale tilsynsmyndigheder vurderer behovet for sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte slutbrugere, der er afhængige af kobberbaserede tjenester, herunder foranstaltninger vedrørende skifteprocesser og alternative konnektivitetstjenesters prisoverkommelighed, og rådgiver medlemsstaterne i overensstemmelse hermed.

5. Forud for vedtagelsen af en bindende retsakt om obligatorisk nedlukning af kobbernet i henhold til artikel 54 og under alle omstændigheder senest den 31. december 2035 vedtager medlemsstaterne passende beskyttelsesforanstaltninger for at beskytte slutbrugere, der er afhængige af kobberbaserede tjenester.

Artikel 60

Operatørers planer for nedlukning af kobbernet

1. Operatører skal udarbejde en eller flere planer for nedlukning af kobbernet for de CSO-områder, hvor nedlukningen af kobbernet er påbudt. Planerne skal omfatte tidsplaner, tekniske foranstaltninger, kommunikationsaktiviteter og ordninger for migrering af adgangssøgende og slutbrugere.

2. Operatørerne forelægger deres planer for nedlukning af kobbernet for den nationale tilsynsmyndighed senest seks måneder efter vedtagelsen af den bindende retsakt i henhold til artikel 54, stk. 4.

3. Den nationale tilsynsmyndighed skal vurdere planerne senest to måneder efter modtagelsen og enten godkende dem eller godkende dem på betingelse af ændringer.

4. Operatørerne skal gennemføre planerne for nedlukning af kobbernet som godkendt af den nationale tilsynsmyndighed, herunder med eventuelle ændringer, der anmodes om. Operatørerne skal rapportere om fremskridtene til den nationale tilsynsmyndighed med mellemrum, som denne fastsætter.

Artikel 61

Tilsyn og håndhævelse

De nationale tilsynsmyndigheder fører tilsyn med gennemførelsen af nedlukningen af kobbernet i overensstemmelse med de godkendte planer for nedlukning af kobbernet og har de beføjelser, der er fastsat i artikel 196.

5.2. AFSNIT II: ADGANG TIL LANDAREALER

Artikel 62

Afgifter for tilladelser til at installere faciliteter

De kompetente myndigheder kan opkræve afgifter for tilladelser til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, hvor disse faciliteter anvendes til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og tilhørende faciliteter, forudsat at sådanne afgifter er objektivt begrundede, gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål og tager hensyn til denne forordnings overordnede mål.

Artikel 63

Tilladelse til at installere faciliteter

1. Når en kompetent myndighed behandler en ansøgning om tildeling af en af følgende tilladelser, anvender den stk. 2:

   a) tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom til en virksomhed, der har tilladelse til at udbyde offentlige elektroniske kommunikationsnet

   b) tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig ejendom til en virksomhed, der har tilladelse til at udbyde ikke offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet.

2. Med henblik på stk. 1 kan den kompetente myndighed:

   a) handle på grundlag af enkle, effektive, gennemsigtige og offentligt tilgængelige procedurer, som anvendes uden diskrimination og uden forsinkelse, og under alle omstændigheder træffe afgørelse inden seks måneder, efter at ansøgningen er modtaget, undtagen i tilfælde af ekspropriation

   b) følge principperne om gennemsigtighed og ikkediskrimination, når der knyttes betingelser til sådanne rettigheder.

   Procedurerne som omhandlet i første afsnit, litra a), kan variere alt efter, om ansøgeren udbyder offentlige elektroniske kommunikationsnet eller ej.

3. Hvor offentlige eller lokale myndigheder stadig ejer eller kontrollerer virksomheder, der udbyder offentlige elektroniske kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, skal der være en reel organisatorisk adskillelse mellem den i stk. 1 omhandlede rettighedstildelingsfunktion og aktiviteterne i forbindelse med ejerskab og kontrol.

Artikel 64

Samhusning og delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet

1. Hvis en operatør i henhold til national ret har udøvet retten til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller har påberåbt sig en procedure for ekspropriation af eller brugsrettigheder til ejendom, kan de kompetente myndigheder stille krav om samhusning og delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter, der er installeret på dette grundlag, for at fremme de elektronisk kommunikationsnets miljømæssige bæredygtighed, beskytte folkesundheden og den offentlige sikkerhed eller for at opfylde målene for by- og landsplanlægningen, for at fremme de elektronisk kommunikationsnets miljømæssige bæredygtighed, beskytte folkesundheden og den offentlige sikkerhed eller for at opfylde målene for by- og landsplanlægningen.

2. Krav om samhusning eller delt brug af installerede netelementer og faciliteter og delt brug af ejendom kan kun pålægges efter en offentlig høring af passende varighed, i løbet af hvilken alle interesserede parter skal have mulighed for at udtrykke deres holdninger, og kun inden for de specifikke områder, hvor en sådan delt brug skønnes nødvendig af hensyn til målene i første afsnit. De kompetente myndigheder kan stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder jord, bygninger, adgangsveje til bygninger, kabler i bygninger, master, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, mandehuller, skabe eller foranstaltninger, som fremmer koordineringen af offentlige anlægsarbejder. En medlemsstat kan om nødvendigt udpege en national tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed til en eller flere af følgende opgaver:

    a) fungere som et centralt informationssted

    b) fastsætte regler for fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom og koordinering af anlægsarbejder under hensyntagen til bl.a. de relevante retningslinjer fra BEREC eller Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1309.

3. Foranstaltninger, som en kompetent myndighed træffer i overensstemmelse med denne artikel, skal være objektive, gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpassede. Sådanne foranstaltninger gennemføres, hvor det er relevant, i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder.

5.3. AFSNIT III: SAMTRAFIK

5.3.1. KAPITEL I: Almindelige bestemmelser og principper

Artikel 65

Almindelige bestemmelser for adgang og samtrafik

1. Virksomheder i samme medlemsstat eller i forskellige medlemsstater har ret til indbyrdes at forhandle aftaler om tekniske og kommercielle ordninger for adgang eller samtrafik i overensstemmelse med EU-retten. Den virksomhed, der anmoder om adgang eller samtrafik, behøver ikke indhente tilladelse til at drive virksomhed i den medlemsstat, hvor der anmodes om adgang eller samtrafik, såfremt den ikke udbyder tjenester og ikke driver et net i denne medlemsstat.

2. Med forbehold af artikel 115 er virksomheder ved etablering af adgang eller samtrafik ikke pålagt at tilbyde virksomheder forskellige vilkår og betingelser for tilsvarende tjenester, eller foranstaltninger, som opstiller forpligtelser, der ikke er forbundet med de tjenester i forbindelse med adgang og samtrafik, der faktisk leveres, uden at dette berører betingelserne i artikel 9.

Artikel 66

Rettigheder og pligter for virksomheder

1. Operatører af offentlige elektroniske kommunikationsnet har ret og, hvis andre virksomheder, der har en tilsvarende tilladelse i overensstemmelse med artikel 9, anmoder derom, også pligt til indbyrdes at forhandle med hinanden om samtrafik med henblik på at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, så det sikres, at disse tjenester kan udbydes, og at der er interoperabilitet mellem tjenesterne i hele Unionen. Operatører skal tilbyde andre virksomheder adgang og samtrafik på

vilkår og betingelser, der er i overensstemmelse med de forpligtelser, som pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 68, 67 og 77.

2. Med forbehold af artikel 183 må virksomheder, der får oplysninger fra en anden virksomhed før, under eller efter forhandlingerne om adgangs- eller samtrafikaftaler, kun anvende disse oplysninger til det formål, hvortil de er givet, og skal til enhver tid overholde fortroligheden af de oplysninger, der fremsendes eller opbevares. De oplysninger, der modtages af sådanne virksomheder, må ikke videregives til anden side, herunder til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere, som herved kunne opnå en konkurrencemæssig fordel.

3. Forhandlingerne skal føres gennem neutrale mellemmænd, hvis konkurrencevilkårene kræver det.

Artikel 67

Adgangsstyringssystemer og andre faciliteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne i del I i bilag I finder anvendelse på adgangsstyring for digitale radio- og tv-tjenester, som udsendes til seere og lyttere i Unionen, uanset transmissionsform. Efter en markedsanalyse som omhandlet i denne artikels stk. 3 kan medlemsstaterne anvende disse betingelser på andre faciliteter, der er omhandlet i bilag I, del II.

2. Betingelser, der finder anvendelse i medfør af denne artikel, berører ikke medlemsstaternes mulighed for at pålægge forpligtelser om, hvordan EPG'er og lignende oversigts- og navigationsfaciliteter skal udformes.

3. Uanset stk. 1 kan de nationale tilsynsmyndigheder revurdere de betingelser, der finder anvendelse i medfør af denne artikel, ved at foretage en markedsanalyse efter proceduren i artikel 73, stk. 1, for at kunne afgøre, om de anvendte betingelser skal videreføres, ændres eller trækkes tilbage.

5.3.2. KAPITEL II: Symmetriske adgangsregler

Artikel 68

De nationale tilsynsmyndigheders og andre kompetente myndigheders beføjelser og ansvar i forbindelse med adgang og samtrafik

1. De nationale tilsynsmyndigheder eller i tilfælde af denne artikels stk. 2, første afsnit, litra b) og c), de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder skal med henblik på at virkeliggøre målsætningerne i artikel 3 tilskynde til og, når det er hensigtsmæssigt, sørge for, at der i henhold til denne forordning etableres den fornødne adgang og samtrafik og sikres interoperabilitet mellem tjenesterne, samt varetage deres ansvar med henblik på at fremme effektivitet, holdbar konkurrence, udrulning af gigabitnet, katalysatorer for innovative tjenester, effektive investeringer og innovation samt bæredygtige udbud af elektroniske kommunikationstjenester, informationssamfundstjenester og indhold, samtidig med at de skaber flest mulige fordele for slutbrugerne.

   De skal give vejledning og gøre procedurerne for adgang og samtrafik offentligt tilgængelige, således at det sikres, at virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder og udbydere af elektroniske kommunikationsnet med begrænset geografisk rækkevidde, kan drage fordel af de gældende forpligtelser.

2. Med forbehold af de foranstaltninger, der kan træffes vedrørende virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, i henhold til artikel 77, skal de nationale tilsynsmyndigheder eller i tilfælde af dette afsnits litra b) og c) de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder navnlig:

   a) i det omfang, det er nødvendigt for at sikre end-to-end-konnektivitet, kunne indføre forpligtelser for virksomheder, der er omfattet af den generelle tilladelse, som kontrollerer adgangen til slutbrugere, herunder i begrundede tilfælde pligt til at sammenkoble deres net, hvis det ikke allerede er sket,

   b) i begrundede tilfælde og i det omfang, det er nødvendigt, kunne indføre forpligtelser for virksomheder, der er omfattet af den generelle tilladelse, og kontrollerer adgangen til slutbrugere, til at gøre deres tjenester interoperable,

   c) i begrundede tilfælde, hvor end-to-end-forbindelser mellem slutbrugere er i fare på grund af manglende interoperabilitet mellem interpersonelle kommunikationstjenester, og i det omfang, det er nødvendigt for at sikre end-to-end-forbindelser mellem slutbrugere, kunne indføre forpligtelser for relevante udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, som har et betydeligt dækningsniveau og en betydelig brugerudbredelse, til at gøre deres tjenester interoperable

   d) i det omfang, det er nødvendigt for at sikre slutbrugeres adgang til digitale radio- og tv-transmissionstjenester samt relaterede supplerende tjenester, der nærmere angives af medlemsstaten, kunne forpligte operatører til at tilbyde adgang til de andre faciliteter, der er nævnt i del II i bilag I, på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.

   De i første afsnit, litra c), omhandlede forpligtelser pålægges kun:

   (i) i det omfang, det er nødvendigt for at sikre interoperabilitet mellem interpersonelle kommunikationstjenester, og kan omfatte forholdsmæssige forpligtelser for udbydere af disse tjenester til at offentliggøre og tillade myndighedernes og andre udbyderes anvendelse, ændring og videreformidling af relevante oplysninger eller til at anvende og gennemføre standarder eller specifikationer anført i artikel 187, stk. 1, eller andre relevante europæiske eller internationale standarder

   (ii) hvis Kommissionen efter høring af BEREC og under hensyntagen til BEREC's udtalelse har konstateret en mærkbar trussel mod end-to-end-forbindelser mellem slutbrugere i hele Unionen eller i mindst tre medlemsstater og har vedtaget gennemførelsesforanstaltninger, der præciserer arten og omfanget af forpligtelser, der kan pålægges.

   De i nærværende stykke, andet afsnit, litra b), omhandlede gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 199, stk. 4.

Artikel 69

Symmetriske foranstaltninger

1. Med forbehold af artikel 68, stk. 1 og 2, kan de nationale tilsynsmyndigheder navnlig efter velbegrundet anmodning pålægge forpligtelser til at give adgang til ledningsnet og kabler og tilhørende faciliteter inde i bygninger eller frem til det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt som fastlagt af den nationale

tilsynsmyndighed, hvis dette koncentrationspunkt eller dette fordelingspunkt befinder sig uden for en bygning. Såfremt det er berettiget, fordi replikering af sådanne netelementer ikke vil være økonomisk rentabel eller gennemførlig i praksis, kan sådanne forpligtelser pålægges udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller ejere af sådanne ledningsnet, kabler og tilhørende faciliteter, hvis disse ejere ikke er udbydere af elektroniske kommunikationsnet. De adgangsbetingelser, der pålægges, kan omfatte særlige regler om adgang til sådanne netelementer og tilhørende faciliteter og tilknyttede tjenester, gennemsigtighed og ikkediskrimination samt fair og rimelige vilkår og betingelser.

2. Hvis en national tilsynsmyndighed konkluderer, at de forpligtelser, der pålægges i henhold til stk. 1, muligvis ikke i tilstrækkelig grad imødegår store og varige økonomiske eller fysiske hindringer for replikering, som ligger til grund for en eksisterende eller fremspirende markedssituation, der i betydeligt omfang begrænser de konkurrencemæssige resultater for slutbrugerne, kan den på fair og rimelige vilkår og betingelser pålægge adgangsforpligtelser efter det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt, medmindre specifikke og begrundede omstændigheder kræver omkostningsbaseret prissættelse. Ved fastlæggelsen af omfanget af forpligtelsen efter det første koncentrationspunkt eller fordelingspunkt tager den nationale tilsynsmyndighed størst muligt hensyn til relevante BEREC-retningslinjer.

3. De nationale tilsynsmyndigheder må ikke pålægge udbydere af elektroniske kommunikationsnet forpligtelser i henhold til stk. 2, hvis de konstaterer et eller flere af følgende forhold:

   a) at udbyderen har de egenskaber, der er anført i artikel 84, stk. 1, og stiller en rentabel og lignende alternativ mulighed for at nå slutbrugere til rådighed ved at give enhver virksomhed adgang til et gigabitnet på fair, ikkediskriminerende og rimelige vilkår og betingelser; de nationale tilsynsmyndigheder kan udvide denne undtagelse til at omfatte andre udbydere, der på fair, ikkediskriminerende og rimelige vilkår og betingelser tilbyder adgang til et gigabitnet

   b) at pålæggelse af forpligtelser ville skade den økonomiske eller finansielle rentabilitet af udrulningen af et nyt net, navnlig ved små lokale projekter.

3. Forpligtelser og betingelser, der pålægges i overensstemmelse med denne artikel, skal være objektive, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikkediskriminerende. De skal gennemføres i henhold til procedurerne i artikel 85 og 184. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, der har pålagt sådanne forpligtelser og betingelser, vurderer resultaterne deraf senest fem år efter vedtagelsen af den tidligere foranstaltning, der blev vedtaget vedrørende samme virksomheder, og vurderer hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at ophæve eller ændre dem i lyset af ændrede forhold. Disse myndigheder meddeler resultatet af deres vurdering efter procedurerne som omhandlet i artikel 85 og 184.

4. Med henblik på stk. 1 og 2 kan den nationale tilsynsmyndighed gribe ind på eget initiativ, når dette er begrundet i hensynet til at sikre de politiske målsætninger i artikel 3, i overensstemmelse med denne forordning.

5. Senest den 31. oktober 2029 vurderer BEREC effektiviteten af retningslinjerne for fælles tilgang til identifikation af nettermineringspunktet i forskellige nettopologier med hensyn til at bidrage til, at de nationale tilsynsmyndigheder fastlægger en konsistent definition af nettermineringspunkters placering.

Artikel 70

Lokal roaming

1. Med forbehold af artikel 68, stk. 1 og 2, har de nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder eller har tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet, forpligtelser i forbindelse med deling af passiv infrastruktur eller forpligtelser til at indgå lokale roamingaftaler, i begge tilfælde, hvis det er umiddelbart nødvendigt for det lokale udbud af tjenester, som er afhængige af brugen af radiofrekvenser, i overensstemmelse med EU-retten, og forudsat at der ikke stilles nogen brugbar eller lignende alternativ adgangsmulighed for slutbrugere til rådighed for nogen virksomhed på fair og rimelige vilkår og betingelser. De nationale tilsynsmyndigheder kan kun pålægge sådanne forpligtelser, hvis denne mulighed er klart fastsat ved tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, og når det er berettiget med den begrundelse, at den markedsdrevne udrulning af infrastruktur til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som er afhængige af brugen af radiofrekvenser, i det område, der er omfattet af sådanne forpligtelser, er underlagt uoverstigelige økonomiske eller fysiske hindringer, og at slutbrugernes adgang til net eller tjenester dermed er alvorligt mangelfuld eller fraværende. I de tilfælde, hvor adgang og deling af passiv infrastruktur alene ikke er tilstrækkelig til at håndtere situationen, kan de nationale tilsynsmyndigheder pålægge forpligtelser om deling af aktiv infrastruktur.
2. De nationale tilsynsmyndigheder tager hensyn til
    a) behovet for at maksimere konnektiviteten i hele Unionen, langs større transportveje og i bestemte områder, og muligheden for betydeligt at øge udvalget og kvaliteten af tjenester for slutbrugerne
    b) den effektive udnyttelse af radiofrekvenser
    c) de tekniske muligheder for deling og tilknyttede betingelser
    d) situationen med hensyn til infrastrukturbaseret og tjenestebaseret konkurrence
    e) teknologisk innovation
    f) det overordnede behov for at fremme værtens incitament til overhovedet at udrulle infrastrukturen.
3. I tilfælde af tvistbilæggelse kan de nationale tilsynsmyndigheder bl.a. pålægge den part, der drager fordel af delings- eller adgangsforpligtelsen, pligt til at samle eller dele radiofrekvenser med infrastrukturværten i det pågældende område eller give adgang til radiofrekvenser for andre brugere i specifikke regioner eller på nationalt plan.

Artikel 71

Symmetriske foranstaltninger for overgangen til fibernet

1. Den nationale tilsynsmyndighed pålægger udbydere, der etablerer et "fiber til hjemmet"-net (FTTH-net) i det område, hvor nedlukningen af kobbernet er blevet pålagt, en forpligtelse til efter anmodning fra brugeren at tilslutte husstande, som fibernettet går gennem. Hvis der er mere end én udbyder til stede i området, kan den nationale tilsynsmyndighed kun pålægge én af udbyderne sådanne forpligtelser på grundlag af gennemsigtige, forholdsmæssige og ikkediskriminerende kriterier.
2. I den markedsanalyse, der foretages i henhold til artikel 73, stk. 1, i forbindelse med nedlukningen af kobbernet, fastlægger den nationale tilsynsmyndighed betingelserne for adgangsforpligtelserne, herunder beregningen af omkostningsdækningen, efter behov.

3. Hvis den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at omkostningerne overstiger et normalt oprettelsesgebyr, og at et yderligere oprettelsesgebyr kan være berettiget, sikrer den, at et sådant yderligere gebyr, når det afholdes af slutbrugerne, er fair og rimeligt. Den nationale tilsynsmyndighed kan beslutte at fastsætte et loft for de oprettelsesgebyrer, som slutbrugerne skal betale.

4. I de områder, hvor der er stillet krav om nedlukning af kobbernet, og hvor tilslutning af husstande kræver, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet etablerer nye fiberledningsnet og kabler og tilhørende faciliteter i en flerfamilieenhed, skal ejeren eller administratoren af en sådan flerfamilieenhed tillade en sådan etablering efter anmodning fra enhver beboer i flerfamilieenheden.

5. Forpligtelsen til at tillade etablering af fiberledningsnet og kabler og tilhørende faciliteter i en flerfamilieenhed anses for at være opfyldt, når en enkelt udbyder af elektroniske kommunikationsnet har etableret nettet. Den nationale tilsynsmyndighed træffer foranstaltninger i henhold til artikel 68, stk. 1, og artikel 69, når det er nødvendigt for at sikre andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet effektiv adgang til de nye fiberledningsnet og kabler og tilhørende faciliteter.

6. Den nationale tilsynsmyndighed kan anmode enhver anden udbyder af elektroniske kommunikationsnet om at gå videre med en sådan etablering, hvis udbyderen af det elektroniske kommunikationsnet, der går gennem boligenheden, fremlægger velunderbygget dokumentation for, at det ikke er muligt at opfylde denne forpligtelse.

5.4. AFSNIT IV: MARKEDER OG KONKURRENCE

5.4.1. KAPITEL I Markedsanalyse og stærk markedsposition

Artikel 72

Markedsafgræsning

1. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder har til hensigt at afgrænse relevante markeder i overensstemmelse med de nationale forhold, skal de gøre dette i overensstemmelse med konkurrencerettens principper. Ved afgrænsningen af relevante geografiske markeder inden for deres område tager de nationale tilsynsmyndigheder hensyn til graden af infrastrukturkonkurrence.

   Kommissionen analyserer regelmæssigt de overordnede tendenser i Unionen på grundlag af resultaterne af høringen af interessenter og vurderer med henvisning til artikel 73, stk. 1, litra a), b) og c), om det er nødvendigt at vedtage en henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder ("markedshenstillingen"). Kommissionen kan vedtage markedshenstillingen efter offentlig høring, herunder af de nationale tilsynsmyndigheder, og under hensyntagen til BEREC's udtalelse.

   I henstillingen udpeges de produkt- og tjenestemarkeder i den elektroniske kommunikationssektor, hvor forholdene kan være af en sådan art, at det vil være berettiget at indføre regulerende forpligtelser som omhandlet i denne forordning, uden at muligheden for i særlige tilfælde at afgrænse markeder i henhold til konkurrenceretten derved indskrænkes. Disse produkt- og tjenestemarkeder afgrænses i overensstemmelse med konkurrencerettens principper. Hvis Kommissionen beslutter at vedtage markedshenstillingen, tager den den regelmæssigt op til revision.

   Hvis et marked er omfattet af markedshenstillingen, skal de nationale tilsynsmyndigheder tage markedet op til gennemgang. De markeder, hvor der indføres

forhåndsregulering, gennemgås hvert femte år for at fastslå, om kriterierne i artikel 73, stk. 1, er opfyldt.

2. De nationale tilsynsmyndigheder tager, hvis det er relevant, også hensyn til resultaterne af analysen af den geografiske undersøgelse, der foretages i overensstemmelse med artikel 183, stk. 12.

Artikel 73

Markedsanalyseprocedure

1. De nationale tilsynsmyndigheder fastlægger, om et relevant marked, der er afgrænset i overensstemmelse med artikel 72, kan berettige pålæggelse af de reguleringsmæssige forpligtelser i dette direktiv. De nationale tilsynsmyndigheder foretager en analyse, om nødvendigt i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder.

   Forud for nedlukningen af kobbernet gennemfører de nationale tilsynsmyndigheder undersøgelser af relevante markeder, der som minimum dækker de områder, der er berørt af nedlukningen af kobbernet.

   De nationale tilsynsmyndigheder følger de procedurer, der er fastsat i artikel 85 og 184, når de foretager markedsanalyser, og fortsætter rettidigt og afslutter processen inden for en periode på ét år.

   Et marked kan anses for at berettige, at de reguleringsmæssige forpligtelser i denne forordning pålægges, hvis alle af de følgende kriterier er opfyldt:

   a) der er store og varige strukturelle, juridiske eller reguleringsmæssige hindringer for adgangen

   b) der er en markedsstruktur, som ikke går i retning af en effektiv konkurrence inden for den givne tidshorisont, hvad angår den infrastrukturbaserede konkurrence og andre kilder til konkurrence bag hindringerne for adgang

   c) konkurrenceretten alene er ikke tilstrækkelig til at kunne afhjælpe de konstaterede markedssvigt.

   Hvis en national tilsynsmyndighed foretager en markedsanalyse, som indgår i henstillingen, skal den antage, at litra a), b) og c), er opfyldt, medmindre den nationale tilsynsmyndighed fastslår, at et eller flere af kriterierne ikke er opfyldt i den specifikke nationale situation.

2. Når en national tilsynsmyndighed foretager den analyse, der kræves i henhold til stk. 1, overvejer den i et fremadrettet perspektiv, hvordan markederne vil udvikle sig, hvis der ikke indføres regulering på grundlag af denne artikel. Den nationale tilsynsmyndighed tager hensyn til følgende i sin analyse:

   a) markedsudvikling, der påvirker sandsynligheden for, at der vil opstå effektiv konkurrence på det relevante marked

   b) alle relevante former for konkurrencebegrænsninger, i engros- og detailleddet, uanset om kilderne til sådanne konkurrencebegrænsninger anses for at være elektroniske kommunikationsnet, elektroniske kommunikationstjenester eller andre former for tjenester eller applikationer, der er sammenlignelige hermed set fra slutbrugerens synspunkt, og uanset om sådanne former for pres er en del af det relevante marked

c) andre former for forskrifter eller foranstaltninger, der er indført og påvirker det relevante marked eller det beslægtede detailmarked/de beslægtede detailmarkeder i hele den relevante periode, herunder men ikke begrænset til forpligtelser, der er indført i henhold til artikel 64, 68 og 69

d) forskrifter, der er pålagt andre relevante markeder på grundlag af denne artikel.

3. Konkluderer en national tilsynsmyndighed, at et relevant marked ikke berettiger, at der pålægges reguleringsmæssige forpligtelser i overensstemmelse med proceduren i denne artikels stk. 1 og 2, eller hvis betingelserne i denne artikels stk. 4 ikke er opfyldt, må den ikke pålægge nogen specifikke reguleringsmæssige forpligtelser i henhold til artikel 77, og den ophæver tidligere forpligtelser, der er pålagt i henhold til artikel 77.

4. De nationale tilsynsmyndigheder skal overveje at pålægge en passende underrettelsesfrist i forbindelse med ophævelsen af afhjælpende foranstaltninger under hensyntagen til behovet for at sikre en bæredygtig overgang for dem, der drager fordel af disse forpligtelser, og slutbrugerne, slutbrugernes muligheder, og at reguleringen ikke fortsætter længere end nødvendigt. De nationale tilsynsmyndigheder kan, når de fastlægger en sådan varselsfrist, fastsætte bestemte betingelser og varselsfrister i forbindelse med gældende adgangsaftaler.

5. Når en national tilsynsmyndighed fastslår, at pålæggelsen af reguleringsmæssige forpligtelser i henhold til stk. 1 og 2 på et relevant marked er berettiget, udpeger den virksomheder, som hver især eller sammen har en stærk markedsposition på det pågældende relevante marked i overensstemmelse med artikel 76. Den nationale tilsynsmyndighed pålægger sådanne virksomheder passende specifikke reguleringsmæssige forpligtelser i overensstemmelse med artikel 77 eller opretholder eller ændrer sådanne forpligtelser, hvis de findes i forvejen, hvis den mener, at resultatet for slutbrugerne ikke vil være effektiv konkurrence uden sådanne forpligtelser.

6. Foranstaltninger, der træffes i henhold til denne artikels stk. 3 og 4, behandles efter procedurerne i artikel 85 og 184. De nationale tilsynsmyndigheder foretager en analyse af det relevante marked og meddeler det tilsvarende udkast til foranstaltning i overensstemmelse med artikel 85 senest fem år efter vedtagelsen af en tidligere foranstaltning, hvor den nationale tilsynsmyndighed har afgrænset det relevante marked og fastslået, hvilke virksomheder der har en stærk markedsposition.

Artikel 74

Procedure for udpegning af transnationale markeder

1. Hvis Kommissionen eller mindst to berørte nationale tilsynsmyndigheder indgiver en begrundet anmodning med underbyggende dokumentation, foretager BEREC en analyse af et potentielt transnationalt marked. Kommissionen kan efter høring af interessenter og under hensyntagen til BEREC's analyse vedtage afgørelser, hvori transnationale markeder udpeges i overensstemmelse med konkurrencerettens principper.

2. For så vidt angår de transnationale markeder, der udpeges i henhold til stk. 1, gennemfører de pågældende nationale tilsynsmyndigheder fælles markedsanalyser under hensyntagen til SMP-retningslinjerne og træffer en samordnet afgørelse om, hvorvidt de i artikel 73, stk. 4, omhandlede forpligtelser skal pålægges, opretholdes, ændres eller ophæves. De pågældende nationale tilsynsmyndigheder giver i fællesskab Kommissionen meddelelse om deres udkast til foranstaltninger vedrørende markedsanalysen og eventuelle reguleringsmæssige forpligtelser i henhold til artikel 85.

3. To eller flere nationale tilsynsmyndigheder kan også i fællesskab give meddelelse om deres udkast til foranstaltninger vedrørende markedsanalysen og reguleringsmæssige forpligtelser i fravær af transnationale markeder, hvis de mener, at markedsvilkårene inden for deres respektive jurisdiktioner er tilstrækkeligt ens.

Artikel 75

Procedure for udpegning af transnational efterspørgsel

BEREC foretager en analyse af den transnationale efterspørgsel blandt slutbrugere efter produkter og tjenester, der udbydes i Unionen, hvis den modtager en begrundet anmodning med dokumentation fra Kommissionen eller fra mindst to af de berørte nationale tilsynsmyndigheder, der tyder på, at der er et alvorligt efterspørgselsproblem, som skal løses. BEREC kan også foretage sådanne analyser, hvis den modtager en begrundet anmodning fra markedsdeltagere med tilstrækkelig dokumentation og mener, at der er et alvorligt efterspørgselsproblem, der skal løses. BEREC's analyse griber ikke ind i konklusioner vedrørende transnationale markeder i henhold til artikel 74, stk. 1, eller konklusioner vedrørende nationale eller lokale geografiske markeder fra nationale tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 72.

Artikel 76

Virksomheder med stærk markedsposition

1. Hvor de nationale tilsynsmyndigheder efter proceduren i artikel 73 fastslår, at en virksomhed har en stærk markedsposition, finder denne artikels stk. 2 anvendelse.
2. En virksomhed anses for at have en stærk markedsposition, hvis den enten alene eller i fællesskab med andre indtager, hvad der svarer til en dominerende stilling, dvs. en økonomisk styrkeposition, der giver den magt til i betragtelig grad at kunne handle uafhængigt af konkurrenter, kunder og i sidste ende forbrugerne.
3. Mere specifikt handler de nationale tilsynsmyndigheder ved vurderingen af, om to eller flere virksomheder indtager en kollektivt dominerende stilling på markedet, i overensstemmelse med EU-retten og tager hensyn til de af Kommissionen i henhold til denne artikels stk. 5 offentliggjorte retningslinjer for markedsanalyser og vurdering af stærk markedsposition.
4. Når en virksomhed har en stærk markedsposition på et bestemt marked, kan den også betegnes som havende en stærk markedsposition på et nært beslægtet marked, hvis forbindelserne mellem de to markeder muliggør, at markedspositionen på det bestemte marked kan overføres til det nært beslægtede marked og dermed yderligere styrker virksomhedens markedsposition. Afhjælpende foranstaltninger, der har til formål at hindre en sådan overførsel, kan derfor anvendes på det nært beslægtede marked i medfør af artikel 77-84.
5. Efter høring af BEREC offentliggør Kommissionen retningslinjer for markedsanalyser og vurdering af stærk markedsposition ("SMP-retningslinjerne"), der er i overensstemmelse med konkurrencerettens relevante principper. SMP-retningslinjerne omfatter vejledning til de nationale tilsynsmyndigheder om anvendelsen af begrebet stærk markedsposition i den særlige forbindelse med forhåndsregulering af markeder for elektronisk kommunikation under hensyntagen til de tre kriterier i artikel 73, stk. 1.

5.4.2. KAPITEL II: Afhjælpende adgangsforanstaltninger, der pålægges virksomheder med en stærk markedsposition

Artikel 77

Pålæggelse, ændring eller ophævelse af forpligtelser, der er pålagt virksomheder med en stærk markedsposition

1. Ved vurderingen af konkurrencevilkårene på et bestemt marked og behovet for reguleringstiltag tager de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 73, stk. 2, i første omgang hensyn til den indflydelse, som eksisterende bestemmelser, eventuelle tilsagn eller pålagte afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med procedurer i henhold til national konkurrenceret eller EU-konkurrenceret eller kommercielle aftaler har på konkurrencedynamikken.

2. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet skal en national tilsynsmyndighed, når det som resultat af en markedsanalyse, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 73, fastslås, at en virksomhed har en stærk markedsposition på et bestemt marked, vælge den mindst indgribende tilgang til at løse de eventuelle problemer, der er konstateret i markedsanalysen. I denne vurdering tager de nationale tilsynsmyndigheder hensyn til de tilsagn, der er afgivet af de udbydere, der er udpeget som havende en stærk markedsposition i henhold til artikel 83.

3. Forpligtelser, der pålægges i henhold til denne artikel, skal:

   a) tage udgangspunkt i det konkrete problem, som en national tilsynsmyndighed har påvist i sin markedsanalyse, om nødvendigt under hensyntagen til udpegningen af den transnationale efterspørgsel, jf. artikel 75

   b) være forholdsmæssige under hensyntagen til omkostninger og fordele

   c) være berettigede i betragtning af de målsætninger, der er fastlagt i artikel 3

   d) pålægges efter høring i overensstemmelse med artikel 85 og 184.

4. Hvis det fastslås, at en virksomhed har en stærk markedsposition, kan de nationale tilsynsmyndigheder, hvor det er relevant, pålægge forpligtelser såsom forpligtelser vedrørende gennemsigtighed og ikkediskrimination i første fase af vurderingen.

   Hvis en national tilsynsmyndighed finder, at ovennævnte forpligtelser ikke er tilstrækkelige eller hensigtsmæssige, undersøger den, om pålæggelsen af sådanne forpligtelser i kombination med forpligtelser, der pålægges i henhold til artikel 80, i sig selv vil være et forholdsmæssigt og tilstrækkeligt middel til at forfølge målene i artikel 3.

   Hvis de nationale tilsynsmyndigheder finder, at der er behov for yderligere adgangsforpligtelser, pålægger de forpligtelserne vedrørende harmoniseret adgang som omhandlet i artikel 81, jf. dog artikel 80.

   Kun hvis de nationale tilsynsmyndigheder fremlægger en velunderbygget begrundelse, der påviser, at sådanne forpligtelser, der er pålagt i henhold til artikel 80 og 81, ikke afhjælper de konkurrenceproblemer, der er konstateret på det pågældende marked, kan de pålægge andre forpligtelser vedrørende adgang til specifikke aktive eller virtuelle netelementer og -tjenester og anvendelse af specifikke netelementer og tilhørende faciliteter i henhold til artikel 78.

   Ud over de forpligtelser, der er omhandlet i dette stykkes fjerde afsnit, kan de nationale tilsynsmyndigheder, hvis forpligtelserne i artikel 77-84 ikke er hensigtsmæssige,

pålægge forpligtelser vedrørende regnskabsmæssig adskillelse, priskontrol og omkostningsregnskaber.

De pålagte forpligtelser har ikke tilbagevirkende kraft. Hvis der opstår behørigt begrundede ekstraordinære omstændigheder, kan forpligtelserne pålægges med en anden startdato end den, der normalt vil være fastsat.

5. De nationale tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen om afgørelser om at pålægge, ændre eller ophæve forpligtelser for virksomheder efter proceduren i artikel 85.

6. Hvis der sker udviklinger på markedet, herunder kommercielle aftaler eller tilsagn, der ikke kræver ændring af markedsafgrænsningen eller vurderingen af, hvorvidt en virksomhed har en stærk markedsposition, og ikke berettiger en ny markedsanalyse i henhold til artikel 73, vurderer den nationale tilsynsmyndighed omgående, om det er nødvendigt at revidere de forpligtelser, som virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, er pålagt, og ændre enhver tidligere afgørelse, herunder ved at ophæve forpligtelser eller pålægge nye forpligtelser, for at sikre, at disse forpligtelser fortsat opfylder betingelserne i stk. 4. Sådanne ændringer kan kun pålægges efter høring i overensstemmelse med artikel 85 og 184.

7. De nationale tilsynsmyndigheder pålægger forpligtelserne, uden at det berører nogen af følgende:

   a) artikel 67, 68 og 69

   b) artikel 50, artikel 52, artikel 64 og artikel 100 og de relevante bestemmelser i direktiv 2002/58/EF, der indeholder forpligtelser for andre virksomheder end dem, der er udpeget som havende en stærk markedsposition

   c) nødvendigheden af at opfylde internationale forpligtelser.

8. For at bidrage til en ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger kan Kommissionen i tæt samarbejde med BEREC udstede retningslinjer for at bistå de nationale tilsynsmyndigheder med en ensartet gennemførelse af deres forpligtelser i henhold til denne artikel.

Artikel 78

Forpligtelser vedrørende adgang til og anvendelse af specifikke netelementer og tilhørende faciliteter

1. Nationale tilsynsmyndigheder kan i overensstemmelse med artikel 77 pålægge virksomheder forpligtelser til at efterkomme rimelige anmodninger om adgang til og anvendelse af andre specifikke netelementer og tilhørende faciliteter end dem, der er omhandlet i artikel 80 og 81, i tilfælde, hvor de nationale tilsynsmyndigheder er af den opfattelse, at nægtelse af adgang eller urimelige vilkår og betingelser med tilsvarende virkning vil kunne hindre, at der skabes et holdbart konkurrencebaseret marked i detailleddet, og være i modstrid med slutbrugernes interesser. Virksomheder kan af de nationale tilsynsmyndigheder bl.a. pålægges pligt til:

   a) at give tredjemand adgang til og mulighed for anvendelse af specifikke fysiske netelementer og tilhørende faciliteter om nødvendigt, herunder ubundtet adgang til abonnentledninger og afsnit heraf

   b) at give tredjepart adgang til specifikke aktive eller virtuelle netelementer og tjenester

   c) at forhandle i god tro med virksomheder, der ansøger om adgang

d) at opretholde adgang til faciliteter, som der tidligere er givet adgang til

e) at yde specifikke tjenester på engrosniveau til tredjeparters gensalg

f) at tilbyde fri adgang til tekniske grænseflader, protokoller eller andre nøgleteknologier, der er afgørende for tjenesternes eller virtuelle nettjenesters interoperabilitet

g) at tilbyde samhusning eller andre former for fælles brug af tilhørende faciliteter

h) at udbyde specifikke tjenester, der er nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem end-to-end-tjenester til brugere eller roaming på mobile net

i) at tilbyde adgang til driftsstøttesystemer eller lignende softwaresystemer, der er nødvendige for at skabe fair konkurrenceforhold på tjenesteområdet

j) at sammenkoble net eller netfaciliteter

k) at tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom tjenester vedrørende identitet, geografisk placering og tilstedeværelse.

De nationale tilsynsmyndigheder har i tilknytning til de nævnte forpligtelser beføjelse til at stille krav om redelighed, rimelighed og rettidighed.

2. Når de nationale myndigheder overvejer, om det er hensigtsmæssigt at pålægge nogle af de mulige specifikke forpligtelser i stk. 1, og især, når de i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet vurderer, om og hvordan sådanne forpligtelser skal pålægges, skal de undersøge, om andre former for adgang til engrosinput enten på det samme eller et beslægtet engrosmarked ville være tilstrækkelige til at afhjælpe det konstaterede problem i slutbrugernes interesse. Undersøgelsen skal omfatte kommercielle tilbud om adgang, reguleret adgang i henhold til artikel 68 og 69 eller eksisterende eller planlagt reguleret adgang til andre engrosinput i henhold til nærværende artikel. De nationale tilsynsmyndigheder skal navnlig tage hensyn til nedenstående faktorer:

a) om det i lyset af den igangværende markedsudvikling er teknisk og økonomisk gennemførligt at bruge eller installere konkurrerende faciliteter under hensyntagen til karakteren og typen af de involverede samtrafik- eller adgangsordninger, herunder levedygtigheden af andre opstrømsadgangsprodukter såsom adgang til kabelkanaler

b) den forventede teknologiske udvikling, som påvirker netudformningen og -forvaltningen

c) behovet for at sikre teknologineutralitet, som sætter parterne i stand til at udforme og forvalte deres egne net

d) om det er praktisk muligt at tilbyde den foreslåede adgang i betragtning af den forhåndenværende kapacitet

e) hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage, set i forhold til de offentlige investeringer og de risici, der er forbundet hermed, især hvad angår investeringer i gigabitnet og risikoniveauer forbundet hermed

f) behovet for at sikre konkurrence på længere sigt, med særlig opmærksomhed på økonomisk effektiv infrastrukturbaseret konkurrence og innovative forretningsmodeller, som støtter bæredygtig konkurrence, såsom dem, der er baseret på saminvesteringer i net

g) i givet fald relevante intellektuelle ejendomsrettigheder

h) udbuddet af paneuropæiske tjenester.

3. Når det pålægges en virksomhed at give adgang i medfør af denne artikel, har de nationale tilsynsmyndigheder beføjelse til at fastsætte tekniske eller driftsmæssige betingelser, som skal opfyldes af udbyderen eller dem, der er berettiget i medfør af sådan adgang, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet. Forpligtelser til at overholde særlige tekniske standarder eller specifikationer skal være i overensstemmelse med de standarder og specifikationer, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 189.

Artikel 79

Forpligtelser vedrørende priskontrol og omkostningsregnskaber

1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af artikel 77 pålægge forpligtelser vedrørende omkostningsdækning og priskontrol, herunder forpligtelser vedrørende omkostningsbaserede priser og vedrørende omkostningsregnskabssystemer i forbindelse med udbud af bestemte former for samtrafik eller adgang, såfremt en markedsanalyse viser, at den pågældende virksomhed som følge af en utilstrækkelig effektiv konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne.

   Når de nationale myndigheder fastlægger, om forpligtelser vedrørende priskontrol er hensigtsmæssige, tager de hensyn til behovet for at fremme konkurrencen og slutbrugernes langsigtede interesser vedrørende udrulning og ibrugtagning af gigabitnet. For at tilskynde virksomheden til investeringer, herunder i gigabitnet, skal de nationale tilsynsmyndigheder navnlig tage hensyn til virksomhedens investeringer, navnlig hvor er der foretaget nye investeringer. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder mener, at forpligtelser vedrørende priskontrol er hensigtsmæssige, lader de virksomheden få en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital under hensyntagen til eventuelle specifikke risici i forbindelse med et bestemt nyt netinvesteringsprojekt.

   De nationale tilsynsmyndigheder skal overveje ikke at pålægge eller fastholde forpligtelser i henhold til denne artikel, hvis de fastslår, at der findes en påviselig begrænsning af detailprisen, og at eventuelle forpligtelser pålagt i henhold til artikel 77, herunder navnlig økonomiske replikabilitetstest, sikrer reel og ikkediskriminerende adgang.

   Hvor de nationale tilsynsmyndigheder mener, at det er hensigtsmæssigt at pålægge forpligtelser vedrørende priskontrol for adgang til eksisterende netelementer, skal de ligeledes tage hensyn til fordelene ved forudsigelige og stabile engrospriser, når det gælder om at sikre, at der er effektiv markedsadgang og tilstrækkelige incitamenter for alle virksomheden til at udrulle nye og forbedrede net.

2. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at alle omkostningsdækningsmekanismer eller prisfastsættelsesmetoder, der stilles krav om, tjener til at fremme udrulning af nye og forbedrede net, effektivitet og holdbar konkurrence samt maksimere bæredygtige fordele for slutbrugerne. I den forbindelse kan de nationale tilsynsmyndigheder også tage hensyn til de priser, der kan opnås på tilsvarende markeder med konkurrence.

3. Har en virksomhed pligt til sikre, at priserne er omkostningsbaserede, er det virksomheden selv, der skal bevise, at taksterne er baseret på omkostningerne, herunder en rimelig forrentning af investeringerne. Til beregning af omkostningerne ved et effektivt udbud af ydelser kan de nationale tilsynsmyndigheder anvende omkostningsberegningsmetoder, der er uafhængige af dem, som virksomheden anvender.

De nationale tilsynsmyndigheder kan anmode en virksomhed om at fremlægge fuld dokumentation for priserne og om nødvendigt kræve, at priserne tilpasses.

4. De nationale tilsynsmyndigheder sørger for, at der, hvis der stilles krav om anvendelse af et omkostningsregnskabssystem til støtte for priskontrol, stilles en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet, der som minimum viser de hovedkategorier, som omkostningerne er samlet i, og hvordan omkostningerne er fordelt, til rådighed for offentligheden. En kompetent uafhængig instans kontrollerer overholdelsen af omkostningsregnskabssystemet og offentliggør en gang om året en erklæring vedrørende dets overholdelse.

Artikel 80

Adgang til passive net

1. En national tilsynsmyndighed kan i henhold til artikel 77 pålægge virksomheder forpligtelser til at imødekomme rimelige anmodninger om adgang til og anvendelse af sort fiber og anlægsarbejder, herunder, men ikke begrænset til, bygninger, adgangsveje til bygninger, kabler i bygninger, herunder ledningsnet, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, pæle, master, kabelkanaler, ledningskanaler, nedgangsbrønde, mandehuller og skabe, i situationer, hvor de nationale tilsynsmyndigheder på baggrund af markedsanalyser konkluderer, at nægtelse af adgang eller adgang på urimelige vilkår med tilsvarende virkning ville kunne hindre, at der skabes et bæredygtigt konkurrencebaseret marked, og være i strid med slutbrugernes interesser.
2. De nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge en virksomhed en forpligtelse til at give adgang i henhold til denne artikel, uanset om de aktiver, der påvirkes af forpligtelsen, er en del af det relevante marked ifølge markedsanalysen, forudsat at forpligtelsen er nødvendig og rimelig for at kunne opfylde målene i artikel 3.

Artikel 81

Harmoniserede adgangsprodukter

1. Med forbehold af artikel 80 skal en national tilsynsmyndighed vurdere, om det er berettiget og forholdsmæssigt at pålægge en udbyder, der som følge af en markedsanalyse, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 73, er udpeget som havende en stærk markedsposition på et bestemt marked, en forpligtelse til at tilbyde adgangsprodukter, der er harmoniserede på EU-plan, inden der pålægges forpligtelse til andre adgangsprodukter.
2. Når den nationale tilsynsmyndighed beslutter at pålægge forpligtelse til andre adgangsprodukter, skal den forklare, hvorfor de er mere hensigtsmæssige end de harmoniserede adgangsprodukter til at løse de konstaterede problemer.
3. De EU-harmoniserede produkter kan omfatte lokale adgangsprodukter.
4. Kommissionen kan senest [*6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tekniske specifikationer, standardomkostningselementerne, omkostningsmetoderne for harmoniserede produkter og standardtilbuddet vedrørende det eller de harmoniserede adgangsprodukter under hensyntagen til BEREC's udtalelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.
5. De harmoniserede adgangsprodukter skal opfylde følgende væsentlige krav:

a) mulighed for at blive tilbudt som adgangsprodukt til enhver udbyder af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der er aktiv i Unionen

b) maksimal grad af interoperabilitet mellem net og tjenester og ikke-diskriminerende netforvaltning mellem operatører i overensstemmelse med nettopologien

c) kapacitet til at betjene slutbrugere på konkurrencedygtige vilkår

d) omkostningseffektivitet under hensyntagen til den kapacitet, der skal implementeres for eksisterende og nybyggede net, og som skal sameksistere med andre adgangsprodukter, der kan leveres på samme infrastrukturnet

e) operationel effektivitet, navnlig med hensyn til så vidt muligt at begrænse hindringer for gennemførelsen og etableringsomkostninger for adgangsudbydere og adgangssøgende

f) overholdelse af reglerne om beskyttelse af privatlivets fred, personoplysninger, nettenes sikkerhed og integritet og gennemsigtighed i overensstemmelse med EU-retten.

6. Når en national tilsynsmyndighed har fastslået, at forpligtelsen til at tilbyde sådanne harmoniserede adgangsprodukter skal erstatte de tidligere pålagte engrosadgangsforpligtelser, fastsætter den en passende overgangsperiode på mindst seks måneder, inden sidstnævnte foranstaltninger ophæves.

Artikel 82

Termineringstakster

1. Kommissionen fastsætter under hensyntagen til BEREC's udtalelse ved en delegeret retsakt, der supplerer nærværende forordning, en fælles maksimal EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i mobilnet og en fælles maksimal EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i fastnet (samlet benævnt "EU-dækkende termineringstakster for taleopkald"), som pålægges enhver udbyder af henholdsvis terminering af taleopkald i mobilnet eller taleopkald i fastnet i enhver medlemsstat. Kommissionen tager denne delegerede retsakt op til revision hvert femte år efter [*datoen for nærværende forordnings ikrafttræden*] og overvejer hver gang ud fra de kriterier, der er omhandlet i artikel 73, stk. 1, om det fortsat er nødvendigt at fastsætte EU-dækkende termineringstakster for taleopkald. Når Kommissionen efter sin revision træffer afgørelse i henhold til dette stykke om ikke at pålægge en maksimal termineringstakst for taleopkald i mobilnet eller en maksimal termineringstakst for taleopkald i fastnet eller begge, kan de nationale tilsynsmyndigheder foretage markedsanalyser af markederne for terminering af taleopkald i overensstemmelse med artikel 73 med henblik på at vurdere, om det er nødvendigt at indføre regulerende forpligtelser. Hvis en national tilsynsmyndighed som følge af en sådan analyse pålægger omkostningsbaserede engrostermineringstakster i et relevant marked, skal den følge de principper, kriterier og parametre, der er fastsat i bilag II, og dens udkast til foranstaltning skal gennemføres med forbehold af de procedurer, der er omhandlet i artikel 85 og 184.

2. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger nøje termineringstjenesteudbydernes anvendelse af de EU-dækkende termineringstakster for taleopkald og sikrer, at de overholdes. De nationale tilsynsmyndigheder kan til enhver tid kræve, at en udbyder af termineringstjenester for taleopkald ændrer den takst, som den anvender over for andre virksomheder, hvis den ikke overholder den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 83

Tilsagnsprocedure

1. De nationale tilsynsmyndigheder underretter operatørerne om muligheden for at afgive tilsagn med henblik på at løse konstaterede konkurrenceproblemer.

2. Virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, kan afgive tilsagn til den nationale tilsynsmyndighed vedrørende betingelser for adgang, saminvestering eller begge dele, der finder anvendelse på deres net, for så vidt angår bl.a.:

    a) samarbejdsordninger, som er relevante for vurderingen af hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede forpligtelser i henhold til artikel 77

    b) saminvestering i gigabitnet

    c) effektiv og ikkediskriminerende adgang for tredjeparter i løbet af en periode for gennemførelse af en frivillig adskillelse af vertikalt integrerede virksomheder, herunder overførsel af deres lokale adgangsnetaktiver eller en væsentlig del heraf til en særskilt juridisk enhed med et andet ejerskab eller etablering af en særskilt forretningsenhed, samt efter at den foreslåede form for adskillelse er gennemført.

    Tilbuddet om tilsagn skal være tilstrækkelig detaljeret med hensyn til anvendelsesområde, varighed og tidsplanen samt de nærmere metoder for gennemførelsen for at give den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at foretage sin vurdering i henhold til stk. 3. Sådanne tilsagn kan forlænges ud over perioderne for gennemførelse af markedsanalyser som fastsat i artikel 73, stk. 6.

3. De nationale tilsynsmyndigheder skal overveje, om tilsagnene alene vil være et forholdsmæssigt og tilstrækkeligt middel til at løse de konstaterede konkurrenceproblemer. For at vurdere tilsagn afgivet af en virksomhed i henhold til stk. 2 foretager den nationale tilsynsmyndighed, medmindre sådanne tilsagn tydeligvis ikke opfylder en eller flere af de pågældende betingelser eller et eller flere af de pågældende kriterier, en markedstest, navnlig vedrørende de tilbudte vilkår, ved at gennemføre en offentlig høring af interesserede parter, navnlig de tredjeparter, der er direkte berørt. Potentielle medinvestorer eller adgangssøgende kan fremsætte synspunkter om overholdelsen af de afgivne tilsagn med de betingelser, der er fastsat i artikel 77, alt efter hvad der er relevant, og kan foreslå ændringer.

4. For så vidt angår tilsagn, der er afgivet i henhold til denne artikel, tager den nationale tilsynsmyndighed ved vurderingen af forpligtelser i henhold til artikel 77, stk. 3, særlig hensyn til:

    a) dokumentation vedrørende en fair og rimelig karakter af de afgivne tilsagn,

    b) tilsagnenes åbenhed over for alle markedsdeltagere,

    c) rettidig tilvejebringelse af adgang på fair, rimelige og ikkediskriminerende betingelser forud for lanceringen af tilknyttede detailtjenester

    d) de afgivne tilsagns generelle tilstrækkelighed med hensyn til at muliggøre bæredygtig konkurrence på downstreammarkeder og at fremme samarbejde om udrulning og ibrugtagning af gigabitnet til gavn for slutbrugerne.

    Under hensyntagen til alle de synspunkter, der er kommet til udtryk under høringen, og til, hvor repræsentative disse synspunkter er for de forskellige interessenter, meddeler den nationale tilsynsmyndighed den virksomhed, der er udpeget som havende en stærk

markedsposition, sine foreløbige konklusioner om, hvorvidt de afgivne tilsagn opfylder de mål og kriterier og overholder de procedurer, som er omhandlet i denne artikel og i artikel 77, alt efter hvad der er relevant, og på hvilke betingelser den kan overveje at gøre tilsagnene bindende. Virksomheden kan ændre sit oprindelige tilbud for at tage hensyn til de foreløbige konklusioner fra den nationale tilsynsmyndighed og med henblik på at opfylde de kriterier, der er fastsat i denne artikel og i artikel 77, alt efter hvad der er relevant.

5. Den nationale tilsynsmyndighed kan vedtage en afgørelse for at gøre tilsagnene helt eller delvist bindende.

6. Uanset artikel 73, stk. 6, kan den nationale tilsynsmyndighed gøre nogle af eller alle tilsagnene bindende for en bestemt periode, som kan være hele den periode, for hvilken de tilbydes, og i tilfælde af bindende saminvesteringstilsagn gøre dem bindende for en periode på mindst syv år. Hvis den nationale tilsynsmyndighed gør tilsagn bindende i henhold til denne artikel, skal den i henhold til artikel 77 vurdere konsekvenserne af denne afgørelse for markedsudviklingen og hensigtsmæssigheden af eventuelle forpligtelser, som den har pålagt eller i mangel af disse tilsagn ville have overvejet at pålægge i henhold til artikel 77-81. Når den nationale tilsynsmyndighed meddeler det pågældende udkast til foranstaltning i henhold til artikel 77 i overensstemmelse med artikel 85, ledsages det meddelte udkast til foranstaltning af tilsagnsafgørelsen.

7. Den nationale tilsynsmyndighed overvåger, fører tilsyn med og sikrer overholdelse af tilsagnene, som den har gjort bindende i henhold til stk. 5, på samme måde som den overvåger, fører tilsyn med og sikrer opfyldelse af de pålagte forpligtelser i henhold til artikel 77, og tager stilling til en forlængelse af tilsagnene for den periode, for hvilken de er blevet gjort bindende, når den oprindelige periode udløber. Hvis den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at en virksomhed ikke har opfyldt de tilsagn, som er gjort bindende i overensstemmelse med stk. 5, kan den pålægge virksomheden sanktioner i overensstemmelse med artikel 196. Uden at dette berører proceduren for sikring af opfyldelse af specifikke forpligtelser i henhold til artikel 196, kan den nationale tilsynsmyndighed revurdere de forpligtelser, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 77.

8. Denne artikels stk. 1, 2 og 3 finder anvendelse på virksomheder, der kan afgive tilsagn med henblik på at undgå reguleringsmæssige foranstaltninger i henhold til artikel 69.

Artikel 84

Virksomheder, der udelukkende opererer på engrosniveau

1. En national tilsynsmyndighed, der udpeger en virksomhed, der ikke er aktiv på noget detailmarked for elektroniske kommunikationstjenester på det relevante geografiske marked, som havende en stærk markedsposition på et eller flere engrosmarkeder, jf. artikel 73, vurderer, om den pågældende virksomhed har følgende egenskaber:

    a) alle selskaber og forretningsenheder inden for virksomheden, alle selskaber, som kontrolleres, men ikke nødvendigvis ejes fuldstændig, af den samme endelige ejer, og eventuelle aktionærer, der kan udøve kontrol over virksomheden, har kun nuværende og planlagte aktiviteter på engrosmarkeder for elektroniske kommunikationstjenester, og de har derfor ikke nogen aktiviteter på noget detailmarked for elektroniske kommunikationstjenester til slutbrugere i de relevante geografiske markeder eller ethvert andet marked, der kan påvirke virksomhedens adfærd på det relevante engrosmarked

b) virksomheden er ikke forpligtet til at handle med en enkelt, selvstændig virksomhed senere i forsyningskæden, som er aktiv på detailmarkedet for elektroniske kommunikationstjenester til slutbrugere i det relevante geografiske marked og ethvert andet marked, der kan påvirke virksomhedens adfærd på det relevante engrosmarked, på grund af en eksklusivaftale eller en aftale, som de facto udgør en eksklusivaftale.

2. Hvis den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan tilsynsmyndigheden kun pålægge den pågældende virksomhed forpligtelser i henhold til artikel 78 og ikkediskrimination eller fair og rimelig prisfastsættelse, hvis det er berettiget på grundlag af en markedsanalyse, herunder en fremadrettet vurdering af den sandsynlige adfærd for virksomheden, der er udpeget som havende en stærk markedsposition.

3. Den nationale tilsynsmyndighed reviderer de forpligtelser, der er pålagt virksomheden i henhold til denne artikel, hvis den konkluderer, at betingelserne i stk. 1 ikke længere er opfyldt, og den lader artikel 73 og artikel 77-83 finde anvendelse, hvis det er relevant. Virksomhederne underretter straks den nationale tilsynsmyndighed om eventuelle ændringer af de forhold, der er relevante for stk. 1, litra a) og b).

4. Den nationale tilsynsmyndighed reviderer også forpligtelser pålagt virksomheden i henhold til denne artikel, hvis den på grundlag af beviser for betingelser og vilkår, som virksomheden tilbyder sine kunder senere i forsyningskæden, konkluderer, at der er opstået eller sandsynligvis vil opstå konkurrenceproblemer til ulempe for slutbrugerne, som kræver, at der pålægges en eller flere af forpligtelserne i artikel 77-81, eller at de pålagte forpligtelser ændres i overensstemmelse med stk. 2. Pålæggelsen af forpligtelser og revision af disse i overensstemmelse med denne artikel gennemføres i henhold til procedurerne i artikel 85 og 184.

5.4.3. KAPITEL III: Procedurer vedrørende det indre marked for markedsregulering

Artikel 85

Konsolidering af det indre marked på området for elektronisk kommunikation

1. De nationale tilsynsmyndigheder tager under udførelsen af deres opgaver i medfør af denne forordning størst muligt hensyn til målene i artikel 3.

2. Medmindre andet gælder ifølge henstillinger eller retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 186, og når en offentlig høring er afsluttet, skal en national tilsynsmyndighed, der agter at træffe en foranstaltning, som:

   a) er omfattet af artikel 68 og 69 samt artikel 71-84

   b) vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne,

   under iagttagelse af artikel 184, stk. 4, samtidig offentliggøre udkastet til foranstaltning og meddele det samt begrundelsen for foranstaltningen til Kommissionen, BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater. De nationale tilsynsmyndigheder, BEREC og Kommissionen kan kun fremsætte bemærkninger til dette udkast til foranstaltning inden for 30 arbejdsdage. Fristen på 30 arbejdsdage kan ikke forlænges.

3. Det i stk. 3 omhandlede udkast til foranstaltning kan først vedtages efter en yderligere frist på 90 arbejdsdage, hvis denne foranstaltning sigter på at:

   a) definere et relevant marked og vurdere, om forhåndsregulering heraf er berettiget i henhold til artikel 72

b) beslutte, hvorvidt en virksomhed skal udpeges som havende en stærk markedsposition enten alene eller i fællesskab med andre, jf. artikel 73

c) pålægge, ændre eller ophæve en forpligtelse for en virksomhed i medfør af artikel 69, stk. 2, eller artikel 77, bortset fra forpligtelser, der er pålagt i henhold til artikel 80 og 81

samt hvis Kommissionen har meddelt den nationale tilsynsmyndighed, at den betragter udkastet til foranstaltning som en hindring for det indre marked eller nærer alvorlig tvivl om dets forenelighed med EU-retten og mere specifikt med målene i artikel 3. Fristen på 90 arbejdsdage kan ikke forlænges. Kommissionen underretter i så fald BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder om sine forbehold og offentliggør dem samtidigt.

4. Inden for 30 arbejdsdage fra begyndelsen af den i stk. 3 omhandlede periode på 90 arbejdsdage afgiver BEREC en udtalelse om Kommissionens i stk. 3 omhandlede forbehold, hvori den oplyser, om det mener, at udkastet til foranstaltning bør opretholdes, ændres eller trækkes tilbage, og fremsætter om nødvendigt specifikke forslag herom. Udtalelsen begrundes og offentliggøres.

5. Hvis BEREC i sin udtalelse helt eller delvist deler Kommissionens alvorlige tvivl, arbejder den tæt sammen med den pågældende nationale tilsynsmyndighed og Kommissionen for at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning.

6. Inden for den frist på 90 arbejdsdage, der er nævnt i stk. 3, kan Kommissionen:

a) træffe en afgørelse, hvorved den pålægger den pågældende nationale tilsynsmyndighed ikke at vedtage udkastet til foranstaltning, såfremt Kommissionens forbehold er baseret på stk. 3, litra a), b) eller c)

b) træffe afgørelse om at hæve sine forbehold, der er omhandlet i stk. 3

c) i forbindelse med udkast til foranstaltninger, der falder ind under artikel 69, stk. 2, træffe en afgørelse, hvorved den pålægger den pågældende nationale tilsynsmyndighed at trække udkastet til foranstaltning tilbage.

Før Kommissionen træffer en afgørelse, tager den nøje hensyn til udtalelsen fra BEREC.

Afgørelser, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og c), skal ledsages af en detaljeret og objektiv begrundelse fra Kommissionen om, hvorfor udkastet til foranstaltning ikke skal vedtages, sammen med konkrete forslag til ændringer.

7. Hvis Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til denne artikels stk. 6, litra c), hvor den pålægger den nationale tilsynsmyndighed at trække et udkast til foranstaltning tilbage, vedtager den nationale tilsynsmyndighed ikke den pågældende foranstaltning. Efter at have gennemført en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 186 fremsætter den nationale tilsynsmyndighed senest 18 måneder efter datoen for Kommissionens afgørelse et nyt udkast til foranstaltning.

8. Undtagen i de tilfælde, der er omfattet af stk. 3 og stk. 6, litra a) og c), tager den pågældende nationale tilsynsmyndighed størst muligt hensyn til bemærkningerne fra andre nationale tilsynsmyndigheder, BEREC og Kommissionen og kan vedtage det deraf følgende udkast til foranstaltning og skal i så fald fremsende det til Kommissionen. Den nationale tilsynsmyndighed fremsender alle vedtagne endelige foranstaltninger, der falder ind under stk. 2, til Kommissionen og BEREC.

Artikel 86

Midlertidige foranstaltninger

1. Hvor en national tilsynsmyndighed mener, at der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen eller beskytte brugernes interesser, kan den som en fravigelse af proceduren i artikel 85 med det samme vedtage forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter, der gælder i højst 18 måneder. Den fremsender straks de vedtagne foranstaltninger til Kommissionen, de andre nationale tilsynsmyndigheder og BEREC med en udførlig begrundelse.
2. Efter udløbet af perioden på 18 måneder skal den midlertidige foranstaltning enten trækkes tilbage eller erstattes af en permanent foranstaltning, der er genstand for forudgående høring på nationalt plan og EU-plan i overensstemmelse med artikel 85 og 184.
3. Den nationale tilsynsmyndighed må ikke vedtage en midlertidig foranstaltning for at afhjælpe det samme konkurrenceproblem, som der allerede er vedtaget en midlertidig foranstaltning for.

6. DEL VI – TJENESTER

6.1. AFSNIT I: FORSYNINGSPLIGT

Artikel 87

Forsyningspligt

1. Alle forbrugere i Unionen har ret til adgang til en tilstrækkelig internetadgangstjeneste til en overkommelig pris og til talekommunikationstjenester af den kvalitet, der er specificeret for deres områder, på et fast sted.
2. Hver medlemsstat definerer under hensyntagen til den minimumsbåndbredde, som flertallet af forbrugere nyder godt af på deres område, og under hensyntagen til BEREC's retningslinjer, jf. dette stykkes andet afsnit, den i stk. 1 omhandlede tilstrækkelige internetadgangstjeneste for at sikre den båndbredde, der er nødvendig for social og økonomisk deltagelse i samfundet.

   Senest den [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] udsteder BEREC efter høring af interessenter og i tæt samarbejde med Kommissionen under hensyntagen til tilgængelige data fra Kommissionen (Eurostat) retningslinjer til støtte for definitionen af en tilstrækkelig internetadgangstjeneste, jf. stk. 1, og specifikationen af den båndbredde, der er nødvendig for social og økonomisk deltagelse i samfundet. Retningslinjerne skal ajourføres regelmæssigt for at afspejle den teknologiske udvikling og ændringer i forbrugernes brugsmønstre.

Artikel 88

Udbud af forsyningspligtydelser til en overkommelig pris

1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger på årlig basis og i koordination med andre kompetente myndigheder udviklingen og niveauet af de på markedet tilgængelige detailpriser for de tjenester, som er omhandlet i artikel 87, stk. 1, navnlig i forhold til nationale priser og national forbrugerindkomst.

2. Hvis en medlemsstat fastsætter, at detailpriserne for de tjenester, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, under hensyntagen til de nationale forhold ikke er overkommelige, fordi forbrugere med en lav indkomst eller særlige sociale behov er forhindret i at få adgang til disse tjenester, træffer den foranstaltninger for at sikre, at sådanne forbrugere kan betale for en tilstrækkelig internetadgangstjeneste og talekommunikationstjenester som minimum på et fast sted.

3. Hvis medlemsstaterne beslutter at kræve takstvalgmuligheder eller -pakker, skal disse tilbydes af alle udbydere. Disse tilbud skal være let tilgængelige for forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov. I koordination med andre kompetente myndigheder sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, hvor det er relevant, at de betingelser, hvorpå virksomhederne tilbyder takstvalgmuligheder eller -pakker, er fuldt ud gennemsigtige og offentliggøres og anvendes i overensstemmelse med principperne om ikkediskrimination og effektivitet.

   Forbrugere, der har ret til de takstvalgmuligheder eller -pakker, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, har ret til at indgå en aftale med en udbyder af en tilstrækkelig internetadgangstjeneste og talekommunikationstjenester.

   Hvis en forbruger anmoder herom, skal aftalen begrænses til talekommunikationstjenester.

4. Medlemsstaterne yder passende støtte til forbrugere med handicap, og træffer andre specifikke foranstaltninger, hvor det er relevant, med henblik på at sikre, at relevant terminaludstyr og specifikt udstyr og specifikke tjenester, der fremmer lige adgang, herunder om nødvendigt totale konversationstjenester og relætjenester, er tilgængelige og fås til en overkommelig pris.

5. Medlemsstaterne anvender den mest effektive og hensigtsmæssige tilgang til de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikel, samtidig med at de overholder principperne om objektivitet, gennemsigtighed, ikkediskrimination og proportionalitet og sikrer forenelighed med det indre marked, herunder konkurrencereglerne.

Artikel 89

Definition af tilstrækkelig internetadgangstjeneste, nødvendig båndbredde, kriterier og metoder for prisoverkommelighed

Kommissionen kan under hensyntagen til teknologiske fremskridt og ændringer i forbrugernes forbrugsmønstre vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge metoden til at definere en tilstrækkelig internetadgangstjeneste, herunder den båndbredde, der er nødvendig for social og økonomisk deltagelse i samfundet, jf. artikel 87, i lyset af de nationale forhold. Gennemførelsesretsakterne skal også omfatte kriterier og metoder, som de nationale tilsynsmyndigheder skal tage i betragtning i koordination med andre kompetente myndigheder med henblik på at fastslå, om detailpriserne for de tjenester, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, er overkommelige for forbrugere med lav indkomst eller særlige sociale behov, jf. artikel 88.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

Artikel 90

Adgang til forsyningspligtydelser

1. Hvis en medlemsstat under hensyntagen til resultaterne af den geografiske undersøgelse, som foretages i overensstemmelse med artikel 183, og om nødvendigt eventuel

supplerende dokumentation har påvist, at tilgængeligheden på et fast sted af en tilstrækkelig internetadgangstjeneste som fastsat i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2, og af talekommunikationstjenester ikke kan sikres på normale kommercielle vilkår på sit nationale område eller forskellige dele heraf, anvender medlemsstaterne offentlige politikredskaber til at sikre imødekommelse af alle rimelige anmodninger fra slutbrugere, mikrovirksomheder, små virksomheder og nonprofitorganisationer om adgang til disse tjenester på de pågældende dele af deres områder, og hvis andre offentlige politikredskaber ikke har givet det ønskede resultat, kan medlemsstaterne pålægge forsyningspligt med henblik herpå.

2. Hvis andre foranstaltninger eller offentlige politikredskaber ikke har givet det ønskede resultat, og medlemsstaterne beslutter at pålægge forsyningspligt som omhandlet i stk. 1, kan de give en eller flere virksomheder til opgave at opfylde sådanne forpligtelser på hele det nationale område eller til at dække bestemte dele af det nationale område.

   Medlemsstaterne anvender den mest effektive og hensigtsmæssige tilgang til de foranstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, samtidig med at de overholder principperne om objektivitet, gennemsigtighed, ikkediskrimination og proportionalitet og sikrer forenelighed med det indre marked, herunder konkurrencereglerne.

Artikel 91

Kontrol med udgifter og yderligere faciliteter og tjenester

1. I forbindelse med udbud af faciliteter og tjenester ud over de i artikel 87 omhandlede, skal udbydere af en tilstrækkelig internetadgangstjeneste og af talekommunikationstjenester i henhold til artikel 87, 88 og 90 fastsætte vilkår og betingelser på en sådan måde, at de pågældende slutbrugere ikke er tvunget til at betale for faciliteter eller tjenester, der ikke er nødvendige for eller kræves til den tjeneste, der er anmodet om.

2. Udbydere af en tilstrækkelig internetadgangstjeneste og talekommunikationstjenester, jf. artikel 87, som udbyder tjenester i henhold til artikel 88, skal tilbyde følgende særlige faciliteter og tjenester til forbrugere, der er omfattet af foranstaltninger i henhold til artikel 88, alt efter hvad der er relevant, således at forbrugerne kan overvåge og kontrollere udgifter:

   a) selektiv spærring af udgående opkald eller SMS eller MMS med overtaksering eller, så vidt det er teknisk muligt, andre tilsvarende applikationer

   b) forudbetalingssystemer

   c) ratevis betaling af oprettelsesgebyrer

   d) forholdsmæssige, ikkediskriminerende og offentliggjorte foranstaltninger, der sikrer behørig advarsel om enhver efterfølgende afbrydelse af eller afkobling fra tjenesterne, til dækning af manglende betaling af regninger udstedt af udbydere og foranstaltninger til at undgå uberettiget afkobling fra tjenesterne, herunder en passende mekanisme til at kontrollere den fortsatte interesse i at anvende tjenesten

   e) rådgivning om takster

   f) omkostningskontrol, herunder gratis advarsler til forbrugerne i tilfælde af atypiske eller overdrevne forbrugsmønstre

   g) en facilitet til at deaktivere tredjepartsfakturering.

Artikel 92

Overgangsbestemmelser vedrørende udpegning af virksomheder i henhold til direktiv (EU) 2018/1972 og nyvurdering af forsyningspligten

1. Virksomheder, der inden den [*6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] er blevet udpeget til at levere specifikke takstvalgmuligheder eller -pakker eller til at sikre tilgængeligheden på et fast sted af en tilstrækkelig internetadgangstjeneste og talekommunikationstjenester i henhold til direktiv (EU) 2018/1972, bevarer deres status, indtil disse udpegninger udløber.
2. BEREC overvåger tilgængeligheden og prisoverkommeligheden med hensyn til tilstrækkelig internetadgang og talekommunikation i lyset af den markedsmæssige og teknologiske udvikling og offentliggør senest den 30. juni 2033 en udtalelse om denne udvikling og om dens indvirkning på tilgængeligheden og prisoverkommeligheden.
3. Senest den 30. juni 2034 tager Kommissionen under hensyntagen til BEREC's udtalelse anvendelsesområdet for prisoverkommeligheden i forbindelse med forsyningspligt, jf. artikel 88, og tilgængeligheden i forbindelse med forsyningspligt, jf. artikel 90, op til nyvurdering, navnlig med henblik på at foreslå Europa-Parlamentet og Rådet, at anvendelsesområdet ændres eller omdefineres.

   Nyvurderingen foretages i lyset af den sociale, økonomiske og teknologiske udvikling, herunder overgangen til fibernet, og under hensyntagen til bl.a. de fremherskende teknologier, der anvendes af de fleste forbrugere. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultatet af denne nyvurdering.

6.2. AFSNIT II: Adgang til det åbne internet

Artikel 93

Beskyttelse af adgang til det åbne internet

1. Slutbrugerne har ret til at have adgang til og udbrede oplysninger og indhold, bruge og levere applikationer og tjenester samt bruge terminaludstyr efter eget valg, uafhængigt af slutbrugerens eller udbyderens beliggenhed eller af oplysningernes, indholdets, applikationens eller tjenestens beliggenhed, oprindelse eller destination, via deres internetadgangstjeneste. Dette stykke berører ikke EU-retten eller national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten, vedrørende lovligheden af indhold, applikationer eller tjenester.
2. Aftaler mellem udbydere af internetadgangstjenester og slutbrugere om forretningsmæssige og tekniske betingelser og specifikationerne for internetadgangstjenester såsom pris, datamængder eller hastighed og enhver handelspraksis, der følges af udbydere af internetadgangstjenester, må ikke begrænse udøvelsen af slutbrugernes rettigheder som fastsat i stk. 1.
3. Udbydere af internetadgangstjenester skal behandle al trafik ens, når de leverer internetadgangstjenester, uden diskrimination, begrænsning eller indblanding, og uafhængigt af afsender og modtager, tilgået eller udbredt indhold, anvendte eller leverede applikationer eller tjenester eller anvendt terminaludstyr.

   Første afsnit er ikke til hinder for, at udbydere af internetadgangstjenester kan gennemføre rimelige trafikstyringsforanstaltninger. For at blive anset for at være rimelige skal sådanne foranstaltninger være gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssige og må ikke være baseret på kommercielle overvejelser, men på

objektivt forskellige tekniske krav til tjenestekvalitet for bestemte kategorier af trafik. Sådanne foranstaltninger må ikke overvåge det konkrete indhold og må ikke opretholdes længere end nødvendigt.

Udbydere af internetadgangstjenester må ikke udføre trafikstyringsforanstaltninger, der er mere vidtgående end de foranstaltninger, der er fastsat i andet afsnit, og må navnlig ikke blokere, bremse, ændre, begrænse, forstyrre, nedgradere eller diskriminere et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller bestemte kategorier heraf, undtagen i nødvendigt omfang og kun så længe, det er nødvendigt, for at:

a) overholde EU-retsakter eller national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten, som udbyderen af internetadgangstjenester er underlagt, eller foranstaltninger der er i overensstemmelse med EU-retten og gennemfører sådanne EU-retsakter eller sådan national lovgivning, herunder retskendelser eller afgørelser fra andre offentlige myndigheder med relevante beføjelser

b) opretholde integriteten og sikkerheden i nettet af de tjenester, der udbydes via det pågældende net, og af slutbrugernes terminaludstyr

c) forebygge truende overbelastning af nettet og afbøde virkningerne af ekstraordinære eller midlertidige overbelastninger af nettet, forudsat at ækvivalente kategorier af trafik behandles ens.

4. Eventuelle trafikstyringsforanstaltninger må kun medføre behandling af personoplysninger i det omfang, behandlingen er nødvendig og forholdsmæssig for at nå målene i stk. 3. Denne behandling skal udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679. Trafikstyringsforanstaltninger skal også være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF.

5. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, og udbydere af indhold, applikationer og tjenester kan frit udbyde andre tjenester end internetadgangstjenester, der er optimeret for et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller en kombination heraf, når optimeringen er nødvendig for at opfylde kravene om et bestemt kvalitetsniveau for dette indhold eller disse applikationer eller tjenester. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, må kun tilbyde eller formidle sådanne tjenester, såfremt der er tilstrækkelig netkapacitet til at levere dem i tillæg til de leverede internetadgangstjenester. Sådanne tjenester må ikke anvendes eller tilbydes som erstatning for internetadgangstjenester og må ikke være til skade for tilgængeligheden eller den generelle kvalitet af internetadgangstjenester for slutbrugere.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de i denne artikel omhandlede betingelser for udbud af andre tjenester end internetadgangstjenester, som er optimeret til specifikt indhold, specifikke applikationer eller tjenester eller en kombination heraf.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

Artikel 94

Tilsyn med og håndhævelse af adgang til det åbne internet

1. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer og overvåger nøje overholdelsen af artikel 93 og fremmer den fortsatte tilgængelighed af ikkediskriminerende internetadgangstjenester med kvalitetsniveauer, der afspejler de teknologiske fremskridt. Med henblik herpå kan de nationale tilsynsmyndigheder pålægge en eller flere udbydere af elektronisk

kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, krav vedrørende tekniske kendetegn, mindstekrav til tjenestekvalitet og andre passende og nødvendige foranstaltninger.

2. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, skal hvert andet år give de nationale tilsynsmyndigheder oplysninger om de forpligtelser, der er fastsat i artikel 93, navnlig oplysninger vedrørende forvaltningen af deres netkapacitet og -trafik, samt begrundelser for eventuelle trafikstyringsforanstaltninger, der anvendes.

3. De nationale tilsynsmyndigheder holder BEREC ajour vedrørende deres vigtigste praksis og nationale konklusioner vedrørende adgang til det åbne internet på grundlag af de oplysninger, de har modtaget i henhold til stk. 2. På grundlag af oplysningerne fra de nationale tilsynsmyndigheder offentliggør BEREC senest 24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert andet år en rapport om de vigtigste praksisser og resultater vedrørende adgang til det åbne internet i Unionen.

4. Senest den [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] offentliggør BEREC i tæt samarbejde med Kommissionen en fælles skabelon, der skal anvendes til indsamling af de oplysninger, der er påkrævet i henhold til i stk. 2.

5. Efter at have hørt interesserede parter og i tæt samarbejde med Kommissionen udsteder BEREC retningslinjer for gennemførelsen af de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelser i henhold til denne artikel. Retningslinjerne skal også indeholde en detaljeret beskrivelse af de relevante tjenestekvalitetsparametre for internetadgangstjenester, herunder parametre for den overvågningsmekanisme, der er omhandlet i artikel 97, stk. 4, andet afsnit, parametre, der er relevante for slutbrugere med handicap, hvilke målemetoder der kan anvendes, indholdet og formatet af oplysningerne anført i bilag III og af offentliggørelsen, jf. bilag IV, samt kvalitetscertificeringsordninger. De relevante parametre for slutbrugere med handicap skal også omfatte parametre for offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester.

   De nationale tilsynsmyndigheder tager hensyn til BEREC's retningslinjer, når de håndhæver forpligtelserne vedrørende tjenestekvalitet.

6.3. AFSNIT III: SLUTBRUGERNES RETTIGHEDER

6.3.1. KAPITEL I Forbrugernes rettigheder

Artikel 95

Oplysningskrav vedrørende aftaler

1. Inden en forbruger bindes af en aftale eller et tilsvarende tilbud, og ud over kravene i henhold til direktiv 2011/83/EU, skal udbydere af internetadgangstjenester eller af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester forelægge de oplysninger, der er anført i bilag III til denne forordning, i det omfang disse oplysninger vedrører en tjeneste, som de leverer.

   Oplysningerne skal forelægges på en klar og forståelig måde på et varigt medium som defineret i artikel 2, nr. 10), i direktiv 2011/83/EU eller, hvis levering på et varigt medium ikke er mulig, i et dokument, der let kan downloades, og som gøres tilgængeligt af udbyderen. Udbyderen skal udtrykkeligt gøre forbrugeren opmærksom på, at dette dokument er tilgængeligt, og på vigtigheden af at downloade det med henblik på dokumentation, fremtidig reference og uændret gengivelse.

Oplysningerne leveres efter anmodning i et format, der er tilgængeligt for slutbrugere med handicap i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i bilag I til direktiv (EU) 2019/882.

2. Udbydere af internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester skal forsyne forbrugerne med et kortfattet og letlæseligt aftaleresumé. Dette resumé fastsætter de vigtigste elementer af oplysningskravene, jf. stk. 1. De vigtigste elementer omfatter:

   a) udbyderens navn, adresse og kontaktoplysninger og, hvis de ikke er de samme, kontaktoplysninger med henblik på eventuelle klager

   b) de vigtigste egenskaber for hver udbudt tjeneste

   c) de respektive priser for at aktivere de elektroniske kommunikationstjenester og for eventuelle tilbagevendende eller forbrugsrelaterede gebyrer, hvor tjenesten leveres mod direkte kontant betaling

   d) aftalens varighed og vilkår for fornyelse og opsigelse heraf

   e) i hvilken grad produkter og tjenester er udformet til slutbrugere med handicap

   f) for så vidt angår internetadgangstjenester et resumé af de oplysninger, der kræves i henhold til bilag III, afsnit 5, punkt d) og e).

   Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter en skabelon til aftaleresuméer, der skal anvendes af udbyderne til at opfylde deres forpligtelser i henhold til dette stykke.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

   Udbydere, der er omfattet af forpligtelserne i stk. 1, skal behørigt udfylde skabelonen til aftaleresuméer med de nødvendige oplysninger og levere aftaleresuméet gratis til forbrugere, inden forbrugeren er bundet af aftalen eller et tilsvarende tilbud, herunder aftaler om fjernsalg. Hvis det af objektive tekniske grunde ikke er muligt at levere aftaleresuméet på dette tidspunkt, skal det ske snarest muligt derefter, og inden forbrugeren er bundet af en aftale eller et tilsvarende tilbud.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, udgør en integrerende del af aftalen og må ikke ændres, medmindre andet udtrykkeligt aftales mellem de kontraherende parter.

4. Hvis udbyderen har opfyldt oplysningskravene i overensstemmelse med stk. 1 og 2, anses udbyderen for at have opfyldt oplysningskravene i artikel 5, stk. 1, litra a), eller artikel 6, stk. 1, litra a), artikel 5, stk. 1, litra b), eller artikel 6, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra c), artikel 5, stk. 1, litra c), eller artikel 6, stk. 1, litra e), artikel 5, stk. 1, litra f), artikel 6, stk. 1, litra o), og artikel 6, stk. 1, litra p), og artikel 8, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2011/83/EU.

5. Når internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester faktureres på grundlag af enten tids- eller mængdeforbrug, skal udbyderne heraf tilbyde forbrugerne mulighed for at overvåge og kontrollere brugen af og omkostningerne ved hver af disse tjenester. Denne mulighed skal give adgang til rettidige oplysninger om forbruget af de tjenester, der indgår i abonnements- og prisvilkårene. Udbyderne skal navnlig underrette forbrugerne, inden enhver forbrugsgrænse, der er medtaget i deres abonnements- og prisvilkår, bliver nået, og når en tjeneste, der indgår i deres abonnements- og prisvilkår, er fuldt opbrugt.

6. Udbyderne skal, hvor det er relevant, tilbyde forbrugerne det grundlæggende niveau af specificerede regninger gratis, således at forbrugerne kan:

   a) verificere og kontrollere de gebyrer, der opkræves for brugen af internetadgangstjenester eller nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester

   b) følge tilstrækkeligt med i deres forbrug og udgifter og på den måde til en vis grad styre regningernes størrelse.

   Sådanne specificerede regninger skal udtrykkelig oplyse leverandørens navn og varigheden af tjenester i forbindelse med eventuelle overtakseringsnumre, medmindre forbrugeren har anmodet om, at disse oplysninger ikke nævnes.

   Opkald, der er gratis for den kaldende slutbruger, herunder opkald til hjælpetjenester, er ikke forpligtet til at figurere på den kaldende forbrugers specificerede regning.

   Forbrugerne har ret til at modtage uspecificerede regninger. Rettighederne for forbrugere, der modtager specificerede regninger, skal forenes med retten til privatlivets fred for kaldende forbrugere og kaldte forbrugere, herunder ved at sikre, at sådanne forbrugere har adgang til tilstrækkelige alternative kommunikations- eller betalingsmetoder, der styrker beskyttelsen af privatlivets fred.

7. Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, som afviger fra denne artikel, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser for at sikre et anderledes beskyttelsesniveau. Dette berører ikke medlemsstaternes ret til at opretholde bestemmelser om yderligere faciliteter i henhold til direktiv (EU) 2018/1972.

Artikel 96

Gennemsigtighed

1. Hvis udbydere af internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester gør leveringen af disse tjenester til forbrugere betinget af vilkår og betingelser, offentliggør de de oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings bilag IV, på en klar, forståelig og maskinlæsbar måde og i et format, der er tilgængeligt for slutbrugere med handicap, i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i bilag I til direktiv (EU) 2019/882. Disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt.

2. Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser om beskyttelse om slutbrugere, som afviger fra denne artikel, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser for at sikre et anderledes beskyttelsesniveau.

Artikel 97

Aftalers varighed og opsigelse

1. Betingelser og procedurer for opsigelse af en kontrakt må ikke virke hæmmende for skift af tjenesteudbyder. Aftaler indgået mellem forbrugere og udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bortset fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, og bortset fra transmissionstjenester, der anvendes til levering af maskine-til-maskine-tjenester, må ikke indeholde krav om en bindingsperiode på mere end 24 måneder. Dette berører ikke medlemsstaternes ret til at opretholde bestemmelser, hvorved der kræves en kortere maksimal varighed af aftalemæssige bindingsperioder.

Dette stykke finder ikke anvendelse på varigheden af aftaler om afbetaling, hvor forbrugeren i en selvstændig aftale har indvilliget i at betale udelukkende for etableringen af en fysisk forbindelse til især gigabitnet gennem afdrag. En aftale om afbetaling med henblik på etablering af en fysisk forbindelse må ikke omfatte terminaludstyr, f.eks. en router eller et modem, og må ikke forhindre forbrugerne i at udøve deres rettigheder i henhold til stk. 2-6.

2. Hvis det er fastsat i en aftale eller national ret, at en aftale med en begrænset varighed om elektroniske kommunikationstjenester, bortset fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, og bortset fra transmissionstjenester, der anvendes til levering af tjenester mellem maskiner, automatisk forlænges, har forbrugeren efter en sådan forlængelse ret til at opsige aftalen når som helst med højst en måneds varsel og uden at pådrage sig andre omkostninger end gebyret for at modtage tjenesten i opsigelsesperioden. Inden aftalen forlænges automatisk, skal udbyderne på en iøjnefaldende og rettidig måde og på et varigt medium oplyse forbrugeren om ophøret af den aftalemæssige forpligtelse og om, hvordan aftalen opsiges. Desuden skal udbyderne samtidig give forbrugeren rådgivning om den bedste pris for dens tjenester.

3. Forbrugere har ret til at opsige deres aftale uden nogen yderligere omkostninger ved meddelelse om ændring i aftalevilkårene, der foreslås af udbyderen af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bortset fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, medmindre de foreslåede ændringer udelukkende er til fordel for forbrugeren, er af rent administrativ karakter og ingen negativ virkning har for forbrugeren, eller er direkte pålagt ved EU-retten eller national ret.

   Udbydere skal underrette forbrugere med mindst en måneds varsel om enhver ændring i aftalevilkårene og skal samtidig underrette dem om deres ret til uden nogen yderligere omkostninger at opsige aftalen, hvis de ikke accepterer de nye vilkår. Retten til at opsige aftalen kan udøves inden for en måned efter underretningen. Underretningen skal foregå på en klar og forståelig måde på et varigt medium.

4. Betydelige afvigelser, der er vedvarende eller regelmæssigt tilbagevendende, mellem den faktiske ydeevne af en elektronisk kommunikationstjeneste, bortset fra en internetadgangstjeneste eller en nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste, og den ydeevne, der er angivet i aftalen, betragtes som et grundlag for anvendelse af de retsmidler, der står til rådighed for forbrugeren i henhold til national ret, herunder retten til at opsige aftalen uden omkostninger.

   Enhver vedvarende eller regelmæssigt forekommende væsentlig uoverensstemmelse i en internetadgangstjeneste mellem internetadgangstjenestens faktiske hastighed eller andre tjenestekvalitetsparametre og den hastighed og de kvalitetsparametre, der angives af udbyderen af internetadgangstjenesterne i henhold til bilag III, afsnit 5, punkt a)-d), anses, når de relevante forhold er blevet fastslået af en overvågningsmekanisme, som er specificeret i BEREC's retningslinjer, jf. artikel 94, stk. 5, og godkendt af den nationale tilsynsmyndighed, for en afvigelse fra det aftalte tjenesteniveau med henblik på at udløse de afhjælpende foranstaltninger, der står til rådighed for forbrugeren i henhold til national ret.

5. Hvis forbrugeren har ret til at opsige en aftale om en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste, bortset fra en nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste, inden udløbet af aftaleperioden i henhold til denne forordning eller andre bestemmelser i EU-retten eller national ret, skal forbrugeren ikke betale

anden kompensation end for det subsidierede terminaludstyr, som vedkommende beholder.

Hvis forbrugeren beslutter at beholde terminaludstyr, der blev solgt sammen med aftalen, da den blev indgået, må en eventuel kompensation, der skal betales, ikke overstige dets værdi pro rata temporis som fastsat ved aftalens indgåelse eller den resterende del af serviceafgiften indtil aftalens udløb, afhængig af hvilket beløb der er mindst.

Udbyderen fjerner eventuelle betingelser for brug af dette terminaludstyr på andre net gratis og senest ved betaling af kompensationen.

6. Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser om beskyttelse om slutbrugere, som afviger fra denne artikel, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser for at sikre et anderledes beskyttelsesniveau. Dette berører ikke medlemsstaternes ret til at opretholde de i stk. 1 omhandlede bestemmelser.

Artikel 98

Pakketilbud

1. Hvis en pakke med tjenester eller en pakke med tjenester og terminaludstyr, der tilbydes en forbruger, som minimum omfatter en internetadgangstjeneste eller en offentligt tilgængelig nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste, finder artikel 95, stk. 2, artikel 96, stk. 1, artikel 97 og artikel 100, stk. 1, anvendelse på alle elementerne i pakken, herunder tilsvarende anvendelse på de elementer, der ellers ikke er omfattet af disse bestemmelser.
2. Hvis forbrugeren i henhold til EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten har ret til at opsige et element i pakken, jf. stk. 1, inden udløbet af den fastsatte aftaleperiode på grund af manglende overensstemmelse med aftalen eller manglende levering, har forbrugeren ret til at opsige aftalen med hensyn til alle elementerne i pakken.
3. Eventuelle abonnementer på supplerende tjenester eller terminaludstyr, der udbydes eller distribueres af den samme udbyder af internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester, bevirker ikke, at den oprindelige varighed af aftalen, til hvilken der føjes sådanne tjenester eller sådant terminaludstyr, forlænges, medmindre forbrugeren udtrykkeligt accepterer noget andet, når den pågældende tegner abonnement på de supplerende tjenester eller det supplerende terminaludstyr.
4. Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser om beskyttelse om slutbrugere, som afviger fra denne artikel, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser for at sikre et anderledes beskyttelsesniveau.

Artikel 99

Rettigheder for mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder eller nonprofitorganisationer

Artikel 95, artikel 97, stk. 1, og artikel 98, stk. 1 og 3, finder også anvendelse på slutbrugere, der er mikrovirksomheder eller nonprofitorganisationer, medmindre de udtrykkeligt har indvilliget i at give afkald på alle eller dele af de rettigheder, der fastsat i disse bestemmelser. Artikel 97, stk. 2 og 3, og artikel 97, stk. 5, finder også anvendelse på slutbrugere, der er mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder eller nonprofitorganisationer,

medmindre de udtrykkeligt har indvilliget i at give afkald på alle eller dele af de rettigheder, der fastsat i disse bestemmelser.

6.3.2. KAPITEL II: Rettigheder for slutbrugere

Artikel 100

Udbyderskift og nummerportabilitet

1. I forbindelse med skift mellem udbydere af internetadgangstjenester forsyner de pågældende udbydere slutbrugeren med tilstrækkelige oplysninger før og under skiftet og sikrer, at internetadgangstjenesten fortsat er tilgængelig, medmindre det ikke er teknisk muligt. Den modtagende udbyder sikrer, at aktiveringen af internetadgangstjenesten finder sted inden for det kortest mulige tidsrum på den dato og inden for den tidsfrist, der udtrykkeligt er aftalt med slutbrugeren. Den afgivende udbyder fortsætter med at stille internetadgangstjenesten til rådighed på samme vilkår, indtil den modtagende udbyder aktiverer sin internetadgangstjeneste. Den tid, tjenesten er utilgængelig i forbindelse med skiftet, må ikke udgøre mere end én arbejdsdag.

   De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at skifteprocessen er effektiv og enkel for slutbrugeren.

2. Slutbrugere med numre fra den nationale nummerplan har ret til at bevare deres numre efter anmodning uafhængigt af, hvilken virksomhed der udbyder tjenesten. Denne rettighed gælder:

   a) for så vidt angår geografiske numre på et bestemt sted

   b) for så vidt angår ikkegeografiske numre på et hvilket som helst sted.

   Den i første afsnit fastsatte rettighed finder ikke anvendelse på nummerportabilitet mellem net, der udbyder tjenester på et fast sted, og mobilnet.

3. Når en slutbruger opsiger en aftale, har slutbrugeren ret til portering af et nummer fra den nationale nummerplan til samme eller en anden udbyder i mindst en måned efter datoen for opsigelsen, medmindre slutbrugeren har givet afkald på denne ret.

4. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at prissætningen mellem udbydere i forbindelse med udbud af nummerportabilitet er omkostningsbaseret, og at der ikke opkræves nogen direkte gebyrer hos slutbrugerne.

5. Portering og derpå følgende aktivering af numre udføres inden for det kortest mulige tidsrum på den dato, der udtrykkeligt er aftalt med slutbrugeren. Slutbrugere, der har indgået en aftale om portering af et nummer til en ny udbyder, skal under alle omstændigheder have dette nummer aktiveret inden for en frist på én arbejdsdag fra den dato, der er aftalt med slutbrugeren. I tilfælde af fejl i porteringsprocessen genaktiverer den afgivende udbyder slutbrugerens nummer og de forbundne tjenester, indtil porteringen er gennemført. Den afgivende udbyder fortsætter med at stille tjenesten til rådighed på samme vilkår og betingelser, indtil den modtagende udbyders tjeneste er blevet aktiveret. Den tid, som tjenesten er utilgængelig under skifte- og porteringsprocessen, må under alle omstændigheder ikke udgøre mere end én arbejdsdag. Operatører, hvis adgangsnet eller -faciliteter anvendes af enten den afgivende eller den modtagende udbyder eller begge, skal sikre, at der ikke sker et tab af tjeneste, som vil forsinke skifte- og porteringsprocessen.

6. Den modtagende udbyder forestår skifte- og porteringsprocessen som omhandlet i stk. 1 og 5, og både den modtagende og den afgivende udbyder skal samarbejde i god tro. De

skal ikke forsinke eller misbruge skifte- og porteringsprocessen, og de skal heller ikke portere numre eller skifte slutbrugere uden slutbrugernes udtrykkelige samtykke. Slutbrugerens aftaler med den afgivende udbyder ophører automatisk efter afslutningen af skiftet.

Senest den [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] vedtager BEREC efter høring af interessenter og i tæt samarbejde med Kommissionen retningslinjer, hvori detaljerne i skifte- og porteringsprocesserne præciseres under hensyntagen til den tekniske gennemførlighed og behovet for at opretholde kontinuiteten i tjenesten til slutbrugerne. Retningslinjerne skal også indeholde nærmere oplysninger om processen for udbyderes kompensation til slutbrugerne i tilfælde af forsinkelser i eller misbrug af porterings- og skifteprocesser, udeblivelser fra aftaler om tjenesteydelser og installation eller manglende overholdelse af forpligtelserne i denne artikel fra udbyderens side. De nationale tilsynsmyndigheder fastsætter de nærmere bestemmelser for skifte- og porteringsprocesserne under hensyntagen til BEREC's retningslinjer. Dette indbefatter, hvor det er teknisk gennemførligt, et krav om, at porteringen skal gennemføres trådløst, medmindre en slutbruger anmoder om en anden måde.

De nationale tilsynsmyndigheder træffer også passende foranstaltninger til sikring af, at slutbrugerne informeres tilstrækkeligt og beskyttes under hele skifte- og porteringsprocessen og ikke bliver genstand for skift til en anden udbyder mod deres vilje.

Afgivende udbydere skal på anmodning tilbagebetale eventuel resterende kredit til forbrugere, der anvender forudbetalte ydelser. Tilbagebetalingen må kun være underlagt et gebyr, hvis dette er fastsat i aftalen. Et eventuelt gebyr skal stå i et rimeligt forhold til og svare til de faktiske omkostninger, som den afgivende udbyder pådrager sig ved at yde tilbagebetalingen.

7. Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser om beskyttelse om slutbrugere, som afviger fra denne artikel, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser for at sikre et anderledes beskyttelsesniveau. Dette berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde regler om, at udbyderne skal yde kompensation til slutbrugerne i tilfælde af en udbyders manglende overholdelse af forpligtelserne i denne artikel, i tilfælde af forsinkelser i eller misbrug af porterings- og skifteprocessen samt i tilfælde af udeblivelser fra aftaler om tjenesteydelser og installation.

Artikel 101

Undtagelse for visse mikrovirksomheder

Med undtagelse af artikel 102, finder dette afsnit ikke anvendelse på mikrovirksomheder, der udbyder nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, medmindre de også udbyder andre elektroniske kommunikationstjenester.

Inden en mikrovirksomhed, der er omfattet af en sådan undtagelse, indgår en aftale, underretter den slutbrugerne om den i første stykke omhandlede undtagelse.

Artikel 102

Ikkediskrimination

Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke anvende andre krav eller generelle betingelser for adgang til eller anvendelse af net eller tjenester for slutbrugere, medmindre det er begrundet inden for rammerne af EU-retten.

6.3.3. KAPITEL III: Faciliteter og funktionaliteter for slutbrugere

Artikel 103

Beskyttelse af slutbrugere mod svigagtige aktiviteter

1. Udbydere af internetadgangstjenester og af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester skal samarbejde med de kompetente nationale myndigheder om at kortlægge effektive foranstaltninger til at forhindre svigagtige aktiviteter, der begås ved hjælp af disse tjenester, og som påvirker slutbrugerne, samtidig med at der sikres fuld overholdelse af EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger.
2. ODN indsamler oplysninger fra nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder, relevante europæiske og globale organisationer og interessenter, herunder Europol og ENISA, om svigagtige aktiviteter, der begås ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede tjenester, navnlig om dem, der er af grænseoverskridende karakter.
3. BEREC udsteder efter høring af Det Europæiske Databeskyttelsesråd og ENISA retningslinjer for tekniske og retlige foranstaltninger, der effektivt kan beskytte slutbrugerne mod svigagtige aktiviteter i Unionen, navnlig foranstaltninger, der bygger på de nationale tilsynsmyndigheders eller kompetente myndigheders beføjelse til at blokere numre og tjenester i henhold til artikel 52, stk. 2. De første af disse BEREC-retningslinjer vedtages den [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*]. BEREC ajourfører retningslinjerne, når det er nødvendigt, men mindst hvert andet år efter deres vedtagelse.
4. De kompetente nationale myndigheder vedtager foranstaltninger til forebyggelse af svigagtige aktiviteter, der begås ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede tjenester, under hensyntagen til de retningslinjer, der er udstedt i henhold til stk. 3.
5. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 198 vedtage delegerede retsakter, der supplerer nærværende artikels stk. 3, vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre effektiviteten, koordineringen og komplementariteten af foranstaltninger til forebyggelse af svig i Unionen.

Artikel 104

Hotline for forsvundne børn og telefonrådgivning for børn

1. Udbydere af nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester skal sikre gratis adgang for slutbrugere, herunder slutbrugere med handicap, til en tjeneste, der driver en hotline, hvor tilfælde med børn, der er forsvundet, kan indberettes. Når slutbrugerne rejser inden for Unionen, skal de have gratis adgang til denne tjeneste i det besøgte land. Denne hotline skal være til rådighed på nummer "116000".
2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at den myndighed eller virksomhed, som er blevet tildelt nummeret "116000", afsætter de nødvendige ressourcer til at drive hotlinen.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at slutbrugerne informeres fyldestgørende om eksistensen og brugen af de tjenester, der ydes på numrene "116000", og hvor det er hensigtsmæssigt "116111".

Artikel 105

Formidling af oplysninger af offentlig interesse

Udbydere af internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester eller begge dele gratis udsender oplysninger af offentlig interesse til eksisterende og nye slutbrugere, hvor det er relevant, ved hjælp af samme midler, som virksomhederne sædvanligvis bruger til kommunikation med deres slutbrugere. Oplysninger af offentlig interesse gives af de relevante offentlige myndigheder i et standardiseret format og skal som minimum omfatte følgende emner:

a) anvendelsen af internetadgangstjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester til at foretage ulovlige handlinger eller formidle skadeligt indhold, navnlig hvor dette kan skade respekten for andres rettigheder og frihedsrettigheder, retten til beskyttelse af personoplysninger, ophavsretten og beslægtede rettigheder

b) midlerne til beskyttelse mod risici, der kan true den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger i forbindelse med brug af internetadgangstjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, herunder beskyttelse mod svigagtige aktiviteter, der begås ved hjælp af disse tjenester.

Artikel 106

Alarmkommunikation og det fælleseuropæiske alarmnummer

1. Udbydere af offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester skal give slutbrugerne adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikation efter påbud fra medlemsstaten. Denne alarmkommunikation skal stilles gratis til rådighed uden brug af betalingsmidler, herunder ved brug af det fælleseuropæiske alarmnummer "112" og andre nationale alarmnumre, som medlemsstaterne eventuelt har fastlagt.

   Udbydere af alarmkommunikation skal sikre, at alarmcentralerne gratis kan foretage opkald tilbage til slutbrugere, der har etableret alarmkommunikationen, eller etablere en interpersonel kommunikation ved hjælp af den samme interpersonelle kommunikationstjeneste som den, de blev kontaktet på, og, hvor dette ikke er økonomisk muligt, til en detailpris, der ikke overstiger den indenlandske detailpris fra den udbyder, der betjener alarmcentralen.

   Medlemsstaterne kan pålægge krav om adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikation fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, så længe det nationale alarmcentralsystem giver mulighed for at dirigere opkald til den mest passende alarmcentral og modtage lokaliseringsoplysninger om den kaldende part.

   Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er offentligt tilgængelige, men som muliggør opkald til offentlige elektroniske kommunikationsnet, skal sikre adgang til beredskabstjenester ved hjælp af det fælleseuropæiske alarmnummer "112", når der ikke er alternativ og let adgang til beredskabstjenester.

2. Senest 24 måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 8, sikrer medlemsstaterne, at slutbrugerne kan foretage alarmkommunikation ved hjælp af en mobilapplikation kombineret med de europæiske digitale identitetstegnebøger, der udstedes i henhold til forordning (EU) nr. 910/2014.

3. Udbydere af interpersonelle elektroniske kommunikationstjenester som omhandlet i stk. 1 gennemfører de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal til for at sikre effektiv alarmkommunikation for deres slutbrugere, når de rejser inden for Unionen.

4. Udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester og nationale alarmcentralsystemer sikrer, at alarmkommunikation og lokaliseringsoplysninger om den kaldende part straks dirigeres til den mest passende alarmcentral. De nationale alarmcentralorganisationer sikrer, at al alarmkommunikation, herunder når det fælleseuropæiske alarmnummer "112" anvendes, besvares og håndteres korrekt.

5. De i stk. 1 omhandlede udbydere skal sikre, at adgang for slutbrugere med handicap til beredskabstjenesterne er mulig via alarmkommunikation og svarer til, hvad der gælder for andre slutbrugere, herunder ved at overholde direktiv (EU) 2019/882.

   Når medlemsstaterne pålægger krav vedrørende metoder til adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikation for slutbrugere med handicap, sikrer de, at følgende funktionelle ækvivalenskrav er opfyldt, forudsat at det er teknisk muligt:

   a) alarmkommunikationen muliggør interaktiv tovejskommunikation mellem slutbrugeren med handicap og alarmcentralen

   b) alarmkommunikationen er tilgængelig på en gnidningsløs måde uden forhåndsregistrering for slutbrugere med handicap, der rejser inden for Unionen

   c) alarmkommunikationen stilles gratis til rådighed for slutbrugere med handicap

   d) alarmkommunikationen sendes straks til den mest passende alarmcentral, der er kvalificeret og udstyret til på passende vis at besvare og behandle alarmkommunikationen fra slutbrugere med handicap

   e) der sikres samme grad af nøjagtighed og pålidelighed af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part for alarmkommunikation for slutbrugere med handicap som for alarmopkald fra andre slutbrugere

   f) slutbrugere med handicap har mulighed for at opnå mindst samme grad af kendskab til mulighederne for at få adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikation som andre slutbrugere om alarmopkald til "112" enten gennem udformningen af adgangsmidlerne eller ved hjælp af bevidstgørelsesforanstaltninger.

6. Udbyderne af alarmkommunikation skal sikre, at lokaliseringsoplysninger om den kaldende part stilles til rådighed for den mest passende alarmcentral, straks efter at alarmkommunikationen er etableret. Dette omfatter netbaserede lokaliseringsoplysninger og, såfremt radioudstyret gør det muligt at fremsende dem, lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, der stammer fra mobiltelefoner. Udbyderne af alarmkommunikation skal sikre, at fremskaffelse og fremsendelse af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part er gratis for slutbrugeren og for alarmcentralen for så vidt angår al alarmkommunikation til det fælleseuropæiske alarmnummer "112". Alarmcentralorganisationerne skal sikre, at der er truffet tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at modtage og behandle lokaliseringsoplysningerne om den kaldende part. Medlemsstaterne kan udvide disse forpligtelser til at omfatte alarmkommunikation til nationale alarmnumre.

7. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere, herunder roamingslutbrugere, og slutbrugere med handicap informeres fyldestgørende om mulighederne for adgang til beredskabstjenester gennem alarmkommunikation, herunder ved brug af det fælleseuropæiske alarmnummer

"112", samt om adgangsmulighederne for slutbrugere med handicap. Disse oplysninger stilles til rådighed i tilgængelige formater, der tager højde for forskellige typer handicap, i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i bilag I til direktiv (EU) 2019/882. Kommissionen støtter og supplerer medlemsstaternes tiltag.

8. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 198 med henblik på at supplere nærværende artikels stk. 1, 2, 3, 5 og 6 ved at fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre effektiv alarmkommunikation i Unionen, for så vidt angår tekniske specifikationer, der muliggør etablering af alarmkommunikation ved hjælp af en mobilapplikation kombineret med de europæiske digitale identitetstegnebøger, løsninger til lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, harmoniserede europæiske lokaliseringskriterier for den kaldende part, lige adgang for slutbrugere med handicap og dirigering til den mest passende alarmcentral.

9. Medlemsstaterne indberetter de E.164-numre, der kan anvendes til at kontakte medlemsstaternes alarmcentralsystemer, til ODN. BEREC opretter og vedligeholder med bistand fra ODN en database over de numre, som medlemsstaternes alarmcentralsystemer skal anvende til at kontakte hinanden fra den ene medlemsstat til den anden.

Artikel 107

Transmission af offentlige advarsler

1. Udbydere af mobile nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester skal transmittere offentlige advarsler til de berørte slutbrugere via den teknologi, der kræves af de medlemsstater, hvori de leverer tjenesten, i de geografiske områder, der potentielt kan blive berørt af overhængende eller truende alvorlige nødsituationer og katastrofer i varselsperioden, som fastslået af de kompetente myndigheder.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske bestemmelser om transmission af offentlige advarsler ved hjælp af en mobilapplikation kombineret med de europæiske digitale identitetstegnebøger, der udstedes i henhold til forordning (EU) nr. 910/2014, til alle berørte slutbrugere, herunder slutbrugere, der roamer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der et år efter den første gennemførelsesretsakt, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 3, også sendes offentlige advarsler til alle berørte slutbrugere ved hjælp af en mobilapplikation kombineret med de europæiske digitale identitetstegnebøger, der udstedes i henhold til forordning (EU) nr. 910/2014.

Artikel 108

Visning og begrænsning af identifikation af opkaldende nummer, opkaldt nummer og opkaldsoprindelse

1. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet, offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester eller internetadgangstjenester skal stille identifikation af opkaldende nummer eller opkaldsoprindelse til rådighed.

   De skal sikre, at den opkaldende part ved hjælp af enkle midler og gratis kan forhindre, at det kaldende nummer vises eller opkaldsoprindelsen identificeres på det sted, hvor vedkommendes talekommunikation termineres for hver enkel kommunikation.

2. Net- eller tjenesteudbyderen skal sikre, at den modtagende part ved hjælp af enkle og gratis midler til rimelig brug af denne funktion er i stand til at forhindre visning af det kaldende nummer eller identifikation af opkaldsoprindelsen for indgående opkald.

3. Forud for etableringen af talekommunikationen og visningen af det opkaldende nummer eller identifikationen af opkaldsoprindelsen skal tjenesteudbyderen sikre, at den modtagende part ved hjælp af enkle og gratis midler er i stand til at afvise indgående talekommunikation, hvis den opkaldende part har gjort brug af sin ret i henhold til stk. 1.

4. Hvor der er adgang til visning af opkaldt nummer, skal tjenesteudbyderen sikre, at den modtagende part har mulighed for ved hjælp af enkle og gratis midler at forhindre, at den kaldende slutbruger får vist det opkaldte nummer, som slutbrugeren er forbundet til.

5. Stk. 1, første afsnit, finder også anvendelse på talekommunikation til tredjelande, der oprinder i Unionen. Stk. 1, andet afsnit, samt stk. 2, stk. 3 og stk. 4 finder også anvendelse på indgående opkald, der oprinder i tredjelande.

6. I tilfælde hvor identifikation af det opkaldende eller opkaldte nummer eller identifikation af opkaldt nummer vises, skal udbydere af offentligt tilgængelige internetadgangstjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester informere offentligheden om dette samt de rettigheder, der er fastsat i denne artikels stk. 1, andet afsnit, og stk. 2-4 og undtagelserne i artikel 109.

Artikel 109

Undtagelser for sporing af ondsindet eller generende kommunikation og alarmkommunikation

1. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester kan midlertidigt tilsidesætte den kaldende parts eller den opkaldende parts ret til ikke at vise det kaldende nummer eller identificere opkaldsoprindelsen som omhandlet i artikel 108, stk. 2, for at gøre det muligt for de kompetente myndigheder eller en slutbruger at spore ondsindet eller generende kommunikation efter klage til myndighederne.

2. De udbydere, der er omhandlet i artikel 108, stk. 1, skal tilsidesætte forhindringen af identifikation af det opkaldende nummer eller opkaldsoprindelsen og skal behandle lokaliseringsdata fra den opkaldende part med det formål at give sådanne oplysninger til den mest passende alarmcentral i overensstemmelse med artikel 106, stk. 6.

Artikel 110

Automatisk viderestilling af opkald og automatiserede opkaldsanordninger

1. Leverandører af offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester gør brug af de nyeste foranstaltninger til på slutbrugerens anmodning at begrænse modtagelsen af ondsindede eller genererende opkald ved at stille følgende muligheder gratis til rådighed:

    a) blokering, hvor det er teknisk muligt, af indgående opkald fra specifikke numre eller fra anonyme kilder

    b) annullering af automatisk viderestilling fra en tredjepart til slutbrugerens terminaludstyr.

2. Udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, der tilbyder automatiserede opkaldsanordninger, må ikke forhindre retten til visning af det opkaldende nummer eller

identifikation af opkaldsoprindelsen på det opkaldte nummer eller over for den modtagende part og skal angive den identitet eller det nummer, hvorpå de kan kontaktes.

Artikel 111

Lige adgangs- og valgmuligheder for slutbrugere med handicap

1. Udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester skal sikre, at slutbrugere med handicap:

   a) har adgang til elektroniske kommunikationstjenester, herunder de dertil hørende aftalemæssige oplysninger i henhold til artikel 95, der svarer til, hvad der gælder for størsteparten af slutbrugerne

   b) i lighed med størsteparten af slutbrugerne kan vælge virksomheder og tjenester.

   De kompetente myndigheder præciserer de krav, som udbyderne skal opfylde med henblik herpå.

2. Når de kompetente myndigheder træffer de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, tilskynder de til overholdelse af de relevante standarder eller specifikationer, som er fastlagt i overensstemmelse med artikel 187.

Artikel 112

Interoperabilitet for udstyr til bilradiomodtagere og forbrugerudstyr til radiomodtagere og forbrugerudstyr til digitalt tv

1. Bilradiomodtagere og forbrugerudstyr til digitalt tv skal være interoperable i overensstemmelse med bilag V.

2. Hvis medlemsstaterne beslutter at vedtage foranstaltninger for at sikre interoperabiliteten mellem andre forbrugerradiomodtagere, må sådanne foranstaltninger ikke finde anvendelse på produkter, hvor en radiomodtager er rent accessorisk, f.eks. smartphones, og på udstyr, der anvendes af radioamatører.

3. Udbydere af digitale tv-tjenester skal, hvor det er relevant, sikre, at det digitale tv-udstyr, som de leverer til deres slutbrugere, er interoperabelt, således at det digitale tv-udstyr, hvor det er teknisk muligt, er genanvendeligt hos andre udbydere af digitale tv-tjenester.

   Med forbehold af artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU[82] skal slutbrugerne efter opsigelse af deres aftale have mulighed for at returnere det digitale tv-udstyr ved hjælp af en gratis og nem proces, medmindre udbyderen godtgør, at det er fuldt interoperabelt med digitale tv-tjenester fra andre udbydere, herunder dem, som slutbrugeren har skiftet til.

   Digitalt tv-udstyr, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, eller med dele heraf, anses for at opfylde kravet om interoperabilitet, således som det er fastsat i det andet afsnit, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf.

4. Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser om beskyttelse om slutbrugere, som afviger fra denne artikel, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser for at sikre et anderledes beskyttelsesniveau.

---

[82] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/19/oj)

Artikel 113

Must carry-forpligtelser

1. Medlemsstaterne kan pålægge virksomheder inden for deres jurisdiktion, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der anvendes til transmission af radio- og tv-kanaler til offentligheden, en rimelig must carry-forpligtelse for så vidt angår bestemte radio- og tv-kanaler samt relaterede supplerende tjenester, navnlig tilgængelighedstjenester for at sikre slutbrugere med handicap behørig adgang og data, som understøtter internetforbundne tv-tjenester og EPG'er, hvis et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net og tjenester anvender dem som deres primære adgang til modtagelse af radio- og tv-kanaler. En sådan forpligtelse pålægges udelukkende, hvis det er nødvendigt for at opfylde mål af almen interesse, som er klart defineret af den enkelte medlemsstat, og forpligtelsen skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være gennemsigtig.
2. Medlemsstaterne tager de i stk. 1 omhandlede forpligtelser op til revurdering, hvis der sker en relevant ændring i de nationale markedsvilkår, eller hvis de i stk. 1 omhandlede mål af almen interesse ændres.
3. Hverken stk. 1 i denne artikel eller artikel 65, stk. 2, indskrænker medlemsstaternes ret til eventuelt at fastsætte en passende godtgørelse for så vidt angår foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, idet det sikres, at der under lignende omstændigheder ikke finder diskrimination sted i behandlingen af udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. I tilfælde, hvor der er fastsat godtgørelse, skal medlemsstaterne klart fastsætte forpligtelsen til at betale godtgørelse i national ret, herunder kriterierne for beregning af en sådan godtgørelse, hvis det er relevant. Medlemsstaterne skal sikre, at den anvendes på en forholdsmæssig og gennemsigtig måde.

Artikel 114

Tilpasning af bilag IV, V og VI

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 198 om ændring af bilag IV, V og VI for at tage hensyn til den tekniske og sociale udvikling eller ændringer i markedsefterspørgslen.

7. DEL VII – FORVALTNING

7.1. AFSNIT I: NATIONALE TILSYNSMYNDIGHEDER OG ANDRE KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 115

Nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder

1. Inden for rammerne af denne forordnings anvendelsesområde er de nationale tilsynsmyndigheder som minimum ansvarlig for følgende opgaver:
   a) at stå for anmeldelsesproceduren og proceduren for fælles pas i henhold til systemet med den generelle tilladelse
   b) at gennemføre regulering af markedet, herunder at indføre forpligtelser vedrørende adgang og samtrafik

c) at indsamle data om f.eks. modstandsdygtighed og bæredygtighed, som de nationale tilsynsmyndigheder kan have brug for i forbindelse med udførelsen af deres opgaver

d) at gennemføre foranstaltningerne vedrørende overgangen til fibernet, herunder fastlæggelse af kobbernedlukningsområder, og at vurdere og føre tilsyn med de planer for nedlukning af kobbernet, som netoperatørerne forelægger

e) at sikre, at tvister mellem virksomheder løses

f) at tilbyde en procedure for frivilligt forlig om økosystemsamarbejde

g) at forvalte radiofrekvenser og udstede tilladelser hertil eller, hvis disse opgaver er tildelt andre kompetente myndigheder, træffe afgørelser om markedsformnings- og konkurrenceelementer i nationale procedurer vedrørende brugsrettigheder til radiofrekvenser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

h) at bidrage til beskyttelsen af slutbrugernes rettigheder i den elektroniske kommunikationssektor, hvor det er relevant i koordination med andre kompetente myndigheder

i) at føre tilsyn med og håndhæve adgang til det åbne internet

j) at overvåge udviklingen og niveauet af tjenesters detailpriser

k) at sikre nummerportabilitet

l) at tildele nummerressourcer og forvalte nummerplaner

m) at yde støtte med hensyn til beredskab og modstandsdygtighed

n) at udføre andre opgaver, som i henhold til denne forordning eller anden EU-ret er forbeholdt de nationale tilsynsmyndigheder.

2. De nationale tilsynsmyndigheder støtter aktivt BEREC's mål om at fremme bedre koordinering og sammenhæng på tilsynsområdet.

3. Medlemsstaterne offentliggør navnene på de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder og deres respektive opgaver i henhold til denne forordning i en let tilgængelig form.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder der har fået tildelt opgaver i henhold til denne forordning, samt disses respektive ansvarsområder såvel som ændringer heraf.

Artikel 116

Nationale tilsynsmyndigheders og andre kompetente myndigheders uafhængighed

1. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 115, skal være retligt adskilt fra og funktionelt uafhængige af enhver fysisk eller juridisk person, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, elektronisk kommunikationsudstyr eller elektroniske kommunikationstjenester. Medlemsstater, som bevarer ejerskab til eller kontrol over virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, sikrer, at der er reel strukturel adskillelse mellem tilsynsfunktion og aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol.

2. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder udøver deres beføjelser upartisk, gennemsigtigt og rettidigt. De nationale tilsynsmyndigheder og andre

kompetente myndigheder skal have tilstrækkelige tekniske og økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre de opgaver, som de pålægges.

Artikel 117

Udnævnelse og afskedigelse af medlemmer af nationale tilsynsmyndigheder

1. Lederen af en national tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmerne af det kollegiale ledelsesorgan i en national tilsynsmyndighed eller deres stedfortrædere udnævnes for en periode på mindst tre år blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring, på grundlag af fortjeneste, kvalifikationer, viden og erfaring og efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure.
2. Lederen af en national tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan i en national tilsynsmyndighed eller disses stedfortrædere kun kan afskediges i løbet af deres mandatperiode, hvis de ikke længere opfylder de betingelser for at udøve deres hverv, der er fastlagt i national ret før deres udnævnelse.
3. Afgørelsen om at afskedige lederen af den pågældende nationale tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan skal offentliggøres på tidspunktet for afskedigelsen. Den afskedigede leder af den nationale tilsynsmyndighed eller i givet fald de afskedigede medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan modtager en begrundelse. I det tilfælde at begrundelsen ikke er offentliggjort, skal den offentliggøres på denne persons anmodning. Denne afgørelse kan underkastes domstolsprøvelse med hensyn til såvel faktiske som retlige forhold.

Artikel 118

De nationale tilsynsmyndigheders politiske uafhængighed og ansvarlighed

1. Med forbehold af artikel 122, stk. 9, skal de nationale tilsynsmyndigheder handle uafhængigt og objektivt, herunder i forbindelse med udformning af interne procedurer og organisering af personale, fungere på en gennemsigtig og ansvarlig måde i overensstemmelse med EU-retten og må hverken søge eller modtage instrukser fra andre organer i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som de er pålagt i henhold til den nationale ret, der gennemfører EU-retten. Dette er ikke til hinder for, at der kan føres tilsyn i overensstemmelse med nationale forfatningsretlige bestemmelser. Kun klageinstanser, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 197, har beføjelse til at suspendere eller omstøde afgørelser truffet af de nationale tilsynsmyndigheder.
4. De nationale tilsynsmyndigheder aflægger hvert år rapport som minimum om situationen på markedet for elektronisk kommunikation, hvilke beslutninger de har truffet, deres personalemæssige og økonomiske ressourcer og hvordan disse ressourcer fordeles, samt om deres fremtidige planer. Rapporterne offentliggøres.

Artikel 119

De nationale tilsynsmyndigheders handleevne

1. De nationale tilsynsmyndigheder har særskilte årlige budgetter med autonomi i forbindelse med gennemførelsen af det tildelte budget. Disse budgetter offentliggøres.
2. De nationale tilsynsmyndigheder skal have tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til at udføre de opgaver, de pålægges, og til aktivt at deltage i og bidrage til BEREC's arbejde. Økonomisk uafhængighed er ikke til hinder for, at der kan føres tilsyn

eller kontrol i overensstemmelse med national forfatningsret. Udøves der kontrol over de nationale tilsynsmyndigheders budget, skal det ske på en gennemsigtig måde og offentliggøres.

Artikel 120

Samarbejde med nationale myndigheder og BEREC

1. I medlemsstater, hvor der er mere end én ansvarlig national myndighed eller kompetent myndighed, samarbejder og koordinerer de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder indbyrdes efter behov.

   Disse myndigheder giver hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning.

   Hvad de udvekslede oplysninger angår, skal den modtagende myndighed sikre samme grad af fortrolighed som den afgivende myndighed.

2. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i samme medlemsstat eller i forskellige medlemsstater indgår, hvor det er nødvendigt, samarbejdsaftaler med hinanden for at fremme et reguleringsmæssigt samarbejde.

3. Hvis medlemsstaterne tildeler kompetencer i henhold til denne forordning eller anden EU-ret til andre kompetente myndigheder, fungerer de nationale tilsynsmyndigheder som nationale koordinatorer og sikrer, at der tages fuldt hensyn til de kompetente myndigheders synspunkter i alle BEREC's drøftelser og output.

   De nationale tilsynsmyndigheder forsyner navnlig ODN med relevante kontaktpunkter inden for de kompetente nationale myndigheder, således at den kan udføre sine opgaver i henhold til artikel 146 og 147.

7.2. AFSNIT II: BEREC'S OPGAVER OG ORGANISATION

Artikel 121

BEREC's mål

1. Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation ("BEREC") oprettes hermed med de i denne forordning fastsatte ansvarsområder. BEREC har ikke status som juridisk person og handler inden for rammerne af denne forordning samt forordning (EU) 2022/612 og (EU) 2015/2120.

   BEREC erstatter og efterfølger den Sammenslutning af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation ("BEREC"), der blev oprettet ved forordning (EU) 2018/1971.

2. BEREC forfølger de mål, der er fastsat i artikel 3. BEREC tilstræber navnlig at sikre den konsekvente gennemførelse af Unionens rammebestemmelser for elektronisk kommunikation inden for det i stk. 1 i denne artikel omhandlede anvendelsesområde.

3. BEREC udfører sine opgaver uafhængigt, upartisk, gennemsigtigt og rettidigt.

4. BEREC trækker på den ekspertise, der findes hos de nationale tilsynsmyndigheder og ODN.

Artikel 122

BEREC's generelle opgaver

1. BEREC kan udføre følgende generelle regulerings- og rådgivningsopgaver:

   a) at bistå og rådgive de nationale tilsynsmyndigheder, andre kompetente myndigheder, Europa- Parlamentet, Rådet og Kommissionen og samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen, efter anmodning eller på eget initiativ, i forbindelse med ethvert teknisk anliggende vedrørende elektronisk kommunikation inden for sit kompetenceområde

   b) afgive udtalelser, retningslinjer og rapporter, jf. artikel 124, 125 og 126, samt henstillinger og fælles holdninger og formidle bedste reguleringspraksis til de nationale tilsynsmyndigheder for at tilskynde til en konsekvent og korrekt gennemførelse af rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation.

   Hvor det er relevant, kan Kommissionen anmode BEREC om at afgive udtalelser, udstede retningslinjer og udstede rapporter, selv hvis det ikke udtrykkeligt er anført i artikel 124, 125 og 126.

2. BEREC vurderer behovet for reguleringsmæssig nyskabelse og koordinerer tiltag mellem de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder for at muliggøre udviklingen af ny innovativ elektronisk kommunikation.

3. I spørgsmål vedrørende radiofrekvenser deltager BEREC i Unionens procedure for det indre marked for radiofrekvenser.

4. BEREC kan høres af Kommissionen, når den kontrollerer fusioner inden for EU-dimensionen i sektoren for elektronisk kommunikation.

5. BEREC fremmer effektivt samarbejde mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet og virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer, i overensstemmelse med artikel 191, stk. 2.

6. BEREC udfører andre opgaver, som den pålægges ved denne forordning eller andre EU-retsakter, navnlig ved forordning (EU) 2022/612 og (EU) 2015/2120.

7. BEREC offentliggør sine opgaver og ajourfører disse oplysninger, når den tildeles nye opgaver.

8. BEREC offentliggør alle sine endelige udtalelser, retningslinjer, rapporter, henstillinger, fælles holdninger og bedste praksisser og alle bestilte undersøgelser samt relevante dokumentudkast med henblik på de offentlige høringer, der er omhandlet i stk. 10.

9. Uden at dette berører overensstemmelse med relevant EU-ret eller andre retsakter, som har Kommissionen har vedtaget, tager de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen størst muligt hensyn til alle retningslinjer, udtalelser, henstillinger, fælles holdninger og bedste praksisser vedtaget af BEREC i overensstemmelse med nærværende forordning med det formål at sikre den konsekvente gennemførelse af rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation inden for det anvendelsesområde, der er omhandlet i artikel 121.

   Hvis en national tilsynsmyndighed fraviger de retningslinjer, der er omhandlet i stk. 125, litra e), skal dette begrundes.

10. BEREC hører, hvor det er relevant, interesserede parter og giver dem lejlighed til at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist, der fastsættes under hensyn til sagens kompleksitet. Sådanne høringer skal finde sted så tidligt som muligt i beslutningsprocessen. Bortset fra under helt ekstraordinære omstændigheder må denne frist ikke være kortere end 30 dage. BEREC offentliggør resultaterne af sådanne offentlige høringer, jf. dog artikel 169.

11. BEREC hører og samarbejder, hvor det er relevant, med de relevante nationale myndigheder, f.eks. dem, der er kompetente inden for konkurrence, forbrugerbeskyttelse, cybersikkerhed og databeskyttelse.

12. BEREC samarbejder, hvor det er relevant, med kompetente EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper, og med kompetente myndigheder i tredjelande og med internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 166, stk. 1.

Artikel 123

Analyse, overvågning og indsamling af oplysninger

1. BEREC analyserer potentielle transnationale markeder som omhandlet i artikel 74 og den transnationale efterspørgsel blandt slutbrugere som omhandlet i artikel 75.

2. BEREC fremmer modernisering, koordinering og standardisering af de nationale tilsynsmyndigheders og andre kompetente myndigheders indsamling af data. BEREC stiller sådanne data til rådighed for offentligheden i et åbent, genanvendeligt og maskinlæsbart format på sit websted og på EU's digitale portal.

3. BEREC opretter og vedligeholder databaser over:

    a) de anmeldelser, som udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der er omfattet af den generelle tilladelse, sender til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 10, stk. 8, i denne forordning

    b) nummerressourcer med ret til ekstraterritorial anvendelse i Unionen i overensstemmelse med artikel 48, stk. 4, fjerde afsnit

    c) E.164-numrene på medlemsstaternes alarmcentraler i overensstemmelse med artikel 106, stk. 9

    d) databaserne i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/618.

Artikel 124

Udtalelser fra BEREC

1. BEREC afgiver ikkebindende udtalelser som omhandlet i denne forordning og i forordning (EU) 2022/612, navnlig om:

    a) den fremadrettede EU-nummerstrategi vedrørende en konsekvent forvaltning af nummerressourcer i medlemsstaterne og på EU-plan i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3

    b) end-to-end-forbindelse mellem slutbrugere i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2, andet afsnit, nr. ii)

    c) markeder, hvor forhåndsregulering kan være berettiget i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1

    d) de tekniske specifikationer, standardomkostningselementer, omkostningsmetoder og standardtilbuddet vedrørende Unionens adgangsprodukt(er) i overensstemmelse med artikel 81

    e) fastsættelse af en fælles maksimal EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i mobilnet og en fælles maksimal EU-dækkende termineringstakst for taleopkald i fastnet i overensstemmelse med artikel 82

f) udkast til nationale foranstaltninger vedrørende det indre markeds procedurer for markedsregulering i overensstemmelse med artikel 85

g) markedsudviklingen og den teknologiske udvikling og deres indvirkning på tilgængeligheden og prisoverkommeligheden af tilstrækkelige internetadgangstjenester i overensstemmelse med artikel 92, stk. 2

h) udkast til afgørelser og henstillinger om harmonisering i overensstemmelse med artikel 186

i) bilæggelse af grænseoverskridende tvister i overensstemmelse med artikel 190

j) de elementer i sagen, der forelægges til procedure for frivilligt forlig i overensstemmelse med artikel 192, stk. 2.

2. I spørgsmål vedrørende radiofrekvenser afgiver BEREC følgende udtalelser:

a) vedrørende fælles metoder til fastsættelse af årlige radiofrekvensafgifter og mindstepriser i overensstemmelse med artikel 29

b) hvor det er relevant, i overensstemmelse med Unionens procedure for det indre marked for radiofrekvenser, jf. artikel 31.

Artikel 125

BEREC's retningslinjer

BEREC udsteder retningslinjer for gennemførelsen af Unionens rammebestemmelser for elektronisk kommunikation, navnlig som omhandlet i denne forordning, vedrørende:

a) en fælles skabelon til indsamling af oplysninger om arkitektur, kapacitet, evner og anvendelse i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4

b) betingelserne for den generelle tilladelse i henhold til den fælles pasprocedure med henblik på at sikre, at alle betingelserne i denne forordnings artikel 9, stk. 4, anvendes på en sammenhængende, ikkediskriminerende og forholdsmæssig måde i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1

c) skabelonen for anmeldelser i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3

d) konsekvent anvendelse af foranstaltninger til udformning af markedet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 3

e) fælles kriterier for vurdering af evnen til at forvalte nummerressourcer og af risikoen for udtømning af nummerressourcer i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2

f) definitionen af en tilstrækkelig internetadgangstjeneste og specifikationen af den båndbredde, der er nødvendig for social og økonomisk deltagelse i samfundet, i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2

g) relevante kriterier for at fremme en ensartet anvendelse af artikel 69, stk. 2

h) fælles tilgange til identifikation af nettermineringspunktet i forskellige nettopologier i overensstemmelse med artikel 69, stk. 6

i) en fælles skabelon, der skal anvendes til at indsamle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 94, stk. 4

j) gennemførelsen af de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelser med hensyn til at beskytte adgangen til det åbne internet i overensstemmelse med artikel 94, stk. 5,

hvor retningslinjerne også skal indeholde en detaljeret beskrivelse af de relevante tjenestekvalitetsparametre for internetadgangstjenester, herunder parametre for den overvågningsmekanisme, der er omhandlet i artikel 97, stk. 4, andet afsnit, parametre, der er relevante for slutbrugere med handicap, hvilke målemetoder der kan anvendes, indholdet og formatet af oplysningerne anført i denne forordnings bilag III og af offentliggørelsen, jf. denne forordnings bilag IV, samt kvalitetscertificeringsordninger

k) præcisering af de nærmere bestemmelser for skifte- og porteringsprocesserne i overensstemmelse med denne forordnings artikel 100, stk. 6

l) tekniske og retlige foranstaltninger, der effektivt kan beskytte slutbrugerne mod svigagtige aktiviteter, i overensstemmelse med artikel 103, stk. 3

m) harmonisering af anmodninger om oplysninger og rapportering som beskrevet i artikel 181, stk. 1, stk. 3 og stk. 7, om relevante emner, herunder anvendelsesområde, tidsplan, hyppighed, format og procedurer for indsamling af oplysninger, i overensstemmelse med artikel 182, stk. 1

n) den konsekvente gennemførelse af forpligtelser for så vidt angår geografiske undersøgelser og prognoser i overensstemmelse med artikel 183

o) fremme af økosystemsamarbejde om tekniske og kommercielle spørgsmål i forbindelse med levering af elektroniske kommunikationstjenester eller informationssamfundstjenester og af innovative produkter og tjenester i overensstemmelse med artikel 191, stk. 1

p) andre retningslinjer kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen udstedes med henblik på at sikre den konsekvente gennemførelse af rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation og konsekvente reguleringsmæssige afgørelser fra de nationale tilsynsmyndigheder, navnlig angående reguleringsmæssige spørgsmål, der berører et betydeligt antal medlemsstater eller har et grænseoverskridende element

q) eventuelle retningslinjer i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/612 og (EU) 2015/2120, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 126

BEREC's rapporter

BEREC udsteder rapporter om tekniske anliggender inden for sit kompetenceområde, navnlig om:

a) beredskabsplanen, herunder en omfattende vurdering af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede udbyderes arkitektur, kapacitet, evner og anvendelse af elektroniske kommunikationsnet, et sæt operationelle henstillinger og krisestyringspraksis i overensstemmelse med artikel 6

b) national praksis for, hvordan brugsrettigheder til nationale og paneuropæiske numre tildeles, med fokus på forskellig praksis i Unionen, i overensstemmelse med artikel 48, stk. 6

c) de vigtigste praksisser og resultater vedrørende adgang til det åbne internet i Unionen i overensstemmelse med artikel 94, stk. 3

d) virkningerne af anvendelsen af retningslinjerne på det effektive samarbejde om økosystemer og på funktionen af faciliteten for den frivillige forligsprocedure i overensstemmelse med artikel 193, stk. 1

e) den generelle tilladelses nationale gennemførelse og funktion og virkningen heraf på det indre markeds funktion i overensstemmelse med artikel 204, stk. 4

og eventuelle rapporter i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/612.

Artikel 127

Sammensætning af BEREC's repræsentantskab

1. Repræsentantskabet består af et medlem fra hver medlemsstat. Hvert medlem har stemmeret.

   Hvert medlem udpeges af den nationale tilsynsmyndighed, der har hovedansvaret for det løbende tilsyn med markedet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i henhold til denne forordning. Medlemmet udpeges blandt lederen af den nationale tilsynsmyndighed, et medlem af dens kollegiale organ eller en af deres stedfortrædere.

2. Hvert medlem af repræsentantskabet har en suppleant, der er udpeget af den nationale tilsynsmyndighed. Suppleanten er medlemmets stedfortræder i vedkommendes fravær. Suppleanten udpeges blandt lederen af den nationale tilsynsmyndighed, et medlem af dens kollegiale organ, en af deres stedfortrædere eller den nationale tilsynsmyndigheds personale.

3. Medlemmerne af repræsentantskabet og deres suppleanter udpeges på grundlag af deres viden inden for elektronisk kommunikation og under hensyntagen til relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige kvalifikationer. Med henblik på at sikre kontinuiteten i repræsentantskabets arbejde bestræber alle nationale tilsynsmyndigheder med udpegelsesbeføjelser sig på at begrænse udskiftningen af deres medlemmer og, hvor det er muligt, også deres suppleanter og tilstræber at opnå en ligelig repræsentation af mænd og kvinder.

4. Kommissionen deltager uden stemmeret i alle repræsentantskabets drøftelser og skal være repræsenteret på et passende højt niveau.

5. Der offentliggøres en ajourført liste over medlemmerne af repræsentantskabet og deres suppleanter, sammen med deres interesseerklæringer.

Artikel 128

BEREC's repræsentantskabs uafhængighed

1. Repræsentantskabet handler uafhængigt og objektivt i Unionens interesse, uanset særlige nationale eller personlige interesser.

2. Uden at dette berører koordineringen i henhold til artikel 120, stk. 1, må medlemmerne af repræsentantskabet og deres suppleanter hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering, institution, person eller noget andet organ.

Artikel 129

BEREC's repræsentantskabs opgaver

1. Repræsentantskabet har følgende funktioner:

a) at udføre BEREC's opgaver, jf. artikel 122-126, nemlig at vedtage de udtalelser, retningslinjer, rapporter, henstillinger og fælles holdninger og formidle bedste praksisser, der er omhandlet i nævnte artikler, og i den forbindelse basere sig på det arbejde, der udføres af arbejdsgrupperne

b) at træffe administrative afgørelser vedrørende den interne tilrettelæggelse af BEREC's arbejde, uden at dette berører de administrative afgørelser vedrørende ODN's organisation

c) at vedtage BEREC's toårige arbejdsprogram som omhandlet i artikel 141

d) at vedtage toårsrapporten om BEREC's virksomhed som omhandlet i artikel 142

e) at vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter som omhandlet i artikel 173, stk. 5, samt blandt medlemmerne af arbejdsgrupperne

f) at vedtage detaljerede regler om aktindsigt i BEREC's dokumenter i overensstemmelse med artikel 167

g) at vedtage og ajourføre regelmæssigt de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 168, stk. 1, baseret på en behovsanalyse

h) at vedtage med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer og offentliggøre sin forretningsorden

i) sammen med direktøren for ODN at bemyndige indgåelsen af samarbejdsordninger med de kompetente EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper og med kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 166, stk. 1

j) at nedsætte arbejdsgrupper i koordination med ODN og udpege deres formænd i overensstemmelse med artikel 140

k) at bistå ODN's direktør med vejledning vedrørende udførelsen af ODN's opgaver i forbindelse med BEREC's opgaver.

2. BEREC's repræsentantskab tager sin forretningsorden op til revision senest den [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 130

BEREC's repræsentantskabs formand og næstformænd

1. BEREC's repræsentantskab udnævner med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer en formand og mindst én næstformand blandt sine medlemmer.

2. Næstformanden påtager sig formandens opgaver, hvis denne er forhindret i at udføre sit hverv.

3. Formandens mandatperiode er på et år og kan forlænges én gang. Forretningsordenen skal sikre den størst mulige kontinuitet i repræsentantskabets ledelse.

4. Formanden for BEREC's repræsentantskab må hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering, institution, person eller noget organ.

5. Formanden aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om udførelsen af BEREC's opgaver efter anmodning herom.

7.3. AFSNIT III: RSPB'S OPGAVER OG ORGANISATION

Artikel 131

Oprettelse af RSPB og dets mål

1. Frekvenspolitikorganet ("RSPB") oprettes hermed uden status som juridisk person og med de ansvarsområder, der er fastsat i denne forordning.
2. RSPB erstatter Frekvenspolitikgruppen, som blev nedsat ved Kommissionens afgørelse af 11. juni 2019, og overtager dennes opgaver.
3. RSPB forfølger de mål, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 3. RSPB tilstræber navnlig at sikre en konsekvent gennemførelse af rammebestemmelserne for radiofrekvenser og støtte udviklingen af en radiofrekvenspolitik på EU-plan.
4. RSPB udfører sine opgaver upartisk, gennemsigtigt og rettidigt.
5. RSPB trækker på den ekspertise, der findes hos de kompetente nationale myndigheder og ODN.

Artikel 132

RSPB's opgaver til støtte for Kommissionen og andre EU-institutioner

1. RSPB bistår Kommissionen og rådgiver den:
    a) om strategiske frekvenspolitiske spørgsmål i Unionen
    b) om koordinering af frekvenspolitiske tiltag i Unionen
    c) ved at afgive udtalelser i forbindelse med Kommissionens henstillinger vedrørende harmoniseret anvendelse af rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation på området for radiofrekvenser, uden at dette berører den rolle, som BEREC spiller
    d) om koordinering og samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og relevante kompetente myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af eksisterende radiofrekvenslovgivning, -programmer og -politikker i Unionen
    e) hvor det er relevant, om harmonisering af betingelserne for adgang til og effektiv udnyttelse af de frekvensressourcer, der er nødvendige for det indre markeds oprettelse og funktion.
2. RSPB bistår Kommissionen:
    a) ved udviklingen af Unionens radiofrekvensstrategi i henhold til artikel 17 og med overvågningen af den tekniske, økonomiske og samfundsmæssige udvikling med henblik på at foreslå ajourføringer af EU-radiofrekvenskøreplaner i henhold til artikel 17, stk. 3.
    b) hvor der foreligger en anmodning om allokering af radiofrekvenser fra en interesseret part, hvis sagen påvirker radiofrekvenspolitikken, i overensstemmelse med artikel 19
    c) ved fastsættelsen af relevante fælles tilladelsesbetingelser og, hvor det er relevant, ved at foreslå en passende tilladelsesprocedure og tildelingsbetingelser i overensstemmelse med artikel 22

d) i at fremsætte henstillinger vedrørende fælles metoder til fastsættelse af årlige afgifter og mindstepriser i henhold til artikel 29

e) ved udviklingen af fælles investeringsvenlige tilladelsesprocesaspekter og udvælgelsesbetingelser i forbindelse med tilladelser til anvendelse af harmoniserede radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 30, stk. 10

f) hvor det er relevant, ved angivelsen af de betingelser, der er knyttet til den generelle tilladelse i henhold til artikel 38, stk. 3

g) ved udarbejdelsen af den europæiske tabel over tildeling af satellitfrekvenser i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2

h) ved fastlæggelsen af betingelserne for tilladelse til og anvendelse af forskellige frekvensbånd i overensstemmelse med artikel 39, stk. 4

i) ved vurderingen af ansøgninger om EU-tilladelser i overensstemmelse med artikel 40

j) ved henstillinger til koordineret deling af radiofrekvenser mellem jordbaserede og satellitbaserede anvendelser i overensstemmelse med artikel 45, stk. 4.

3. RSPB bistår også Kommissionen i dens forberedende arbejde med forslag til Rådet til vedtagelse af afgørelser i overensstemmelse med artikel 218, stk. 9, i TEUF om fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i internationale organisationer med ansvar for spørgsmål vedrørende radiofrekvenser.

4. Hvor det er relevant, kan Kommissionen anmode RSPB om at afgive udtalelser eller udarbejde rapporter, selv hvor det ikke udtrykkeligt er nævnt i nærværende artikel.

5. RSPB hører, hvor det er relevant, interesserede parter og giver dem lejlighed til at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist, der fastsættes under hensyn til sagens kompleksitet. Sådanne høringer skal finde sted så tidligt som muligt i beslutningsprocessen. Bortset fra under helt ekstraordinære omstændigheder må perioden for sådanne høringer ikke være kortere end 45 dage. RSPB offentliggør resultaterne af sådanne offentlige høringer, jf. dog artikel 169.

6. RSPB bistår og rådgiver efter anmodning Rådet og Europa-Parlamentet om den strategiske planlægning og koordinering af frekvenspolitiske tiltag i Unionen.

Artikel 133

RSPB's opgaver til støtte for de kompetente nationale myndigheder

1. RSPB bistår de nationale kompetente myndigheder i deres samarbejde med hinanden og med Kommissionen og for at støtte den strategiske planlægning og koordinering af politiske tiltag vedrørende radiofrekvenser i Unionen ved:

a) at udvikle bedste praksis i spørgsmål vedrørende radiofrekvenser med henblik på gennemførelsen af EU-lovgivningen, herunder ved at indsamle god praksis om:

(i) den mest hensigtsmæssige tilladelsesordning i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5

(ii) tilladelsesprocesser og udvælgelsesbetingelser i forbindelse med radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 30, stk. 10.

b) at lette koordineringen mellem medlemsstaterne med henblik på at gennemføre EU-retten og bidrage til udviklingen af et indre marked for elektronisk kommunikation, herunder ved at forbedre informationsudvekslingen, samarbejdet og peerlæringen mellem medlemsstaterne

c) at koordinere medlemsstaternes tilgange til udøvelsen af brugsrettigheder til radiofrekvenser og offentliggøre rapporter eller udtalelser om spørgsmål vedrørende radiofrekvenser.

d) hvor det er relevant, at organisere møder for at give de kompetente nationale myndigheder tilladelse til efter anmodning at drøfte og udveksle meninger og erfaringer vedrørende procedurer og betingelser for tilladelse for brug af radiofrekvenser

e) at organisere regelmæssige drøftelser med Kommissionen om forskellige strategiske spørgsmål vedrørende radiofrekvenser

f) at organisere workshopper og høringer med interessenternes og den akademiske verdens repræsentanter om den tekniske, økonomiske og samfundsmæssige udvikling i forbindelse med radiofrekvenser.

2. RSPB bistår de kompetente myndigheder og Kommissionen og rådgiver dem:

a) om mægling med henblik på at løse problemer eller tvister vedrørende grænseoverskridende koordinering eller grænseoverskridende skadelig interferens mellem medlemsstaterne eller med tredjelande og afgive relevante udtalelser i overensstemmelse med artikel 14

b) om overvågning af gennemførelsen af de nationale radiofrekvenskøreplaner i overensstemmelse med artikel 17, stk. 5.

c) om gennemførelsen af frekvensdeling ved at vedtage retningslinjer i overensstemmelse med artikel 27, stk. 5

d) om kortlægning af de frekvensbånd, der skal være omfattet af databaser, samt databasernes praktiske tilrettelæggelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2

e) i forbindelse med anmeldelser og koordinering af satellitsystemer med ITU i overensstemmelse med artikel 37

f) om overvågningen af, at de satellitsystemer, der drives i henhold til en EU-tilladelse, overholder kravene, samt undersøgelsen af og passende reaktioner på overtrædelser heraf i overensstemmelse med artikel 43, herunder ved at afgive relevante udtalelser

g) om deling af oplysninger om hurtig indsats i henhold til artikel 44, stk. 3.

3. RSPB deltager i Unionens procedure for det indre marked for radiofrekvenser i henhold til artikel 31 og fremsætter bemærkninger og udtalelser, hvor det er fastsat i denne forordning.

Artikel 134

Sammensætning af RSPB's bestyrelse

1. RSPB's bestyrelse består af et medlem fra hver medlemsstat fra en myndighed med ansvar for radiofrekvenspolitikken. Hvert medlem har stemmeret.

2. Det bestyrelsesmedlem, som hver medlemsstat udpeger, skal være en højtstående repræsentant med det overordnede ansvar for strategisk radiofrekvenspolitik.

3. Kommissionen deltager uden stemmeret i alle RSPB's bestyrelsesmøder og skal være repræsenteret på et passende højt niveau.

4. Hvert medlem af RSPB's bestyrelse og Kommissionen udpeger en suppleant, der kan træde i stedet for medlemmet i vedkommendes fravær.

5. En liste med navne på og tilhørsforhold for repræsentanterne for medlemmerne af RSPB's bestyrelse samt deres suppleanter offentliggøres på RSPB's websted.

Artikel 135

RSPB's bestyrelses funktioner

1. RSPB's bestyrelse har følgende funktioner:

   a) at udføre RSPB's opgaver, jf. artikel 132 og 133, nemlig at vedtage udtalelser og rapporter og formidle bedste praksisser, og i den forbindelse basere sig på det arbejde, der udføres af arbejdsgrupperne

   b) at træffe administrative afgørelser vedrørende den interne tilrettelæggelse af RSPB's arbejde, uden at dette berører de administrative afgørelser vedrørende ODN's organisation

   c) at vedtage RSPB's toårige arbejdsprogram som omhandlet i artikel 141

   d) at vedtage toårsrapporten om RSPB's virksomhed som omhandlet i artikel 142

   e) at vedtage regler om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter som omhandlet i artikel 173, stk. 5, samt blandt medlemmerne af arbejdsgrupperne

   f) at vedtage detaljerede regler om aktindsigt i RSPB's dokumenter i overensstemmelse med artikel 167

   g) at vedtage og regelmæssigt ajourføre de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 168, stk. 1, baseret på en behovsanalyse

   h) at vedtage og offentliggøre sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer

   i) sammen med direktøren for ODN at bemyndige indgåelsen af samarbejdsordninger med de kompetente EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper og med kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 166, stk. 1

   j) at nedsætte arbejdsgrupper i koordination med ODN og udpege deres formænd i overensstemmelse med artikel 140

   k) at bistå ODN's direktør med vejledning vedrørende udførelsen af ODN's opgaver i forbindelse med RSPB's opgaver.

2. RSPB's bestyrelse tager sin forretningsorden op til revision senest den [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 136

RSPB's bestyrelses formand og næstformænd

1. RSPB's bestyrelse udnævner med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer en formand og en næstformand blandt sine medlemmer.
2. Næstformanden påtager sig formandens opgaver, hvis denne er forhindret i at udføre sit hverv.
3. Formandens mandatperiode er på to år og kan forlænges én gang. Forretningsordenen skal sikre den størst mulige kontinuitet i repræsentantskabets ledelse.
4. Formanden aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om udførelsen af RSPB's opgaver efter anmodning herom.

7.4. AFSNIT IV: FÆLLES BESTEMMELSER OG SAMARBEJDE MELLEM BEREC OG RSPB

Artikel 137

BEREC's og RSPB's organisationsstruktur

BEREC og RSPB består hver især af:

a) henholdsvis et repræsentantskab og en bestyrelse

b) arbejdsgrupper.

Artikel 138

Møder i BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse

1. Formændene for BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse indkalder til møderne i henholdsvis BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse og fastsætter dagsordenerne for disse møder, som offentliggøres.
2. BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse afholder hver mindst to ordinære møder om året.

   Der indkaldes til ekstraordinære møder på formandens initiativ efter anmodning fra mindst tre af repræsentantskabets eller bestyrelsens respektive medlemmer eller efter anmodning fra Kommissionen.
3. ODN's direktør deltager i alle drøftelserne, men har ikke stemmeret.
4. Formændene for BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse kan henholdsvis invitere enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i deres møder som observatør.
5. Medlemmerne af BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse og deres suppleanter kan henholdsvis, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af deres rådgivere eller andre eksperter under møderne.
6. Hvis henholdsvis BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse finder det hensigtsmæssigt, kan de indbyde relevante repræsentanter fra erhvervslivet til deres respektive møder udelukkende for at fremlægge holdninger.
7. Kommissionen kan anmode om, at deltagelsen i drøftelser vedrørende følsomme og fortrolige spørgsmål, som Kommissionen anser for at have en stærk EU-dimension, begrænses. Formanden kan efter aftale med ODN's direktør anmode om, at deltagelse i drøftelser vedrørende modstandsdygtighed eller sikkerhed, der kan være nødvendige for at udføre opgaver i henhold til denne forordning, begrænses.

8. ODN varetager sekretariatsopgaverne for BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse.

Artikel 139

Afstemningsregler

1. BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse træffer afgørelse med simpelt flertal blandt deres medlemmer, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

   Afgørelser, der træffes af BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse, offentliggøres og skal angive ethvert forbehold fra ethvert medlem efter vedkommendes anmodning.

2. Hvert medlem af BEREC's repræsentantskab og af RSPB's bestyrelse har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, er suppleanten berettiget til at udøve dette medlems stemmeret.

   Hvis hverken et medlem eller vedkommendes suppleant er til stede, kan afstemningsrettighederne delegeres til et andet medlem i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den pågældende forretningsorden.

   Formanden kan delegere sin stemmeret i alle tilfælde. Formanden deltager i afstemningen, medmindre denne har delegeret stemmeretten.

3. De nærmere afstemningsregler, herunder reglerne for, hvornår et medlem kan handle på vegne af et andet medlem, samt reglerne for beslutningsdygtighed og fristerne for mødeindkaldelse fastsættes i forretningsordenen for henholdsvis BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse. Endvidere sikrer forretningsordenen, at medlemmerne af BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse modtager fuldstændige dagsordener og udkast til forslag i tilstrækkelig god tid før hvert møde, så de har mulighed for at stille ændringsforslag inden afstemningen. Forretningsordenen kan bl.a. fastsætte en procedure for afstemning i hastesager, en skriftlig procedure og andre praktiske arrangementer for BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse.

Artikel 140

Arbejdsgrupper

1. Hvor det er berettiget, kan BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse efter høring af ODN nedsætte arbejdsgrupper til at gennemføre deres arbejdsprogrammer.

2. BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse udpeger formænd for deres respektive arbejdsgrupper, der så vidt muligt repræsenterer forskellige nationale tilsynsmyndigheder, medlemmer af RSPB og ODN.

3. BEREC's arbejdsgrupper skal være åbne for deltagelse af eksperter fra alle de nationale tilsynsmyndigheder. RSPB's arbejdsgrupper skal være åbne for deltagelse af alle RSPB's medlemmer. Eksperter fra ODN og Kommissionen har ret til at deltage i alle arbejdsgrupper. ODN's personale bidrager også til lovgivningsarbejdet i arbejdsgrupperne og yder administrativ støtte til dem.

4. Uanset stk. 3 gælder følgende:

   a) eksperterne fra Kommissionen og den pågældende nationale tilsynsmyndighed må ikke deltage i de af BEREC's arbejdsgrupper, der er nedsat med henblik på at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 124, stk. 1, litra f)

b) eksperterne fra Kommissionen og den pågældende kompetente nationale myndighed må ikke deltage i de af RSPB's og BEREC's arbejdsgrupper, der er nedsat med henblik på at udføre de opgaver, der er omhandlet i henholdsvis artikel 133, stk. 3, og artikel 124, stk. 2, litra b)

c) kun eksperter fra medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og ODN må deltage i RSPB's arbejdsgruppe, der er nedsat med henblik på at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 132, stk. 3.

5. Til de af BEREC's arbejdsgrupper, der er nedsat for at udføre opgaver i forbindelse med kompetencer, der på nationalt plan er tildelt andre kompetente myndigheder, indbydes eksperter fra andre kompetente myndigheder, der er meddelt i henhold til artikel 115, stk. 3, til at deltage, og deres synspunkter tages i betragtning. Hvis eksperter fra andre kompetente myndigheder ikke er i stand til at deltage i sådanne møder, sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at der er taget hensyn til disse andre kompetente myndigheders synspunkter.

   Formændene for henholdsvis BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse eller formændene for arbejdsgrupperne kan om nødvendigt fra sag til sag invitere individuelle eksperter, der er anerkendt som kompetente på det pågældende område, til at deltage i arbejdsgruppernes møder.

6. Arbejdsgrupperne opløses normalt, når deres mandat er opfyldt.

7. BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse vedtager hver især en forretningsorden, hvor den praktiske gennemførelse af arbejdsgruppernes arbejde fastlægges.

Artikel 141

Arbejdsprogram

1. Efter høring af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt andre interesserede parter i overensstemmelse med henholdsvis artikel 122, stk. 10, og artikel 132, stk. 5, vedtager BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse deres respektive toårige arbejdsprogram senest den 31. december i det år, der går forud for den toårige cyklus.

2. BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse fremsender deres respektive arbejdsprogram til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, så snart det er vedtaget.

Artikel 142

Toårig aktivitetsrapport

BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse vedtager deres respektive toårige rapport om deres respektive aktiviteter. BEREC's repræsentantskab fremsender toårsrapporten til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg senest den 15. juni hvert andet år.

Artikel 143

Samarbejde mellem BEREC og RSPB

1. BEREC og RSPB samarbejder løbende og systematisk om spørgsmål af gensidig relevans, navnlig hvor regulering af elektronisk kommunikation og radiofrekvenspolitik overlapper hinanden. Med henblik herpå nedsætter BEREC og RSPB fælles

arbejdsgrupper, hvor det er relevant, sikrer regelmæssig udveksling af oplysninger og ekspertise og koordinerer deres respektive arbejdsprogrammer for at fremme reguleringsmæssig sammenhæng og effektiv politikgennemførelse.

2. Formanden for BEREC's repræsentantskab og formanden for RSPB's bestyrelse mødes mindst to gange om året for at kortlægge spørgsmål af fælles interesse, der kræver et tæt og systematisk samarbejde mellem BEREC og RSPB. Formændene forelægger henholdsvis repræsentantskabet og bestyrelsen forslag til vedtagelse af fælles aktiviteter, herunder, hvor det er relevant, strukturerede samarbejdsmekanismer. Sådanne spørgsmål tages i betragtning ved udarbejdelsen af BEREC's og RSPB's toårige arbejdsprogrammer.

3. Hvor det er nødvendigt, indkaldes der til fælles møder mellem BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse for at behandle spørgsmål af relevans for begge organer og for at sikre konsekvente og sammenhængende reguleringsmæssige og politiske tilgange.

7.5. AFSNIT V: KONTORET FOR DIGITALE NET

7.5.1. KAPITEL I: ODN's opgaver og organisation

Artikel 144

Etablering

ODN erstatter og efterfølger Agenturet for Støtte til BEREC ("BEREC-kontoret"), der blev oprettet ved forordning (EU) 2018/1971.

Artikel 145

ODN's generelle mandat

1. ODN handler inden for denne forordnings anvendelsesområde for at støtte udviklingen af det indre marked for elektronisk kommunikation.

2. Under udøvelsen af sit mandat støtter og bistår ODN BEREC i udførelsen af dens opgaver i henhold til denne forordning, herunder ved at stille teknisk ekspertise, analytisk kapacitet, koordineringsstøtte og operationel bistand til rådighed, uden at dette berører BEREC's uafhængighed og beslutningsbeføjelser. ODN støtter og bistår også aktivt RSPB i udførelsen af dets opgaver, navnlig ved at sikre tæt koordinering mellem politik for og regulering af elektronisk kommunikation og radiofrekvenser og ved at fremme et struktureret samarbejde, når der opstår spørgsmål af fælles relevans.

3. ODN udfører alle andre opgaver, som det pålægges ved denne forordning eller ved andre EU-retsakter, forudsat at sådanne opgaver er forenelige med dens mandat og bidrager til de mål, der er omhandlet i artikel 3.

Artikel 146

ODN's opgaver

1. ODN's opgaver er følgende:

    a) at yde faglig, administrativ og logistisk støtte samt ekspertbistand til BEREC i forbindelse med udførelsen af dens opgaver, herunder ved at deltage i og bidrage til alle arbejdsgruppernes aktiviteter i overensstemmelse med artikel 140

b) at indsamle data og oplysninger fra nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder og at udveksle og videregive oplysninger i forbindelse med de opgaver, der er pålagt BEREC i henhold til artikel 103, stk. 2, og artikel 122-126

c) at udarbejde regelmæssige udkast til rapporter på baggrund af de oplysninger, der er omhandlet i litra b), om specifikke aspekter af udviklingen på Unionens elektroniske kommunikationsmarked, f.eks. roaming- og benchmarkingrapporter, som skal aflægges til BEREC

d) at formidle bedste reguleringspraksis blandt nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 122, stk. 1, litra b)

e) at bistå BEREC med at oprette og forvalte registre og databaser i overensstemmelse med artikel 123, stk. 3, samt et informations- og kommunikationssystem i overensstemmelse med artikel 172

f) at oprette og forvalte en database over paneuropæiske nummerressourcer i overensstemmelse med artikel 47, stk. 4

g) at bistå BEREC med at udføre offentlige høringer i overensstemmelse med artikel 122, stk. 10

h) at bistå ved forberedelsen af arbejdet og yde anden administrativ og indholdsrelateret støtte for at sikre, at BEREC's repræsentantskab fungerer problemfrit

i) at bistå med at oprette arbejdsgrupper efter anmodning fra BEREC's repræsentantskab, bidrage til reguleringsarbejdet og yde administrativ bistand for at sikre, at disse grupper fungerer problemfrit

j) at udarbejde beredskabsplanen i overensstemmelse med artikel 6 og 7

k) at videresende de anmeldelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, til de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder for at lette proceduren for fælles pas i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4

l) at føre en offentligt tilgængelig EU-database over de anmeldelser, der indgives til de nationale tilsynsmyndigheder, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 8

m) at bistå Kommissionen med den strategiske planlægning af nummerressourcer i Unionen, fastlæggelsen af den potentielle anvendelse af nummerressourcer til grænseoverskridende eller paneuropæiske tjenester og udarbejdelsen af en EU-nummerplan i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2 og 4

n) at samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder om tildeling af numre og forvaltning af de paneuropæiske nummerressourcer i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3

o) at fastlægge proceduren og systemet for meddelelse af oplysninger, jf. artikel 47, stk. 4

p) at bistå de nationale tilsynsmyndigheder med at koordinere aktiviteter vedrørende nummerressourcer med ret til ekstraterritorial anvendelse i overensstemmelse med artikel 48, stk. 4

q) at bistå BEREC med at udarbejde harmoniserede skabeloner i overensstemmelse med artikel 182

r) at udføre andre opgaver, det er tildelt ved denne forordning eller ved andre EU-retsakter.

2. Senest [to år efter ikrafttrædelsen] og derefter hvert år offentliggør ODN en rapport om fremskridtene hen imod det indre marked for elektronisk kommunikation, der navnlig beskriver markedssituationen, markedsstrukturen og virkningen på det indre marked af de foranstaltninger, der gennemføres i henhold til denne forordning, herunder fusioners efterfølgende virkninger på markedet. Inden offentliggørelsen forelægges et udkast til rapport for BEREC og RSPB med henblik på godkendelse. Disse rapporter offentliggøres.

Artikel 147

ODN's opgaver til støtte for RSPB

ODN's opgaver er følgende:

a) at yde faglig, administrativ og logistisk støtte samt ekspertbistand til RSPB i forbindelse med udførelsen af dens opgaver, herunder ved at deltage i og bidrage til alle arbejdsgruppernes aktiviteter i overensstemmelse med artikel 140

b) at indsamle data og oplysninger fra kompetente nationale myndigheder og at udveksle og videregive oplysninger i forbindelse med de opgaver, der er pålagt RSPB i henhold til artikel 132 og 133

c) at bistå RSPB med at udføre offentlige høringer i overensstemmelse med artikel 132, stk. 5

d) at bistå ved forberedelsen af arbejdet og yde anden administrativ og indholdsrelateret støtte for at sikre, at RSPB's bestyrelse fungerer problemfrit

e) at bistå med at oprette arbejdsgrupper efter anmodning fra RSPB's bestyrelse, bidrage til reguleringsarbejdet og yde administrativ bistand for at sikre, at disse grupper fungerer problemfrit

f) efter anmodning at bistå Kommissionen med at gennemføre tilladelsesprocessen på EU-plan i overensstemmelse med artikel 22, stk. 4

g) at fungere som et centralt kontaktpunkt for indgivelse af ansøgninger og meddelelser i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5

h) at oprette og administrere dynamiske databaser til geolokalisering og overvågning af mulighederne for brug af radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 28

i) at føre register over Unionens procedurer for det indre marked for radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 31, stk. 9

j) at yde støtte til RSPB i forbindelse med koordineringen af Unionens holdning i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3

k) at bistå Kommissionen med at behandle anmeldelserne i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2, andet afsnit

l) at bistå Kommissionen og RSPB i processen med at meddele EU-tilladelser i overensstemmelse med artikel 40 og, hvis Kommissionen anmoder herom, at bistå Kommissionen med at gennemføre en udvælgelsesprocedure i overensstemmelse med bilag VI

m) at støtte RSPB i at yde bistand til Kommissionen med hensyn til at undersøge påståede overtrædelser af betingelserne i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2.

Artikel 148

ODN som juridisk person

1. ODN er et EU-organ. Det har status som juridisk person.
2. ODN har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. ODN repræsenteres af sin direktør.
4. ODN har eneansvar for de opgaver, det er blevet tildelt, og de beføjelser, det er blevet tillagt.
5. ODN har hjemsted i Riga.

Artikel 149

ODN's organisationsstruktur

ODN består af:

a) en bestyrelse

b) en direktør.

Artikel 150

Sammensætningen af ODN's bestyrelse

1. ODN's bestyrelse består af de personer, der er udpeget som medlemmer af BEREC's repræsentantskab, formanden for RSPB's bestyrelse og én højtstående repræsentant for Kommissionen. Hver medlem af ODN's bestyrelse har stemmeret.

   Hver enkelt national tilsynsmyndighed med udpegelsesbeføjelser, jf. artikel 127, stk. 1, andet afsnit, må udpege en anden person end medlemmet af BEREC's repræsentantskab som medlem af ODN's bestyrelse. Denne person skal være lederen af den nationale tilsynsmyndighed, et medlem af dens kollegiale organ eller en af deres stedfortrædere.

2. Hvert medlem af ODN's bestyrelse skal have en suppleant. Suppleanten er medlemmets stedfortræder i vedkommendes fravær.

   Suppleanterne for hvert medlem er de personer, der er udpeget som suppleanter for medlemmerne af BEREC's repræsentantskab. Kommissionens repræsentant har også en suppleant. Næstformanden for RSPB's bestyrelse er suppleanten for formanden for RSPB's bestyrelse.

   Hver enkelt national tilsynsmyndighed med udpegelsesbeføjelser, jf. artikel 127, stk. 1, andet afsnit, må udpege en anden person end suppleanten for medlemmet af BEREC's repræsentantskab som suppleant for det pågældende medlem af ODN's bestyrelse. Vedkommende skal være lederen af den nationale tilsynsmyndighed, et medlem af dens kollegiale organ, en af deres stedfortrædere eller den nationale tilsynsmyndigheds personale.

3. Medlemmerne af ODN's bestyrelse og deres suppleanter må hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering, institution, person eller noget organ.

4. Der offentliggøres en ajourført liste over medlemmer af ODN's bestyrelse og deres suppleanter, sammen med deres interesseerklæringer.

Artikel 151

ODN's bestyrelses administrative funktioner

1. ODN's bestyrelse har følgende administrative funktioner:

   a) at sikre, at ODN udfører alle de opgaver, det pålægges i henhold til denne forordning, ved at tage hensyn til behovet for at sikre passende støtte til RSPB og udførelsen af ODN's opgaver i overensstemmelse med artikel 146 og 147

   b) at fastsætte overordnede retningslinjer for ODN's aktiviteter og en gang om året vedtage ODN's samlede programmeringsdokument med et flertal på to tredjedele af medlemmerne under hensyntagen til udtalelser fra BEREC, RSPB og Kommissionens og i overensstemmelse med artikel 157

   c) med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer at vedtage ODN's årsbudget og varetage andre funktioner i relation til ODN's budget i henhold til dette afsnits kapitel II

   d) at vedtage, offentliggøre og foretagere en vurdering af den konsoliderede årlige aktivitetsrapport om ODN's aktiviteter, jf. artikel 161 og senest den 1. juli hvert år forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten både rapporten og sin vurdering

   e) at vedtage de finansielle bestemmelser, der gælder for ODN i henhold til artikel 163

   f) at vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til de relevante risici for svig under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal iværksættes

   g) at sikre en fyldestgørende opfølgning af resultaterne og henstillingerne fra forskellige interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Anklagemyndighed

   h) at vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter som omhandlet i artikel 173, stk. 5

   i) at vedtage og regelmæssigt ajourføre de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 168, stk. 2, baseret på en behovsanalyse

   j) at vedtage praktiske foranstaltninger vedrørende retten til aktindsigt i ODN's dokumenter i overensstemmelse med artikel 167

   k) at vedtage sin forretningsorden

   l) at give bemyndigelse til indgåelsen af samarbejdsaftaler i overensstemmelse med artikel 166

m) at vedtage gennemførelsesbestemmelser til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union[83] i overensstemmelse med artikel 110 deri

n) at udøve med hensyn til ODN's personale de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter ("ansættelsesmyndighedsbeføjelser"), jf. dog afgørelsen i stk. 2, første afsnit

o) at udnævne direktøren og, hvis det er relevant, forlænge direktørens ansættelsesperiode eller afskedige vedkommende i overensstemmelse med artikel 156

p) at udpege en regnskabsfører, som skal være fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte finder anvendelse på

q) at træffe alle afgørelser vedrørende etablering af ODN's interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf under hensyntagen til ODN's aktivitetsbehov og forsvarlig budgetforvaltning.

For så vidt angår første afsnit, litra p), kan ODN udpege den samme regnskabsfører som et andet EU-organ eller en anden EU-institution. Navnlig kan ODN og Kommissionen aftale, at Kommissionens regnskabsfører også skal fungere som ODN's regnskabsfører.

2. I overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 110 vedtager ODN's bestyrelse i medfør af artikel 2, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte en afgørelse om at delegere de relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser til direktøren og fastlægger betingelserne for at suspendere denne delegation af beføjelser. Direktøren bemyndiges til at videredelegere disse beføjelser.

   Under helt særlige omstændigheder kan ODN's bestyrelse ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er delegeret til direktøren, og de beføjelser, denne måtte have videredelegeret, og selv udøve dem eller delegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end direktøren.

3. ODN's bestyrelse fastsætter sin forretningsorden senest den [6 måneder *efter datoen* for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 152

Formand og næstformænd for ODN's bestyrelse

1. ODN's bestyrelses formand og næstformænd er de personer, der er udnævnt som formand og næstformænd for BEREC's repræsentantskab. Der gælder samme mandatperiode.

   Uanset første afsnit kan ODN's bestyrelse med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer vælge andre af bestyrelsens medlemmer som formand eller

[83] Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

næstformand/næstformænd blandt dens medlemmer, der repræsenterer medlemsstaterne. Mandatperioden er den samme som for formanden og næstformændene for BEREC's repræsentantskab.

2. En af næstformændene påtager sig i overensstemmelse med forretningsordenen formandens opgaver, hvis denne er forhindret i at udføre sit hverv.

3. Formanden for ODN's bestyrelse aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om udførelsen af ODN's opgaver efter anmodning herom.

Artikel 153

Møder i ODN's bestyrelse

1. Formanden for ODN's bestyrelse indkalder til bestyrelsesmøder.

2. ODN's direktør deltager i alle drøftelserne, med undtagelse af dem, der vedrører artikel 156, men har ikke stemmeret.

3. ODN's bestyrelse afholder mindst to ordinære møder om året. Formanden indkalder til ekstraordinære møder på eget initiativ, efter anmodning fra Kommissionen eller mindst tre af bestyrelsesmedlemmerne.

4. ODN's bestyrelse kan invitere enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i møderne som observatør.

5. Medlemmerne af ODN's bestyrelse og deres suppleanter kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter under møderne.

6. ODN varetager sekretariatsopgaverne for bestyrelsen.

Artikel 154

ODN's bestyrelses afstemningsregler

1. ODN's bestyrelse træffer afgørelse med absolut flertal blandt sine medlemmer, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

2. Hvis ODN's bestyrelse stemmer om spørgsmål vedrørende delegeret forordning (EU) 2019/715 og vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, betinges afgørelsen af, at Kommissionens repræsentant i ODN's bestyrelse stemmer for.

3. Hvert medlem har én stemme. Hvis et stemmeberettiget medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.

4. Formanden kan delegere sin stemmeret i alle tilfælde. Formanden deltager i afstemningen, medmindre denne har delegeret stemmeretten.

5. I forretningsordenen for ODN's bestyrelse fastsættes der mere detaljerede afstemningsregler, navnlig regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne.

Artikel 155

Direktørens opgaver og ansvarsområder

1. Direktøren er ODN's retlige repræsentant og er ansvarlig for den administrative forvaltning af ODN. Direktøren står til ansvar over for ODN's bestyrelse.

2. Direktøren forbereder møderne i ODN's bestyrelse og bistår formanden for BEREC's repræsentantskab og formanden for RSPB's bestyrelse ved forberedelsen af møderne i deres respektive organer.

3. Direktøren varetager sit hverv i uafhængighed og må hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering, institution, person eller noget organ.

4. Direktøren aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om udførelsen af sit hverv efter anmodning herom.

5. Direktøren er ansvarlig for gennemførelsen af ODN's opgaver efter vejledning fra BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse. Direktøren er navnlig ansvarlig for:

    a) at forestå den daglige administration af ODN

    b) at forberede ODN's bestyrelses arbejde og deltage uden stemmeret i ODN's bestyrelses arbejde

    c) at gennemføre de administrative afgørelser, der vedtages af BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse

    d) at udarbejde det samlede programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 157, og forelægge det for ODN's bestyrelse med henblik på vedtagelse efter høring af Kommissionen mindst fire uger før det relevante møde i ODN's bestyrelse

    e) at bistå BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse i udarbejdelsen af deres aktivitetsrapporter, jf. artikel 142

    f) at bistå BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse i udarbejdelsen af deres respektive arbejdsprogrammer, jf. artikel 141

    g) at gennemføre det samlede programmeringsdokument og aflægge rapport til ODN's bestyrelse om dets gennemførelse

    h) at udarbejde et udkast til årsberetning om ODN's virksomhed, jf. artikel 161, og forelægge det for ODN's bestyrelse til vurdering og godkendelse

    i) at udarbejde en handlingsplan som opfølgning på konklusioner i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelser foretaget af OLAF og aflægge statusrapport mindst en gang om året til ODN's bestyrelse

    j) at beskytte Unionens finansielle interesser gennem forholdsregler til at forebygge svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, inddrive uretmæssigt udbetalte beløb, om nødvendigt gennem administrative foranstaltninger, der er effektive og forholdsmæssige og har en afskrækkende virkning, herunder finansielle sanktioner

    k) at udarbejde ODN's strategi for bekæmpelse af svig og forelægge denne for ODN's bestyrelse til godkendelse

    l) at udarbejde udkast til finansielle bestemmelser for ODN

    m) at udarbejde ODN's udkast til overslag over indtægter og udgifter og gennemføre dets budget i overensstemmelse med artikel 158

    n) sammen med BEREC's repræsentantskab eller RSPB's bestyrelse, hvor det er relevant, at bemyndige indgåelsen af samarbejdsordninger med de kompetente

EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper og med kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 166.

6. Direktøren træffer under tilsyn af ODN's bestyrelse de nødvendige foranstaltninger, navnlig med hensyn til fastsættelse af interne administrative instrukser, for at sikre, at ODN fungerer i overensstemmelse med denne forordning.

7. Direktøren beslutter, med forbehold af forudgående samtykke fra Kommissionen, ODN's bestyrelse og de pågældende medlemsstater, om det er nødvendigt at placere en eller flere ansatte i en eller flere medlemsstater med henblik på at udføre ODN's opgaver på en effektiv måde. Afgørelsen fastsætter omfanget af de aktiviteter, der skal udføres, således at unødige omkostninger og overlapning af ODN's administrative funktioner undgås. Inden der træffes en sådan afgørelse, angives dens virkninger med hensyn til personaletildeling og budget i det flerårige programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 157.

Artikel 156

Udnævnelse af direktøren

1. Direktøren ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved ODN i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

2. Direktøren udnævnes af ODN's bestyrelse efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure på grundlag af sine kvalifikationer, ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige kompetencer samt relevante kompetencer og erfaringer vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Udnævnelsen betinges af en positiv udtalelse fra RSPB's repræsentant i ODN's bestyrelse.

3. Listen over kandidater må ikke foreslås af formanden alene eller en næstformand alene. De nærmere regler for en procedure til at udvælge antallet af egnede ansøgere og en afstemningsprocedure fastsættes i forretningsordenen for ODN's bestyrelse.

4. Før udnævnelsen høres den ansøger, som ODN's bestyrelse har valgt, af det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet.

5. Ved indgåelsen af kontrakten med direktøren repræsenteres ODN af formanden for ODN's bestyrelse.

6. Direktøren ansættes for en periode på fem år. I god tid før udgangen af denne periode foretager ODN's bestyrelse en vurdering, i hvilken der indgår en evaluering af direktørens resultater og ODN's fremtidige opgaver og udfordringer. Denne vurdering indsendes til Kommissionen.

7. ODN's bestyrelse, der tager udgangspunkt i den i stk. 6 omhandlede vurdering, kan på betingelse af en positiv udtalelse fra RSPB's bestyrelse forlænge direktørens ansættelsesperiode, dog højst for en periode på fem år. En direktør, hvis ansættelsesperiode er blevet forlænget, må ikke deltage i en anden udvælgelsesprocedure til samme stilling.

8. Direktøren kan kun afskediges ved en afgørelse truffet af ODN's bestyrelse på forslag af Kommissionen eller mindst to tredjedele af ODN's bestyrelsesmedlemmer og på betingelse af en positiv udtalelse fra RSPB's bestyrelse. Afgørelser om udnævnelse af direktøren, forlængelse af dennes ansættelsesperiode og afskedigelse træffes af ODN's bestyrelse ved en afstemning med et flertal på to tredjedele af dens medlemmer.

7.5.2. KAPITEL II: ODN's budget og programmering

Artikel 157

Årlig og flerårig programmering

1. Hvert år udarbejder direktøren et udkast til programmeringsdokument, der indeholder den årlige og flerårige programmering ("samlet programmeringsdokument"), i overensstemmelse med artikel 32 i delegeret forordning (EU) 2019/715 og under hensyntagen til Kommissionens retningslinjer.

   Senest den 31. januar hvert år vedtager ODN's bestyrelse udkastet til samlet programmeringsdokument og sender det til Kommissionen med henblik på dennes udtalelse. Udkastet til samlet programmeringsdokument sendes også til Europa-Parlamentet og til Rådet.

   ODN's bestyrelse vedtager derefter det samlede programmeringsdokument under hensyntagen til Kommissionens udtalelse. Den fremsender det samlede programmeringsdokument samt eventuelle efterfølgende ajourføringer til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

   Det samlede programmeringsdokument bliver endeligt efter vedtagelse af Unionens almindelige budget, og om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.

2. Det årlige programmeringsdokument skal indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og de menneskelige ressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning, der er omhandlet i artikel 164. Det årlige programmeringsdokument skal være i overensstemmelse med BEREC's og RSPB's arbejdsprogram som omhandlet i artikel 141 og med ODN's flerårige programmeringsdokument, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4. Det skal klart anføres i programmet, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående finansår.

3. ODN's bestyrelse ændrer om nødvendigt det årlige programmeringsdokument efter vedtagelsen af BEREC's og RSPB's arbejdsprogrammer, jf. artikel 141, samt når BEREC, RSPB eller ODN får tildelt nye opgaver.

   Væsentlige ændringer af det årlige programmeringsdokument vedtages efter samme procedure som den, der anvendes til at vedtage det oprindelige årlige programmeringsdokument. ODN's bestyrelse kan delegere beføjelsen til at foretage ikkevæsentlige ændringer i det årlige programmeringsdokument til direktøren.

4. Det flerårige programmeringsdokument skal indeholde den overordnede strategiske programmering, herunder mål, forventede resultater og resultatindikatorer. Det skal også indeholde ressourceplanen, herunder det flerårige budget og personale.

   Ressourceplanen ajourføres hvert år. Den strategiske programmering ajourføres efter behov, særlig med henblik på at tage højde for resultatet af den evaluering, der er omhandlet i artikel 179.

5. ODN's samlede programmeringsdokument skal omfatte gennemførelsen af BEREC's og RSPB's strategier for forbindelser med de kompetente EU-organer, -kontorer og -agenturer og rådgivende grupper, med kompetente myndigheder i tredjelande og med

internationale organisationer som omhandlet i artikel 166, stk. 3, foranstaltningerne vedrørende den pågældende strategi og en angivelse af de tilhørende ressourcer.

Artikel 158

Opstilling af budgettet

1. Hvert år udarbejder direktøren et foreløbigt udkast til overslag over ODN's indtægter og udgifter ("udkastet til overslag") for det følgende regnskabsår, herunder stillingsfortegnelsen, og sender det til ODN's bestyrelse.

   Oplysningerne i udkastet til overslag skal være i overensstemmelse med det udkast til samlet programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 157, stk. 1.

2. ODN's bestyrelse vedtager på grundlag af det foreløbige udkast til overslag et udkast til overslag over ODN's indtægter for det følgende regnskabsår og sender det senest den 31. januar hvert år til Kommissionen.

3. Kommissionen fremsender udkastet til overslag til Europa-Parlamentet og Rådet ("budgetmyndigheden") sammen med forslaget til Unionens almindelige budget.

4. På grundlag af udkastet til overslag opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det bidrag, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.

5. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til bidraget til ODN.

6. Budgetmyndigheden godkender ODN's stillingsfortegnelse.

7. ODN's bestyrelse vedtager ODN's budget. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget. Det tilpasses om nødvendigt i overensstemmelse hermed.

8. Delegeret forordning (EU) 2019/715 finder anvendelse på ethvert ejendomsprojekt, hvor det er sandsynligt, at der vil være en væsentlig indvirkning på ODN's budget.

Artikel 159

Opstilling af budgettet

1. Der udarbejdes et overslag over alle ODN's indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret, og de opføres i ODN's budget.

2. Indtægterne og udgifterne på ODN's budget skal balancere.

3. Uden at det berører andre ressourcer, består ODN's indtægter af enhver kombination af følgende:

   a) et bidrag fra Unionen

   b) eventuelle afgifter, som virksomheder betaler for at opnå og opretholde EU-satellittilladelser, og som skal fastsættes ved en gennemførelsesretsakt fra Kommissionen, jf. artikel 39, stk. 4, afgifter for brugsrettigheder til paneuropæiske nummerressourcer, der skal fastsættes ved en gennemførelsesretsakt fra Kommissionen, jf. artikel 46, stk. 4, samt gebyrer for publikationer og andre tjenester leveret af ODN

c) frivillige bidrag og bidrag i naturalier fra medlemsstaterne eller tredjelande eller tilsynsmyndigheder med ansvar for elektronisk kommunikation i tredjelande, der deltager i ODN's arbejde, jf. artikel 166.

4. De indtægter, som ODN modtager, må ikke kompromittere dets neutralitet, uafhængighed eller objektivitet.

5. Kommissionen undersøger regelmæssigt størrelsen af de afgifter, der er omhandlet i stk. 3, litra b), på grundlag af en evaluering og tilpasser om nødvendigt metoden eller størrelsen af disse afgifter og den måde, hvorpå de skal betales.

6. Budgetmyndigheden tager om nødvendigt størrelsen af Unionens bidrag op til fornyet overvejelse på grundlag af en evaluering af behovene og under hensyntagen til afgifternes størrelse.

7. ODN's udgifter omfatter vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 160

Gennemførelse af budgettet

1. Direktøren gennemfører ODN's budget.

2. Direktøren sender hvert år Europa-Parlamentet og Rådet alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

Artikel 161

Konsolideret årlig aktivitetsrapport

ODN's bestyrelse vedtager den konsoliderede årlige aktivitetsrapport i overensstemmelse med artikel 48 i delegeret forordning (EU) 2019/715 under hensyntagen til Kommissionens retningslinjer.

Artikel 162

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. ODN's regnskabsfører sender det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten senest den 1. marts i det følgende regnskabsår.

2. ODN sender en beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 31. marts i det følgende regnskabsår.

3. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til ODN's foreløbige regnskab opstiller ODN's regnskabsfører på eget ansvar ODN's endelige regnskab. Direktøren forelægger det endelige årsregnskab til udtalelse for ODN's bestyrelse.

4. ODN's bestyrelse afgiver udtalelse om ODN's endelige årsregnskab.

5. Direktøren sender det endelige årsregnskab ledsaget af en udtalelse fra ODN's bestyrelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår.

6. ODN offentliggør det endelige regnskab i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november i det følgende år.

7. Direktøren sender et svar til Revisionsretten på dennes bemærkninger senest den 30. september i det følgende regnskabsår. Direktøren sender ligeledes dette svar til ODN's bestyrelse.

8. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger direktøren det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 267, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509[84].

9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år N + 2 direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår N.

Artikel 163

Finansielle regler

De finansielle regler for ODN vedtages af ODN's bestyrelse efter høring af Kommissionen. De må ikke afvige fra delegeret forordning (EU) 2019/715, medmindre en sådan afvigelse er nødvendig for ODN's drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

Artikel 164

ODN's personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for ODN's personale.

2. I overensstemmelse med princippet om aktivitetsbaseret forvaltning af menneskelige ressourcer skal ODN have det fornødne personale for at udføre opgaverne.

3. Antallet af ansatte og de tilhørende finansielle midler foreslås i overensstemmelse med artikel 157, stk. 2 og 4, og artikel 158, stk. 1, under hensyntagen til artikel 146 og 147 samt alle andre opgaver, som ODN tildeles ved denne forordning eller andre EU-retsakter, samt nødvendigheden af at overholde de regler, der finder anvendelse på alle Unionens decentraliserede agenturer.

4. ODN kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af det. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte gælder ikke for dette personale.

5. ODN's bestyrelse vedtager en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til ODN.

7.5.3. KAPITEL III: Almindelige bestemmelser

Artikel 165

Privilegier og immuniteter

[84] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter gælder for ODN og dets personale.

Artikel 166

Samarbejde med EU-organer, tredjelande og internationale organisationer

1. I det omfang det er nødvendigt for at nå de i denne forordning fastsatte mål og udføre deres opgaver, og uden at det berører medlemsstaternes og EU-institutionernes beføjelser, kan BEREC, RSPB og ODN samarbejde med de kompetente EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper, med kompetente myndigheder i tredjelande og med internationale organisationer.

   I det øjemed kan BEREC, RSPB og ODN, forudsat at Kommissionen giver sin forhåndsgodkendelse, etablere samarbejdsordninger. Disse ordninger må ikke skabe retlige forpligtelser.

2. BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse, arbejdsgrupperne og ODN's bestyrelse skal være åbne over for deltagelse af myndigheder fra tredjelande med hovedansvar inden for elektronisk kommunikation eller radiofrekvenspolitik, alt efter hvad der er relevant, når disse tredjelande har indgået aftaler med Unionen herom.

   Der udarbejdes i henhold til de relevante bestemmelser i disse aftaler samarbejdsordninger, hvori det navnlig fastlægges, hvilken art og hvilket omfang de pågældende tredjelandes myndigheders deltagelse uden stemmeret i BEREC's, RSPB's og ODN's arbejde skal have, samt på hvilken måde deltagelsen skal ske, herunder bestemmelser om deltagelse i initiativer udført af BEREC og RSPB, økonomiske bidrag og ODN's personale. For så vidt angår personaleanliggender skal disse ordninger under alle omstændigheder være i overensstemmelse med personalevedtægten.

3. Som led i det toårige arbejdsprogram omhandlet i artikel 141 vedtager BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse henholdsvis BEREC's og RSPB's strategi for forbindelser med de kompetente EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper, med de kompetente myndigheder i tredjelande og med internationale organisationer vedrørende spørgsmål inden for BEREC's og RSPB's respektive kompetenceområder. Kommissionen, BEREC, RSPB og ODN indgår en relevant samarbejdsordning med det formål at sikre, at BEREC, RSPB og ODN arbejder inden for deres mandat og den eksisterende institutionelle ramme.

Artikel 167

Aktindsigt og databeskyttelse

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001[85] gælder for dokumenter i BEREC's RSPB's og ODN's besiddelse.

2. ODN's bestyrelse ajourfører om nødvendigt de nærmere regler, der er vedtaget for anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 på dokumenter i BEREC's, RSPB's og ODN's besiddelse. ODN er ansvarlig for behandlingen af anmodninger om aktindsigt i disse dokumenter.

3. ODN's behandling af personoplysninger er omfattet af forordning (EU) 2018/1725.

---

[85] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj)..

Artikel 168

Åbenhed og kommunikation

1. BEREC og RSPB kan med støtte fra ODN deltage i kommunikationsaktiviteter på eget initiativ inden for deres kompetenceområder i henhold til de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som BEREC's repræsentantskab og RSPB's bestyrelse har vedtaget. Tildelingen af ressourcer til en sådan støtte til kommunikationsaktiviteter under ODN's budget må ikke være til skade for en effektiv udførelse af BEREC's opgaver som omhandlet i artikel 122-126 og RSPB's opgaver som omhandlet i artikel 132 og 133 eller ODN's opgaver som omhandlet i artikel 146 og 147.
2. ODN's kommunikationsaktiviteter gennemføres i henhold til de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som ODN's bestyrelse har vedtaget.

Artikel 169

Fortrolighed

1. Med forbehold af artikel 167, stk. 1, og artikel 171, stk. 2, må BEREC, RSPB og ODN ikke til tredjemand videregive oplysninger, som de behandler eller modtager, og for hvilke der foreligger en begrundet begæring om, at de holdes helt eller delvist fortrolige.
2. Medlemmerne af BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse, ODN's bestyrelse og arbejdsgrupperne samt andre deltagere i deres møder, direktøren, udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af ODN, skal overholde fortrolighedskravene.
3. BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse fastsætter bestemmelser om, hvordan de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolighed gennemføres i praksis.

Artikel 170

Regler for sikkerhedsbeskyttelse af klassificerede informationer og følsomme ikkeklassificerede informationer

BEREC, RSPB og ODN vedtager deres egne sikkerhedsregler, der svarer til Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede informationer og følsomme ikkeklassificerede informationer, bl.a. bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne informationer, som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443[86] og (EU, Euratom) 2015/444[87]. Alternativt kan BEREC, RSPB eller ODN vedtage en afgørelse om at anvende Kommissionens regler med de fornødne ændringer.

Artikel 171

Udveksling af oplysninger

1. Efter en begrundet anmodning fra BEREC, RSPB eller ODN giver Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder på en rettidig og præcis

[86] Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

[87] Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

måde BEREC, RSPB eller ODN alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, forudsat at de har adgang til de relevante oplysninger, og at anmodningen om oplysninger er nødvendig i forhold til arten af den pågældende opgave.

BEREC, RSPB eller ODN kan også anmode om at få leveret sådanne oplysninger med regelmæssige mellemrum og i nærmere angivne formater. Sådanne anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, med anvendelse af fælles indberetningsformater.

2. Efter anmodning fra Kommissionen, en medlemsstat, en national tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed giver BEREC, RSPB eller ODN på en rettidig og præcis måde alle de informationer, der er nødvendige for, at Kommissionen, medlemsstaten, den nationale tilsynsmyndighed eller den anden kompetente myndighed kan udføre deres opgaver, i henhold til princippet om loyalt samarbejde. Kommissionen, en medlemsstat, den nationale tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed sikrer i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder forordning (EF) nr. 1049/2001, fortrolighed for så vidt angår oplysninger, der af BEREC, RSPB eller ODN betragtes som fortrolige. Forretningshemmeligheder må ikke hindre rettidig udveksling af informationer.

3. Inden BEREC, RSPB eller ODN anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlapning af indberetningsforpligtelserne, skal de tage hensyn til alle relevante eksisterende oplysninger, der er offentligt tilgængelige.

4. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder eller medlemsstaten ikke stiller oplysningerne til rådighed rettidigt, kan BEREC, RSPB eller ODN rette en begrundet anmodning enten til andre nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat eller direkte til de berørte virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester samt dertilhørende faciliteter. BEREC, RSPB eller ODN underretter de nationale tilsynsmyndigheder eller de andre kompetente myndigheder, der har undladt at give oplysningerne, om anmodninger i henhold til stk. 1.

   Efter anmodning fra BEREC, RSPB eller ODN bistår de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder BEREC eller RSPB med at indsamle oplysningerne.

5. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge andre ansvarlige nationale myndigheder eller virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, tilhørende faciliteter eller tilknyttede tjenester, at forelægge alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre deres opgaver som omhandlet i denne artikel.

   Andre ansvarlige nationale myndigheder eller virksomheder som omhandlet i første afsnit afgiver informationerne, så snart de anmodes herom, under overholdelse af de fastsatte frister og den krævede detaljeringsgrad.

   Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder har beføjelse til at håndhæve sådanne informationskrav ved at pålægge sanktioner, der er hensigtsmæssige, effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 172

Informations- og kommunikationssystem

1. ODN opretter og forvalter et informations- og kommunikationssystem, der mindst har følgende funktioner:

a) en fælles informationsudvekslingsplatform, der forsyner BEREC, RSPB, Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder og de kompetente myndigheder, der har ansvar for radiofrekvenser, med de oplysninger, der er nødvendige for den konsekvente gennemførelse af Unionens rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation

b) en særlig grænseflade til anmodninger om oplysninger og meddelelse af disse anmodninger, jf. artikel 171, som BEREC, RSPB, Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder og de kompetente myndigheder, der har ansvar for radiofrekvenser, kan tilgå

c) en platform for tidlig konstatering af behov for koordinering mellem nationale tilsynsmyndigheder og kompetente myndigheder med ansvar for radiofrekvensforvaltning.

2. ODN's bestyrelse vedtager de tekniske og funktionelle specifikationer med henblik på indførelse af det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1. ODN's bestyrelse sikrer, at systemet er i overensstemmelse med lovgivningen om intellektuelle ejendomsrettigheder og med det krævede fortrolighedsniveau.

Artikel 173

Interesseerklæringer

1. Medlemmerne af BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse, direktøren, udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af ODN, afgiver hver især en skriftlig loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de anfører, hvorvidt der foreligger direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

2. Sådanne erklæringer udfærdiges ved indtrædelsen, skal være præcise og fuldstændige og ajourføres, når der er risiko for, at der foreligger direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre uafhængigheden for den person, der udfærdiger erklæringen.

3. Erklæringerne fra medlemmerne af BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse og direktøren offentliggøres.

4. Medlemmerne af BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse, ODN's bestyrelse og arbejdsgrupperne samt andre deltagere i deres møder, direktøren, udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af ODN, gør hver især på præcis og fyldestgørende vis senest ved hvert mødes start opmærksom på eventuelle interesser, som kan anses for at berøre deres uafhængighed med hensyn til de punkter, der er på dagsordenen, og afholder sig fra at deltage i drøftelserne af og afstemningen om de pågældende punkter.

5. BEREC's repræsentantskab, RSPB's bestyrelse og ODN's bestyrelse vedtager regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter, og navnlig for den praktiske anvendelse af stk. 1 og 2.

Artikel 174

Bekæmpelse af svig

1. Senest den [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] tiltræder ODN den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)[88], og vedtager de nødvendige bestemmelser, som skal finde anvendelse på ODN's personale, ved anvendelse af den skabelon, der findes i bilaget til nævnte aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og inspektion på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem ODN.

3. OLAF kan foretage undersøgelser, herunder kontrol på stedet, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013[89] og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96[90], for at fastslå, om der har været tale om svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret af ODN.

4. Samarbejdsordninger med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive kompetencer, uden at dette berører stk. 1, 2 og 3.

   Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 efterforske og retsforfølge svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i direktiv (EU) 2017/1371.

Artikel 175

Ansvar

1. ODN's ansvar i kontraktforhold er underlagt den ret, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som ODN har indgået.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter ODN i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af dets tjenestegrene eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv.

4. EU-Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.

5. De ansattes personlige ansvar over for ODN er underlagt de bestemmelser i vedtægten eller ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte, der gælder for de ansatte.

---

88 EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

89 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

90 Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

Artikel 176

Administrative undersøgelser

BEREC's, RSPB's og ODN's aktiviteter er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

Artikel 177

Sprogordning

1. Forordning nr. 1[91] finder anvendelse på ODN.
2. Oversættelse og alle andre tjenester af sproglig art bortset fra tolkning, som ODN har behov for, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94[92].

Artikel 178

Hjemstedsaftale og driftsvilkår

1. Hjemstedsaftalen af 21. december 2020 mellem Agenturet for Støtte til Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation og Republikken Letlands regering kan tages op til revision efter godkendelse i ODN's bestyrelse.
2. Værtsmedlemsstaten sikrer de nødvendige vilkår for, at ODN kan fungere smidigt og effektivt, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 179

Evaluering

1. Senest [60 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og hvert femte år herefter gennemfører Kommissionen en evaluering i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for at vurdere BEREC's, RSPB's og ODN's resultater i forhold til deres mål, mandat, opgaver og beliggenhed. Ved evalueringen undersøges navnlig eventuelle behov for at ændre BEREC's, RSPB's og ODN's struktur eller mandat og de finansielle følger af en sådan ændring.
2. Hvis Kommissionen finder, at der ikke længere er grund til at videreføre BEREC, RSPB eller ODN med de mål, det mandat og de opgaver, der er tildelt dem, kan den foreslå, at denne forordning ændres eller ophæves.
3. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og ODN's bestyrelse om resultaterne af evalueringen og skal offentliggøres disse resultater.

---

91 Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

92 Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28. november 1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2965/oj).

Artikel 180

Overgangsbestemmelser vedrørende BEREC, RSPB som efterfølger til Frekvenspolitikgruppen og ODN som efterfølger til BEREC-kontoret

1. ODN afløser BEREC-kontoret, som blev oprettet ved forordning (EU) 2018/1971, for så vidt angår ethvert ejendomsforhold, enhver aftale, enhver retlig forpligtelse, enhver ansættelseskontrakt, enhver økonomisk forpligtelse og ethvert økonomisk ansvar.
2. Nærværende forordning berører ikke rettigheder og forpligtelser for BEREC-kontorets personale.
3. Fra den [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] fungerer den direktør, der er udnævnt på grundlag af forordning (EU) 2018/1971, som direktør med de funktioner, der er fastsat i nærværende forordning. De øvrige betingelser i direktørens kontrakt forbliver uændrede.
4. ODN's bestyrelse kan beslutte at forlænge den i nærværende artikels stk. 3 nævnte direktørs ansættelsesperiode for en yderligere periode. Artikel 156, stk. 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse. Direktørens samlede ansættelsesperiode må ikke overstige ti år.
5. BEREC's repræsentantskab og ODN's bestyrelse som omhandlet i denne forordnings artikel 127 og 150 består af medlemmerne af BEREC's repræsentantskab og bestyrelsen som omhandlet i artikel 7 og 15 i forordning (EU) 2018/1971, indtil der er udpeget nye repræsentanter, med undtagelse af formanden for Frekvenspolitikgruppen som omhandlet i nærværende artikels stk. 8, som bliver medlem af ODN's bestyrelse fra den [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].
6. Formændene og næstformændene for BEREC's repræsentantskab og ODN's bestyrelse, der er blevet udnævnt på grundlag af forordning (EU) 2018/1971, forbliver i embedet som formand og næstformænd for BEREC's repræsentantskab som omhandlet i nærværende forordnings artikel 130 og som formand og næstformænd for ODN's bestyrelse som omhandlet i nærværende forordnings artikel 152 i resten af deres mandatperiode på et år.
7. RSPB's bestyrelse, jf. denne forordnings artikel 134, sammensættes af de medlemmer af Frekvenspolitikgruppen, der er omhandlet i artikel 3 i Kommissionens afgørelse af 11. juni 2019, indtil der udpeges nye repræsentanter.
8. Formanden og næstformændene for Frekvenspolitikgruppen, der udøver deres hverv den [ansøgningsdatoen], forbliver i embedet som formand og næstformand for RSPB's bestyrelse indtil udløbet af deres mandatperiode.
9. Samarbejdsordninger, der er udarbejdet i henhold til artikel 35, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1971, forbliver gyldige for BEREC og ODN. Frekvenspolitikgruppens medlemmer uden stemmeret bliver deltagere i RSPB uden stemmeret, forudsat at der udvikles samarbejdsordninger i overensstemmelse med denne forordnings artikel 166, stk. 2, andet afsnit.

8. DEL VIII - ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

8.1. AFSNIT I: OPLYSNINGSPLIGT, UNDERSØGELSER OG HØRINGSORDNING

Artikel 181

Oplysningspligt

1. Virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, tilhørende faciliteter eller tilknyttede tjenester, giver de nationale tilsynsmyndigheder, andre kompetente myndigheder, BEREC og RSPB alle de oplysninger, herunder finansielle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver, og sikrer, at bestemmelserne i denne forordning samt afgørelser eller udtalelser, der vedtages i overensstemmelse hermed, overholdes. Hvis de fremlagte oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at de nationale tilsynsmyndigheder, andre kompetente myndigheder, BEREC og RSPB kan udføre deres tilsynsopgaver i henhold til EU-retten, har disse ret til at anmode om sådanne oplysninger fra andre relevante virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer, samt fra de centrale informationssteder, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2024/1309.

2. Enhver anmodning om oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaverne i henhold til nærværende forordning kræver, og skal være begrundet. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder kræver, at virksomheder fremlægger oplysninger, jf. stk. 1, skal de informere virksomhederne om, til hvilket specifikt formål disse oplysninger skal bruges. Virksomhederne skal give de ønskede oplysninger straks og under alle omstændigheder inden for de fastsatte frister.

3. De nationale tilsynsmyndigheder kan kræve, at virksomhederne fremlægger oplysninger vedrørende den generelle tilladelse og EU-tilladelsen til brug af radiofrekvenser via satellitkommunikation, brugsrettighederne eller de specifikke forpligtelser, hvor dette er forholdsmæssigt afpasset og objektivt begrundet navnlig med henblik på:

    a) systematisk eller i hvert enkelt tilfælde at kontrollere overholdelsen af de betingelser eller forpligtelser, der er fastsat i artikel 9, stk. 4, artikel 20, artikel 21, artikel 29, artikel 38, artikel 39, artikel 49, artikel 50, artikel 51, artikel 67, artikel 68, stk. 1, artikel 69 og artikel 77

    b) i det konkrete tilfælde at kunne kontrollere, om betingelserne for den generelle tilladelse eller forpligtelserne og betingelserne for brug radiofrekvenser eller nummerressourcer overholdes, når der er modtaget en klage, eller når den kompetente myndighed har andre grunde til at antage, at en betingelse overtrædes, eller når den kompetente myndighed foretager en undersøgelse på eget initiativ

    c) at gennemføre procedurer for og vurdering af anmodninger om tildeling af brugsrettigheder

    d) at offentliggøre sammenlignende oversigter over tjenesters kvalitet og pris til gavn for forbrugerne

    e) at indsamle klart definerede statistikker, rapporter eller undersøgelser

    f) at udføre markedsanalyser med henblik på denne forordning, herunder data om downstream- eller detailmarkeder, der er knyttet til eller forbundet med de markeder, der er genstand for markedsanalysen, og regnskabsdata om detailmarkeder fra virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition

    g) at sikre en effektiv udnyttelse og en effektiv forvaltning af radiofrekvenser og nummerressourcer

    h) at evaluere fremtidige udviklinger af net eller tjenester, som kan få indvirkning på de engrostjenester, der stilles til rådighed for konkurrenter, samt oplysninger om elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, som er opdelt

efter lokalområder og tilstrækkeligt detaljerede med hensyn til geografisk dækning, på den konnektivitet, der er til rådighed for slutbrugere, eller med henblik på gennemførelse af geografiske undersøgelser i henhold til artikel 183

i) at svare på begrundede anmodninger om oplysninger fra BEREC eller RSPB.

j) Der må ikke stilles krav om fremlæggelse af de i første afsnit, litra a) og b) og litra d)-i), omhandlede oplysninger forud for eller som betingelse for markedsadgang.

4. Den nationale tilsynsmyndighed, i den medlemsstat hvor der leveres net og tjenester, kan anmode den kompetente myndighed, der er udpeget i henhold til forordningen om cybersikkerhed, som skal erstatte forordning (EU) 2019/881, om at kontrollere, om kravene til sikkerhed i IKT-forsyningskæden opfyldes, og dele konklusionerne, når en sådan kontrol er nødvendig med henblik på at vurdere overholdelsen af betingelserne for den generelle tilladelse i henhold til artikel 9, stk. 4, litra d), og artikel 20.

5. For så vidt angår brugsrettighederne til radiofrekvenser skal oplysninger som omhandlet i stk. 3 navnlig vedrøre faktisk og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser og opfyldelse af enhver forpligtelse vedrørende dækning og tjenestekvalitet, der er knyttet til brugsrettighederne til radiofrekvenser, samt kontrol af, om forpligtelserne opfyldes.

6. De nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder må ikke anmode om oplysninger, som BEREC eller RSPB allerede har anmodet om i henhold til nærværende artikels stk. 1 eller 3, hvis BEREC eller RSPB har stillet de modtagne oplysninger til rådighed for de pågældende myndigheder.

7. De nationale tilsynsmyndigheder må højst kræve, at udbyderne rapporterer om den generelle tilladelse, brugsrettigheder og specifikke forpligtelser én gang om året.

Artikel 182

Harmoniserede anmodninger om oplysninger og rapportering

1. Med henblik på at harmonisere anmodninger til virksomheder om oplysninger og rapportering i henhold til artikel 181, stk. 1, 3 og 7, og i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra c), og artikel 202 udsteder BEREC senest den [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] i tæt samarbejde med Kommissionen retningslinjer vedrørende relevante emner, herunder om omfanget af, tidsplanen for, hyppigheden af og formatet for anmodninger om oplysninger og rapportering og procedurerne for indsamling af oplysninger. Retningslinjerne skal også indeholde skabeloner til anmodninger om oplysninger og rapportering.

2. Hvor det er relevant, udarbejder RSPB skabeloner for anmodninger om oplysninger. Anmodninger om og fremsendelse af oplysninger skal foretages i overensstemmelse med de udarbejdede skabeloner.

3. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt harmonisere metoderne for de nationale tilsynsmyndigheders indsamling af oplysninger.

   Den i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakt vedtages efter proceduren i artikel 199, stk. 4.

4. Hvor der indsamles oplysninger om bæredygtighed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g), skal de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder først tilgå de oplysninger, som virksomhederne har leveret i henhold til anden relevant EU-lovgivning. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder konkluderer, at

disse oplysninger er utilstrækkelige til at udføre de opgaver, der er fastsat i denne forordning, kan BEREC ajourføre de retningslinjer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, med henblik på indsamling af de yderligere data, der er nødvendige.

5. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder forelægger efter begrundet anmodning Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til TEUF. De oplysninger, som Kommissionen udbeder sig, skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaverne kræver. Hvis de forelagte oplysninger henviser til oplysninger, som på et tidligere tidspunkt er indgivet af virksomheder på myndighedens anmodning, underrettes virksomhederne herom. Kommissionen stiller i nødvendigt omfang oplysninger til rådighed for en anden myndighed af samme art i en anden medlemsstat, medmindre den myndighed, der har indgivet oplysningerne, har fremsat en udtrykkelig og begrundet anmodning om ikke at gøre det.

6. Med forbehold af kravene i stk. 7 skal de oplysninger, som er blevet indgivet til en myndighed, efter en begrundet anmodning stilles til rådighed for en anden myndighed i samme eller en anden medlemsstat, for BEREC og for RSPB, hvis det er nødvendigt for, at den ene eller den anden af disse myndigheder eller BEREC eller RSPB kan opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten.

7. Oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 181, stk. 1 og 3, herunder oplysninger indsamlet i forbindelse med en geografisk undersøgelse i henhold til artikel 183, og som af en national tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed betragtes som fortrolige i henhold til EU-regler og nationale regler om fortrolige oplysninger, behandles som fortrolige af Kommissionen, BEREC og alle andre berørte kompetente myndigheder. Kommissionen, BEREC og andre berørte kompetente myndigheder må ikke forhindres i rettidigt at udveksle oplysninger mellem hverandre med henblik på at gennemgå, overvåge og føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning.

8. Under iagttagelse af nationale regler om aktindsigt og med forbehold af EU-regler og nationale regler om kommerciel fortrolighed og beskyttelse af personoplysninger offentliggør de nationale tilsynsmyndigheder oplysninger, som bidrager til skabelsen af et åbent og konkurrencepræget marked.

9. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder offentliggør vilkårene for offentlighedens adgang til de i stk. 7 omhandlede oplysninger, herunder procedurer for opnåelse af en sådan adgang.

Artikel 183

Geografiske undersøgelser af netudrulning

1. Senest den [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] gennemfører de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder en geografisk undersøgelse af rækkevidden af elektroniske kommunikationsnet med bredbåndkapacitet ("bredbåndsnet"); en ny undersøgelse gennemføres mindst hvert tredje år derefter.

2. Den geografiske undersøgelse skal omfatte en undersøgelse af den nuværende geografiske rækkevidde af tilgængeligheden (lokaler, som infrastrukturen går igennem), paratheden (lokaler, der er tilsluttet) og udbredelsen (lokaler, hvor tjenesten er aktiv og funktionel) af hvert elektronisk kommunikationsnet, hvor det er relevant, idet der skelnes mellem boligsegmenter, forretningssegmenter og offentlige segmenter, inden for området, alt efter hvad der er påkrævet med henblik på de nationale tilsynsmyndigheders eller andre kompetente myndigheders opgaver i henhold til denne forordning. Den

geografiske undersøgelse skal også bidrage til anvendelsen af statsstøttereglerne, såfremt de relevante krav er opfyldt.

3. Den geografiske undersøgelse skal indeholde en prognose for rækkevidden af bredbåndsnet på dens område inden for en periode, der fastsættes af den relevante myndighed, herunder som minimum lokaler, som infrastrukturen går igennem, og, hvor det er relevant, lokaler, der er tilsluttet gigabitnet. Den geografiske undersøgelse skal bidrage til den kortlægning, der er nødvendig for anvendelsen af statsstøttereglerne, såfremt de relevante krav er opfyldt.

4. Den i stk. 3 omhandlede prognose skal indeholde alle relevante oplysninger, herunder oplysninger om enhver virksomheds eller offentlig myndigheds planlagte udrulning af net, der som minimum kan levere gigabitkonnektivitet. Til dette formål anmoder de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder virksomheder og offentlige myndigheder om sådanne oplysninger, i det omfang oplysningerne er til rådighed og kan fremlægges ved en rimelig indsats.

5. Den nationale tilsynsmyndighed træffer afgørelse for så vidt angår de opgaver, der specifikt er tildelt den i henhold til denne forordning om, i hvilket omfang det er hensigtsmæssigt at henholde sig til alle eller en del af de oplysninger, der indsamles som led i en sådan prognose.

6. Hvis en geografisk undersøgelse ikke foretages af den nationale tilsynsmyndighed, skal den foretages i samarbejde med denne myndighed, i det omfang den kan være relevant for myndighedens opgaver. De oplysninger, der indsamles som led i den geografiske undersøgelse, skal have en passende detaljeringsgrad på lokalt plan, om nødvendigt ned på adresseniveau, skal omfatte tilstrækkelige oplysninger om tjenestekvaliteten, herunder som minimum download- og uploadhastigheder, transmissionsmediet (trådløst eller kabelbaseret) og den anvendte teknologi, og skal behandles i overensstemmelse med artikel 182, stk. 6.

7. De nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder kan udpege et klart afgrænset område, hvorom det ud fra de oplysninger, der er indsamlet, og den eventuelle prognose, der er udarbejdet i henhold til stk. 1, fastslås, at der i den pågældende prognoseperiode ikke er nogen virksomhed eller offentlig myndighed, der har udrullet eller har planer om at udrulle et gigabitnet eller opgradere deres eksisterende elektroniske kommunikationsnet til et gigabitnet. De nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder offentliggør oplysninger om de udpegede områder.

8. Inden for et udpeget område kan de relevante myndigheder anmode virksomheder og offentlige myndigheder om at erklære, om de har til hensigt at udrulle gigabitnet i løbet af den relevante prognoseperiode. Når denne anmodning resulterer i en erklæring fra en virksomhed eller offentlig myndighed om, at den har til hensigt at gøre dette, kan den relevante myndighed kræve, at andre virksomheder og offentlige myndigheder erklærer en eventuel hensigt til at udrulle gigabitnet Den relevante myndighed præciserer, hvilke oplysninger sådanne erklæringer skal indeholde, så der sikres mindst samme detaljeringsgrad som den, der er taget i betragtning i den eventuelle prognose, jf. stk. 1.

9. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder indsamler data i overensstemmelse med en effektiv, om muligt automatiseret, objektiv, gennemsigtig og ikkediskriminerende procedure, hvorved ingen virksomheder på forhånd udelukkes.

10. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt lokale, regionale og nationale myndigheder med ansvar for tildeling af offentlige midler til etablering af elektroniske kommunikationsnet, til udformning af nationale

bredbåndsplaner, til fastsættelse af dækningsforpligtelser, der er knyttet til brugsrettigheder til radiofrekvenser, og til kontrol af udbuddet af tjenester, der er omfattet af forsyningspligt på deres område, tager hensyn til resultaterne af den geografiske undersøgelse og eventuelle udpegede områder, jf. stk. 1, 2 og 3. Med henblik på tildeling af offentlige midler til etablering af elektroniske kommunikationsnet tages der hensyn til resultaterne af de geografiske undersøgelser og de områder, der er udpeget i henhold til stk. 1, 2 og 3, i det omfang de er relevante og egnede til at opfylde de forpligtelser, der følger af anvendelsen af statsstøttereglerne. De myndigheder, der foretager den geografiske undersøgelse, videregiver disse resultater, på betingelse af at den modtagende myndighed sikrer samme grad af kommerciel fortrolighed som den afgivende myndighed, og underretter de parter, der gav oplysningerne. Disse resultater stilles også til rådighed for BEREC og Kommissionen efter anmodning og på samme betingelser.

11. Hvis de relevante oplysninger ikke er til rådighed på markedet, skal de kompetente myndigheder gøre de data fra de geografiske undersøgelser, der ikke er underlagt krav om kommerciel fortrolighed, direkte tilgængelige i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/1024, således at de kan genanvendes. De skal også, hvis sådanne værktøjer ikke er tilgængelige på markedet, stille it-værktøjer til rådighed, således at slutbrugerne sættes i stand til at fastslå, hvilken konnektivitet der er til rådighed i forskellige områder, med en detaljeringsgrad, som kan støtte dem i deres valg af operatør eller tjenesteudbyder.

12. Den nationale tilsynsmyndighed analyserer resultaterne af indsamlingen af oplysninger i forbindelse med en geografisk undersøgelse i henhold til denne artikel, og beslutter, om der er behov for at foretage en markedsundersøgelse som omhandlet i artikel 72 og 73. Den nationale tilsynsmyndighed offentliggør resultaterne af denne analyse i form af en rapport.

13. I perioden med overgang til fibernet skal den rapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 12, indeholde en analyse af oplysningerne i forbindelse med geografiske undersøgelser samt en analyse af de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 181 eller andre tilgængelige kilder, vedrørende priser på og kvaliteten af de tjenester, der er tilgængelige via kobber og fiber. Rapporten anvendes som led i vurderingen af de bæredygtighedsbetingelser, der er fastsat i artikel 57. Den første rapport offentliggøres senest den [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*].

Artikel 184

Høring og gennemsigtighed

1. Med undtagelse af spørgsmål, der er omfattet af artikel 86, 188 eller 189, giver de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder, når de i medfør af denne forordning agter at træffe foranstaltninger, eller når de agter at indføre begrænsninger i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1 og 2, som i væsentlig grad vil påvirke det relevante marked, de interesserede parter lejlighed til inden for en rimelig frist at fremsætte bemærkninger til udkastet til foranstaltninger; denne frist fastsættes under hensyn til sagens kompleksitet og må ikke være kortere end 30 dage.

2. Med henblik på denne forordnings artikel 31 underretter de kompetente myndigheder på tidspunktet for offentliggørelsen Kommissionen, RSPB, BEREC og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om ethvert udkast til foranstaltning, der falder ind under anvendelsesområdet for den sammenlignende eller konkurrenceprægede udvælgelsesprocedure i henhold til denne forordnings artikel 30, stk. 4, og som vedrører

brugen af harmoniserede radiofrekvenser med henblik på at muliggøre brugen heraf til trådløse bredbåndsnet og -tjenester.

3. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder offentliggør deres nationale høringsprocedurer via et centralt informationssted, hvor alle igangværende høringer kan tilgås.

4. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder gør resultaterne af høringsproceduren offentligt tilgængelige, medmindre de er fortrolige i henhold til EU-reglerne og de nationale regler om kommerciel fortrolighed.

Artikel 185

Høring af interesserede parter

1. De kompetente myndigheder tager i koordination med, hvis det er relevant, de nationale tilsynsmyndigheder for så vidt angår alle spørgsmål vedrørende slutbruger- og forbrugerrettigheder, herunder lige adgangs- og valgmuligheder for slutbrugere med handicap, i forbindelse med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, hensyn til synspunkter fra slutbrugere, navnlig forbrugere og slutbrugere med handicap, producenter og virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, navnlig når disse i væsentlig grad påvirker markedet.

2. De kompetente myndigheder opretter i koordination med, hvis det er relevant, de nationale tilsynsmyndigheder en høringsmekanisme, der er tilgængelig for slutbrugere med handicap, og som sikrer, at forbrugernes interesser i elektronisk kommunikation får tilstrækkelig vægt i tilsynsmyndighedernes beslutninger for så vidt angår spørgsmål vedrørende slutbruger- og forbrugerrettigheder i forbindelse med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester.

3. De berørte parter kan under vejledning af de kompetente myndigheder i koordination med, hvis det er relevant, de nationale tilsynsmyndigheder udvikle mekanismer, som inddrager forbrugere, brugergrupper og tjenesteudbydere, med det formål at fremme tjenesternes generelle kvalitet ved bl.a. at udvikle og overvåge adfærdskodekser og driftsstandarder.

4. Uden at dette berører anvendelsen af nationale regler, som er i overensstemmelse med EU-retten, til fremme af målene for kultur- og mediepolitikken, f.eks. kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme, kan de kompetente myndigheder i koordination med, hvis det er relevant, de nationale tilsynsmyndigheder fremme samarbejdet mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og sektorer, der interesserer sig for fremme af lovligt indhold i de elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Dette samarbejde kan også omfatte koordinering af de almennyttige oplysninger, som skal stilles til rådighed i henhold til artikel 105.

8.2. AFSNIT II: HARMONISERING

Artikel 186

Harmonisering

1. Hvis Kommissionen finder, at afvigelser i de nationale tilsynsmyndigheders eller andre kompetente myndigheders udførelse af de tilsynsopgaver, de er pålagt i henhold til denne forordning, kan skabe hindringer i det indre marked, kan den under iagttagelse af BEREC's eller, hvor det er relevant, RSPB's udtalelse vedtage henstillinger eller med forbehold af stk. 3 vedtage en afgørelse ved hjælp af gennemførelsesretsakter for at sikre

den harmoniserede anvendelse af denne forordning for at fremme opfyldelsen af de overordnede mål i artikel 3.

2. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder tager under udførelsen af deres opgaver hensyn til henstillinger som omhandlet i stk. 1. Vælger en national tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed at undlade at følge en henstilling, underretter den Kommissionen herom og begrunder sin holdning.

3. Afgørelser, der vedtages i henhold til stk. 1, omfatter kun fastlæggelse af en harmoniseret eller koordineret fremgangsmåde med henblik på at behandle følgende spørgsmål:

   a) inkonsekvent gennemførelse af almindelig regulering i praksis fra de nationale tilsynsmyndigheders side i forbindelse med regulering af markederne for elektronisk kommunikation i henhold til artikel 72 og 73, hvor det skaber hindringer for det indre marked; i sådanne beslutninger henvises der ikke til specifikke notifikationer fra de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 85; i sådanne tilfælde udarbejder Kommissionen ikke et udkast til afgørelse:

      (i) før der er gået mindst to år fra vedtagelsen af en henstilling fra Kommissionen om samme spørgsmål

      (ii) uden at tage hensyn til en udtalelse fra BEREC om det hensigtsmæssige i at vedtage en sådan afgørelse, som udarbejdes af BEREC senest tre måneder efter Kommissionens anmodning

   b) nummerering, herunder nummerserier, portabilitet for numre og identifikationsmidler, nummer- og adresseomsætningssystemer og adgang til beredskabstjenesterne via alarmkommunikation.

4. De i stk. 1 nævnte gennemførelsesretsakter vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 199, stk. 4.

5. BEREC kan på eget initiativ rådgive Kommissionen om, hvorvidt der bør vedtages en foranstaltning i henhold til stk. 1.

6. Hvis Kommissionen ikke har vedtaget en henstilling eller en afgørelse inden for et år fra datoen for vedtagelsen af en udtalelse fra BEREC, som påviser forskelle i de nationale tilsynsmyndigheders eller andre kompetente myndigheders gennemførelse af de tilsynsopgaver, der er anført i denne forordning, som kunne skabe hindringer i det indre marked, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om sine begrundelser for ikke at gøre dette og offentliggør disse begrundelser.

   Hvis Kommissionen har vedtaget en henstilling i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, men den inkonsekvente gennemførelse, der skaber hindringer i det indre marked, fortsætter i to år derefter, skal Kommissionen, med forbehold af denne artikels stk. 3, vedtage en afgørelse for at behandle de spørgsmål, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 199, stk. 4.

   Hvis Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse inden for yderligere et år fra enhver henstilling, der er vedtaget i henhold til stk. 1, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om sine begrundelser for ikke at gøre dette og offentliggør disse begrundelser.

Artikel 187

Standardisering

1. Kommissionen udarbejder og offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* en liste over ikkeobligatoriske standarder eller tekniske specifikationer, som skal danne grundlag for at fremme et harmoniseret udbud af elektroniske kommunikationsnet, elektroniske kommunikationstjenester og tilhørende faciliteter og tilknyttede tjenester. Om nødvendigt kan Kommissionen efter høring af det udvalg, der er nedsat ved direktiv (EU) 2015/1535, i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 1025/2012[93] anmode en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde standarder.

2. Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede tekniske standarder eller specifikationer i forbindelse med udbud af tjenester, tekniske grænseflader eller netfunktioner, i det omfang det er strengt nødvendigt for at sikre interoperabilitet mellem tjenester, end-to-end-konnektivitet, lettelse af udbyderskift og portabilitet for numre og identifikationsmidler og øge brugernes valgmuligheder.

3. Så længe der ikke er offentliggjort tekniske standarder eller specifikationer som anført i stk. 1, tilskynder medlemsstaterne til anvendelse af standarder eller tekniske specifikationer, der er vedtaget af de europæiske standardiseringsorganisationer. Hvis sådanne standarder eller specifikationer ikke foreligger, tilskynder medlemsstaterne til anvendelse af internationale standarder eller henstillinger, som er vedtaget af ITU, Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) eller Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC).

4. Hvor der foreligger internationale standarder, tilskynder medlemsstaterne de europæiske standardiseringsorganer til at benytte dem eller relevante dele af dem som grundlag for de standarder, som de udarbejder, undtagen i tilfælde, hvor sådanne internationale standarder eller relevante dele af standarder ville være virkningsløse. De standarder og tekniske specifikationer, der er omhandlet i stk. 1 eller i dette stykke, må ikke forhindre adgang, der måtte kræves i henhold til denne forordning, hvor dette er muligt.

5. Hvis de i stk. 1 omhandlede standarder eller specifikationer ikke er blevet korrekt implementeret, således at interoperabiliteten mellem tjenester i en eller flere medlemsstater ikke kan sikres, kan implementeringen af sådanne standarder eller specifikationer efter den i stk. 6 omhandlede procedure gøres obligatorisk i det omfang, det er strengt nødvendigt for at sikre interoperabiliteten og øge brugernes valgmuligheder.

6. Når Kommissionen påtænker at gøre implementering af bestemte tekniske standarder eller specifikationer obligatorisk, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* en opfordring til alle berørte parter om at fremsætte deres bemærkninger offentligt. Kommissionen gør ved hjælp af gennemførelsesretsakter implementering af de relevante

---

93 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

standarder eller tekniske specifikationer obligatorisk ved at betegne dem som obligatoriske standarder eller obligatoriske tekniske specifikationer i den liste over standarder eller tekniske specifikationer, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

7. Mener Kommissionen, at de i stk. 1 omhandlede standarder eller tekniske specifikationer ikke længere bidrager til udbud af harmoniserede elektroniske kommunikationstjenester, ikke længere opfylder forbrugernes behov eller hæmmer den teknologiske udvikling, skal den fjerne dem fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder eller tekniske specifikationer.

8. Mener Kommissionen, at de i stk. 6 omhandlede standarder eller specifikationer ikke længere bidrager til udbud af harmoniserede elektroniske kommunikationstjenester, ikke længere opfylder forbrugernes behov eller hæmmer den teknologiske udvikling, kan den træffe passende gennemførelsesforanstaltninger og ved hjælp af gennemførelsesretsakter fjerne disse standarder eller specifikationer fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder eller specifikationer.

9. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 6 og 8, vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 199, stk. 4.

10. Denne artikel gælder ikke for nogen af de væsentlige krav, grænsefladespecifikationer eller harmoniserede standarder, som direktiv 2014/53/EU finder anvendelse på.

8.3. AFSNIT III: BILÆGGELSE AF TVISTER

Artikel 188

Udenretslig bilæggelse af tvister

1. Den nationale tilsynsmyndighed eller en anden kompetent myndighed med ansvar for, eller mindst ét uafhængigt organ med dokumenteret ekspertise inden for, anvendelsen af denne forordnings artikel 95, 96, 97, 98 og 100 opføres som alternativ tvistbilæggelsesinstans i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/11/EU med henblik på at bilægge tvister mellem udbydere og forbrugere samt, hvor det er relevant og inden for det relevante organs mandat, mikrovirksomheder og små virksomheder, der følger af denne forordning, og som vedrører gennemførelsen af aftaler.

2. Vedrører en tvist parter i forskellige medlemsstater, koordinerer de kompetente organer, jf. stk. 1, deres indsats med henblik på at bilægge tvisten, uden at dette i øvrigt tilsidesætter direktiv 2013/11/EU.

3. Udbydere af internetadgangstjenester indfører gennemsigtige, enkle og effektive procedurer for behandling af klager fra slutbrugerne vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til artikel 93 og klager fra forbrugere, mikrovirksomheder og nonprofitorganisationer vedrørende rettigheder i henhold til bilag III, afsnit 5.

Artikel 189

Tvistbilæggelse mellem virksomheder

1. Opstår der en tvist i forbindelse med eksisterende forpligtelser, der følger af denne forordning, mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat eller mellem sådanne virksomheder og andre virksomheder i medlemsstaten, som gør brug af adgangs- eller samtrafikforpligtelser, eller mellem

udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat og udbydere af tilhørende faciliteter træffer den pågældende nationale tilsynsmyndighed efter anmodning fra den ene eller den anden af parterne en bindende afgørelse for at bilægge tvisten hurtigst muligt på grundlag af klare og effektive procedurer og under alle omstændigheder inden fire måneder, bortset fra i helt ekstraordinære tilfælde. Alle parter skal samarbejde fuldt ud med den nationale tilsynsmyndighed.

2. Ved bilæggelse af en tvist træffer den nationale tilsynsmyndighed afgørelser, der tilsigter at opfylde de overordnede mål i artikel 3. Forpligtelser, som den nationale tilsynsmyndighed pålægger en virksomhed som led i bilæggelsen af en tvist, skal være i overensstemmelse med denne forordning.

3. Den nationale tilsynsmyndigheds afgørelse offentliggøres, idet der dog tages hensyn til krav om kommerciel fortrolighed. Den nationale tilsynsmyndighed skal give de berørte parter en fuldstændig redegørelse for de grunde, som afgørelsen bygger på.

4. Proceduren i stk. 1, 2 og 3 hindrer ikke nogen af parterne i at indbringe sagen for en domstol.

Artikel 190

Tvistbilæggelse mellem parter i forskellige medlemsstater

1. Opstår der uenighed mellem virksomheder i forskellige medlemsstater på et område, der er omfattet af denne forordning, finder stk. 2, 3 og 4 anvendelse. Disse bestemmelser finder dog ikke anvendelse på tvister vedrørende radiofrekvenskoordinering, der er omfattet af artikel 14.

2. Alle parter kan forelægge tvisten for den eller de berørte nationale tilsynsmyndigheder. Hvis tvisten påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, underretter den eller de kompetente nationale tilsynsmyndigheder BEREC om tvisten for at finde en konsekvent løsning på tvisten i overensstemmelse med målene i artikel 3.

3. Hvis der er foretaget en sådan underretning, afgiver BEREC hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for fire måneder, bortset fra under ekstraordinære omstændigheder, en udtalelse, hvori den eller de berørte nationale tilsynsmyndigheder opfordres til at træffe konkrete foranstaltninger for at bilægge tvisten eller undlade handling.

4. Den eller de berørte nationale tilsynsmyndigheder afventer BEREC's udtalelse, før den/de tager skridt til at bilægge tvisten. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrence og beskytte slutbrugernes interesser, kan enhver af de kompetente nationale tilsynsmyndigheder, enten på parternes anmodning eller på eget initiativ, vedtage midlertidige foranstaltninger.

5. Enhver forpligtelse, som den nationale tilsynsmyndighed pålægger en virksomhed som led i bilæggelse af en tvist, skal være i overensstemmelse med denne forordning, tage hensyn til den udtalelse, som BEREC har vedtaget, og skal vedtages senest en måned efter udtalelsen.

6. Den i stk. 2 omhandlede procedure hindrer ikke nogen af parterne i at indbringe sagen for en domstol.

8.4. AFSNIT IV: SAMARBEJDE OM ØKOSYSTEMER

Artikel 191

Vejledning til fremme af samarbejde om økosystemer

1. Senest den [*12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] offentliggør BEREC efter høring af interessenterne og i tæt samarbejde med Kommissionen retningslinjer for at bistå udbydere af elektroniske kommunikationsnet og andre virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer, med anvendelsen af brancheпraksis og med at lette samarbejdet om tekniske og kommercielle spørgsmål i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationstjenester eller informationssamfundstjenester på en effektiv, økonomisk bæredygtig og pålidelig måde samt i forbindelse med udbud af innovative produkter og tjenester til gavn for slutbrugerne. Sådanne retningslinjer skal omfatte spørgsmål, der ligger uden for anvendelsesområdet for forpligtelserne i henhold til denne forordning, og som har indvirkning på udbuddet af elektroniske kommunikationstjenester eller informationssamfundstjenester.
2. Med støtte fra ODN fremmer BEREC et effektivt samarbejde mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet og virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer, idet det sikres, at et sådant samarbejde er i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i stk. 1. BEREC fremmer en sammenhængende anvendelse af disse retningslinjer, tilskynder til udvikling af fælles teknisk og kommerciel praksis og overvåger dens indvirkning på udbuddet af elektroniske kommunikationstjenester og informationssamfundstjenester på en effektiv, økonomisk bæredygtig og pålidelig måde.

Artikel 192

Faciliteten for den frivillige forligsprocedure

1. Efter anmodning fra udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller andre virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer, tilbyder de nationale tilsynsmyndigheder et forligsmøde mellem to udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller mellem en sådan udbyder og en anden virksomhed, der er aktiv inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer, om de tekniske og kommercielle ordninger, som er omfattet af de i artikel 191, stk. 1, omhandlede retningslinjer. Forligsmødet indkaldes af den nationale tilsynsmyndighed for den part, der indgiver anmodningen om forlig, medmindre parterne aftaler andet.
2. Senest 1 uge efter anmodningen om frivillig forligsprocedure underretter den nationale tilsynsmyndighed BEREC om sagens elementer. Senest to måneder efter anmodningen afgiver BEREC en udtalelse om sagens elementer og mulighederne for et effektivt samarbejde i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 191.
3. I samarbejde med BEREC indkalder den nationale tilsynsmyndighed, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, parterne til møde senest tre måneder efter indgivelsen af anmodningen om faciliteten for den frivillige forligsprocedure. Senest en måned efter mødet forelægger den nationale tilsynsmyndighed under hensyntagen til BEREC's udtalelse en skriftlig redegørelse for mødet, herunder følgende oplysninger:
    a) de involverede parters synspunkter

b) de næste mulige skridt

c) elementer, om hvilke der blev opnået enighed, hvis de er relevante, og hvis begge parter var til stede på mødet

d) de muligheder, som den nationale tilsynsmyndighed har foreslået med henblik på effektivt samarbejde, hvis begge parter var til stede på mødet, og der ikke blev opnået enighed.

Artikel 193

Rapportering om og gennemgang af, hvordan samarbejdet om økosystemer fungerer

Senest den [*24 måneder efter datoen for denne forordnings anvendelse og derefter hvert andet år*] offentliggør BEREC en rapport om virkningerne af anvendelsen af de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 191, stk. 1, på det effektive samarbejde om økosystemer samt på funktionen af faciliteten for den frivillige forligsprocedure, der er omhandlet i artikel 192.

Senest den [*36 måneder efter datoen for denne forordnings anvendelse*] gennemgår Kommissionen, hvordan økosystemsamarbejdet fungerer, under hensyntagen til BEREC's rapport som omhandlet i stk. 1.

8.5. AFSNIT V: OVERHOLDELSE AF REGLERNE OG KLAGEADGANG

Artikel 194

Ændring af rettigheder og forpligtelser i henhold til den generelle tilladelse og individuelle tilladelser med hensyn til knappe ressourcer

1. Rettigheder, betingelser og procedurer vedrørende den generelle tilladelse og brugsrettigheder til radiofrekvenser eller nummerressourcer eller tilladelser til at installere faciliteter kan kun ændres i objektivt begrundede tilfælde og på en forholdsmæssigt afpasset måde, idet der, hvor det er rimeligt, tages hensyn til de specifikke betingelser, der gælder for brugsrettigheder til radiofrekvenser eller nummerressourcer, som kan overdrages.

2. Medmindre de foreslåede ændringer er beskedne og er aftalt med rettighedshaveren eller indehaveren af den generelle tilladelse, skal hensigten om at foretage sådanne ændringer meddeles i tilstrækkelig god tid. Rettighedshavere eller indehavere af den generelle tilladelse og andre interesserede parter, herunder brugere og forbrugere, skal have tilstrækkelig tid til at give udtryk for deres synspunkter om de foreslåede ændringer. Denne frist må kun i særlige tilfælde være mindre end fire uger. De nationale kompetente myndigheder offentliggør ændringerne sammen med begrundelsen herfor.

Artikel 195

Begrænsning eller tilbagekaldelse af rettigheder

1. Med forbehold af artikel 196, stk. 10 og 11, må de kompetente myndigheder ikke begrænse eller tilbagekalde brugsrettigheder til radiofrekvenser eller til nummerressourcer, der er tildelt for en begrænset periode, inden udløbet af den periode, for hvilken de er tildelt, undtagen i begrundede tilfælde i medfør af stk. 2 og, hvor det er relevant, i overensstemmelse med artikel 20, 21 eller 50 og af relevante nationale bestemmelser om kompensation for tilbagekaldelse af rettigheder.

2. De kompetente myndigheder kan begrænse eller tilbagekalde brugsrettigheder til andre radiofrekvenser end dem, der tildeles for en ubegrænset periode, hvis det er nødvendigt for at sikre en effektiv og hensigtsmæssig udnyttelse af radiofrekvenserne eller gennemførelsen af de tekniske harmoniseringsforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 4 i afgørelse 676/2002/EF. En sådan afgørelse baseres på forud fastsatte og klart definerede procedurer i henhold til national ret i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og ikkediskrimination. I tilfælde hvor brugsrettigheder er blevet tildelt for en bestemt periode, har rettighedshaverne, medmindre andet er fastsat på tidspunktet for tildelingen af rettigheden, ret til at modtage en passende kompensation for de direkte omkostninger ved migrering eller omfordeling af radiofrekvenser i overensstemmelse med national ret.

3. En ændring i brugen af radiofrekvenserne som følge af anvendelsen af artikel 16, stk. 1 eller 2, er ikke i sig selv en begrundelse for at tilbagekalde en brugsrettighed til radiofrekvenser.

4. Enhver plan om at begrænse eller tilbagekalde rettigheder i henhold til den generelle tilladelse eller individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller nummerressourcer uden samtykke fra rettighedshaveren skal underkastes en høring af de berørte parter i overensstemmelse med artikel 185.

Artikel 196

Overholdelse af betingelserne for den generelle tilladelse og forpligtelser og betingelser for brugsrettigheder til radiofrekvenser, nummerressourcer, specifikke forpligtelser og foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse

1. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder overvåger og fører tilsyn med overholdelsen af betingelserne for den generelle tilladelse, jf. artikel 9, stk. 4, af forpligtelserne og betingelserne for brugsrettigheder til radiofrekvenser, jf. artikel 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 33 og 34, for nummerressourcer, jf. artikel 46, 49 og 50, og af de specifikke forpligtelser, der er omhandlet i del V.

2. De nationale tilsynsmyndigheder og de kompetente myndigheder gives beføjelse til i overensstemmelse med artikel 181 at pålægge virksomheder, der er omfattet af den generelle tilladelse, eller som har brugsrettigheder til radiofrekvenser eller til nummerressourcer, at fremlægge alle de oplysninger, der måtte være nødvendige for at kontrollere, om betingelserne for den generelle tilladelse eller forpligtelserne og betingelserne i forbindelse med brugsrettigheder til radiofrekvenser og nummerressourcer eller de specifikke forpligtelser i del V overholdes.

3. Hvis en kompetent myndighed konstaterer, at en virksomhed ikke overholder en eller flere af betingelserne for den generelle tilladelse eller forpligtelserne og betingelserne i forbindelse med brugsrettigheder til radiofrekvenser eller til nummerressourcer eller de specifikke forpligtelser, der nævnes i del V, underretter den virksomheden herom og giver den mulighed for at fremføre sine synspunkter inden for en rimelig frist.

4. Den kompetente myndighed har beføjelse til at kræve, at overtrædelsen, jf. stk. 3, ophører øjeblikkeligt eller inden for en rimelig frist, og tager passende og forholdsmæssigt afpassede skridt for at sikre, at betingelserne overholdes.

I den forbindelse bemyndiges de kompetente myndigheder til at:

a) iværksætte afskrækkende økonomiske sanktioner, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, herunder periodiske sanktioner med tilbagevirkende kraft

b) give påbud om at indstille eller udsætte leveringen af en tjeneste eller bundtede tjenester, som, hvis den fortsatte, i alvorlig grad ville kunne skade konkurrencen, indtil adgangsforpligtelser pålagt efter udarbejdelsen af en markedsanalyse i henhold til artikel 73 er opfyldt.

De kompetente myndigheder skal straks meddele foranstaltningerne og begrundelsen herfor den pågældende virksomhed, og denne skal have en rimelig frist til at efterkomme foranstaltningerne.

5. Medlemsstaterne fastsætter, hvor det er nødvendigt, bestemmelser om sanktioner, herunder bøder og forhåndsfastsatte eller periodiske sanktioner af ikkestrafferetlig karakter, for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning eller bindende afgørelser truffet af Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder i henhold til denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

6. Uanset stk. 3 og 4 bemyndiger medlemsstaterne den kompetente myndighed til, hvor det er relevant, at iværksætte økonomiske sanktioner over for virksomhederne, hvis de ikke fremlægger oplysninger i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat efter artikel 181, stk. 3, første afsnit, litra a) eller b), og deres forpligtelser vedrørende gennemsigtighed, inden for en rimelig frist, der fastlægges af den kompetente myndighed.

7. Medlemsstaterne fastlægger sanktioner inden for rammerne af den procedure, der er omhandlet i artikel 183, stk. 8, alene når en virksomhed eller offentlig myndighed forsætligt eller groft uagtsomt har afgivet vildledende, fejlagtige eller ufuldstændige oplysninger.

8. Som led i fastsættelsen af bøder eller periodiske sanktioner, der skal pålægges en virksomhed eller offentlig myndighed for bevidst eller groft uagtsomt at have afgivet vildledende, fejlagtige eller ufuldstændige oplysninger, inden for rammerne af den procedure, der er omhandlet i artikel 183, stk. 8, skal der bl.a. tages hensyn til, om adfærden hos virksomheden eller den offentlige myndighed har haft en negativ indvirkning på konkurrencen, og navnlig om virksomheden eller den offentlige myndighed i modsætning til de oplysninger, der oprindeligt blev afgivet eller enhver ajourføring heraf, enten har udrullet, udvidet eller opgraderet et net, eller ikke har udrullet et net, og har undladt at give en objektiv begrundelse for denne ændring af planen.

9. Ved alvorlige eller gentagne overtrædelser af betingelserne for den generelle tilladelse eller af forpligtelserne og betingelserne i forbindelse med brugsrettigheder til radiofrekvenser og nummerressourcer eller af de specifikke forpligtelser, der er omhandlet i del V, giver medlemsstaterne de kompetente myndigheder, hvis de i denne artikels stk. 3 og 4 omhandlede foranstaltninger til sikring af betingelsernes overholdelse har været virkningsløse, beføjelse til at hindre en virksomhed i fortsat at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller suspendere eller tilbagekalde disse brugsrettigheder. Sådanne sanktioner kan anvendes for en periode svarende til overtrædelsens varighed, selv om overtrædelsen efterfølgende er bragt til ophør.

10. Efter at foranstaltningerne til afhjælpning af manglende overholdelse i henhold til forordningen om cybersikkerhed er udtømt, inddrager den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor net og tjenester leveres, efter anmodning fra den kompetente myndighed, der er udpeget i henhold til forordningen om cybersikkerhed, som skal

erstatte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881, retten til at udbyde net og tjenester i henhold til den generelle tilladelse eller individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser i henhold til artikel 9, stk. 4, litra d), og artikel 20 i tilfælde, hvor udbyderen ikke opfylder kravene til IKT-forsyningskædens sikkerhed i henhold til forordningen om cybersikkerhed.

11. Uanset nærværende artikels stk. 3, 4 og 9, og uden at det berører artikel 39 om EU-tilladelse til brug af satellitradiofrekvenser, kan den kompetente myndighed, træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at afhjælpe situationen, inden der træffes en endelig afgørelse, såfremt den har bevis for en overtrædelse af betingelserne for den generelle tilladelse, af forpligtelserne og betingelserne i forbindelse med brugsrettigheder til radiofrekvenser og nummerressourcer eller af de specifikke forpligtelser, der er omhandlet i del V, som udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, eller risiko for at skabe alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller andre brugere af radiofrekvenser. Den kompetente myndighed skal give den pågældende virksomhed mulighed for at fremføre sine synspunkter og foreslå eventuel afhjælpning. Når det er hensigtsmæssigt, kan den kompetente myndighed bekræfte de foreløbige foranstaltninger, der højst kan gælde i tre måneder, men som i tilfælde, hvor håndhævelsesprocedurerne ikke er afsluttet, kan forlænges med indtil tre måneder.

Artikel 197

Klageadgang

1. Enhver bruger eller enhver virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller tilhørende faciliteter, og som berøres af en kompetent myndigheds afgørelse, kan påklage denne til en klageinstans, som er uafhængig af de involverede parter og af indblanding udefra eller politisk pres, der kan forhindre en uafhængig vurdering af sager, som den skal behandle. Denne instans, som kan være en domstol, skal have den nødvendige ekspertise til at udføre sine funktioner effektivt.
2. Klagesagen har ikke opsættende virkning for den afgørelse, som den kompetente myndighed har truffet, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret.
3. Når den i stk. 1 omhandlede klageinstans ikke har domstolskarakter, begrundes dens afgørelser altid skriftligt. I sådanne tilfælde kan dens afgørelser desuden indbringes for en ret i en medlemsstat, jf. artikel 267 i TEUF.
4. Medlemsstaterne sikrer, at klagemekanismen er effektiv.

8.6. AFSNIT VI: AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 198

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter som omhandlet i artikel 22, stk. 3, artikel 39, stk. 4, litra f), artikel 82, stk. 1, artikel 103, stk. 5, artikel 106, stk. 8, og artikel 114, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder senest ni måneder inden udløbet af

femårsperioden en rapport om delegationen af beføjelser. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 22, stk. 3, artikel 82, stk. 1, artikel 103, stk. 5, og artikel 106, stk. 8, og 114 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 22, stk. 3, artikel 82, stk. 1, artikel 103, stk. 5, artikel 106, stk. 8, og artikel 114, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 199

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Kommunikationsudvalget, som er nedsat i henhold direktiv (EU) 2018/1972. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. For så vidt angår de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 14, stk. 8, artikel 17, stk. 3, og artikel 45, stk. 3, bistås Kommissionen af Frekvensudvalget, der er nedsat i henhold til artikel 3, stk. 1, i beslutning nr. 676/2002/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 200

Udveksling af oplysninger

1. Kommissionen giver Kommunikationsudvalget alle relevante oplysninger om resultatet af de møder, der med jævne mellemrum holdes med repræsentanter for netoperatører, tjenesteudbydere, brugere, forbrugere, producenter og fagforeninger samt tredjelande og internationale organisationer.

2. Kommunikationsudvalget fremmer under hensyntagen til Unionens politik inden for elektronisk kommunikation udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen om status og udvikling inden for regulering af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Artikel 201

Offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at ajourførte oplysninger om gennemførelsen af denne forordning gøres offentligt tilgængelige på en måde, der sikrer, at alle berørte parter har let adgang til disse oplysninger. De offentliggør en meddelelse i deres officielle tidende om, hvordan og hvor oplysningerne offentliggøres. Den første af sådanne meddelelser offentliggøres inden den [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden], og derefter offentliggøres der en meddelelse, hver gang oplysningerne i den første meddelelse ændres.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen en kopi af disse meddelelser, når de offentliggøres. Kommissionen videregiver i givet fald oplysningerne til Kommunikationsudvalget.
3. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, betingelser, procedurer, gebyrer, afgifter og afgørelser i forbindelse med generelle tilladelser, brugsrettigheder og tilladelser til at installere faciliteter offentliggøres og ajourføres på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.
4. Hvis oplysningerne i stk. 3, navnlig oplysninger om betingelser og procedurer for tilladelse til at installere faciliteter, føres af andre instanser, træffer den kompetente myndighed under hensyntagen til de dermed forbundne omkostninger alle rimelige foranstaltninger for at oprette en brugervenlig oversigt over disse oplysninger, herunder oplysninger om de respektive kompetente statslige niveauer og deres myndigheder, med henblik på at lette ansøgningerne om tilladelse til at installere faciliteter.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der offentliggøres oplysninger om de specifikke forpligtelser, der pålægges virksomhederne i henhold til denne forordning, med angivelse af det specifikke produkt og den specifikke tjeneste og de geografiske markeder. Med forbehold af behovet for at beskytte kommerciel fortrolighed, sikrer de, at ajourførte oplysninger gøres offentligt tilgængelige på en måde, der sikrer, at alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.
6. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, de har offentliggjort i henhold til stk. 5. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed i lettilgængelig form og videregiver dem til Kommunikationsudvalget, når det er relevant.

Artikel 202

Anvendelse af europæiske virksomhedstegnebøger

Ved anvendelsen af denne forordning fremmer og anvender medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt BEREC, RSPB, ODN og Kommissionen de europæiske virksomhedstegnebøger, der etableres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning [XXX][94].

[94] [Indsæt henvisning til forordningen om etablering af europæiske virksomhedstegnebøger, når Kommissionens forslag er vedtaget].

Artikel 203

Underretning og overvågning

De nationale tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen om, hvilke virksomheder der i henhold til denne forordning er udpeget som havende en stærk markedsposition, og hvilke forpligtelser de pålægges i medfør af forordningen. Enhver ændring, der har betydning for de forpligtelser, der pålægges virksomheder, eller hvilke virksomheder der er omfattet af denne forordning, skal straks meddeles Kommissionen.

Artikel 204

Revisionsprocedurer

1. Senest den [*60 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] og hvert femte år derefter undersøger Kommissionen, hvorledes denne forordning fungerer, og aflægger beretning herom til Europa-Parlamentet og Rådet.
2. Disse undersøgelser skal omfatte evaluering navnlig af indvirkningen på markedet af artikel 69 og 83, og hvorvidt forhånds- og andre interventionsbeføjelser i medfør af denne forordning er tilstrækkelige til at give de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at sikre, at konkurrencen på markederne for elektronisk kommunikation fortsat blomstrer til gavn for slutbrugerne.
3. Med henblik på denne artikel kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om oplysninger, som stilles til rådighed uden unødig forsinkelse.
4. BEREC offentliggør senest den [*36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] og derefter hvert tredje år en rapport om den nationale gennemførelse af den generelle tilladelse, dens funktion og indvirkningen på det indre markeds funktion.
5. Kommissionen kan under hensyntagen til BEREC's rapport fremsætte et lovgivningsforslag om ændring af disse bestemmelser, hvis den finder det nødvendigt for at afhjælpe hindringer for et velfungerende indre marked.

Artikel 205

Overgangsbestemmelser vedrørende skabelonen til aftaleresuméer

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2243[95] finder fortsat tilsvarende anvendelse med henblik på at fastsætte en skabelon til aftaleresuméer, der skal anvendes af udbydere af internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester til at opfylde deres forpligtelser i henhold til nærværende forordnings artikel 95, stk. 2, frem til anvendelsesdatoen for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nævnte artikel.

Artikel 206

Ændring af forordning (EU) 2015/2120

I forordning (EU) 2015/2120 foretages følgende ændringer:

[95] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2243 af 17. december 2019 om fastlæggelse af en skabelon for aftaleresuméer til anvendelse for udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 (EUT L 336 af 30.12.2019, s. 274, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2243/oj).

a) Titlen affattes således:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation

b) Artikel 1, stk. 1 og 2, udgår

c) Artikel 2, nr. 1) og 2), udgår

d) Artikel 3, 4, 5 og 9 udgår

e) Artikel 6, første afsnit, udgår

f) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 2, litra a), b), c) og d), udgår

b) Stk. 3 og 4 udgår.

Artikel 207

Ændring af direktiv 2002/58/EF

Artikel 7, 8, 10, 11 og 12 i direktiv 2002/58/EF udgår.

Henvisninger til artikel 8 i direktiv 2002/58/EF læses som henvisninger til artikel 109 i nærværende forordning.

Artikel 208

Ændring af afgørelse nr. 676/2002/EF

I artikel 4 i afgørelse 676/2002/EF indsættes følgende stykke:

"2a. Med henblik på udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der kan påvirke Unionens eller dens medlemsstaters sikkerhed eller teknologiske suverænitet, kan Kommissionen kræve, at medlemsstaterne fastlægger fælles holdninger med henblik på deres deltagelse i CEPT's aktiviteter.

Kommissionen følger proceduren i artikel 3, stk. 3."

Artikel 209

Ophævelse

Forordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 og afgørelse 243/2012/EU ophæves med virkning fra den [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Henvisninger til forordning (EU) 2018/1971, direktiv (EU) 2018/1972 og afgørelse 243/2012/EU læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 210

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på [tyvendedagen] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den finder anvendelse fra den [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

3. Uanset stk. 2 gælder følgende:

a) Artikel 38, 39 og 40 finder anvendelse fra den [12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning].

De nationale kompetente myndigheder, der har fået tildelt beføjelser med hensyn til den generelle tilladelse i henhold til direktiv (EU) 2018/1972, fortsætter med at udøve deres funktioner indtil senest den [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Virksomheder, der har tilladelse til at udbyde satellitkommunikation i henhold til direktiv (EU) 2018/1972, bevarer rettighederne hertil og er underlagt de respektive betingelser og forpligtelser indtil den [36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]

b) Artikel 115, stk. 1, litra a), finder anvendelse fra den [*12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning*].

Andre kompetente myndigheder end de nationale tilsynsmyndigheder, der har fået tildelt beføjelser med hensyn til den generelle tilladelse i henhold til direktiv (EU) 2018/1972, kan fortsætte med at udøve deres funktioner indtil senest den [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME 3
1.1. Forslagets/initiativets betegnelse 3
1.2. Berørt(e) politikområde(r) 3
1.3. Mål 3
1.3.1. Generelt/generelle mål 3
1.3.2. Specifikt/specifikke mål 3
1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er) 3
1.3.4. Resultatindikatorer 3
1.4. Forslaget/initiativet vedrører 4
1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet 4
1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet 4
1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis 4
1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art 4
1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter 5
1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling 5
1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger 6
1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r) 6
2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER 8
2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering 8
2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er) 8
2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi 8
2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem 8
2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning) 8
2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder 9
3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER 10
3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet 10
3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne 12

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne 12
3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget 12
3.2.1.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter 17
3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger 22
3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne 24
3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget 24
3.2.3.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter 24
3.2.3.3. Bevillinger i alt 24
3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer 25
3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget 25
3.2.4.2. Finansieret over eksterne formålsbestemte indtægter 26
3.2.4.3. Samlet behov for menneskelige ressourcer 26
3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer 28
3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme 28
3.2.7. Bidrag fra tredjemand 28
3.3. Anslåede virkninger for indtægterne 29
4. DIGITALE DIMENSIONER 29
4.1. Krav af digital relevans 30
4.2. Data 30
4.3. Digitale løsninger 31
4.4. Vurdering af interoperabilitet 31
4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse 32

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retsakten om digitale net

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Forslaget vedrører politikområder, der er knyttet til udviklingen af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, med fokus på at sikre en gnidningsløs og rettidig overgang til digitale net af høj kvalitet, som er robuste og fremtidssikrede. Det har til formål at fastsætte de lovgivningsmæssige betingelser for et indre marked for konnektivitet, der tilskynder til investeringer i faste, mobile og satellitnet (herunder fibernet, 5G af høj kvalitet, fremtidige 6G-net og avancerede mobile satellitkommunikationssystemer) og understøtter de konnektivitetsbehov, der opstår som følge af nye teknologier såsom kunstig intelligens, tingenes internet (IoT), kvantekommunikation og avancerede cloudtjenester. Ved at modernisere den nuværende ramme har initiativet til formål at fremme effektive investeringer, styrke bæredygtig konkurrence og mindske teknologiske afhængigheder og dermed støtte Den Europæiske Unions konkurrenceevne og modstandsdygtighed på lang sigt.

Forslaget har til formål at fjerne vedvarende hindringer for grænseoverskridende udbud af elektroniske kommunikationstjenester og at forbedre den reguleringsmæssige sammenhæng og forudsigelighed på tværs af medlemsstaterne. Med henblik herpå foreslås tilpasninger af reguleringsmæssige kompetencer og forvaltningsstrukturer, herunder en styrket harmonisering af vilkårene for frekvenstilladelser og en mere ensartet anvendelse af EU-reglerne. Disse foranstaltninger har til formål at styrke det indre markeds funktion, skabe stordriftsfordele for udbydere og sikre, at forbrugere og virksomheder i hele Unionen har adgang til konnektivitetstjenester af høj kvalitet.

Desuden bidrager initiativet til Unionens politikker vedrørende sikkerhed, modstandsdygtighed og beredskab. Elektroniske kommunikationsnet, herunder satellitbaserede systemer, udgør kritisk infrastruktur, der er afgørende for, at økonomien, offentlige tjenester og samfundet som helhed kan fungere. Forslaget omfatter derfor foranstaltninger til støtte for udvikling og integration af avancerede ikkejordbaserede net, håndtering af interferensudfordringer og forbedring af pålideligheden og sikkerheden af forbindelser på tværs af alle regioner. Ved at styrke Europas digitale modstandsdygtighed, sikre robuste kommunikationskapaciteter og støtte strategisk autonomi på centrale teknologiske områder, imødekommer initiativet de prioriteter, der er skitseret i de seneste rapporter på højt niveau, og bidrager til Unionens bredere beredskabs- og sikkerhedsmål.

1.3. Mål

1.3.1. Generelt/generelle mål

Initiativets overordnede mål er at forberede EU på **overgangen til fremtidige digitale net af høj kvalitet, der er pålidelige og modstandsdygtige**, i overensstemmelse med de prioriteter for konkurrenceevne, det indre marked og beredskab, der er identificeret i rapporterne fra Draghi, Letta og Niinistö. At sikre avanceret konnektivitet for alle regioner, herunder landdistrikter og fjerntliggende områder, er afgørende for at opretholde Europas økonomiske styrke, sociale standarder og teknologiske førerposition.

For at opnå dette har forslaget til formål at indføre regler, der gør det lettere at investere i og udvikle moderne digitale net. Det betyder at støtte overgangen fra gamle kobberlinjer til fiber, at fremskynde udrulningen af 5G-net af høj kvalitet og fremtidige 6G-net samt at bane vejen for væksten af anden trådløs og cloudbaseret infrastruktur. Disse avancerede net er afgørende for teknologier, der kræver hurtige realtidsdata og kunstig intelligens, såsom forbundne enheder, selvkørende biler, intelligente energisystemer og automatiseret industri. En styrkelse af disse fundamenter vil hjælpe EU med at forblive konkurrencedygtig i den globale økonomi.

Målet indebærer også en yderligere uddybning af det indre marked for konnektivitet ved at forbedre den reguleringsmæssige sammenhæng, forudsigeligheden og leveringen af tjenesteydelser. Endelig understreger forslaget, i tråd med Niinistörapporten, den rolle, som elektronisk kommunikation, herunder satellitbaserede systemer, spiller for at styrke EU's sikkerhed, modstandsdygtighed og beredskab.

1.3.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr. 1

Hurtig udrulning og ibrugtagning af fiber

Dette mål fokuserer på at fremskynde udrulningen af fibernet og fremme anvendelsen af fiberbaserede tjenester i hele EU. Målet er at sikre højhastighedsforbindelser af høj kvalitet til samfundet og økonomien, samtidig med at bæredygtig konkurrence og effektive investeringer støttes. Initiativet har også til formål at lette grænseoverskridende tjenesteydelser og strømline de lovgivningsmæssige rammer for at gøre markedet mere effektivt for alle interessenter.

Specifikt mål nr. 2

Afhjælpning af forskellene i kvaliteten af mobilnet

Dette mål har til formål at forbedre mobilnettets ydeevne, så den matcher de globale frontløbere. Det lægger vægt på investeringer i 5G-net af høj kvalitet, netfortætning og udrulning af det fremtidige 6G-net for at forbedre download- og uploadhastigheder, reducere latenstid og levere bedre samlet konnektivitet for forbrugere og virksomheder. Opnåelsen af dette vil frigøre mobilnettenes fulde innovationspotentiale på tværs af flere sektorer i hele det indre marked.

Specifikt mål nr. 3

Udvidelse af paneuropæiske net og tjenester

Dette mål har til formål at lette netdriften og leveringen af tjenesteydelser på tværs af det indre marked samt udrulningen af avancerede infrastrukturer, herunder LEO-satellitkonstellationer, sammen med jordbaserede net. Målet er at fjerne lovgivningsmæssige barrierer, fremme integrationen af satellit- og jordbaserede teknologier og støtte transformative teknologier såsom cloudbaserede net, der anvender og understøtter kunstig intelligens, samtidig med at Europas industrielle kapacitet og strategiske autonomi i rumsektoren og den digitale sektor styrkes.

Dette er tæt forbundet med mål nr. 4 om at uddybe det indre marked for konnektivitet gennem bl.a. et styrket forvaltningssystem.

1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

1. Overgangen til fibernet

De foreslåede foranstaltninger vedrørende fiberudrulning fokuserer på at fremskynde udrulningen og ibrugtagningen af FTTH-net, samtidig med at adgangsreguleringen forbedres. De effektive elementer i den eksisterende ramme bevares, men der lægges vægt på markedsbaserede, mindre indgribende reguleringsforanstaltninger, hvor det er relevant. De forventede virkninger af de foreslåede foranstaltninger omfatter øget fiberdækning (op til 98 % inden 2035) og ibrugtagning (op til 78 %), højere internethastigheder, positive BNP-effekter og reduceret CO_2-udledning. Dette kommer forbrugere og virksomheder, der får adgang til hurtigere og mere pålidelig forbindelser, til gode, mens netoperatørerne drager fordel af klarere regler og forudsigelige investeringsvilkår.

2. Frekvensforvaltning

Med hensyn til frekvenser afvejer de foreslåede foranstaltninger den nødvendige harmonisering med fleksibilitet for medlemsstaterne og sikrer i første omgang blød harmonisering og kun mere omfattende foranstaltninger, hvis der fortsat er forskelle. Denne tilgang giver retssikkerhed, mindsker investeringsrisici og understøtter udrulning af frekvenser i stor skala og på tværs af grænserne til 5G-net og fremtidige 6G-net. Målgrupperne omfatter mobiloperatører, investorer og slutbrugere, som vil drage fordel af hurtigere netudrulning, forbedret dækning og innovative tjenester, samtidig med at der gives mulighed for omkostningseffektiv konnektivitet i områder, hvor fibernet ikke er rentabelt, herunder gennem fast trådløs adgang eller satellitløsninger.

3. Tilladelse

Forslaget indfører en samlet tilladelse til jordbaserede net og en EU-tilladelse til satellitfrekvenser, hvilket mindsker de administrative og overholdelsesrelaterede byrder. Dette sikrer reguleringsmæssig sammenhæng, gennemsigtighed og forudsigelighed, navnlig til gavn for SMV'er og nye markedsdeltagere ved at mindske adgangsbarrierene og muliggøre hurtigere udrulning af tjenester. Satellitoperatører vil få harmoniserede procedurer, mindre reguleringsmæssig fragmentering og strategisk brug af frekvenser, hvilket understøtter paneuropæiske eller globale konnektivitetsprojekter og øger modstandsdygtigheden, sikkerheden og kontinuiteten i tjenesten for slutbrugerne.

4. Forvaltning

Det foreslåede forvaltningssystem sikrer kontinuitet og styrker samtidig koordineringen på EU-plan. Det bygger på BEREC's og BEREC-kontorets eksisterende struktur og opgraderer Frekvenspolitikgruppen fra en ekspertgruppe i Kommissionen til et organ svarende til BEREC, der støttes af et sekretariat fra Kontoret for Digitale Net (ODN), som skal erstatte BEREC-kontoret. Dette øger effektiviteten af frekvensforvaltningen og forbedrer sammenhængen mellem BEREC og Frekvenspolitikgruppen. Beslutningsbeføjelserne forbliver hos Kommissionen, hvilket opretholder en stærk dimension vedrørende det indre marked, mens Kontoret for Digitale Net (baseret på det styrkede BEREC-kontor) yder administrative tjenester og støttetjenester til begge organer. Denne tilgang sikrer de ønskede fordele, herunder forbedret koordinering, overvågning og rådgivningsstøtte, med moderate

omkostninger, og supplerer de øvrige foranstaltninger vedrørende fiber, frekvenser og tilladelser.

1.3.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

1. Hurtig udrulning og ibrugtagning af fiber

Fremskridt med udrulningen og anvendelsen af fibernet vil blive overvåget ved hjælp af indikatorer, der måler både dækning og brug. Nøgleparametre omfatter antallet af FTTH-hjem, der er dækket, og procentdelen af husstande, der er nået, antallet af FTTH-hjem, der er tilsluttet, samt ibrugtagningen af FTTH-tjenester. Disse indikatorer vil gøre det muligt at vurdere, hvor hurtigt fibernet udrulles og tages i brug i hele EU, og om det lykkes med initiativet at sikre digital konnektivitet af høj kvalitet og med høj hastighed for forbrugere og virksomheder.

2. Afhjælpning af forskellene i kvaliteten af mobilnet

For at spore forbedringer i mobilnettets kvalitet vil initiativet anvende en kombination af indikatorer for dækning, frekvenser og tjenestekvalitet. Disse omfatter dækning og tilgængelighed af selvstændige 5G-net, befolkningsdækning af 5G-net på mellembåndet samt frekvensparathed målt i MHz pr. indbygger i 5G- og fremtidige 6G-pionerbånd. Yderligere indikatorer omfatter tjenestekvalitet og brugeroplevelse, den tid det tager at opnå frekvenstilladelse, antallet af licenser med betingelser for delt brug og mængden af frekvenser, der bruges af flere brugere eller kategorier. Tilsammen vil disse målepunkter vise, om EU er ved at indhente de globale ledere inden for mobilkonnektivitet og skabe grobund for innovative applikationer.

3. Udvidelse af paneuropæiske net og tjenester

Effektiviteten af bestræbelserne på at udvide paneuropæiske net og tjenester vil blive vurderet ved hjælp af indikatorer vedrørende udbydertilladelser og satellitoperationer. Disse omfatter antallet af udbydere, der benytter den generelle tilladelsesordning på tværs af grænserne, antallet af nye indehavere af EU-satellittilladelser og antallet af operatører, der udvælges gennem centraliserede procedurer for harmoniserede satellitbånd. Yderligere målepunkter omfatter den tid, der kræves for at gennemføre satellittilladelsesprocesser, samt antallet af interferensproblemer, der håndteres rettidigt og effektivt, hvilket afspejler pålideligheden og integrationen af den paneuropæiske digitale infrastruktur.

4. Uddybning af det indre marked for konnektivitet

Opfyldelsen af målene for det indre marked vil blive overvåget ved hjælp af indikatorer, der følger de reguleringsmæssige resultater og harmoniseringen. Dette omfatter antallet af output af høj kvalitet, der er direkte knyttet til målene for det indre marked, målt ved procentdelen af planlagte output, der leveres til tiden, samt deres kvalitet (virkning, udbredelse, reguleringsmæssig relevans) og mængde (omfanget af output såsom BEREC's retningslinjer eller udtalelser). Fremskridtene vil blive fulgt af Kontoret for Digitale Net, som løbende evaluerer, hvor effektivt forvaltningsstrukturer og lovgivningsmæssige kompetencer understøtter et fuldt integreret EU-marked for digital kommunikation.

1.4. Forslaget/initiativet vedrører

☐ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning[96]

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☒ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Retsakten om digitale net forventes at træde i kraft senest 20 dage efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den bør finde anvendelse inden for seks måneder, med undtagelse af regler, der kræver en længere overgangsperiode. Disse vedrører f.eks. navnlig BEREC's retningslinjer og Kommissionens gennemførelsesretsakter/delegerede retsakter, der er omhandlet i retsakten om digitale net, og som giver BEREC, RSPB og Kommissionen, med støtte fra Kontoret for Digitale Net, tilstrækkelig tid til at forberede og vedtage dem.

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående):

En styrkelse af den europæiske konkurrenceevne kræver hurtig, sikker og modstandsdygtig digital infrastruktur. Det digitale konnektivitetslandskab udvikler sig hurtigt, drevet af integrationen af telekommunikations-, satellit-, cloud- og edgeteknologier samt virtualisering og kunstig intelligens. I denne sammenhæng risikerer fragmenterede nationale tilgange at skabe inkonsekvente reguleringsmæssige rammer og byrdefuld administrativ praksis, hvilket kan stå i vejen for investeringer, innovation og et velfungerende indre marked. EECC har resulteret i langsom gennemførelse og overregulering på grund af medlemsstaternes forskellige gennemførelse af EU-direktiver. I betragtning af udfordringernes grænseoverskridende karakter er det nødvendigt med handling på EU-plan for at sikre et harmoniseret retligt miljø, lette koordineret planlægning og tackle sektorspecifikke udfordringer effektivt og målrettet.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

EU's indsats forventes at give en klar merværdi ud over, hvad medlemsstaterne hver især kunne opnå. Ved at handle på EU-plan kan initiativet:

- sikre retssikkerhed og harmonisering på tværs af Unionen og undgå fragmenterede nationale regler, der kan begrænse mulighederne i det indre marked

- fremskynde udrulningen af digital infrastruktur gennem koordineret gennemførelse og reduktion af administrative barrierer

- opnå større samlet effektivitet og effektivitet ved at tackle udfordringer på EU-plan snarere end i de enkelte medlemsstater

[96] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

- skabe komplementaritet mellem nationale initiativer, reducere omkostningerne og maksimere fordelene ved investeringer på tværs af medlemsstaterne.

Samlet set forventes en indsats på EU-plan at give hurtigere, mere sammenhængende og mere omkostningseffektive resultater og skabe fordele, som ikke ville være tilgængelige, hvis medlemsstaterne handlede hver for sig.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Forslaget til den pågældende forordning er baseret på de praktiske erfaringer med gennemførelsen af reglerne for den elektroniske kommunikationssektor, som beskrevet i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (bilag 11 – Evaluering af den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation (EECC), BEREC-forordningen, afgørelsen om radiofrekvenspolitikprogrammet, forordningen om det åbne internet og visse aspekter af e-databeskyttelsesdirektivet). Evalueringsrapporten om den nuværende retlige ramme peger på en række specifikke mangler inden for områderne eksisterende kobbernet og adgangsregulering, frekvenspolitik, generel tilladelsesordning, slutbrugerbestemmelser, forsyningspligt og forvaltning. Forslaget bygger også på en omfattende høring af interessenter i henhold til strategien for høring af interessenter, som sammenfattet i bilag 2 til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Forslaget er foreneligt med den flerårige finansielle ramme, da de ajourførte regler sikrer videreførelsen af den retlige ramme for markedet for elektronisk kommunikation.

Der forventes mindre ekstraudgifter for at sikre Kommissionens gennemførelse af de nye elementer i forordningen, og der forventes yderligere indtægter fra eksterne kilder til at støtte et velfungerende moderniseret decentraliseret agentur (ODN).

Samtidig bygger denne forordning på visse grundlæggende elementer i direktivet om den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation (EECC), såsom en regulerings- og forvaltningsmodel, der er tilpasset behovene i det dynamisk foranderlige konnektivitetsområde, idet der anvendes en gradvis tilgang til regulering på dette område.

Forslaget vil bygge på og sikre koordinering med de strukturer og mekanismer, der er udviklet i forbindelse med anden lovgivning om modstandsdygtighed og cybersikkerhed, såsom direktiv 2022/2555 (NIS 2-direktivet) og direktiv 2022/2557 (direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed).

Forslaget er også foreneligt med det forslag til forordning om sikkerheden, modstandsdygtigheden og bæredygtigheden for rumaktiviteter i Unionen, der i øjeblikket er under forhandling (SEC(2025) 335 final) (rumforordningen), samt med forslaget til den digitale omnibus (forslag om ændring af forordning (EU) 2016/679, (EU) 2018/1724, (EU) 2018/1725, (EU) 2023/2854 og direktiv 2002/58/EF, (EU) 2022/2555 og (EU) 2022/2557 for så vidt angår forenkling af den digitale lovgivningsramme og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1807, (EU) 2019/1150, (EU) 2022/868 og direktiv (EU) 2019/1024).

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Varetagelsen af de indsatsområder, der er tildelt ODN, ligger inden for rammerne af BEREC-kontorets eksisterende mandat og generelle opgaver. De nye arbejdsområder – såsom dem, der er knyttet til frekvensspørgsmål og RSPB, tilladelsesprocesser, aspekter af det indre marked og modstandsdygtighed – vil imidlertid kræve specialiserede profiler eller nye opgaver, som ikke kan dækkes af det nuværende personale eller udelukkende håndteres gennem intern omfordeling.

På samme måde er forvaltningen af de indsatsområder, der er tildelt Kommissionen, fortsat i overensstemmelse med dens mandat, men stigningen i antallet af frekvensrelaterede foranstaltninger vil kræve yderligere ekspertise. Den stigende tekniske og operationelle kompleksitet af satellitrelaterede udvælgelses- og tilladelsesprocedurer, herunder tilsyn med og koordineret håndhævelse af ITU's principper, kræver specialister med avanceret viden om frekvensforvaltning, overvågningsteknologier, satellitter og internationale koordineringsmekanismer. Nye ansvarsområder i forbindelse med kontrol af nationale foranstaltninger, analyse af anmodninger om regelfastsættelse, vurdering af overholdelsesrammer og bidrag til fremtidige reguleringsinstrumenter kræver også styrkede økonomiske, tekniske og reguleringsmæssige kapaciteter. Desuden kræver den nye teknologiske udvikling og dynamiske frekvensbrugsscenarier eksperter, der er dygtige til at udforme og føre tilsyn med innovative datadrevne værktøjer og metoder. Endvidere vil der være behov for ekspertise inden for tilladelsesordninger og relaterede procedurer og regler, herunder inden for national sikkerhed. Med hensyn til modstandsdygtighed og beredskab vil der være behov for færdigheder med hensyn til kortlægning af net, vurdering af netkapacitet og krisestyring. Generelt kræver omfanget, følsomheden og den grænseoverskridende karakter af disse nye opgaver ansættelse af særlige eksperter for at sikre en effektiv gennemførelse og sammenhæng i hele Unionen.

For visse horisontale opgaver – såsom administrativ støtte, juridisk rådgivning og kontraktforvaltning – kan agenturet trække på eksisterende ressourcer og dermed opnå effektivitetsgevinster. Der vil også blive udviklet synergier med interne tekniske strukturer, såsom dem, der understøtter informationsudveksling med medlemsstaternes sikkerhedsovervågningscentre.

1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☒ **Ubegrænset varighed**

iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2028 til 2030

derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e)budgetgennemførelsesmetode(r)[97]

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☒ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

☒ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

☐ offentligretlige organer

☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

☐ organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

Bemærkninger

[97] Forklaringer vedrørende budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

For Kommissionen er der direkte forvaltning, og i tilfælde af et nyt kontor for digitale net er budgetgennemførelsesmetoden indirekte forvaltning i henhold til finansforordningens artikel 70.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Forordningen vil blive taget op til revision og evalueret fem år efter dens ikrafttræden. Kommissionen forelægger rapporten om resultaterne af evalueringen for Europa-Parlamentet og Rådet.

BEREC bør desuden støtte overvågningen af den nationale gennemførelse og bidrage til sammenhængen i det indre marked. BEREC afgiver hvert tredje år en rapport om den nationale gennemførelse af den generelle tilladelse, dens funktion og indvirkningen på det indre markeds funktion.

For at støtte en ensartet gennemførelse og effektiv overvågning af forordningen bør medlemsstaterne sikre, at de relevante oplysninger om udpegelsen af virksomheder og de forpligtelser, der pålægges dem, er tilgængelige for Kommissionen rettidigt.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Forordningen fastlægger en ny politisk ramme for harmoniserede regler for udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i det indre marked og understøtter samtidig Unionens politiske mål om forbrugervelfærd, industriel konkurrenceevne, sikkerhed og modstandsdygtighed samt bæredygtighed. Retsakten om digitale net har til formål at forenkle og forbedre koordineringen af de reguleringsmæssige rammer og sætte udbydere i stand til at operere og innovere mere effektivt på det indre marked. Disse mål kræver styrket koordinering og operationel kapacitet på EU-plan, hvilket igen kræver målrettede og forholdsmæssige budgetmidler.

Forordningen indfører forholdsmæssige ændringer af forvaltningsmodellen og etablerer et forvaltningssystem for både markedsregulering (BEREC) og frekvensforvaltning (RSPB), der er tilpasset nye opgaver på EU-plan med en klar dimension vedrørende det indre marked, samtidig med at det sikres, at beslutningstagningen fortsat sker på det mest effektive niveau. Den valgte forvaltningsmodel bygger på eksisterende strukturer og mandater, hvilket begrænser behovet for nye enheder og gør det muligt at gennemføre budgettet gennem de etablerede administrative og finansielle ordninger, hvilket sikrer omkostningseffektivitet og forudsigelighed i udgifterne.

De nye regler kræver en styrket sammenhængsmekanisme for grænseoverskridende anvendelse af forpligtelser i henhold til denne forordning. Dette kræver et styrket BEREC-kontor, der yder administrativ, teknisk og analytisk støtte til nationale tilsynsmyndigheder og EU-institutioner med det formål at sikre ensartet anvendelse af EU-retten og tilpasning til politiske mål på EU-plan. BEREC-kontoret (som vil blive erstattet af Kontoret for Digitale Net) har de bedste forudsætninger for at udføre disse opgaver på grund af dets eksisterende ekspertise, forvaltningsstruktur og operationelle kapacitet. Budgettet vil derfor blive gennemført under direkte forvaltning for Kommissionen og indirekte forvaltning for det decentrale agentur (Kontoret for Digitale Net) som omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71, primært gennem personaleudgifter og aktionsbevillinger til BEREC-kontoret/ODN og Kommissionen. Finansieringen vil dække personaleomkostninger,

koordineringsaktiviteter, analytisk støtte, IT-værktøjer og møder ved hjælp af årlige bevillinger i overensstemmelse med den flerårige programmering.

For at kunne udføre disse nye opgaver kræves der yderligere menneskelige ressourcer. Gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen skønnes at kræve 25 yderligere årsværk for ODN og 5 yderligere årsværk for Kommissionen, navnlig til grænseoverskridende opgaver i forbindelse med frekvensforvaltning, den generelle tilladelsesordning, satellittilladelser og numre. De foreslåede personalebehov er direkte forbundet med omfanget og kompleksiteten af de nye ansvarsområder og afspejler den mest omkostningseffektive løsning, idet dobbeltarbejde på nationalt plan undgås, og den administrative byrde for markedsdeltagerne mindskes.

Betalingerne vil følge EU's almindelige budgetprocedurer, herunder forpligtelser og betalinger, der foretages årligt, i overensstemmelse med finansforordningen og inden for lofterne i den gældende flerårige finansielle ramme, støttet af de årlige bidrag fra de gebyrer, der dækker omkostningerne ved de yderligere opgaver, herunder langsigtede omkostninger. Udgifterne vil være underlagt Kommissionens interne kontrolramme, herunder forudgående kontrol, efterfølgende revisioner, resultatovervågning og rapportering. Denne kontrolstrategi sikrer forsvarlig økonomisk forvaltning, udgifternes lovlighed og formelle rigtighed samt effektiv anvendelse af EU-midler, samtidig med at den muliggør rettidig gennemførelse af forordningen.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

For at sikre, at medlemmerne af BEREC og RSPB har mulighed for at foretage informerede analyser på grundlag af faktuel dokumentation, fastsættes det, at de skal støttes af Kontoret for Digitale Net (ODN), som erstatter BEREC-kontoret, og at ODN's personale skal stille yderligere ekspertise til rådighed, hvor det er nødvendigt.

Bestemmelserne i retsakten om digitale net om forvaltning udgør en omfattende organisatorisk, finansiel og ansvarlighedsmæssig for ODN som et EU-organ, der støtter både BEREC og RSPB. Den fastlægger ODN's opgaver, ledelsesstruktur, programmering, budget- og personaleregler og sikrer gennemsigtighed, forsvarlig økonomisk forvaltning og effektivt tilsyn, herunder mekanismer til bekæmpelse af svig, revision og evaluering.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

For mødeudgifter vedrørende to udvalg: For Kommunikationsudvalget (COCOM) og Frekvensudvalget (RSC) synes standardkontrolprocedurer at være tilstrækkelige i betragtning af den lave værdi pr. transaktion (f.eks. refusion af rejseudgifter for en delegeret i forbindelse med et møde, cateringudgifter).

Omkostningerne ved RSPB, som skal erstatte den nuværende Frekvenspolitikgruppe (og dens undergrupper), vil blive overtaget af ODN, som vil yde administrativ støtte til RSPB. Med hensyn til ODN's drifts- og aktionsudgifter er der indført et internt kontrolsystem i overensstemmelse med retsakten om digitale nets organisatoriske, finansielle og ansvarslighedsmæssige rammer (Del VII Forvaltning).

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

De eksisterende foranstaltninger til forebyggelse af svig, der gælder for Kommissionen, vil dække de supplerende bevillinger, der er nødvendige for denne forordning.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB[98]	fra EFTA-lande[99]	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande[100]	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	BEREC/ODN	OB/IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
	Gebyrindtægter (det er endnu ikke besluttet, om Kommissionen eller ODN skal opkræve gebyret) [XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

98 OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

99 EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

100 Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme		

GD: CNECT			År	År	År	År	År	År	År	**I ALT FFR 2028-2034**
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	
Aktionsbevillinger[101] < eCOMM>										
Budgetpost	Forpligtelser	(1a)	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**4,200**
	Betalinger	(2 a)		0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**3,600**
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)								**0**
	Betalinger	(2b)								**0**
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[102]										
Budgetpost		(3)								
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1a+1b+3	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**4,200**

101 eComm.

102 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

til GD CNECT	Betalinger	=2a+2b+3		**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

i mio. EUR (tre decimaler)

[Agentur]: <BEREC-kontoret/Kontoret for Digitale Net>	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT FFR 2028-2034**
Budgetpost / EU-budgetbidrag til agenturet BEREC/ODN								

. <……>..Mandatory table

			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT FFR 2028-2034**
Aktionsbevillinger I ALT (herunder bidrag til decentrale agenturer)	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)	0	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**3,600**
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)		0	0	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6								
	Betalinger	=5+6	**0**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	4	"Administrationsudgifter"[103]

GD: <CNECT>		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
• Menneskelige ressourcer		7,293	7,592	7,786	7,786	7,786	7,786	7,786	**53,815**
• Andre administrationsudgifter		0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	**3,003**
I ALT GD <CNECT>	Bevillinger	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4	Forpligtelser	**8,322**	**8,621**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**61,018**
i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	**0,000**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

[103] De nødvendige bevillinger bør fastsættes på grundlag af de årlige gennemsnitlige omkostninger, der er tilgængelige på det relevante BUDGpedia-websted.

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget

VEDTAGNE BEVILLINGER	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT 2028-2034**
UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	7,293	7,592	7,786	7,786	7,786	7,786	7,786	**53,815**
Andre administrationsudgifter	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	**3,003**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
I ALT	**7. 722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

De personaletal og bevillinger, der anmodes om, bør betragtes som vejledende og kan ikke foregribe resultatet af de igangværende forhandlinger om den fremtidige flerårige finansielle ramme.

3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget

Overslag angives i årsværk[104]

VEDTAGNE BEVILLINGER	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	30 (netto)	31 (netto)	32	32	32	32	32
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0	0	0	0

[104] Angiv nedenfor, hvor mange årsværk inden for det angivne antal der allerede er afsat til forvaltning af foranstaltningen og/eller kan omfordeles inden for dit generaldirektorat, og hvilke nettobehov du har.

(indirekte forskning)		0	0	0	0	0	0	0
(direkte forskning)		0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere)		0	0	0	0	0	0	0
• Eksternt personale (i årsværk)								
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)		14 (netto)	15 (netto)	15	15	15	15	15
20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)		0	0	0	0	0	0	0
Budgetpost for administrativ støtte	- i hovedsædet	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY]	– i EU-delegationerne	0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – indirekte forskning)		0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – direkte forskning)		0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 4		0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Uden for udgiftsområde 4		0	0	0	0	0	0	0
I ALT		**44**	**46**	**47**	**47**	**47**	**47**	**47**

Personalebehov til gennemførelse af forslaget (i årsværk):

	Skal dækkes af det nuværende personale i Kommissionens tjenestegrene	**Ekstraordinært personalebehov***		
		Skal finansieres under udgiftsområde 4 eller Forskning	**Skal finansieres over BA-posten**	**Skal finansieres af gebyrer**
Stillinger i stillingsfortegnelsen	29	3	Ikke relevant	
Eksternt personale (KA, SNE og V)	13	2		

Samlet set er de 42 årsværk, der anmodes om til initiativet, allerede til stede i GD CNECT og vil blive omfordelt. De består af 29 stillinger i stillingsfortegnelsen og 13 eksternt ansatte (KA og SNE). Ud over disse eksisterende ressourcer kræver initiativet et ekstraordinært personalebehov på 5 årsværk (3 tjenestemænd og 2 eksternt ansatte – KA eller SNE), som der anmodes om ud over det nuværende personaleniveau for at sikre en fuldstændig og effektiv gennemførelse af initiativet.

De nye opgaver, der indføres med forslaget – navnlig dem, der er knyttet til frekvensforvaltning, satellittilladelser, forudgående kontrol af frekvenstildelinger og tættere koordinering med BEREC og Frekvenspolitikgruppen, samt støtte til harmonisering af betingelser for generelle tilladelser og en pasordningsprocedure – kan ikke udføres af GD CNECT's eksisterende menneskelige ressourcer.

Den ledende enhed for frekvens- og satellitspørgsmål med ansvar for disse områder er meget lille og forvalter allerede en bred portefølje af teknisk komplekse og tidsfølsomme sager vedrørende alle aspekter af EU's frekvenspolitik. Ud over sine eksisterende opgaver varetager dette team i øjeblikket hele Frekvenspolitikgruppens sekretariatsfunktion, som håndteres af 1,5 årsværk, på trods af den støt stigende arbejdsbyrde og det voksende antal frekvensspørgsmål, der kræver koordinering på EU-plan. Interne vurderinger viser, at enheden ikke har kapacitet til at påtage sig yderligere ansvarsområder uden at gå på kompromis med deres igangværende kernearbejde eller forringe kvaliteten og rettidigheden af samordningen af frekvens- og satellitpolitikken på EU-plan.

Omrokering inden for GD CNECT er ikke en realistisk mulighed. Andre enheder har ikke overskydende personale og besidder heller ikke den specialiserede tekniske ekspertise, der er nødvendig for at arbejde effektivt med satellitkommunikation, avanceret radiofrekvensteknologi, interferenshåndtering eller det nye økosystem for satellit-til-enhed. Der er tale om meget innovative og teknisk krævende områder, hvor generalistprofiler eller personale, der er omplaceret fra ikkerelaterede politikområder, ikke kan erstatte eksperter på området. De opgaver, der indgår i forslaget, kræver indgående, domænespecifik viden og løbende samarbejde med nationale myndigheder, industrien og internationale organer. I betragtning af kombinationen af et meget lille eksisterende team, den store arbejdsbyrde, de allerede har – herunder Frekvenspolitikgruppens sekretariatet med én person – og den specialiserede karakter af satellit- og frekvensarbejde, er yderligere dedikerede stillinger nødvendige for, at Kommissionen kan varetage de nye ansvarsområder, der er tildelt i henhold til forslaget.

Personaletypen er angivet i ovenstående tabel.

De personaletal og bevillinger, der anmodes om, bør betragtes som vejledende og kan ikke foregribe resultatet af de igangværende forhandlinger om den fremtidige flerårige finansielle ramme.

Beskrivelse af de opgaver, der skal udføres af Kommissionen:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Nye opgaver: 1. EU-satellittilladelser, herunder eventuelle fremtidige udvælgelsesprocedurer, samt tilsyn med og håndhævelse af overholdelsen af de betingelser, der gælder for satellitfrekvenstilladelser 2. Koordineret håndhævelse i EU i forbindelse med satellitter vedrørende skadelig interferens og koordinering af ITU-indberetninger 3. Forudgående kontrol af auktioner – udstedelse af bemærkningsbreve/afgørelser (svarende til fastnetmarkeder og afhjælpningsprocedurer) 4. Anmodning om regelfastsættelse 5. Arbejde med planlagte delegerede retsakter/gennemførelsesretsakter (f.eks. harmoniserede betingelser, omkostningsmetode, satellit) 6. Arbejde med en øget harmonisering af den generelle tilladelsesordning og den tilhørende pasordningsprocedure, herunder regler om national sikkerhed.
Eksternt personale	Nye opgaver: 7. EU-satellittilladelser, herunder eventuelle fremtidige udvælgelsesprocedurer, samt tilsyn med og håndhævelse af overholdelsen af de betingelser, der gælder for satellitfrekvenstilladelser 8. Koordineret håndhævelse i EU i forbindelse med satellitter vedrørende skadelig interferens og koordinering af ITU-indberetninger 9. Forudgående kontrol af auktioner – udstedelse af

	bemærkningsbreve/afgørelser (svarende til fastnetmarkeder og afhjælpningsprocedurer) 10. Anmodning om regelfastsættelse 11. [Mulig igangsættelse af projektet om dynamiske databaser til geolokalisering og overvågning af muligheder for brug af frekvenser] 12. Arbejde med planlagte delegerede retsakter/gennemførelsesretsakter (f.eks. harmoniserede betingelser, omkostningsmetode, satellit) 13. Arbejde med en øget harmonisering af den generelle tilladelsesordning og den tilhørende pasordningsprocedure, herunder regler om national sikkerhed.

3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer

Digitale bevillinger og IT-bevillinger I ALT	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT FFR 2028-2034**
UDGIFTSOMRÅDE 4								
IT-udgifter (organisationen/institutionen)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 4								
Policy-IT-udgifter til operationelle programmer	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
I ALT	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

☐ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

☒ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Ud over de eksisterende ressourcer i Kommissionen/GD CNECT kræver initiativet et ekstraordinært personalebehov på 5 årsværk (3 tjenestemænd og 2 eksternt ansatte – KA eller SNE), som der anmodes om for at sikre en fuld og effektiv gennemførelse af initiativet.

☐ kræver en revision af FFR

3.2.7. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

☒ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	I alt
Frivillige bidrag fra tredjelande	0	0	0	0	0	0	0	0
Samfinansierede bevillinger I ALT	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.8. Anslået behov for menneskelige ressourcer og bevillinger i et decentralt agentur

Personalebehov (årsværk – fuldt gebyrfinansieret, som forklaret i punkt 3.3)

Agentur/organ: Kontoret for Digitale Net	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
Midlertidigt ansatte (AD-medarbejdere)	1	4	8	10	10	10	10
Midlertidigt ansatte (AST-medarbejdere)							
Midlertidigt ansatte (AD+AST) subtotal	1	4	8	10	10	10	10
Kontraktansatte	1	3	5	5	5	5	5
Udstationerede nationale eksperter	2	6	8	10	10	10	10
Kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter subtotal	*3*	*9*	*13*	*15*	*15*	*15*	*15*
Ansatte I ALT	**4**	**13**	**21**	**25**	**25**	**25**	**25**

Bevillinger, der dækkes af gebyrer, i mio. EUR (tre decimaler)

Agentur/organ: <Kontoret for Digitale Net>.>	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT 2028-2034**
Budgetafsnit 1: Personaleudgifter	0,495	1,673	2,833	3,415	3,415	3,415	3,415	**18,661**

Budgetafsnit 2: Udgifter til infrastruktur og aktionsudgifter	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	**2,348**
Budgetafsnit 3: Aktionsudgifter:	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	**1,848**
Bevillinger, der dækkes af gebyrer, I ALT	**1,107**	**2,285**	**3,445**	**4,027**	**4,027**	**4,027**	**4,027**	**22,857**

Oversigt over/sammenfatning af det behov for menneskelige ressourcer og bevillinger (gebyrindtægter) i mio. EUR, som forslaget/initiativet indebærer for et decentralt agentur

Agentur/organ: BEREC-kontoret/ODN	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**I ALT 2028-2034**
Midlertidigt ansatte (AD+AST)	**1**	**4**	**8**	**10**	**10**	**10**	**10**	**10**
Kontraktansatte	**1**	**3**	**5**	**5**	**5**	**5**	**5**	**5**
Udstationerede nationale eksperter	**2**	**6**	**8**	**10**	**10**	**10**	**10**	**10**
Ansatte i alt	**4**	**13**	**21**	**25**	**25**	**25**	**25**	**25**
Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Bevillinger, der dækkes af gebyrer (hvis relevant)	0,495	1,673	2,833	3,415	3,415	3,415	3,415	**18,661**
Samfinansierede bevillinger (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Bevillinger I ALT	**0,495**	**1,673**	**2,833**	**3,415**	**3,415**	**3,415**	**3,415**	**18,661**

De personaletal og bevillinger, der anmodes om, bør betragtes som vejledende og kan ikke foregribe resultatet af de igangværende forhandlinger om den fremtidige flerårige finansielle ramme.

Beskrivelse af de opgaver, der skal udføres af Kontoret for Digitale Net

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	1. Med ODN's deltagelse i BEREC's arbejdsgrupper vil agenturets medarbejdere blive inddraget i de indholdsmæssige aktiviteter i alle BEREC's reguleringsmæssige arbejdsstrømme. Det betyder, at medarbejdere fra BEREC-kontoret også vil blive inddraget i opgaver, der allerede er overdraget til BEREC i henhold til EECC, hvor kontoret i øjeblikket kun yder administrativ og logistisk støtte. 2. ODN vil få til opgave at offentliggøre en omfattende rapport om det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der beskriver

	situationen, tendenser, virkningerne af fusioner på markedet og udfordringerne for den elektroniske kommunikationssektor. Det bør navnlig rapportere om virkningen af de foranstaltninger, der er gennemført i henhold til retsakten om digitale net, på det indre marked. Den første rapport kan offentliggøres to år efter ikrafttrædelsen for at give tilstrækkelig tid til at indsamle data om virkningerne af foranstaltningerne i retsakten om digitale net og bør derefter offentliggøres årligt. 3. I henhold til retsakten om digitale net vil Frekvenspolitikgruppen (RSPG) udvikle sig fra en ekspertgruppe under Kommissionen til et selvstændigt organ svarende til BEREC (Frekvenspolitikorganet eller RSPB). ODN vil overtage Frekvenspolitikgruppens sekretariat, som i øjeblikket varetages af Kommissionen. ODN vil dog, ud over den administrative og organisatoriske bistand, også støtte RSPB fagligt. Det drejer sig navnlig om følgende: 4. Yde analytisk, administrativ og logistisk støtte til RSPB og dets arbejdsgrupper. 5. Indsamle bedste praksis om valget mellem generelle tilladelser og individuelle rettigheder, om tilladelsesprocesser og tilknyttede tildelingsbetingelser, såsom udformning af investeringsfremmende auktioner, metode til beregning af mindstepriser, årlige gebyrer og dækningsforpligtelser. 6. Fungere som et centralt kontaktpunkt for indgivelse af ansøgninger og meddelelser for at lette tildelingen af brugsrettigheder til frekvenser og meddelelsen af tilladelser, når one-stop-shop-proceduren oprettes af Kommissionen. 7. Oprette og administrere dynamiske databaser til geolokalisering og overvågning af muligheder for brug af frekvenser. 8. Bistå RSPB med at tilrettelægge og lede foraene for proceduren for det indre marked for frekvenser og føre protokol over drøftelserne. 9. Fungere som kontaktpunkt for oplysninger om anmodninger om at koordinere frekvenser eller en baneposition for et satellitsystem eller en jordstation i henhold til ITU's regler. 10. Hvis Kommissionen anmoder herom, bistå Kommissionen i processen med at udstede/meddele EU-tilladelse til satellitter. Ligeledes, hvis Kommissionen anmoder herom, bistå Kommissionen med at gennemføre udvælgelsesprocedurer i tilfælde af knaphed på satellitfrekvenser. 11. Bistå Kommissionen og RSPB med at føre tilsyn med og håndhæve EU's satellittilladelser. Fungere som kontaktpunkt for meddelelse om, at en indehaver af en EU-tilladelse ikke overholder de gældende betingelser i henhold til EU-tilladelsen. 12. Forvalte faktureringen af gebyrer fra satellitauktioner og tilladelsesprocedurer på EU-plan.
Eksternt personale	Desuden skal det eksterne personale i BEREC-kontoret have følgende opgaver for at støtte BEREC's arbejde: 1. Yde ekspertstøtte til BEREC i forbindelse med udførelsen af dets reguleringsopgaver, herunder ved at bidrage med ekspertise fra eksperterne fra det nye BEREC-kontor til alle arbejdsgruppernes aktiviteter. 2. Støtte koordineringen mellem de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i forbindelse med den nye pasordningsmekanisme og lette udstedelsen af pasordningserklæringer 3. Støtte BEREC i overvågningen af tilgængeligheden af tjenester, kapacitet og brugen af elektroniske kommunikationsnet for at bidrage til at øge nettets modstandsdygtighed og beredskab, analysere oplysninger om tilgængeligheden af tjenester, kapacitet og brugen af elektroniske kommunikationsnet [og andre relevante digitale infrastrukturer] og støtte BEREC i udarbejdelsen af retningslinjer for modstandsdygtighed. 4. Indsamle data og oplysninger fra nationale tilsynsmyndigheder og kompetente myndigheder samt udveksle og videregive oplysninger i forbindelse med de nye reguleringsopgaver, som BEREC er blevet pålagt, såsom

	netrobusthed og -beredskab samt den nye fælles pasordningsmekanisme. 5. Udarbejde regelmæssige udkast til rapporter om specifikke aspekter af udviklingen på det europæiske marked for elektronisk kommunikation, såsom benchmarkingrapporter om nye emner nævnt ovenfor, som skal forelægges BEREC. 6. Under BEREC's tilsyn bistå BEREC med oprettelse og udvikling af registre og databaser (om anmeldelser af virksomheder, der er omfattet af en generel tilladelse, og som er nødvendige for den nye pasordningsprocedure i henhold til retsakten om digitale net, nummerressourcer og E.164-numre for medlemsstaternes beredskabstjenester). 7. Bistå BEREC med at udføre offentlige høringer på de nye områder i henhold til retsakten om digitale net.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

☐ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

☒ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

☐ for egne indtægter

☒ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger						
		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
BEREC-kontoret/ODN		**2,337**	**3,515**	**4,675**	**5,257**	**5,257**	**5,257**	**5,257**

BEREC-kontorets nuværende budgetpost for udgifter, som vil blive erstattet af Kontoret for Digitale Net, vil fortsat finansiere den uændrede del af Kontoret for Digitale Net (EU's bidrag til BEREC-kontoret ændres ikke). Samtidig vil de yderligere udgifter til Kontoret for Digitale Net, der er beskrevet ovenfor, blive finansieret af gebyrer for tilladelser til brug af satellitfrekvenser og, hvis de er tilgængelige, gebyrer for brugsrettigheder til paneuropæiske nummerressourcer samt frivillige bidrag og bidrag i naturalier fra medlemsstaterne.

Satellitgebyrerne kommer fra to hovedkilder: de frekvensgebyrer, der er knyttet til procedurer for kommende tildeling/udvidelse/fornyelse af frekvenser på EU-plan, som er fastsat i retsakten om digitale net og MSS (den første procedure for 2 GHz-MSS-båndet forventes at finde sted i 2027). Sådanne gebyrer kan fordeles over perioder på mere end ti år og giver derfor mulighed for en konstant og stabil indtægt, der f.eks. kan baseres på et vist beløb pr. MHz, som satellitoperatørerne skal betale, baseret på den mængde frekvenser, de har fået tilladelse til, i tilfælde af ny udvælgelse/udvidelse/fornyelse.

Som supplement kan der, hvis det er nødvendigt og operationelt muligt, opkræves administrationsgebyrer/frekvensgebyrer fra virksomheder, der er omfattet af EU's satellittilladelse, efter retsakten om digitale nets ikrafttræden. De nærmere bestemmelser for beregningen af gebyrernes størrelse og opkrævningen vil blive fastsat i en gennemførelsesretsakt.

Hvis der skulle blive paneuropæiske nummerressourcer tilgængelige, vil gebyrer, der opkræves for brugsretten til sådanne ressourcer, bidrage til ODN's budget.

Desuden kan frivillige bidrag fra medlemsstaterne og bidrag i naturalier modtages som indtægter. Bidrag fra EØS-EFTA-landene og fra tredjelande, hvis nationale tilsynsmyndigheder i øjeblikket deltager i BEREC's og BEREC-kontorets arbejde på grundlag af en samarbejdsordning, og som fortsat vil deltage i BEREC's og ODN's arbejde, samt bidrag fra eventuelle kompetente myndigheder med ansvar for frekvenser, der vil deltage i RSPB's og ODN's arbejde, kan også bidrage til ODN-budgettet.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

De ekstra udgifter vil blive dækket af to hovedkilder:

- En del af frekvensgebyrerne fra udvælgelsesprocedurer, der gennemføres på EU-niveau for satellittilladelser (hvoraf den første vil blive gennemført i 2027 for 2 GHz-MSS-båndet). Hvis udvælgelsesproceduren ikke gennemføres i 2027, skal de nuværende brugsrettigheder, der udløber i maj 2027, forlænges. I så fald vil gebyrerne blive pålagt de etablerede operatører til gengæld for forlængelsen, hvorved der sikres fuld omkostningsdækning.

- Administrationsgebyrer/frekvensgebyrer for tilladelsen på EU-niveau.

Metoden til beregning af disse vil blive fastlagt fra sag til sag for hver udvælgelsesprocedure og vil som minimum dække de yderligere udgifter, der anmodes om. I de første år indtil overgangsperiodens udløb vil de nødvendige indtægter blive opkrævet fra resultatet af den første allerede planlagte udvælgelsesprocedure. Størrelsen af gebyrerne (som i vid udstrækning vil dække omkostningerne) vil blive angivet forud for proceduren og forventes at blive opkrævet i praksis på grund af knapheden af disse frekvenser.

Idet dette beløb fordeles over en længere periode på mere end ti år, vil vi kunne finansiere de ekstra udgifter fra 2028. Den del af indtægterne fra gebyrerne, der overstiger de udgifter, der skal dækkes, vil blive overført, f.eks. til det samlede EU-budget.

Eventuelle supplerende indtægter fra andre EU-satellittilladelsesgebyrer, EU-nummertilladelser samt frivillige bidrag og bidrag i naturalier fra medlemsstater, EØS-EFTA-lande og tredjelande, der deltager i BEREC's og ODN's arbejde, samt RSPB og ODN, vil blive anvendt enten til at dække de ekstra udgifter fra 2028 sammen med indtægterne fra den planlagte udvælgelse eller overført, f.eks. til det samlede EU-budget.

4. DIGITALE DIMENSIONER

4.1. Krav af digital relevans

Overordnet beskrivelse af kravene til digital relevans og relaterede kategorier (data, digitalisering og automatisering af procesesser, digitale løsninger og/eller digitale offentlige tjenester)

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
Del II – Beredskab og modstandsdygtighed	Datastrømme vedrørende EU-beredskabsplanen for digital infrastruktur eller i forbindelse med kriseberedskab.	BEREC ODN Europa-Kommissionen Nationale tilsynsmyndigheder ENISA EU-CyCLONe	Udarbejdelse og formidling af rapporter Institutionelt samarbejde (inkl. kriseberedskab)	Data
Del III – Tilladelser og pasordning på det indre marked	Datastrømme vedrørende generel tilladelse, proceduren for fælles pas, gensidig bistand og administrative gebyrer. Digital løsning: offentligt tilgængelig EU-database over anmeldelser, der er indsendt til de nationale tilsynsmyndigheder (centraliseret database til gennemførelse af pasordningssystemet).	Europa-Kommissionen Medlemsstaterne (nationale tilsynsmyndigheder) Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester BEREC ODN	Markedsføringstilladelse	Data Digital løsning Digital offentlig tjeneste

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel I, Principper og mål	Datastrømme vedrørende strategisk planlægning og forvaltning af radiofrekvenser. Implicitte datastrømme vedrørende samarbejde i forbindelse med grænseoverskridende koordinering af anvendelsen af radiofrekvenser (herunder med henblik på at imødegå skadelig interferens).	Medlemsstaternes kompetente myndigheder Europa-Kommissionen RSPB Indehavere af en brugsrettighed til frekvenser Tredjelande	Strategisk planlægning og forvaltning Grænseoverskridende samarbejde mellem nationale myndigheder	Data
Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel II, Tildeling	Datastrømme vedrørende Unionens frekvensstrategi og køreplaner, koordineret tidsplan for tildelinger samt anmodninger om harmonisering af radiofrekvenser.	Europa-Kommissionen Medlemsstaternes kompetente myndigheder RSPB Afsendere af anmodninger om harmonisering Frekvensudvalget	Strategisk planlægning Institutionelt samarbejde Håndtering af anmodninger	Data
Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel III, Tildeling	Datastrømme vedrørende individuelle rettigheder til brug af radiofrekvenser, fælles betingelser for tilladelse til brug af radiofrekvenser, delt brug af frekvenser og udvælgelsesprocedurer for det indre marked for frekvenser. Digital løsning: dynamisk database til geolokalisering og overvågning af	Medlemsstaternes kompetente myndigheder Berørte parter (vedrørende individuelle brugsrettigheder) RSPB og Frekvenspolitikgruppen	Tilladelse og brugsrettigheder Database	Data Digital løsning Digital offentlig tjeneste

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
	muligheder for brug af frekvenser med henblik på at fremme og muliggøre delt brug af specifikke frekvensbånd	Europa-Kommissionen ODN Kommunikationsudvalg eller eksterne eksperter BEREC		
Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit II, Brug af frekvenser til satellitkommunikation	Datastrømme vedrørende: - indgivelse og koordinering af satellitsystemer med Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) - generelle tilladelser til udbud af satellitnet og/eller satellitkommunikationstjenester - EU-tilladelse til brug af satellit-/radiofrekvenser - tilsyn med og afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med overholdelse for satellitnet og satellitkommunikationstjenester, der opererer under en EU-tilladelse - løsning af satellitinterferensproblemer og	Potentielle brugere af radiofrekvenser Kompetente frekvensmyndigheder Europa-Kommissionen ITU RSPB Udbydere af satellitnet og/eller satellitkommunikationstjenester Indehavere af en EU-tilladelse (der vurderes at have overtrådt betingelserne) Frekvensudvalget	Håndtering af anmodninger Tilladelse Tilsyn og afhjælpende foranstaltninger	Data

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
	- anmodninger om koordinering af anvendelsen af frekvenser mellem jordbaserede og rumrelaterede applikationer.			
Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit III, Nummerressourcer	Datastrømme vedrørende: paneuropæiske nummerressourcer, nationale nummerressourcer og tildeling af brugsrettigheder til nummerressourcer Digital løsning: Database over de paneuropæiske nummerressourcer	Nationale tilsynsmyndigheder ODN BEREC Virksomheder med hensyn til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester	Database Udveksling af oplysninger (inkl. offentliggørelse) Rapportformidling Procedure for tildeling af rettigheder	Data Digital løsning Digital offentlig tjeneste
Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit I, Overgang til fibernet	Data og datastrømme: - Opdatere og offentliggøre kobbernedlukningsområder, offentliggøre de kobbernedlukningsområder, hvor bæredygtighedsbetingelserne er opfyldt - Meddelelse om den nationale plan for overgangen til fibernet - Implicitte informationsstrømme for slutbrugere i områder, der er	Nationale tilsynsmyndigheder Medlemsstater Operatører	Udveksling af oplysninger Fremlæggelse af oplysninger Offentliggørelse af oplysninger	Data

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
	berørt af kobbernetnedlukningen - Operatørernes indsendelse af kobbernedlukningsplanerne til de nationale tilsynsmyndigheder			
Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit III, Samtrafik Kapitel II: Symmetriske regler for adgang	Data og datastrømme: - Udarbejde vejledning og gøre procedurerne for adgang og samtrafik offentligt tilgængelige - Meddelelse om resultatet af vurderingen af den retlige ramme i henhold til artikel 69	Nationale tilsynsmyndigheder	Udarbejdelse af vejledning og offentliggørelse af oplysninger Meddelelse af oplysninger	Data
Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit IV: Markeder og konkurrence Kapitel I – Markedsanalyse og stærk markedsposition	Data og datastrømme: - Henstillingen om udpegning af produkt- og tjenestemarkeder, der berettiger indførelsen af reguleringsmæssige forpligtelser - Analyse af markedet og meddelelse af de tilsvarende udkast til reguleringsmæssige foranstaltninger - Implicitte	Europa-Kommissionen Nationale tilsynsmyndigheder BEREC	Udarbejdelse af henstilling Meddelelse af oplysninger Udarbejdelse af retningslinjer	Data

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
	informationsstrømme vedrørende fastlæggelse af transnationale markeder og behov - Retningslinjer for markedsanalyse og vurdering af stærk markedsposition			
Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit IV: Markeder og konkurrence Kapitel II: Afhjælpende adgangsforanstaltninger, der pålægges virksomheder med en stærk markedsposition	Data og datastrømme: - Offentligt tilgængelig beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet - Oplysninger om tilsagnsproceduren	Nationale tilsynsmyndigheder Operatører	Tilgængeliggørelse for offentligheden Indsendelse af oplysninger	Data
Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit IV: Markeder og konkurrence KAPITEL III: Procedurer vedrørende det indre	Informationsstrømme vedrørende konsolideringen af det indre marked inden for elektronisk kommunikation	Nationale tilsynsmyndigheder BEREC Europa-Kommissionen	Afgivelse af udtalelser Indsendelse af oplysninger	Data

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
marked for markedsregulering				
Del VI – Tjenester Afsnit II: Adgang til det åbne internet	Data og datastrømme: - Indsendelse af oplysninger vedrørende adgang til det åbne internet - Udveksling af oplysninger med BEREC - BEREC's rapport om de nationale tilsynsmyndigheders praksis og resultater - BEREC's fælles skabelon til indsamling af oplysninger fra udbydere - BEREC's retningslinjer for gennemførelsen af de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelser	Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden Nationale tilsynsmyndigheder BEREC	Udveksling af oplysninger Udarbejdelse af retningslinjer Udarbejdelse af en skabelon Rapportering	Data
Del VI – Tjenester Afsnit III: Slutbrugernes rettigheder Kapitel I: Rettigheder for forbrugere	Data og datastrømme: - Oplysningskrav vedrørende aftaler - Oplysninger om gennemsigtighed - Oplysningskrav vedrørende aftalens varighed og opsigelse	Udbydere af internetadgangstjenester Forbrugere	Udveksling af oplysninger	Data

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
Del VI – Tjenester Afsnit III: Slutbrugernes rettigheder Kapitel II: Rettigheder for slutbrugere	Data og datastrømme: - Oplysningskrav vedrørende udbyderskift og nummerportabilitet	Udbydere af internetadgangstjenester Forbrugere ODN BEREC Mikrovirksomheder	Udveksling af oplysninger Udarbejdelse af retningslinjer Underretning	Data
Del VI – Tjenester Afsnit III: Slutbrugernes rettigheder Kapitel III: Faciliteter og funktionaliteter for slutbrugere Digital løsning i henhold til artikel 107, stk. 13. Det oprindelige retsgrundlag er artikel 109, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om	Data og datastrømme vedrørende slutbrugerbeskyttelse og krav til kommunikationstjenester (forebyggelse af svig, beredskabstjenester, opkaldsfunktioner, interoperabilitet mellem udstyr) Digital løsning: - Medlemsstaterne skal indberette E.164-numrene til ODN med henblik på, at ODN under BEREC's tilsyn kan vedligeholde en database over de numre, der skal bruges til at kontakte medlemsstaternes alarmcentralsystemer, for at sikre, at de kan kontakte	Slutbrugere Tjenesteudøvere Medlemsstater ENISA ODN	Indsamling af oplysninger Udveksling af oplysninger Rapportering	Data Digital løsning

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning).	hinanden på tværs af medlemsstaterne.			
Del VII – Forvaltning Afsnit I: Nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder	Data og datastrømme: - Underretning af alle nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder - Budgetrapportering fra de nationale tilsynsmyndigheder - Implicit rapport fra budgetkontrol	Medlemsstater Europa-Kommissionen Nationale tilsynsmyndigheder	Offentliggørelse af oplysninger Underretning Rapportering	Data
Del VII – Forvaltning Afsnit II: BEREC's opgaver og organisation	Data og datastrømme vedrørende BEREC's opgaver og organisation	BEREC, ODN, nationale tilsynsmyndigheder, Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og andre interessenter	Offentliggørelse af oplysninger Tilsyn	Data
Del VII – Forvaltning Afsnit IV: Fælles bestemmelser og samarbejde mellem	Data og datastrømme - Informationsstrømme vedrørende fælles bestemmelser og samarbejde mellem BEREC og RSPB,	BEREC RSPB's bestyrelse Europa-Parlamentet	Indsendelse af rapport	Data

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
BEREC og RSPB	herunder toårige arbejdsprogrammer og meddelelser samt aktivitetsrapporter.	Rådet Kommissionen Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.		
Del VII – Forvaltning Afsnit V: Kontoret for Digitale Net Kapitel I: ODN's opgaver og organisation	Data og datastrømme: - Informationsstrømme vedrørende ODN's opgaver og organisation	ODN ENISA BEREC RSPB Kommissionen Europa-Parlamentet Rådet Revisionsretten	Indsendelse af rapporter Udarbejdelse af dokumenter og rapporter	Data
Del VII – Forvaltning Afsnit V: Kontoret for Digitale Net Kapitel II: ODN's budget og programmering	Data og datastrømme: - Informationsstrømme vedrørende ODN's budget og programmering	ODN, Europa-Parlamentet, Rådet, Revisionsretten	Indsendelse af oplysninger Offentliggørelse af oplysninger	Data
Del VII – Forvaltning Afsnit V: Kontoret for	Data og datastrømme: - Informationsstrømme vedrørende ODN's generelle	ODN, BEREC, RSPB, Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder, de	Udveksling af oplysninger Indsendelse af	Data Digitale løsninger

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
Digitale Net Kapitel III: Almindelige bestemmelser	bestemmelser, herunder samarbejde med BEREC og RSPB Digitale løsninger: - Digitale løsninger til oprettelse af et informations- og kommunikationssystem i henhold til artikel 174	kompetente myndigheder, medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Rådet	erklæringer Rapportering	
DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT I: Oplysningspligt, undersøgelser og høringsordninger	Data og datastrømme: - Informationsstrømme vedrørende oplysningspligt, undersøgelser og høringsordninger	Virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, nationale tilsynsmyndigheder, andre kompetente myndigheder, BEREC, RSPB, Kommissionen, medlemsstaternes myndigheder, offentlige myndigheder, centrale informationssteder, slutbrugere, forbrugere, producenter	Indsendelse af oplysninger Udveksling af oplysninger	Data
DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT II:	Data og datastrømme: - Informationsstrømme relateret til standardiseringsaktiviteter	Europa-Kommissionen, nationale tilsynsmyndigheder, andre kompetente myndigheder, BEREC, RSPB, Europa-Parlamentet, Rådet,	Offentliggørelse af standarder Indsendelse af oplysninger	Data

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
Harmonisering		europæiske standardiseringsorganisationer, offentligheden		
DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT III: Bilæggelse af tvister	Data og datastrømme: - Informationsstrømme vedrørende tvistbilæggelse	Nationale tilsynsmyndigheder BEREC	Tilgængeliggørelse for offentligheden Afsendelse af meddelelser	Data
DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT IV: Samarbejde om økosystemer	Data og datastrømme: - Informationsstrømme i forbindelse med økosystemsamarbejdet	BEREC, ODN, Kommissionen, nationale tilsynsmyndigheder, udbydere af elektroniske kommunikationsnet, virksomheder, der er aktive inden for elektronisk kommunikation eller nært beslægtede sektorer, interessenter	Offentliggørelse af oplysninger Indsendelse af oplysninger	Data
DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT VI: Afsluttende bestemmelser	Data og datastrømme: - Generelle informationsstrømme	Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder, Kommunikationsudvalget, Frekvensudvalget, BEREC, RSPB, ODN, virksomheder, eksperter, interessenter	Fremsendelse af meddelelser Offentliggørelse af oplysninger	Data

4.2. Data

Overordnet beskrivelse af de data, som er omfattet

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
"EU-beredskabsplanen for digital infrastruktur" og oplysninger, der er anvendt ved udarbejdelsen af nævnte plan	Del II – Beredskab og modstandsdygtighed	En beskrivelse af, hvad planen bør indeholde, findes i lovteksten. BEREC offentliggør en fælles skabelon, der skal anvendes af de nationale tilsynsmyndigheder til indsamling af de oplysninger, der skal danne grundlag for planen.	De nationale tilsynsmyndigheder giver hvert andet år ODN de nødvendige oplysninger om arkitektur, kapacitet, funktioner og anvendelse af elektroniske kommunikationsnet. Datastrømme, der følger af samarbejdet mellem ODN, Europa-Kommissionen og den samarbejdsgruppe, der er nedsat i henhold til artikel 14 i direktiv (EU) 2022/2555, Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA) samt de relevante europæiske myndigheder for kriseberedskab og civilbeskyttelseskoordinering i forbindelse med udarbejdelsen af planen. Datastrømme, der er forbundet med at stille planen til rådighed. Efter anmodning deler ODN nærmere oplysninger om den analyse, der er anvendt til at udarbejde planen, med Kommissionen. *Når den foreligger, offentliggør BEREC den fælles skabelon for indsamling af oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder.*

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Oplysninger for at sikre fælles situationsbevidsthed og sammenhæng i kriseberedskabet	Del II – Beredskab og modstandsdygtighed	//	Hvis en naturlig eller menneskeskabt forstyrrelse, krise eller force majeure indebærer eller falder sammen med en omfattende cybersikkerhedshændelse, giver BEREC de relevante oplysninger til Det Europæiske Netværk af Forbindelsesorganisationer for Cyberkriser (EU-CyCLONe) og til Kommissionen.
Data i forbindelse med markedsføringstilladelse og proceduren for fælles pas	Del III – Tilladelser og pasordning på det indre marked	// Underretning om hensigten om at udbyde net eller tjenester skal ske i overensstemmelse med en anmeldelsesformular, som BEREC stiller til rådighed.	Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver indførelse af begrænsninger af friheden til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. En udbyder, der har til hensigt at udbyde net eller tjenester i en eller flere medlemsstater, indsender en anmeldelse til den nationale tilsynsmyndighed i en af disse medlemsstater efter proceduren for fælles pas. Den pågældende tilsynsmyndighed fremsender anmeldelsen til ODN. Hvis anmeldelsen vedrører flere medlemsstater, fremsender ODN den til orientering til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater, hvor udbyderen har til hensigt at drive virksomhed. Hvis anmeldelsen vedrører en udbyder, der

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
		En beskrivelse, hvis en sådan findes, af de oplysninger, der skal indgå i bekræftelsen af tilladelsen.	allerede driver virksomhed i en eller flere medlemsstater, og som har til hensigt at udvide sine aktiviteter til yderligere medlemsstater, fremsender ODN anmeldelsen til de kompetente myndigheder i alle de berørte medlemsstater til orientering. Den myndighed, der modtog anmeldelsen, bekræfter tilladelsen til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester over for udbyderen. De myndigheder, der modtog anmeldelsen, ajourfører oplysningerne om alle modtagne anmeldelser i den offentligt tilgængelige EU-database mindst én gang hver anden måned.
Retningslinjer for den generelle tilladelsesordning og data i forbindelse med gensidig bistand	Del III – Tilladelser og pasordning på det indre marked	//	BEREC offentliggør retningslinjer for den generelle tilladelsesordning og sikrer, at de relevante oplysninger gøres tilgængelige for udbydere via ODN's websted. Hver medlemsstat udpeger et nationalt centralt kontaktpunkt. Det nationale centrale kontaktpunkt fører ajourførte oplysninger om den nationale lovgivning og de procedurer, der gælder for udbud af elektroniske kommunikationsnet og -

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			tjenester. Implicitte datastrømme vedrørende gensidig bistand mellem de relevante myndigheder i de forskellige medlemsstater.
Oplysninger om administrationsomkostninger og gebyrer	Del III – Tilladelser og pasordning på det indre marked	//	Hvis der pålægges administrationsgebyrer, offentliggør de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder en årlig oversigt over deres administrationsomkostninger og det samlede gebyrbeløb, der er opkrævet.
Oplysninger om strategisk planlægning og forvaltning af radiofrekvenser (herunder med henblik på at imødegå skadelig interferens)	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel I, Principper og mål	//	De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og andre relevante kompetente myndigheder om en beslutning om at tillade en alternativ brug af det frekvensbånd, der er harmoniseret i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF. Indehavere af brugsrettigheder til frekvenser kan anmode RSPB om at løse problemer vedrørende grænseoverskridende koordinering eller grænseoverskridende skadelig interferens. RSPB kan afgive en udtalelse med forslag til en koordineret løsning (og *skal* afgive en sådan udtalelse, hvis ovennævnte indehaver af brugsrettigheder til frekvenser anmoder herom).

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			Hvis grænseoverskridende problemer ikke løses inden for en given tidsramme, kan de kompetente myndigheder fra enhver berørt medlemsstat eller indehavere af en brugsret til frekvenser anmode Kommissionen om at gribe ind.
Unionens frekvensstrategi og -køreplaner	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel II, Tildeling	// Kortfattede krav til indholdet i de nationale frekvenskøreplaner.	Kommissionen skal fremlægge en EU-frekvensstrategi. Senest ni måneder efter udarbejdelsen af Unionens frekvenskøreplaner indsender de kompetente myndigheder deres nationale frekvenskøreplaner til Kommissionen og RSPB. De kompetente myndigheder offentliggør de nationale frekvenskøreplaner og ajourfører dem regelmæssigt. De kompetente myndigheder rapporterer regelmæssigt til Kommissionen og RSPB om gennemførelsen af deres nationale frekvenskøreplaner.
Anmodninger om revision af fristforlængelser for undtagelsesvis at tillade alternativ brug (*hvor anvendelsen af radiofrekvenser er blevet harmoniseret ved*	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser –	//	En potentiel frekvensbruger eller Kommissionen kan fremsætte sådanne anmodninger om revision til den kompetente myndighed.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
tekniske gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med beslutning nr. 676/2002/EF)	Kapitel II, Tildeling		
Anmodninger om harmonisering af frekvenser	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel II, Tildeling	//	Enhver interesseret part kan indgive en begrundet anmodning til Kommissionen om at overveje harmonisering af betingelserne for tilrådighedsstillelse og/eller effektiv udnyttelse af et bestemt frekvensbånd. Efter en sådan anmodning tilrettelægger Kommissionen en offentlig høring og forelægger anmodningen enten for RSPB med henblik på en rapport eller udtalelse og/eller for Frekvensudvalget (som også kan vedtage en udtalelse). Kommissionen skal give et rimeligt svar til afsenderen af anmodningen (inden for en rimelig frist, helst seks måneder fra modtagelsen). Kommissionen offentliggør anmodningen og svaret.
Oplysninger om individuelle brugsrettigheder	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I,	//	De kompetente myndigheder underretter de interesserede parter om de betingelser, der vil blive knyttet til individuelle brugsrettigheder, inden de pålægges. Ligeledes for så vidt angår

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
	Radiofrekvenser – Kapitel III, Tildeling		kriterierne for vurdering af overholdelse. RSPB indsamler god praksis om valget mellem generelle tilladelser og individuelle rettigheder.
Data vedrørende fælles betingelser for tilladelse til brug af radiofrekvenser	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel III, Tildeling	//	Potentielle brugere af radiofrekvenser i to eller flere medlemsstater (eller Kommissionen) kan anmode de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om i fællesskab at fastsætte fælles betingelser for tilladelser inden for RSPB. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen om sådanne anmodninger. Implicitte datastrømme, hvis Kommissionen anmoder RSPB, ODN, Kommunikationsudvalget eller eksterne eksperter om bistand i forbindelse med gennemførelsen af tilladelsesprocessen.
Andre oplysninger om individuelle rettigheder	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel III, Tildeling	//	Anmodninger om fornyelse fra indehavere af individuelle rettigheder. Indehaveren af brugsretten underretter den kompetente myndighed om sin hensigt om at overdrage eller udleje brugsrettighederne. Den kompetente myndighed offentliggør disse oplysninger. Enhver tredjepart, der er interesseret i at benytte en del af frekvensbåndet i et bestemt område eller

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			tidsrum, har ret til at tilkendegive sin interesse over for den kompetente myndighed.
Data til den dynamiske database til geolokalisering og overvågning af muligheder for brug af frekvenser	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel III, Tildeling	Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om, hvilke frekvensbånd, der er omfattet af databasen, samt med praktiske ordninger og ensartede formater for de kompetente myndigheders indsamling og indberetning af data til Kommissionen.	Databasen skal indeholde ajourførte oplysninger, der indsamles og stilles til rådighed af medlemsstaterne.
Data, der anvendes i forbindelse med proceduren for det indre marked for frekvenser	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel III, Tildeling	Minimumskrav til indhold.	Når de kompetente myndigheder har til hensigt at gennemføre en udvælgelsesprocedure (eller at ændre eller forny visse rettigheder), skal de offentliggøre deres udkast til endelig foranstaltning og meddele det til Kommissionen, RSPB, BEREC og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater. De kompetente myndigheder, RSPB, BEREC og Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til udkastet til foranstaltning inden for en frist på 30 arbejdsdage. Kommissionen underretter i så fald BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder om sine forbehold og offentliggør dem samtidigt.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			Senest 30 arbejdsdage efter meddelelsen af Kommissionens forbehold afgiver RSPB og BEREC deres udtalelser om Kommissionens meddelelse. Senest 60 arbejdsdage efter meddelelsen om sine forbehold kan Kommissionen træffe afgørelse. Den kompetente myndighed meddeler senest seks måneder efter datoen for Kommissionens afgørelse RSPB, BEREC og Kommissionen et nyt udkast til foranstaltning. ODN fører protokol over drøftelserne i forbindelse med proceduren for det indre marked for frekvenser.
Data i forbindelse med indgivelse og koordinering af satellitsystemer med Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU)	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit II, Brug af frekvenser til satellitkommunikation	//	En kompetent frekvensmyndighed underretter Kommissionen og andre kompetente myndigheder i RSPB om enhver anmodning om at indgive, koordinere eller registrere et satellitsystem hos ITU, som har til formål at dække mere end én medlemsstat eller jordstation. - Medlemsstaterne og Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til anmodningen. Når en anmodning om at koordinere frekvenser eller en baneposition for et satellitsystem eller en jordstation i henhold til ITU's regler modtages,

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			underretter den berørte kompetente myndighed Kommissionen og de øvrige kompetente myndigheder via RSPB. - Implicitte datastrømme i RSPB's koordinerende rolle, hvor to eller flere kompetente myndigheder modtager anmodninger vedrørende det samme frekvensbånd eller den samme baneposition. Når den kompetente myndighed modtager en anmodning om koordinering af anvendelsen af frekvensspektret mellem jordbaserede og rumapplikationer i henhold til ITU's regler for radiofrekvenser, der er blevet harmoniseret i medfør af beslutning nr. 676/2002/EF, meddeler den en sådan anmodning til Kommissionen med henblik på øjeblikkelig videresendelse til Frekvensudvalgets medlemmer.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Data vedrørende tilladelser på EU-plan til brug af satellitfrekvenser	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit II, Brug af frekvenser til satellitkommunikation	//	Udbydere indsender en anmeldelse til Kommissionen. Implicitte datastrømme i medlemsstater, der er underlagt en EU-tilladelse meddelt af Kommissionen. De kompetente myndigheder eller ansøgere kan anmode Kommissionen om at overveje at begrænse antallet af EU-tilladelser i et givet radiofrekvensbånd. I så fald giver Kommissionen interesserede parter mulighed for at udtale sig i en offentlig høring. En virksomhed indgiver en ansøgning om EU-tilladelse til at anvende radiofrekvenser til levering af satellitkommunikationstjenester og satellitnet til Kommissionen. - Kommissionen offentliggør sådanne ansøgninger ved modtagelsen. - RSPB forelægger Kommissionen en udtalelse inden for ti arbejdsdage.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Data i forbindelse med tilsyn og afhjælpning (herunder løsning af satellitinterferensproblemer)	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit II, Brug af frekvenser til satellitkommunikation	//	Implicitte datastrømme i forbindelse med, at Kommissionen (med bistand fra RSPB) undersøger påståede overtrædelser af betingelser knyttet til en EU-tilladelse eller af retlige bestemmelser. - Hvis en kompetent myndighed er af den opfattelse, at en indehaver af en EU-tilladelse ikke overholder kravene, gør den Kommissionen og RSPB opmærksom herpå. - Hvis Kommissionen konstaterer, at en indehaver af en EU-tilladelse ikke overholder kravene, underretter den den pågældende operatør om sine konstateringer. - Kommissionen underretter medlemsstaterne om sine håndhævelsesforanstaltninger. Hvis en kompetent myndighed beslutter at udsætte anvendelsen af en foranstaltning, som Kommissionen har truffet afgørelse om, underretter den på forhånd Kommissionen herom. Hvis en kompetent myndighed på eget initiativ træffer midlertidige foranstaltninger for at undgå skadelig interferens på sit område, underretter den

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			Kommissionen og de andre kompetente myndigheder herom. - Omvendt kan Kommissionen også anmode om vedtagelse af sådanne foreløbige foranstaltninger.
Data i forbindelse med den strategiske planlægning og forvaltning af nummerressourcer	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit III, Nummerressourcer	//	Implicitte datastrømme i samarbejdet mellem Kommissionen, ODN og de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på strategisk planlægning af nummerressourcer i Unionen og identificering af den potentielle anvendelse af nummerressourcer til grænseoverskridende eller paneuropæiske tjenester.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Data vedrørende paneuropæiske nummerressourcer	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit III, Nummerressourcer	// Seks måneder efter vedtagelsen af Unionens nummerplan skal ODN oprette proceduren og systemet for fremlæggelse af oplysninger.	Implicit datastrøm, der opstår gennem samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder og ODN ved tildeling af numre eller nummerserier til paneuropæiske nummerressourcer. Oplysninger, der rettidigt skal stilles til rådighed af de nationale tilsynsmyndigheder om tildeling af numre og modtagere af numrene (data, der er nødvendige for at opdatere ODN's database over de paneuropæiske nummerressourcer).

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Data vedrørende nationale nummerressourcer	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit III, Nummerressourcer	//	Andre virksomheder end udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan anmode de nationale tilsynsmyndigheder om at tildele brugsrettigheder til nummerressourcer fra de nationale nummerplaner med henblik på levering af specifikke tjenester til dem. De nationale tilsynsmyndigheder kan anmode om bistand fra ODN til at koordinere deres aktiviteter med henblik på at sikre en effektiv forvaltning af nummerressourcer. De nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder fremsender regelmæssigt de data, der er nødvendige for databasen over nummerressourcer med ret til ekstraterritorial anvendelse i Unionen, til ODN. De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør de nationale nummerplaner samt alle efterfølgende tilføjelser eller ændringer heraf. BEREC forelægger hvert andet år en rapport om national praksis for tildeling af brugsrettigheder til nationale og paneuropæiske nummerressourcer.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Data i forbindelse med tildeling af brugsrettigheder til nummerressourcer	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit III, Nummerressourcer	//	Virksomheder kan anmode de nationale tilsynsmyndigheder om tildeling af individuelle brugsrettigheder til nummerressourcer. De nationale tilsynsmyndigheder træffer afgørelse om anmodningen og offentliggør disse afgørelser. Den nationale tilsynsmyndighed i en medlemsstat kan fremsætte en anmodning, hvori den påviser en overtrædelse af relevante forbrugerbeskyttelsesregler eller national lovgivning, til de nationale tilsynsmyndigheder i den medlemsstat, hvor brugsrettighederne til nummerressourcerne er blevet tildelt. Implicitte datastrømme i forbindelse med ODN's opgave med at fremme og koordinere udvekslingen af oplysninger mellem de involverede medlemsstaters nationale tilsynsmyndigheder og sikre en passende koordinering af arbejdet mellem dem.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Oplysninger om nedlukning af kobber og data om overgangsplanlægning	Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit I, Overgang til fibernet	Kobbernedlukningsområder skal afgrænses under hensyntagen til Kommissionens retningslinjer, der skal vedtages senest den 29. februar 2028. Bæredygtighedsbetingelserne kræver, at fibernet skal føres i umiddelbar nærhed af mindst 95 % af husstandene i kobbernedlukningsområdet. De nationale tilsynsmyndigheder fastsætter objektive og gennemsigtige parametre og kriterier for vurdering af nærhed, rimelig indsats, rimelige omkostninger og prisoverkommelighed.	De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør listen over kobbernedlukningsområder og eventuelle opdateringer samt lister over kobbernedlukningsområder, hvor bæredygtighedsbetingelserne er opfyldt (offentliggøres senest den 30. juni 2029 og derefter mindst én gang om året i fem år). Medlemsstaterne udarbejder og meddeler senest den 31. oktober 2029 Kommissionen en plan for overgang til fibernet, som indeholder oplysninger om kobber- og fibernetdækning, udrulningsforanstaltninger, status for kobbernedlukningsområder og migrationsmilepæle, med en ajourført plan, der skal meddeles senest den 30. juni 2034, om status for gennemførelsen. Operatørerne indsender deres kobbernedlukningsplaner til de nationale tilsynsmyndigheder inden for seks måneder efter vedtagelsen af mandatet og rapporterer om gennemførelsen med jævne mellemrum, som fastsat af myndigheden. Slutbrugere i de berørte områder informeres om tidspunktet for nedlukning af kobber, nødvendige ændringer af tjenester eller udstyr samt om

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			tilgængelige alternative tjenester.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Adgangs- og samtrafikprocedurer samt resultater af tilsynsmyndighedernes vurderinger	Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit III, Samtrafik Kapitel II: Symmetriske regler for adgang	Procedurerne skal sikre, at virksomheder, herunder SMV'er og udbydere med begrænset geografisk rækkevidde, kan drage fordel af de pålagte forpligtelser. Forpligtelser og betingelser skal være objektive, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikkediskriminerende og gennemføres i overensstemmelse med artikel 186 og 85.	De nationale tilsynsmyndigheder giver vejledning og gør procedurerne for adgang og samtrafik offentligt tilgængelige. De nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder, der har pålagt forpligtelser og betingelser i henhold til artikel 69, vurderer resultaterne heraf senest fem år efter vedtagelsen af den tidligere foranstaltning og meddeler resultatet af deres vurdering i overensstemmelse med procedurerne i artikel 186 og 85.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Markedsafgrænsninger, resultater af markedsanalyser, reguleringsmæssige foranstaltninger og vejledninger	Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit IV: Markeder og konkurrence Kapitel I – Markedsanalyse og stærk markedsposition	I henstillingen udpeges produkt- og tjenestemarkeder, der er afgrænset i overensstemmelse med konkurrenceretlige principper. Markedsanalyser skal følge procedurerne i artikel 186 og 85, gennemføres rettidigt og afsluttes inden for et år. Markeder, hvor der er indført forhåndsregulering, skal revideres hvert femte år for at fastslå, om de tre kriterier i artikel 72, stk. 1, er opfyldt. SMP-retningslinjerne skal være i overensstemmelse med relevante konkurrenceretlige principper og indeholde vejledning om anvendelsen af begrebet stærk markedsposition på forhåndsregulering af markeder for elektronisk kommunikation.	Kommissionen vedtager en henstilling om udpegning af relevante produkt- og tjenestemarkeder efter offentlig høring og under hensyntagen til BEREC's udtalelse og reviderer den regelmæssigt hvert femte år. De nationale tilsynsmyndigheder foretager en markedsanalyse og anmelder de tilsvarende udkast til reguleringsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 85 inden for fem år efter vedtagelsen af den tidligere foranstaltning. BEREC foretager analyser af potentielle transnationale markeder efter begrundet anmodning fra Kommissionen eller mindst to nationale tilsynsmyndigheder eller analyser af den transnationale efterspørgsel blandt slutbrugere efter begrundet anmodning fra Kommissionen, mindst to nationale tilsynsmyndigheder eller markedsdeltagere. Kommissionen offentliggør SMP-retningslinjer efter høring af BEREC.
Oplysninger om omkostningsregnskabssystemet og data til verifikation af overholdelse	Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence	En beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet, der som minimum viser de hovedkategorier, som	Virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, og som er underlagt omkostningsregnskabsforpligtelser, skal offentliggøre en beskrivelse af deres

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
	Afsnit IV: Markeder og konkurrence Kapitel II: Afhjælpende adgangsforanstaltninger, der pålægges virksomheder med en stærk markedsposition	omkostningerne er grupperet under, og de regler, der anvendes til fordeling af omkostningerne, skal gøres offentligt tilgængelig. Systemet skal verificeres af et kvalificeret uafhængigt organ.	omkostningsregnskabssystem. En kompetent uafhængig instans kontrollerer overholdelsen af omkostningsregnskabssystemet og offentliggør en gang om året en erklæring vedrørende dets overholdelse. Har en virksomhed pligt til at sikre, at priserne er omkostningsbaserede, forelægger den den nationale tilsynsmyndighed en fuldstændig begrundelse for sine priser, herunder dokumentation for, at taksterne er baseret på omkostningerne, herunder en rimelig forrentning af investeringerne. De nationale tilsynsmyndigheder kan kræve, at virksomheder justerer priserne på grundlag af disse oplysninger.
Oplysninger om tilsagn fra operatører med en stærk markedsposition	Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit IV: Markeder og konkurrence Kapitel II: Afhjælpende adgangsforanstaltninger, der pålægges	Tilsagnene skal være tilstrækkeligt detaljerede med hensyn til omfang, varighed, tidsplan og gennemførelsesmåde, så den nationale tilsynsmyndighed kan foretage en vurdering.	Virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition, kan afgive tilsagn til de nationale tilsynsmyndigheder vedrørende betingelser for adgang, saminvestering eller begge dele. De nationale tilsynsmyndigheder gennemfører en offentlig høring (markedstest) om de tilbudte tilsagn af interesserede parter, navnlig de tredjeparter, der er direkte berørt. Potentielle

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
	virksomheder med en stærk markedsposition		medinvestorer eller adgangssøgende kan fremsætte synspunkter om overholdelsen og foreslå ændringer. Den nationale tilsynsmyndighed meddeler de foreløbige konklusioner til virksomheden, som kan ændre sit oprindelige tilbud. Når tilsagnene er gjort bindende, underretter virksomheden uden unødig forsinkelse den nationale tilsynsmyndighed om eventuelle ændringer af de forhold, der er relevante for tilsagnene. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger, fører tilsyn med og sikrer overholdelsen af bindende tilsagn.
Udkast til reguleringsmæssige foranstaltninger, bemærkninger, udtalelser, afgørelser og endeligt vedtaget foranstaltning	Del V – Overgang til fibernet, markedernes funktion og konkurrence Afsnit IV: Markeder og konkurrence Kapitel III: Procedurer vedrørende det indre marked for markedsregulering	Udkast til foranstaltninger skal offentliggøres og samtidig meddeles Kommissionen, BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater med angivelse af begrundelsen herfor, jf. artikel 20, stk. 3. BEREC afgiver en udtalelse inden for 30 arbejdsdage fra begyndelsen af 90-dagesperioden. Midlertidige foranstaltninger i henhold til artikel 86 er gyldige i maksimalt 12	De nationale tilsynsmyndigheder meddeler udkast til foranstaltninger, der er omfattet af artikel 69, artikel 72 og artikel 73-84, og som vil påvirke handelen mellem medlemsstaterne, til Kommissionen, BEREC og andre nationale tilsynsmyndigheder. Disse kan fremsætte bemærkninger inden for 30 arbejdsdage. Hvis Kommissionen giver udtryk for alvorlig tvivl eller peger på hindringer for det indre marked, afgiver BEREC en udtalelse inden for 30 arbejdsdage.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
		måneder.	De nationale tilsynsmyndigheder meddeler alle vedtagne endelige foranstaltninger til Kommissionen og BEREC. For midlertidige foranstaltninger meddeler de nationale tilsynsmyndigheder dem uden ophold til Kommissionen, andre nationale tilsynsmyndigheder og BEREC. Kommissionen kan vedtage henstillinger eller retningslinjer efter offentlig høring, høring af de nationale tilsynsmyndigheder og under størst mulig hensyntagen til BEREC's udtalelse.
Oplysninger om netkapacitetsforvaltning, trafikstyringsforanstaltninger, parametre for tjenestekvalitet, overholdelsesdata og håndhævelsesresultater	Del VI – Tjenester Afsnit II: Adgang til det åbne internet	Udbydernes indberetning om net- og trafikstyring samt begrundelser hvert andet år. BEREC-skabelon senest [vedtagelsesdato + 1 år]. BEREC's retningslinjer skal udspecificere parametre for tjenestekvalitet, målemetoder, informationsformat (bilag III), publikationsformat (bilag IV) og kvalitetscertificeringsordninger, herunder parametre for slutbrugere med handicap.	Udbydere indsender hvert andet år oplysninger til de nationale tilsynsmyndigheder om netkapacitet og trafikstyring. De nationale tilsynsmyndigheder deler oplysninger med BEREC. BEREC offentliggør hvert andet år rapporter om de nationale tilsynsmyndigheders praksis og resultater, en fælles indsamlingsskabelon og retningslinjer for gennemførelse efter høring af interessenter og samarbejde med Kommissionen. De nationale tilsynsmyndigheder tager størst muligt hensyn til BEREC's retningslinjer for håndhævelse.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
Aftaleoplysninger, gennemsigtighedsoplysninger, præstationsdata, meddelelser om aftaleændringer, data om forbrugsovervågning	Del VI – Tjenester Afsnit III: Slutbrugernes rettigheder Kapitel I: Rettigheder for forbrugere	Oplysninger, der gives på en klar og forståelig måde på et varigt medium eller i et dokument, der let kan downloades (artikel 96, stk. 2). En skabelon til aftaleresumé kan fastsættes af Kommissionen efter høring af BEREC. Gennemsigtighedsoplysninger offentliggøres på en klar, forståelig og maskinlæsbar måde, jf. bilag IV. Tilgængeligt format i henhold til bilag 1 til direktiv (EU) 2019/882 for slutbrugere med handicap. Præstationsovervågning i henhold til BEREC's retningslinjer (artikel 95, stk. 3).	Udbydere af internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester giver forbrugerne aftaleoplysninger (bilag III) og et aftaleresumé inden aftalens indgåelse. Udbydere offentliggør gennemsigtighedsoplysninger (bilag IV) i et maskinlæsbart format. Udbydere tilbyder forbrugsovervågningsfaciliteter med rettidige oplysninger om forbrugsniveauer og meddelelser, inden grænserne nås. Udbyderne underretter forbrugerne mindst en måned i forvejen om aftaleændringer på et varigt medium. Præstationsdata for internetadgangstjenester overvåges i henhold til BEREC's retningslinjer og certificeres af de nationale tilsynsmyndigheder.
Oplysninger om skift, data om nummerportabilitet, tidsplaner for portering, data om tjenestekontinuitet, kompensationsoplysninger, samtykkeregistreringer	Del VI – Tjenester Afsnit III: Slutbrugernes rettigheder Kapitel II: Rettigheder for slutbrugere	//	Modtagende og afgivende udbydere af internetadgangstjenester forsyner slutbrugerne med oplysninger under skiftet. Begge udbydere udveksler oplysninger for at sikre kontinuitet og aktivering inden for de aftalte tidsrammer.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			De nationale tilsynsmyndigheder modtager oplysninger for at overvåge overholdelsen og sikre, slutbrugerne informeres tilstrækkeligt og beskyttes. BEREC udarbejder nærmere retningslinjer for processen og kompensation efter høring af interessenter og i samarbejde med Kommissionen. Mikrovirksomheder informerer slutbrugere om undtagelser, inden aftalen indgås.
Oplysninger om svigagtige aktiviteter, alarmkommunikationsdata, data om offentlige advarsler, data om nummervisning, oplysninger af offentlig interesse, oplysninger om tilgængelighed for slutbrugere med handicap	Del VI – Tjenester Afsnit III: Slutbrugernes rettigheder Kapitel III: Faciliteter og funktionaliteter for slutbrugere	Lokaliseringsoplysninger om den kaldende part efter harmoniserede europæiske kriterier (delegeret retsakt senest [vedtagelsesdato + 2 år]). Oplysninger af offentlig interesse i standardiseret format. Nummervisning ved hjælp af enkle og gratis midler. Tilgængelighed i henhold til direktiv (EU) 2019/882.	ODN indsamler oplysninger om svig fra nationale myndigheder, Europol og interessenter. BEREC udsteder retningslinjer for forebyggelse af svig efter høring af ENISA. Medlemsstaterne rapporterer E.164-numre til alarmcentraler til ODN med henblik på databasevedligeholdelse under BEREC's tilsyn. Udbydere udsender oplysninger af offentlig interesse fra offentlige myndigheder til slutbrugere. Udbydere sikrer, at lokaliseringsoplysninger om den kaldende part straks sendes til alarmcentralerne under alarmkommunikationer. Udbydere sender offentlige advarsler til slutbrugere i de berørte geografiske områder.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			Udbydere implementerer mekanismer til nummervisning og blokering for nummervisning på slutbrugernes anmodning.
Navne på nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder og deres respektive opgaver, underretning af nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder og deres ansvarsområder, årlige rapporter fra nationale tilsynsmyndigheder, årlige budgetter for nationale tilsynsmyndigheder	Del VII – Forvaltning Afsnit I: Nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder	Offentliggørelse i let tilgængelig form. Årlig rapportering. Budgetkontrol udøves på en gennemsigtig måde og offentliggøres.	Medlemsstaterne offentliggør navnene på de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt deres opgaver. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle myndigheder, der er tildelt opgaver i henhold til denne forordning, og deres ansvarsområder, herunder eventuelle ændringer. De nationale tilsynsmyndigheder rapporterer årligt om markedets tilstand, beslutninger, ressourceallokering og fremtidige planer. De nationale tilsynsmyndigheders årlige budgetter offentliggøres. Budgetkontrol udøves på en gennemsigtig måde og offentliggøres.
BEREC's reguleringsopgaver (offentlig liste), BEREC's udtalelser, retningslinjer, rapporter, henstillinger, fælles holdninger, bedste praksis, bestilte undersøgelser, resultater af offentlige høringer, data indsamlet af nationale tilsynsmyndigheder, toårige arbejdsprogrammer,	Del VII – Forvaltning Afsnit II: BEREC's opgaver og organisation	Åbent, genanvendeligt, maskinlæsbart format. Publikationer på BEREC's websted og EU's digitale portal.	BEREC offentliggør en liste over reguleringsopgaver og ajourfører den, når der tildeles nye opgaver. BEREC offentliggør endelige udtalelser, retningslinjer, rapporter, henstillinger, fælles holdninger, bedste praksis, bestilte undersøgelser samt udkast til dokumenter til offentlig høring. Resultaterne af den offentlige høring gøres offentligt tilgængelige. BEREC fører tilsyn med ODN ved oprettelse og

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
toårige aktivitetsrapporter, medlemmer af repræsentantskabet og suppleanter, forretningsorden, samarbejdsordninger med kompetente organer/myndigheder			vedligeholdelse af databaser over anmeldelser, nummerressourcer, alarmcentraler, tillægstjenester og adgang til beredskabstjenester. Data indsamlet af nationale tilsynsmyndigheder offentliggøres i et åbent, maskinlæsbart format på BEREC's websted/EU's digitale portal. Liste over bestyrelsesmedlemmer og suppleanter med offentliggjorte interesseerklæringer. BEREC vedtager og offentliggør et toårigt arbejdsprogram, en toårig aktivitetsrapport og en forretningsorden.
RSPB's toårige arbejdsprogram og RSPB's toårige aktivitetsrapport samt udveksling af oplysninger mellem BEREC og RSPB	Del VII – Forvaltning Afsnit IV: Fælles bestemmelser og samarbejde mellem BEREC og RSPB	//	RSPB's bestyrelse fremsender sit toårige arbejdsprogram til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og sin toårige aktivitetsrapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. BEREC og RSPB sikrer regelmæssig udveksling af oplysninger og ekspertise om spørgsmål af gensidig relevans.
ODN's årlige budget og konsoliderede årlige aktivitetsrapport Årsrapport om fremskridt hen imod det indre marked for	Del VII – Forvaltning Afsnit V: Kontoret for Digitale Net Kapitel I: ODN's	//	Direktøren udarbejder udkastet til årsrapport om ODN's aktiviteter til ODN's bestyrelses vurdering og vedtagelse. ODN's bestyrelse forelægger den konsoliderede årlige aktivitetsrapport og sin vurdering for Europa-Parlamentet, Rådet,

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
elektronisk kommunikation	opgaver og organisation		Kommissionen og Revisionsretten senest den 1. juli hvert år. ODN offentliggør i samarbejde med ENISA en årlig rapport om fremskridtene hen imod det indre marked for elektronisk kommunikation. Et udkast til rapport forelægges BEREC og RSPB til godkendelse inden offentliggørelsen.
ODN's samlede programmeringsdokument, årlige budget, konsoliderede årlige aktivitetsrapport og finansielle regnskaber	Del VII – Forvaltning Afsnit V: Kontoret for Digitale Net Kapitel II: ODN's budget og programmering	//	ODN fremsender udkastet til Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet. Efter at have modtaget Kommissionens udtalelse vedtager ODN det endelige samlede programmeringsdokument og budget. ODN forelægger det foreløbige årsregnskab for Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten senest den 1. marts. Direktøren forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten det endelige årsregnskab senest den 1. juli sammen med en udtalelse fra ODN's bestyrelse og den konsoliderede årlige aktivitetsrapport.
Udveksling af oplysninger, dokumentadgang, interesseerklæringer, kommunikationsaktiviteter og	Del VII – Forvaltning Afsnit V: Kontoret for Digitale Net	Fælles skabeloner	Kommissionen og de nationale myndigheder udveksler oplysninger med BEREC, RSPB og ODN efter begrundet anmodning og anvender fælles indberetningsformater, hvor det er muligt.

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
evalueringer	Kapitel III: Almindelige bestemmelser		ODN forvalter et informations- og kommunikationssystem, hvorigennem denne udveksling kan foretages. Bestyrelsesmedlemmer, direktøren og personalet indsender interesseerklæringer, som offentliggøres for bestyrelsesmedlemmerne og direktøren. BEREC, RSPB og ODN informerer offentligheden om deres aktiviteter og resultater. Kommissionen foretager femårige evalueringer af BEREC, RSPB og ODN og rapporterer resultaterne til Europa-Parlamentet, Rådet, ODN's bestyrelse og offentligheden. Borgere og juridiske personer kan anmode om aktindsigt i dokumenter, som BEREC, RSPB og ODN er i besiddelse af.
Formidling af oplysninger, geografiske undersøgelser og høringsmekanismer, undersøgelsesresultater	DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT I: Oplysningspligt, undersøgelser og høringsordninger	BEREC's retningslinjer, fælles indberetningsformater og skabeloner	Virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, stiller efter anmodning oplysninger til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder, andre kompetente myndigheder, BEREC og RSPB. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder udveksler disse oplysninger med Kommissionen, BEREC, RSPB og myndigheder i andre medlemsstater efter begrundet anmodning. De nationale tilsynsmyndigheder eller andre

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			kompetente myndigheder gennemfører geografiske undersøgelser af udrulning af bredbåndsnet og indsamler data om den nuværende dækning og fremtidige prognoser fra virksomheder og offentlige myndigheder. Disse undersøgelsesresultater deles med lokale, regionale og nationale myndigheder, BEREC og Kommissionen. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder offentliggør udkast til foranstaltninger til offentlig høring og gør resultaterne offentligt tilgængelige. Myndighederne hører slutbrugere, forbrugere, producenter og virksomheder om spørgsmål vedrørende elektroniske kommunikationstjenester.
Standardiseringsaktiviteter og harmoniseringsforanstaltninger	DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT II: Harmonisering	Europæiske standarder, internationale standarder (ITU, CEPT, ISO, IEC)	Kommissionen offentliggør lister over ikkeobligatoriske standarder og tekniske specifikationer i *Den Europæiske Unions Tidende*. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder underretter Kommissionen, når de vælger ikke at følge Kommissionens henstillinger, og begrunder deres holdning. BEREC afgiver udtalelser til Kommissionen om

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			harmoniseringsspørgsmål og kan rådgive om foreslåede foranstaltninger. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet, når den ikke vedtager henstillinger eller afgørelser, og offentliggør begrundelserne.
Tvistbilæggelsesprocedurer og afgørelser	DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT III: Bilæggelse af tvister	//	De nationale tilsynsmyndigheder træffer bindende afgørelser for at bilægge tvister mellem virksomheder inden for fire måneder og gør afgørelserne offentligt tilgængelige. I grænseoverskridende tvister underretter de nationale tilsynsmyndigheder BEREC, som afgiver udtalelser med opfordring til specifikke foranstaltninger.
Vejledning og mæglingsprocedure for økosystemsamarbejdet	DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT IV: Samarbejde om økosystemer	BEREC's retningslinjer om økosystemsamarbejde	BEREC offentliggør retningslinjer for at lette samarbejdet mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet og virksomheder i nært beslægtede sektorer. De nationale tilsynsmyndigheder underretter BEREC inden for en uge om anmodninger om frivilligt forlig og indkalder til forligsmøder. BEREC afgiver udtalelser inden for to måneder om aspekter af sagen og samarbejdsmuligheder. De nationale tilsynsmyndigheder fremlægger skriftlige møderefera ter inden for en måned og

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			tager størst muligt hensyn til BEREC's udtalelser. BEREC offentliggør en rapport om virkningerne af økosystemsamarbejdet. Kommissionen gennemgår økosystemsamarbejdets funktion på grundlag af BEREC's rapport.
Administrative procedurer, meddelelser og indberetning	DEL VIII: Almindelige og afsluttende bestemmelser AFSNIT VI: Afsluttende bestemmelser	//	Kommissionen giver Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om delegerede retsakter. Medlemsstaterne offentliggør bekendtgørelser om gennemførelsen i de nationale officielle tidender og indsender kopier til Kommissionen, som videresender oplysninger til Kommunikationsudvalget. Medlemsstaterne offentliggør oplysninger om rettigheder, tilladelser og forpligtelser og stiller dem til rådighed for Kommissionen med henblik på offentlig adgang. De nationale tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen om virksomheder med en stærk markedsposition og pålagte forpligtelser. Medlemsstaterne fremsender de ønskede oplysninger til Kommissionen med henblik på gennemgang. BEREC offentliggør rapporter om gennemførelsen af generelle tilladelser hvert tredje år. Kommissionen gennemgår forordningens funktion hvert femte år og aflægger

Type af data	Henvisning til kravet eller kravene	Standard og/eller specifikation (hvis relevant)	Beskrivelse af datastrømme
			rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Tilpasning til den europæiske datastrategi

Dette lovgivningsinitiativ er i overensstemmelse med anvendelsen af privatejede data af offentlige myndigheder (business-to-government – B2G) for at sikre evidensbaseret politikudformning og politisk beslutningstagning.

Tilpasning til engangsprincippet

Engangsprincippet overholdes i dette tilfælde for at minimere den administrative byrde for virksomheder, der opererer på det indre marked. Medlemsstaterne og Kommissionen skal sikre beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger.

4.3. Digitale løsninger

Overordnet beskrivelse af digitale løsninger

Digital løsning	Henvisning(er) til kravet eller kravene	Vigtigste foreskrevne funktioner	Ansvarligt organ	Hvordan sikres tilgængelighed?	Hvordan overvejes muligheden for videreanvendelse?	Brug af AI-teknologier (hvis relevant)
EU-database over anmeldelser	Del III – Tilladelser og pasordning på det indre marked	Offentligt tilgængelig EU-database over anmeldelser indgivet til de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på gennemførelsen af pasordningssystemet.	ODN	Ikke specificeret	Ikke specificeret	Ikke specificeret
Dynamisk	Del IV –	Dynamisk database til	ODN	Ikke specificeret	Ikke specificeret	Ikke

frekvensdatabase	Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel III, Tildeling	geolokalisering og overvågning af muligheder for brug af frekvenser. Databasen skal indeholde ajourførte oplysninger, som medlemsstaterne har indsamlet og stillet til rådighed, om geolokalisering af eksisterende brug af frekvenser. Denne database skal være direkte tilgængelig for enhver potentiel bruger af radiofrekvenser.				specificeret
Database over paneuropæiske nummerressourcer	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit III, Nummerressourcer	Database over de paneuropæiske nummerressourcer på grundlag af oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder om tildeling af numre og modtagere af numrene. (*) ODN har til opgave	ODN	Ikke specificeret	Ikke specificeret	Ikke specificeret

		at fastlægge proceduren *og systemet* til fremlæggelse af oplysninger. Dette kan være endnu en digital løsning eller integreres med den database, der analyseres.				
ODN's informations- og kommunikationssystem	Del VII – Forvaltning Afsnit V: Kontoret for Digitale Net Kapitel III: Almindelige bestemmelser Artikel 41 i BEREC-forordningen.	Fælles platform for udveksling af oplysninger mellem BEREC, RSPB, Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder og de kompetente myndigheder med ansvar for frekvensforvaltning Særlig grænseflade for anmodninger om oplysninger og anmeldelser (artikel 173) Platform for tidlig konstatering af behov for koordinering mellem nationale tilsynsmyndigheder og kompetente myndigheder	ODN (tekniske og funktionelle specifikationer vedtaget af ODN's bestyrelse)	Ikke specificeret	Ikke specificeret	Ikke specificeret

		med ansvar for frekvensforvaltning				

4.4. Vurdering af interoperabilitet

Overordnet beskrivelse af den eller de digitale offentlige tjenester, der berøres af kravene

Digital offentlig tjeneste eller kategori af digitale offentlige tjenester	**Beskrivelse**	**Henvisning(er) til kravet eller kravene**	**Løsning(er) for et interoperabelt Europa** **(IKKE RELEVANT)**	**Andre interoperabilitetsløsninger**
Tilladelser og pasordning på det indre marked	Etablerer en pasordningsramme for udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester under en generel tilladelsesordning. Omfatter vedligeholdelse af en offentligt tilgængelig EU-database over de anmeldelser, der indsendes til de nationale tilsynsmyndigheder, samt forskellige datastrømme.	Del III – Tilladelser og pasordning på det indre marked	//	Ikke specificeret
Rammer for forvaltning, tildeling og anvendelse af centrale elektroniske kommunikationsressourcer (radiofrekvenser og nummerering)	Det drejer sig navnlig om følgende: - En database over paneuropæiske nummerressourcer - En dynamisk database til geolokalisering og overvågning af	Del IV – Ressourcer (radiofrekvenser og nummerering), Afsnit I, Radiofrekvenser – Kapitel III, Tildeling, Afsnit III, Nummerressourcer	//	Ikke specificeret

Digital offentlig tjeneste eller kategori af digitale offentlige tjenester	Beskrivelse	Henvisning(er) til kravet eller kravene	Løsning(er) for et interoperabelt Europa (IKKE RELEVANT)	Andre interoperabilitetsløsninger
	muligheder for brug af frekvenser. En dynamisk database med fokus på specifikke frekvensbånd bør bidrage til at identificere underudnyttede frekvenser og støtte mere effektiv brug og deling af frekvenser.			

Virkningen af kravet/kravene i henhold til digitale offentlige tjenester på grænseoverskridende interoperabilitet

Digital offentlig tjeneste nr. 1 – Tilladelser og pasordning på det indre marked

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)
Tilpasning til eksisterende digitale og sektorspecifikke politikker Angiv de relevante digitale og sektorspecifikke politikker, der er identificeret	Der indføres et strømlinet anmeldelsesbaseret system, der gør det muligt for udbydere at operere i en eller flere medlemsstater på grundlag af en samlet tilladelse, hvilket forbedrer den retlige interoperabilitet.	
Organisatoriske foranstaltninger med henblik på en gnidningsløs levering af digitale offentlige tjenester på tværs af grænserne Angiv de planlagte styringsforanstaltninger	Under proceduren for fælles pas er det fastlagt, at en udbyder skal indsende en anmeldelse til den nationale tilsynsmyndighed i en af de medlemsstater, hvor udbyderen har til hensigt at levere net eller tjenester. Der er indført yderligere datastrømme for at regulere, hvordan koordineringen mellem medlemsstater og ODN skal foregå. Hver medlemsstat udpeger et nationalt centralt kontaktpunkt. ODN har ansvaret for at vedligeholde en central database over alle meddelelser, der indgives i forbindelse med proceduren for fælles pas. De kompetente myndigheder bør kun fremsende fuldstændige anmeldelser til ODN	
Foranstaltninger, der er truffet for at sikre en fælles forståelse af dataene Angiv sådanne	Underretning om hensigten om at udbyde net eller tjenester skal ske i overensstemmelse med en anmeldelsesformular, som BEREC stiller til rådighed.	

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)
foranstaltninger		
Anvendelse af i fællesskab aftalte åbne tekniske specifikationer og standarder Angiv sådanne foranstaltninger	Intet specificeret på nuværende tidspunkt.	

Digital offentlig tjeneste nr. 2 – Rammer for forvaltning, tildeling og anvendelse af centrale elektroniske kommunikationsressourcer (radiofrekvenser og nummerering)

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)
Tilpasning til eksisterende digitale og sektorspecifikke politikker Angiv de relevante digitale og sektorspecifikke politikker, der er	//	

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)
identificeret		
Organisatoriske foranstaltninger med henblik på en gnidningsløs levering af digitale offentlige tjenester på tværs af grænserne Angiv de planlagte styringsforanstaltninger	ODN opretter og forvalter dynamiske databaser til geolokalisering og overvågning af muligheder for brug af frekvenser. ODN opretter og ajourfører i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og under BEREC's tilsyn databasen over paneuropæiske nummerressourcer.	
Foranstaltninger, der er truffet for at sikre en fælles forståelse af dataene Angiv sådanne foranstaltninger	Kommissionen kan, under størst mulig hensyntagen til RSPB's synspunkter, vedtage gennemførelsesretsakter for at definere de frekvensbånd, der er omfattet af den dynamiske database, og udvikle ensartede formater for de kompetente myndigheders indsamling og levering af data. Seks måneder efter vedtagelsen af Unionens nummerplan fastlægger ODN proceduren for tilvejebringelse af oplysninger, der skal indgå i den paneuropæiske database over nummerressourcer.	
Anvendelse af i fællesskab aftalte åbne tekniske specifikationer og standarder	ODN fastlægger på et senere tidspunkt tekniske specifikationer for den dynamiske database til geolokalisering og overvågning af muligheder for brug af frekvenser samt for den paneuropæiske database over nummerressourcer.	

4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

Overordnet beskrivelse af foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

Beskrivelse af foranstaltningen	**Henvisning(er) til kravet eller kravene**	**Kommissionens rolle** (hvis relevant)	**Aktører, der skal inddrages** (hvis relevant)	**Forventet tidsplan** (hvis relevant)
Ordningerne for udveksling af oplysninger mellem de nationale kompetente myndigheder og ODN i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/903 kan yderligere præciseres af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter.	Artikel 11	Vedtage gennemførelsesretsakter	//	Efter vedtagelsen af retsakten om digitale net
De frekvensbånd, der er omfattet af databasen, samt praktiske ordninger og ensartede formater for de kompetente myndigheders indsamling og indberetning af data til Kommissionen kan fastlægges i gennemførelsesretsakter.	Artikel 28	Vedtage gennemførelsesretsakter	RSPB (synspunkter skal tages i betragtning)	Efter vedtagelsen af retsakten om digitale net
ODN fastlægger proceduren og systemet for fremlæggelse af oplysninger i henhold til artikel 47, stk. 4, og artikel 48, stk. 4, fjerde afsnit.	Artikel 47	//	ODN	Seks måneder efter vedtagelsen af Unionens nummerplan

Beskrivelse af foranstaltningen	**Henvisning(er) til kravet eller kravene**	**Kommissionens rolle** (hvis relevant)	**Aktører, der skal inddrages** (hvis relevant)	**Forventet tidsplan** (hvis relevant)
Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tekniske specifikationer, standardomkostningselementer, omkostningsmetoder for harmoniserede produkter og standardtilbuddet vedrørende det eller de harmoniserede adgangsprodukter på grundlag af en udtalelse fra BEREC.	Artikel 81	Vedtage gennemførelsesretsakter	BEREC	Seks måneder efter forordningens vedtagelse
Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske bestemmelser om transmission af offentlige advarsler ved brug af den digitale tegnebog, der er udstedt i henhold til forordning (EU) nr. 910/2014, til alle berørte slutbrugere, herunder slutbrugere, der roamer.	Artikel 108	Vedtage gennemførelsesretsakter	Europa-Kommissionen Slutbrugere	//
Kommissionen kan, herunder ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, harmonisere metoderne for de nationale tilsynsmyndigheders indsamling af oplysninger.	Artikel 184	Vedtage gennemførelsesretsakter	Europa-Kommissionen	//

Beskrivelse af foranstaltningen	**Henvisning(er) til kravet eller kravene**	**Kommissionens rolle** (hvis relevant)	**Aktører, der skal inddrages** (hvis relevant)	**Forventet tidsplan** (hvis relevant)
Kommissionen gør ved hjælp af gennemførelsesretsakter implementering af de relevante standarder eller tekniske specifikationer obligatorisk ved at betegne dem som obligatoriske standarder eller obligatoriske tekniske specifikationer i den liste over standarder eller tekniske specifikationer, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.	Artikel 189	Vedtage gennemførelsesretsakter og standarder	Europa-Kommissionen	//
Kommissionen tillægges beføjelser til, efter høring af BEREC, at vedtage delegerede retsakter ved at fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre effektiv alarmkommunikation i Unionen for så vidt angår tekniske specifikationer for at give mulighed for etablering af alarmkommunikation ved brug af den digitale tegnebog, løsninger til lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, harmoniserede europæiske lokaliseringskriterier for den kaldende part, lige	Artikel 107	Vedtage delegerede retsakter	Europa-Kommissionen BEREC	Vedtagelsesdato + 2 år for den første delegerede retsakt

Beskrivelse af foranstaltningen	**Henvisning(er) til kravet eller kravene**	**Kommissionens rolle** (hvis relevant)	**Aktører, der skal inddrages** (hvis relevant)	**Forventet tidsplan** (hvis relevant)
adgangsmuligheder for slutbrugere med handicap og omdirigering til den mest passende alarmcentral.				
ODN's bestyrelse vedtager de tekniske og funktionelle specifikationer med henblik på indførelse af det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1. Dette system er med forbehold af de intellektuelle ejendomsrettigheder og den nødvendige fortrolighedsgrad.	Artikel 174	//	ODN's bestyrelse	//